ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

—:o:—

ஸ்ரீமதுரகவிகளருளிச்செய்த

கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு மூலமும்,

இதற்கு

பெரியவாச்சான்பிள்ளை, அழகியமணவாளப்

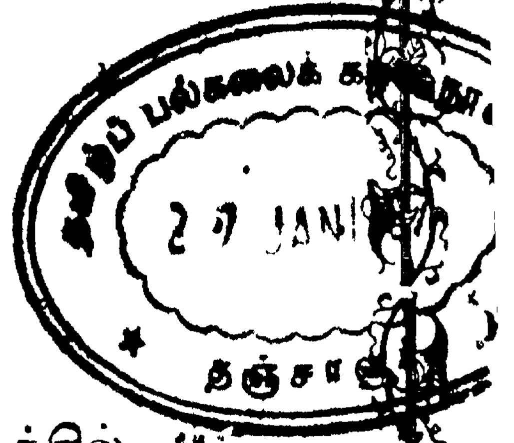
பெருமாள்நாயனா ரருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநங்களும்;

சித்ரகூடம் - கந்தாடை

திருவேங்கடாசார்யரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1885ம் வரு

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

பிள்ளைலோகஞ்ஜீயரருளிச்செய்த தனியன்வ்யாக்யாநம்.

அவதாரிகை.—(అవిదితవిషయాన్తరశ్శఠారే- அவிதிதவிஷயாந்தரச் சடாரேத்யாதி) இதில் - "மேவொன்றும் நானறியேன்" என்று- ஆழ்வாரையொழிந்த விஷயங்களில் அவிதிதராயிருப்பாராய், சடகோபனென்னும திருநாமத்தை யுடையரான நம்யாழ்வாருடைய அநுபவபரீவாஹரூபமான திருவாயமொழியின் காநமே போகமாயிருக்குமவராய், அவ்வளவிலும் நில்லாதே அதுக்குமேலும் வாத்ஸல்ய குணத்தாலும் தோற்று, அவரையே தம்மை யடிமை கொள்ளும சேஷியென்று அறுதியிட்டு மதுரகவிகள்தம்நிஷ்டை யுண்டாமபடி என் ஹ்ருதயத்திலே ஸுப்ரதிஷ்டிதராகக் கடவரென்கிறது.

மூ.—అవిదితవిషయాన్తరశ్శఠారేరుపనిషదాముపగానమాత్రభోగః।
అపిచగుణవశాత్తదైకశేషీమధురకవిర్హృదయే మమావిరస్తు॥

அவிதிதவிஷயாந்தரஶ்ஶடாரேருபநிஷதாமுபகாநமாத்ரபோக:।
அபிசகுணவஶாத்ததைகஶேஷீமதுரகவிர்ஹ்ருதயேமமாவிரஸ்து॥

వ్యాఖ్యానమ్.—(అవిదితవిషయాన్తరః- அவிதிதவிஷயாந்தர:) ஆழ்வாரை யொழிந்த விஷயங்களிலே வ்யுத்பத்தி பண்ணியறியாரென்கிறது. "நின்னைமற்றொன்றின் திறத்ததல்லா" "மற்றொன்றினைக் காணாவே" "[illegible]" "பாவோநாந்யத்ரகச்சதி" என்னக்கடவதிறே. இவருக்கு விஷயாந்தரங்களாகிறது - பாட்டுக்கேட்குமிடமான பரவிஷயம், கூப்பீடு கேட்குமிடமானவ்யூஹவிஷயம், குதித்தவிடமான விபவவிஷயம், வளைத்தவிடமான அர்ச்சாவதாரவிஷயம், எல்லாம் வகுத்தவிடமான ஆழ்வாரேயாகையாலே மற்றொரு விஷயங்களையு மறியாதே யிருப்பர். "మాతాపితా" "மாதா பிதா" "அன்னையாயத்தனாய" "[illegible]" "ஸர்வம்யதேவ" என்று-ஸமஸ்த ஸாமஸாரிகவிஷய ஸுகங்களும் சடகோபாசார்யரென றறுதி யிட்டு, ததந்யங்களையறியாதவ ரென்றுமாம. ஆழ்வார், "எல்லாங்கண்ணன்" என்றிருக்குமாப்போலே, "கோயில்கொள் தெய்வமெல்லாந் தொழவைகுந்தங்கோயில்கொண்டகுடக்கூத்தவம்மான கோயில்கொண்டானதனோடு மென்னெஞ்சகம்" என்றும், "மொய்த்தேதிரைமோது தண்பாற் கடலுளான், பைத்தேய் சுடர்ப்பாம்பணை நம்பரனை வைத்தேன் மதியால்" என்கையாலே அவனும், "கிடந்து மென்னெஞ்சகலான்" என்றும், "உருப்பிணி நங்கையணி நெடுந்தோள் புணர்ந்தான், என்றுமெப்போதுமென்னெஞ்சம துதிப்பவள்ளே யிருக்கின்ற பிரான்" என்றும்,

*கண்கள் சிவந்தில்படியே, "ஒருவனடியேனுள்ளான்" என்றும்,
"திருப்பேர் நகரான்திருமாலிருஞ்சோலை, பொருப்பே யுறைகின்ற
பிரானின்று வந்து இருப்பே னென்றெனனெஞ்சு நிறையப்புகுந்
தான்" என்றும், "விண்மீதிருப்பாய்" என்கிறவைந்தும், "என
தாவியுள் மீதாடி" என்றும், "தேவர்கோலத்தொடுமாறுன்" என்
கிற தெய்வவுருவிலே இவர்க்குஎல்லாமுண்டாகையாலேயாயத்து
*கரியகோலதிருவுருக்காண்பனென்றதும். "𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃
அவிதித விஷயாந்தரஶ்ஶடாரே:" என்கையாலே - சடாரியைக்
காட்டிலும் அறியாமலிருப்பதான அந்யவிஷயங்களை யுடையனென
கிறது. அதாவது - ஆழ்வார் கழிக்குமது * இளந்தேவதையாய்த்
து; இவர் கழிக்குமது * கழிபெருந்தெய்வமாய, கருந்தேவனெம்
மான கண்ணனுள் பெருந்தேவனையாய்த்து. "கட்டுண்ணப் பண்
ணிய பெருமாயனென்னப்பனில் நண்ணி" என்றாரிறே. "உன்
னித்து மற்றொரு தெய்வந்தொழாள்" "ஒருமாதெய்வமற்றுடைய
மோயாமே" "தேவுமற்றறியேன்" என்றாய்த்து இவர்கள்பேச்சிரு
ப்பது. இப்படி ஆழ்வாரில் வ்யாவ்ர்த்தரா யிருக்கிறவிவர், "𑌶𑌠𑌾𑌰𑍇𑌰𑍁
𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌾𑌮𑍁𑌪𑌗𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌭𑍋𑌗𑌃-சடாரேருபநிஷதாமுபகாந மாத்ரபோக:"
என்கையாலே - அது நாட்டியல் வொழிந்து சடரை யோட்டின
சடகோபன், *மொழிபட்டோடும கவியமுதமான * யாழினிசை
வேதத்தின் * பண்ணார் பாடலின் அநுபவர்ஸஜ்ஞராய, "பாவினி
ன்னிசை பாடிததிரிவனே" "நாவினால் நவிற்றின்ப மெய்திலேன்
மேவினே னவன பொன்னடி மெய்ம்மையே" என்றிருக்கை யெ
ன்றபடி. இத்தால் - அவரோபாதி அவர்ஸம்பந்தமுடையதுமுத்தே
ச்ய மெனறாய்த்து இவர் விரும்புவது. "𑌅𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃-அ
விதிதவிஷயாந்தரச்சடாரே:" என்று-ஸ்வரூபப்ரயுக்தமானதாஸ
யம்சொல்லிற்று; "𑌅𑌪𑌿𑌚𑌗𑍁𑌣𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍈𑌕𑌶𑍇𑌷𑍀 - அபிசகுணவசாததைக
சேஷீ" என்று - குணக்ர்த தாஸ்யமு முண்டென்கிறது. (𑌅𑌪𑌿𑌚𑌗𑍁𑌣
𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍈𑌕𑌶𑍇𑌷𑍀-அபிசகுணவசாத்ததைகசேஷீ என்று) (𑌅𑌪𑌿𑌚-அபிச)
கீழ்ச்சொன்ன வளவன்றிகே பின்னையும். (𑌗𑍁𑌣𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍-குணவஶாத்)
தம்மை யெழுதிக்கொள்ளுகையாலே (𑌤𑌦𑍈𑌕𑌶𑍇𑌷𑍀 - ததைகஶேஷீ)
என்கிறது. "𑌗𑍁𑌣𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 - குணவசாத்" என்று-த்ர்தியார்த்தே பஞ்ச
மியாய்க் கிடக்கிறது. "ஆதலிலன்னையாயத்தனு யென்னையாண்டிடு
ம் தன்மையான் சடகோப னென்னம்பியே" என்றும், "பயனன்
றாகிலும் பாங்கலராகிலும் செயல் நன்றாகத் திருத்திப் பணிகொள்
வான், குயில நின்றால் பொழில்சூழ் குருகூர்நம்பி" என்று மநு
ஸந்தித்த வாத்ஸல்யாதி குணபூர்த்தியாலும் * 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌃-
குணைர்த்தாஸ்ய முபாகதராய் ததைகசேஷியா யிருப்பாராய்த்து.

ஏவம்பூதரான மதுரகவிகள், "அண்ணிக்கு மமுதூறு மென்னுவுக்கே" என்னும்படியான வாங் மாதுர்யத்தை யுடையவர். (மம ஹ்ருதயே - மமஹ்ருதயே) மதுரகவிகள் நிஷ்டையை அபேக்ஷிக்கிற வென் மநஸ்ஸிலே நின்றிருந்து பட்டோலை கொண்ட நிலையோடே. (ஆவிரஸ்து - ஆவிரஸ்து) ஆவிர்ப்பவிக்கக் கடவர் - ஸந்நிதாநம் பண்ணக்கடவர். இத்தால் - அநுகூலரான ஆசார்ய பரதந்த்ரர் ஆதரணீயரென்னுமர்த்தம் சொல்லிற்றாயத்து.

அ.— (வேறொன்றும் நானறியேன்) ஆழ்வாரையொழியத் தேவுமற்றறியாதமதுரகவிள் நமக்குஸ்வாமியும் ரக்ஷகரு மவரோ வென்கிறது. 45690.

நேரிசைவெண்பா.

வெறொன்று நானறியேன்வேதந்தமிழ்செய்த
மாறன்சடகோபன்வண்குருகூ - ரேறெங்கள்
வாழ்வாமென்றேத்தும்மதுரகவியாரெம்மை
யாள்வாரவரேயரண்.

வ்யா.—"வேறொன்றும் நானறியேன் வேதந்தமிழ்செய்த, மாறன் சடகோபன வண்குருகூரே றெங்கள்வாழ்வா மென்றேத்தும் மதுரகவியாரெம்மையாளவார்" என்று மளவும் - மதுரகவி சொல்லை யநுஸரித்துச்சொன்னபடி; மேல் - ஏவம்விதரானவர் நமக்கு சேஷியும் சரண்யருமென்கிறது. "தேவுமற்றறியேன்" என்றதை-"வேதந்தமிழ்செயத மாறன் சடகோபன்", என்றது; "காரிமாறப்பிரான்" "சடகோபனென்னம்பி" என்றத்தை - "மாறன் சடகோபன" என்றது; "பெரியவண்குருகூர் நகர் நம்பிக்காளுரியனாயடியேன் பெற்ற நன்மையே" என்றத்தை - "வண்குருகூரேறெங்கள்வாழ்வாமென்றது; "எழுமையு மெம்பிரான் நின்று தன்புகழேதநவருளினான்" என்றத்தை-"ஏறெங்கள் வாழ்வாமென்றேத்தும்மதுரகவியார்" என்றது; "என்னை யாண்டிடுந் தன்மையான்" என்றத்தை-"எம்மையாள்வார்" என்கிறது. அவரை யாளுகிறவர் ஆழ்வார்; நம்மை யாளுகிறவர் இவர். அரணோ, சரண்-ரக்ஷை. "அரண்" என்றுபாடமானபோதும் ரக்ஷையென்றே அர்த்தம். மதுரகவிகளுக்கு எல்லாம் ஆழ்வாரே யாளுப்போலே, நமக்கு எல்லாம் மதுரகவிகளென்கிறது

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த

கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பின்

வ்யாக்யாநாவதாரிகை.

‘‘த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா:’’ ‘‘த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா:’’ என்கிறபடியே - ஐச்வர்யாதி ஸகலபுருஷார்த்தங்களையும் யதாதிகாரம விதிக்கிற வேதமர்யாதையிலே நின்றார்கள் ருஷிகள்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

அழகியமணவாளப்பெருமாள்நாயனாரருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநாவதாரிகை

——:o:——

ஸம்ஸாரிசேதநரிற்காட்டில் பகவதபரராய், அந்தபகவத்வைபவத்தை அஜ்ஞரான ஸம்ஸாரிகளு மறியும்படி அவ்வவ புராண முகங்களாலே உபதேசித்த பராசராதி பரமர்ஷிகளுக்கு வாசியுண்டு;

அருமபதவிளக்கம்.

திருமந்த்ரார்த்த ப்ரதிபாதகங்களான திவ்யப்ரபந்தங்களைவ்யாக்யாநம் செய்தருளுகிற பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான் பிள்ளை தம்முடைய பரமக்ருபையாலே, * வேதத்துக்கோமென்னுமது போலுளளதுக்கெல்லாஞ் சுருக்கான திருப்பல்லாண்டுக்கும், * மத்திமமாம்பதம்போல் சீர்த்தமதுரகவிசெயகலைக்கும், தாத்பர்ய பதார்த்தப்ரதிபாதகங்களான மற்றுமுள்ள திவ்யப்ரபந்தங்களுக்குமுள்ள தாத்பர்யங்களையறிந்து எல்லாருமுஜ்ஜீவிக்க வேண்டுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அதில் மத்யமபதார்த்த நிஷ்டாப்ரதிபாதகமான கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பி பொருளையறிவிக்கக் கோலி, வக்த்ர்வைலக்ஷண்யத்தையும் ப்ரதிபாத்யவைலக்ஷண்யத்தையும அருளிச்செய்யவே ப்ரபந்தவைலக்ஷண்யம் அர்த்தஸித்தமாகையாலே, ப்ரதமம் வக்த்ர்வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (த்ரைகுண்யேத்யாதி-இருபவரொருவராயத்து ஸ்ரீமதுரகவிகள் என்னுமளவும்.) (இனி) இத்யாதிவாக்யங்களில் ப்ரதிபாத்ய வைலக்ஷண்யமென்று கண்டுகொள்வது. அதில் வக்த்ர்வைலக்ஷண்யஸித்த்யர்த்தமாக ருஷிகளுக்கு மாழ்வார்களுக்குமுள்ள நெடுவாசியையுபபாதிக்கிறார் (த்ரைகுண்யேத்யாதி.) தரயோகுணாஸ்த்ரைகுண்யம், ஸத்வரஜஸ்தமாம்ஸி, ஸத்வரஜஸ்தமப்ரசுரா: புருஷா: த்ரைகுண்யஶப்தேநோச்யந்தே. ‘‘த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா:’’ ‘‘தத்விஷயா வேதா:’’ என்றிறேபாஷ்யம். இத்தையுட்கொண்டு (யதாதிகாரம் விதிக்கிற) என்றது.

அதாகிறது-வேதோபப்ர்ம்ஹணமுகத்தாலே,சேதநருடைய குணாநுகூலமாக ஐச்வர்யாதி க்ஷுத்ர புருஷார்த்தங்களையும்,பரமபுருஷார்த்த லக்ஷணமான மோக்ஷத்தையுமுபதேசிக்கை. "ప్రాజాపత్యం గృహస్థానామ్" "ப்ராஜாபத்யம்க்ர்ஹஸ்தாநாம்" என்றுதொடங்கி, "బ్రాహ్మం సన్న్యాసినాం స్మృతమ్" "ப்ராஹ்மம்ஸந்யாஸிநாம்ஸ்ம்ர்தம்" என்று-கேவலாச்ரமாநுஷ்டாநங்களை ஐச்வர்யவிசேஷங்களுக்கு ஸாதநமாகவுபதேசித்து, "యోగినామమృతం స్థానం స్వాత్మసన్తోషకారిణామ్" "யோகிநாமம்ர்தமஸ்தாநம் ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரிணாம்" என்று-கைவல்யநிஷ்டருக்கு ஆத்மப்ராப்தியை யுபதேசித்து, "ఏకాన్తినస్సదా బ్రహ్మధ్యాయినో యోగినో హి యే। తేషాం తత్పరమం స్థానం యద్వై పశ్యన్తి సూరయః" என்று-நித்யஸத்வஸ்தர்க்கு பகவத்ப்ராப்தியை யுபதேசித்தானிறே ஸ்ரீபராசரபகவான்.

இப்படி உபதேசியாநிற்கச் செய்தேயும் "నిరస్తాతిశయ" "நிரஸ்தாதிஶய" இத்யாதியாலே-பரமபுருஷார்த்தரூபையான பகவத்ப்ராப்தியைச்சொல்லி, "తత్ప్రాప్తిహేతుర్జ్ఞానఞ్చ కర్మ చోక్తమ్" "தத்ப்ராப்திஹேதுர்ஜ்ஞாநஞ்சகர்மசோக்தம்" என்றுதொடங்கி ப்ராப்திஸாதநமானது உபாஸநத்தையும் உபதேசியாநிற்கச்செய்தேயும், காமாதி புருஷார்த்தாந்தரங்களையும் கலந்து கட்டியாக உபதேசித்த அந்தரிஷிகளிற் காட்டில், பகவத்ப்ரஸாத ஹேதுகமான *மயர்வறமதிநலங்களையுடையருமாய்,பரோபதேசஸமயத்திலும் "வீடாம் தெளிதரு நிலைமை" என்றுதொடங்கி, "வீடே பெறலாமே" என்று-பரம புருஷார்த்தத்தையே முதல் நடு விறுதியாக உபதேசித்து, அதுக்கு ஸாதநமும், "வண்புகழ்நாரணன் திண்கழல்சேரே" "திருநாரணன்றாள்காலம்பெறச்சிந்தித்துய்ம்மினோ" என்று - அவன் திருவடிகளையென்று முபதேசித்து, அவ்வளவன்றிகே, "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டும் நாம" "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே" என்று அவற்றைத் தாமநுஷ்டித்துப் போந்த நம்மாழ்வார்க்கு நெடுவாசியுண்டு; இப்படி பகவத்விஷயமே புருஷார்த்த ஸாதநங்களென்று பூர்ணோபதேசம் பண்ணின ஆழ்வாரிற் காட்டில், ஆழ்வாரே புருஷார்த்த பூதராய் அவரைப்பெறுகைக்கு ஸாதநமும் அவர் திருவடிகளே யென்றிருக்கும் ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்கு நெடுவாசியுண்டு;

கீழ்வாக்யவிவரணம் (அதாகிறதித்யாதி.) இப்படி யுபதேசித்தார்களோவென்ன; ருஷிகளில்தலையான ஸ்ரீபராசரபகவான்றானே சொன்னானென்று காட்டுகிறார் (ப்ராஜாபத்யமித்யாதி.) ப்ராஜாபத்யம் - ப்ராஜாபதிலோகம்; ப்ராஹ்மம்-ப்ரஹ்மலோகம்.

இந்த ரிஷிகளிற் காட்டில் ஆழ்வார்களுக்கு நெடுவாசியுண்டு. எங்ஙனேயென்னில்; வேததாத்பர்யமாய் உத்தம புருஷார்த்தமான பகவத்ப்ராப்தியிலே நிஷ்டராய், பிறர்க்கு உபதேசிக்குமிடத்திலும் சாஸ்த்ரஸித்தமான ஐஸ்வர்யாதிகளேயும் த்யாஜ்யமாக வுபதேசிக்குமவர்களிறே. இவ்வாழ்வார்களுக்கும் மதுரகவியாழ்வார்க்கும் நெடுவாசியுண்டு. எங்ஙனேயென்னில்;-இவ்விலக்ஷண புருஷார்த்தத்தினுடைய காஷ்டையான ததீயசேஷத்வத்தளவிலே வரப்புகுரநின்றார் ஸ்ரீமதுரகவிகள்.

இவர்க்கிவ்வேற்றம்வந்தபடி யெங்ஙனேயென்னில்; ஆழ்வார், * பொய்ந்நின்றஞானந் தொடங்கி, "அவாவற்றுவீடுபெற்ற" என்னுமளவும் செல்லவநுபவித்தவிடத்தில், ஆழ்வார்தமக்கு புருஷார்த்தகாஷ்டையாக அபிமதமான ததீயசேஷத்வத்தைப் பற்றினார். "ஆசார்யருசி பரிக்ரஹீதமான அர்த்தமேஸாத்விகர்க்கு பரிக்ராஹ்யம்" என்னுமிடம்-மஹாபாரதஸாரமான ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமாத்யாயத்திலே சொல்லிற்றிறே;

"என்னப்பனில் நண்ணிதென் குருகூர் நம்பியென்றக்காலண்ணிக்கு மமுதூறுமென்னாவுக்கே" என்றும், "மேவினே னவன் பொன்னடி" என்று மநுஸந்தித்தவரிறே இவர்; ஆழ்வார் ப்ரதமபர்வத்திலே நின்றவர்; இவர் சரமபர்வத்திலேநிஷ்டர்: அவர்ஸங்க்ரஹத்திலே அவதாரணத்திலே நிஷ்டர்; இவர் அதினுடையவிவரண நிஷ்டர்; அவ்வாழ்வாருக்கு அநந்யபோகத்வத்துக்கு, * "நமக்கும் பூவின்மிசை நங்கைக்கு மின்பன்" என்று - நாய்ச்சிமாரில் பிராட்டி நிதர்சநமானப்போலேயும், கைங்கர்யத்வரைக்கும் பாரதந்த்ர்யத்துக்கும் இளையபெருமாள் நிதர்சநமானப்போலேயும், முமுக்ஷுக்களின் துர்க்கதிகண்டு பரோபதேசம் பண்ணுகைக்கு ப்ரஹ்லாதன் நிதர்சநமானப்போலேயும், இவருக்கு ததீய பாரதந்த்ர்யத்துக்கு, "வில்லிபுதுவை விட்டுசித்தர் தங்கள்தேவரை, வல்ல பரிசுவருவிப்பரேலதுகாண்டுமே" என்ற பெரியாழ்வார் திருமகளார் நிதர்சநமாதல், நித்யராய்ப்போந்தாரில

"எடுநிலம்" "அண்டக்குலம்" என்கிற பாட்டுக்களையும் "ஒருநாயகம்" முதலான திவ்யஸூக்திகளையும் நோக்கி வாசியை யுபபாதிக்கிறார் (வேததாத்பர்யமித்யாதி.) ஆழ்வார்களிலுமிவருக்குண்டான தன்னேற்றங் காட்டுகிறார் (இவ்விலக்ஷணேத்யாதி.) ததீயசேஷத்வத்தளவிலே - ததீயசேஷத்வமாத்ரத்திலே.

ஆழ்வார்தமக்கு-முழுச்சொல்லு. (ததீயசேஷத்வத்தை) என்றவநந்தரம "மதுரகவிகள" என்றுகூட்டிக்கொள்வது. ஆழ்வார்க்கு அபிமதமானால்இவர்க்கு அதனைநப்பற்றவேண்டுமோவென்ன (ஆசார்யேத்யாதி.)

ஸ்ரீபீஷ்மர்பக்கலிலே ஸகலார்த்தங்களையும் குறைவறக்கேட்ட தர்மபுத்ரன், "இவர் தமக்குத் தேஶ்யமாக ஸ்வீகரித்த தத்த்வஹிதங்களே நமக்குத்தேஶ்யம்" என்று நினைத்து, "கோ⁴ த⁴ர்ம꞉ ஸர்வ த⁴ர்மாணாம் ப⁴வத꞉ பரமோ மத꞉" "கோதர்மஸ்ஸர்வதர்மாணும் பவதஃபரமோமத꞉" என்றுகேட்க, "ஏஷ மே ஸர்வத⁴ர்மாணாம் த⁴ர்மோ(அ)தி⁴கதமோ மத꞉" "ஏஷமேஸர்வதர்மாணும் தர்மோதிகதமோமத꞉" என்று - தன்னுடைய ருசிபரிக்ர்ஹீதமான அர்த்தத்தை யுபதேசித்தானிறே. த்ரிபுராதேவியாரை, "ப்ரமாணப்ராபல்யத்தாலேயோ? 'எம்பெருமானே யாஶ்ரயணீயன்' என்று நீங்கள்பற்றிற்று" என்ன; "அதுவொன்றுமன்று, எம்பெருமானார் காடிச்சால்மூலையில் தேவதையை யாஶ்ரயித்தாராகில், அதுவேயெங்களுக்கு மாஶ்ரயணீயவஸ்துவாகக்கடவது" என்றாள்; அந்தந்யாயத்தாலே, ஆழ்வார் தமக்குத் தஞ்சமாகநினைத்திருக்கும் ததீயசேஷத்வத்தையே இவரும் தமக்குப் புருஷார்த்தமாக அத்யவஸிக்கிறார்.

இதுதான் ராமாயணபுருஷர்களில் ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வான் பக்கலிலே அநுஷ்டாநசேஷமாகக் காணப்பட்டது.

ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வான் நிதர்சநமாதல், முமுக்ஷுக்களில், "ஸர்வம் யதே³வ நியமேந மத³ந்வயாநாம்" "ஸர்வம்யதேவ நியமேநமதந்வயாநாம்" என்ற பெரியமுதலியார் நிதர்சநமாதலா மித்தனை. ஸ்ரீசத்ருக்நன் ராமகுணத்திலே கால் தாழ்ந்திலன்; இவர் க்ர்ஷ்ணகுணங்களில் கால்தாழ்ந்திலர்; இதுவாசி.

ஆழ்வார், பகவத் விஷயத்தைக் கவிபாடுகிற நாவாலே தம்முடைய வைபவஞ் சொன்னரித்தனைபோக்கி,* அமுதாறுகிறவிவருடைய நாவாலே கேட்கப்பெறாத குறைதீர்க்கிறாராய்த்து இவர். "அவன்சின்னமும் திருநாமமும் இவள் வாயனகள் திருந்தவே" என்று - அவனகுணங்கள ஆழ்வார்வாக்காலே திருந்தினப்போலேயாய்த்து - ஆழ்வாருடைய குணங்களும் இவா வாக்காலே திருந்தினபடி.

ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமாத்யாயத்திலே சொன்ன ப்ரகாரமேதென்ன (ஸ்ரீபீஷ்மரித்யாதி.) "ஆசார்யருசிபரிக்ர்ஹீதமான அர்த்தமேபரிக்ராஹ்யம்" என்றுமதுக்குஸம்வாதமாகவோரைதிஹ்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரிபுராதேவியாரித்யாதி.) த்ரிபுராதேவியார்-ராஜபத்நீ. காடிச்சால்மூலை- ஈஶாநயதிக்கு; அவ்விடத்துக்குதேவதை-ருத்ரன். அவனை இப்படிசொன்னது பேர்சொல்லவும் அஸஹ்யமாகையாலே. உகதத்தை ப்ரக்ர்தோபயோகியாககுகிறார் (அந்தந்யாயத்தாலேயித்யாதி.)

கீழ் ப்ரமாண முகத்தாலும் ஐதிஹ்யமுகத்தாலும் ஸித்தித்த அர்த்தத்தில் அநுஷ்டாநமுங் காட்டுகிறார் (இதுதானித்யாதி.) அநுஷ்டாநசேஷம் என்றது - பஹுவ்ரீஹி; இததால் - செய்தற்றதென்றபடி.

எங்ஙனேயென்னில்; "[illegible]" "வேதோபப்ர்ம்ஹணார்த்தாய தாவக்ராஹயதப்ரபு." என்கிறபடியே-வேதோபப்ர்மஹணார்த்தமாகப்ரவர்த்தமான ஸ்ரீராமாயணத்தில், ராமாயணபுருஷர்கள் நால்வரும் தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தமாகஅவதரிக்கையாலே, நால்வரும நாலர்த்தத்தை யநுஷ்டித்துக் காட்டினார்கள். "[illegible]" "கர்த்தாகாரயிதாசஸ," என்கிறபடியே அநுஷ்டிப்பிக்கைக்காக, "ஒருவன்சொல்லிற்றையொருவன செய்யக் கடவன்" என்கிறமுறை நேராகஅழிந்துகிடக்கையாலே, பித்ருவசநபரிபாலநாதிகளாலே ஸாமாந்யதர்மத்தை யநுஷ்டித்தார் பெருமாள்; "[illegible]" "பிதுர்வசநநிர்த்தேசாத" "[illegible]" "அகஸ்தயவசநாத" "[illegible]" "ஸுக்ரீவவசநாத" என்றிறே இவரநுஷ்டாநம்.

அப்படியே இவரருளிச்செய்த பரபந்தமும்;- "[illegible]" "த்ரைகுண்யவிஷயாவேதா:" என்று - குணத்ரயவச்யர்க்கு குணாநுகுணமான பலங்களைச் சொல்லுகிற வேதங்கள்போலேயும், "சீர்த்தொடையாயிரம்" என்று பகவத்குணைக ப்ரதிபாதகமான திருவாய்மொழிபோலேயு மன்றிக்கே, ஆழ்வாருடைய திவ்யகுணங்களையே ப்ரதிபாதிக்கையாலும், வேதம்போலே அநந்தமாயிருத்தல், திருவாய்மொழிபோலே ஆயிரம்பாட்டாயிருத்தல்செய்கையன்றிக்கே ஸங்க்ரஹமா யிருக்கையாலும் வாசிபட்டிருக்கும். திருவாய்மொழி வேதஸாரமாய், திருவாய்மொழியினுடைய ஸாரமாயாய்த்து இப்ப்ரபந்த மிருப்பது. ஒருமுமுக்ஷுவுக்கு ஆதரணீயராயிருப்பார நாலுவ்யக்திகளா யிருப்பாகள்;- ஸர்வேச்வரனும் பிராட்டியும் ஆசாரயனும ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும்.

சத்ருக்நாழ்வா னநுஷ்டாநந்தான் உபாதேயமானபடியெனென்ன; (வேதோபப்ர்மஹணேத்யாதி.) தாமஸம்ஸ்தாபநார்த்தம நாலுவரு மவதரிக்கையாலே ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வானதும் உபாதேயமென்றுகருத்து. தௌ-குசிலவௌ, ப்ரபு:-வால்மீகி:, அக்ராஹயத - க்ரஹிப்பித்தான். மற்றைமூவர் படியுமன்றிக்கே, ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வான்படியை அநுஷ்டிக்கைக்கு நியாமகமென்னென்கிற சங்கையிலே, இதுவேபரமதாமமென்று அருளிச்செய்யத் திருவுள்ளமபற்றி, தாரதம்யங் காட்டுகைக்காக ப்ரயோஜநாந்தரமுகேந பெருமாள் ப்ரகாசிப்பித்த அம்சமின்னதென்கிறார் (கர்த்தாவித்யாதி.) முறை-மர்யாதை. அநுஷ்டித்தாரென்கைக்குப்ரமாணங்கள் (பிதுர்வசநேத்யாதி.)

"நிருபாதிக சேஷியைக்குறித்து சேஷபூதன் கிஞ்சித்கரித்துத் தானுளனாகக்கடவன்" என்கிற விசேஷதர்மத்தை யநுஷ்டித்தார் இளையபெருமாள்; "కురుష్వ మామనుచరమ్" "குருஷ்வமாமநுசரம" "అహం సర్వం కరిష్యామి" "அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" "భ్రాతుః" "ஸபாராது:" இத்யாதி; "రాజ్యఞ్చ తవ రక్షేయ మహం వేలేవ సాగరమ్ । ప్రతిజానామి తే వీర మా భూవం వీరలోకభాక్" "ராஜ்யஞ்சதவரக்ஷேயம் அஹமேவேலேவஸாகரம் | ப்ரதிஜாநாமிதேவீர மாபூவம்வீரலோகபாக" என்கிறபடியே - நிர்ப்பந்தித்தடிமைசெய்கையன்றிக்கே, "சேஷியுகந்தவடிமையே சேஷபூதனுக்குக் கர்த்தவ்யம்" என்றுமிட்டதை யநுஷ்டித்தார் ஸ்ரீபரதாழ்வான்; தன்செல்லாமையைப்பாராதே, சேஷியுடைய ஹ்ருதயத்தைப்பார்த்து, "[illegible]" "அருஹோ ஹாதம ஹர்ஷ்ட:" என்று-ப்ரீதியோடே மீண்டானிறே. [రాజ్యఞ్చ తవ రక్షేయమ్ - ராஜ்யஞ்சதவரக்ஷேயம] "[illegible]" "ரக்ஷகர்மேணபலேந" என்கிறபடியே - உம்முடைய ரக்ஷணம்பண்ணுகையன்றிக்கே, உம்முடைய ராஜ்யத்தையும் ரக்ஷிக்கக்கடவேன். எனக்கு தாதாத்மயம ஸ்வரூபமானாலும் உம்மாலென்னை மீறவொண்ணாதுகாணும்.

அதில் ஸர்வேச்வரன், அடியிலே யிழந்து கிடந்த கரணகளேபரங்களை, தன்கருணையாலே இவனை கரைமரஞ்சேர்க்கும் தேவனாகையாலும் இவனுக்கு ஆதார பூதனாகையாலும், இவனுக்கு இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரத்துக்கு உபாய பூதனாகையாலும் அகாரணஸுஹ்ருத்தாகையாலும் ப்ராப்யபூதனாகையாலும் ஆதரணீயனாயிருக்கும்; "మాతా పితా - மதாபிதா" என்கையாலே - பரிய பரதவ ஹிதபரத்வங்களைச் சொல்லிற்று; "భ్రాతా - ப்ரதா" என்கையாலே-அல்லாத பாந்தவாந்தரங்களுக்கும உபலக்ஷணம்; "నివాసః-நிவாஸ:" என்கையாலே - ஆதாரத்வம சொல்லிற்று; "శరణమ్-சரணம்" என்கையாலே-உபாயபாவம் சொலலிற்று;

ராமாநுஜஸித்தாந்தத்தை ஸப்ரமாணமாகக்காட்டுகிறார (நிருபாதிகேத்யாதி.) இளையபெருமாள வ்ருத்தியைக் காட்டிலும ஸ்ரீபரதாழ்வானுடைய அநுஷ்டாநத்துக்கு வைலக்ஷண்யங் காட்டுவதாக, இளைய பெருமாள்படிக்கு ப்ரமாணங் காட்டுகிறார (ராஜ்யஞ்சேத்யாதி.) ப்ரதீக க்ரஹணபூர்வகமாகவ்யாக்யாநம (ராஜ்யமித்யாதி.) சகாரத்தை அநுக்தஸமுச்சயமாகக் அர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (ரக்ஷேத்யாதி.) "తవ రాజ్యఞ్చ రక్షేయమ్" "தவராஜ்யஞ்சரக்ஷேயம்" என்கையாலே சேஷத்வந்தோன்றுகையால, சேஷபூதனை நீ என்னை ரக்ஷிக்கையாவதென்னென்கிற சங்கையிலே "ரக்ஷேயம்" என்கிறலிங், ஆவச்யக கார்யகரப்ரவர்த்தநநிமந்த்ரணத்திலே யாக்கியருளிச்செய்கிறார்(எனக்கித்யாதி.)மீறவொண்ணாது-அதிக்ரமிக்கவொண்ணாது. ரக்ஷியாதேபோகேனென்கை.

[అహంవేలేవసాగరమ్- அஹம்வேலேவஸாகரம்] கடலுக்குக்கரை சேஷமாயிருக்கச்செய்தேயும்கரையை யதிக்ரமிக்கமாட்டாதிறே கடல்; அப்படியே "நீர்பெரியீர்" என்று, உம்மாலென்னை விஞ்சவொண்ணாதுகாணும். [ప్రతిజానామి - ப்ரதிஜாநாமி] நான் இப்படி ப்ரதிஜ்ஞையைப் பண்ணுகிறேன். [దేవీర - தேவீர] ஒருகோழை முன்னேயோ நான் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிற்று, ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினால் அத்தைத் தலைக்கட்டித்தரவல்ல ஆண்பிள்ளைத்தனமுடையவும்முடையமுன்னே யன்றோ. [మాభూవమ్ - மாபூவம்] இப்படி செய்திலேனாகில், உம்முடைய ஸந்நிதியில் வர்த்திக்கப்பெறாதொழிகையுமன்றிக்கே, உம்முடையராஜ்யத்திலும் வர்த்திக்கப்பெறாதவனாகிறேன். [వీరలోకభాక్-வீரலோகபாக்] உம்மைமுடிசூடியநுபவிக்கப்பாரித்து, அதுபெறாதேபோன சக்ரவர்த்திபுக்க லோகம் புகுகிறேன், என்கிறபடியே நிர்ப்பந்தித்தடிமைசெய்கை யன்றியே, "சேஷியுகந்தவடிமைசெய்யக்கடவன்" என்னுமிடத்தை யநுஷ்டித்தார் ஸ்ரீபரதாழ்வான்;

"సుహృత్-ஸுஹ்ருத்" என்கையாலே-சோபாதிகஸம்பந்தமென்னுமிடம் சொல்லிற்று; "గతిః,గన్తవ్యత్యతిగతిః, கம்யத இதிகதியாய்" ப்ராப்யபாவம் சொல்லிற்று; "నారాయణః-நாராயண:" என்று-இவையெல்லாமாகவற்றான வஸ்துஸ்வபாவம் சொல்லிற்று; "యేనయేనవియుజ్యన్తే ప్రజాస్స్నిగ్ధేనబన్ధునా। సససాపాదృతేతాసాం దుష్యన్త ఇతిఘుష్యతామ్" "யேநயேந வியுஜ்யந்தே ப்ரஜாஸ்நிக்தேநபந்துநா । ஸஸபாபாத்ர்தேதாஸாம் துஷ்யந்த இதிகுஷ்யதாம்" என்று - ஒருசேதந விஷயத்துக்கு அது உண்டாகச்சொல்லாநின்றால இவ்விஷயத்துக்குச் சொல்ல வேண்டாவிறே. "పాపాదృతే" "பாபாத்ர்தே" என்ன வேண்டாதபடி அவர்ஜநீயமான ஸம்பந்தமும் இங்கே விநியோகம் கொள்ளும்படியாயாய்த்து இவ்விஷயமிருப்பது. "గతిర్భర్తాప్రభుస్సాక్షీనివాసశ్శరణంసుహృత్" "கதிர்ப்பர்த்தாப்ரபுஸ்ஸாக்ஷீ நிவாஸச்சரணம்ஸுஹ்ருத்" என்று அவன்றானே சொன்னானிறே.

இதுக்கு பக்திபரமான த்ர்ஷ்டாந்தகதநத்துக்கு பாவம்(கடலுக்கித்யாதிவாக்யத்வயமும்.) ராமனென்றதே "வீர" என்றதற்கு ப்ரதிஜ்ஞா நிர்வஹணம் பண்ணவில்லையோவென்கிறசங்காபரிஹாரபரமாகத்தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஒருகோழையித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.)கோழை-அசதுரன்.இப்படிசக்ரவத்தியும் ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணவில்லையோவென்கிற சங்கைக்குத்தரமாகத் தாத்பர்ய மருளிசசெய்கிறார் (இப்படி யித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) இதில் "నోచేన్మాభూవమ్" "நோசேந்மாபூவம்" என்று கூட்டி அஸத்தாகக்கடவனென்று பொருளாக்கி, இதுக்குத் தாத்பர்யம் (இப்படி செய்திலேனாகிலித்யாதி.) வர்த்திக்கப்பெறாதவனாகிறேன் என்கையாலே-அஸத்கல்பனாகிறேனென்று கருத்து. (வீரலோகபாக்பவேயம்) என்றுகூட்டி, வீரபதத்தை சக்ரவர்த்திபரமாகபாவம் (உம்மையித்யாதி.)

தன்செல்லாமையைப்பாராதே, சேஷியினுடைய ஆதரத்தையே பார்த்து, "ఆరురోహ రథం హృష్టః" "ஆருரோஹ ரதம் ஹ்ருஷ்ட:" என்று ப்ரீதியோடே மீண்டானிறே; இப்படி யிருக்கிற இவனையல்ல தறியாதே யிருக்கையாலே, பரவசசேஷத்வகாஷ்டையான ததீயசேஷத்வத்தை யநுஷ்டித்தான் ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வான்; "గచ్ఛతా మాతులకులం భరతేన తదాఽనఘః। శత్రుఘ్నో నిత్యశత్రుఘ్నో నీతః ప్రీతిపురస్కృతః" "கச்சதா மாதுலகுலம்பரதேந ததாநக:। சத்ருக்நோநித்யசத்ருக்நோ நீத: ப்ரீதிபுரஸ்க்ருத:." [గచ్ఛతా-கச்சதா] என்கிற வர்த்தமாந நிர்தேசத்தாலே - போகிறவிடத்தில் தனக்கொரு ப்ரயோஜநமுண்டாயாதல், இங்கே மாதாபிதாக்களைக் கேள்விகொள்ளுதல், பூர்வஜரான பெருமாளைக் கேள்விகொள்ளு மிவ்வளவுமின்றிக்கே, அவனையொழிய ஜீவிக்கமாட்டாதபடியாலே போனானென்கை.

பிராட்டி இவன்பக்கலிலே மாதர்த்வப்ரயுக்தமான நிருபாதிக வத்ஸலையாகையாலும், இவன் பகவதாச்ரயணஸமயத்தில் தன்னுடைய பூர்வாபராதபீதனாய் அங்கு அணுகக் கூசினால் இவன் பூர்வாபராதத்தை அவனமுகங்கொண்டு பொறுப்பித்துச்சேர்ப்பிக்குமவளாகையாலும், இவனுக்கு உபாயவிஷயமான வ்யவஸாயத்தைக் கொடுக்குமவளாகையாலும், அவரோபாதி ஸ்வாமிநி யாகையாலும், ஒருதேசவிசேஷத்தேறப்போனாலும் இவனுக்கே கைங்கர்யவர்த்தகை யாகையாலும், தன்னைக்கிட்டுமிடத்தில் ஒருபுருஷகாராந்தர நிரபேக்ஷையாகையாலும், ஆதரணீயையாயிருக்கும்.

யதவா, "వీరలోకభాక్-మాభూవమ్" "வீரலோகபாக்-மாபூவம்" என்று ஒருவாக்யமாய், ப்ரதிஜ்ஞையைப் பண்ணிச் செய்யாத தசரதன்லோகமடையக்கடவே னல்லேனென்று சப்தார்த்தமாகையாலே, நானும் செய்யாவிடில் அவன்லோகத்தையடைந்து தேவர்ஸந்நிதியிலும் ராஜ்யத்திலு மிராதே போகக்கடவேனென்று சபதம்பண்ணுகிறதாகத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி வாக்யாத்வயத்தாலே.) புக்கலோகம்-புகக்கடவுலோகம். "న జీవన్ ప్రాప్స్యసే" என்று இளையபெருமாளுக்கு வீரஸ்வர்க்கம் அநுத்தேஶ்யமாகையாலே, ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின அர்த்தத்தைப் பண்ணாவிடில் வீரஸ்வர்க்கத்தை யடையாதவனாகக் கடவேனென்ற சபதம் இவர் ப்ரதிஜ்ஞைக்குச்சேராது; ஆகையாலே, தசரதன் புக்கலோகமென்று வ்யாக்யாநஞ்செய்தாரென்று கண்டுகொள்வது. இது சேஷியுகந்த வடிமையென்கைக்கு ஸூசகமென்னென்ன (தனசெல்லாமையித்யாதி.) தன்செல்லாமை - ராமவிச்லேஷம் ஸஹியாமை. உக்தத்தை ஹேதுவாக்கிக்கொண்டு ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வான் படியைக்காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதி.) உக்தார்த்தே ப்ரமாணம் (கச்சதேத்யாதி.)

[మాతులకులం-மாதுலகுலம்] யுதாஜித்தை ழைத்தது அவனையாகையாலே, போக்கிலுத்தேஸ்யதையு மவனுக்கு, இவனுக்கு அவன் உத்தேஸ்யனாய்ப் போனானென்கை. [భరతేన - பரதேந] சக்ரவர்த்தியும் துஞ்சி, பெருமாளும் ராஜ்யத்தைப்பொகட்டுப்போய், இளையபெருமாளும் "தொடர்ந்து அடிமை செய்யவேணும்" என்று போய், சத்ருக்நாழ்வானும் "நின்னையல்லதறியேன்" என்றிருக்குந்தசையிலும் ராஜ்யத்தை பரிக்ஷித்துக்கொண்டிருந்தமையாலே ஸ்ரீவஸிஷ்டபகவான் திருநாமம் சாத்திற்று; "భరత ఇతి రాజ్యస్య భరణాత్" "பரத இதி ராஜ்யஸ்யபரணாத" என்றானிறே ஸ்ரீசதாநீகன.

ஆசார்யன் இவனுக்கு பகவத்விஷயத்தையும் பிராட்டியுடைய வைபவத்தையும் கருந்தறையிலே உபதேசிக்குமவனாகையாலும், தான் அநுஷ்டித்துக்காட்டி இவனை அநுஷ்டிப்பிக்குமவனாகையாலும், இவன் குற்றம்பார்த்தவளவிலும் கைவிடாதவனாகையாலும், இவனோடே ஸஜாதீயனாகையாலும், ஸுலபனாகையாலும், இவனுடைய க்ருதஜ்ஞதையடியாகப்பண்ணும் கிஞ்சித்காரங்களுக்கு சரீரஸம்பந்தமுகத்தாலே இநாகேப்ராதிஸம்பந்தி யாகையாலும், தன்காரியத்தை மறந்தாகிலும் இவனுடைய ஹிதமேபார்த்துப்போருமவனாகையாலும் ஆதரணீயனாயிருக்கும்.

இந்தஸ்லோகார்த்த விவரணம (கச்சதாவெனகிற என்று தொடங்கி, எம்பெருமானருளிச்செய்தாரென்னுமளவும.) வர்த்தமாந நிர்த்தேசத்தாலே இருவருடைய கமநகாலமும் ஏகமாகத் தோன்றுகையாலும், ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வான கமநத்துக்கு விளம்ப நிவ்ருத்தி தோனறுகையாலும, விளம்ப ஹேதுக்களை வ்யாவர்த்திப்பித்துக்கொண்டு, தந்நிவ்ருத்தியை யுபபாதித்து கமநஹேதுவையும் சொல்லுகிறார் (கச்சதாவென்கிற இத்யாதி.) குலம்-க்ருஹம். யுதாஜித்து குலமென்றதே, "మాతులకులం" "மாதுலகுலம்" என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (யுதாஜித்தித்யாதி.) அவனை-பரதாழ்வானை. "ప్రాగ్భరణే" "ப்ராங்பரணே" என்கிறதாதுவையுட்கொண்டு பாதபததாத்பர்யம் (சக்ரவர்த்தியுமித்யாதி.) துஞ்சி-நசித்து. "ராஜ்யத்தைப்பொகட்டுப்போய்" என்று, "துஞ்சி" என்றவநந்தரம்சொல்லுகையாலே, ஸ்ரீபரதாழ்வான் "ప్రసాదం కర్తుమర్హసి" "ப்ரஸாதம்கர்த்துமர்ஹஸி" என்று கொண்டு மீளுவரோவென்னும் நசையாலே ஸ்ரீசித்ரகூடத்தளவுஞ்செல்ல, பெருமாள ராஜ்யத்தையிவன்மேலேபொகட்டுப்போனது அப்போதென்று கருத்து. நின்னை என்றது - ஸ்ரீபரதாழ்வானை. த்ரிகாலஜ்ஞனாகையாலே இப்படி திருநாமஞ்சாத்தினனென்று கருத்து. இப்படி தாமருளிச்செய்ததற்கு ஸம்வாதங் காட்டுகிறார் (பரதஇத்யாதி.)

[𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 - ததா] இருவரும் ராஜபுத்ரர்களாய் நக்ஷத்ரபேதமுமுண்டாகில் பிரித்து முஹூர்த்தமிட்டுப்போக ப்ராப்தமாயிருக்க, அவன்போனதுவே முஹூர்த்தமாகப் போருனென்கை. [𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾 – கச்சதா] என்கிறதிலே - அர்த்தஸித்தமன்றோ, “த்வயா” “ததா” என்றதென்னென்னில்; அங்கு - மமதாநிவ்ர்த்தியைச் சொல்லிற்று; இங்கு அதுக்காஸ்ரயமான அஹங்காரநிவ்ர்த்தியைச் சொல்லுகிறது; ஆகையாலே புநருக்திதோஷமில்லை; சேஷத்வவிரோதியிறே யிரண்டும். [𑌅𑌨𑌘𑌃 - அநக:] அகமில்லாதது இவனுக்கேயிறே. அகமாவது - உத்தேஸ்யவிரோதியிறே;

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இவனுக்கு ப்ரதமத்திலே ருசிஜநகராகையாலும், ஆசார்யோபதேஷ்டமான ஜ்ஞாநத்துக்கு வர்த்தகராய் உசாத்துணையாகையாலும், ஆசார்யப்ரேமத்தை அபிவ்ர்த்தமாக்குமவர்களாகையாலும், இவனுக்கு சேஷிகளாகையாலும், இவனுக்கு பாரதந்த்ர்யத்தையாலே சிலஸ்காலித்யங்கள் பிறந்தாலும் அத்தை தெளியப் பண்ணவும் வல்லவர்களாய் இந்தமுகத்தாலே ஆதரணீயராயப் போருமவர்கள். இவற்றைச்ருதியும், “𑌮𑌾𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌭𑌵, 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌭𑌵, 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌭𑌵, 𑌅𑌤𑌿𑌥𑌿𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌭𑌵” “மாத்ர்தேவோபவ, பித்ர்தேவோபவ, ஆசார்யதேவோபவ, அதிதிதேவோபவ” என்றுவைத்தது.

பரகாராந்தரேண வருகிற காலபேதசங்கையைப் பரிஹரித்துக்கொண்டு சப்தார்த்தம (இருவருமித்யாதி.) பாரதந்த்ர்யத்தாலே போருமென்றபடி. “𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌰𑌤𑌃” “புஷ்யேஜாதஸ்து பரத:” “𑌸𑌾𑌰𑍍𑌪𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿” “ஸார்பேஜாதஸ்துஸௌமித்ரீ” என்றவசநங்களையுட்கொண்டு (நக்ஷத்ரபேதமுமென்றது.) இப்பாரதந்த்ர்யம், “𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾” என்கிறவிடத்திற்றானே சொல்லலாமே என்று சங்கித்து, கோபலீவர்த்தந்யாயத்தாலே பரிஹரிக்கிறார் (கச்சதேத்யாதி.) அங்குமமதாநிவ்ர்த்தியும் இங்கு அஹங்கார நிவ்ர்த்தியுமாகச் சொல்லுகைக்குக் கருத்து-முந்துற அஹங்கார நிவ்ர்த்திசொல்லில் தத்கார்யமான மமதாநிவ்ர்த்தி அர்த்தஸித்தமாகையாலே, “த்வயா”. “ததா” என்றதற்கு ப்ரயோஜநம் ஸித்தியாதென்று கண்டுகொள்வது. மமதாநிவ்ர்த்தி சொன்னால் போதாதோ, அஹங்காரநிவ்ர்த்தி சொல்லவேண்டுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சேஷத்வேத்யாதி.) வக்ஷ்யமாணத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி அதினர்த்தத்தை யருளிச்செய்துகொண்டு வித்தராகிறார் (அகமில்லாதிதயாதி.) அகபதார்த்தமருளிசசெய்கிறார் (அகமாவதித்யாதி)

இவ்விடத்தில் அகமாவது - ராமபக்தி. இத்தைப் பாபமென்னப் போமோ வென்னில்; பாபத்தில் புண்யம் நன்றாயிருக்க, மோக்ஷவிரோதியாகையாலே புண்யமும், "अश्व इव रोमाणि विधूय पापम्" "அச்வ இவ ரோமாணி விதூய பாபம்" என்று பாபசப்தவாச்யமாயிற்றிறே; ஆகையாலே, பாதாநுவர்த்தியாகிற உத்தேஸ்யத்துக்கு விரோதியாகில் ராமஸௌந்தர்யத்தில் கால்தாழுமதுவும் பாபமாமித்தனையிறே; "रामे प्रमादं मा कार्षीः" "ராமே ப்ரமாதம் மா கார்ஷீ:" என்று - ராமாநுவர்த்திக்கும் இடைச்சுவராகச் சொல்லிற்றிறே ராமஸௌந்தர்யத்தை. பாதாநுவர்த்திக்கு இடைச்சுவரொன்றுமிடஞ்சொல்லவேண்டாவிறே. [शत्रुघ्नः - சத்ருக்ந:] பிள்ளைகளுடைய ஸந்நிவேசங்களைப் பார்த்துத் திருநாமம் சாத்துகிற ஸ்ரீவஸிஷ்டபகவான்; பெருமாள், கண்டாரை அழகாலே துவக்கவல்லாராகத் தோற்றுகையாலே - "ராமன்" என்றும், இளைய பெருமாளுக்குக் கைங்கர்யமே நிரூபகமாகத் தோற்றுகையாலே "லக்ஷ்மணன்" என்றும் திருநாமஞ் சாத்தினாப்போலே, இவருடைய ஸந்நிவேசத்தைக் காணவே சத்ருக்கள் மண்ணுண்ணும்படியிருக்கையாலே, "சத்ருக்நன்" என்று திருநாமஞ் சாத்தினான். [नित्यशत्रुघ्नः - நித்யசத்ருக்ந:] பாஹ்யசத்ருக்களையன்றிக்கே ஆந்தரசத்ருக்களான இந்த்ரியங்களை ஜயித்திருக்குமென்கை. அவ்விந்த்ரியஜயத்தினெல்லையெவ்வளவென்னில்; "पुंसां दृष्टिचित्तापहारिणम्" "பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" என்கிற ராமஸௌந்தர்யத்திலும் துவக்குண்ணுதொழிகை.

இங்கு அதிதியாகிறான் - ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயத்து. அதிதிகளாகிறார் - தாங்கள் முன்பு நின்றநிலை குலைந்து இவனிருக்கிற வகத்திலே புகுமவர்களிறே; இவர்களும் தந்தாமுடைய ப்ரகர்தி ப்ராகர்தங்களைத்யஜித்து இவன் பற்றிநிற்கிற சரணத்திலே ஆகதரானவர்களாய்த்து.

அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தி சொன்னபோதே பாபராஹித்யம் ஸித்தமன்றோ, புந:சொல்லவேண்டுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலித்யாதி.) ராமபக்தி உத்தேஸ்யமென்னலாயிருக்க, உத்தேஸ்யவிரோதியாகச் சொல்லப்போமோவென்கிற சங்கையை அநுவதித்து, த்ருஷ்டாந்தமுகேந பரிஹரிக்கிறார் (இத்தை யித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே.) ஸௌந்தர்யத்தில் கால்தாழ்கையே (ராமபக்தி,) இது பாதாநுவ்ருத்திக்கு விரோதியென்னுமிடத்தை கிம்புநந்யாயத்தாலே ஸாதிக்கிறார் (ராமே ப்ரமாதமித்யாதி.) இடைச்சுவர் - ப்ரதிபந்தகம். அப்ராப்தவிஷயப்ராவண்யமாகிற அநிஷ்டத்தை அநாதியாக ஜநிப்பிக்கையாலே, நித்யசத்ருவென்று - இந்த்ரியங்களாக வருளிச்செய்கிறார் (பாஹ்யேத்யாதி.)

அதாகிறது-பெருமாளைப்பற்றும்போதும், தன்னுகப்பாலேயாதல், அவருடையவைலக்ஷண்யத்தாலேயாதலன்றிக்கே, "தனக்குஉத்தேஸ்யனானஇவனுகந்தவிஷயம்" என்றுபற்றுகை. [[illegible]-நீத:] ராஜாக்கள்போம்போதுஉடையவாள்மற்றென்றுகொண்டுபோமோபாதி அவன் கொண்டுபோகப்போனான். த்ரவ்யத்துக்கு த்ரவ்யாந்தரங்களோடடை ஸம்யோகம் உபயநிஷ்டமாயிருக்குமிறே; அதுபோலன்றிக்கே ஜாதிகுணங்களோபாதிபோனான். [[illegible]-ப்ரீதிபுரஸ்க்ருத:" "[illegible]" "ஜ்யேஷ்டாநுவர்த்திகர்த்தவ்யம்" என்றுபோனானல்லன்; "[illegible]" "அஹம் ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்றுபோன இளையபெருமாளைப்போலே, "போனவிடத்திலே ஸர்வசேஷவ்ருத்தியும் பண்ணலாம்" என்றுபாரித்துககொண்டு ப்ரீதிப்ரேரிக்கப்போனான்.

"[illegible]" "உபாயேக்ரஹரக்ஷித்ரோஸ்ஸப்தஸ்ஸரணமித்யயம்" இத்யாதி. அப்படி வந்தவனைகுலசரணகோத்ராதிகளை ஆராயாதே ஸத்கரிக்க வேண்டுமோபாதி வைஷ்ணவனுடைய குலாதிகளாராயாதே அதிதிஸத்காரங்களைப்பண்ணக்கடவன்.

"[illegible]" "சத்ருக்நச்சத்ரமாததே" என்றும், "[illegible]" "ராமமேவாநுசிந்தயந்" என்றுமிருக்க, ஸௌந்தர்யத்தில் நுவக்குண்றுமை சொல்லக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அதாகிறதித்யாதி). "[illegible]" "பரதேநகச்சதிதவாந்" என்றுசொல்லாமல், "[illegible]" "பரதேநநீத:" என்று பரதகர்த்ருகநீயாகர்மத்வம் சொல்லுகையால் ஸ்வதந்த்ரகர்த்தாவென்று பரதாழ்வானுக்கு ஸ்வாதந்த்ரியமும், ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வானுக்கு அசித்வத்பாரதந்த்ர்யமும் தோற்றுகிறதென்று அருளிச்செய்கிறார் (ராஜாக்களித்யாதி.) கீழ் அஹங்காரமமகாரநிவ்ருத்தி சொன்னபோதே பாரதந்த்ர்யம் ஸித்தமாகையாலே, இப்பதத்துக்கு அசித்வத்பாரதந்த்ர்யம் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. உடைவாள்-அரைப்புடைவையிலேசொருகுகிற ஆயுதம். உக்தபாரதந்த்ர்யத்தின் எல்லை நிலங்காட்டுவாராக, உக்தத்தை வ்யாவர்த்திபபித்துக்கொண்டு அதிலும் அதிசயங்காட்டுகிறார் (த்ரவ்யத்துக்கித்யாதி.) உபயநிஷ்டமென்றது-உபயாதீநமென்றபடி; இத்தால்-அந்யதரரால் விடப்போகாதென்கை. "[illegible]" "ப்ரீதிபுரஸ்க்ருத:" என்றதற்கு, பரதேநப்ரீதிபுரஸ்க்ருத: என்றாய்-பரதனாலே பஹுமதனாய்ப்போனானென்று அர்த்தம்சொல்லுமளவில், கீழ்சொன்ன அத்யந்தபாரதந்த்ர்யாதிகளுக்கு விருத்தமாகையாலே, "[illegible]" "ஸ்வப்ரீத்யாபுரஸ்க்ருத:" என்று விவக்ஷித்து ப்ரீதியாலே ப்ரேரிக்கப்பட்டானென்றுஅர்த்தமருளிச்செய்கிறார (ஜ்யேஷ்டாநுவர்த்தீத்யாதி.) இத்தால - கீழ்ச்சொன்ன பாரதந்த்ர்யம் வைதமென்றுகருத்து.

படைவீட்டிலிருந்தால் பலருமுண்டாகையாலே, விழுக்காட்டோபாதியிறே வதிதிப்பது. [నీతః – நீதஃ] என்கையாலே-சேஷத்வத்தில் அசித்கல்பனுமிருக்கக் கடவன். [ప్రీతిపురస్కృతః - ப்ரீதிபுரஸ்க்ருதஃ] என்கையாலே – ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியிலே சைதந்யப்ரயுக்தமான தர்மங்களுண்டாயிருக்கை; "படியாய்க்கிடந்துன் பவளவாய்காண்பேனே" என்றிறே அபியுக்தர் வார்த்தை. "అనఘః, నిత్యశత్రుఘ్నః" "அநகஃ; நித்யசத்ருகநஃ" என்று - பாவநத்வத்தாலும், போக்யதையாலும் அவனையேபற்றினுனென்னவுமாம்.

"అతిథిర్యస్యభగ్నాశో గృహాత్ప్రతినివర్తతే। స తస్మై దుష్కృతం దత్త్వా పుణ్యమాదాయ గచ్ఛతి" "அதிதிர்யஸ்ய பக்நாசோ க்ருஹாத்ப்ரதிநிவர்த்ததே । ஸதஸ்மை துஷ்க்ருதம் தத்வா புண்யமாதாய கச்சதி" என்கிறபடியே-அதிதிகளுடைய அஸத்காரத்தில் பாபாகமநமும் புண்யக்ஷயமுமென்கையாலே, இவனும் இவ்வைஷ்ணவனை ஆதரியாளுகில் பகவந்நிக்ரஹரூபமான பாபம் வரும், ததநுக்ரஹரூபமான புண்யம் இவனைவிட்டுப்போககடவது.

"నీతః" "நீதஃ" என்றுசொல்லியிருகக, "ప్రీతిపురస్కృతః" "ப்ரீதிபுரஸ்க்ருதஃ" என்று சொல்லக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (நீத இத்யாதி.) (இருக்கக்கடவன)என்றவநந்தரம் "என்மபடி." என்று சேஷம.இதற்குபரமாணம்(படியாயித்யாதி.)கிழ, "అనఘః" "அநகஃ" என்றதற்கு-ஸௌந்தர்யத்தால்ராமபக்திரஹிதனென்றர்த்தமாக்கி இதற்குஹேதுவாக "నిత్యశత్రుఘ్నః" "நித்யசதருகநஃ" என்றததை யுட்கொண்டு இவ்விரண்டாலும்-பெருமாளிடத்திற்காட்டிலும்ஸ்ரீபரதாழ்வானிடத்தில் போகயதாதிசயநதோற்ற வ்யாக்யாநம் செய்தருளினுர், இனி இவ்விரண்டுபதத்தாலும் பாவநதவபோக்யத்வங்கள் பெருமாளிடத்திற்காட்டிலும் ஸ்ரீபரதாழ்வானிடத்திலே தோற்ற அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிருர் (అనఘః - அநகஇத்யாதி.) அநகபதத்தால் - ராமவிஷயத்தில் பாவநத்வ ப்ரயுக்தமான மஹநீயதையாலேவருகிற ப்ரீதிரஹிதனென்று தோற்றுகையாலே, பரதவிஷயத்தில் பாவநத்வாதிசயந்தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. "నిత్యశత్రుఘ్నః" "நித்யசத்ருகநஃ" என்று-ராமஸௌந்தர்யத்தில் கண்வையாரென்கையாலே, இங்குக் கண்வைத்தவனுக்குபோக்யதாதிசயந் தோற்றுமென்று கருத்து.

“అనఘః, నిత్యశత్రుఘ్నః” “அநக:, நித்யசத்ருக்ந:” என்றதுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில்; “ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வான் பெருமாளுக்கு நல்லனானபடி, அவனையல்லதறியாத ஸ்ரீபரதாழ்வானையல்லதுவே றொன்றறியாதபடியானான்” என்று எம்பெருமானாரருளிச்செய்தார். இதுவே ப்ரயோஜநமானால், சொன்னமிகையெல்லாம் பொறுக்குமிறே ஆக இப்படி ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வானைப்போலேயிருப்பாரொருவராய்த்து ஸ்ரீமதுரகவிகள்.

இனி இந்நால்வரில் அத்யந்தாதரணீயராவாரார் என்னில்; ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய வைபவஜ்ஞாநமும், பிராட்டியுடைய வைபவஜ்ஞாநமும், ஈச்வரனுடைய ஸர்வப்ரகாரவைபவஜ்ஞாநமும் இவ் ஆசார்யாங்கீகாராநந்தரமாகையாலே, “యథా దేవే తథా గురౌ” “யதா தேவே ததா குரௌ” என்கிற வசனத்தின்படியே விசேஷேண ஆதரணீயன் ஆசார்யனேயாய்த்து.

“అనఘః” “அநக:” என்றதற்கு - ‘రామభక్తిరహితః - ராமபக்திரஹித:’ என்றும், “నిత్యశత్రుఘ్నః” “நித்யசத்ருக்ந:” என்றதுக்கு - ராமவிஷயத்தில் சண்டையானென்றும் சொல்லக்கூடுமோ, “కథం హ్యహం సమేష్యామి భరతేన మహాత్మనా। శత్రుఘ్నేన చ వీరేణ త్వయా చ రఘునన్దన” “கதாந்வஹம ஸமேஷ்யாமி பரதேந மஹாத்மநா। சத்ருக்நேந ச வீரேண த்வயா ச ரகுநந்தந” என்கிறபடியே - பெருமாளுக்கு சத்ருக்நனிடத்தில் ப்ரீதியுண்டாகையாலே இவருக்கும் அவரிடத்தில் சண்டை வரக்கவேண்டுகையாலே இவ்விரண்டுபதத்துக்கும் பொருளில்லாமையால் ப்ரயோஜநமில்லையென்று முன்புள்ள முதலிகள் கேட்க; அதற்கு எம்பெருமானாரருளிச்செய்த ஸ்ரீஸூக்தியையிங்கும் அந்தசங்கையை பரிஹரிக்கவேண்டுகையாலே ஸம்வாதமாக வருளிச்செய்கிறார் (அநக: என்று தொடங்கி, அருளிச்செய்தாரென்னுமளவும்.) இந்தபரிஹாரத்துக்கு ஸ்ரீபரதாழ்வானையிட்டு பரஸ்பரப்ரீதியுண்டாகிலும் நேரே ராமவிஷயத்தில் பக்தியில்லையென்றும், சண்டையானென்றும தாத்பர்யம். சொன்னமிகையெல்லாம் பொறுக்குமிறேயென்றது - பெருமாளுக்கு நல்லனான ஸ்ரீபரதாழ்வானையல்லது அறியாதிருக்கையாலே, “అనఘః, నిత్యశత్రుఘ్నః” “அநக: நித்யசத்ருக்ந:” என்று சொன்ன மிகையெல்லாம் பொறுக்குமென்றபடி. இத்தால்-ஈஶ்வரவிஷயத்தில் கண்ணழிவற்ற ருசியுடையாரபிமாநத்திலேயொதுங்கி அவர் திருவடிகளே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்றத்யவஸித்திருந்தபேர், “இரிதந்தாகிலும்” என்கிறபடியே ஈஶ்வரனுக்கு மிகவும்ப்ரியவிஷயராவரென்றதாய்த்து. ஆக இவ்வளவும் வர வத்ஸலக்ஷணமருளிச்செய்தார்.

இனி இவர்க்குத்தீயருத்தேஶ்யராமிடத்தில், பகவத்ஸம்பந்த மாத்ரத்திலேவிஷயீகரித்தும், தத்விஷயத்திலே இப்போது அவகா ஹிப்பித்தும், குணாநுஸந்தாநத்தாலல்லது செல்லாத தசையிலே "బోధయన్తః పరస్పరమ్" "போதயந்த:பரஸ்பரம்" என்கிறபடியே-போது போக்குகைக்கு உசாத்துணையாகவும், "యత్ర పూర్వే సాధ్యాస్సన్తి దేవాః" "யத்ரபூர்வேஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவா:" என்கிறபடியேப்ராப்திதசையில் பகவதநுபவ ஸஹகாரிகளாயும், இப்படி பஹுமுகமான உபகாரத்தாலே ஸர்வாவஸ்தையிலும் ததீயரை, "உத்தேச்யர்" என்றத்யவஸித்து, தமக்கு வைஷ்ணவவிஷயீகாரத்துக்குமுன்பே அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநமுகத்தாலே பகவதவிஷயத்திலே மூட்டின மஹோபகாரகரான ஆழ்வார்தம்மையே பற்றுகிறார். ... ...

ஆகையாலே இவ்வாழ்வாராகிறார் - அவ்வாசார்ய வைபவமறியுமவராகையாலும், ஆழ்வார்திருவடிகளிலே நெடுநாள் பரிசர்யைபண்ணி அவருடைய பரஸாதபாத்ரமாய்ப் போந்தவராகையாலும், அவர் பண்ணின உபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரமுண்டாக நினைத்திராதவராகையாலும், அவரை வாயாரப்புகழ்ந்து அவருடைய உபகாராநுஸந்தாந ப்ரீதிக்குப் போக்குவிடவேண்டுகையாலும், இப்ப்ரபந்தமுகத்தாலே ஆழ்வார்வைபவத்தைப் பேசுகிறார். ஈச்வரன் துராராதனாய் ஆசார்யன ஸ்வாராதனாயிருக்கும்; ஈச்வரனை ஆராதிக்கைக்குத் திருவிருத்தம் தொடக்கமான நாலு ப்ரபந்தம் வேண்டிற்று; ஆழ்வாரை ஆராதிக்கைக்கு இப்பத்துப் பாட்டுமே யமைந்தது.

அ.— (கண்ணிநுண்சிறுத்தாமபித்யாதி) "ఆత్మనస్తు కామాయ-సర్వం ప్రియం భవతి" "ஆத்மநஸ்துகாமாய-ஸர்வம்ப்ரியமபவதி" என்கிறபடியே-தனக்கு அபிமதமென்றுயத்து இவன் ஸர்வத்தையும ஆதரிக்கிறது.

அதில்ஸாத்யமாய அபிமதமாதல், அதுக்குறுப்பாக ஸாதநமாய் அபிமதமாதலாய் இரண்டுவகையாயாய்த்து அபிமதமிருப்பது. அதில்பகவதவிஷயம், "రసో వై సః రసం హ్యేవాయం లబ్ధ్వానన్దీ భవతి" "ரஸோவைஸ:ரஸம் ஹ்யேவா யம்லப்த்வாநந்தீபவதி" "வீவிலின்பம் மிகவெல்லைநிகழ்ந்தனம் மேவியே" என்கிறபடியே-

இனி வைலக்ஷண்யாந்தர கதநமுகேந ப்ரதிபாதயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதி.) (உத்தேஶ்யராமிடத்தில்) என்றதற்கு (அத்யவஸித்து) என்றத்தோடேஸம்பந்தம். பகவத்ஸம்பந்தமாத்ரத்திலே என்றது-பகவதாபிமுக்யமுள்ள மாத்ரங்கொண்டென்றபடி. தத்விஷயத்திலே யிப்போதென்றது-இவ்விபூதியிலிருக்கும்காலம். ப்ராப்திதசையில் என்றது-மோக்ஷதசையிலென்றபடி.

ஸாக்ஷாதபிமதமாய், தன்னைப்பெறுகிற விவனுக்கு புறம்புபோக் கடியில்லாமையாலே தானே ஸாதநமாயிருக்கும். இப்படி ரஸவஸ் துவாகையாலே ஸ்மரித்தல் ஸங்கீர்த்தநம் பண்ணுதல் செய்யு மவர்களுக்கு; "వైకుణ్ఠచరణామ్భోజ స్మరణామృతసేవినః" "வைகுண்டசர ணாம்போஜ ஸ்மரணாம்ர்தஸேவிந:" என்றும், "పాథేయం పుణ్డరీకాక్ష నామసఙ్కీర్తనామృతమ్" "பாதேயம்புண்டரீகாக்ஷ நாமஸங்கீர்த்த நாம்ர்தம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - ரஸிக்கக்கடவனாயிருக் கும்; அப்படியே ஆழ்வாருடைய போக்யதையை இப்பாட்டாலே வெளியிடுகிறார். சப்தாதி விஷயங்களினுடைய போக்யதையும் ஆழ்வாருடைய போக்யதையும் பாரத்தவாறே விஸத்ர்சமா யிருந்தது, இனி பகவத்போக்யதையிறேகூட்டுக்கழித்தல் செயய லாவது, அந்த பகவத்போக்யதையிலும் விஞ்சியிருந்தது ஆழ்வா ருடைய போக்யதை. அவனுக்குத் தானுமுள்பட, "உருவமு மாருயிருமுடனேயுண்டான்" என்னும்படிபோக்யபூதரானவரிறே யிவர். இனி அந்த பகவத்விஷயத்துக்கு, "వాసుదేవోఽసి పూర్ణః" "வா ஸுதேவோஸிபூர்ண:" என்கிறபடியே - ஷாட்குண்யபூர்ணயா யிருப்பதொரு பராவஸ்தையுண்டு; அதொழிய ஸௌசீல்யாதி குண பூர்ணையாயிருப்பதொரு அவதாராவஸ்தையுண்டு; அந்தபர தவமபாற்கடலினுடைய ஸ்தாநத்திலேயாய், அதில் அம்ர்தகலசம் போலேயாய்த்து அந்தவவதாராவஸ்தையிருப்பது. அவ்வவதாரங் கள்தன்னிலும் க்ர்ஷ்ணாவதாரம், அந்த வவதாரங்கள்தன்னை பரத்வஸ்தாநீயமாக்கும்படி அத்யந்தபோக்யமா யிருக்கும். "కృషిర్భూవాచకశ్శబ్దో ణశ్చ నిర్వృతివాచకః" "கர்ஷிர்பூவாசகச்சப்தோ ணஶ்ச நிர்வ்ருதிவாசக:" என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே ஸுகரமான வ்யக்தி யிறே. அதிலும் பக்வகர்ஷ்ணனிலுங் காட்டில், "தந்தைகாலில் விலங்கறவந்து தோன்றிய தோன்றல்பின் தமியேன்றன்சிந்தை போய்த்து" என்னும்படி முக்தகர்ஷ்ணாபதாநம் த்ர்ஷ்டிசித்தாப ஹாரியாயிருக்கும். நவநீதசௌர்யமும் நகரக்ஷோபமும் பண்ணி ன அபதாநமிறே. உறிகளில் வெண்ணெயோடு அறைகளிற்பெண் களோடு வாசியற இரண்டையும் களவுகண்டு போந்த அபதாநமி றே; இதுவாய்த்து அபதாநாந்தரங்களில் போக்யதமமாயிருப்பது. குணங்கணடிறே ராமவிஷயத்தில் நல்குவார் நல்கிற்று; அப்படி யன்றிகே, "வெண்ணெயுண்டுஉரலினிடையாப்புண்ட தீங்கரும்பி னைத்தேனைநன்பாலினை" என்னும்படி-தீம்புபோக்யமாம்படியாய் த்து இவ்வ்யக்தியிருப்பது. அதாவது - அகண்டபரிபூர்ணமானவஸ்து ப்ராக்ர்தபதார்த்தமா யிருப்ப தொரு வெண்ணெயை யாசைப்பட வும் அத்தைக்களவுகாண்கையும், ஸர்வஜ்ஞமான வஸ்து அதனை

மறைக்கமாட்டாமல் வாயதுகையதாக அகப்படுகையும், ஸர்வசக்தியானது ஓரிடைச்சிகையிலே கட்டுண்டு கட்டையவிழ்க்கமாட்டாதேயிருந்து அழுகையுமான விந்நிலே அத்யந்தாநுபாவ்யமாயய்த்திருப்பது. "தறியார்ந்த கருங்களிறே போலநின்று தடங்கண்கள் பனிமல்கும் தன்மையானை" என்று-இவ்வபதாநத்திலேயிறே அநுபோக்தாக்கள் ஆழங்கால்படுவது.இவ்வபதாநத்தின் போக்யதையைஇவர்வ்யுத்பத்திபண்ணிற்று ஆழ்வார்தம்முடையபாடேயாய்த்து.முதல்திருவாய்மொழியிலே ஸர்வகாரணத்வாதிலக்ஷணமாகவொருவஸ்துவைச் சொல்லி, அப்படிப்பட்ட வஸ்து ஏதென்னுமபேக்ஷையிலே அநந்தரந் திருவாய்மொழியிலே, "வண்புகழ் நாரணன் திண்கழல்சேரே" என்று - நாராயணசப்தவாச்யமாகச் சொல்லி, இவ்வஸ்துவுக்கடையாளமேதென்னு மபேக்ஷையிலே, "மலர்மகள் விரும்பும் நமரும பெறலடிகள்" என்று - திருமார்பில் பிராட்டியை அடையாளமாகச்சொல்லி, இப்படி ச்ரியபதித்வத்தால் வந்த ஸர்வோத்க்ர்ஷ்டமான வஸ்து அநாச்ரிதர்க்கரியதாய் ஆச்ரிதர்களெளியதாமிடத்தில், * மத்துறுகடைவெண்ணெயை நெடுநாள் மலடுநின்று பிள்ளைபெற்றவளாகையாலே துர்ப்பலையாய், இவன்றன் மருங்கிலேயிருந்து மருங்குதேய்ப்புண்கையாலும், "மத்தாரப்பற்றிக்கொண்டு" என்னும்படி மத்திலே உடலைச்சாய்த்தாய்த்துக்கடைவது. இப்படி கடையாநிற்கச்செய்தே வெண்ணெய்படப்படக்களவுகாண, அவளும்"இதுக்கடியென்,தெய்வங்கொண்டு போகிறதோ" என்று விசாரித்து இவனுடைய வாயையும் கையையும் பார்க்கும்; * கண்ணனென்னும் கருந்தெய்வமிறே களவுகண்டுகொண்டு போகிறது. இவன் கள்ளனென்று வாயது கையதாகப்பிடித்து, கிடந்ததொருகயிற்றாலே பண்டும் அவன்களவுக்குப் பெருநிலை நிற்கு முரலோடே யணைத்துக்கட்ட, இவனும் கட்டுண்டிருந்து அழப்புக்கவாறே வாய்வாயென்று கையிலே கயிற்றைக்கொள்ள, ஏறிட்டகுரலை இறக்கமாட்டாதே இருந்து - அழுது ஏங்குமாய்த்து. இப்பாகாரமேதாயிருக்கிறது, இந்த பெருமையிலே முதலிடுமதோ, எளிமையிலே முதலிடுமதோவென்று மோஹங்கதராளுரிறே. இதனை யநுஸந்தித்துப் போந்த விவரும், ஆழ்வாரீடுபட்டுப்போந்த அபதாந மிதுவாயிருந்ததென்று பார்த்து, இதிலுங்காட்டில் முதலடியிலே, "இமையோர் தலைவா" என்று ப்ராப்யத்திலே கண்வைத்த விவரை, "அவாவற்று வீடுபெற்ற" என்னுமளவும் லோகோபகாரார்த்தமாக ஈச்வரன்இவரழுவது, அலற்றுவது, ஆண் பெண்ணாகமடலெடுப்பது, தூதுவிடும்படி தன் ஸங்கல்பபாசத்தாலே கட்ட, இவரும்

அ.—முதற்பாட்டில, ஆழ்வாருடைய நிரதிசயபோக்யதை யைச சொல்லுகிறது. ப்ராப்யகாஷ்டையான ஆழ்வாரைப்பற்றுகிற இவர், ப்ரதமாவதியானபகவத்விஷயத்திலிழிவானென்னென்னில்; ஆழ்வாருடைய போக்யதாதிசயந்தோற்றுகைக்காகவும், ஆழ்வாருடைய முகமலர்த்திக்காகவும், அவருகக்கும் பகவத்விஷயமாகை யாலும் பேசுகிறார். "உரலினோடிணைந்திருந்தேங்கிய வெளிவு-எத்திறம்" என்றும், "பிறந்தவாறுமவளர்ந்தவாறும்" என்றும், "பையவேகிலேயும்" என்றும்-ஆழ்வார் ஆழங்காற்பட்ட விஷயமாகையாலே அத்தைப் பேசுகிறார்.

கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பினாற்கட்டுண்ணப்
பண்ணியபெருமாயனென்னப்பனில்
நண்ணித்தென்குருகூர்நம்பியென்றக்கா
லண்ணிக்குமமுதூறுமென்னாவுக்கே.　　(க)

ப-ரை.—கண்ணி - முடிகளையுடைத்தாய், நுண் - நேரியதாய், சிறு-சிறியதான, தாம்பினால் - கயிற்றினால், கட்டுண்ணப்பண்ணிய - தன்னைப்பந்தநயோக்யமாம்படி பண்ணின, பெருமாயன - நிரதிசயாஶ்சர்யயுக்தனான, என்னப்பனில்-எனக்கு ஸ்வாமியானஸர்வேஶ்வரனிற காட்டில், நண்ணி-ப்ரீதிபூர்வகமாக ஆச்ரயித்து, தென்-தெற்குத்திக்கிலேயிருக்கிற, குருகூர் - திருநகரிக்கு, நம்பியென்றக்கால்-நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் திருநாமத்தைச்சொன்னால், என்னாவுக்கே - என்னுடைய நாக்குக்கே, அண்ணிக்கும் - தித்திக்கும்; அமுதூறும்-அமுதூற்று மாறுதேகிற்கும்.

அதவிழ்க்கமாட்டாதே, 'அறியாமாமாயத்தடியேனைவைத்தாயால்' என்னும்படி கட்டுண்டிருந்த விருப்பு தமக்கு போக்யமாயிருக்கிற படியை இப்பாட்டாலே யருளிச்செய்கிறார். அவன் கட்டுண்டவிடத்தில, "பற்றியுரலிடையாபபுமுண்டான் பாவிகாளுங்களுக்கேச்சுகசொலோ" என்று பிறர்க்குச் சொல்லுகைக் குறுப்பாய்விட்டது, இவர் கட்டுண்டதிறே நாட்டாருடைய கட்டை யவிழ்க்கைக்குறுப்பாய் பரமஸாதவிகவாக்கத்துக்கு போக்யமாய்த்து.

"அணிக்குமமுதூறும்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து பாவம் (முதற்பாட்டிலித்யாதி.) ஆனால் "என்னப்பனில்" என்று சொல்லுவானென்னென்கிற சங்கையை அநுவதித்து, இதுக்கு மூன்று வகையாக பரிஹரிக்கிறார் (ப்ராப்யேத்யாதி.) "ஆழ்வாருடைய" இத்யாதிக்கு - அவருடைய போக்யதாதிசயம் சொல்லுகைக்கு கீழ் அவதிசொல்லவேண்டுகையாலே, "அப்பனில்" என்கிறதொன்று கருத்து. "ஆழ்வாருடைய முகமலர்த்திக்காக" என்றதுக்கு, "என்" என்கிறபத மநுஸந்தித்தால் ஆழ்வார்திருவுள்ள முகக்குமென்று திருவுள்ளம். அவருகக்கும-ஆழ்வார் வ்யாமோஹிக்கும். இப்படி வ்யாமோஹிக்கிற அபதாநமாகையாலே, "கண்ணி, நுண்" இத்யாதியாலே விசேஷித்தாரென்று தாத்பர்யம். "மாயன்" என்ற பதத்தில் ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களையெல்லாம் விவக்ஷித்து மூன்றாம்பரிஹாரத்தை விவரிக்கிறார (உரலினோடு இத்யாதி.)

வ்யா.—(கண்ணி நுண்சிறுத்தாம்பினால்) ஆழ்வார்பக்கல் இவர்க்குண்டான உத்தேச்யதை யிருந்தபடி-அவருடைய வுத்தேஶ்ய வஸ்துவைக் கட்டினதொரு கயிற்றினுடைய வுள்மானம்புறமானமாராயுமபடியாய்த்து; இவர் பகவத் விஷயத்திலே கையொழிந்தபடி, இவர் ஆழ்வார்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரரானபடியிறே.

(கண்ணித்தாம்பு) உடம்பிலேகட்டப்புக்கால் உறுத்தும்படி பலபிணைகளை யுடைத்தாயிருக்கை. கண்ணி - முடி.

வ்யா —(கண்ணியித்யாதி) அவனகட்டுண்டிருந்த அபதானத்தைப்பேசி, தாமும் அதில் கால்தாழ்ந்தபடிசொல்லுகிறார்;கட்டின கயிற்றைக் கொண்டாடுகிறார். தத்ஸம்பந்தியான தொன்றைக கொண்டாடுகை இவர்க்குள்ளதொன்றிறே. (கண்ணித்தாம்பு) பல பலவிடங்களிலு மறுபிணையுண்டு கிடப்பதொரு கயிற்றையிட்டாய்த்து இவனைக் கட்டிற்று. கட்டுவது, விடுவது, கறப்பது, கடைவதாகப் பணிபோரு மித்தனைபோக்கி, அத்தைத் தரம் பிட்டுக்கொள்ள அவஸரமில்லையே. உருவுள்ளவையுண்டாகில் கன்றுகளும் பசுக்களும் கட்டிப்போரும், ஒழிஞ்சானமுட்டாயிருப்பதொரு கயிற்றையிட்டாயத்து இவனைககட்டுவது. வேறொருவரைக் கட்டுமதிட்டு இவனைக்கட்டப்போகாதே. பசுப்ராயரைக் கட்டுமதொன்றுக்கு இவனகப்பட்டானே. பலகண்ணிகளையு முடைத்தாய் அநந்யமாயிருப்பதொரு பாசத்துக்கிறே இவனகப்படுவது. அசித்ப்ராயராய தான் கால்வைக்கலாம்படி யிருப்பாரோடே யணைதல், அநந்யமான பாசததுக்கு அகப்படுதல் செய்யுமவனுய்த்து. இவன் அகபபட்டாய்த்து உரலோடேசேர்த்துக் கயிற்றையிட்டுக்கட்டிறறு.அதுதான் * பொததவுரலாய்ஸௌஹ்ரமுமுண்டானபின்பாய்த்து அநந்யார்ஹமாய்த்து. அப்படி அநந்யாஹர்க்கிறே அவன் உடம்புகொடுப்பது "பொத்தவுரலைககவிழ்த்ததன் மேலேறி" என்கையாலே - இதுதான இஷ்டவிநியோகார்ஹமுமாய்த்திறே.

"தாம்பினால்" என்ன வமைந்திருக்க, "கண்ணி, நுண், சிறு" என்று வர்ணிக்கைக்குக் கருத்தென்னென்ன; அருளிச்செயகிறார் (ஆழ்வார்பக்கலித்யாதி.) (உத்தேஶ்யதை யிருந்தபடி - ஆராயும்படியாய்த்து) என்றந்வயம. உள்மானம் புறமானம்-அந்தர்பாஹ்ப ஸ்வரூபமெல்லா மென்றபடி. தாம்பினாற்கட்டுண்கையிலே ஆழ்வார வ்யாமோஹித்தபடியாலே அவனை யிட்டுக் கண்ணியை வர்ணித்தாரொன்று கருதது. அவ்யவஹிதமாக பகவத்விஷயத்தைப்பற்றி வர்ணித்தாலாகாதோ,ஆழ்வாரையிட்டென்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவரித்யாதி.) ந்யஸ்தபரரான படி என்றது - ந்யஸ்தபரராகையாலே யென்றபடி. "கண்ணி" என்றதுக்கு பலிதம் (கண்ணித்தாம்பித்யாதி.) இத்தால்- ஆழ்வார் வ்யாமோஹித்ததுக்கு ஸூசகமென்று திருவுள்ளம்.

(நுண்தாம்பு) உடம்பிலே யழுந்தும்படி நேரியதாயிருக்கை. (சிறுத்தாம்பு) இவனைக்கட்டினபின்பு உரலோடே சேர்க்கைக்கு எட்டம்போராதிருக்கை.

(கட்டுண்ணப்பண்ணிய) "உரலை நேராகச்செதுக்கப்போகாது, அப்போதாகக்கயிற்றை நெடுகவிடப்போகாது, இனி இவன்றன்னை விட்டு நெடியகயிறுதேடி யெடுக்கப்புகில், பின்னை இவன்றேனட்டான், * காற்றிறகடியனேயோடும, "இனிச்செய்வதென்" என்று அவள் தடுமாறுகிற படியைக்கண்டான் (கட்டுண்ணப்பண்ணிய) "సదైకరూపరూపాయ" "ஸதைகரூபரூபாய" என்கிறதன்னுடைய திருமேனியை நெருக்கி இடங்கணடுகட்டுண்ணும்படி பண்ணினான்.

(நுண்-தாம்பு) நுண்ணியதாம்பு. அதுதான் அறநேரியதாயிருப்பதொருகயிறாய்த்து. ஆகையாலிறே இவன்மேலே யழுந்துவது; இன்றும அழுந்திக்கிடக்கிறதிறே. இவனைக்கட்டுகிறபாசம் ஸூக்ஷ்மவத்தாயிருக்கவேணுமிறே. (சிறுத்தாம்பு) எட்டம்போராமல் இவன்றிருமேனியிலே இடங்கண்டு கட்டவேண்டும்படியான சிறுமையையுடையகயிறு.

(கட்டுண்ணப்பண்ணிய) அநந்யமாய்ஸூக்ஷ்மமாயிருந்ததேயாகிலும் திருமார்விலிருக்கிற வவளையும்அவனையும் சேர ஒருஉரலோடேசேர்த்துக கட்ட உரலுக்கும் தனக்கும் ஒருவைஷம்யமறவிருந்து, பின்னையும் சைதந்யம கிடக்கையாலே விம்மல் பொருமலாய் அழிந்தியிருந்த இந்தஸௌசீலயமேதாயிருக்கிறதென்று அவர்சோகிததாராய்த்து. இவர் அத்தை அநுஸந்தித்துப் போந்தவராகையாலே,இவ்வாழ்வார், "பொய்ந்நின்றஞானமும்பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பு, மிநின்ற நீர்மை யினியாமுறாமை" என்று-ப்ரகாதி ஸம்பந்தத்தை யறுக்கவேணுமென்று அபேக்ஷியாநிற்கச்செய்தேயும் பகவத்ஸங்கல்பபாசத்தாலே இவர்கட்டுண்டிருக்கிறபடியைக் கண்டு ஈடுபடுகிறார்.

நேரியதாயிருக்கை-மெலலியதாயிருக்கை.இதுவும் வ்யாமோஹத்துக்குஸூசகம. "கட்டுண்ண" என்னாதே, "பண்ணிய" என்பானென்னென்கிற சங்கைஉதிக்கைககாக ப்ரதீகக்ரஹணம்பண்ணுகிறார்(கட்டுண்ணப்பண்ணிய என்று.) இந்த சங்கையை பரிஹரிப்பதாகத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார்(உரலையித்யாதி.)நேரியதாகச் செதுக்கப்போகாது என்றது-மெல்லியதாகச செதுக்கப்போகாதென்றபடி. கடியன்-வேகவான். "கண்டான" என்ற வநந்தரம் 'ஆகையாலே கட்டுண்ணப்பண்ணின னென்கைக்காக 'அருளிச்செய்தார்' என்று கூட்டுவது. ஏகரூபமாகசாஸ்த்ரஸித்தமானதிருமேனியைச் சுருக்கப்போகாமையால் கட்டுண்ணப் பண்ணக்கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸதைகேத்யாதி.) நெருக்கி-ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே நெருக்கியென்றபடி. ஆகையால், "సదైకరూప రూపాయ" "ஸதைகரூபரூபாய" என்றது-கர்மக்ர்தவிகார ராஹித்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்று கருத்து.

"கட்டுகைக்குபரிகாரமில்லை" என்றுமிவ்ர்த்தையாமாகில், பிறந்து படைக்க நினைத்த குணத்தை யிழக்குமித்தனையிறே; ஆகையாலே திருமேனியிலே யிடங்கொடுத்தான். "கண்ணியார் குறுங்கயிற்றால்கட்ட வெட்டெனிருந்தான்" என்றும், "கண்ணிக்குறுங்கயிற்றால கட்டுண்டான்" என்றும், எல்லாரு மீடுபடுந்துறையிறேயிதுதான். "దామ్నాచైవ" "தாம்நாசைவ" "యదిశక్నోషిగచ్ఛత్వ మతిచఞ్చల చేష్టిత" "யதிஶக்நோஷிகச்சத்வ மதிசஞ்சலசேஷ்டித" என்று-தாய்கட்டினகட்டையவிழ்ககசக்தனல்லேன்" என்றிருந்தானிறே.

அவன் இவளுடைய தரவ்யத்தைர் களவு காண்கையாலே கட்டுண்டான், இவர் பிறர்பண்டத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கச்செய்தேயும் கட்டுண்டவராய்தது. அவன்றான் இவனைக் கட்டுகைக் கடியென்னென்னில்; இவனைக் கட்ட நாட்டிலுள்ளார் களவுபோமென்னும நினைவாலே, * ஊரும் நாடுமுலகமும் தனனைப்போலவும் அவ்வளவன்றிகமே அறிவுக் கவகாசமில்லாத ஸ்தாவரஜாதீயங்களையும், * மரங்களு மிரங்கும்வகை மணிவண்ணவோ வென்று கூவுமவராகையாலே இவரைக்கட்டிவைத்தான். இவருககுத் தங்களவுவெளிப்பட்டு பிறர்களவுபோமாய்த்து. (கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு) போக்யதாகாஷ்டையுள்ளது இவ்வபதாநமாகையாலே அதனை முறபடச்சொல்லி, அதிற்காட்டில் ஆழ்வார் தமக்குபோக்யரானபடியை இப்பாட்டாலே வெளியிடுகிறார். அதில் அவன்கட்டுண்ட தாம்பை முறபடககொண்டாடுகிறார்.

தன்ஸங்கல்பத்தால தானேகட்டுண்ணவேணுமோ, அவள் கட்டாதேபோனால் நல்லதன்றோவென்ன; அருளிசசெய்கிறார் (கட்டுகைக்கு இத்யாதிவாகயத்வயத்தாலே.) ஆக "கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பினால கட்டுண்ணப்பண்ணிய" என்றவித்தால்-ஸௌலப்யத்தால் தான் • கட்டுண்டானென்று ஆழ்வாருடைய வ்யாமோஹம் ஸூசிப்பிக்கக்கடவது. இப்படி இவ்வபதாநத்தில் வ்யாமோஹித்தா ருண்டோவென்ன; அருளிச்செயகிறார் (கண்ணியாரித்யாதி.) இதுக்கு அர்த்தம - பலபிணைகளை யுடைத்தாய் குறளாயிருந்துள்ள தாம்பாலே கட்டவிசைந்ததிறே. "இருந்தான்" என்று - கட்டுண்கைக்கும் அதுக்கிசைந் திருக்கைக்குமடைவே ப்ரமாணத்வய மருளிச்செய்து, அர்த்தாநுஸந்தாநத்தாலே வித்தரிக்கிறார் (దామ్నాచైవ - தாம்நாசைவேத்யாதி.)

"దామ్నాచైవోదరేబధ్వా ప్రత్యబధ్నాదులూఖలే। కృష్ణమక్లిష్టకర్మాణ మాహ హైవ తుహర్షితా॥ యదిశక్నోషిగచ్ఛత్వ మతిచఞ్చలచేష్టిత। ఇత్యుక్త్వాథనిజంకర్మ సాచకారకుటుమ్బినీ"

"தாம்நாசைவோதரேபத்வா ப்ரத்யபத்நாதுலூகலே। க்ர்ஷ்ணமக்லிஷ்டகர்மாணமாஹைவதுஹர்ஷிதா॥ யதிசக்நோஷிகச்சத்வ மதிசஞ்சலசேஷ்டித। இத்யுக்த்வாதநிஜம்கர்மஸாசகாரகுடும்பிநீ."

[సంసారబన్ధస్థితిమోక్షహేతుః - ஸம்ஸாரபந்தஸ்திதிமோக்ஷஹேது: | ஸ்வவ்யதிரிக்தரையடையக் கட்டுகைக்கும் விடுகைக்கும் ஹேதுவானவன்கிடீர் இப்போது ஓரபலைகட்டின கட்டை அவிழ்த்துக்கொள்ள சக்தனன்றிக்கே யிருக்கிருன்; செருக்கனுன ஸார்வபௌமன் அபிமதவிஷயத்தின்கையிலேயகப்பட்டு ஒருகருமுலைகமாலையாலேகட்டுண்டால்அதுக்குப்ரதிக்ரியை பண்ணமாட்டாதேயிருக்குமாப்போலேயிறே, இவள் கட்டினகட்டுக்கு ப்ரதிக்ரியை பண்ணமாட்டாதேயிருந்தவிருப்பும்.

பிறருடைய கர்மநிபந்தநமாகவரும்கட்டையவிழ்க்குமத்தனையல்லது, தன்னநுக்ரஹத்தாலேவந்த கட்டுத் தன்னாலுமவிழ்க்கப்போகாதென்கை. ஆழ்வார், * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவராகையாலே, "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" என்று -

---

கண்ணித்தாம்புமாய்நுண்தாம்புமாய்ச்சிறுத்தாம்புமாயிருக்கும். ஜ்ஞாநபக்தி வைராக்யங்களைக் கொண்டாடுமாப்போலே இங்கு மூன்றுவிசேஷணம் சொல்லுகிறார். திருமேனிக்கே உறுத்தும்படி பலகண்ணிகளை யுடைத்தாயிருக்கும். பரதமத்திலே ருசி, ஸங்கம், பக்தி, பரபக்தி பரஜ்ஞாநம், பரமபக்திகளென்று அநேகபர்வமாயிறே அந்தபக்தியிருப்பது. "భక్తిగ్రాహ్యో హృషీకేశః అభఙ్గురభక్తిభావ్యః", "பக்திக்ராவ்யோ ஹ்ருஷீகேசவ:, அபங்குரபக்திபாவ்ய:" என்று பக்திபவ்யனாயிறே அவனிருப்பது.

* (நுண்தாம்பு) நுண்ணிதானதாம்பு. திருமேனியிலே யழுந்தும்படி நுண்ணியதாயிருக்கும். அந்தபக்திதான் ஜ்ஞாநசிரஸ்கமாகையாலே அந்த ஜ்ஞாநந்தான் நுண்ணறிவாயாய்ந்திருப்பது. பகவத்ஸ்வரூபரூபாதிகளை யதாவாகஸாக்ஷாத்கரிக்கிறதிறே. "భక్త్యా మామభిజానాతి యావాన్యశ్చాస్మి తత్త్వతః" "பக்த்யாமாமபிஜாநாதி யாவாந் யஶ்சாஸ்மி தத்வத:" என்கிறபடியே. (சிறுத்தாம்பு) உள்ள கயிறுகள், கன்றுகட்டுகைக்கும் பசுகட்டுகைக்கும் கடைகயிறுமாய்ப் போயின, இனிவேறேயொன்று கட்டுகைக்கு உறுப்பல்லாத கயிற்றாலேயாய்த்து இவனைககட்டுவது. அநங்யார்ஹமா யிருப்ப

ஸர்வஶக்தனானவன அஶக்தனென்றிருக்கக் கூடுமோவென்ன; ப்ரேமத்தாலே இப்படி யிருக்கிறானென்று ஈடுபடுகிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதி.)ப்ரேமத்தாலே தான் இப்படிகட்டுண்டானோவென்ன; த்ர்ஷ்டாந்தம் சொல்லிக்கொண்டு ஆஶ்சர்யப்படுகிறார் (செருக்கனுன இத்யாதி.) ஸம்ஸாரபந்த மவிழ்க்கைக்கும் இந்தக்கட்டை விழ்த்துக்கொள்ளாமைக்கும் ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பிறருடைய வித்யாதி.) ஆக "యదశక్తోఽస్మి గచ్ఛత్వమ్" "யதி சக்நோஷிகச்சத்வம்" என்னுமதுக்கும் அர்த்த மருளிச்செய்தார்.

அவன்குணத்தை வர்ணித்தார்; இவர் முதலடியிலெ ஆழ்வார் தம்மையே பற்றுகையாலே, அவனதிருமேனியில் ஸ்பர்ஶித்ததொரு தாம்பைவர்ணிக்கிறார்; அவருடைய வுத்தேஶ்யவஸ்து இவர்க்கு வெளியதாய்க் கழிகிறதிறே.

இவன்றன்னைக கட்டுவது, "ஒருபெண்ணைக் களவுகண்டான், வெண்ணெயைக்களவுகண்டான்; ஊரைமூலையடியேநடத்தினான்" என்றிறே; 'இவன்ஸாமாந்யன்' என்று இடுமிடெல்லா 'மிடுங்கோள்' என்றிருந்தான்.

தொன்றுக்கிறே; இவன் கட்டுண்பது. "𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌃" "𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾" "பக்த்யாத்வநந்யயாசக்ய:" "பக்த்யாலப்யஸ்த்வநந்யயா" என்று அநந்யையானபக்தியாகவேணுமே, அல்லாதவற்றுக்கு விநியோகமகன்றுகால்களைக் கட்டுகையிறே.

(கட்டுண்ணப்பண்ணிய) தாம்பு சிறுத்தாம்பாகையாலே அத்தை நீளப்பண்ணப்போகாது, அடுத்துக்கட்டுகிறவுரலை இளைக்கப்பண்ணப்போகாது, இனி இடங்காணலாவது இவன்பாடேயாகையாலே, வயிற்றை யெக்கச்சொலலி இடங்கண்டு கட்டினாளாய்த்து. தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலே இடங்கொடுக்கை யன்றிக்கே தாயாருடைய சீற்றத்துக்குஅஞ்சி மௌக்த்ய ப்ரயுக்தமாகக் கட்டுண்ணப பண்ணினானாய்த்து. (கட்டுண்ணப்பண்ணிய) பக்தியுண்டேயாகிலும் அவன்றானே தனனை இளைப்பித்துத்தரவேண்டும்படியாய்த்து; பின்னையும் சிறிதாயிருககுமாய்த்து. "𑌨𑌾𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾" "நாயமாத்மா" இத்யாதி. "கயிற்றினால் மநதனைக்கட்டி."

ப்ரபந்தாதியிலே பகவத்குணஙகளிலேயிழியாதே தாம்பைவர்ணிப்பானென்னென்கிற சங்கையிலே ஸிம்ஹாவலோகநயாயே நபரிஹரிக்கிறார் (ஆழ்வாரித்யாதி வாகயதரயததாலே.) வெளியது-அஸாரம்.

இனி ப்ரகர்தஶ்லோகத்திலே, "𑌅𑌤𑌿𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤" "அதிசஞ்சலசேஷ்டித" என்றதுக்கு அவதாரிகை யருளிச்செய்கிறார் (இவன் றன்னையித்யாதி, அறியுமவனிறே யென்னுமளவும.) ஸாமாந்யனென்றிடு மீடெல்லாமென்றது - அழகர்திருமலையிலே ஸாமாந்யரென்றும் சோழியரென்றும் இரண்டுவகையுண்டாய, அவர்களுக்கு அந்யோந்யஸ்பர்த்தை யுண்டாகையாலே, சோழியரெல்லாருமாக ஸாமாந்யனைக்கண்டால் அடிக்கவேண்டுமென்று கூடியிருக்கச்செய்தே, இருட்டினவிடத்திலே சோழியருக்குள்ளே யொருவன்வர, அவனை ஆளறியாமல் அடிக்க, நான்சோழியன் ஏன் அடிக்கிறீர்களென்ன; ஸாமாந்யனென் றிருந்தோமென்ன; ஆனால் இன்னும்குத்துங்களென்ன; அவன் பக்கல்ஸ்பர்த்தையாலே தன்னைவுதோற்றமற் சொன்னானென்று ஐதிஹ்யம்; அப்படியே கர்ஷ்ணனும், வெண்ணெய்களவுகண்டானென்று கட்டினாலும்

அதாவது - களவிலேதகணேறினபடி. இவள் கட்டிவைத் தடிக்கப்புக்கவாறே, "தொழுகையும்" என்கிறபடியே தொழத் தொடங்குமே. எல்லாரையும் தொழுவித்துக்கொள்ளுமவனிறே தொழுகிறுன்.

இத்தசையில் அபிமதஸித்திக்கு அநுசலியேஸாதநம்" என்றறியுமவனிறே [అతిచంచలచేష్టిత- அதிசஞ்சலசேஷ்டித] துருதுருக்கையாகக்கொண்டு ஊர்பூசல்விளைத்தவனல்லேயோ.[ఇత్యుక్త్వా - இத்யுக்த்வா] ஒருசொல்லாலே விலங்கிட்டுவைத்து. [అథనిజంకర్మసాచకార- அதநிஜம்கர்மஸாசகார] அவள்தான் கறப்பது கடைவதாகத் தொடங்கினுன். [కుటుంబినీ-குடும்பிநீ] இவனைப்போலே நியமிக்க வேண்டுவது அநேகமுண்டிறே.

என்கிறபடியே-எட்டுமிரண்டும் பத்தாய்-பக்தியைச் சொன்னபடி. "எட்டு" என்று - திருவஷ்டாக்ஷரமாய் அத்தாலேயாதல், "இரண்டு" என்று - வாக்யத்வயமாய் அத்தாலே யாதல் வசீகரித்தென்னவுமாம். அல்லது, எட்டுமிரண்டுமறியாதாருக்குக்கட்டப்போகாதே.(பெருமாயன்) அவன் நினைக்கவொண்ணுத ஆச்சாயசேஷ்டிதங்களை யுடையவன். அதாவது - * அழுகையு மஞ்சிநோக்கு மந்நோக்கும் தொழுகையுமான விச்சேஷ்டிதங்கள்; [அழுகையும்] உரலோடே கட்டிவைத்தவாறேயழ, அவள் வாய்வாயென்றவாறேஅஞ்சி, பேதைத்தனந்தோற்ற அவளைப்பார்க்கும்; [அந்நோக்கும்] "தொந்திவசெய்திளவாய்ச்சியர் கண்ணினுள் விடவேசெய்து விழிக்கும்" என்கிறபடியே-பெண்களுடையத் திரண்டுவருகைக்காகக் களவாகிற ஸாதநத்தை யநுஷ்டித்து, கள்ளனைக்காண்கை

அடித்தாலும் கள்ளனெனறடித்தால் நமககிஷ்டம், அத்தால் நமக்குபயமில்லையென்றிருந்தானென்றபடி."தொழுகையுமிவை கண்டவசோதை" எனகிறபடியே-தாயைத்தொழத்தொடங்கினுனென்கிறுர் (இவளித்யாதி.)

தொழுதாலடியாரோவென்ன (இத்தசையிலித்யாதி.) இவற்றையெல்லாம் நினைத்து, "அதிசஞ்சலசேஷ்டிதன்" எனகிறுனென்றுகருத்து.பலிதார்த்தம்(துருதுருகையித்யாதி.) "இத்யுக்த்வா" என்று - நிஜம்கர்மகரணத்துக்கு ஹேதுவாக அநுவதிக்கையாலே அத்தையுமொருபந்தமாக அருளிச்செயகிறுர் (ஒருசொல்லாலேயித்யாதி.) இப்படி யிவள்சொல்லுக்குப் பரதந்த்ரனு யிருக்கையாலே தானே கட்டுண்ணப்பண்ணினுன் என்றுகருத்து. கட்டாதே அடியாதே அவனுடைய அண்டையிலேதானே யிருக்க வொண்ணுதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (இவனையித்யாதி.)

(பெருமாபன்) நிரதிசயாஸ்சர்யயுக்தன். இத்தால் - அவாப்த ஸமஸ்தகாமனுக்கு ஒருகுறை யுண்டாய், அதுதன்னை க்ஷுத்ரரைப்போலே களவாகிற வழியல்லாவழியிலேயிழிந்து, ஸர்வசக்தியானவவன்றான் அதுதன்னையுந்தலைக்கடடமாட்டாதேவாய துகையதாக அகப்பட்டுக்கட்டுண்டிடியுண்டு, "பையவேநிலையும்" என்றவுடம்புவெளுத்து நின்றநிலையளவுஞ்செல்லநினைக்கிறார்.

(என்னப்பனில்) ஆழ்வார்இவர்க்குத்தேஸ்யராய்நிற்க, இங்ஙனேசொல்லுவானென்னென்னில்; பகவத்ஸம்பந்தமறவார்த்தை சொன்னாராகில்,ஆழ்வாரோட்டைஸம்பந்தத்தையறுத்துக்கொண்டாராவரிறே; அத்தாலேசொல்லுகிறார். அதவா, "ப்௹ஸாம்த்௹ஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" "பும்ஸாம்த்ர்ஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" என்கிறபடியே-அவ்வருகே போவாரையும் துவக்கவல்ல விஷயமாகையாலே, துவக்குண்டு சொல்லுகிறாரென்னவுமாம்.

எல்லார்க்கும் அஸாதாரணமாகையாலே ஒத்தபருவத்திற்பெண்களெல்லாரும்வந்துதிரள, அவர்கள்முகத்திலே தௌர்த்யகர்ப்பமானகடாக்ஷத்தைப் பண்ணாநிற்கும். இசையாதவர்களை இசையும்படி பார்த்தும், இசைந்தவர்களை அறவிலைசெய்து தரும்படி பார்த்தும், தான்பண்டுசெய்த மறத்தாலே மாலிந்ய முடையவர்களை * அமலங்களாக விழித்தும், இப்படி நேக்கேயாய்ச்செல்லும். [தொழுகையும்] மககள் மனம்மாதர்க்குத் தெரியு மாகையாலே இவனுடைய தௌர்த்யத்தை யறிந்து அவள்அசசமுறுத்த,தொழுகையும்-அவனைப்பார்த்து அஞ்சலிபண்ணும். பொடிந்தவர்களுக்கு ப்ரஸாதமாவது அஞ்சலியே யென்றிருக்கும். "ஷீப்ரம்தேவப்ரஸாதநீ" "அந்தரேணாஞ்ஜலிம்பத்வாலக்ஷ்மணஸ்யப்ரஸாதநாத்" "க்ஷிப்ரம்தேவப்ரஸாதிநீ" "அந்தரேணாஞ்ஜலிம்பத்வாலக்ஷ்மணஸ்யப்ரஸாதநாத்" என்கிறபடியே. [இவைகண்டவசோதை தொல்லையின்பத்திறுதிகண்டாள்] ஆத்மாநுபந்தியானஸுகத்திறுடையஎல்லையைக் கண்டாள். நித்யமுக்தர் ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளைக்கண்டு அநுபவித்தவர்கள்; இவள் ஸௌசீல்யாதிகளைக்கண்டநுபவித்தவள்.

கட்டுண்கைமுதலானவை ஆஸ்சர்யங்களானபடியை உபபாதிக்கிறார் (இத்தாலித்யாதி.) அவரப்பனில் என்று ஸம்பந்தமறச்சொல்லாதே "என்னப்பனில்" என்னக்கூடுமோவெனகிற சங்கையை யநுவதிக்கிறார் (ஆழ்வாரித்யாதி.) (ஸம்பந்தமறவார்த்தை சொன்னாராகில்) என்று பரிஹார வாக்யத்திலேயிருக்கையாலே இப்படிதாத்பர்யம் கொள்ளவேணும். ஸம்பந்தமறச்சொன்னாராகில் ஆழ்வாருக்குவைமுக்யம் வருமென்றுபரிஹரிக்கிறார் (பகவதித்யாதி.) அவரப்பனில் - என்றுசொல்ல வந்தவரோயாகிலும் அவசமாகச் சொன்னாரென்று பரிஹாராந்தர மருளிச்செய்கிறார்(அதவேத்யாதி.)

(என்னப்பனில்நண்ணி) பகவத்விஷயத்திலின்றும் ஆழ்வார்பக்கலிலேகிட்டி. சப்தாதிவிஷயப்ராவண்யங்களைவிட்டு பகவத்விஷயத்தைக் கிட்டுகையிலுண்டான அருமைபோரும், ப்ரதமாவதியான பகவத்விஷயத்தைவிட்டுப் புருஷார்த்தத்தில் சரமாவதியான ததீயசேஷத்வத்தைக கிட்டுகை; சப்தாதிவிஷயங்களை விடலாம் அதின்தோஷதர்ஶநத்தாலே, இங்கு அங்ஙனொரு தோஷங்காண விரகில்லையாகையாலே இது அதிலுமரிது.

(தென்குருகூர்நம்பி) "நல்கியென்னைவிடான் நம்பிநம்பி" என்று ஆழ்வார்தாம் உத்தேஶ்யமாகப்பற்றினவிஷயத்தின் பூர்த்தியளவன்றிறே இவர்பற்றினவிஷயத்தின்பூர்த்தி. எங்ஙனேயென்னில்; பகவத்விஷயத்தைப்பற்றினால் அதினெல்லையான ஆழ்வாரளவும் வரவேண்டியிருக்கும், ஆழ்வாரைப்பற்றினால் அவ்வருகு கந்தவ்யபூமி யில்லையிறே. "ஆசாரயர்களை 'நம்பி' என்னக்கற்பித்தார் ஸ்ரீமதுரகவிகளிறே" என்று ஜீயரருளிச்செய்வர். (என்றக்கால்) மநோவாக்காயங்கள்மூன்றும் வேண்டியிருக்கும் பகவத்விஷயத்துக்கு, ஒருக்திமாத்ரமேயமையும் இவ்விஷயத்துக்கு. பூர்த்தியால்வந்த ஏற்றமேயன்று, ஸௌலப்யத்தாலு மேற்றமுண்டென்கை.

(என்னப்பனில்) என்னுயனில். (பெருமாயனென்னப்பனில்) இப்போதை இவருடைய பதாஸ்யதை, "[illegible]" "குணைர்த்தாஸ்யமுபாகத:" என்கிறபடியே அத்தலையில் குணசேஷ்டிதங்களுக்குத்தோற்றதாய்த்து; இவரையுமுட்படத் தோற்பிக்கிறதிறே இவ்வபதாநம். இனி ஆழ்வாரைப்போலே இளநெஞ்சல்லாமையாலே மீண்டாரித்தனை. (என்னப்பனில்நண்ணி) அவனிற் காட்டில் ஆழ்வார்பக்கலிலே நெஞ்சைவைத்து. சப்தாதி விஷயங்களின் போக்யதையையறுத்துத தன்பக்கலிலேயாக்கிக்கொள்ளும்-பகவத்வைலக்ஷண்யம்; பகவத்விஷயபோக்யதையில்நின்றும் மீட்டுத் தன்பக்கலிலே யாக்கிக்கொண்டது ஆழ்வார்வைலக்ஷண்யம்.

"என்னப்பனில்-தென்குருகூர்" என்றால போதாதோ "நண்ணி" என்பானென்னென்ன; அருமைதோனறச் சொல்லுகிறானென்று, அவ்வருமையை தர்ஷ்டாந்தமுகேந உபபாதிக்கிறார் (சப்தாத்யாதி.) கீழ் - சப்தாதிகளோடேஸாம்யந்தோன்ற வருளிச்செய்து, ஆதிக்யந்தோன்ற அர்த்தாந்தர மருளிசசெய்கிறார் (சப்தாதிவிஷயங்களித்யாதி.)

"என்னப்பனில் - அமுதூறும்" என்கிறபடியேகுருகூர்ச்சடகோபன் என்னாமல், "குருகூர்நம்பி" என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நல்கிஇத்யாதி.) கற்பித்தார் - அப்யஸிப்பித்தார். ஸௌலப்யமென்றது-ஏககரண ஸாத்யத்வத்தாலே வந்த ஸௌலப்யமென்றபடி.

(அண்ணிக்கும்) தித்திக்கும். பகவத்விஷயத்தை யநுபவித்தால் ஆழ்வார்க்குப்பிறக்குமாநந்தமெலலாம் இவ்விஷயத்திலே ஒருக்திமாத்ரத்தாலே யெனக்கு விதித்தது.

(அமுதூறும்) அமுதூற்றுமாறுதே நிற்கும். "ஸசபுநராவர்த்ததே" "நசபுநராவர்த்ததே" என்று - அவ்விஷயம் ஆழ்வார்க்கு தத்ப்ரஸாதத்தாலே நித்யமாய்ச் செல்லுமாப்போலே, எனக்கு ஆழ்வார் ப்ரஸாதத்தாலே நித்யாபூர்வமாய்ச் செல்லப்பெற்றேன்.

(என்னாவுக்கே) இதுபின்னை எங்களுக்கு ரஸிக்கிறதில்லையீ! என்னில; முதலடியான பகவத்விஷயமுங்கூட ரஸியாதிருக்கிற வுங்களுக்கு, அதினெல்லையிலேநிற்கிற வெனக்குரஸிக்குமாப்போலே ரஸிக்குமோ. (என்னாவுக்கே) அநாதிகாலம்விஷயாந்தரங்கள் ரஸித்துப்போந்த எனனாவுக்கே இவ்விஷயம் ரஸிக்கிறதென்றுமாம். ... ... (௧)

(தென்குருகூர்நம்பியென்றக்கா லண்ணிக்கும்) குறுங்குடி நம்பியைக்காட்டில் குருகூர்நம்பியைவ்யாவர்த்திக்கிறது. அவனுக்குப் பூர்த்தி ஜ்ஞாந சக்தயாதிகளாலே; இவருக்குப்பூர்த்தி ஜ்ஞாநபக்த்யாதிகளாலே. ஜகத்தைத்தனக்காக்குமபடியான குணங்கள் அவனது; அவன்றன்னைத் தனக்காக்கும்படியான குணங்கள் இவரது. (நண்ணித்தென்குருகூரநம்பியென்றககால்) ஆழ்வார் பக்கலிலே நெஞ்சைவைத்து ஆழ்வாாதிருநாமத்தைசசொன்னால்.

(அண்ணிக்குமமுதூறுமென்னாவுக்கே) நினைத்தநெஞ்சும் தித்தித்து, சொன்ன நாக்கும்தித்தித்து வாராநின்றது. (என்றக்காலமுதூறும்) உச்சாரணம் ஸகர்த்தாய், ஸாரஸ்யம்ஸதாகால வர்த்தியாநின்றது. இனி, பகவத்விஷயததை நினைக்கைக்கு நெஞ்சுமில்லை, சொல்லுகைககு நாககுமில்லை. இந்தஸாரஸ்யம் எங்களுக்குப் பிறக்கக் காண்கிறிலோமீயென்னில் (என்னாவுககே) உங்களைப்போலே பகவத்விஷயமும்ரஸித்து ஆழ்வாரும் ரஸிக்கும் நாவன்றே என்னது, அடியேபிடித்து ஆழ்வாருடைய ஸாரஸ்யத்திலேபழகினநாவன்றோ. (என்னாவுக்கே) இவ்வம்சத்தில் கரணியானஎன்னோவோடு கரணங்களோடு வாசியில்லை. (என்னாவுக்கே) அவர்தாம், "என்னெஞ்சினால் நோக்கிககாணீர்" எனறாப்போலே இவரும் "என்னாவுககே" என்கிறார். ... ... (௧)

"ஊறும்" என்றவிடத்தில் வர்த்தமாநதாதபர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அமுதூற்றித்யாதி.) இத்தைஸ்லோகமுகமாக உபபாதிக்கிறார் (நசேத்யாதி.) "என்னா" எனறதுக்கு இரண்டுதாத்பர்யம்; பாகவத நிஷ்டையென்றும், விஷயாந்தரப்ரவணனென்றும; முந்தின வர்த்தத்தை சங்காபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிறார் (இதுபின்னையித்யாதி;) இரண்டாவது (அநாதிகாலமித்யாதி) விரோதிவ்யஸநத்தை அநுபவிக்கிறஎன்னாவுக்கு இதுரஸிக்கும் படியென்னென்று வித்தராகிறாரென்றுகருத்து. ... ... (௧).

அ.—இரண்டாம்பாட்டு. முதற்பாட்டில் - "ஆழ்வார்" என்றல் தமக்கு ரஸிககிறபடிசொன்ஞர்;இப்பாட்டில்-அவருடையபாசுரமே தேஹயாத்ரையாமபடி தாரகமானபடியைச்சொல்லுகிருர்.

அ.—இரண்டாம்பாட்டு. (நாவினுலிதயாதி) ஆழ்வார்கள் பகவத்விஷயத்திலே ஆசார்யப்ரதிபத்தி பண்ணிப் போந்தார்கள்; இவர் ஆசார்யவிஷயத்திலே பகவத்ப்ரதிபத்திபண்ணிப்போருகிற வராய்த்து. பகவதவிஷயத்திலும் ஆழ்வார்க்குண்டானவாசி;-"யதி சக்நோஷிகச்சத்வமதிசஞ்சலசேஷ்டித| இத்யுக்த்வா ததிஜம் கர்மஸாசகாரருஹம்பிநீ" "யதிசக் நோஷிகச்சத்வமதிசஞ்சல சேஷ்டித| இத்யுக்த்வாதநிஜம் கர்மஸா சகாரருஹம்பிநீ" என்கிறபடியே இடைச்சிகட்ட, வல்வல்லேயாகில நான்கட்டினகட்டை யவிழ்த்துப் போய்க்காணும்,உன்துரு துருக் கைத்தனத்திலே யறப்பட்டதீ! என்றுகையாலும்வாயாலும்கட்டி, கறப்பனகடைவன குவாலாகையாலேபெரியதிருநாளிலும்ஸந்த்யாவந்தநம் முட்டாமல் நடத்துவாரைப்போலே, அவள்தன்கார்யத்திலேபோஞளென்றுசொல்லுகையாலே,ஓரபலேகட்ட அது அவிழ்க்க மாட்டாமலிருந்தான்; கட்டினவர்களே இரங்கி யவிழ்க்கவேணுமென்றிறே அவன் நினைவு. அப்படியே ஆழ்வாரும், இவனுடைய ஸௌசீல்ய குணத்தாலே கட்டுண்டு, "எத்திறம்" என்று போக மாட்டாமலிருந்தார்; இவர் அப்படியன்றிக்கே ஆழ்வாரீடுபட்ட அபதாநத்தை யநுஸந்தித்திருக்கச்செய்தேயும் அதில் ஆழங்கால் படாதே அத்தைவிட்டு ஆழ்வாருடைய போக்யதையிலே நின்ற வராய்த்து.

கீழிற்பாட்டிலே, "நண்ணித்தென் குருகூர் நம்பியென்றக்கால் அண்ணிக்கு மமுதூறுமென்னுவுக்கே" என்று - ஆழ்வார்பக்கல் ஸ்மர்த்திஸாரஸ்யத்தையும் ஸங்கீர்த்தந ஸாரஸ்யத்தையும் சொல்லக்கேட்டவர்கள், நாட்டாரடைய பகவத்விஷயத்தையே ஸ்மர்த்தவ்யமாகவும் ஸங்கீர்த்தநீயமாகவும் சொல்லாநிற்க, நீர், ஆழ்வாரை இவையிரண்டுமாக வநுஸந்திப்பானென், பகவத்விஷயத்திலேயும் அந்வயிச்சப்பார்த்தாலோ வென்ன; அதுக்கு இப் பாட்டாலே உத்தரஞ்சொல்லுகிறார்.

அ.—ஸங்கத்யர்த்தம வ்ர்த்தவர்த்திஷ்யமாண கீர்த்தநம்(முதற்பாட்டிலித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் ஆழ்வாருடைய போக்யதையையும், அநந்தரம் தத்ஸம்பந்தத்தையுடைய ப்ரபந்தமே தமக்குதாரகமென்கையையும் சொல்லுகிருரென்று கருத்து. (அவருடைய பாசுரம்) என்று திருவாய்மொழியும் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பும், ஸம்பந்தஸாமாந்ய ஷஷ்டியாகையாலே, "தேஹயாத்ரையாம்படி" என்றத்தை விவரிக்கிருர் (தாரகமானபடியை என்றவிதில்.)

நாவினால்நவிற்றின்பமெய்தினேன்;
மேவினேனவன்பொன்னடிமெய்ம்மையே
தேவுமற்றறியேன்குருகூர்நம்பி
பாவினின்னிசைபாடித்திரிவனே. (உ)

ப - ரை.—நவிற்று - பகவத் விஷயத்தில் உபகாரகரை ஸ்தோத்ரம் பண்ணக்கடவ, நாவினால் - நாவைக்கொண்டு, இன்பம் - நிரதிசயாநந்தத்தை, எய்தினேன் - பெற்றேன்; அவன் பொன் அடி - ஆழ்வாருடைய ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகளை, மேவினேன் - பொருந்தினேன், மெய்ம்மையே - ஸத்யமாக; மற்று - ஆழ்வாரொழிய வேறொரு, தேவு - தெய்வத்தை, அறியேன் - அறிகிலேன்; குருகூர் - திருநகரிக்கு, நம்பி - நிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய, பாவின் - திருவாய்மொழியோடு கூடிய, இன் - இனிய, இசை - கானத்தை, பாடி - பாடிக்கொண்டு, திரிவன - திரியாநிற்பனென்கிறார்.

வ்யா.—(நாவினால்நவிற்றின்பமெய்தினேன்) "என்றக்காலண்ணிக்கும்" என்று ப்ரஸ்துதமானத்தை யநுபாஷிக்கிறார் அதிலுண்டான ஆதராதிசயத்தாலே; மநஸ்ஸஹகாரமில்லாத வுக்திமாத்ரமடியாக நிரதிசயஸுகம் ப்ரயோஜநமானால் பின்னாட்டுகை தவிராதிறே. (நாவினால்நவிற்று) மநஸ்ஸஹகாரமில்லையென்கிறார். பகவத்விஷயத்திலுபகாரகரை ஸ்தோத்ரம்பண்ணக்கடவ நாவைக்கொண்டு, அந்தக்கார்யத்தைக் கொள்ளப்பெற்றேனென்னவுமாம்.

தாந்தாம்பற்றினவிஷயத்தைவிட்டுப் புறம்புசிலபோகவேண்டுவது அவ்விஷயம் இஹலோக ஸுகஜநகமல்லவாயாதல், பரலோக ஸுகத்துக்கு ஸாதநமன்றாயாதல், பற்றினவர்கள் இவ்விஷயத்தை யொழிய வேறேயொரு ஸ்வாமியுண்டாக நினைத்திருத்தல், காலக்ஷேபவிஷய மல்லாமையாலே யாதலன்றோ; அதில் எனக்கு இஹலோக ஸுகஜநகமுமாழ்வாரே, பரலோகஸுகத்துக்குஸாதநமும் ஆழ்வாரே, எனக்குஸ்வாமியும் ஆழ்வாரே, காலக்ஷேபவிஷயமும் ஆழ்வாரே. ஆனபின்பு பகவத்விஷயத்திலே அந்வயிக்கவேண்டுகிறதென்னென்கிறார்.

வ்யா.—(நாவினால் நவிற்றின்பமெய்தினேன்) நான்பெற்ற பேற்றைப் பார்க்கமாட்டீர்களோ.

"பாடித்திரிவனே" என்றத்தைப்பற்ற, "என்றக்கால்" என்றத்தோடு புநருக்தமன்றோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (என்றக்காலித்யாதி.) ஆதராதிசயத்துக்கு அடி யருளிச்செய்கிறார் (மநஸ்ஸஹகாரமித்யாதி.) நிரதிசயஸுகம் என்றது - "என்னப்பனில்- அண்ணிக்கும்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து. "நவிற்று" என்று விடுகையாலே நா அர்த்தஸித்தமாயிருக்க, "நாவினால்" என்றுசொல்லுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (மநஇத்யாதி.) நைரபேக்ஷ்யம் சொல்லுகைபன்றிக்கே, "நாவினால்" என்று ப்லாக்யார்த்தமென்கிறார் (பகவதித்யாதி.)

"𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌗𑍁𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃" "ப்ரத்யக்ஷகுரவஸ்துத்யாঃ" என்னக்கடவ திறே. ஈஶ்வரஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரயோஜநங்கொள்ளப்பெற்றேன் நானொருவனுமேயென்கிறார். (இன்பமெய்தினேன்) "வீவிலின்பம்மிக வெல்லைநிகழ்ந்தனன் மேவி" என்று ஆழ்வார் அவ்விஷயத்திற்பெற்றபேற்றை இவ்விஷயத்திலே பெற்றேனென்கிறார். "சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையினாலும்" என்று கரணத்ரயத்தாலும் அவ்விஷயத்தை யாஶ்ரயித்தவர் பெற்றபேற்றை உக்திமாத்ரத்தாலே பெற்றேன். அநாதிகாலம் நரகத்திலேஸ்ருஷ்டியும் நரகத்திலே ஸம்ஹாரமுமாம்படி பாபத்தைப்பண்ணிப் போந்தநாவாலே நிரதிசயாநந்தத்தை ப்ராபித்தேனென்னவுமாம்.

(நாவினால்) நவிற்றும்போது நாவேண்டியிருக்கசெய்தே, "நாவினால் நவிற்று" என்கைக் கடி மநஸ்ஸஹகாரம் வேண்டாதபடி, "𑌅𑌵𑌶𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌨𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇" "அவசேநாபியந்நாமநிகீர்த்ததே" என்கிறபடியே வாங்மாத்ரோச்சாரணத்தாலே ஆநந்தம் ஸித்தித்ததென்கைக்காக. (நாவினால் நவிற்றின்பமெய்தினேன்) இப்படியேயன்றிக்கே பகவத்விஷயத்தில புறம்புள்ள இந்த்ரியங்களை மநஸ்ஸிலேயடக்கி, மநஸ்ஸைக்கொண்டுபோய சுபாச்ரயத்திலேவைத்து, பின்பு அநவரதபாவனையுண்டாய், அதுதானேபோய் ஸமாதிபர்யந்தமாறுலிறே, "𑌨𑌵𑌿𑌵𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃" "நவிவேதாத்மநோகாத்ரம் ததஸ்மர்த்யாஹ்லாதஸம்ஸ்திதঃ" என்று ஆநந்தம் ஸித்திப்பது; ஆழ்வார்தமக்கு, "அடியையடைந்துள்ளந்தேறி யீறிலின்பத்திருவெள்ளம் யான் மூழ்கினன்" என்று இத்தனைசெய்யவேண்டிற்று.

உபகாரகனை ஸ்துதிக்கவேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரத்யக்ஷத்யாதி.) நாப்படைத்தப்ரயோஜநம் பெற்றவர்கள்வேறில்லையோவென்ன; "𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌹𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃" "விசித்ராதேஹஸம்பத்திঃ" இத்யாதிவசநத்தை யுட்கொண் டருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வரேத்யாதி.) * நாவினால் நவிற்று இன்பம் பெற்றாருண்டோவென்ன; "இசைமாலைகளேத்திமேவப்பெற்றேன்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து, "நாவினால் நவிற்றின்பமெய்தினேன்" என்று ஸமுதாயதாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (வீவிலின்பமித்யாதி.) கீழ் உக்திமாத்ரத்தால்வந்த ஆநந்தம் ஆழ்வார்க்கு ஸமமென்றருளிச்செய்து, அவருக்கு கரணத்ரயம் வேண்டிற்று, இவருக்கொன்றேயமைந்ததென்று தாத்பர்யாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (சிந்தையாலுமித்யாதி.) "நாவினால்" என்றதுக்கு நைரபேக்ஷ்யஶ்லாகோத்போதந மன்றிக்கே தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (அநாதிகாலமித்யாதி.)

(இன்பம்) "இன்னவகைப்பட்ட வின்பமென்றமையாலே பஹுவிதமான ஆநந்தத்தை, எய்தினேன் - எய்தப்பெற்றேன். எனக்கு "ఉద్యానస్తీర్థవత్" என்னவேண்டிற்றில்லை (நவிற்றின்பமெய்தினேன்) (எய்தினேன்) பகவத்விஷயத்தைப்பற்றினார்கு ஆநந்தம் காலாந்தரபாவி; இங்கு அப்படியன்றிக்கே எய்திவிட்டேன். (நாவினால் நவிற்றின்பமெய்தினேன்) அநவரதபாவனையாலும் ஆநந்தமுண்டாக வேண்டிற்றில்லை, அநுபவத்தாலுமாநந்தமுண்டாகவேண்டிற்றில்லை.

ஆனால் இப்போதன்றோ இந்த இன்பத்தை விரும்பினீர், சரீரவியோகஸமநந்தரம் பிறக்குமாநந்தஸித்திக்கு ஒருஸாதநத்தைப் பற்றவேணும், அதுக்கு ஸாதநமாக * லோகவிக்ராந்த சரணங்களை ஆச்ரயிக்கவேண்டாவோவென்ன; (மேவினேனவன் பொன்னடி) அதுவாகில் அதுக்கும் ஆழ்வாரதம்முடைய திருவடிகளை உபாயமாகப் பற்றினேன். (அவனபொன்னடி) யாதொருவிஷயத்தை நாவினால் நவிற்றின்பமெய்தினேன், அவனுடைய திருவடிகளை. ப்ராப்யமானதுதானே ப்ராபகமுமாயத்து. (அவன்பொன்னடி) அதுபோலே * உலகமளந்த பொனனடியாய் ஊர்ப்பொதுவாய் எல்லார்தலையிலு மிருக்குமதன்றிக்கே, இதிருவடிகள், * త్రైవిద్యవృద్ధజనమూర్ధవిభూషణం - த்ரைவித்யவ்ருத்தஜநமூர்த்த விபூஷணமாயிருக்கும். வ்ருத்தஜநங்களாகிறார் - உத்தரபாக நிஷ்டரானவர்கள். (பொன்னடி) நான் தொட்டுப்பரிமாறினாலும் தோஷம் வாராத திருவடிகள். (மேவினேன)பகவதவிஷயததை ஆச்ரயிக்குமிடத்தில், "நாகணைமிசை நமபிரான சரணே சரண் நமக்கென்று நாடொறுமெகிழ்சிந்தையனாய்" என்று வர்த்தமாநநிர்தேசம பண்ணவேண்டிற்று; இங்கு அப்படியனறிககே ஸக்ருத்ஸமாச்ரயணமமைந்தது.

(அவன்பொன்னடிமேவினேன்)பகவத்விஷயத்திலபோலே, "త్వమేవోపాయభూతో మేభవ" "த்வமேவோபாயபூதோமேபவ" "త్వత్పా దమూలంశరణంప్రపద్యే" "த்வத்பாதமூலம்சரணம்ப்ரபத்யே" "உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே" என்று அபரோக்ஷித்து ஆச்ரயிக்கவேண்டாதபடி, எங்கேனுமிருந்து ஆச்ரயிக்கலாம்படியான அவனுடைய திருவடிகளை. (அவன்பொன்னடி - மேவினேன்) ஒரு புருஷகார புரஸ்ஸரமாக வன்றிககே தந்நிரபேக்ஷமாக வாச்ரயித்தேன். இங்கே, ஜீயர்வார்த்தையை யநுஸந்திப்பது.(மேவினேன்) அத்தோடே பொருந்திவிட்டேன். இனி வேறொருகால் இருகைக்கு இடமில்லாதபடி பொருந்திவிட்டேன்.

(நாவினால் நவிற்றின்பமெய்தினேன் மேவினேனவன்பொன்னடி) இத்தைப் பின்சென்றிறே ஆளவந்தாரும், ஆசார்யவிஷயத்தை "అత్రపరత్రచాపినిత్యం యదీయచరణౌ శరణం మదీయమ్" "அத்ரபரத்ரசாபிநித்யம்யதீயசரணௌ ஶரணம்மதீயம்" என்றது.

(மேவினேனவன் பொன்னடி) ஆழ்வாருடைய ஸ்ப்ருஹணீய மான திருவடிகளை உத்தேஶ்யமாகப் பொருந்தினேன். "க்ஷேமம்" "க்ஷிபாமி" என்று ஈச்வரனும் கூட வுபேக்ஷித்ததசையிலே விஷயீகரித்த ஆழ்வாருடைய விலக்ஷணமான திருவடிகளோடே பொருந்தப்பெற்றேன்.

நீர் செய்த இதுவாகில், பேற்றிலும் நிற்பாடிருந்தபடியென்னென்ன (மெய்ம்மையே மேவினேன்) உபகாரகவிஷயத்திலே இற்றிறவளவிலே வேறொருவிஷயமுத்தேஶ்யமாய, அதுகிட்டினவாறே அதிலே தோள்மாறும்படி யன்றிக்கே, ஐஹிகாமுஷ்மிகங்க ளிரண்டும் ஆழ்வார்திருவடிகளேயாகப பொருந்தினேன். இங்கிருந்தநாள் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநத்தாலே யுபகாரகராகவும், பகவல்லாபத்துக்கு புருஷகாரமாகவும், நித்யவிபூதியில "யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ் ஸந்தி தேவா:" "யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ் ஸந்தி தேவா:" என்கிறபடியே-ப்ராப்யமாகவும் இவர்தம்மையேபற்றினேனே. ஆளவந்தார் "மாதா பிதா" "அத்ர பரத்ர சாபி" என்னைக்குருமஅரு இவரிறே.

* அநந்தகலேஶாபாஜநமான ஸமஸாரத்திலிருக்கிற நாளெல்லாம் ஈஶ்வரனுபேக்ஷித்தானென்றும், அவ்வளவில் ஆழ்வார் தம்மைக்கடாக்ஷித்தாரென்றும திருவுள்ளமாககருதி தாத்பர்யகதநமுகேந மேல்வாக்யவிவரணம (க்ஷிபாமீத்யாதி.) பரமகாருணிகரானையாலும் அநாதியான ஸமஸாரத்தில யாத்ருச்சிகாதிகள் ஸம்பாவிதங்களானையாலும, சேதநருக்கு "க்ஷேமம்" "க்ஷிபாமி" என்று அவன்சொன்னது அஹ்ருதயோக்தியாய் அச்சமுறுத்தினனித்தனையென்று திருவுள்ளம்பற்றி (உபேக்ஷித்ததசைஎன்றது.) உபகாரகரென்று ஆழ்வாரை நிர்பற்றினீராகிலும உமக்குப்புருஷார்த்தமேதென்கிற சங்கையையநுவதித்து, நான் இவரை யுபகாரகத்வேநபற்றிவேறுபலங்களிலேபோகிறவனன்றிக்கே, நியதமாக ஸகலபுருஷார்த்தங்களும் ஆழ்வார்திருவடிகளாகவே பற்றினேனென்கிறாரென்றருளிசசெய்கிறார் (நீர்செய்ததித்யாதி.) மெய்ம்மையே-ஸத்யமாக. "மெய்ம்மை" என்றத்தோடு, "அவன்பொன்னடிமேவினேன்" என்றத்தையநுஷங்கித்ததாரென்று கண்டுகொள்வது. "ஸர்வம் யதேவ நியமேந" "ஸர்வம்யதேவநியமேந" என்கிறபடியே ஸகல பலங்களும் திருவடிகளேயென்று கீழருளிச்செய்து, ப்ராப்யப்ராபகங்களாக யோஜநாந்தரம் (இங்கிருந்தஇத்யாதி.) இத்தைப்பற்றியிறே அபியுக்தருமருளிச் செய்தாரென்று ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (ஆளவந்தாரித்யாதி.) மெய்ம்மையென்றது - இரண்டாம் யோஜனையில்.

(தேவுமற்றறியேன்)ப்ராப்யமும்ப்ராபகமுமானவேறொருவஸ்துவுண்டென்றிரேன். "மெய்ம்மையே" என்றவிடம்-அந்வயத்தாலேசொன்னார்; "தேவுமற்றறியேன்" என்று வ்யதிரேகத்தாலே சொல்லுகிறாரிறே-தம்முடைய அத்யவஸாயந் தோற்றுகைக்காக. "மற்றறியேன்" என்று-புருஷார்த்தாந்தரங்களோபாதிபகவத்விஷயத்தையுங் கழிக்கிறாரிறே - அதினெல்லையான ஆழ்வார்திருவடிகளளவும் வந்தவராகையாலே. சாஸ்த்ரவாஸனையாலேயாதல், ஆசார்யோபதேசத்தாலேயாதல் சொல்லுகிறாரல்லர், உபகாரகரான ஆழ்வார்திருவடிகளில் பாவபந்தத்தாலே சொல்லுகிறார்.

"மேவினேனவன் பொன்னடி" என்றீர், அந்த ஆச்ரயணத்தை, "సా దేవేస్మిన్ ప్రయుజ్యతామ్" "ஸாதேவேஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம்" என்கிறபடியே ஸர்வஸ்வாமியான ஈச்வரவிஷயத்திலே ப்ரயோகிக்கவேண்டாவோவென்ன; (தேவுமற்றறியேன்) நான் அப்படியிருப்பதொரு ஸ்வாமியுண்டாகவ்யுத்பத்திபண்ணிவைக்கிலன்றோ வேண்டுவது. (தேவுமற்றறியேன்) தேவறிவன், ஆழ்வாரையொழிய வேறறியேன். சாஸ்த்ரம் காட்டித் தந்ததன்றோ தைவமாவது, அதுதானே, "ఆచార్యదేవోభవ" "ஆசார்யதேவோபவ" என்று விதித்ததே.(தேவுமற்றறியேன்) தேவதாவ்யுத்பத்தியுள்ளவிடத்தே யன்றோ தேவதாப்ரதிபத்தியுள்ளது.ஆகையாலே நான் தேவதையாக வ்யுத்பத்திபண்ணிற்றுஆழ்வார்க்குமேற்படவில்லை.

ஆனால், "என்னப்பன்" என்று - கீழே பகவத்விஷயத்தை ஸ்வாமியாக வநுஸந்தித்தீரேயென்ன; அது ஆழ்வார் ஆதரித்த விஷயமென்று ஆதரித்தே னித்தனைபோக்கி, தேவதாப்ரதிபத்தி

ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்றுசொல்லி யிருக்க, புநః "தேவுமற்றறியேன்" என்று சொல்லவேணுமோ வென்கிற சங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார் (மெய்ம்மையேயென்றவிடமித்யாதி.) (ஸகல பலங்களு மாழ்வார்திருவடிகளாகப் பற்றினேன்) என்ற ப்ரதமயோஜநாநுகுணமாக தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (மற்றறியேனென்றித்யாதி.)முந்தினயோஜனையில் ப்ராப்யப்ராபகஸாதாரண்யேந "தேவு" என்று-ஸமாஶ்ரயணீயவஸ்துவைச்சொல்லுகிறது; இரண்டாம்யோஜனையில் ப்ராப்யவஸ்துவைச் சொல்லுகிறது. சாஸ்த்ரங்கள் எம்பெருமானை ப்ராப்ய ப்ராபகமாகச்சொல்லி ஆசார்யோபதேசமு மப்படியேயிருக்க, இவர்இப்படிகழிக்கைக்கு ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சாஸ்த்ரேத்யாதி.)

(குருகூர்நம்பி) இவரையும்பற்றி வேறொரு விஷய்த்தையும் பற்ற வேண்டும்படியோ இவருடைய பூர்த்தியிருப்பது; "குருகூர் நம்பிபா" என்கிறது - ஆழ்வார்திருவாயாலேயருளிச்செய்ததென்றாய்த்துத்திருவாய்மொழிதன்னையு மாதரிப்பது. அதிலே "குருகூர்ச்சடகோபன்" என்றருளிச்செய்தாரிறே; அவ்வழியாலே யாயிற்று திருவாய்மொழியிலாதரம். ஆழ்வார் ப்ரதிபாத்யராகையாலே, "குருகூர்நம்பிபா" என்று-கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்.

பூர்வகமாகச் சொன்னேனன்று, "[Sanskrit]" "அநந்ய தைவத்வமியம்க்ஷமாச" என்று அநந்யதைவத்வத்தையுடைய பிராட்டி பெருமாளுக்கு எடுத்துக் கைநீட்ட, பெரியபெருமாள்பாடு புகுமாப்போலே. இவ்வர்த்தம் நாங்கள் விச்வஸிக்கும்படியென்னென்ன; (மெய்ம்மையே) இதுஸத்யமே. (மேவினேனவன் பொன்னடிமெய்ம்மையே தேவுமற்றறியேன்) ஸ்ரீசடகோபனைத் தலையிலேகொண்டிருந்து பொய்சொல்லுவாருண்டோ.

ஆனாலும் காலக்ஷேபத்துக்கு பகவத்விஷயத்தைப் பற்றிக்காலம்போக்கவேணுங்காணுமென்ன (குருகூர்நம்பிபாவினின்னிசைபாடித்திரிவனே) எனக்கு காலக்ஷேபவிஷயம் உங்களைப்போலே ஒன்றிரண்டா யிருந்ததோ, ஆயிரம்ப்ரகாரமில்லையோ. (குருகூர்நம்பி) கவிபாடுகைக் கிடாம்படி, "[Sanskrit]" "வால்மீகிர்ப்பகவாந்ருஷி:" என்கிறபடியே பூர்ணரானவாழ்வார். "ஏற்கும்பெரும்புகழ் வானவரீசன் கண்ணன்றனக்கு ஏற்கும்பெரும்புகழ்வண் குருகூர்ச்சடகோபன்" என்கிறபடியே - ஸ்துத்யவிஷயத்துக்கு பரத்வஸௌலப்யபூர்த்தி, ஸ்தோத்ரவிஷயத்துக்கு ஜ்ஞாநபக்தி பூர்த்தி.

நீராழ்வாரையொழிய "தேவுமற்றறியேன்" என்றிருக்கிறவராகில், முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்னசொன்மாலையாயிரமான திருவாய்மொழி அப்யஸிப்பானென்னென்கிறசங்கையிலேயருளிச்செய்கிறார் (இவரையென்று தொடங்கி, திருவாய்மொழியிலாதரமென்னுமளவும்.) "பூர்த்தியிருப்பது" என்றவநந்தரம் "ஆகையாலே" என்றுகூட்டி, "ஆதரிப்பது" என்றதத்தோடே அந்வயிப்பது. ஆழ்வார் திருவாயாற்சொன்னதுக்கு ப்ரமாணம் (அதிலேயித்யாதி.) இதுக்கு "பரனடிமேற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்" இத்யாதிகளிலேநோக்கு. "என்முன்சொல்லும்" என்றும் "தன்னைத்தானே துதித்து" என்றும் எம்பெருமான் சொல்லாகத்தோற்றுகையாலே ஆழ்வார் சொல்லென்று அர்த்தம் சொல்லக்கூடுமோவென்ன; குருகூர்நம்பி விஷயமான பா என்று அர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கிறார். (ஆழ்வாரித்யாதி.)

('பாவினின்னிசை) பாவோடே கூடப் புணர்ப்புண்ட இனிய இசை. (பாடித்திரிவனே) உம்முடைய தேஹயாத்ரை நடத்திப் போரும்படி யென்னென்ன, ப்ரீதிப்ரேரிதனாய்க் கொண்டுசொல்லி இதுவேதாரகமாக ஸஞ்சரிப்பன். "உண்டுதிரிவன்" என்னுமாப்போலே "பாடித்திரிவன்" என்கிறார். "நமன்றமர் தலைகள் மீதே - நாவலிட்டுழிதருகின்றோம்" என்னுமாப்போலே இதுவே யாத்ரையாயிருக்கிற என்னுடைய கதிவ்ருத்தியைப்பண்ணவல்லாருண்டோவென்றுமாம். ப்ராக்தநகர்மபலாநுபவத்தைப் பண்ணுவிக்கும்யமனே கதிபங்கம்பண்ணவோ, அதுக்கடியான விஷயாந்தரங்கள் கதிபங்கம்பண்ணவோ. ... ... (உ)

* கண்டுகொண்டென் கண்ணிணையாரக்களித்திறே * தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொல்லிற்று. (இன்னிசைபாடி) திரிகிறபோதே கூடசதிரம்பின் நல்லிசையைப்பாடி, அநுபவித்துக் கொண்டுபாடி.

(குருகூர்நம்பி-இன்னிசைபாடி) பகவத்ப்ரதிபாதகமென்றன்று இவர் திருவாய்மொழியைப் பாடிற்று, ஆழ்வாரருளிச்செய்த தென்றாய்த்து. "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" "வண்புகழ் நாரணன்" "மலர்மகள்விரும்பும் நமரும்பெறலடிகள்" "என்செய்ய தாமரைக்கட்பெருமானார்" என்று பாடாநிற்கச்செய்தேயும் பகவத்விஷயத்தோடு உறவற்றிறே இவர்பாடுகிறது. (திரிவனே) அங்குப்போலன்றே "[illegible]" "ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே" என்றிருக்கவேண்டுவது, இங்கு அப்படியன்றிக்கே விச்ராங்கலமாகத்திரியாநிற்கும். (திரிவனே) இது எனக்கு காலயாத்ரை. ஆகையாலே ஸஹபூதரும், ஸாதநபூதரும், ஸ்வாமியும், காலக்ஷேபவிஷயமும் எனக்கு ஆழ்வாரே யென்று பகவத் விஷயத்தோடே அந்வயிக்கத்தேடினவர்களுக்கு உத்தரஞ்சொன்னாராய்நின்றது.

'பா' என்று சந்தஸ்ஸையுடைத்தான ப்ரபந்தமாயிது கருச். சேர்ந்தநுரூபமான மநோஹரமான காநமென்றர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பாவோடுஇத்யாதி.) "பாடித்திரிவன்" என்றதுக்கு இரண்டுதாத்பர்யம். பாடுகைதிரிகைக்கு ஹேதுவாக்கிதாரகமாகவும், பாடுகையாலே அப்ரதிஹதஸஞ்சாரமாகவும். அதில் முந்தினத்தை சங்காபரிஹாரமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (உம்முடையஇத்யாதி.) இரண்டாம்தாத்பர்யம் (நமன்தமரித்யாதி.) நமன்-யமன்; தமர் அவனுடைய தூதர். நாவலிடுகை-ஜயித்தவர்கள் தோற்றவர்கள்வாசலிலே சென்று அறை கூறுகை. உழிதருகை-ஸஞ்சரிக்கை. யாத்ரையாக-வ்யாபாரமாக. கதிவ்ருத்தியைப்பண்ணவல்லாருண்டோ வென்றத்தை விவரிக்கிறார் (ப்ராக்தநேத்யாதி.) அதுக்கு-கர்மத்துக்கு. ... ... (உ)

அ.—மூன்றாம்பாட்டில், "தேவுமற்றறியேன்" என்று-புருஷார்த்தாந்தரங்களோடேகூட பகவத்விஷயத்தையும் காற்கடைக்கொள்ளக்கடவீரோவென்ன; "எனக்கு அபுருஷார்த்தம்" என்னுமளவாய்த்துக் காற்கடைக்கொண்டது, "ஆழ்வாருகந்தவிஷயம்" என்னுமிவ்வழியாலே தேவுமற்றறியிலுமறிவனென்கிறார். சூர்ப்பணகையைப்போலேகிடந்தானைகண்டேறுமதிறேதவிர்த்துக்கொண்டது. "விட்டுசித்தர் தங்கள்தேவனை வல்லபரிசுவருவிப்பரேல் அதுகாண்டும்" என்று பெரியாழ்வார்முன்னாகப்பற்றும் ஆண்டாளைப்போலே, ஆழ்வார்முன்னாகப் பற்றும்பற்றுத் தவிர்ந்திலரிறே; ஆழ்வார் முன்னாகவரு முத்தேஶ்யதை தவிர்ந்திலரிறே, "𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌮𑌤𑌃" "பவதஃபரமோமதஃ" என்றுகேட்க, "𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌤𑌮𑍋 𑌮𑌤𑌃" "தர்மோதிகதமோமதஃ" என்றாப்போலே, ஆசார்யருசிபரிக்ருஹீதமாய்வருமது ஆதரணீயமிறேயிவர்க்கு.

அ.—மூன்றாம்பாட்டு. (திரிதந்திந்த்யாதி) இவர், "தேவுமற்றறியேன்" என்றாரிறே - கீழிற்பாட்டில்; இங்கு - ஈச்வரன்றான் இவர் பக்கலிலேமண்டினபடியைச்சொல்லுகிறது. பகவத்விஷயப்ரீணநமாக ஆசார்யவிஷயத்திலே ப்ரவணனாகக்கடவன்: ஆசார்யப்ரீணநமாக பகவத் விஷயத்திலே ப்ரவணனாகக் கடவன். "𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌹𑌂 𑌸 𑌚 𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃" "ப்ரியோஹிஜ்ஞாநிநோத்யர்த்த மஹம்ஸசமமப்ரிய:" என்கிறபடியே ஒருவர்க்கொருவர் ப்ரியவிஷயமாயிருக்குமிறே. ஒருவனை ஒருவனுகந்தானவது - அவனுகந்தானையு முகக்கையாயதது. இவர, கீழே - "தேவுமற்றறியேன்" என்று நம்மையும மறந்து ஆழ்வாரபக்கலிலே ப்ரவணரானோ, எல்லாங்கூட நம்மை யறிவித்தவரொன்றிறே ஆழ்வார்பக்கல் இவர்க்கு ஆதரம, இப்படி நம்மையுகந்தார்க்கும் இவர்க்கும் ப்ரீதராமிடத்தில * மமபகதபக்தேஷு ப்ரீதிரப்யதிகையாகையாலே நாம் கொடுக்கும் பரிசிலேதென்று பார்த்து, ஆழ்வார்பக்கல் பக்திபூர்ணமான இவர்திருவுள்ளத்திலே, நீர்வெள்ளத்திலே நெய்தல் பாரித்தாப்போலே தனனுடைய வடிவைகொண்டுவந்து பாரிக்க,

மூன்றாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டில் - "தேவுமற்றறியேன்" என்றும், இப்பாட்டில் - "தேவபிரானுடைக்கரிய கோலத்திருவுருக்காண்பன்" என்றும் சொல்லக்கூடுமோ வென்கிறவிரோதி பரிஹாரார்த்தமாக சங்காந்தர பரிஹாரமுகேந ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (தேவித்யாதி.) (பகவத்விஷயத்தையும்) தமக்குத்தேஶ்யரான ஆழ்வாருக்குததேஶ்யமான பகவத்விஷயத்தையும் காற்கடைக்கொண்ட ப்ரகாரத்தை த்ர்ஷ்டாந்தமுகேந விவரிக்கிறார் (சூர்ப்பணகேத்யாதி) இத்தால்-அத்வாரகமாகப்பற்றுகை அநர்த்தஹேது வென்று கருத்து. ஆழ்வாருகந்தவிஷயமென்று பற்றினப்ரகாரத்துக்கு அநுகுத்ர்ஷ்டாந்தங்களை யருளிச்செய்துகொண்டு விவரிக்கிறார் (விட்டுசித்தரித்யாதி, மீண்டுபோந்தாரொன்னுமளவும்.) கீழ் வாக்ய விவரணம் (ஆழ்வாரித்யாதி.) இவருக்கு-மதுரகவிகளுக்கு.

ஸ்ரீபுராதேவியார், "வடகீழ் மூலையில் தத்வத்தையும் 'ஆச்ரயணீயம்' என்று உடையவ ரருளிச்செய்தாராகில் எனக்கும் அதுவாமத்தனையன்றோ" என்றாள்; குணமலைப்பாடியுடையார்; காங்கேயன் தெற்கே யெடுத்துவிட்டபோது; பிள்ளையாத்தானங்கே குறைவறுப்புச் சமைக்க, அவர் "உமக்குவேண்டுவதென்" என்று கேட்க, இவர் "உம்மைக்கொண்டுபண்டே யுபகாரங்கொண்டோங்காணும்" என்ன; "ஆவதென், என்னையறியாதேவருவதோருபகாரமுண்டோ" என்ன; "எங்களாசார்யர், நான் கோயிலில் மண்பெற்றது அவ்வேளாளனாலே" என்றருளிச்செய்யக் கேட்டிருந்தோம், இதுக்குமேற்பட்டதோ ருபகாரமுண்டோ நமக்கு" என்றார்; உடையவர் வெள்ளைசாத்தியெழுந்தருளின காலத்திலே, திருவடிகளில் ஸம்பந்த முடையாரை "பெருமாளைத்திருவடித்தொழவேண்டா" என்றுவிலக்க, ஆழ்வானை "நீராரோனுக்கும் விரோதியோ,நீர்புக்குத்திருவடித்தொழலாகாதோ என்ன; "ஆத்மகுணம் மோக்ஷஹேதுவென்றிருந்தோம், அதுபந்தஹேதுவானபின்பு எம்பெருமானார்திருவடிகளில் ஸம்பந்தத்தை யறுத்துக்கொள்ளவோ" என்று மீண்டுபோந்தார்.

இத்தைக்கண்டு ப்ரீதரான விவர், இதுக்கு நிமித்தமென்னென்று ஆராய்ந்து பார்த்து, அது பகவச்சேஷத்வ ஜ்ஞானத்தாலும் வந்ததன்று, பாகவதசேஷத்வமாதரத்தாலும்,வந்ததல்ல, பகவதாச்ரயணத்தாலும் வந்ததல்ல, எல்லாங்கூட நான் ஆழ்வார்க்கு அநந்யாஹசேஷபூதனுய்ப்பெற்றபேறிறேயிதுவென்றுஸ்வகதமாகப்ரீதராகிறார். ஆசார்யவிஷயத்தைப்பற்றி யிருப்பானொருவனை பகவத்விஷயம் தானேமேல்விழுமென்னு மிடத்துக்கு உதாஹரணமிதிறே. பிராட்டியைப்பற்றினாலும் அவள் அவனோடே சேர்க்கையாலே அவன்கைபார்த்திருக்கவேணும்; இங்கு அவன்றானே வந்து மேல்விழுந்து தன்னை இவனுக்குக்கொடுக்கும்.

குணமலைப்பாடி-க்ராமவிசேஷம். "காங்கேயன்" என்று - ஒருவேளாளனுக்குப் பேர். எடுத்துவிட்டபோது-ஸேனையைத்திரட்டிக்கொண்டு போனபோது. பிள்ளையாத்தான்-ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர். சமைக்க - அமைக்க. மண்பெற்றது - திருமாளிகைலபித்தது;இவ்வைதிஷ்யத்தால் ஆசார்யாபிமதன் என்றனக்கு மபிமதனென்று தோற்றுகிறது. "காலத்திலே" என்றவநந்தரம் "அவர்" என்று சேஷம். (வேண்டாவென்று) என்றவநந்தரம் "கோயிலிலேக்ரிமிகண்டன்மநுஷ்யர் விலக்க" என்று கூட்டுவது. ஆத்மகுணமென்றது – ஆரோனுக்கும் விரோதியாகாதபடியான சமமும் தமமுமிவ்விடத்தி லாத்மகுணங்களில் ப்ரதாநம். "சமமுந்தமமும்" இத்யாதிவாக்யங்கள் அநுஸந்தேயங்கள்.

திரிதந்தாகிலுந்தேவபிரானுடைக்
கரியகோலத்திருவுருக்காண்பனான்
பெரியவண்குருகூர்நகர்நம்பிக்கா
ளுரியனாயடியேன்பெற்றநன்மையே.

ப-ரை.—திரிதந்தாகிலும் - மீண்டாகிலும், தேவபிரானுடை - நித்ய ஸூரி நிர்வாஹகனான ஈஶ்வரனுடைய, கரிய-நீலமேகநிபச்யாமமாய், கோலம்-ஸுந்தரமாய், திரு-பிராட்டியோடே கூடியிருக்கிற, உரு-திருமேனியை, நான்-பகவத்விஷயத்தை விட்ட நான, காண்பன - ஸாக்ஷாத்கரிப்பன்; பெரியவண்-மஹோதாரராய், குருகூர்நகர்-திருநகரியிலேயெழுந்தருளியிருக்கிற, நம்பிக்கு-ஆழ்வார்க்கு, ஆளுரியனாய-உரியவடியனாய், அடியேன-அடியேன, பெற்ற-லபித்த, நன்மை - பகவல்லாபம் ... ... *

வ்யா.—(திரிதந்தாகிலும்) திரிதருகையாவது-மீளுகை. மீண்டாகிலும். திரிதலென்றது - கடைக்குறையானசொல்லாய், திரிதந்தாகிலும்-போனவழியெல்லாம் மீண்டாகிலும். அதாவது-திருவாய்மொழிப்பாவைவிட்டு, இசைகளைவிட்டு, ஆழ்வாரைவிட்டு, "அவருகந்தவிஷயம்" என்று ப்ரதமாவதியிலேவந்து. (தேவபிரானுடைக் கரியகோலத் திருவுருக்காண்பன்) (தேவபிரான்) நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்னைமுற்றூட்டாக அநுபவிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கு முபகாரகன்.

வ்யா.—(திரிதந்தாகிலும்) திரியாநிற்கச்செய்தேயும். இங்ஙனே ஸஞ்சரியாநிற்கச்செய்தேயும். "மெய்ம்மையேதேவு மற்றறியேன்" என்று-ப்ரத்யயம பண்ணலாம்படி பகவத்விஷயத்தோடு ஒட்டற்றுத்திரியாநிற்கச்செய்தேயும் இப்பேற்றைப்பெற்றேன்.

(தேவபிரானுடை) இவர்திருவுள்ளத்தில் ஈச்வரன் கொண்டுவந்து பாரித்துக்காட்டினவடிவு நித்யஸூரிகளுக்குப்படிவிடும் வடிவாய்த்து. அவர்களையும் இவர்களையும்பார்த்தால் அவர்கள் நமக்கே நல்லவர்கள்; இவர் ஆழ்வார்க்கே நல்லவர். இவருக்கன்றோ இவ்வடிவை நாம் ப்ரகாசிப்பிப்பதென்று இவருக்குக்கொடுவந்து அநுபவிப்பித்தான். "భక్తానాం త్వం ప్రకాశసే" "பக்தாநாம் த்வம் ப்ரகாசஸே" என்கிறவிடத்தில், பக்தராகிறார் - இவராய்த்து.

கீழிரண்டுபாட்டிலும், "என்னப்பன்" என்றும், "பெருமான்" என்றும், நம்பியென்றக்காலாழ்வாரையும், "குருகூர்நம்பி பாவினின்னிசை" என்றவிடத்தில் திருவாய்மொழியையும் அதின் கானத்தையும்பற்றினக்ரமத்தைத்திருவுள்ளம்பற்றி மீண்டபடியை விவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி.) "கரியகோலத்திருவுருக்காண்பன்" என்கையாலே, "தேவபிரான்" என்றதுக்கும் தம்மையநுபவிப்பித்தாப்போலே அவர்களை யநுபவிப்பித்தானென்று திருவுள்ளமென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளித்யாதி.)

இவர்நின்றநிலைகுலைந்து பகவத்விஷயத்திலே நிற்கும்போதும், அதினெல்லையான நித்யஸூரிகள்யாத்ரையாயாய்த்திருப்பது. (தேவபிரானுடைக் கரியகோலத்திருவுரு) நித்யஸூரிகளுக்குப் படிவிடும்வடிவு,காளமேகநிபஶ்யாமமாய், அழகுதான் ஒருவடிவுகொண்டாற்போலேயிறே யிருப்பது; "கோலமேதாமரைக்கண்ணதோ ரஞ்சநநீலமே" என்று - ஆழ்வார் வாயபுலத்தக் கேட்டிருக்கு மவராகையாலே பேசுகிறார். பரமயோகிகள், யோகம் கைப்புகுந்தால்ஹர்வசியுடையா வடிவை வர்ணிக்குமாப்போலே, இவரும்இவ்விஷயத்தை வர்ணிக்கிறாரிறே-"கரியகோலம"என்று, ஸ்பர்ஶைஹபண்ணுமபடி ஆழ்வார் வர்ணிக்கக் கேட்டிருந்தபடியாலே.

(கரிய) இவ்வடிவு நித்யஸூரிக ளநுபவிக்கிறபோதும், "கண்கள் சிவந்து"என்றுதொடங்கி, "அடியேனுளளான" என்று ஆழ்வார் தாம் அநுபவிக்கிறபோதும் வெளிறு இருந்தது; இவர் அநுபவித்தவாறே தன்னிற மிட்டதாயத்து. "எனனுள்மிசை ரம்மானுக்கு-செம்பொன் திருவுடம்பு" என்று ஆழ்வா ரநுபவிந்த போதும் பொற்கொன்ற வளவிதகனேபோக்கிக கறுதத நில்லையே. (கோலம்) ஆனைக்கு உதவவந்தாப்போலே இருந்தபடியே, வருகையன்றிக்கே இங்கு அநுபாவ்யமாய வருகிறவனுகையாலே,ஶாநதின திருவாபரணமும் தானுமாயாயத்து வந்தது. அபிம! விஷயத்தின் பாடு போவார் ஆபரணம் பூண்டிறேபோவது.. (திருவுரு) கழற்றவொண்ணாதிருப்பதோ ராபரணத்தையுங் கொண்டுவந்தார். அவ்விருண்டவடிவுக்கு மின்போலே பரகாசகையாயிருக்குமவளாய,இவளைக்கண்டாலாயத்து அவ்வடிவையும காணலாவது. "திருக்கண்டேன்பொன்மேனிகண்டேன" என்கிறபடியே. ஸ்வரூபத்தாலே ஸ்வரூபத்துக்குபரகாசகையாயிருக்கும; விக்ரஹத்தாலே விக்ரஹத்துக்கு ப்ரகாசகையாயிருக்கும அவள்தான.

இவர் மீண்டாராகில் "என்னப்பனில" என்ற கண்ணனையன்றேபற்றுவது, "தேவபிரான்" என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவர் நின்றநிலை யித்யாதி.) நின்ற நிலைஎன்றது-திருவாய்மொழி யிசையிலே நின்றநிலை யென்றபடி. அதினெல்லையானவென்றது - பகவத்விஷயத்தின் மேலெல்லையானபடி. நித்யஸூரிக ளநுபவிக்கும் வடிவு கரியதிருவுருவா யிருக்குமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளுக்கு இத்யாதி.) இறே என்றது-ப்ரமாணப்ரஸித்தியைச்சொல்லுகிறது. இதுஇருந்தபடியென்னென்ன (கோலமே யித்யாதி.) பகவத்ப்ரவணரனறிக்கே யிருக்கிறதாம் அவன்திருமேனியை வர்ணித்துக்காணக் கடவேனென்று ஸ்வார்த்தமாக ப்ரார்த்திப்பானெனென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பரமயோகிகளித்தியாதி.)

(காண்பன்) ஸாக்ஷாத்கரிப்பன். ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுபவிக்கிற இவரைவிட்டால், பரமபத நிலயனையாய்த்து ஸாக்ஷாத்கரிப்பது. (நான்) "தேவுமற்றறியேன்" என்று-பகவத்விஷயத்தை ஸங்கலி த்தநான்.

(காண்பன்) இவ்வடிவை ச்ரவணமாத்ரத்தாலேயாதல், மநநமாத்ரத்தாலேயாதல், நிதித்யாஸநமாத்ரத்தாலேயாதலன்றிக்கே, ப்ரத்யக்ஷஸமானாகாரமாம்படி அநுபவிக்கப்பெற்றேன். அவை வேண்டுவது இவரைக் காணவாசைப்படும் போதிறே. இங்கு அப்படியன்றிக்கே அவனுடைய ஆகர்ஷகமான விழுக்கையாலே எனக்குக் கண்ணாலே காணும்போலே காணலாய்த்து. (தேவபிரானுடைக்கரியகோலத் திருவுருக்காண்பன்) "அமலனாதிபிரான் முதல்வன் கரியநீலநன்மேனிவண்ணனை பூமகளார் தனிக்கேள்வன் ஒரு கதியின் சுவைதந்திட்டொழிவிலென்னை ஒன்றிடனே" என்று-ஆழ்வாரை யநுபவிப்பித்தாப்போலே என்னையு மநுபவிப்பித்தான்.

(நான்காண்பன்) "தேவுமற்றறியேன்" என்று - காணுமைக் குக்கண்கள் இயல்வைத்த நானிறே கண்டேன். (தேவபிரானுடைக்கரியகோலத் திருவுருக்காண்பன்) பெரிய திருவடிக்கு நித்யாநுபாவ்யமான ஸ்ரீகருடர்க்கு ஸாதாரண நியமமான விக்ரஹத்தைச் சரிகை விழுக்குழாநாகக் காணப்பெற்றேன். (தேவபிரானுடைக்கரிய கோலத் திருவுருக்காண்பன்) அவனுடைமேன்மையெல்லாம்நோக்கானே, நானும் ஆழ்வாரை விச்சேதமறப் பார்ப்பாரைப்போலே பார்த்தேனென்னவுமாம். கண்கூச்சாது ஓய்வடைநாகரு நீட்டாதவர்பரத்தைப்பார்க்கடால் பார்த்துவிடச்சொல்லவேண்டாவே.(திரிதந்திதயாதி) பார்த்தேன்ன யாகிலும் ஆழ்வார் திருவிடம்போலே பொருவப்படுமாயிருக்குமதன்றே. அதுசெவ்வியமாகையாலேகண்டு விட்டேனென்னத் தக்கதன்று. இதுபோலே பருகுசத்தியாயிராதே துளஸீகந்தியாயிருக்கையாலே மெய்ம்மணமாயிருக்குமே. ஆக இப்படி எல்லாப்படியாலும் அநுபாவ்யவிஷயமாகையாலே "தேவு" என்று அருளிச்செய்கின்ற கணமேடுமென்கிறார்.

(பெரியவண் குருகூரித்யாதி) நான் ஆழ்வார்க்கு அநந்யார்ஹசேஷபூதனாயப் பெற்றபேறு என்கிறாரல்லர். இப்பேறு என்று மும்வந்ததல்ல, பிறரால் வந்ததல்ல, அவனாலுமன்று ஆமும்வந்ததல்ல, ஆழ்வாரடியாகவந்ததென்கிறார்.

"காண்பன்" என்றதாலே தேவபிரானையே காணக்கடவேனென்று பொருளாய், அத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாதித்யாதி.) "காண்பன்" என்றதாலர்த்த ஸித்தமாயிருக்க, "நான்" என்றதால் பலிதம (தேவுமற்று இத்யாதி)

(பெரியவண்குருகூர்நகர்நம்பிக்கு) மஹோதாரராய்க்கொண்டு திருநகரியிலே திருவவதரித்த ஆழ்வார்க்கு. ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஔதார்யம் ஜீவியாதகாலத்திலே தன்வாசியறிவித்த ஔதார்யமிறே. "குருகூர்நகர்" என்று - *வைகுந்தமாநகரை வ்யாவர்த்திக்கிறது. "பரமபதம்" என்பது, "அயர்வறு மமரர்களதிபதி" என்பதாய் ஆழ்வார்படுமதெல்லாம், இவரும "திருநகரி" என்றாலும, "ஆழ்வார்" என்றாலும் அப்படியேயாயத்து அநுபவிப்பது.

(நம்பிக்கு) "நானொன்றைப்பற்றினேன், ஒன்றைவிட்டேன்" என்னலாம்படியோ, ஆழ்வாருடைய பூர்த்தியிருப்பது. அதாவது- ஆழ்வாரை யநுபவிக்குமநுபவத்திலே பகவதவிஷயமுமந்தர்ப்பூதமாயிருக்கை. (ஆளுரியனாய) உரியவடியனாய். உரியவடியார்க்கு "தந்தாமுக்கு" என்ன ஒரு ப்ரியாப்ரியங்களின்றிக்கே ஸ்வாமி யுகந்தத்தையே பற்றி, அவன்கைவிட்டத்தை விட்டிருக்குமதிறே ஸ்வரூபம்.

(ஆளுரியனாய்) ஆளாக ப்ராப்தனாய. பகவச்சேஷத்வத்துக்கு ஆளற்றிருக்க ஆழ்வார்க்குசேஷபூதராகை பெறாப்பேறிறே. அன்றிக்கே, உரியவடியனாய. "தேவுமற்றறியேன" என்னுமபடி ஸர்வசேஷிபாடும்போகாதபடி ஆழ்வார்க்கு அநந்யார்ஹனாய.

(நம்பிக்கு) வேறுபகவத்விஷயம் தேடிப்போகவேண்டும்படியோ. ஆழ்வாருடைய பூர்த்தியிருப்பது. அந்தஸர்வரக்ஷகனாலவனுக்கும் ஆளாகாத வென்னையும் ரக்ஷித்து ஆளாக்கிக்கொண்ட பூர்த்தியன்றோ ஆழ்வாரது. (நம்பிக்கு ஆளுரியனாய) இவருடைய, * [illegible] - குணைர்த்தாஸ்ய முபாகத: இருக்கிறபடி. (நம்பிக்காளுரியனாய்) இவருடைய ப்ரணவார்த்தாநுஸந்தாநமிருக்கிறபடி.

(குருகூர்நம்பி) இந்த நம்பி, "[illegible]" "வாஸுதேவோஸி பூர்ண:" என்று பரமபதநிலயனாதல், அவதாரமநுஸந்தித்த திருக்குறுங்குடிநம்பியாதலன்றிக்கே, திருநகரியிலே வர்த்திக்கிறநம்பி. இவருக்கு பூர்த்திக்கு ஊற்றுவாய் இத்தேசமென்கிருக்கிறார்.

பெருமையை வண்மைக்குவிசேஷணமாக்கி அதனைவிசேஷிக்கிறார் (ஸர்வேச்வரனுடையவித்யாதி.) குருகூர்பதவ்யாவர்த்யார்த்தம் (குருகூரித்யாதி.) வ்யாமோஹத்தாலே ஆழ்வாரையும் திருநகரியையும வர்ணித்ததுக்குத்ருஷ்டாந்தமுகேநதாத்பர்யம் (பரமபதமித்யாதி.) குருகூர்நகராநென்னாதே "நம்பி" எனறதுககு தாத்பர்யத்தை யெல்லையளவு மருளிச்செய்கிறார் (நான் ஒன்றையித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) உரியனாய் - ஆளாய் என்று விசேஷிக்கைக்கு ப்ரயோஜநமருளிச்செயவதாக உரியவடியார் நிலையைககாட்டுகிறார் (உரியஇத்யாதி.)

(அடியேன்) ஆழ்வாருடைய சீர்மைக்குத் தோற்று "அடியேன்" என்கிறார்; "தொண்டீரெல்லீரும்வாரீர்" என்னும் சீர்மையிறே. (பெற்றநன்மை) பெற்றபகவல்லாபம். ஆழ்வார்க்கு உரிய வடியேனையப்பெற்றபேறு இதிறேநான். ப்ராப்தாப்ராப்த விவேகத்தில் ப்ராவண்யத்தால்வந்த நன்மையன்றென்கை. ... கூ

(வண்குருகூர்) வண்மையையுடைத்தான திருநகரி. ஆழ்வார் எம்மைத் தந்தாப்போலே ஆழ்வாரைத் தந்த திருநகரி. * ஸர்வகாமதுகமான தேசம். (பெரியவண்குருகூர்) பரமபதம் ஒரு சிறுகையென்னும்படி. உபயவிபூதியும் ஒதுங்கவிரும்படி பெருமையையுடைத்தானவூர். அன்றிக்கே (பெரியவண்குருகூர்) "புவியும் இருவிசும்பும் நின்னகத்த நீயென் செவியின் வழிபுகுந்து என்னுள்ளாய்" என்கிறபடியே - விபூதிமானையும் விபூதியையும் தமக்குள்ளே யடக்கியிருக்கிற ஆழ்வாரைத் தன்னகத்துள்ளே யுடைத்தாயிருக்கும்படியான பெரியதேசம்.

(நகர்) எல்லாநன்மைகளும் வந்துசேருந் தேசம். "தேவபிரானுடைக் கரியகோலத் திருவுருக்காண்பனான்" என்று - அவனையாடவும் வந்து பரிக்கும்படியான பட்டணமாயிருக்கை. (நகர்) முக்தாநாம பரிகிரும்தேசம். * பொன்னமர்செய்ம்மல் கமழ்வார் பதி வைகுந்தங்கண்டே. * "குரவைகோத்த குழகனை மணிவண்ணனை - ஏத்துந்தலமானமையைமாமிறோ" "தென்னிலங்கை பொரியெழச்செற்ற வில்லியைப்பாடுமினோ" என்று - சொல்லிப்பாடுதற்கும், அது தனியும் எல்லாப்படியும் இல்லைச்சொல்லும் தேசம்.

(அடியேன் பெற்றநன்மையே) இது, "அடியேன்" என்கிறது - தம்மைப்படி. ஆழ்வாருடைய தாசனாயிருக்கும்படியிறே. (பெற்றநன்மையே) ஆழ்வார்தமக்கு இனிப்பெறவேண்டுவதொரு நன்மையுண்டோ? எனக்கு இனி பெறவேண்டும் நன்மையொன்றுமில்லை. ஆழ்வார்தாம், "அடியார்கள் குழாங்களை - உடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்றும், "மலர்சூடிலச்சுடர்தழைப்ப" என்று தொடங்கி "எனதிருமாலவனை-வந்தெய்துமாறறியேனே" என்றும் மநோரதம்பண்ணினாற்போலே இன்று நான் இப்பேறு பெறும்படியானபடியென்?

என்றிருக்க "அடியேன்" என்றருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாருடையவித்யாதி.) "நன்மையே" என்று விந்தாதிருந்தெனகிறார் (ஆழ்வாருக்கித்யாதி.) ஸர்வம்ஸாம்யம ஸாவதாரணமென்று, "ஆசார்யனைப் பெற்றநன்மை" என்று தாத்பர்யம் (ப்ராப்தேத்யாதி.) ப்ராப்தாப்ராப்த விவேகமாவது-பகவத்விஷயம் ப்ராப்தம, இதரவிஷயமப்ராப்தம என்று விவேசித்துப் பற்றவில்லை. அப்படியே யாகையாலே பற்றினேனென்றபடி. ... ... (கூ)

அ.—நாலாம்பாட்டில், "என்னப்பனில்" என்று - காற்கடை க்கொண்டவிஷயத்தை, "ஆழ்வாருகந்தார்" என்றுவிரும்புகைக் கடியென்னென்னில்; என்றன்மை பாராதே என்னை விஷயீக ரித்தநீர்மையை யநுஸந்தித்தால், அவருகந்தவிஷயத்தை யுகவா தொழிவனோவென்ன; உம்முடைய் தண்மையேது, அதுபாராதே அவர் விஷயீகரித்தபடி யென்னென்ன, அத்தைப்பேசுகிறார்.

(நம்பிக்கித்யாதி) அவனுக்கு சேஷபூதராயிருந்துவைத்தே அவர் அலமாராநிற்க, நான் ஆழ்வார்தமக்கே சேஷபூதனாயிருந்து வைத்து இன்னன்மையைப்பெறுவதே!. வைஷ்ணவஸம்ச்ரய ரா னால் *"ప్రయాస్యన్తి" "ப்ரயாஸ்யந்தி" என்றுபோய்ப் பெறவேண்டா தேஇருந்தவிடத்திலேவந்திருப்பதே!."ஏத்தியிருப்பாரை வெல்லு மே மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பார் தவம்" என்ற வார்த்தை என் னளவிலே பலித்ததென்று ஸ்வாநுஸந்தாநத்தாலே ஸந்துஷ்டரா கிறார். ... ... (ச)

அ.—நாலாம்பாட்டு. (நன்மையித்யாதி) "தேவுமற்றறியேன்" "பெரியவண்குருகூர் நகர் நம்பிக்காளுரியனா யடியேன் பெற்ற நன்மை" என்று இவர் சொல்லக்கேட்டவர்கள், "సర్వేషామేవలోకానాం పితామాతాచమాధవః" "ஸர்வேஷாமேவலோகாநாம்பிதாமாதாச மாதவः" "పితాహమస్యజగతోమాతా" "பிதாஹமஸ்யஜகதோமாதா" "உலகுக்கோர்முந்தைத் தாய்தந்தையே" என்கிறபடியே - ரிஷிக ளும் ஆழ்வார்களும் அவன்றானும் ஏககண்டமாக ஸர்வலோகங்க ளுக்கும் மாதா பிதாவாக ஸர்வேச்வரனைச் சொல்லாநிற்க, நீரும் அந்தலோகத்திலேயொருவராயிருக்க,இப்படிபந்துவானவவனை ஆ ச்ரயித்தல், அதுவு மன்றிக்கே,"వాసుదేవస్సర్వమితిసమహాత్మా" "வாஸு தேவஸ்ஸர்வமிதிஸமஹாத்மா" "பெருமக்கள்" "சிறுமாமனிசர்"

நாலாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டுக்கு மிப்பாட்டுக்கும் சங்காபரி ஹாரரூபேணஸங்கதியருளிச் செய்கிறார் (என்னப்பனிலித்யாதி.) என்னப்பனில் என்றது -"தேவுமற்றறியேன்" என்றதுக்குஉபல க்ஷணம். (உகந்தார்) என்ற அநந்தரம் 'ஆகிலும்' என்றத்யாஹார் யம். ஆகையால் ஆழ்வாருகக்கை விரும்புகைக்கடியாயிருக்க (அடி யென்னென்னில்) என்கிற சங்கை உதியாதென்கிறது பரிஹார்த. "புன்மையாகக் கருதுவராதலில்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்துஎன் னுடைய நிகர்ஷமேபற்றாசாக அங்கீகரித்தவாழ்வாருடையஸௌ லப்யம் அவருகந்த விஷயமென்றாகிலும் பற்றுகைக்கு ஹேதுவெ ன்று பரிஹரிக்கிறார் (என்தண்மையித்யாதி.) (என்தண்மை பாரா தே) அதுவே பற்றாசாக என்று கூட்டுவது. ஒழிவேனோவென்ன என்றது-இப்படி உத்தரமருளிச்செய்யவென்றபடி.

ஒருத்தனுக்கு நன்மையாவது - தோஷகுணங்கள் ஏகாஶ்ரயஸ்தங்களாயிருந்தால், தோஷத்தைவிட்டு குணாம்சத்தை ஸ்வீகரிக்கை; அதில் மிகுதியாவது. - "குணம்" என்று பேரிடலாவதொன்றின்றிக்கே தோஷமேயாயிருந்தால், அதுதானே பற்றாசாகக்கைக்கொள்ளுகை.

ஒருவனுக்கு, "దురాచారః" "துராசாரஃ" என்கிறபடியே - நன்மை கலசாத பொல்லங்காவது - "మనసానిష్టచిన్తనమ్" "மநஸாநிஷ்டசிந்தநம்" என்றும், "கோடியமனத்தால் சினத்தொழில் புரிந்து" என்றும், "சினத்தினாற்செற்றம்நோக்கி - வாளா-தீவிளிவிளிவன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - நிர்நிபந்தநமாக பகவத்விபூதிபூதரோடே சீறுபாறென்று போருகை. நன்மையாவது- அவர்கள்பக்கல் அபகார விபரீதனாயிருக்கையும், தன்பக்கலிலே நிர்நிபந்தநமாக அபகாரபரளவில் உபேக்ஷித்திருக்கையும், நன்மையால் மிகுதியாவது - "అపకారిష్వపిసదా సాధుస్సాద్వేవవర్తతే" "அபகாரிஷ்வபிஸதா ஸாதுஸ்ஸாத்வேவவர்த்ததே" என்கிறபடியே-அந்த அபகாரபரரளவிலும் உபகாரகனாய்ப் போருகை. அதாகிறது-அவர்களளவில் குறைகாணாதொழிகையிறே. இப்படி யிருக்கிறவர்களாகிறார்-பிராட்டி, கூரத்தாழ்வான்போல்வார்களிறே. ஏகாக்ஷி, ஏககர்ணி தொடக்கமான ராக்ஷஸிவர்க்கம் ஓவாமலிருந்து தர்ஜநபத்ஸநாதிகள் பண்ணியிருக்கச்செய்தேயும், "இவர்களை நலியவேணும்" என்ற திருவடியோடே மறுதலைத்து, "కార్యం కరుణమార్యేణ, கார்யம்கருணமார்யேண" என்றாப்போலே ஐந்த்ர வ்யாகரணபண்டிதனான நீ, பின்னையும் உன்ஜந்மம்விடாமல்வார்த்தைசொன்னாய், இவர்களுடையகண்ணநீர்கண்டால்கற்றவனால்கருணைபண்ணவன்றோவடுப்பது, நாட்டில்குற்றம்செய்யாமலிருக்கிறாராரோனுமுண்டோ, இவர்கள்தாம் குற்றஞ்செய்யி லன்றோ இவ்விசாரம் வேண்டுவது, அவர்கள் ஏதேனும் வித்யதிக்ரமம்பண்ணினார்களோ, நீகற்ற பரப்பில் 'நாயன் சொன்னது அடியான்செய்கைகுற்றம்' என்றுஒருவசநங்கிடந்ததோ, இவர்கள் ராவணன் பரிகரமாய் அவனுக்குக் கைவழி மண்ணான வடியாருமாய் அவனுடைய ஆஜ்ஞாபரிபாலநசீலைகளுமாகா நின்றால் அவன் சொன்னத்தை மறுக்கலாமோ, பெருமாள் உன்னை என்னைக்கண்டுவாவென்றுவிட்டாரோ, ஸ்த்ரீவதம்பண்ணிவாவென்று விட்டாரோ; அப்படியே சொன்னாராகில்

நான்மறையாளர்களெல்லாரும். "நன்மையால் மிக்க" என்றத்தைவிவரிக்கிறார் (ஒருத்தனுக்கு இத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே,) பற்றாசாக-ஹேதுவா க.

(நான்மறையுளரர்கள்) அதுக்கடியாக ஹிதாநுசாஸநம் பண்ணக்கடவ வேதங்களிலே அவகாஹித்திருக்குமவர்கள். நாலுவகைப்பட்டவேதங்களுக்கும் வ்யாஸபதம் செலுத்தவல்லவர்கள்; அவர்களாகிறார் - ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளாதல், கூரத்தாழ்வானாதல். இத்தால்சொல்லிற்றாயிற்று - வேதார்த்த தாத்பர்யம் கைப்படுகை. அதாவது-ஆந்ரு(ஶ)ம்ஸ்ய ப்ரதாநராகை யென்றபடி.

அவர்குற்றமாகிறது, நீ சொன்னாயாகில் அந்த விக்ரமம் உன்னதாகிறது'' என்று குணக்ரஹணம்பண்ணி ராக்ஷஸிகளை ரக்ஷித்தாளிறே பிராட்டி. ஆகையாலிறே இவள்கோஷ்டியைப்பற்ற ராமகோஷ்டி லகுதரையாய்த்து. அவயவங்களிலே ஹாநிபிறக்கும்படி அபசாரம்பண்ணின நாலூரானும், "நான் புக்கலோகம் புகவேணும்'' என்றிறே ஆழ்வானபேக்ஷித்தது. இப்படிக்கு ப்ரஹ்லாதனும் க்ர்த்யோபாதாநம்பண்ணி தன்னை நலியவிட்ட புரோஹிதவர்க்கத்தைமறித்தும் அந்தகர்த்யை போய் நலிய,ஸர்வேச்வரனை அபேக்ஷித்து அவர்களைநோக்கியும், "మత్పితుస్త్వత్కృతంపాపం దేవతస్య్ప్రణశ్యతు'' "மத்பிதுஸ்த்வத்க்ர்தம்பாபம் தேவதஸ்யப்ரணச்யது'' என்று-ஹிரண்யாபராதத்தை க்ஷமிப்பித்தும், இப்படி அபகாரிகள் பக்கல் உபகாரகனாய்ப்போந்தான்.

(நான்மறையாளர்கள்) நாலுவகைப்பட்ட வேதங்களை ஆண்டுபோருமவர்கள். இப் ப்ரமாணவாக்யங்களை, தத்வஹிதபுருஷார்த்த ப்ரதிபாதகமான வாக்யங்களோடே சேர்த்தநுஸந்திக்கும்படி வேதநிர்வாஹகரானவர்கள். (நன்மையால் மிக்க நான்மறையாளர்கள்) இவர்களுக்கு இவ்வாத்மகுணமுண்டாகைக்கூற்றுவாய் வேதஸம்பந்தமாய்த்து. "మాతాపితృసహస్రేభ్యో వత్సలతరం శాస్త్రమ్'' "மாதாபித்ர்ஸஹஸ்ரேப்யோவத்ஸலதரம் சாஸ்த்ரம்'' என்றும், "நலங்களாய நற்கலைகள்'' என்றும் - குற்றம்செய்தாரை எவ்வளவிலும் கைவிடமாட்டாத இத்தோட்டை ஸம்பந்தமாய்த்து - இதுக்கடி. இக்கலைகளைக் கல்லாதவர்களிறே - இந்நன்மை பெறாதவர்கள். "கற்றிலேன் கலைகள்-பெற்றிலே னதனால் பேதையேன்நன்மை'' என்கிறபடியே இதடியாகவிறே * பெருநிலத்தாருயிர்க்கெல்லாம் செற்றமே வேண்டித் திரிந்தது.

தாத்பர்யார்த்தம் (அதுக்கித்யாதி.) அதுக்கு - பற்றாசாகக் கொள்ளுகைக்கு. சப்தார்த்தகதநமுகேந "ஆளர்கள்''என்றதுக்கு தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (நாலுவகையித்யாதி.) வ்யாஸபதம் அகண்டமானவேதத்தை அர்த்தத்தின்படியே சாகாகாண்டாதிரூபேணவிபஜிக்கிற வ்யாஸருடைய அதிகாரம். அவர்களாகிறார் என்றது-நன்மையால்மிக்கநான்மறையாளர்களாகிறார் என்றபடி. உக்தார்த்த நிகமநம் (இத்தாலித்யாதி.) வேதார்த்த தாத்பர்யத்தின்படியே யநுஷ்டிக்க வல்லவர்களாயிருக்கை என்றபடி. ஆந்ருசம்ஸ்யம்-ஸர்வபூதாநுகூலாசரணம்.

(புன்மையாகக்கருதுவர்) புன்மையென்று ஒரு தர்மமும், அதுக்குஆஶ்ரயமான தர்மியுமாயிருக்கையன்றிக்கே, புன்மைதான் ஒரு வடிவுகொண்டதென்றிருப்பர்கள். புன்மையாவது - துக்கமாதல், பொல்லாங்காதல், விஷயாந்தர ப்ராவண்யமாதல், துர்மானமாதல். இதுதான்-மேலிற்பாட்டிலே ப்ரஸக்தமாககடவது.

இதுகல்லாதவர்களாகையாலேலங்காவாஸிகளானராக்ஷஸர்*ஶ்ரீ விபீஷணஸ்ஸபரிச்சத:-ரிபூணாமபிவத்ஸலரான பெருமாளோடே வெறுப்புக்கொண்டது. * கல்லாதவரிலங்கையிறே. இதுகற்றவர்களுக்குபலம் அபகாரிகள்பக்கலிலே உபகாரம்பண்ணுகை;இதுகல்லாதவர்களுக்கு பலம்உபகாரிகள்பக்கலிலே அபகாரம் பண்ணுகை.இதுதான் மறையாகையாலேதுஷ்ப்ரக்ருதிகளுக்குஸ்வார்த்தத்தைபோதிப்பியாதிறே. “நன்மையால மிக்க, நான்மறையாளர்கள்” என்கிற விரண்டாலும்-“ஶ்ரோத்ரியம்ப்ரஹ்மநிஷ்டம்” “ச்ரோதரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம்” என்கிற விரண்டையும் சொல்லுகிற தாய்த்து. அன்றிக்கே, (நன்மையால் மிக்கநான்மறை)நித்யதையாலும்நிர்த்தோஷதையாலும் அஜ்ஞாதவர்களுக்கு ஜ்ஞாதவ்யார்த்தங்களை யுடைய ப்ரமாணாந்தரநிரபேக்ஷமாக அறிவிக்குமதாகையாலும், “வேதைஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய:” “வேதைஶ்சஸர்வைரஹமேவவேத்ய:” என்கிறபடியே ஸர்வாதிகவஸ்துவையே ப்ரதிபாதிக்கிறதாகையாலும், ப்ரமாணாந்தரங்களிற்காட்டில் ப்ராமாண்யஶ்ரீயால் அதிசயிதயான வேதார்த்தஜ்ஞானமுடைய மஹாத்மாக்களென்னவுமாம்.

(புன்மையாகக் கருதுவர்) அப்படி பிறருடைய குறைகாணமாட்டாதவர்களுட்பட என்னுடைய தோஷாதிசயத்தாலே என்னை யநாதரிக்கும்படியாய்த்து. (புன்மையாககருதுவர்) நன்மையால் மிக்கவர்கள், என்னுடைய புன்மையின் மிகுதியாலே புறக்கணித் திருப்பர்கள். (நான்மறையாளர்கள் புன்மையாகக் கருதுவர்) அந்தவேதார்த்தங்களைத் திருத்தி அநுஸந்திக்கிறவர்களுக்கு, என்னுடைய குற்றததின் மிகுதியாலே ஒருகுணங்கண்டு திருத்தப்போச்சுதில்லை. (நான்மறையாளர்க ளித்யாதி) அவர்களிலே ஒருவர்க்கு ஆளாகப் பெற்றிலேன். (புன்மையாககருவர)“புன்மை” என்றும், “நான்” என்றும் வேறின்றிக்கே,“என தாவி யென்னும் வல்வினை” என்கிறபடியே புன்மைதானாகவே நினைப்பர்கள். தர்மப்ராசுர்யத்தாலே தர்மியை தர்மவ்யபதேசம் பண்ணக்கடவதிறே.

---

* புன்மைசப்தார்த்தமான துக்கமாதல் பொல்லாங்காதல்இவ்விடத்துக்கு விவக்ஷிதமன்று, மேல்பாட்டில் துக்கத்தையுபபாதியாமையாலே. பொல்லாங்கு - பாபம்.

(ஆதலிலன்னையாயத்தனுமெயென்னை யாண்டிடுந்தன்மையான்) அப்புன்மையேஹேதுவாக "இவ்வளவில் நாமல்லது ரக்ஷகரில்லை" என்றுஎனக்கு ஸர்வவிதபந்துவுமானவர். "त्रीन् लोकान् संपरिक्रम्य तमेव शरणं गतः" "த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்ய" என்கிறபடியே, காகத்தோபாதி இவனுக்கும் புறம்பொருபற்றுசில்லை என்றதுவே ஹேதுவாக ஸர்வவிதரக்ஷகரானவா. ப்ரியமே செய்யக்கடவமாதா செய்யுமதுவும், ஹிதமேசெய்யக்கடவபிதாசெய்யுமதுவும், ஸ்வரூபாநுரூபமான அடிமைகொள்ளும்நாயன் செய்யுமதுவும் செய்யுமவர். "தாயாயத்தந்தையா யறியாதனவறிவித்தவத்தா" என்று-பகவத்விஷயத்தில் ஆழ்வார்சொல்லுமதெல்லாம் ஆழ்வார் விஷயத்திலே சொல்லுகிறார் இவர்.

(கருதுவர்) நமமுடைய புன்மையன்றிகேே அவர்களுடைய அநாதரங்காணும இவனை வருத்துகிறது. "हतोऽस्मि यदि मामेवं भगवानपि मन्यते" "ஹதோஸ்மியதிமாமேவம் பகவாநபிமந்யதே" என்ற ஸ்ரீபரதாழ்வானைப்போலேயும, "धिगस्तु तज्जन्म यत्साधुबहिष्कृतं स्यात्" "திகஸ்து தஜ்ஜந்மயத்ஸாதுபஹிஷ்க்ருதம்ஸ்யாத்" என்ற அக்ரூரனைபபோலேயும, "महात्मभिर्मामवलोक्यतां नय" "மஹாத்மபிர்மாமவலோக்யதாந்நய" எனகிறபடியே அவர்களுடைய அங்கீகாரம் புருஷார்த்தமாய், அத்தால அநாதரமும் அப்படியேயிறே. (கருதுவா) அவாகளுககு வாசி- வாய்விடடுச் சொல்லாமை. (நான்மறையாளாகள புனமையாககருதுவர்) அவாகள்ஸர்வஜ்ஞராகையாலே வஸ்துகதியையபதாவாக அறிந்திருப்பர்களிறே.

(ஆதலில எனனையாயித்யாதி) கீழ்-ஸாத்விகவர்க்கம் கைவிட்டபடிசொல்லிற்று; மேல்- ஆழ்வாரைக்கொண்டபடி சொல்லுகிறது. இப்படி எல்லாரும் கைவிட்டவனை, "நம்மையொழியக்கைக்கொள்ளுவாரில்லை" எனறுஎன்பக்கலிலே மாத்ர்வத்வத்ஸலரானார். "यदवाशरण्यमशरण्यजनस्य पुण्यम्" "யதவாஶரண்யமஶரண்யஜநஸ்யபுண்யம்" என்றிறே ஆழ்வாரைச் சொல்லிறறு. (அன்னையாயத்தனாய்) "அத்தனாகியன்னையாகி" என்று-பகவத்விஷயம்போலே முற்பட ஹிதபரனாய்ப் பின்பு ப்ரியபரனாகையன்றிக்கே, முற்பட ப்ரியபரராய் பினபு ஹிதபரரானா. அப்படியே ஆளவந்தாருமுற்பட, "माता पिता" "மாதாபிதா" என்று-மாதர்த்வத்தையாய்த்து அநுஸந்தித்தது.

தாத்பர்யார்த்தம (அப்புன்மையேயித்யாதி.) எல்லாருக்கும் த்யாகஹேதுவானபுன்மை இவருக்கு ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவானபடியை யுபபாதிக்கிறார் (त्रीन् लोकान् - த்ரிந்லோகாநித்யாதி.) "அன்னை" இத்யாதிக்கு கௌணவ்ர்த்தியாலேசப்தார்த்தம் (ப்ரியமேயித்யாதி.) நாயன்-ஸர்வேஶ்வரன். வ்யாக்யாதாவீடுபடுகிறார் (தாயாயித்யாதி.)

(தன்மையான்) அக்நிக்கு ஔஷ்ண்யம்போலேயும், ஜலத்துக்கு சைத்யம்போலேயும் இஸ்ஸ்வபாவங்களை நிரூபகமாகவுடையவர். அதாகிறது - "இவனுக்குபகரித்தோம்" என்றுதான் நினைத்தல், இவன்றனக்கு ப்ரத்யுபகாரத்தி லிழியவேண்டியிருத்தல் செய்யாதொழிகை.

(சடகோபன்) என்பக்கல சாட்யத்தைபபோககினவர். கீழ் மூன்றுபாட்டிலும்-"தென்குருகூர் நம்பி"என்றுசொன்னவர், இப்பாட்டில் - "சடகோபன்"என்றாரிறே-ஸ்வதோஷதகைப்போக்கினபடியாலே.

(அன்னையாய் அத்தனாய்) முற்பட பகவதப்ரபாவததை உபதேசித்து, அநந்தரம் அதிகாரிவேஷத்தை உபதேசித்தார். "உம்முயிர்வீடுடையான்" "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்" "பரிவதிலீசனைப்பாடி விரிவது மேவலுறுவீர் - நன்னீர்தூய்ப் புரிவதுவும் புகைபூவே" என்று உபதேசித்திறே, "கழியின்தொண்டர்கள்கழித்துத்தொழுமின்" என்றது. (அன்னையாயததனாய்) "[illegible]" "குருர்பிதாகுருர்மாதா" என்று - லாக்ஷணிகமாய் வருவதன்றிக்கே, என்னுடையபுன்மையில் புரையிலலாதாப்போலே அவருடைய மாதா பித்ர்த்வத்திலும்புரையில்லை.

(என்னையாண்டிடுந்தன்மையான்) ஸ்வாமித்வமு மநுஷ்டித்தார்.பகவத்விஷயத்தை, "அத்தனாகியன்னையாகி யாளுமெம்பிரானுமாய்" என்று அநுஸந்தித்தாப்போலே, இவரும் ஆழ்வார் விஷயத்திலே அவற்றையநுஸந்திக்கிறார். (என்னையாண்டிடுந்தன்மையான்) திருவாய்மொழி யருளிச்செய்கிறபோது என்னைப்பட்டோலை யெழுதச்சொல்லி அருளிச்செய்தார். உசிதமான கைங்கர்யத்தைக்கொண்டார. (என்னையாண்டிடும்) "'பொலிந்து நின்ற பிரான்பக்கலிலும் ஒருக்கால் போயவாரீர்' என்று உபதேசித்தார்" என்று பிள்ளையருளிச்செய்வர். "கட்டுண்ணப்பண்ணிய பெருமாயனென்னப்பனில் நண்ணி" என்று நான்விட்டுப்போந்த விஷயத்தை, "நீள்குடக்கூத்தனுக்காள்செய்வதே - உறுவது" என்று - பொலிந்துநின்ற பிரானுக்கும் ஒரனுசலிநேரும்படி பண்ணினார். (தன்மையான்) இது ஸஹஜஸ்வபாவமாய்த்து ஆழ்வார்க்கு. ஆழ்வாரடியாக அடிமைகொள்ளுகையாலே பகவத் விஷயத்துக்கு ஔபாதிகம். (சடகோபன்) என்னுடைய சாட்யத்தைப்போககி என்னை ரக்ஷித்தவர்.

"தன்மையான்" என்றத்தைக்கீழ்ச்சொன்ன மூன்றுபதங்களிலுங்கூட்டிதாத்பர்யம் (அக்நிக்கித்யாதி.) இஸ்ஸ்வபாவங்களை நிரூபகமாகச்சொன்னத்தால் பலிதம் (அதாகிறதித்யாதி.) சாட்யத்தைப்போக்கினதுக்கு ஜ்ஞாபகமென்னென்ன ;அருளிச்செய்கிறார் (கீழித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.)

(என்னம்பி) தாய் செய்வது தமப்பன் செய்யமாட்டான், அவன் செய்வதுஇவள செய்யமாட்டாள், ஆசார்யன் செய்யுமது இருவரும் செய்யமாட்டார்கள், நாயன் செய்யுமது அடியான் செய்யமாட்டான், எல்லார்செய்வதும்செய்யவல்லபூர்த்தியையுடையவர். (என்னம்பியே) என்னுடைய தண்மையாகிற பாழ்ந்தாறு நிரம்பும்படியான பூர்த்தியை யுடையவரென்னு மித்தனை. இவர்க்குக் கீழ்ச்சொன்ன தர்ஷ்டாந்தங்கள் ஸர்வதாஸாம்யமல்ல, கர்மௌபாதிகமாகவந்த ஸம்பந்தமாகையாலும் அபூர்ணஸ்தலமாகையாலும்.(௪)

(என்னை யாண்டிடுந் தன்மையான் சடகோபன்) அவனடியார், "சிறுமாமனிசராயென்னையாண்டார்" என்று ஆழ்வார் தம்மையாண்டுபோருமவர் ததீயராம்படியானால், என்னை ஆழ்வார் ஆண்டுபோரச்சொல்லவேண்டாவிறே. (என்னை யாண்டிடுந்தன்மையான் சடகோபன்) என்னை ரக்ஷித்தது "சடகோபன்" என்கிற பட்டப்பெயர் சூடினவர்.

(என்னம்பியே) அவரேயன்றோ என்குறைவை நிறைக்கும்படியான நிறைவை யுடையவர் என்குறைவாகிற பாழ்ந்தாறு நிறையும்போது அவருடைய பூர்த்தியே வேண்டாவோ. ஸத்வநிஷ்டர்க்குபஹிஷ்டனான வென்னைத்தாம அங்கீகரித்தும், அப்ரியங்களிலும் அஹிதங்களிலும் கைவளர்ந்து போந்தவென்னைப்ரியஹிதங்களிலேமூட்டியும், அநுபகாரகனான வென்னை கைங்கர்யங்கொண்டு போந்த பூர்த்தியை யுடையவர் ஆழ்வாரேயன்றோவென்று ஸ்வஸித்தாந்தத்தை த்ருடீகரிக்கிறார். ... ... (௪)

பதாந்தரஞ்சொல்லாதே "நம்பி" என்றதுக்குதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாயென்றுதொடங்கி அருசுவாக்யத்தாலே.) (ஆசார்யன) என்கிறவாக்யத்துக்கு, சடகோபன் என்றது-என் அஜ்ஞானத்தைப்போக்கினவரென்கையாலேயென்று கருத்து. "நம்பி" என்றதுக்கு கீழ்ச்சொன்னவர்களோடு ஸாம்யஞ்சொன்னார்; அவர்களிலும் ஆதிக்யமாக வர்த்தாந்தரம் (என்னுடையவித்யாதி.) பாழ்ந்தாறு-படுகுழி, அதாவது-தம்முடைய தோஷங்களாகிற வஞ்சகமான படுகுழியைத்தூற்றுப்போகடுகைக்கீடான க்ருபாதிகுணபூர்த்தியை யுடையவரென்கை. ஆதிக்யத்தை யுபபாதிக்கிறார் (இவருக்கித்யாதி.) "நன்மையான்மிக்க நான்மறையாளர்கள்-என்னை-புன்மையாகக் கருதுவராதலில்-சடகோபனென்னம்பியே-என்னையாயத்தனாய் என்னையாண்டிடுந்தன்மையான்" என்று அந்வயம். ஆக, காம்கடைக்கொண்ட பகவத்விஷயத்தையும் ஸர்வப்ரகாரோபகாரகரான ஆழ்வாரையிட்டுஉகவாதொழிவேனே வென்று கருத்து.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டில், உம்மைப்புன்மையாகவும் உமக்கு ஆழ்வார் ஸர்வப்ரகாரத்தாலு முபகாரகராகவுஞ்சொன்னீர்;உம்முடைய புன்மையையும், உமக்குஆழ்வாருபகரித்த நன்மையையுஞ் சொல்லிக்காணீரென்னச் சொல்லுகிறார்.

நம்பினேன்பிறர்நன்பொருள்தன்னையும்
நம்பினேன்மடவாரையுமுன்னெலாம்
செம்பொன்மாடத்திருக்குருகூர்நம்பிக
கன்பனாயடியேன்சதிர்த்தேனின்றே.

ப-ரை.—முன்னெலாம் - அநாதிகாலமெல்லாம், பிறர்-பிறருடைய, நன்பொருள்தனையும்-விலக்ஷணமான ஆத்மவஸ்துவையும், நம்பினேன் - ஆசைப்பட்டுப்போந்தேன; மடவாரையும் - பாதிவ்ரத்யாதிகளையுடையபரஸ்த்ரீகளையும், நம்பினேன்- ஆசைப்பட்டுப்போந்தேன; செம-மாற்றுயர்ந்த,பொன்-பொன்னாலேசெய்யப்பட்ட, மாடம்-மாடங்களையுடைய, திருக்குருகூர் - திருநகரியிலே யெழுந்தருளி யிருக்கிற, நம்பிக்கு - பூர்ணரான ஆழ்வார்க்கு, அன்பனாய் - ப்ரீதனாய், அடியேன-அடியேன, இன்று - ஆழ்வார்க்கு சேஷமான ஸமயத்திலே, சதிர்த்தேன - சதிரானேன.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு.(நம்பினேனித்யாதி)கீழ்-"நன்மையால் மிக்க நான்மறையாளர்கள் புன்மையாகக்கருதுவர்" என்று சொல்லக்கேட்டவர்கள் அந்தப் புன்மையாகிறதேதென்னம,அவற்றிலே ஒன்றையிரண்டைச்சொல்லீரென்றும்,*பெரியவண் குருகூர் நகர் நம்பிக்காளுரியேனென்றீர், நீர்தாம் ஆழ்வார்க்கு அடிமையானப்ரகாரமென்,முன்புஎன்னநிலையிலேநின்று பின்புஆழ்வாரைக்கிட்டினீர்,நீர்ஆழ்வாரைக்கிட்டுகைக்கு ருசிஜகரார் என்று கேட்க;அநாதிகாலம்அஹங்காரார்த்தகாமபரவசனாய், அதில்ப்ரதாநபுருஷார்த்தமானகாமமஅஸாத்யமாகையாலும, அவ்விஷயஸங்கம ஒன்றிரண்டென்றுஅளவில்லாமையாலேஅவ்விஷயங்கள பலவற்றையு மநுபவிக்னிககுப்போய் அதுக்குஅர்த்தார்ஜநார்த்தமாகவும்தேசாந்தரபர்யடநம்பண்ணுகிறக, திருநகரியிலமாடங்கள், மேருசிகரத்தைக்கொண்டுவந்து வைததாபபோலே மின்னித்தோற்றிறறு; இதொருதேசவிசேஷ மிருந்தபடியென் ? இத்தேசத்தின் விசேஷங்களை ஆராய்ந்து விலக்ஷணவிஷயங்களுண்டாகில அநுபவிக்கிறோ மென்று ஊரிலேப்புக்கேன்;அதுவே பற்றாசாகஅத்தேச நிர்வாஹகரான ஆழ்வார்திருவடிகளிலே ஆதரம் ஜநிதது, அவர்ககே யானாய் விஷயாதிகளை வென்றேன், இதிமே நான நின்ற நிலை என்று அவர்களுக்கு உத்தரஞ்சொல்லுகிறார்.

அஞ்சாம்பாட்டு. "புன்மையாகக் கருதுவர்" என்றுபுன்மையும்,"அன்னையாய்" இத்யாதியால் ஆழ்வாருபகரித்தபடிகளும்சொல்லியிருக்க,இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானென்னென்கிறசங்கையை பரிஹரிக்கவேண்டுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி விசேஷப்ரஸ்நமுகேந அவதாரிகை யருளிச்செய்கிறார் (உம்மையித்யாதி.) சொல்லிக்காணீர் என்றது-விசேஷித்துச் சொல்லிக்காணீரொன்றபடி.

வ்யா.—(நம்பினேனித்யாதி) கீழ்-தாமருளிச்செய்த புன்மை எண்ணித் தலைக்கட்டப்போகாமையாலே அதில் ப்ரதாநமாய் அவையெல்லாவற்றையும் தனக்குள்ளே யுடைத்தாயிருப்பதொன்றிரண்டைஉபாதாநம்பண்ணுகிறார்.(நம்பினேன் பிறர் நன்பொருள் தன்னையும் நம்பினேன்மடவாரையும்) அதில் ப்ரதாநதோஷமாயறுவன - ஆத்மாபஹாரமும் அந்யவிஷயஸங்கமுமிறே. ஆத்மாபஹாரமாவது - பகவச்சேஷமான ஆத்மவஸ்துவை ஸ்வதந்த்ரபுத்திபண்ணி ஆதரித்துப்போருகை.

(பொருள்) வஸ்து. ஸத்யமென்றும் உள்ளதென்றும் சொல்லும்படி யுண்டாய்ப்போருமது. அஹமர்த்தமாய்என்றும் ப்ரகாசித்தேபோரும். "वस्तु नाभावो विद्यते सतः" "வஸ்து நாபாவோ வித்யதே ஸதஃ" என்கிறபடியே. (நல்பொருள்) விலக்ஷணத்ரவ்யம். "எண்பெருக்கந்நலத்தொண்பொருள்" என்றும், "நலமாய் ஞானம் கடந்து"என்றும்–ஆழ்வார்பாடே கேட்டுப்போருகையாலே, "நன் பொருள்" என்கிறார். நன்மையாவது - "पञ्चभूतात्मकं वस्तु" "பஞ்சபூதாத்மகம்வஸ்து"என்றும், "மெய்ப்பொருள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தேஹத்துக்குவஸ்துதையுண்டேயாகிலும் அதுபோலே அநித்யமாய் அநவரதவிகாராஸ்பதமாய் அத்யந்தஹேயமாய் அஜ்ஞாநமாய் அஸுகமாய் அபோக்யமாயிருக்கையன்றிக்கே, நித்யமாய் நிர்விகாரமாய் ஆநந்தவிலக்ஷணமாய் ஸ்வயம் ப்ரகாசகமாய் ஸுகமாய ஸ்வபரபோக்யமாயிருக்கையாலே, "நன்பொருள்" என்கிறார்.

(பிறர்நன்பொருள்) இங்கு, "பிறர்" என்கிறது - ஸர்வேச்வரனை. "பிறர்" என்பது-அந்யனையிறே. "उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः" "[illegible]" "உத்தமஃபுருஷஸ்த்வந்யஃ பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருதஃ" "வித்யாவித்யே ஈசதேயஸ்துஸோந்ய." என்கிறபடியே - சேதநாசேதந விஜாதீயனை ஸர்வேச்வரனையிட்டு-அந்யனுகிறான். "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" "எல்லையிலந்நலம்" "எபபால்யவர்க்கும்நலத்தா லுயர்ந்துயர்ந்தப்பாலவன்" என்னும்படியாலும் - ஈச்வரனை சிதசித்வ்யாவ்ருத்தனுக ஆழ்வார்பாடே கேட்டுப்போருகையாலே அந்த வ்யாவ்ருத்திதோற்ற, "பிறர்" என்கிறார். அந்யனுகிறான் - கூடியிருக்கச்செய்தேயும் கார்யங்களில் கூட்டுப்படாதவனிறே. அதில் சிதசித்துக்களோடே கூடியிருக்கச்செய்தேயும் பரிமாணமாஜ்ஞத்வதுஃகித்வங்கள் தன் பக்கலிலே எறிப்பாயாமலிருக்கையாலே, "பிறர்" என்கிறார். ஸர்வபூதங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாயிருக்கச்செய்தேயும் * அபஹதபாப்மாவாயிருக்குமவனிறே அவன். "அவையாயவையல்லனுமாம் கேசவன்" என்று ஆழ்வார்பாடே கேட்டுவைப்பரிறே.

வ்யா.—(நம்பினேனித்யாதி) இது என்னுடைய புன்மையிருந்தபடி. (பிறர்நன்பொருள்-நம்பினேன்) பிறரென்கிறது—ஸர்வேஶ்வரனை. நன்பொருளென்கிறது-ஆத்மவஸ்துவை. த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்துக்கு மவ்வருகாய், விஸஜாதீயமான வைலக்ஷண்யத்தையுடையவனையாலே-பிறரென்கிறது. "உத்தமபுருஷஸ்த்வந்ய:" "உத்தமபுருஷஸ்த்வந்ய:" என்னக்கடவதிறே. பொருளென்று-த்ரவ்யம். நன்பொருளென்று-விலக்ஷணமான ஆத்மவஸ்து. "த்ரவ்யாணி நவதத்விது:" "த்ரவ்யாணி நவதத்விது:" என்று-த்ரவ்யங்களில ப்ராதாநமான ஆத்மவஸ்துவை நிஶ்சயித்தார்களிறே; அத்தையிறே முன்பு நான் அபஹரித்தது. நம்புதல்-ஆசைப்படுதல். பரதரவ்யத்தை யாசைப்படுகையிறே-அபஹாரமாவது. "வன்கள்வன்" என்று ஆழ்வாரநுஸந்தித்ததிறே இவர்க்கு முதல். "கிந்தேந நக்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா" "கிந்தேந நக்ருதம்பாபம்சோரேணாத்மாபஹாரிணா."

அவன் "தன்னது" என்று போரும் பதார்த்தமாய்த்து இவ்வாத்மவஸ்து. "நன்பொருள்" என்று - அசித்வ்யாவ்ர்த்திசொல்லிற்று; "பிறர் நன்பொருள்" என்று - ஈச்வரவ்யாவ்ர்த்தி சொல்லுகிறது. ஸ்வப்ரகாசத்தாலே அசித்வ்யாவ்ர்த்தனாயிருக்கும்; ஸ்வத்வத்தாலே ஈச்வரவ்யாவ்ர்த்தனாயிருக்கும். சரீரியாய் அசித்வ்யாவ்ர்த்தனாயிருக்கும்; சரீரமாய் ஈசவரவ்யாவ்ர்த்தனாயிருக்கும்; போக்தாவாய் அசித்வ்யாவ்ர்த்தனாயிருக்கும்; போக்யமாய் ஈச்வரவ்யாவ்ர்த்தனாயிருக்கும். (பிறர்நன்பொருள்)உடைமையும் விலக்ஷணமாய் உடையவனும் விலக்ஷணனாயிருக்கும. இது, * தேஹேந்த்ரியமந:ப்ராணாதிப்யோ ந்ய-தேஹேந்த்ரியமந:ப்ராணதிப்யோந்யமாயிருக்கும்; அவன் *ப்ரதாநபுருஷவ்யக்தகாலாநாம்பரமனாயிருக்கும்.

ஹார்த்ததாத்பர்யமருளிச்செய்து அங்வயித்து தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிறர்இத்யாதி.) "பிறர" என்று-ஈஶ்வரனைச்சொல்லும் ப்ரகாரத்தையுபபாதிக்கிறார். (த்ரிவிதா - த்ரிவிதாத்மேத்யாதி) அவ்வருகு - உத்கர்ஷாவதி; இதுக்குஹேது (விஸஜாதீயேத்யாதி.) ஆத்மாவைச்சொல்லும் ப்ரகாரத்தைக்காட்டுகிறார் (பொருளென்றித்யாதி.) வைசேஷிகமதரீத்யா நன்மையை யுபபாதிக்கிறார் (த்ரவ்யாணீத்யாதி.) "நம்பினேன்" என்றதுக்குதாத்பர்யம் (அத்தையித்யாதி.) சப்தார்த்தம் (நம்புதலித்யாதி.) ஆசை அபஹாரமானபடி யென்னென்ன (பரத்ரவ்யேத்யாதி.) தம்மை ஆத்மாபஹாரியாக அநுஸந்திக்கைக்கடியென்யென்ன (வன்கள்வன் இத்யாதி.) வன்கள்வன் என்றது - திருவாய்மொழி; கள்வனென்றது-திருமொழி.

பகவச்சேஷத்வத்தளவில் நில்லாதே, சேஷத்வகாஷ்டையில் நிற்கிற ஆத்மவஸ்துவைக்கிடீர் நான் அபஹரித்தது; ததீயசேஷமானவன்றிறே யிவ்வாத்மவஸ்து அநந்யார்ஹமாயிற்றுவது.

(நன்பொருள் தன்னையும்) இவ்வஸ்துவைக்கிடீர் நான் ஆசைப்பட்டுப்போந்தது. அவனுடைய விபூதிமாத்ரமாயிருப்பதொரு வஸ்துவை அபஹரித்தேனோ, அவனை மாரிலேவைத்து மநநம் பண்ணும்படியான கௌஸ்துபத்தையன்றோ நான் களவுகண்டது. "ఆత్మానమస్య జగతో నిర్లేపమగుణామలమ్। బిభర్తి కౌస్తుభమణిస్వరూపం భగవాన్ హరిః" "ஆத்மாநமஸ்யஜகதோ நிர்லேபமகுணாமலம்| பிபர்த்தி கௌஸ்துபமணிஸ்வரூபம்பகவாந் ஹரி:" என்கிறபடியே - * "அறவனையாழிப் படையந்தணனை" என்று சொல்லும்படியான ப்ரஹ்மஸ்வத்தையன்றோ நான் அபஹரித்தது. பரமதார்மிகனாய் பவித்ரபாணியாயிருப்பானொரு சிஷ்டனுடைய த்ரவ்யத்தையன்றோ நான் அபஹரித்தது. "అకారార్థాయైవ స్వమ్" "அகாரார்த்தாயைவஸ்வம்" என்று அபியுக்தப்ரயோக முண்டாகையாலே, "అ ఇతి బ్రహ్మ" "அ இதி ப்ரஹ்ம" என்று - அகாரவாச்யன் ப்ரஹ்மமாகையாலே ப்ரஹ்மஸ்வமிறேயிது.

(பிறர் நன்பொருள்தன்னையும் நம்பினேன்) ஸ்வம்மும் விலக்ஷணமாய் ஸ்வாமியும் விலக்ஷணனாயிருக்கவன்றோ நான் இவ்வஸ்துவை அபஹரித்தது. இவ்வாத்மாபஹாரம் ஸ்வதந்த்ரனுக்கும் தேஹாத்மாபிமாநிகளுக்கு முண்டாமதாகையாலே, இத்தால் தேஹாத்மாபிமாநம் சொல்லிற்று. அப்போது, "நம்பினேன் பிறர் நன்பொருள் தன்னையும்" என்று-தேஹரக்ஷணசேஷமாக, "పరద్రవ్యేష్వభిధ్యానమ్" "பரத்ரவ்யேஷ்வபித்யாநம்" என்கிறபடியே அந்யத்ரவ்யங்களை ஆசைப்பட்டுப்போந்தேனென்றுமாம். அங்கு, "நன்பொருள்" என்று அவர்கள் நினைவாலே சொல்லுகிறது. (பிறர் நன்பொருள் தன்னையும் நம்பினேன்) அவ்விடந்தன்னிலும் மேலெழுந்த த்ரவ்யங்களை யாசைப்பட்டவளவன்றிக்கே, அவர்கள் சேர்க்கக் கனக்க நினைத்திருக்கும் படிசரக்கையாய்த்து ஆசைப்பட்டது.

ஸிம்ஹாவலோகநந்யாயேந நன்பொருளென்றதில், "தன்னை" என்றதுக்குதானான தன்மையாக தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பகவதித்யாதி.) (சேஷத்வகாஷ்டையிலே நிற்கிற ஆத்மவஸ்து) என்றத்தையுபபாதிக்கிறார் (ததீயேத்யாதி.) தச்சேஷத்வம் ததீயசேஷத்வ வ்யாப்தமாகையாலே, ததீயசேஷத்வமில்லாதபோது தச்சேஷத்வம் குலைகையாலே அந்யார்ஹத்வம்ப்ரஸக்தமாம். அத்தாலே - அநந்யார்ஹத்வமில்லையாமென்றுகருத்து.

அபஹாரத்தில்வந்தால், த்ரவ்யத்தினுடைய ச்லாக்யதைக்கும் அபிமாநித்தவன் ச்லாக்யதைக்கும் தக்கபடி ப்ராயஸ்சித்தம் கனத்திருக்குமிறே. ப்ராஹ்மணவஸ்துவை யபஹரித்தாப்போலன்றே சண்டாளன்வஸ்துவையபஹரித்தால்; த்ரவ்யங்களிலும் குருலகு பாவத்தாலே ப்ராயஸ்சித்தவைஷம்யமுண்டிறே. விறகு வைக்கோல் களவுக்கண்டாப்போலன்றிறே ரத்நத்தைக களவுகண்டால்; ஆத்மவஸ்து, ஸ்ரீகௌஸ்துபஸ்தாநீயமாய், உடையவன் ஸர்வேச்வரனையிறே யிருப்பது.

(நம்பினேன்மடவாரையும்) ஈஸ்வரனுக்கபிமதமானவஸ்துவை யபஹரித்தநான், தேஹாதமாபிமாநிகள், "என்னது" என்றபிமாநித்த வஸ்துவை யபஹரிக்கச்சொல்லவேணுமோ; ராஜரத்நாபஹாரம்பண்ண அஞ்சாதநான், கதர்யனுடையவிறகுமவைக்கோலும்அபஹரிக்க அஞ்சுவேனோ. இத்தால்-ஈச்வராபிமதமான வஸ்துவையபஹரித்தேன், அந்யருடைய அபிமதவிஷயந்தையுமபஹரித்தேனென்றபடி. "மடவார்" என்கையாலே - அங்கும் அநந்யார்ஹைகளை யபஹரித்தேனென்கை.

(நம்பினேன் மடவாரையும்) "தேஹமேவாத்மா" என்றிருக்கையாலே ஆத்மஜ்ஞாநம்பிறந்தால் பரமாத்மாவே புருஷார்த்தமாமாப்போலே உடம்புக்குடம்பே போக்யமாகையாலே, பரஸ்த்ரீ சரீரங்களே போக்யமென்று ஆசைப்பட்டுப்போந்தேன். (மடவாரையும்) ஆத்மகுணபூர்ணைகளாய பாதிவ்ரத்ய தர்மநிரதைகளான ஸாத்விகைகளையாய்த்து நானாசைப்பட்டது.

"பிறர்" என்று - ஸ்வாமிவைலக்ஷண்யம் சொன்னத்தாலும் "நன்று" என்று த்ரவ்யவைலக்ஷண்யம் சொல்லுகையாலும் பலித்ததோரர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அபஹாரத்தில்வந்தாலித்யாதி.) "తృణకాష్ఠాపహారేణ యోదోషః పరికీర్తితః। స్వర్ణరత్నాపహారేపి తావానేవ భవేత్పృథక్॥ కదర్యస్యాపహారేణ యోదోషః పరికీర్తితః। శ్రోత్రియస్యాపహారేపి తావానేవభవేత్పృథక్॥ ఆత్మవస్తుయతోనర్ఘ్యంఆత్మైకస్తుపరఃపుమాన్। తస్మాదన్యాపహారేణ దోషస్సాన్తోనవిద్యతే" "த்ர்ணகாஷ்டாபஹரேணயோதோஷபரிகீர்த்திதஃ। ஸ்வர்ணரத்நாபஹாரேபிதாவாநேவ பவேத்கதம்॥ கதர்யஸ்வாபஹாரேணயோதோஷபரிகீர்த்திதஃ। ச்ரோத்ரியஸ்வாபஹாரேபிதாவாநேவபவேத்கதம்॥ ஆத்மவஸ்துயதோநர்க்யம் ஆத்மைகஸ்துபரஃபுமாந்। தஸ்மாதந்யாபஹாரேண தோஷஸ்ஸாந்தோநவித்யதே" என்கிறவிவ்வசநங்கள் இவ்விடத்திலநுஸந்தேயங்கள். கதர்யன்-க்ஷுத்ரன், "பிறர்நன் பொருள்" என்றத்தைகடாக்ஷித்து தாத்பர்யம் (ஈஸ்வரனுக்குஇத்யாதி) ஸ்த்ரீகளென்னாதே மடப்பத்தையிட்டு விசேஷித்ததுக்கு ப்ரோஜநம் (மடவார்இத்யாதி.)

(முன்னெலாம்) இப்படி தேஹாத்மாபிமாநியாயும் விஷயப்ரவணனாயும்போந்தகாலந்தான் ஸாவதியாகப் பெற்றதோ. ஈஶ்வரனுபாதி ஆத்மாவும்நித்யன், காலமுமநாதி, அசித்ஸம்பந்தமுமநாதியாகையாலே, முன்புள்ளகாலமெல்லா மிதுவே யாத்ரையென்கை.

(நம்பினேன் மடவாரையும்)அன்றிக்கேஸாமாந்யத்தில் ஸ்த்ரீகளையும் ஆசைப்பட்டுப்போந்தேன். (மடவார்)அவர்கள் புருஷவசீகாரம் பண்ணுவதுதந்தாமுடைய மடப்பத்தைக்காட்டியாய்த்து."சதிரிள மடவார்" என்று-ஆழ்வார்பாடேகேட்டுவைக்கையாலே, "மடவார்"என்கிறார்.(மடவார்)அதிலும் ஒன்றிரண்டையாசைப்படுகையன்றிக்கே பலவிஷயங்களையும் ஆசைப்படடேன்.ஒன்றிலேதுவக்கலாவது-அதில் போக்யதையுண்டாகிலிறே;அதில்லாமையாலே பலவிஷயங்களையுமாசைப்பட்டுபோந்தாராய்,அதுவுமன்றிக்கே,"𑌭𑍂𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇""பூயஏவாபிவர்த்ததே"என்று-இக்காமந்தான் அபிவர்த்தமாகையாலே,ததநுரூபமான விஷயபஹுத்வமும்அபேக்ஷிதமிறே. ஆகையாலே அஸ்வதந்த்ரமான ஆத்மாவை ஸ்வதந்த்ரமாக நினைத்திருந்தேன், அநாத்மாவான தேஹத்திலே ஆத்மபுத்திபண்ணினேன், அபுருஷார்த்தங்களான அர்த்தகாமங்களிலே புருஷார்த்தபுத்திபண்ணினேனென்றாராய்த்து. இவ் வபிப்ரயோகங்களாலே இவையொவ்வொன்றேபோரும் அநர்த்தஜநமமாகைக்கு, ஆயிருக்க இவையெல்லாவற்றையும் அநுஷ்டித்துப்போந்தேன்.

இவ்வநுஷ்டாநம் உமக்கெப்போதுண்டாய்த்தென்ன (முன்னெலாம்) முற்காலமடைய. "𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑌃" "அநாதிர்ப்பகவாந்காலஃ" என்று-காலம்நித்யமாகையாலும், அநுஷ்டாதாவான சேதநன் நித்யனாகையாலும், தது பசாரபூதகரணகளேபரங்களும் ப்ரவாஹதயாநித்யங்களாகையாலும்,இவ்வநர்த்தபுத்திக்கடியான அவித்யாகர்மவாஸநைகள் நித்யங்களாகையாலும், இதுவே எனக்கு யாத்ரையாய்ப்போந்தது. அக்ர்த்யங்கள் ஒன்றிரண்டாகிலும் ஆஶ்வஸிக்கலாம், காலம்பரிமிதமாகிலும் கண்டுதரிக்கலாம், அநாதிகாலம் அபரிமிதமான அநர்த்தங்களை அநவரத மநுஷ்டித்துப்போந்தேனென்று தாத்பர்யம்.

ஹார்த்தாபிப்ராயம் (இப்படி இத்யாதி.) அநாதியாக ஆத்மாபஹாரம் வந்ததுக்கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வரனுபாதிஇத்யாதி.)

உம்முடைய புன்மைகுறைவற்றிருந்தது,ஆழ்வார்உமக்கு நிர்ஹேதுகமாக வுபகரித்தவளவேதென்ன, அத்தைச்சொல்லுகிறார் மேல் (செம்பொன்மாடத்திருக்குருகூர்நம்பிக்கு)என்னுடைய பூர்வவ்ருத்தத்தை யாராயுமத்தனை அபூர்ணரோ ஆழ்வார். "என்னையுபேக்ஷித்த காலமிவ்வளவு, பாபமிவ்வளவு" என்றுபார்க்கும்படியன்றே ஆழ்வாருடையபூர்த்தி. நான் ஆத்மாபஹாரம் பண்ணினேன், விஷயப்ரவணனுமேன் னென்று கைவிடும்படி யன்றே. ஆழ்வார் திருவடிகளை நீர்தாம் கிட்டினபடி யென்னென்ன; விஷயங்களுக்குஅர்த்தந்தேடி, அர்த்தாபஹாரத்துக்கிடம்பார்த்துத்திரியாநிற்க,அச்செம்பொன்மாடத்தைக் களவுகாணப்புக்கேன்,அங்கேவைத்த மாநிதியைக் கண்டுஅகப்பட்டேனென்கிறார். இவர்க்கு வைத்தமாநிதி ஆழ்வாரிறே. ஆழ்வார்திருவடிகளோபாதி திருநகரியுமிவர்க்கு ஸ்ப்ருஹணீயமாகையாலே திருநகரியைக்கவிபாடுகிறார்.

கீழ்-தம்முடைய புன்மைசொன்னார்; மேல்-தாம் ஆழ்வாராலே அங்கீக்ருதரானப்ரகாரஞ்சொல்லுகிறார்(சொம்பொனித்யாதி.) நான் அர்த்தார்ஜநேச்சுவாய் தேசாந்தர ஸஞ்சாரம்பண்ணாநிற்கச் செய்தே தைவாயத்தமாகத்திருநகரியிலே மாடங்கள் ஓங்கியுயர்ந்துபொற்கென்றுதோற்றிற்று, இங்கேபோய் அர்த்தாபஹாரம்பண்ணலாம், இதுதான் நகரியாகையாலே நாகரிகைகளான மடவாரையும் இம்மாடங்களிலேகாணலாமென்று அறுதியிட்டு, வழிவிலங்கி உள்புக்கேன், அந்நகரிக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வார் திருவஷ்டாக்ஷர ஸம்ஹிதராகையாலே அவ்விடத்தில் தஸ்கர ஸஞ்சரணமில்லாமையாலே ஒருவைஷ்ணவஸகாசத்தில் க்ஷத்ரபந்துவுக்குப் பிறந்த வவஸ்தைபோலே எனக்கும் ஆழ்வார்ஸகாசத்திலே அபஹாரபுத்திபோய் உள்ளே ஆழ்வார்தம்மைக் காணவேணுமென்று புக்கு அவருடைய பூர்த்தியைக்கண்டு நின்றுப்போலே யிருக்க அவர்க்கு அன்பனாய்விட்டேன்.

(செம்பொன்மாடம்) ஆழ்வார்க்கு "களைகண் மற்றிலேன்" என்றும், "ஆராவன்பினடியேன்" என்றுஞ் சொல்லுகிற பகவத் விஷயத்தில் அத்யுந்நதமான அத்யவஸாயாநுராகங்கள் போலேயாய்த்து மாடங்களினுேக்கமும் தீர்மையும் பொற்கனவு மிருக்கிறபடி.

மேலுக்கவதாரிகை (உம்முடையவித்யாதி.) * நம்பிபததாத்பர்யம் (என்னுடையவித்யாதி.) "மடவாரையும்"என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து"செம்பொன்மாடம்"என்றுவர்ணித்ததுக்குசங்காபரிஹாரரூபேண தாத்பர்யம் (ஆழ்வாரித்யாதி.) வர்ணித்ததுக்குதாத்பர்யாந்தரம் (ஆழ்வார் திருவடிகளிலித்யாதி.)

(இன்று-அன்பனாய்) இதுக்குமுன்பு எனக்கொரு நினைவின்றிக்கேயிருக்க, அசிந்திதமாக ஆழ்வார்திருவடிகளிலே ப்ரவணனாகக்கண்டேன். அநாதிகாலம் ஆத்மாபஹாரம்பண்ணியும் விஷயப்ரவணனாயும் போந்தவிது இழவுக்குடலாகையன்றிக்கே, சரண்யப்ரபாவத்தாலே பேற்றுக்குடலாக க்ர்ஷிபண்ணினாரைப்போலே பலித்துக்கொண்டு நிற்கக்கண்டேன்; "நானென்னது" என்றிருக்கை தவிர்ந்து இதரவிஷயங்களில விரக்தராய், பகவச்சேஷத்வத்தளவில்நில்லாதே அதினெல்லையான ததீயசேஷத்வத்தளவிலே நின்றாராழ்வார்; இந்தக்ரமாபேக்ஷையின்றிக்கே, முதலடியிலே நான் ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ப்ரவணனாகப்பெற்றேன்.

(செம்பொன்மாடத் திருக்குருகூர் நம்பி) ஆழ்வாருடைய * மயர் வறுமதிபோலேயாய்த்து இத்தேசத்திலும் இருளற்று ஒளியேயாயிருக்கும்படி. அத்தேசிகளும் ஆழ்வாரோட்டை ஆஸகதியாலே பொலிந்து நிற்குமவர்களாய்த்து. (செம்பொன்மாடத் திருக்குருகூர் நம்பி) மாற்று மினுங்கின பொனாலே சமைந்த மாடமாய், அதுதான், "𑌅𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌕𑌾𑌨𑌲𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃" "அத்யர்க்காநலதீப்தம் தத்ஸ்தாநம்விஷ்ணோர்மஹாத்மந:" என்று பரமபதத்தின் தேஜஸ்ஸுப்போலே பார்க்கவும் அணுகவுமொண்ணாதபடி யிருக்கையன்றிக்கே, கண்படைத்தார்க்கெல்லாம் காணலுமாய்க் கிட்டவுமாம்படி ஸ்ப்ர்ஹணீயமானதேசம். (செம்பொன் மாடம்) "துவளில்மாமணிமாடமோங்கு தொலைவில்லி மங்கலம்" என்று உகந்தருளின நிலங்களில் மாடங்களும் ஆழ்வார்க்கு உபாதேயமானாப்போலே, இவருககும் ஆழ்வாருடைய * மதிநலங்களோபாதி மாடங்களும் உபாதேயமாயிருக்கிறதாய்த்து. ஆகையாலே அர்த்தகாமப்ரவணரையும ஆளாக்கும தேசமாய்த்து.

(நம்பிக்கன்பனாய்) அர்த்தகாமாதிகளை நம்பிப் போந்த நான் ஆழ்வார்க்கு அன்பனாய்விட்டேன். அர்த்தகாமங்களின் போக்யதையும் ஆழ்வார்பாடேகாண்கையாலே அவர்க்கே அன்பனாய்விட்டேன். கீழ்ப்பாட்டிலே - "அன்னையாயத்தனாய்" என்கையாலே "𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾" "மாதாபிதா" என்னுமிடம் சொன்னார்; இதில் - "𑌯𑍁𑌵𑌤𑌯𑌃-𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃" "யுவதய:-விபூதி:" என்னுமிடம்சொல்லுகிறார்.

"இன்று" என்றதத்தை இங்கே அந்வயித்து ப்ரதீகம் (இன்றன்பனாயென்றது.) ஒரு நினைவின்றிக்கே என்றது - ஆத்மாபஹாரம் அதிக்ரூரமென்றும் விஷயப்ராவண்யமாகாதென்றும் பகவச்சேஷத்வமுத்தேஸ்யமென்றும் ததீயசேஷத்வம் பரமோத்தேஸ்யமென்றும் இப்படி ஹிதசிந்தையின்றிக்கே யென்றபடி. இது "இன்று" என்றதுக்கு தாத்பர்யம. "இன்று" என்றபதத்தை யுட்கொண்டு விவரிக்கிறார் (அநாதித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே.)

(அடியேன்) ஆழ்வாருடைய வைபவத்தையநுஸந்தித்து, "గుణైర్దాస్యముపాగతః" "குணைர்த்தாஸ்யமுபாகதః" என்கிறபடியே அதுக்குத்தோற்று, "அடியேன்" என்கிறார். ஆசார்யர்களை "நம்பி" என்னக்கற்பித்தாப்போலே, ஆசார்யர்களழைத்தால் "அடியேன்" என்கிறதும் ஸ்ரீமதுரகவிகள்வாஸனையாலேயாயிற்று.

(சதிர்த்தேன்) சதிரையுடையேனானேன். ஈச்வரசேஷமான வஸ்துவை "என்னது" என்றிருக்கைக்கும், இதரவிஷய ப்ராவண்யத்துக்கும் மேற்பட்டசதிர்கேடில்லையிறே; அவற்றைவிட்டு பகவத்விஷயத்தளவிலே நில்லாதே, ஆழ்வாரளவும் வரும்படி சதிரையுடையேனானேன். ... ... (௫)

(அடியேன்) ஸ்வதந்த்ரனாய்ப் போந்தநான நம்பிக்கு சேஷமானேன். ஆழ்வார்க்குப்பிறந்த*மதிநலங்கள்போலே க்ரமத்திலே வருகையன்றிக்கே அன்பு முற்பட்டு அடிமை பிறப்பட்டது. (நம்பிக்கன்பனாயடியேன்) ஆழ்வார் திருவஷ்டாக்ஷர ஸம்ஸித்தராகையாலே இவருடைய கடாக்ஷ லக்ஷ்யனாகையாலே அம்மாத்ரத்திலே பதத்ரயார்த்தத்திலு முளனாய் விட்டேன். இனிவாசி, அங்கு - ததீயஸஹமான தத்விஷயமாயிருக்கும்; இங்கு - ஆழ்வார்க்கேயாயிருக்கும்.

(சதிர்த்தேன்) சதிரனானேன். "మోక్షయిష్యామి" "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று அவன்முழங்கைத் தண்ணீர்பார்த்திராதே ஆழ்வாருடைய ப்ரபாவத்தையிட்டு வென்றேன். (நம்பிக்கன்பனாய்-சதிர்த்தேன்) "மாம்பால் மனஞ் சுழிப்ப மங்கையர்தோள்கைவிட்டு" என்கிறபடியே ஆழ்வார்க்கன்பனாய் அந்யவிஷயங்களைவென்றேன். (நம்பிக்கன்பனாயடியேன்) ஆத்மாத்மீயங்களிரண்டும் ஆழ்வாரதாய்த்து. அவர்தாம், "யானேநீயென னுடைமையும்நீயே" என்று-தத்விஷயத்திலே ஸமர்ப்பித்தாப்போலே. (மடவாரையும் - நம்பிநான்-சதிர்த்தேன்) அவர்கள் * சதிரிளமடவாராகையாலே இளிம்புபட்ட நான் ஆழ்வாரையண்டைகொண்டு சதிரனாய்விட்டேன்.

(இன்றே) ஈச்வரனை யண்டைகொண்டு ஆரப்தசரீரபாதஸமயம் பார்த்திருந்து, பின்னையும் வாஸநாருசிகளாகில் மண்பற்றுவிடாமல் விரஜையளவும் போகவேண்டும்படி யிருக்கை யன்றிக்கே இன்றே ஸவாஸநமாகவிட்டேன். (இன்றே) அன்று அப்படியானேன், இன்று இப்படியானேன்; நடுவு இதுக்கு என்கையில் கிடப்பதொரு ஹேதுவைக் கண்டிலேன். இதுக்கு * வரவாறென்றின்றிக்கேயிருக்கவாழ்வினிதாம்படிவிழுந்ததென்று விஸ்மிதராகிறார்.

"நம்பி" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து நான் என்னாதே "அடியேன்" என்றதுக்கு தாத்பர்யம் (ஆழ்வாருடையவித்யாதி.) இத்தால்ஓர்த்தவிசேஷம் ஸூசிதமாயிற்றென்கிறார் (ஆசார்யர்களித்யாதி.) சதிர் இன்னதென்று வ்யாவ்ர்த்திபூர்வகமாகவருளிச்செய்கிறார் (ஈச்வரேத்யாதி.) ... ... (௫)

அ.—ஆறும்பாட்டில், ஆழ்வார்இப்போதுஇங்கே விஷயீகரித்தாலும்,நீர்தாம் அநாதிகாலம் வாஸனைபண்ணிப்போந்தவிஷயமாகையாலே அது மறுவலிடாதோவென்ன; அங்ஙன்மறுவலிடும்படியோ ஆழ்வார்ப்ரஸாதமென்பக்க லிருப்பதென்கிறார். "ஶுசீநாம் ஶ்ரீமதாம் கேஹே யோகப்ரஷ்டோபிஜாயதே" "ஶுசீநாம்ஶ்ரீமதாம்கேஹேயோகப்ரஷ்டோபிஜாயதே"என்றும், "ஸமாதிபங்கஸ்தஸ்யாஸீத்" "ஸமாதிபங்கஸ்தஸ்யாஸீத"என்றும், ப்ரம்ஹம் ப்ரஸங்கிக்கும் பகவத்க்ருபைபளவிலே நினைத்திருக்கலாமோ ஆழ்வார்க்ருபையை.

(இன்றே) அன்று ஈச்வரனுங்கூட நிற்கச் செய்தே ஸம்ஸரித்துப் போந்தேன்; இன்று ஆழ்வார்ஸந்நிதி மாஹாத்ம்யத்தாலே இவ்வளவு பிறந்ததெனறு ப்ரீதராகிறார். ... ... (௬)

அ.—ஆறும்பாட்டு. (இன்று தொட்டுமித்யாதி) கீழிரண்டு பாட்டாலே - தம்முடைய தோஷாதிசயத்தையும், அத்தோஷமே பற்றாசாகத்தம்மை ஆழ்வார் அங்கீகரித்தபடியையும், அங்கீகரித்தவநந்தரம் அத்தோஷங்களைத் தாம்வென்ற படியையும், அவை போகையாலே ஆழ்வார்திருவடிகளில் தமக்குண்டான ஆதரத்தையும் சொன்னார்; இத்தைக்கேட்டவர்கள் இப்போது உம்முடைய குற்றம் கழிந்ததேயாகிலும் உமக்கு ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தாலே பின்னையும் மேலிடாதோ, அதுக்கு பரிஹாரமாக நீர்கண்டு வைத்ததென்னென்ன; கீழுள்ள தோஷமும் நான் ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணிப்போக்கினேனோ,ஆழ்வாரங்கீகாரத்தாலே போய்த்ததாகில் அவ்வங்கீகாரம் மாறினாலன்றோ அது மேலிடுவது, ஆழ்வார் என்தோஷங்கண்டு ஒருககாலும் இகழார், இதுதாண மாட்டிகோளோவென்று இப்பாட்டாலே உத்தரஞ்சொல்லுகிறார்.

ஆறும்பாட்டு. "என்றுமென்னை யிகழ்விலன காண்மின்" என்றுத்தைக்கடாக்ஷித்துஸ்வாநுபவகர்ப்ப பரோபதேசமாதல்,பரோபதேசகர்ப்பஸ்வாநுபவமாதல் சொல்லக்கூடாமையாலே சங்காபரிஹாரமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரித்யாதி.) "சதிர்த்தேனின்றே" என்று நீர் ஸந்தோஷித்திருந்தீர், இது நிலைநிற்கப்புகுகிறதோ,விஷயாந்தரங்களை யநாதியாகவநுபவித்தவாஸனையாலே நீர்தான் திரும்பினாலேநவென்று சங்காஹ்ருதயம். பகவத்ப்ரஸாதம்போலே ஆழ்வார்ப்ரஸாதம் மத்யே நழுவினாலோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஶுசீநாம்-சுசீநாமித்யாதி.) இவ்வர்த்தத்துக்கு பூர்வார்த்தத்திலே நோக்காய் பகவத் விஷயத்திலும் நாள்போகாதேயாவதாத்மபாவி தம்மை யேத்தும்படி நிர்ஹேதுகமாக வருளின ஆழ்வாருடைய க்ருபையை, பக்திநிஷ்டரை யோகபங்காதிகளையிட்டுக்கைவிடுமவன்க்ருபையோடு ஸமமென்னலாமோ வென்று கருத்து.

(அடியேன்) ஆழ்வாருடைய வைபவத்தையநுஸந்தித்து, "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ" "ஞானீர்த்தாஸ்யமுபாகத:" என்கிறபடியே அதுக்குத்தோற்று, "அடியேன்" என்கிறார். ஆசார்யர்களை "நம்பி" என்னக்கற்பித்தாப்போலே, ஆசார்யர்களழைத்தால் "அடியேன்" என்கிறதும் ஸ்ரீமதுரகவிகள்வாஸனையாலேயாயிற்று.

(சதிர்த்தேன்) சதிரையுடையேனானேன். ஈச்வரசேஷமான வஸ்துவை "என்னது" என்றிருக்கைக்கும், இதரவிஷய ப்ராவ ண்யத்துக்கும் மேற்பட்டசதிர்கேடில்லையிறே; அவற்றைவிட்டு பகவத்விஷயத்தளவிலே நில்லாதே, ஆழ்வாரளவும் வரும்படி சதிரையுடையேனானேன். ... ... (௫)

(அடியேன்) ஸ்வதந்த்ரனாய்ப் போந்தநான நம்பிக்கு சேஷமானேன். ஆழ்வார்க்குப்பிறந்த*மதிநலங்கள்போலே க்ரமத்திலே வருகையன்றிக்கே அன்பு முற்பட்டு அடிமை பிறபட்டது. (நம்பிக்கன்பனாயடியேன்) ஆழ்வார் திருவஷ்டாக்ஷர ஸம்வித்தராகையாலே இவருடைய கடாக்ஷ லக்ஷ்யனாகையாலே அம்மாத்ரத்திலே பதத்ரயார்த்தத்திலு முளனாய் விட்டேன். இனிவாசி, அங்கு - ததீயஸஹமான தத்விஷயமாயிருக்கும்; இங்கு - ஆழ்வார்க்கேயாயிருக்கும்.

(சதிர்த்தேன்) சதிரனானேன். "மோக்ஷயிஷ்யாமி" "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று அவன்முழங்கைத் தண்ணீர்பார்த்திராதே ஆழ்வாருடைய ப்ரபாவத்தையிட்டு வென்றேன். (நம்பிக்கன்பனாய்-சதிர்த்தேன்) "மாம்பால் மனஞ் சுழிப்ப மங்கையர்தோள்கைவிட்டு" என்கிறபடியே ஆழ்வார்க்கன்பனாய் அந்யவிஷயங்களைவென்றேன். (நம்பிக்கன்பனாயடியேன்) ஆத்மாத்மீயங்களிரண்டும் ஆழ்வாரதாய்த்து. அவர்தாம், "யானேநீயென்னுடைமையும்நீயே" என்று-தத்விஷயத்திலே ஸமர்ப்பித்தாப்போலே. (மடவாரையும் - நம்பி-நான்-சதிர்த்தேன்) அவர்கள் * சதிரிளமடவாராகையாலே இளிம்புபட்ட நான் ஆழ்வாரையண்டைகொண்டு சதிரனாய்விட்டேன்.

(இன்றே) ஈச்வரனை யண்டைகொண்டு ஆரப்தசரீரபாதஸமயம் பார்த்திருந்து, பின்னையும் வாஸநாருசிகளாகில் மண்பற்றுவிடாமல் விரஜையளவும் போகவேண்டும்படி யிருக்கை யன்றிக்கே இன்றே ஸவாஸநமாகவிட்டேன். (இன்றே) அன்று அப்படியானேன், இன்று இப்படியானேன்; நடுவு இதுக்கு என்கையில் கிடப்பதொரு ஹேதுவைக் கண்டிலேன். இதுகது * வரவாறென்னின்றிக்கேயிருக்கவாழ்வினிதாம்படிவிழுந்ததென்று விஸ்மிதராகிறார்.

"நம்பி" என்றதைக் கடாக்ஷித்து நான் என்னாதே "அடியேன்" என்றதுக்கு தாத்பர்யம் (ஆழ்வாருடையவித்யாதி.) இத்தால்ஓரர்த்தவிசேஷம் ஸூசிதமாயிற்றென்கிறார் (ஆசார்யர்களித்யாதி.) சதிர் இன்னதென்று வ்யாவர்த்திபூர்வகமாகவருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வரேத்யாதி.) ... ... (௫)

அ.—ஆறாம்பாட்டில், ஆழ்வார்இப்போதுஇங்கே விஷயீகரித்தாலும்,நீர்தாம் அநாதிகாலம் வாஸனைபண்ணிப்போந்தவிஷயமாகையாலே அது மறுவலிடிலோவென்ன; அங்ஙன்மறுவலிடும்படியாயோ ஆழ்வார்ப்ரஸாதமென்பக்க லிருப்பதென்கிறார். “శుచీనాం శ్రీమతాం గేహే యోగభ్రష్టోభిజాయతే” ;“சுசீநாம்ஸ்ரீமதாம்கேஹேயோகப்ரஷ்டோபிஜாயதே”என்றும், “సమాధిభఙ్గస్తస్యాసీత్” “ஸமாதிபங்கஸ்தஸ்யாஸீத”என்றும், ப்ரம்ஹம் ப்ரஸங்கிக்கும் பகவத்க்ருபையளவிலே நினைத்திருக்கலாமோ ஆழ்வார்க்ருபையை.

(இன்றே) அன்று ஈச்வரனுங்கூட நிற்கச் செய்தே ஸம்ஸரித்துப் போந்தேன்; இன்று ஆழ்வார்ஸந்நிதி மாஹாத்ம்யத்தாலே இவ்வளவு பிறந்ததென்று ப்ரீதராகிறார். ... ... (௫)

அ.—ஆறாம்பாட்டு. (இன்றுதொட்டுமித்யாதி) கீழிரண்டு பாட்டாலே - தம்முடைய தோஷாதிசயத்தையும், அத்தோஷமே பற்றாசாகத்தம்மை ஆழ்வார் அங்கீகரித்தபடியையும், அங்கீகரித்தவநந்தரம் அத்தோஷங்களைத் தாம்வென்றபடியையும், அவை போகையாலே ஆழ்வார்திருவடிகளில் தமக்குண்டான ஆதரத்தையும் சொன்னார்; இத்தைக்கேட்டவர்கள் இப்போது உம்முடைய குற்றம் கழிந்ததேயாகிலும் உமக்கு ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தாலே பின்னையும் மேலிடாதோ, அதுக்கு பரிஹாரமாக நீர்கண்டு வைத்ததென்னென்ன; கீழுள்ள தோஷமும் நான் ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணிப்போக்கினேனோ,ஆழ்வாரங்கீகாரத்தாலே போய்த்ததாகில் அவ்வங்கீகாரம் மாறினாலன்றோ அது மேலிடுவது, ஆழ்வார் என்தோஷங்கண்டு ஒருககாலும் இகழார், இதுகாண மாட்டீர்களோவென்று இப்பாட்டாலே உத்தரஞ்சொல்லுகிறார்.

ஆறாம்பாட்டு. “என்றுமென்னையிகழ்விலன் காண்மின்” என்றத்தைக்கடாக்ஷித்துஸ்வாநுபவகர்ப்ப பரோபதேசமாதல்,பரோபதேசகர்ப்பஸ்வாநுபவமாதல் சொல்லக்கூடாமையாலே சங்காபரிஹாரமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரித்யாதி.) “சதிர்த்தேனின்றே” என்று நீர் ஸந்தோஷித்திருந்தீர், இது நிலைநிற்கப்புகுகிறதோ,விஷயாந்தரங்களை யநாதியாகவநுபவித்தவாஸனையாலே நீர்தான் திரும்பினாலேலவென்று சங்காஹ்ர்தயம். பகவத்ப்ரஸாதம்போலே ஆழ்வார்ப்ரஸாதம் மத்யே நழுவினாலோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (శుచీనాం-சுசீநாமித்யாதி.) இவ்வர்த்தத்துக்கு பூர்வார்த்தத்திலே நோக்காய் பகவத் விஷயத்திலும் நாள்போகாதேயாவதாத்மபாவி தம்மையேத்தும்படி நிர்ஹேதுகமாக வருளின ஆழ்வாருடைய க்ருபையை, பக்திநிஷ்டரை யோகபங்காதிகளையிட்டுக்கைவிடுமவன்க்ருபையோடு ஸமமென்னலாமோ வென்று கருத்து.

இன்றுதொட்டுமெழுமையுமெம்பிரான்
நின்றுதன்புகழேத்தவருளினான்;
குன்றமாடத்திருக்குருகூர்நம்பி
என்றுமென்னையிகழ்விலன்காண்மினே.

ப-ரை.—இன்றுதொட்டும் - இன்றுமுதல், எழுமையும் - மேலுள்ளகாலமெல்லாம், எம்பிரானை - எனக்குஸ்வாமியானவர், நின்று - அத்யவஸாயத்தோடே நின்று, தன் - தம்முடைய, புகழ் - கல்யாணகுணங்களை, ஏத்த - ஸ்துதிக்கும்படி, அருளினான் - க்ருபைபண்ணினார்; குன்றம - பர்வதங்களையொத்த, மாடம் - மாடங்களையுடைய, திருக்குருகூர்நம்பி - திருநகரியிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வார், என்றும் - எக்காலத்திலும், என்னை —, இகழ்விலன் - அநாதரிக்கிறிலர்; காண்மின் - காணுங்கள்.

வ்யா.—(இன்றுதொட்டும்) விஷயீகரித்த இன்று முதலாக. பகவத்ஸமாச்ரயணம்போலே ஆச்ரயிப்பதொரு காலமும் பலிப்பதொருகாலமுமாயோ ஆழ்வாருடைய விஷயீகாரமிருப்பது; விஷயீகாரதிவஸமேதொடங்கி அநுபவகாலமாயன்றோவிருப்பது. (எழுமையும்) ஏழுஜந்மமென்று உபலக்ஷணம்; மேலுள்ளகாலமெல்லாமென்றபடி.

கீழ்ப்பாட்டில்-ஆழ்வார்திருவடிகளிலுண்டான தம்முடைய ஜ்ஞாநபக்திகளைச் சொன்னார்; இதில்-அவர்பக்கல் தமக்குப்பிறந்த வ்யவஸாயஞ் சொல்லுகிறார். தாம் அங்கீகரித்தவின்றுமுதல் யாவதாத்மபாவியாகத் தம்முடையகுணகீர்த்தநம்பண்ணிப்போரும்படி என்பக்கலிலே க்ருபையைப் பண்ணினஆழ்வார் குற்றங் கண்டுகைவிடப் புகுகிறாரோ வென்றுஇகழாமைக்கரு சொல்லுகிறார் இப்பாட்டின் முற்கூற்றாலே.

வ்யா.—(இன்றுதொட்டும்) என் தோஷமே பச்சையாகக் கைக்கொண்ட வின்று தொட்டும். (எழுமையும்) மேலுள்ள காலங்களிலும். (இன்று தொட்டு மெழுமையும்) இப்போதையங்கீகாரம் யாதொருபடியிருக்கிறது, இதின் கீழாய்த்து மேலுள்ள காலமடைய அவர் என்னைவிடாதபடியென்று தாத்பர்யம். இவருடைய நியமமிருக்கிறபடி. ஒருதேச விசேஷத்திலே போனாலும் ஆழ்வார்கீழே ஒதுங்குமவராய்த்து இவர். மாதுலகுலத்துக்குப்போன ஸ்ரீ பரதாழ்வானைப்பின்சென்ற ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வானைப்போலே, இவரும் நித்ய சத்ருக்நரிறே. திருக்குருகூர் நம்பிக்கு அன்பனாகையாலே * ப்ரீதி புரஸ்காரமுண்டாய்த்து.

பகவத் ப்ரஸாதத்திலு மதிசயிதமான ஆழ்வாருடைய ப்ரஸாதத்துக்கு ஏழுஜந்மம் தன்புகழேத்தப் பண்ணினால் என்னால் ஏத்தவாகாமையாலே அநந்தகாலத்துக்கு முபலக்ஷண மாக்குகிறார் (ஏழுஜந்மமென்றித்யாதி.)

(எம்பிரான்) "பிரான்பெருநிலங்கீண்டவன்" என்று பகவத்விஷயத்தில் ஆழ்வார்பேசும்படியை, உபகாரஸ்ம்ருதியாலே ஆழ்வார்விஷயத்திலே பேசுகிறார். (எம்பிரான்) என்ஸ்வாமி.

(நின்று) ஒருபடிப்படநின்று. உபகாரஸ்ம்ருதியாலே பகவல்லாபத்தளவு மாழ்வாரையநுபவித்து, பின்பு அதுகிட்டினவாறே அதிலே தோள்மாறும்படியன்றிக்கேயிருக்கை. (தன்புகழேத்த) ஆழ்வாருடைய அநுபவத்துக்குள்ளே பகவதநுபவமாம்படியாயன்றோ ஆழ்வாருடையபெருமையிருப்பது.

(எம்பிரான) எனக்கு ஸ்வாமியானவர். ஸ்வாமியானவன் ஸ்வத்தை குற்றங்கண்டுஇகழுமோ."எம்பிரானை யெந்தைதந்தைதந்தைக்கும்தம்பிரானை" என்று-ஆழ்வார் பகவத்விஷயத்தைச்சொல்லக்கேட்டுப்போந்த வாஸனையாலே தாமும், "எம்பிரானை" என்கிறார். (இன்றுதொட்டுமெழுமையும்) "இன்றைக்கு-எம்பிரான்" என்றுகிழோடே கூட்டவுமாம். ஒருக்கால் பகவத்ஸ்வம்மாய், ஒருக்கால ஆழ்வார்க்கு ஸ்வம்மாயிராதே, ஸர்வகாலமும் ஆழ்வார்க்கு ஸ்வம்மென்று தமமை நினைத்திருக்கிறாராய்த்து. (எமபிரான்) எனக்கு உபகாரகரானவர். என்னுடைய *குற்றனையகுற்றத்தையே குணமாகக்கொண்டு நான் அதபேக்ஷியாமல் நோக்கினவர். என்னுடைய அஹங்காரார்த்த காமங்களில் நசையறுத்து ஆத்மஜ்ஞாநாதிகளை உபகரித்த வளவன்றிக்கே, பகவத்விஷயத்தில்காட்டிக்கொடாதே தாமேகைக்கொண்ட மஹோபகாரகர்.மேல் அந்தஉபகாரந்தன்னை உபபாதிக்கிறார் (நின்று தன்புகழேத்தவருளினான்) தம்முடைய ஸத்குண ஸம்ஸ்துதியைப் பண்ணும்படி யருள்பண்ணினார். (தன்புகழேத்தவருளினான்) "தென்குருகூர் நம்பியென்றக்காலண்ணிக்கும்" என்று தொடங்கி, "முயல்கின்றேனுன்றன்மொய்கழற்கன்பையே" என்ற திறுதியாகத் தம்முடைய புகழை ஏத்தும்படியருளினார். (ஏத்த) "நற்பாவைப் பூவீன்றவண்ணன்புகழ் - இயற்றுவாய்" என்று தொடங்கி, "மொய்கழலே யேத்தமுயல்" என்று-ஆழ்வார் தம்மைப்போலே ஏத்த உத்யோகித்து விட்ட வளவன்றிக்கே பத்தும் பத்தாக ஏத்தும்படியருளினார்.

அருளினபின்பனறோ " எமபிரான் " என்று உபகாராநுஸந்தாநம் பண்ணப்ராப்தம், முன்னே தானே "எம்பிரான்" என்பானென் னென்கிற சங்கையை உபகார ஸ்மர்த்யதிசயத்தாலே சொன்னொன்று ஸதர்ஷ்டாந்தமாக பரிஹரிக்கிறார் (பிராணித்யாதி.) கீழ்வாக்ய விவரணம் (உபகாரஸ்ம்ருதியாலே இத்யாதி.) "தன்புகழ்" என்பானென், அவன்புகழ் என்ன வேண்டாவோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாருடையவித்யாதி.) அநவரதபகவதநுபவபரரான ஆழ்வாரைத் தாம்அநுபவிக்குமபோது அந்தபகவதநுபவமிதிலே லபிக்குமென்று இவ்வாக்யத்துக்கு தாத்பர்யம்.

(அருளினான்) நிர்ஹேதுகமாகக்ருபைபண்ணினார். "மயர்வற மதிநலமருளினன்" என்று ஆழ்வார் பகவத்விஷயத்திற் சொன்ன வார்த்தையை, ஆழ்வார்திருவடிகளிலே சொல்லுகிறாரிறேயிவர். (குன்றமாடத்திருக்குருகூர்நம்பி) தம்மையுமேத்தி இன்னமொரு விஷயத்தையு மேத்தவேண்டும்படியோ ஆழ்வாருடைய பூர்த்தி யிருப்பது.

(தன்புகழேத்த) ஆழ்வார் பகவத்குணங்களையே புகழும்படி திருந்தினாரேயாகிலும் இவர் தம்முடைய ப்ரீதியாலே, "தன்புகழேத்த" என்கிறார். (தன்புகழேத்த) பகவத் குணங்கள்போலே குற்றங்காண்கையும் கண்டதுக்குத் தக்க தண்டம்பண்ணுகையு மாயோ ஆழ்வார்குணங்களிருப்பது, "அன்னையாயத்தனாயென்னை யாண்டிடுந்தன்மையான" என்கிறபடியே வாத்ஸல்யோத்தரமாயன்றோவிருப்பது. ஆழ்வாருடைய * நிசரில்புகழ் இதிறே. (தன்புகழேத்தவருளினான்) இவருடைய புருஷார்த்த ஸாதநங்களிருக்கிறபடி. இவ்வாசிக கைங்கர்யத்துக்கு ஸாதநம் ஆழ்வார்க்ருபையென்று அறுதியிடுகிறார். "நின்னைஞ்சிறைய சேவலுமாயாவாவென்றெனக்கருளி"என்று கடகரங்கீகாரத்துக்கும்கருணையேவேணுமென்று, ஆழ்வார்பாடே யறிந்துவைப்பரே. ஏத்துமிடத்தில் (நின்று தன்புகழேத்த வருளினான்) ஆழ்வாருடைய குணங்களைப் புகழ்கையே புருஷார்த்தம், அதுஸித்திப்பதும் அவருடைய வருளாலேயென்று அத்யவஸிதனாயேத்தும்படி யருளினார். புருஷார்த்தபூதருமாய் ஸாதநபூதருமானவர்களிறே அத்யவஸாயப்ரதரும். (நின்று தன்புகழேத்த) அவருடைய குணாநுஸந்தாநத்திலே மநச்சைதில்யம் பிறக்கையாலே, "ஸ்தேவஸ்யா..." "முநேவக்ஷ்யாம்யஹம்புத்வா" என்கிறபடியே நெஞ்சை ஒருங்கப்பிடித்து இன்றேத்த வென்னவுமாம்.

(குன்றமாடமித்யாதி) பர்வதசிகரங்களைக் கொண்டுவந்து வைத்தாப்போலெயிருக்கிற மாடங்களை யுடைத்தான திருநகரியிலே வர்த்திக்கிற பூர்ணரான வாழ்வார். கீழ்ப்பாட்டில் - "செம்பொன்மாடம்" என்று மாடங்களினுடைய அலங்காரத்தைச் சொன்னார்; இதில் - மாடங்கள் வெறும்புறத்திலே ஆகர்ஷகமாய் ஸர்வதாதுஸமலங்க்ருதமாய் ஸம்ஸாரபீதர்க்கு அண்டை கொள்ளலாம்படி யிருக்குமென்கிறார்.

ஹேதுவைச்சொல்லாமையாலே பலிதம் (நிர்ஹேதுகேத்யாதி.)என்னை யருளினான் என்னாதே,கேவலம் "அருளினான்" என்கையாலே ஆழ்வார் 'எனக்கருளினான்' என்னாதவோபாதி யருளிச்செய்தாரென்கிறார் (மயர்வற இத்யாதி.) அருளுக்கு முன்பு தம்மையுமுளராக நினைத்திராரென்று கருத்து. நின்றுதன்புகழேத்துகைக்குஹேதுவாக * நம்பி பததாத்பர்யம் (தம்மையு மித்யாதி.)

"குன்றம்போல் மணிமாடநீடுதிருக்குருகூர்" என்று ஆழ்வா ரருளிச்செய்யுமதிறே இவர்நெஞ்சிலே வாஸிதமாயிருப்பது, அத்தைச்சொல்லுகிறார்.

(என்றுமென்னையிகழ்விலன்) (என்றுமிகழ்விலன், என்னையிகழ்விலன்)யாவதாத்மபாவி புறம்பேயொருவிஷயத்திலே போகவிட்டுக்கொடார்; என்தண்மைபாராதே விஷயீகரித்தவர், என்னைவிஷயாந்தரங்களிலே போகவொட்டுவரோ. தந்திருவடிகளையொழியப் புறம்பு புகலற்றிருக்கிற வென்னை, "புறம்பேபோக" என்றாலும் போகலாம்படி என்கையிலே யென்னைக்காட்டித்தருவரோ. (காண்மினே) இதுப்ரத்யக்ஷிக்கலாவதொன்றாயிருக்க, ஆழ்வார்பெருமை நான்சொல்லிக்கேட்கைமிகையன்றோ ... ... (௬)

(நம்பி)யாவதாத்மபாவி தம்முடையபுகழையெத்தாலின்றாலும் வரையிடாத குணபூர்த்தியை யுடையவர்.

(என்று மென்னையிகழ்விலன்)எனக்கு தோஷம்மேலிட்டபோதோடு குணம்மேலிட்டபோதோடுவாசியற என்னை அநாதரிக்கிறிலர். (நம்பி-என்னை-என்றும்-இகழ்விலன்) அவர் என்னை அநாதரிப்பராகில் அவருடையபூர்த்தி நிறம்பெறும்படியென். (குன்றமித்யாதி) அம்மாடங்களுக்கு சலநமுண்டானாலும் ஆழ்வார்திருவுள்ளம் என்னளவில் சலியாது.

(காண்மினே) இவ்வர்த்தம் உங்களுக்கேறக் காணமாட்டிகோளோ. (காண்மினே) பகவத்குணங்களை யாராய்கிற நீங்கள் அத்தைவிட்டு ஆழ்வார்குணங்களை நெஞ்சாலே காணமாட்டிகோளோ. (காண்மினே) "[illegible]" "ப்ராரப்தமுத்தமகுணநபரித்யஜந்தி" என்றும், "பாணனாதிண்ணம்" என்றும் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களிலே பார்த்துக்கொள்ளமாட்டிகோளோ. (௬)

அ.—ஏழாம்பாட்டு. (கண்டித்யாதி) கீழ்மூன்றும்பாட்டிலே-தம்முடைய புன்மையைக்கண்டு பெரியவர்களும தம்மை யிகழ்ந்தபடிசொல்ல, இவனுக்கு நம்மையொழியஇனி கதியில்லையென்று ஆழ்வார் மாதாபிதாவாய் நின்று தம்மளவில் அபிமாநித்தபடி சொல்லி, அநந்தரம்பாட்டாலே - அந்தப்புன்மைதானேது ஆழ்வார்தம்மை நீர் கிட்டினவழி யென்னென்று கேட்க, அவற்றுக்கு உத்தரஞ்சொல்லி, கீழில் பாட்டிலே - இப்போது கைக்கொண்ட

ப்ரகாராந்தரேணவர்ணியாதே இப்படிவர்ணிப்பானென்னென்ன; அதுக்கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார் (குன்றம்போலித்யாதி.) "என்றும்" என்றத்தையும் "என்னை" என்றத்தையும் ஸமமாகக்ரியையிலே யந்வயங்காட்டி க்ரமேண விவரிக்கிறார் (என்றுமித்யாதிவாக்ய த்வயத்தாலே.) "என்னை" என்றதற்கர்த்தாந்தரம் (தன்திருவடிகள் இத்யாதி.) "குன்றமாடதிருக்குருகூர் நம்பியான-எம்பிரான்-இன்றுதொட்டு எழுமையும்-நின்று தன்புகழேத்தவருளினானகையாலே - என்று மென்னை யிகழ்விலன் காண்மின்" என்றந்வயம் ... ... (௬)

அ.—ஏழாம்பாட்டில், ஆழ்வார் தம்பக்கல்பண்ணின நிர்ஹேதுக விஷயீகாரத்தைக்கண்டு,"இவ்விஷயீகாரத்துக்கு யோக்யதையுண்டாயிருக்க, நாட்டாரிழக்கைக்கடியென்" என்றநுஸந்தித்து, "இவருடையபெருமையை யறியாமையாலே யிழக்கிறார்கள்" என்று மல்லாரு மறியும்படி சொல்லக்கடவேனென்கிறார்.

வாழ்வார் உம்முடைய குற்றங்கண்டு இன்னம் இகழில செய்வதென்னென்ன; இன்றுதொடங்கி காலதத்வமுள்ளதனையும் என்னையிகழாதே தம்முடைய குணஸ்துதியே காலயாத்ரையாம்படி பண்ணினார், ஆனபின்பு என்குற்றம் மேலிடுமோ, மேலிட்டாலும் பரிபூர்ணரானவவர் என்னைநெகிழப்புகுகிறாரோவென்றார்; இதில்-ஆழ்வார் என்னை அங்கீகரிக்கிறபோதே என்னுடைய துர்க்கதிகண்டு, இவை இவன்பக்கல்கிட்டக்கடவதல்லவென்று பழையதாய் வலியதான பாபங்களைப்பாறிப்போம்படி பண்ணியன்றோ க்ருபை பண்ணிற்று, இனி இவற்றுக்கு உயிருண்டோவென்று கீழ் உக்தத்தை பரிஹரித்துக்கொண்டு, "தன்புகழேத்தவருளினான்" என்று ஆழ்வாருடைய க்ருபை கீழே ப்ரஸ்துதையாகையாலே அவருடைய க்ருபாப்ரபாவத்தை திகந்தரங்கள்தோறும் வெளியிடக்கடவேனென்கிறார். "ஸம்ப்ரகாஶ்யேந்நித்யம்" "குரும்ப்ரகாஶயேந்நித்யம்" என்கிற வித்யநுஷ்டாநம் பண்ணக்கடவேனென்கிறார். இனி ஆழ்வார்க்கு பகவத்விஷயத்திலே பரத்வபுத்தி, தேவதாந்தரங்களில் பரத்வபுத்திநிவ்ருத்தி, அப்பரவஸ்துவின்பக்கல் ததீயசேஷத்வபர்யந்தமான சேஷத்வபுத்தி, விஷயாந்தரவிரக்தி, பகவத்விஷயத்தை விச்லேஷிக்கில் தறைப்படும்படியான ப்ராவண்யாதிசயம், அவன்கைவிடில் தமக்குப்புறம்புபோக்கில்லையென்னும்படியானவிச்வாஸாதிசயம், ஸம்ஸாரபீதி, புருஷார்த்தலாபத்தில் அதிசயிதத்வரை, அர்ச்சாவதாரங்களிலுண்டான ப்ராவண்யம் என்றுப்போலே சொல்லுகிற ஆத்மகுணங்களிற் காட்டில், * வீடுமின் முற்றவுமே தொடங்கி, * கண்ணன்கழலிணையீறாகப்பலவிடங்களிலும் ஸம்ஸாரிசேதநருடைய துர்க்கதிகண்டு பொறுக்கமாட்டாமே உபதேசிக்கைக்கடி க்ருபையாகையாலே அந்தக்ருபாப்ரபாவத்தை அநுஸந்தித்து அத்தையெல்லாருமறியும்படி வெளியிடக்கடவேனென்கிறார். ஈச்வரன் நிரதிசயக்ருபாவானாயிருந்தானேயாகிலும்ஸ்வாதந்த்ர்யவிசிஷ்டனாகையாலேதோஷதர்சநத்தாலேஉபேக்ஷிப்பது மொருபுடையுண்டு; ஆழ்வார், அப்படியன்றிக்கே பற்றினாரை யிகழாதவராய்த்து.

ஏழாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டில் "நின்று தன் புகழேத்த வருளினான்" என்று ஆழ்வாருடைய நிர்ஹேதுகடாக்ஷத்தை அநுஸந்தித்தவர் எல்லார்க்குமுண்டாகவேண்டுமென்று "எண்டிசையுமறியவியம்புகேன்" என்கையாலே ததநுகுணமாக ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வார் தம்பக்கலித்யாதி.)

கண்டுகொண்டெனைக்காரிமாறப்பிரான்
பண்டைவல்வினைபாற்றியருளினான்
எண்டிசையுமறியவியம்புகேன்;
ஒண்டமிழ்ச் சடகோபனருளையே.

ப-ரை.—என்னை - தம்முடைய பெருமையறியாத வென்னை, கண்டுகொண்டு - என்தோஷத்தைப்பாராதே ப்ரதமகடாக்ஷத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு, காரி மாறப்பிரான் - அக்குடியிலேபிறந்து என்னுடைய பிறவியெடுத்த உபகாரகர், பண்டைவல்வினை-அநாதிஸித்தமாய் ப்ரபலமான பாபத்தை, பாற்றி-உருமாய்ந்துபோம்படிபண்ணி, அருளினான் - தம்மையே வாய்புலத்தும்படி அருளினார்; ஒண்டமிழ்ச்சடகோப னருளையே - அழகிய தமிழ்ப்ரபந்தத்தையருளிச்செய்து ஸம்ஸாரிகளுடைய சாட்யத்தைப் போக்கின ஆழ்வாருடைய க்ர்பையையே, எண்டிசையும் - எட்டுதிக்கிலுள்ளாரும், அறிய - அறியும்படி, இயம்புகேன் - சொல்லுகிறேன்.

வ்யா.—(கண்டுகொண்டித்யாதி) "எம்பிரான் நின்று தன்புகழேத்தவருளினான்" என்று இவர்சொல்லக்கேட்டவர்கள் நீரோத்துகிறபடி தானேதென்ன; ஆழ்வாருடைய க்ர்பையயன்றோ வென்கிறார். ஆழ்வார்க்கு ஜ்ஞாநபக்திவிரக்திக்ர்பையென்றும் சிலகுணங்களுண்டு; அதில் ஜ்ஞாநம் சிதசிதீச்வரரூபமான தத்வத்ரய விஷயமாயிருக்கும்; பக்தி ஈச்வரைகவிஷயமாயிருக்கும்; விரக்திதத்வத்வயவிஷயமாயிருக்கும்; த்யாஜ்யோபாதேய விவேகவிஷயம்ஜ்ஞாநம்;உபாதேயைகவிஷயம்பக்தி; த்யாஜ்யைகவிஷயம்விரக்தி.க்ர்பை துர்க்கதிவிஷயமாயிருக்கும்.அதில் ஜ்ஞாநம்தத்வஜ்ஞாநம் ஸாக்ஷாத்காரஜ்ஞாநம்;அதில்பகவத்ஸ்வரூபவிஷயம், குணவிஷயம்,விபூதிவிஷயம், விக்ரஹவிஷயம் என்றாப்போலே பலகப்புக்களையுடைத்தாயிருக்கும். பக்தியும், "காதல்கடல்புரையவிளைவித்த" "காதல்கடலின் மிகப்பெரிதால்" "மண்திணிஞாலமும்மேழ்கடலும் நீள்விசும்பும் கழியப்பெரிதால்" "அதனில்பெரியவென்னவா" என்னும்படி அநேகபர்வையாயிருக்கும். விரக்தியும், ப்ராக்ர்தப்ராக்ர்த விரக்தி, தேவதாந்தரவிரக்தி, தேவதாந்தரபரர்பக்கல்விரக்தி, சப்தாதிவிஷயவிரக்தி, ஆத்மாநுபவவிரக்தி, பகவதநுபவத்தில் எனக்கென்னு மதில்விரக்தி, இப்படி பஹுவிதையாயிருக்கும். இவையெல்லாவற்றிலும் விஞ்சியாய்த்து க்ர்பாகுணமிருப்பது. ஈச்வரனுடைய ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளும் ஸம்ஸாரிகளுடைய ரக்ஷணசேஷமாகாமல் பாதகசேஷமாக இவற்றை ரக்ஷணத்திலே பூரிப்பித்துத்தருவது க்ர்பையாய்த்து.அந்தஈச்வரக்ர்பையிற்காட்டில் ஆழ்வார் க்ர்பையினுடைய தன்னேற்றத்தை இப்பாட்டாலே யருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா.—(கண்டுகொண்டு) நான்கிட்டினவளவில் ஆழ்வார்திருவுள்ளம் நிதியெடுத்தாப்போலே யிருந்ததென்கிறார்; "தம்மைப் பெறுகைக்கு * எதிர்சூழல்புக்குத்திரிந்தாரிவர்" என்று தோற்றும்படியிருந்ததென்கிறார். அவருடைய க்ருபைக்கு அநுத்தமமான பாத்ரமிறே நான்.

(என்னை) நாட்டாரிற்காட்டில் ஆழ்வார்க்குண்டான வாசியறியாதவென்னை; தம்முடைய நிர்ஹேதுகவிஷயீகாரத்தை ப்ரதிபத்திபண்ணவுங் கூடமாட்டாதவென்னை யென்றுமாம்.

(காரிமாறப்பிரான்) ஆழ்வார்தம்பக்கலில் பண்ணின வுபகாரத்தை நினைத்து "பிரான்" என்கிறார். "காரிமாறப்பிரான்" என்கிற விசேஷணத்தாலே, ஆழ்வார்க்கு உபகாரகனான ஈஸ்வரன்பக்கல் போகாமைக்காக விசேஷிக்கிறார்.

(கண்டுகொண்டென்னை) தம்முடைய துர்க்கதியைச்சொல்லுகிறார். (என்னை-கண்டு) ஸத்துக்களாலே அஸமீக்ஷ்யனான வென்னைக் கூசாதேகடாக்ஷித்து. (என்னை-கண்டு) இவருடைய "யம்பஶ்யேத்" "யம்பஶ்யேத்" என்கிற கடாக்ஷமிருக்கிறபடி. (கொண்டு) தோஷம்பார்த்தவாறே சாற்கடைக்கொள்ளாதே கைக்கொண்டார். (என்னை-கண்டு, என்னை-கொண்டு) பார்க்கவொண்ணாத வென்னைப் பார்த்தார், எல்லாரும் கைவிட்ட வென்னைக் கைக்கொண்டார். இவர் ஸ்வீகரித்தால் அவனாலும் விடப்போகாதே.

(காரிமாறப்பிரான்) * என்னைக்கொண்டென்பாவந்தன்னையும் பாறக்கைத் தெமரேழேழ்பிறப்பும் மேவும் தன்மையமாக்கின ஆழ்வாருடைய. "பிரான்" என்று - காரிமாறப்பிரான். அவனைப்போலே தான்றோன்றியான பிரானன்று, அபிஜாதரானவாழ்வார்.

"கண்டுகொண்டு" என்றதுக்கு-காணாததைக் கண்டென்றும், தேடினதைக்கண்டென்றும் இரண்டு தாத்பர்யம்; இவ்விரண்டையுமடைவே யருளிச் செய்கிறார் (நான் கிட்டின இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) இப்படி தம்மிடத்திலிருக்கைக்கடி யென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவருடையவித்யாதி.) (அநுத்தமம்) யஸ்மாதுத்தமம்நாஸ்தி ததநுத்தமமென்று பஹுவ்ரீஹி. தோஷபூயஸ்தையாலே தாமே க்ருபைக்கு உத்தமமான பாத்ரமென்றபடி. 'அறியவியம்புகேன்" என்ற உத்தமனாலே "என்னை" என்றது ஸித்தமன்றோ, "என்னை" என்று சொல்லவேண்டுமோவென்ன; இதுக்கு இரண்டு தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (நாட்டாரித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) "காரிமாறன்" என்றால் போராதோ, "பிரான்" என்னவேண்டுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரித்யாதி.) "பிரான்" என்றால் போராதோகாரிமாறப்பதந்தானென்னென்ன (காரியித்யாதி.) "காரி" என்று-ஆழ்வார் திருத்தமப்பனார்; மாறன்' என்று-ஆழ்வார் திருநாமம்.

"𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍" என்கிறபடியே அவனுடைய வுபகாரகத்வம் ஸர்வஸாதாரணமாயாய்த்திருப்பது. அந்தஸாமாந்யத்தில் புகாமைக்காகத் தம்முடையஸௌஹார்தத்தை விசேஷிக்கிறார்.

(பண்டைவல்வினை) அநாதிகாலம் ஸஞ்சிதமாய் விஷயாந்தர ப்ராவண்யஹேதுவானபாபம்; சூர்ப்பணகியைப்போலே, வகுத்த விஷயத்தைப் பற்றுகைக்கு வழியல்லாவழியே யிழிகைக்கடியான பாபம்; "ப்ரதமாவதியான பகவத்விஷயமே புருஷார்த்தம்" என்கிறபுத்திக்கடியானபாபம்; இவையாய்த்து - பண்டைவல்வினையாவது. வல்வினை - ப்ராயஶ்சித்தஸாத்யமுமன்றிக்கே, அநுபவவிநாஶ்யமு மன்றிக்கே யிருக்கை.

(பாற்றியருளினான்) "𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍" "த்விஷந்தஃபாபக்ர்த்யாம்" என்றும், "சுமமெனாதே கைவிட்டோடித்தூறுகள்பாய்ந்தனவே" என்றும்சொல்லுகிற ப்ரகாரங்களன்றிக்கே, உருமாய்ந்துபோம்படிபண்ணினார். "தன்புகழேத்தவருளினான்" என்கிறபடியே - தம்மையே வாய்ப்புலத்தும்படி பண்ணினார்.

(காரிமாறப்பிரானை) அக்குடியிலே பிறந்து எனக்கு உபகரித்தவர். (காரிமாறப்பிரான்) தான்பிறந்து என்பிறவியையுமறுத்தவர்.

(பண்டைவல்வினைபாற்றியருளினான்)(பண்டைவல்வினை)ஸ்வரூபாநுபந்தியோ வென்னும்படி இவ்வாத்மாவோடே பழகிப்போந்தபாபம். (வல்வினை)அநுபவவிநாச்யமல்லாதபாபம். அநாதிஸித்தமுமாய் அநுபவவிநாச்யமுமல்லாதபாபம். (வல்வினை) அன்றிக்கே, ஸர்வபூதஸௌஹார்த்தானஈச்வரன் ஸௌஹார்த்தத்தைப் பொகட்டு, "𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌾𑌮𑌿" "க்ஷிபாமி" என்னும்படியானபாபம். (வல்வினை) ஆழ்வார் ஒருகடாக்ஷம்நேரவேண்டும்படியானபாபம்.

(பாற்றி) அத்தைப்பாறப்பண்ணி. ஈச்வரனைப்போலே * 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿-மோக்ஷயிஷ்யாமி பண்ணிவிடுகையன்றிக்கே * பாறுபாறும்படி பண்ணினார். எந்தத்தூற்றிலே புக்கதென்று தேடுமபடி பாற்றினார். (என்னை-கொண்டு-பண்டைவல்வினை பாற்றியருளினான்) ஈச்வரனைப்போலே, "𑌮𑌾𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜 - 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿" "மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ-மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கை யன்றிக்கே, தாமே என்னைஸ்வீகரித்து என்பாபபந்தத்தையும்பாற்றினார்.

ஸ்ரீமதுரகவிகள், ஶிஷ்டாநுகுணமாக ப்ரஸித்த பாதகமாத்ரமாகச்சொல்லாதே பின்னையும் உள்ளவற்றையெல்லாங் கூட்டியருளிச்செய்கிறார் (அநாதீத்யாதி வாக்யசதுஷ்டயத்தாலே.) "பாற்றி" என்றது-நசிப்பித்துஎன்றர்த்தமாய்,அத்தைவ்யாவர்த்யபூர்வகமாகவருளிச்செய்கிறார்(𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌨𑍍𑌤𑌃-த்விஷந்தஃஇத்யாதி.)பாபக்ர்த்யாம்-பாபக்ரியையை. "𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌤𑌯𑍋𑌃" "க்ர்த்யாக்ரியாதேவதயோஃ" என்றிறேநிகண்டு. "அருளினான்" என்றதுக்கு அர்த்தம் (தன்புகழித்யாதி.)

(எண்டிசையுமறியவியம்புகேன்) விசேஷஜ்ஞரோடு அவி சேஷஜ்ஞரோடு வாசியற எல்லாரு மறியும்படி சொல்லுகிறேன். "தொண்டீரெல்லீரும்வாரீர்" என்னும் ஆழ்வாரோட்டை வாஸ னையாலே சொல்லுகிறார். அவர், பகவத்விஷயத்தில் ருசியாலே அவ்விஷயத்தில் ருசியுடையாரெல்லாரும் வாருங்கோள் என்றார்; இவர் ஆழ்வார்பக்கல்ருசியுடையாரெல்லாரும்வாருங்கோள் என் கிறார் ஆழ்வார்பக்கல் பாவபந்தத்தாலே.

(ஒண்டமிழ்ச்சடகோபனருளையே) *மயர்வறமதிநல மருளி னவனுடைய அருள்போலல்ல ஆழ்வாருடைய அருள்;

(அருளினன்)தம்முடையபுகழையேத்தும்படியருளினார். விரோதி நிவர்த்தியையும்பண்ணி அபிமதப்ரதாநமும் பண்ணினார். (பண் டைவல்வினைபாற்றி யருளினன்) அநாதிஸித்தமான பாபத்தைப் போக்கி, தம்முடைய குணஸ்துதியே எனக்கு யாத்ரையாம்படி பண்ணினார்.

(எண்டிசையுமித்யாதி) ஸ்வரக்ஷணத்திலே தத்பரரா யிருப் பாரும், தேவதாந்தரங்கள் ரக்ஷகமென்றிருப்பாரும், பகவத்விஷய மே ரக்ஷகமென்றிருப்பாருமான கோஷ்டிகளிலேசென்று ஆழ்வா ருடைய க்ருபையை வெளியிடக்கடவேன்."எண்டிசையும்"என்று- பத்துதிக்குக்கும் உபலக்ஷணம். மேலேறமாட்டாமலும் கீழிழிய மாட்டாமலும்எண்டிசையுமென்கிறார். ஆழ்வாருடைய அருளுண் டாகையாலே அதபதநமில்லை, ஆழ்வார்போனலல்லது போகா தவராகையாலே மேலேறமாட்டார். (அறிய) "நாடுநகரமும் நன்கறிய" என்னுமாப்போலே எல்லாருமறியும்படியாக. (இயம்பு கேன்)ஆழ்வாருடைய க்ருபாப்ரபாவத்தையும், அது தம்மளவிலே பலித்தபடியையும், தம்முடைய பாபம்போனபடியையும், தமக்கு அபிமதலாபமுண்டானபடியையும் இவையாயிருந்தது இவர் இய ம்புகிறது.

(ஒண்டமிழ்ச்சடகோபன்) என்னளவில் பண்ணு முபகாரத் தையோ நான் இயம்புவது, லோகத்தார்க்கு அவர்பண்ணின உப காரத்தையுஞ் சொல்லியன்றோ. கருணையாலே என்னைத் திருத்தி னபடியையும், கவிபாடிலோகத்தைத்திருத்தினபடியையும் இயம் புவன்.

எண்டிசைஎனறது – எட்டுத்திக்குகளென்றாய், அது மஞ் சாக்ரோசந்திபோலே தத்ரத்யரைச் சொல்லுகிறதென்கிறார் (விசேஷேத்யாதி.) ஆழ்வாரை யநுபவிக்கிறவிவர் பரோபதேச ப்ரவர்த்தராய் எல்லாரையு மழைக்கிறதெனென்ன; அருளிச்செ ய்கிறார் (தொண்டீரித்யாதிவாக்யதரயத்தாலே.) "சடகோபன ருள்" என்றதுக்கு வ்யாவர்த்யபூர்வகமாக தாத்பர்யம் (மயர்வ றவித்யாதி.)

அவ்வருளுக்கும் அயலானவளவிலே வரப்பண்ணியருளின அருளி றே. ஒண்டமிழ்-ஒள்ளியதமிழ்; அழகியதமிழென்றபடி. * பாலேய் தமிழரிசைகாரர்பத்தர் பரவும்படி திருவாய்மொழிபாடின அரு ளுக்குமேலேயிறே என்னை விஷயீகரித்த அருள் ... (எ)

(சடகோபனருளை) "அறியச்சொன்னவாயிரம்" என்கிற படியே திருவாய்மொழியைப்பாடி ஸம்ஸாரிகளுடைய சாட்யத் தைப் போக்கினவருடைய க்ருபையை. (எண்டிசையுமறிய வியம்பு கேன்) "देवास्स्वस्थानमायान्ति दैत्यास्सर्वे हतागताः। नभयंविद्यते किञ्चिज्जितम्भगवताजगत्" "தேவாஸ்ஸ்வஸ்தாநமாயாந்தி •தைத்யாஸ்ஸர்வே ஹதாகதா:। நபயம்வித்யதேகிஞ்சிஜ் ஜிதம்பகவதாஜகத்" என்று ஸ்ரீஜாம்பவந்மஹாராஜர் த்ரிவிக்ரமப்ரசம்ஸையைச் சாற்றிக்கொ ண்டு திரிந்தாபபோலே. அங்கு - ஈச்வரனுடைய சக்திப்ரபாவம்; இங்கு - ஆழ்வாருடைய க்ருபாப்ரபாவம். அங்கு-ப்ரயோஜநாந்தர பரர்வாழ்ந்தபடி; இங்கு-அநந்யப்ரயோஜநர் வாழ்ந்தபடி. அங்கு- க்ருத்ரிமவ்யாபாரம்; இங்கு - அக்ருத்ரிமவ்யாபாரம். இனிபதக்ரமத் தாலே திருந்தினபடிக்கு ஸாம்யமுண்டாகில் உண்டத்தனை. (எ)

அ.—எட்டாம்பாட்டு. (அருளித்யாதி) ஆழ்வாருடையக்ருபை யை, கீழ்ப்பாட்டிலே, "எண்டிசையுமறியவியம்புகேன் ஒண்டமி ழ்ச்சடகோபனருளை" என்று இவர் சொல்லக்கேட்டவர்கள், பக வத்க்ருபையன்றோ நாட்டாரடையக்கொண்டாடுவது, நீர் ஆழ்வா ருடையக்ருபையை * எண்டிசையுமறிய இயம்புகேன்" என்கைக்கடி யென்னென்ன; பகவத்க்ருபையும் ஆழ்வார்க்ருபையுமானால், ப்ராப்தி ஸித்திக்குமன்றன்றோ பகவத்க்ருபை வேண்டுவது, அந்தப்ராப்தியு ண்டாவது ஜ்ஞாநத்தாலேயன்றோ, அந்த ஜ்ஞாநஸித்தி ஆழ்வாரா லேயன்றோ; ஆகையாலே ஆழ்வார்க்ருபையன்றோ லோகத்தில் வி ஞ்சியிருப்பதென்கிறார். ப்ராப்தி ஜ்ஞாநஸாபேக்ஷமாயிருக்கும்; ஜ்ஞாநம் ப்ராப்தி ஸாபேக்ஷமாயிராது. கீழே - "நன்மையால் மிக்கநான்மறையாளர்கள் புன்மையாகக் கருதுவர்" என்று • தம் முடைய புன்மையைச்சொல்ல, அந்தப்புன்மையேதென்ன,

---

வ்யாவ்ருத்திதன்னையுபபாதிக்கிறார். (அவ்வருளுக்குமித்யாதி.) அயலான - அசலான. "ஒண்டமிழ்" என்று விசேஷிக்கையா லே திருவாய்மொழி யருளிச்செய்தவருள் தோன்றுகையாலும், "சடகோபனருள்" என்கையாலே *பண்டை வல்வினைபாற்றியருளி னவருளைச் சொல்லுகையாலும் இவ்விரண்டுக்கும்விசேஷத்தை தர்ஶிப்பிக்கிறார் (பாலேயித்யாதி.) "காரிமாறப்பிரான் – என்னைக் கண்டுகொண்டு-பண்டைவல்வினை பாற்றியருளினான்; இந்த ஒண் டமிழ்ச்சடகோபனருளை-எண்டிசையுமறிய வியம்புகேன்" என்றந் வயம் ... ... (எ)

அ.—எட்டாம்பாட்டில், "எண்டிசையுமறிய வியம்புகேன்" என்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; ஆழ்வாருடைய வருள் சித சித்ஈஶ்வர தத்த்வத்ரயத்தையும் கபளீகரித்திருக்கையாலே யென்கிருர்.

அருள்கொண்டாடுமடியவரின்புற
வருளினுன்வ்வருமறையின்பொருள்
அருள்கொண்டாயிரமின்றமிழ்ப்பாடினு
னருள்கண்டீரிவ்வுலகினில்மிக்கதே.

ப - ரை.—அடியவர் - சேஷபூதர், இன்புற-ஆநந்தநிர்ப்பரராய், அருள்-க்ர்பையை, கொண்டாடும் - கொண்டாடும்படி, அவ்வருமறையின பொருள்-மறையினந்தவரும்பொருளை, அருளினுன - ப்ரஸாதிதசருளினுர்; அருள்கொண்டு - ஈச்வரக்ர்பையையவலம்பித்து, ஆயிரம் - ஆயிரம்பாட்டாய், இன-ரஸ்யமான, தமிழ் - திருவாய்மொழியை, பாடினுனருள்கண்டீா - அருளிச்செய்த ஆழ்வாருடையவருள்கிடீர், இவ்வுலகினில் - இந்தலோகத்திலே, மிக்கது-மிக்கிருக்கிறது. ... ... *

அத்தை, "நம்பினேன் பிறர் நன்பொருள்தன்னையும் நம்பினேன் மடவாரையும் முன்னெலாம்" என்று இரண்டுவகையாகப்பேசி, அநந்தரம், "பண்டைவல்வினை பாற்றியருளினுன்" என்று அத்தை ஆழ்வார் போக்கினபடியைச்சொல்லி, போக்கினப்ரகாரத்தை இப்பாட்டாலே சொல்லுகிருர்.

அநாத்மந்யாத்மபுத்தியும் அபோக்யங்களில் போக்ய புத்தியும் அத்யாத்மஜ்ஞாநத்தாலே போக்கவேணுமே, ஆசார்யன் ஜ்ஞாநப்ரதாநம் பண்ணினவாறே அந்தஜ்ஞாநம் மேலுண்டான கர்மார்ஜநத்தை மாற்றும்; முன்புண்டான அவித்யையாலே ஆர்ஜித்துவைத்த கர்மங்களை ஈச்வரன் போக்கும்படி பண்ணுவதுமது. ஸங்கல்பஜத்தை இவன்போக்கும்; கர்மஜத்தை அவன்போக்குகைக்கடி இவன் ஜ்ஞாநவித்தியைப்பண்ணிக் கொடுக்கையாலேயிறே. அத்தைப்பற்றவிறே, "అమృతస్య హిందాతారం తమసః పారం దర్శయతి సనత్కుమారః" "அம்ர்தஸ்ய ஹிதாதாரம் தமஸஃபாரந்தர்சயதி ஸநத்குமாரஃ" என்றும் ஆசார்யனைச்சொல்லுகிறது.

எட்டாம்பாட்டு. ஹேதுவென்னென்னில் என்றது - எல்லாருமறிந்துஜ்ஜீவிக்கும்படி சொல்லுகைக்கு ஹேதுவானவருடைய வதிசயமென்னென்னி லென்றபடி. (கபளீகரித்திருக்கையாலே) என்றவநந்தரம் 'இயம்புகேன்' என்றுசேஷம். அருள் கபளீகரித்திருக்கையாவது-தன்னதிசயத்தாலேதத்த்வத்ரயத்தையும் விஞ்சியிருக்கை.

வ்யா.—(அருள்கொண்டாடுமடியவர்) இவ்வாழ்வார்தம்மை ப்போலேயிருக்குமவர்கள். "அதுவுமவனதின்னருள்" என்றும், "அருள்பெறுவாரடியார்தம்மடியன்" என்றுமிருக்குமிவர்தம்மை ப்போலே, "ஆனைக்கன்றருளையீந்த" என்றும், "நின்னோடுமொக்கவழிபடவருளினாய்" என்றும்; "அருள்புரிந்தசிந்தை" என்றும், "நினைருளே புரிந்திருந்தேன்" என்றும், "அருளாதொழியுமே" என்றும், இப்படிகளால் அவனருளைக்கொண்டாடு மவர்கள். இப்படியே பகவத்ப்ரஸாதத்தையே கொண்டாடிப்போருமவர்கள்.

வ்யா.—(அருளித்யாதி) எனக்கு அத்யாத்மஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பிக்கக்கடவவேதார்த்தங்களைத் திருவாய்மொழிமுகத்தாலே வெளியிட்டருளினார். என்னைப்பார்த்துத் திருவாய்மொழியைப் பாடினதற்குவேறேப்ரோஜநம்சொல்லுகிறார். (அருளித்யாதி) திருவாய்மொழிபாடிற்று பகவத்ப்ரீணநார்த்தமாகவன்றிக்கே ஸாத்விகாக்ரேஸருடைய முகமலர்த்திக்குறுப்பாகவாய்த்து. (அருள்கொண்டாடுமடியவர்) ஜ்ஞாநவிஷயபூதனான ஈச்வரனுடைய ப்ரியத்துக்கன்றிக்கே ஜ்ஞாநநிஷ்டரான ஸாத்விகருகக்கைக்காகவாய்த்துத் திருவாய்மொழிபாடினது. (அடியவா) சேஷவ்ர்த்தி புருஷார்த்தமென்னும்படி ஸ்வரூபஜ்ஞாநம்பிறந்தவர்கள். சேஷத்வஜ்ஞாநம் சேஷவ்ர்த்திசேஷமிறே (அருள்கொண்டாடுமடியவர்) அப்புருஷார்த்தத்துக்கு ஸாதநமும் அவனுடைய க்ர்பையென்றிருக்குமவர்கள். ஆகையாலே கைங்கர்யம் புருஷார்த்தம், கருணை ஸாதநமென்றிருக்குமவர்கள். (அருள்கொண்டாடும்) அல்லாத குணந்தரங்களிற் காட்டில் க்ர்பையைக்கொண்டாடுமவர்கள். ஈச்வரனைக்கொண்டாடுகிறது தானுண்டானபோது ஜகத்துண்டாய் இல்லாதபோது இல்லையாமென்றிட்டிறே; அப்படியே க்ர்பாகுணமில்லாதபோது குணாந்தரங்களும் அகார்யகரமாய் இதுகூடினவாறேகார்யகரமாயிருக்கையாலே இத்தையேகொண்டாடா நிற்பர்கள். அப்படியே தேவதாந்தரங்களிற்காட்டில் ஈச்வரன் கொண்டாட்டத்துக்கு விஷயமானாப்போலேயாய்த்து - குணாந்தரங்களிற்காட்டில் இது கொண்டாட்டத்துக்கு விஷயமானபடி. மநஸ்தத்வம் இந்த்ரியாந்தர்ப்பூதமாயிருக்கச்செய்தேயும் இது ஸஹகாரியாகாதபோது இந்த்ரியவ்யாபாரங்கூடககாணுமே சேதநனளவில் குணாந்தரங்கள் ஜீவிக்கையாகாது. ஸ்வரூபமும் நித்யம் குணங்களும் நித்யங்களாயிருக்கச்செய்தே இவனுடைய ஸம்ஸார ஸம்பந்தம் ஒழுக்கறுமல் நடக்கையாலே அத்தை மாற்றி இவனை உத்தரிப்பித்தது க்ர்பாகுணமாகையாலே அத்தையாய்த்து முமுக்ஷுக்கள் கொண்டாடுவது.

இவ்வாழ்வாரும் மற்றவர்களும் அருளைக் கொண்டாடினார்களோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அதுவுமவனதித்யாதி.) அருளைக்கொண்டாடுகைக்கு ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யித்யாதி.)

பகவத்ப்ரஸாதஹேதுவாக ஸ்வகதமான கர்மஜ்ஞாநபக்திகளை உபாயமாக ஆதரிக்குமவர்களன்றிக்கே, "கேவலபகவத்ப்ரஸாதமே உஜ்ஜீவநஹேது" என்றிருக்குமவர்கள். தந்தாம்பக்கலுள்ள ஆநுகூல்யங்களை பகவத் ப்ரஸாதபலமாக நினைத்திருமதொழிய, ப்ரஸாதமாக நினைத்திராதவர்கள். இவர் இப்படிநினைத்திருக்கிறது மற்றையாழ்வார்களையிறே; "ஆழியானருளே" என்றும், "நின்னருளே புரிந்திருந்தேன்" என்றுமிறே அவர்கள் பாசுரங்கள்.

சக்தனுக்கும் க்ருபைவேணும், அசக்தனுக்கும் க்ருபைவேணும். சக்தனுக்கு நம்மைப்பெறுகைக்கு இப்பீடிவருத்தப்பட்டு ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுவதேயென்னும் அவன் நெஞ்சில் ஈரப்பாடாய்த்து பலசேஷமாவது. அந்த ஈரப்பாடாய்த்து அவனை ப்ரீதனாக்குவதும். அசக்தனுக்கு, "నార్చనకదౌస్తుతౌనచ" "நார்ச சநகதௌஸ்துதௌநச" என்று ஸாமர்த்யவானென்றால், "కృపామాత్రమనోవృత్తిఃప్రసీద" "க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்திஃப்ரஸீத" என்னும்படியிருக்கும். அங்கு அவனுடைய அநுஷ்டாநங்கண்டு பிறக்கிற க்ருபை; இங்கு ஆகிஞ்சந்யமகண்டு பிறக்கிற க்ருபை. ஸ்வகதமானதொன்று ஸாதநமாகவேண்டாவோ, பரகதமானகுணம் ஸாதநமாம்படி யென்னென்ன; பரகதமேயாகிலும், "அருள்பெறுவாரடியார்" என்கிறபடியே ஆச்ரயமஅவனாய் விஷயம் இவனாயிருக்கும். (அருள்கொண்டாடுமடியவர்) அன்றிக்கே, அருளைத தங்களுக்கு அவஷ்டம்பமாகக்கொண்டு நடையாடுமவர்கள். இவனுக்கு ஊன்றுகோலாவதும் விரோதிகளைச்சேதித்துத் தருமதும் அருளேயாய்த்து. "அருளென்னுந்தண்டு" என்றும், "அருளென்னுமொள்வாள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே. அவர் தம்முடைய ப்ராஹ்மண்யந்தோற்ற, "தண்டு" என்றார்; இவர் க்ஷாத்ரந்தோற்ற, "ஒள்வாள்" என்றார். ஆகையாலே இவர்கள் பக்த்யாதிகளை அவஷ்டம்பமாக்குதல், அஸங்கசஸ்த்ரத்தைக்கொண்டு திரிதல் செய்யுமவர்களல்லர், அவனுக்கு பலாதிகுணங்களுண்டேயாகிலும்உபகரணபூர்த்தி யுண்டேயாகிலும் க்ருபைகொண்டேயாய்த்து பல ப்ரதாநமாவது. ஆகையாலேயாய்த்து * பாழியானாழியானருள் நன்றென்னவேண்டிற்று.

இவர்கள்பக்க லாநுகூல்யாதிகளிருக்க பகவத்ப்ரஸாதமே யுஜ்ஜீவநகரமாகக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமித்யாதி.) * 'அருள்கொண்டாடுமடியவர் ஆழ்வார்களேயாக வேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவரித்யாதி.) இதுக்கு நியாமகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆழியானித்யாதி.)

(இன்புற) ஆநந்திநிர்ப்பரராக. "எண்ணுதனகளெண்ணுநன் முனிவரின்பந்தலைச்சிறப்ப" என்கிறபடியே - ஸாதநத்திலந்வய மின்றிக்கே பகவதநுபவமே யாத்ரையாயிருக்கும்படியாக.

(அருளினனவ்வருமறையின்பொருள்)(அவ்வருமறை)ப்ரஸித் தமாய்ப் பெறுதற்கரிதா யிருக்கிறமறை. அதாகிறது. வேதரஹஸ் யமானஉபநிஷத்திறே. (அவ்வருமறையின் பொருளை-அருளினன்) நித்யஸத்வஸ்தர்க்கல்லது தோன்றாத் உபநிஷதர்த்தத்தையருளிச் செய்தார். பரமஸாத்விகர்க்கு நித்யமான ஐஶ்வர்யம் - உபநிஷத் ரஹஸ்யமிறே; "[Grantha]" "ஸாஹிஶ்ரீரம்ர்தாஸதாம்" என்னக்கடவதிறே. அதாவது - "[Grantha]" "ஸர்வரஸ:" என்றும், "[Grantha]" "ரஸோவைஸ:" என்றுஞ்சொல்லுகிற விஷயத்தை தத் ப்ரஸாதத்தாலேலபிக்கை. "[Grantha]" "ஏஷஹ்யேவாநந் தயாதி" என்றும், "[Grantha]" "தத்தேதுவ்யபதேஶாச்ச" என்றுஞ்சொல்லக் கடவதிறே.

(இன்புற) அவர்கள் ப்ரீதியைப்பெற. அவர்கள்பண்டே* அரு ள்கொண்டாடுமடியவரேயாகிலும இவ்வர்த்தம் ஆப்தரான ஆழ்வா ரருளிச்செய்யப்பெற்றோமேயென்று ப்ரீதரானவர்கள். ராகவஸித் தம் விதிஸித்தமாகப் பெறறோமேயென்று ப்ரீதரானவர்கள்.

(அருளினனவ்வருமறையின்பொருள்) மறையின் அந்தஅரு மபொருளருளினன். (அப்பொருளை) கருணைஸாதநம், கைங்கர் யம் புருஷார்த்தம் என்கிற அப்பொருளை. * வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுமென்பது, * அடியையடைந்தருள் சூடியுய்ந்தவன் என்பதாய் இவற்றை உபதேசிக்கை. (பொருளை-அருளினன்) தாம் வாக்யோசசாரணம் பண்ணமாட்டாமையாலே பொருளையருளி னன்.

பதார்த்தமருளிச்செய்து தாத்பர்யார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (எண்ணுதனகளித்யாதி.) எண்ணுதனகள்-அஸங்க்யேயகல்யாண குணங்கள். ஸாதநாந்தரநிஷேதம பண்ணுகிற இப்ப்ரபந்தத்தை யநுஸந்திக்கவே அவர்களுக்குண்டான அத்யவஸாயம் ஸுஸ்திர மாமென்று இவ்வாக்யத்துக்குதாத்பர்யம். "மறையின் பொருள்" என்றதுக்கு தாத்பர்யார்த்தம் (நித்யேத்யாதி.) "அருளினன்" என்கைக்கு அதனுடையசீர்மை யேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பரமேத்யாதி.) உபநிஷத்ரஹஸ்யம் சீரியதென்னுமதுக்கு ப்ரமா ணம் காட்டுகிறார் (ஸாஹீத்யாதி.) "ஸ:" என்றுத்தையைச்சொ ன்னாலும் அதுக்குததர்த்தத்வாரரவென்று கருத்து. ஸத்வநிஷ்ட ர்க்குத்தோற்றுகிற அர்த்தமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அதா வதித்யாதி.) உக்தார்த்தேப்ரமாணம் (ஏஷ இத்யாதி.)

(அருள்கொண்டு) இவர்தாம் ஸ்வபுத்தியாலே யருளிச்செய்தாரன்று, "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்கிறபடியே-ப்ரஸாதலப்தஜ்ஞாநத்தை முதலாகக்கொண்டு,தத்ப்ரேரிதராய்க்கொண்டாய்த்து அருளிச்செய்தது."என்னாகியேதப்புதலின்றித்தனைகவிதான்சொல்லி" என்கிறபடியே- பிறரோபாதி, கவிபாடுகிறதாமும் விஸ்மிதராம்படி நிரவத்யமாகவிறே கவிபாடுவித்துக்கொண்டது.

(ஆயிரமின்றமிழ்பாடினான்) "చతుర్వింశత్సహస్రాణి శ్లోకానాముక్తవానృషిః" "சதுர்விம்ஶத்ஸஹஸ்ராணி ஶ்லோகாநா முக்தவாந்ருஷி:" என்றாப்போலே ஆயிரமாகவாய்த்துப்பாடிற்று. ஓராத்மாவுக்கு ஹிதாம்சத்துக்கு ஒருபாட்டேயமையும்படியிறே இவர் பாடிற்று. (இன்றமிழ்பாடினான்) துரவகாஹமானவர்த்தத்தை, "పాఠ్యే గేయే చ మధురమ్" "பாட்யேகேயேசமதுரம்" என்கிறபடியே ரஸகமாகவும் ஸர்வாதிகாரமாம்படியாகவும்பாடினார்.

(அ-அரும்-பொருளை - அருளினான்)ப்ரவர்த்திசீலர்க்குப்பாடவரிதான வர்த்தத்தை நிர்த்தோஷரான ஸத்துக்களுக்கருளினான். அதுதான் ஸ்வார்த்தத்தை போதிப்பியாநிற்க இவர் வெளியிடவேண்டிற்றென்னென்ன (மறை) ரஜஸ்தமப்ரசுரர்க்கு ஸ்வார்த்தத்தை மறைத்து ஸத்வப்ரசுரர்க்கு போதிக்கும்படி, * மறையாய நால்வேதமாகையாலே அவ்வர்த்தத்தை வெளியிட்டார்.

இவர் இவ்வர்த்தத்தை வெளியிடுகிறவிடத்தில் என்ன சப்தமுகத்தாலே வெளியிட்டதென்ன; (அருள்கொண்டாயிரமின்றமிழ்பாட்டினான்) அநந்தஸஹஸ்ர சாகாப்ரதிபாதிதமான அர்த்தத்தை ஸஹஸ்ரகாதாமுகத்தாலேவெளியிட்டார். (தமிழ்பாடினான) "దుర్బోధా వైదికాశ్శబ్దాః" "துர்ப்போதாவைதிகாஶ்ஶப்தா:" என்று துர்ப்போதமான வேதசப்தம்போலன்றிக்கே த்ராவிடபாஷையாலே வெளியிட்டார்.

பகவதஃ ஆநந்த ஹேதுத்வேந ஆநந்த இதிவ்யபதேசாச்சேதி ஸூத்ரார்த்த:. * அருமறையின்பொருளை யருளினப்ரகாரமேதென்னு மாகாங்க்ஷையிலே, "அருள்கொண்டு" என்றருளிச்செய்தாரொன்று திருவுள்ளம்பற்றிவ்யாவர்த்யபூர்வகமாகபகவத்க்ருபை மூலமென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்தாமித்யாதி.) அவனேப்ரேரித்தானென்ன; அருளிசசெய்கிறார் (என்னாகியேஇத்யாதி.) அநந்தமானவேதார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்து ஸஹஸ்ரஸங்க்யையாக ப்ரபந்தீகரித்தாருண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சதுர்விம்ஶதீத்யாதி.) ஸ்ரீராமாயணத்தோடு ஸமமாக இருபத்துநாலாயிரமாகப்பாடாதே ஆயிரமாகப் பாடுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஓராத்மாவுக்கித்யாதி.)

(பாடினனருள்கண்டீர்) "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்னு ம்படியான அருளல்ல, அதுதன்னையும் விளாக்குலைகொண்டிருக்கு மருளிறே ஆழ்வாரருள். ஈஸ்வரன்கைவிட்ட ஆத்மாக்களிலும், அவர்களுடையதுர்க்கதியைக் கண்டு திருத்த வொருப்பட்டபடியாலே இவரருள் ப்ரத்யக்ஷமன்றோவென்கை. (இவ்வுலகினில்மிக்கதே) சிதசிதீஸ்வரதத்த்வத்ரயத்தையும் கபளீகரித்திருக்கை. "அதனில் பெரியவென்னவா" என்று - பகவத்விஷயத்தில் தமக்குண்டான அபிநிவேசத்தளவும் போருமாய்த்துஎன்னளவில் க்ருபையும். ()

(ஆயிரமின்தமிழ்பாடினன்) ப்ரணவம்போலே அதிஸங்க்ரஹமாதல், மஹாபாரதம்போலே அதிவிஸ்த்ரமாதலன்றிக்கே ஆயிரமின்றமிழாகப்பாடினர். (இன்தமிழ்பாட்டினன்) அவனைச் சொன்ன துபிரிதையாயிருக்கச்செய்தே அதுவறை முறுகலாயிருக்கும்; இது செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாயிருக்கும். (பாடினன்) "வேட்கையால் சொன்னபாடல்" என்கிறபடியே தம்முடைய அநுபவாநந்த ஸாகரத்துக்குப் பரீவாஹ சுபவசநங்களைப் பண்ணினர். ஆனால் ஒருபுருஷபுத்திமூலமாக வந்த விது ப்ரமாணமாம் படியென்னென்ன; தாம்சொன்னாராகிலன்றோ அது சொல்லவேண்டுவது, அவனுடைய அருள்மூலமாகச்சொன்னவராகையாலே அதுசொல்லப்போகாது, "[illegible]" "மோஹஶாஸ்த்ராணிகாரய" என்கிற அந்த நிக்ரஹமடியாகவந்ததன்றே யிது, *தெரியச்சொன்னவாயிரமாகையாலே அருளடியாகவந்ததாய்த்து. "ஆமுதலவனிவனென்றுதற்றேற்றி, என்னுமுதல்வந்து புகுந்து நல்லின்கவி, தூமுதல்பத்தர்க்குத் தான் தனனைச் சொன்னவென் வாய்முதலப்பனை" என்று ஆழ்வார் தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. (அருளித்யாதி) "தன்புகழேத்த வருளினன்" என்று ஆழ்வாரருள்கொண்டு அவருடைய புகழை ஏத்தினப்போலே யாய்த்து- ஆழ்வாரும் அவனுடைய வருள்கொண்டு * ஏற்கும் பெரும்புகழாயிரத்தைப்பாடிற்று. இவர்தாம் * நெடியானருள் சூடுமடியானகையாலே அருளொழிய இவர்க்குக் கைம்முதலில்லையே.

"சடகோபனருள்" என்றாப்போலே "பாடினனருள்" என்றதுக்கு ஹார்த்ததாத்பர்யம் (மயர்வறவித்யாதி.) 'கண்டீர்' என்றதுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈஸ்வரனித்யாதி.) "[illegible]" என்கிறவ்யுத்பத்தியையுட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார்(சிதசிதீஸ்வரேத்யாதி.) தம்முடையபக்கல் பண்ணின க்ருபையை த்ருஷ்டாந்தமுகேந விவரிக்கிறார் (அதனிலித்யாதி.) "அருள்கொண்டாடுமடியவரின்புற-அவ்வருமறையினுடைய பொருளையருளினன்; அருள்கொண்டாயிர மின்றமிழ்ப்பாடினனுடையவருளிவ்வுலகினில்மிக்கதே-கண்டீர்" என்றந்வயம் ... ... (அ)

(அருள்கண்டீரிவ்வுலகினில் மிக்கதே) அவருடைய அருளன்றோ இந்தலோகத்தில் அதிசயிதமாய்த்து. (பாடினூ னருள்கண்டீ ரிவ்வுலகினில்மிக்கது) பாட்டுமன்று, பாடினவருமன்று, பாட்டுக்கடியான வருளுமன்று, இவரருளாய்த்து. (இன்றமிழ்ப்பாடினூ னித்யாதி) வறைமுறுகலான ஸ்ரீகீதைசொன்னவனுடையவருளன்று, அவன் * நெறியெல்லா மெடுத்துப்பாடினவிடத்திலும் பட்டாரும் படாதாருமாய்த்து. இவரருள் அப்படியன்றியிலே, "ஊரும் நாடு முலகமும் தன்னைப்போலவனுடைய, பேருந்தார்களுமே பிதற்றப் பண்ணிற்றாய்த்து. (அருளித்யாதி) "நெறியெல்லா மெடுத்துரைத்த நிறைஞானத்தொருமூர்த்தி" "நெறியுள்ளியுரைத்த - அம்பகவன்" என்று தான்றோன்றியான தன்னுடைய ஜ்ஞாநங்கொண்டு சொன்னதன்றிக்கே அவனுடைய வருள்கொண்டு பாடினதன்னேற்றமுண்டே இவரருளுக்கு.

(இன்றமிழ்பாடினூனருள்கண்டீ ரில்வுலகினில் மிக்கது) "கேட்டாரார்வானவர்கள் செவிக்கினிய செஞ்சொல்" என்று அந்த லோகத்தில் இவருடைய பாட்டுமிக்காப்போலே இந்தலோகத்தில் அருள் மிக்கது. இந்த அருள்மிக்கு அங்குபோகம் மிகும்படியிறே லோகஸ்வபாவங்களிருப்பது. (இவ்வுலகினில்மிக்கதே) அவனுடைய வருள் ஆழ்வாரளவிலே சுவறிவிட்டது, இவருடைய வருள் ஸாம்ராஜ்யம் பண்ணாநின்றது. அவனுடைய அருளைகொண்டாடுமவர்கள் அடியவர்களாய், இவரருளைலோகமடங்கக் கொண்டாடும்படி தேஜிஷ்டமாய்த்து. (ஆயிரமித்யாதி) ஸ்ரீகீதைசொன்ன க்ர்ஷ்ணனென்றால் கையெடுப்பாரில்லை, திருவாய்மொழிபாடின ஆழ்வாருடைய வூரின்பேரைக்கேட்க இருந்ததேகுடியாகக் கையெடாநின்றது. திருவாய்மொழிகேட்டால் ஈச்வராபிமாநிகளைக் கையெடார்களிறே. (கண்டீர்) இவ்வம்சம் நான் சொல்லவேண்டியிருந்ததோ, ப்ரத்யக்ஷமன்றோ. (கண்டீர்) அவனுடைய அருள் சாஸ்த்ரகம்யம்; இது ப்ரத்யக்ஷஸித்தம். (இவ்வுலகினில்-கண்டீர்) இப்போது இவ்வுலகத்திலேகண்டிகோளே, அந்த லோகத்திலே போனால் அங்குக் காணுகிறிகோள். (இவ்வுலகினில்மிக்கது) இந்த லோகத்தையும் ஆழ்வாருடையவருளையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்தால் அதிலும் விஞ்சியிருப்பது இவரருளன்றோ. *கடல் மண்ணெல்லாம்விலையோவெனமிளிரும்படியிறே இவருடைய கண்ணுடைமையிருப்பது. ... ... (அ)

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (மிக்கவேதியரித்யாதி) கீழே .. ஆழ்வாருடைய குணகீர்த்தநம் பண்ணும்படி அவர் தமக்கு க்ர்பைபண்ணினபடியைச்சொல்லி இதுக்குத் தண்ணீர்த்துரும்பான அநாதிசர்மங்களை ஆழ்வார்தம்முடையபார்வையாலே பாறவடித்தபடி சொல்லி,

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டில்,"ஆழ்வாருடையவருள் "உலகினில் மிக்கது" என்கைக்கடியென்னென்னில்; என்னுடைய தண்மை பாராதே ஸகலவேதங்களினுடைய ரஹஸ்யார்த்தத்தைப்பாடி, அத்தையெனக்குபகரித்தாரென்றார்-கீழ்; "நீசனேன் நிறைவொன்றுமி லேனென்கண் பாசம்வைத்த பரஞ்சுடர்ச்சோதி" என்றுஅவ்விஷயத்தில் ஆழ்வாரருளிச்செய்த்தை, ஆழ்வார்திருவடிகளிலே இவரருளிச்செய்கிறார்.

மிக்கவேதியர்வேதத்தினுட்பொருள்
நிற்கப்பாடியென்னெஞ்சுள்நிறுத்தினான்;
தக்கசீர்ச்சடகோபனென்னம்பிக்காட்
புக்ககாதலடிமைப்பயனன்றே.

அப்படியான ஆழ்வாருடைய க்ருபாவைபவத்தை திக்குக்கள் தோறும் அறிவிக்கக்கடவேனென்று தம்முடைய வாசாவிசேஷத்தைச்சொல்லி, "[illegible]" "க்ருபயாபர்யபாலயத்" என்றும், "அருளினன்" என்று தொடங்கி, "ஆழியானருள்தருவானமைகின்றான்" என்றது முடிவாக ரிஷிகளும் ஆழ்வார்தாமுமாக பகவத்க்ருபையை ஆதரித்துப்போகாநிற்க, நீர் ஆழ்வாருடைய க்ருபாப்ரஸித்தியாலே ப்ரவணரானபடியென்னென்ன; பகவத்க்ருபையிற்காட்டில ஆழ்வாருடைய க்ருபை இந்தலோகத்திலே அபிவிர்த்தமாகையாலேயென்றுசொல்லி நின்றது - கீழ்; இதில்-கீழே ஆழ்வாருடைய ஜ்ஞாநப்ரதாநம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே, அவர்ஸகலவேதாந்த தாத்பர்யமான அர்த்தவிசேஷத்தைத்தமக்கு அறிவித்த ப்ரகாரத்தைச்சொல்லி, அதுக்கீடான குணங்களையுடையராகையாலே பூர்ணரான ஆழ்வார்விஷயத்தில் சேஷபூதன் ப்ரேமமேயன்றே அவர்க்கடிமைசெய்கையில் ப்ரயோஜநமென்று உபகாரஸ்ம்ருதியாலே அவர்க்கு சேஷபூதனென்று ப்ரேமபூர்வகமாகப் பிறக்குமாதரமன்றோ அடிமையில்முடிந்தநிலமென்கிறார்.

கீழ்நாலாம்பாட்டிலே - ஆசார்யவிச்வாஸஞ் சொன்னார்; மேலிரண்டுபாட்டாலே - ஆசார்யவைபவமும் அவனுடைய உபகாரவைபவமும் சொன்னார்; இதில் - உபகாரப்ரகாரோபபாதநம்பண்ணுகின்றுகொண்டு தம்முடைய க்ருதஜ்ஞதையைச் சொல்லுகிறார். ஆசார்யனுக்குக்ருபையேவிஷயமாய் சிஷ்யனுக்கு க்ருதஜ்ஞதையே விஷயமாயிருக்கும்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. மிக்கதென்கைக்கு என்றது-மிக்கதென்றறிகைக்கென்றபடி. ஸ்ரீமதுரகவிகள் கங்காதீரத்தினின்றும் ஆழ்வாருடைய திவ்யதேஜஸ்ஸை ஸாக்ஷாத்கரித்துவந்த மஹாயோகிகளாகையாலே இவருக்கொரு தண்மையுமுண்டோவென்ன; வ்யாக்யாதாத்ருஷ்டாந்தமுகேந நைச்யமெனறருளிச்செய்கிறார் (நீசனேனித்யாதி.)

ப-ஸா.—மிக்கவேதியர்- அதிசயித்தப்ராஹ்மணர்களுடைய, வேதத்தின்-வேதத்தினுடைய, உட்பொருள-ஸூக்ஷ்மமான அர்த்தத்தை, நிற்க-நிற்கும்படி, பாடி-ப்ரபந்தவிஷயமாகப்பாடி, என்னெஞ்சுள்-என்மனஸ்ஸிலே, நிறுத்தினன்-ஸுப்ரதிஷ்டிதமாம்படி பண்ணினர்; தக்க-தகுதியான, சீர் - ஜ்ஞாநாதிபூர்த்தியையுடைய, சடகோபனென்னம்பிக்கு-என்னுடைய பூர்ணரான ஆழ்வார்க்கு, ஆட்புக்ககாதல் - தாஸ்யத்திலே ப்ரவேசத்தாலுண்டானகாதல, அடிமை-தாஸ்யத்தைக்கு, பயனன்றே-ப்ரயோஜநமதுவே. . ... *

வ்யா.—(மிக்கவேதியர்) ப்ரமாணஶ்ரேஷ்டமான வேதத்தையே நிரூபகமாகவுடையவர்கள். "உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்" என்று ஆழ்வாரருளிச்செய்யக் கேட்டிருக்கையாலே, ப்ரமாணச்ரேஷ்டமென்கிறார். அநேகசாகாத்யயநம் பண்ணினவர்களென்றுமாம்.

வ்யா.—(மிக்கவேதியரித்யாதி) ஆழ்வார் தமக்கு அறிவித்த அர்த்தத்தின் சீர்மையை யருளிச்செய்கிறார். (வேதியர்) வேதியராகிறார்-பாஹ்யசாஸ்த்ரங்களை, "காண்பரோகேட்பரோதான்" என்று கண்ணாலும்பாராதே செவியாலும்கேளாதே நித்யநிர்த்தோஷமானவேதப்ரமாணநிஷ்டரானவர்கள். "వేదశాస్త్రాత్పరంనాస్తి" "வேதஶாஸ்த்ராத்பரம்நாஸ்தி" என்றும், "வேதநூலோதுகின்றதுண்மையல்லதில்லை" என்றும் சொல்லுகிறபடியே வேதத்துக்கவ்வருகுப்ரமாணமில்லையென்றிருக்குமவர்கள். (மிக்கவேதியர்) அவ்வேதத்திலும், "వేదవాదరతాః" "வேதவாதரதாः" என்றும், "త్రైవిద్యామాంసోమపాఃపూతపాపాః" "த்ரைவித்யாமாம்ஸோமபாः பூதபாபாः" என்றும் சொல்லியபடியே ஆபாத ப்ரஸித்தமான அலபாஸ்திரங்களான ஸ்வர்க்காதி புருஷார்த்தங்களையும் தத்ஸாதநங்களான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளையும புருஷார்த்த ஸாதநங்களாக அறுதியிட்டிருக்கையன்றிக்கே, உத்தமபுருஷார்த்தமான பகவத்ப்ராப்தியே புருஷார்த்தமென்றும், தத்ஸாதநமும், "బ్రహ్మవిదాప్నోతిపరమ్" "ப்ரஹ்மவிதாப்நோதிபரம்" இத்யாதிவாக்யோக்தமான வேதநமாதல், "ముముక్షుర్వైశరణమహంప్రపద్యే" "முமுக்ஷுர்வைசரண மஹம்ப்ரபத்யே" என்கிற சரணாகதிரூபமான சரமஸாதநமாதலென்று * வேதாந்த விஜ்ஞாநத்திலே ஸுநிச்சிதார்த்தரா யிருக்குமவர்கள். (மிக்கவேதியர்) "மிக்கார்வேதவிமலர்" என்று - ஆழ்வார்பாடே கேட்கையாலே "மிக்கவேதியர்" என்கிறார். அன்றிக்கே, "மிக்கவேதியர்" என்று - "சுடர்மிகுசுருதி" என்கிறபடியே ப்ரத்யக்ஷாதிகளில் அதிசமான வேதப்ரமாண நிஷ்டரென்றுமாம். (வேதியர் வேதம்) "బ్రాహ్మణానాంధనంవేదమ్" "ப்ராஹ்மணாநாம்தநம் வேதம்" என்றும், "அந்தணர்மாடு" என்றும் சொலலுகிறபடியே அவர்களுக்கு பரமதநமானவேதம். (வேதியர்வேதம்) வேதத்தையே தங்களுக்கு நிரூபகமாகவும் தநமாகவுமுடையராயிருப்பர்கள்.

(வேதத்தினுட்பொருள்) அந்த வேதத்திலுண்டான அர்த்தவிசேஷத்தை.

'மிக்க' என்றதுக்குஶ்ரேஷ்டதையும் பஹுத்வமும என்றிரண்டர்த்தம். முந்தினதையருளிச்செய்கிறார் (ப்ரமாணேத்யாதி.) ப்ரமாணஶ்ரைஷ்ட்யமபௌருஷேயத்வாதிகளாலே. இப்படி விசேஷணமிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமோவென்ன; ஆழ்வார் விசேஷணமிட்டாப்போலேயருளிச்செய்தாரென்கிறார் (உளனித்யாதி;) இரண்டாமர்த்தம் (அநேகேத்யாதி.)

(வேதத்தினுட்பொருள்) ஸகலவேதங்களினுடைய ரஹஸ்யார்த்தத்தை. வேதாந்தரஹஸ்யம்-ததியசேஷத்வ பர்யந்தமான பகவச்சேஷத்வமென்றிறே வைதிகசாஸ்த்ரம் நிர்ணயித்தது.

(நிற்கப்பாடி) துர்க்க்ரஹமான இந்த ரஹஸ்யார்த்தத்தைக் கேட்பார்க்கு ப்ரதிபத்திவிஷயமாம்படிபாடி. "பரமனைப்பயிலும் திருவுடையார் யவரேலும்" என்றும் "எம்மையாளும் பரமர்" என்றுமருளிச்செய்தாரிறே.

(வேதத்தின் - பொருள்) அதாவது - "వేదైశ్చసర్వైరహమేవ వేద్యః" "வேதைஶ்ச ஸர்வை ரஹமேவ வேத்ய:" என்றும், "வேதப்பொருளேயென்வேங்கடவா" என்றும், "வேதாந்தவிழுப்பொருள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - ஸகலவேதங்களும் ஒருமிடறாகவோதித் தலைக்கட்டுவது பகவத்ஸ்வரூபாதிகளையிறே. (உட்பொருள்) அதில் தத்விஷயப்ரதிபாதகமான அம்சம் புறப்பொருளாய், ததீயப்ரதிபாதகமான அம்சம் உட்பொருளாயிருக்கும். அதில புறப்பொருளையே சொல்லிவிடுகையேயன்றிக்கே அதுக்கு ஹ்ருதயமான ததீயவைபவத்தை, * பயிலுஞ்சுடரொளி, * நெடுமாற்கடிமை, இரண்டாலும் அருளிச்செய்தார்.

(நிற்கப்பாடி) துர்க்க்ரஹமானவேதார்த்தத்தைப்ரதிபத்திவிஷயமாம்படிபாடி. (நிற்கப்பாடி) கேட்டவர்கள் நெஞ்சிலே ஊற்றிருக்கும்படி பாடியென்றுமாம். (வேதத்தினுட்பொருள் நிற்கப்பாடி) அது * நிற்குமாமறையாளும்போலே அதில் அர்த்தரூபமான விதுவும் ஸர்வகாலமும அழிவின்றிக்கே நிற்கும்படியாகப் பாடியென்றுமாம். (வேதியர் வேதத்தினுடபொருள நிற்கப்பாடி) வைதிகரானவர்கள் அதுக்கு ஹ்ருதயமான அர்த்த தாத்பர்யத்தையறிந்து அதிலே நிஷ்டராம்படி பாடி.

(என்னெஞ்சுள் நிறுத்தினான்) அதுதன்னை என்னெஞ்சிலே ப்ரதிஷ்டிதமாம்படி பண்ணினான். (என்னெஞ்சுள் - நிற்கபாடி-நிறுத்தினான்) பாடுகிறபோதே என்னெஞ்சிலே தொங்கும்படிக் கீடானவிரகிட்டுப்பாடி நிறுத்தினான். (நெஞ்சுள நிறுத்தினான்) அது தன்னிலும்மேலெழச்சொல்லிவிடுகையன்றிக்கே அந்தரங்கமாக உபதேசித்தார்.

வேதார்த்தம பகவச்சேஷத்வமன்றோ, உட்பொருளைத் தந்நெஞ்சில் நிறுத்துகையாவதென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வேதாந்தரஹஸ்யமென்றுதொடங்கி ஸ்திரமாக்கினனென்னுமளவும்.) ஆழ்வார் ஏவிக்கொள்ளத் தாம் இங்கே யடிமைசெய்கையாலே தமக்கு இங்கே ஸித்தித்தவடிமை ஆழ்வாருக்கு அர்ச்சாவதாரம் ஏவிக்கொள்ளமாட்டாமையாலே பரமபதத்திலேஸித்தித்ததென்றபடி. வேதாந்தரஹஸ்யம்-ப்ரணவத்தில் சதுர்த்த்யர்த்தம்.

(என்னெஞ்சுள் நிறுத்தினன்) பகவச்சேஷத்வத்துக்குங்கூட மேட்டுமடையான என்னெஞ்சிலே இத்தைஸ்திரமாக்கினர். கல்லைத்துளைத்து அதிலே நீரைநிறுத்துவாரைப்போலே, நிர்விவரமான என்னெஞ்சுக்குமிதுவே விஷயமாம்படி பண்ணினர். இதிறே-என்தண்மையைப்பாராதே என்றிறத்திற்பண்ணின வுபகாரம்.

(தக்கசீர்ச்சடகோபன்) இதுதொடங்கி உபகாரஸ்ம்ர்தியாலே தமக்குப்பிறந்த அபிநிவேசத்தைப்பேசுகிறர். (தக்கசீர்ச்சடகோபன்) ஸர்வேஶ்வரன்கவிகள்'' என்றால் தகுதியான கல்யாணகுணங்களையுடைய ஆழ்வார்.

(என்னெஞ்சுள் நிறுத்தினன்) புன்மையே வேஷமான என்னெஞ்சிலே படுத்தினர். (நிறுத்தினன்)உபதேசித்தவர் தாமே குலைக்கிலும் குலையாதபடி த்ர்டாத்யவஸாயமாக வுபதேசித்தார். (என்னெஞ்சுள்நிறுத்தினன்) தத்விஷயமுமுட்பட ஓடுபோகாதவென்னெஞ்சிலே தநியவை யவையுமுட்பட நடையாடும்படி பண்ணினர். (மிக்கவேதியர்வேதத்தினுட்பொருள் நிற்கப்பாடியென்னெஞ்சுள் நிறுத்தினன்)வேதார்த்தங்களைவகுத்து அதுக்குப்பாசுரமிட்டுத் திருவாய்மொழி பாடினப்போலேயோ அப்பரமார்த்தங்களை என்னெஞ்சிலே படுத்தினவருமை. வேதார்த்தங்களைத் திருவாய்மொழியிலே சேர்த்து அத்திருவாய்மொழியார்த்தங்களை என்னெஞ்சிலே சேர்த்தார். ஆசார்யவைபவம் கைப்பட்டவனுக்காய்த்து ஸகலவேதார்த்தங்களும் கைப்படுவது. (மிக்கவித்யாதி) ப்ரமாணவைபவத்தையும், ப்ரமாத்ரவைபவத்தையும், ப்ரமேயமான தத்வவைபவத்தையும் அபிமதவைபவத்தையும இவர்நெஞ்சிலே பூர்ணோபதேசம் பண்ணினராய்த்து.

(தக்கசீர்ச்சடகோபனென்னம்பி) இப்படி உபதேசிக்கவல்ல ஜ்ஞாநாதிபூர்த்தியைக் காட்டி என்னுடையசாட்யத்தைப் போக்கித்தம்முடைய பூர்த்தி நிலைநின்றவர். குறைவாளனைக்குறைவறுக்கையிறே ஒருவன்பூர்த்திக்குமேலெல்லை.

உக்தார்த்தத்துக்கு த்ர்ஷ்டாந்தமுகேந விவரிக்கிறர்(கல்லைத்துளைத்தித்யாதி.) நிர்விவரமான - பகவச்சேஷத்வம்கூடப் புகுராதபடியான. இழோடேயிவ்வர்த்தத்துக்குச் சேர்த்தியாகையாலே ப்ரக்ர்தார்த்தோப ஸம்ஹாரம் பண்ணுகிறர் (இதிறேயித்யாதி.)

இதுதொடங்கி என்றது - இந்த அர்த்தமும் மேற்பாட்டும். ''தக்க'' என்றதுக்கு ஒன்றுசொல்லவேண்டுகையாலே, ''ஸர்வேஶ்வரன்கவி'' என்று சொல்லுகைக்குத்தக்கவொன்றர்த்த மருளிச்செய்கிறர் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி.)

"அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்றால் ஸர்வேஶ்வரத்வத்துக்குப்போரும்படி யிருக்குமாப்போலே, "ஸர்வேஶ்வரன்கவிகள்" என்றால் போரும்படியாயாய்த்து ஆழ்வாரிருக்கும்படி; "ஏற்கும் பெரும்புகழ் வானவரீசன்கண்ணன்றனக் கேற்கும் பெரும்புகழ் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்" என்று தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. (என்னம்பிக்கு) அதுக்குமேலே யொருபௌஷ்கல்யப்ரேமமிது. என்னைவிஷயீகரிக்கைக்குத் தகுதியான சீலாதிகுண பௌஷ்கல்யத்தை யுடையவரானவர்க்கு.

(ஆள்புக்ககாதல்) அநந்யார்ஹ சேஷமாகினருசி.

(நம்பி) விபூதிககாக வுபதேசித்தாலும் தம்முடைய ஜ்ஞாநாதிகளைக் கரைகாணவொண்ணுதவர். (என்னம்பி) அவருபதேசித்த வர்த்தங்களிலும் அவருடையபூர்த்தியிலேயாய்த்து இவர்தோற்றது. (தக்கசீர்ச்சடகோபனென்னம்பி) * தக்க கீர்த்தித் திருக்குருங் குடி நம்பியானவவருடைய நம்பியன்று இவருடையநம்பி. அப்பூர்த்தி என்னளவிலே வந்ததில்லையே.

(ஆட்புக்ககாதல்) அவர்ககடிமைபுக்கத்தாலுண்டான வாதரம். (அடிமைப்பயனன்றே) அடிமையே ப்ரயோஜநமாகவுடையதன்றே. முற்பட அடிமைபுக்கு,அநந்தரம்ஆதரம்நடந்து, பின்பு அடிமைசெய்யுமதுவே அவர்க்குப்ரத்யுபகாரம். முற்படசேஷபூதனய், பின்பு ப்ரேமம்நடந்து ப்ரேமாநுரூபமான கிஞ்சித்காரமும் நடக்கவேணும். ஆசார்யபவ்யதையும் ஆசார்யப்ரேமமும், ஆசார்யகிஞ்சித்காரமும் இமமூன்றும் அபேக்ஷிதமிறே சிஷ்யனுக்கு. அவர்,பகவச்சேஷத்வத்தையும் பகவத்ப்ரேமத்தையும் பகவச்சேஷவ்ர்த்தியையும் உபதேசித்தார்; இவர்,ஆழ்வார்க்கு சேஷமாய் அவர்க்கேஸ்நிக்தராய் அவர்க்கேகிஞ்சித்கரிக்கத்தேடுகிறாராய்நின்றது; இவர் கற்றது இதிலேயாய்த்து. அவர் புறப்பொருளைவிட்டு உட்பொருளைக் கொடுத்தார்; இவர் உட்பொருளானபகவத்விஷயந் தன்னைப் புறப்பொருளாக்கி, அதிலுமுட்பொருளான ஆழ்வார் திருவடிகளிலே சேஷபூதராய் ப்ரேமபூர்வகமான கைங்கர்யத்திலே இழிகிறாராய்த்து.

கண்ணன் தனக்குக்கவியென்றால் "ஏற்கும்பெருமபுகழ்"என்று கருதிப்ரமாணமருளிச்செய்கிறார் (ஏற்குமித்யாதி.) "தக்கசீர்" என்றபோதே கல்யாணகுணங்களைச் சொல்லியிருக்க"நம்பி" என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அதுக்குமேலே யித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) ஆள்புக்ககாதல் - ஆள்புக்குப்பண்ணினகாதல். இத்தையருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதி.)

(அடிமைப்பயனன்றே)இந்தருசியன்றோஅப்போதேதாஸ்யமான ப்ரயோஜநத்தோடே வ்யாப்தமாயிருப்பது. பகவத்விஷயத்தில் ருசியடியாகப்பிறந்ததாஸ்யம், சரீரவிஸ்லேஷம் பிறந்து அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே ஒருதேசவிசேஷத்திலேசென்றால் பெறக்கடவதாயிறேயிருப்பது;அங்ஙனன்றிக்கே,ஆழ்வார்பக்கல் பிறந்தருசி, இச்சரீரத்தோடேயிங்கேயாழ்வார்திருவடிகளிலேயெல்லாவடிமையுஞ் செய்யலாம்படிபண்ணும். "துயரறுசுடரடிதொழுதெழு" என்றுமுதலிலே அபிநிவேசித்த ஆழ்வார்க்கு * முனியே நான்முகனுக்கவ்வருகேயிறே பேறாய்த்து; இவ்விஷயத்தில் ருசிபிறந்தால் அத்தனைவிளம்பியாதென்கிறது. அன்றேயென்றது - ஆமென்றுமாம் ... ... (௧0)

(அடிமைப்பயனன்றே) அடிமை ப்ரயோஜநமென்னுமிடம் ஆழ்வார்ஸ்ரீபாதத்திலே கற்றோர். (அன்றே) அதுவேயன்றோ அர்த்தம். அந்த * வழுவிலாவடிமை செய்கிறதிற்காட்டில் இதுவன்றோவுறுவது. ... ... (௧௨)

அ.—பத்தாம்பாட்டு. (பயனன்றாகிலுமித்யாதி) கீழ்ப்ரபந்தத்திலோடின தாத்பர்யம் - ஆழ்வாருடைய ஸர்வப்ரகாரவைலக்ஷண்யமும்,இப்படிவிலக்ஷணரானவாழ்வார் தம்பக்கல் பண்ணின உபகாரவைபவமுமிறே. தம்முடைய தோஷத்துக்கு எதிர்த்தட்டான ஆழ்வார்வைலக்ஷண்யமும், தம்முடைய குறைக்கெதிர்த்தட்டான உபகாரகத்வமும், இவ்விரண்டையும் சொலலிக்கொண்டு போந்தார்-கீழ்; இப்பாட்டில்-அவ்வுபகாரத்துக்குப்ரத்யுபகாரம் தேடிக்காணாமையாலேதெகுடாடுகிறார்."வேதத்தினுட்பொருள்நிற்கப்பாடியென்னெஞ்சுள்நிறுத்தினான்" "[illegible]" "யோமாதகாதிஸ இதேவமாவா:" என்று முமுக்ஷுதசையோடு முக்ததசையோடுவாசியற உபகாரஸ்ம்ருதி நடக்குமதுபோக்கிப்ரத்யுபகாரம் பண்ணித் தலைக்கட்டப்போகாதிறே. ப்ரத்யுபகாரநிரபேக்ஷத்வம்ஆசார்யலக்ஷணமாய் ப்ரத்யுபகாரஸாபேக்ஷத்வம் சிஷ்யலக்ஷணமாகையாலே,அதுக்குவழிதேடிக்காணாமையாலே அலமர்கிறார். உபகாரம்அதுக்குப்ரத்யுபகாரந்தேடுகையிலேமூட்டும்;உபகாரகௌரவம் ப்ரத்யுபகாரமில்லாதபடிபண்ணும்.அதுக்கு ஸத்ருசப்ரத்யுபகாரமாகவேணும்;அதுண்டாகிலிறேஇவன்பண்ணலாவது

அடிமையை,பயனாக-பலமாக வுடைத்தானதென்று அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அப்போதேயித்யாதி.) வ்யாவர்த்யபூர்வகம் விவரணம்பண்ணுகிறார் (பகவதித்யாதி.) இத்ஸை மூதலிக்கிறார் (துயரறுசுடரித்யாதி.) முந்தினவர்த்தத்தில்"அன்றே-அடிமைப்பயன்" என்றந்வயம்; இரண்டாமர்த்தத்துக்கு யதாக்ரமமந்வயம். (௧0)

அ.—பத்தாம்பாட்டில், ஆழ்வார் தமக்கு உபகரித்தவுபகாரத்தையநுஸந்தித்தவாறே,தாம்இதுக்குமுன்பு ஆழ்வார்விஷயத்தில் நின்றநிலையடங்க முதலடியிட்டிலராகத்தோற்றுகையாலே, அவர் பண்ணின வுபகாரத்தைப்பேசுகிறார். அவன் பண்ணின உபகாரத்துக்குப்ரத்யுபகாரமில்லையோ.வென்னில்; "కృత్స్నాంవాపృథివీందద్యాత్ నతత్తుల్యంకథంచన" "க்ர்த்ஸ்நாம்வாப்ர்திவீம் தத்யாந் நதத்துல்யம் கதஞ்சந" என்று - பஞ்சாசத்கோடி விஸ்தீர்ணையான பூமியும்ஸத்ர்ஶமன்றென்றதிறேசாஸ்த்ரம்.அவன் இவனுக்கு உபகரித்தது ஸர்வாதிகமாயிருப்பதொரு மிதுநத்தையாலும், அப்படியேயிருப்பதொரு மிதுநத்தையுபகரித்தாலிறே இவன் ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணினானாவது; ஆகையாலே ஆசார்யவிஷயத்திலெல்லாம் செய்தாலும் அவன்பண்ணின வுபகாரத்தைப்பார்த்தால் ஒன்றும் செய்திலனாய்என்று மொசுகக்குறைவாளனாய்ப் போருமித்தனை.

பயனன்றாகிலும்பாங்கலராகிலும்
செயல்நன்றாகத்திருத்திப்பணிகொள்வான்
குயில்நின்றார்பொழில்சூழ்குருகூர்நம்பி
முயல்கின்றேனுன்றன்மொய்கழற்கன்பையே.

ப - ரை.—பயனன்றாகிலும் - ப்ரயோஜநமில்லாதபோதிலும், பாங்கலராகிலும் - பாங்கறவர்களாகிலும், செயல் - தம்செயலாலே, நன்றாக - அநுஷ்டாநபர்யந்தமாக, திருத்தி - சிக்ஷித்து, பணிகொள்வான் - பகவத்பாகவத கைங்கர்யத்தில் அந்வயிப்பிக்குமவராய், குயில்நின்று - நேரீர் பரிஸரத்திலே

இனி "எத்தைச்செய்வோம்" என்கிறதிலேசெய்ப்போடே காலம்போமித்தனை. இவன் திருத்தித்தருகையாலே பகவத்விஷயத்துக்கு ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணலாம், இவன்றானே திருத்தினவத்தை இவனுக்குக் கொடுக்கைஸத்ர்சமன்றே.

பத்தாம்பாட்டு. "ஆட்புக்ககாதலடிமைப்பயனன்றே" என்று-தாம் அநுகூலராய்கைங்கர்யங்களைப்பண்ணிக்கொண்டிருக்க, "பயனன்றாகிலும்பாங்கலராகிலும்" என்று அநுஸந்திக்கக்கூடுமோவென்கிற சங்கையிலே அதுதன்னெஞ்சிற்படாமையாலேயருளிச்செய்கிறாரொன்று அவதாரிகையருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரித்யாதி.) தமக்கு-மதுரகவிகளுக்கு.உபகாரத்தை என்றது-"என்னெஞ்சுள்நிறுத்தினான்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து. இதுக்குமுன்பு என்றது-"பயனன்றாகிலும்" இத்யாத்யநுஸந்தாநத்துக்கு முன்பென்றபடி. "அவன் பண்ணினஉபகாரம்" என்றது-தன்பக்கலொன்றுமின்றிகே யிருக்கஅவன் பண்ணினஉபகாரமென்றபடி. முதலடியிட்டிலராகத்தோற்றுகைக்குஹேது தாம்பண்ணினஅநுகூலாசரணம் ஸத்ர்சமல்லாமையாலே அத்தைப்பண்ணக்கூடாதென்று கருத்து. ப்ரத்யுபகாரம்-ஸத்ர்சோபகாரம். ப்ரத்யுபகாரமில்லாமைக்கு சாஸ்த்ரங்காட்டினவநந்தரம் உபபத்தியுங்காட்டுகிறார் (அவனிவனுக்கித்யாதி.)

யிருக்கிற குயில்களுங்கூட நின்று, ஆர்-திருவாய்மொழியைப்பாடுகிற ஸம்ர்த்தியையுடைய, பொழில - பொழிலாலே, சூழ்-சூழப்பட்ட, குருகூர்-திருநகரிக்கு, நம்பி-நிர்வாஹகரானவரோ, உனறன-தேவரீருடைய, மொய்-ச்லாக்யமான, கழல்கு - திருவடிகளுக்கு, அனபையே - அபிநிவேசத்தையே, முயல்கின்றேன் - அர்த்தியாநின்றேன்.

வ்யா.—(பயனன்றாகிலும்) நாட்டிலேயொருவனுக்கு ஒருவனுபகரிப்பது ஒருப்ரயோஜநத்தைப்பற்றவிறே; அங்ஙனொருப்ரயோஜநமில்லாதிருக்கச்செய்தேயும். (பாங்கலராகிலும்) ப்ரயோஜநமில்லாவிட்டால், சொல்லுகிற ஹிதங்கேட்கைக்குப் பாங்காயிருக்கலாமிறே; அங்ஙன்பாங்கின்றிக்கே யிருந்தார்களேயாகிலும்.

வ்யா.—(பயனன்றாகிலும் பாங்கலராகிலும்) "ధర్మార్థౌ యత్ర న స్యాతాం శుశ్రూషా వాపి తద్విధా। తత్ర విద్యా న వక్తవ్యా" "தர்மார்த்தௌயத்ர நஸ்யாதாம்ஶுஶ்ரூஷாவாததாவிதா। தத்ரவித்யாநவக்தவ்யா" என்கிறபடியேதாமார்த்தரூபமானப்ரயோஜநமாதல், "శుశ్రూషా" "ஶுஶ்ரூஷாவா" என்கிறவதிகாரமாதலின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும். அத்ர்ஷ்டப்ரயோஜநமாதல் த்ர்ஷ்டப்ரயோஜநமாதலின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும், பகவத் ப்ரியஸித்திக் காதல் பகவத்ஸமாராதநசேஷமாக இவர்பக்கலுண்டான தரவ்யஸித்திக்காதலன்றிக்கே, அவனுடைய சுச்ரூஷையாகிற அதிகாரிபூர்த்திகண்டாயிறே பகவத்விஷயத்தை உபதேசிக்கைக்கு யோக்யதையுள்ளது. "ఆర్తః, ధన్యః, శుశ్రూషుః, అధ్యాప్యః" "அர்த்தத:, தாயுத:, ஶுஶ்ருஷு:, அத்யாப்ய:" என்கிறபடியே நிரவதிகவத்ஸலனானவனும், "శిష్యస్తేఽహం శాధి మాం త్వాం ప్రపన్నమ్" "ஶிஷ்யஸ்தேஹம்ஶாதிமாமத்வாம் ப்ரபந்நம்" என்றபின்பிறே உபதேசப்ரவர்த்தகனாய்த்து. இவர் அப்படியன்றிக்கே, துர்க்கதியேபற்றாசாகவாய்த்து உபதேசித்தது. *புன்மையாகக் கருதுவதேபற்றாசாகவாய்த்து *இவர் அன்னையாய்த்தனுய்த்து. இத்தலையில் ஒருநன்மைபார்க்கவேண்டிற்றில்லை புன்மையாகிறது துர்க்கதி. ஸ்வப்ரயோஜந நிரபேக்ஷமாகப் பிறருடைய துர்க்கதியேபற்றாசாகவாய்த்து ஸத்துக்கள் உபதேசிப்பது. "శ్రూయతాం పరమార్థో మే దైతేయా దనుజాత్మజాః। న చాన్యథైతన్మన్తవ్యం నాత్ర లోభాదికారణమ్" "ச்ரூயதாம்பரமார்த்தோமே தைதேயாதநுஜாத்மஜா:। நசாந்யதைதந்மந்தவ்யம் நாத்ரலோபாதிகாரணம்" என்கிறபடியே. "నాత్ర లోభాదికారణమ్" "நாத்ரலோபாதிகாரணம்" என்கிறவிடம்-ஸ்வப்ரயோஜநநிரபேக்ஷம்; "దనుజాత్మజాః" "தநுஜாத்மஜா:" என்கிறவிடம் - ஆஸுரஸம்பந்தம் பிறருடையதுர்க்கதி; "శ్రూయతామ్" "ஶ்ரூயதாம்" என்கிறவிடம்-உபதேசம்; "పరమార్థః" "பரமார்த்த:" என்கிறவிடம் - உபதேஷ்டவ்யமான அர்த்தகௌரவம்; "మే" "மே" என்கிறவிடம் - உபதேஷ்டாவினுடைய ஆப்தி பூர்த்தி.

இப்படியிருக்குமவர்களுக்கு ஹிதஞ்சொல்லுகைக்குஹேது வென்னென்னில்; இவர்களநர்த்தம் பொறுக்கமாட்டாமையிறே. இப்படியுபதேசித்தாருண்டோவென்னில்; ராவணனுடைய துர்க்கதியைக்கண்டு, "[illegible]" "மித்ரமௌபயிகம்கர்த்தும்" என்று-அவனுக்கு ஹிதஞ்சொன்னாளிறே பிராட்டி. ஒருவன், தலைக்கடையையும் புழைக்கடையையும் அடைத்துக்கொண்டு அகத்துக்குள்ளேகிடக்க அகம் நெருப்புப்பட்டுவேவாநின்றால், கண்டுநின்றார் அவிக்கும்போது, தங்களுக்கொரு ப்ரயோஜநத்தைப்பார்த்தாதல், உள்ளேகிடந்தவனபேக்ஷித்ததுக்காக வாதலன்றே யவிப்பது; இப்படியாய்த்து ஆழ்வார்படியும்.

(செயல்நன்றாக) தனக்கொரு ப்ரயோஜநமில்லையேயாகிலும், எதிர்த்தலைபாங்கின்றியேயொழிந்தாலும் அவனுஜ்ஜீவிக்கும்படியென்னென்னில்; தம்முடைய செயலாலே எல்லாம நன்றாம்படிபண்ணி. இவன்செயல்தான் நன்றாம்படிபண்ணி யென்றாகவுமாம்.

(பயனன்றாகிலும் பாங்கலராகிலும்) நிஷ்பலமேயாகிலும் அநதிகாரிகளேயாகிலும்.

(செயல்நன்றாகத் திருத்தி) அநுஷ்டாநபர்யந்தமாக வுபதேசித்துத் திருத்தினார். என்னளவன்றியிலே தம்முடைய வளவிலே உபதேசித்தார். க்ஷத்ரபந்துவுக்கு துர்க்கதியே பற்றாசாக வைஷ்ணவனுபதேசித்தவிடத்திலும் காலாந்தரத்திலிறே அவனுக்குபலித்தது, இவர் * ஊரும் நாடு முலகமும் தன்னைப்போலே யாக்குமவராகையாலே * செயல்நன்றாகத்திருத்தினார். (செயல்நன்றாகத் திருத்தி) இவருபதேசித்த வர்த்தம என்னெஞ்சிலேபட்டு அது தான் அத்யவஸாயபர்யந்தமாய், அவ்வளவன்றிக்கே அநுஷ்டாநசேஷமாய், அவ்வநுஷ்டாநந்தான் ஸதஸதநுஷ்டாந மிச்ரமாகையன்றிக்கே ஸதநுஷ்டாநமேயாம்படி திருத்தினார். முற்பட ச்ரவணமும் ச்ருதமானவர்த்தத்தில் மநநமும் மநநமானவர்த்தத்தில் மஹாவிச்வாஸமும் விச்வஸிதமானவர்த்தத்தில் அநுஷ்டாநமும் அதில் அஸதநுஷ்டாநம் கலசாதேஸதநுஷ்டாநமேயாய்ப் போருகையுமிறே செயல் நன்றாகத் திருத்துகையாவது.

துர்க்கதிகண்டுபதேசிக்கைக்கு உபபத்தியுங்காட்டுகிறார் (ஒருவனித்யாதி.) அகம்-க்ருஹம். சங்காஸமாதாந பூர்வகம் எடுத்த ப்ரதீகத்துக்கு தாத்பர்யம் (தனக்கித்யாதி.) ஸ்வப்ரயோஜந மில்லாதே போனாலும் அவன்ப்ரயோஜநமானாலும் ஸித்திக்கவேண்டாவோவென்று சங்கைக்குக்கருத்து. "செயல்நன்றாக" என்றது-ஸாமாந்யமாக விருக்கையாலே, ஆழ்வாருடைய செயலாலே என்று கீழருளிச்செய்து, இவன் செயலை நன்றாகப் பண்ணியென்று அர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதி.)

(திருத்திப்பணிகொள்வான்) "தீர்ந்தவடியவர்தம்மைத்திருத்திப்பணிகொள்ளவல்ல" என்று—"ப்ராப்யமும்ப்ராபகமுந்தானே" என்றத்யவஸித்திருக்குமவர்களுடையவிரோதியைப்போக்கி அடிமைகொள்ளுமவனென்றதிறே ஸர்வேஶ்வரனே; அங்ஙனன்றிக்கே, இவையொன்றுமின்றிக்கே யிருக்குமவர்களையும் திருத்திப்பணிகொள்ளுமவரிறே ஆழ்வார். "பணிகொள்வான் - குருகூர்நம்பி" என்றந்வயம்.

(திருத்தி) இவற்றில் ஏக்கையில் என்னைக்காட்டிக்கொடாதே தாமே கைக்கொண்டாராய்நின்று இவ்வவஸ்தாபந்நமாக்கினார்.

(பணிகொள்வான்) பகவத்பாகவதவிஷயங்களில் கிஞ்சித்காரத்திலே மூட்டினார். திருத்தினபலம் விநியோகமகொள்ளவேணுமே, இவரும் அவர்க்குசப்பாகவாய்த்து பகவத்பாகவத விஷயங்களுக்கு அடிமைசெய்வது. பகவத்கிஞ்சித்காரமும வேணும், ஆசார்யகிஞ்சித்காரமும் வேணும், வைஷ்ணவகிஞ்சித்காரமும் வேணும். பகவத்பாகவதவிஷயங்களுக்கு அடிமைசெய்யும் ஆசார்யனுக்குப்ரியமாக பகவத்பாகவதவிஷய மிரண்டும் உகக்கைக்கு ஆசார்யனுக்கு அடிமைசெய்யும். பதத்ரய நிஷ்டையைப்போலே கிஞ்சித்காரத்ரயமும் இவனுக்கு அபேக்ஷிதமா யிருக்கும். ஸ்வரூபம் பகவதகிஞ்சித்காரத்திலே மூட்டும்; பகவத்ப்ரீதி பாகவதகிஞ்சித்காரத்திலேமூட்டும்; பாகவதப்ரீதியும் இவ்வ்யக்தித்வயத்தினுடைய வைபவத்தை உபதேசித்தஉபகார ஸ்ம்ருதியால் வந்த விவன் தன்னுடைய ப்ரீதியும் ஆசார்யகிஞ்சித்காரததிலே மூட்டும். இப்படி ஒன்றுக்கொன்று ப்ரவர்த்தகமாயாய்த்து மூன்று விஷயமுமிருப்பது. இதில் ஒன்று நிருபாதிகஸம்பந்தம்; மற்றவையிரண்டும் ஸோபாதிகஸம்பந்தம். அதில் ஒன்று உததேச்யதையுபாதியாகப் பிறக்கும்; ஒன்று உபகாரகத்வமுபாதியாகப்பிறக்கும்.

(பயனித்யாதி) அநதிகாரியான வென்னை அதிகாரத்தின் மேலெல்லையிலேநிறுத்தி நிஷ்பலமான வென்னை பகவத்பாகவத கைங்கர்யத்திலே அந்வயிப்பித்துத் தாமருளின ப்ரயோஜநங்கொண்டார்.

"திருத்தி" என்றதுக்கு - திருந்தாதவனையும் திருத்தியென்றாய், வ்யாவர்த்யபூர்வகமாக தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தீர்ந்த இத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) இவையொன்றுமின்றிக்கே என்றது - ப்ராப்யமவனே என்றும் ப்ராபகமவனே என்றும் சொல்லுகிற அத்யவஸாயங்களின்றிக்கே என்றபடி. "கொள்வான்" என்றது-கொள்ளுகைக்காகவென்று போராமைக்காக அந்வயங்காட்டுகிறார் (பணிகொள்வா னித்யாதி.)

(குயில்நின்றார் பொழில்சூழ்) என்றவிடம் - திருத்திப் பணி கொள்ளும்படிக்கு த்ர்ஷ்டாந்தம். இவர் ஒருகாலத்திலே ஆற்றாமையாலே, "காணவாராய்" என்றுகூப்பிடுவதுமொருபாசுரமுண்டு; "யாவர் நிகரகல்வானத்தே" என்று களித்துச் சொல்லுவது மொருபாசுரமுண்டு; இவர்பாசுரத்தைக்கேட்ட குயில்களும் செவியேற்றத்தாலே யிப்பாசுரத்தையேசொல்லும்; ஆகஇரண்டுபாசுரத்துக்கும் குயில்களாய்த்துப் பயிற்றுவன.

(பயனித்யாதி) அவன் * தீர்ந்த வடியவர்தம்மைத் திருத்திப் பணிகொள்ளுமித்தனை, இவர் கருந்தறையிலே திருத்துமவராய்த்து. அவன் அதிகாரநிஷ்பத்தி பிறந்தால் ப்ராப்யவிரோதிகளைப் போக்கிப் பணிகொள்ளும்; அவ்வதிகார நிஷ்பத்தி தன்னையுங்கொடுத்தாய்த்து இவர் அடிமைகொண்டது. அதிகாரநிஷ்பத்தி ஆசார்யனாலே; புருஷார்த்த நிஷ்பத்தி ஈச்வரனாலே. அதிகாரமாவது-ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களில் புரையறுதியாகையாலே, "செயல்நன்றாகத்திருத்தி" என்று-அவராலேயிறே இவர்க்குண்டாய்த்து. இவனைத் தன்னுபதேசத்தாலே வெளிச்செறிப்பித்து, தாநநுஷ்டித்துக்காட்டி, தன்னில் விஞ்சின அநுஷ்டாநம் இவன்கையிலே கண்டாலாய்த்து அவன் இவனை பகவத்பாகவத கிஞ்சித்காரயோக்யனென்றறுதியிடுவது.[ஆர்ந்தபுகழச்சுதன்] இவ்வளவிலே புகழ் படைத்து, "பற்றினாரைவிடாதவன்" என்கிற பட்டப்பெயரும் பெற்றாய்த்து அவனிருக்கிறது. (பணிகொள்வான் குயில்நின்றார் பொழில்சூழ்குருகூர்நம்பி) பணிகொள்ளுமவராய்த் திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவரோயென்று ஸம்புத்தி.

(குயிலித்யாதி) அசேதநமானபக்ஷிஜாதமடைய ஆழ்வார்பரிஸரத்திலேதிருந்தி, திருவாய்மொழிபாடக்கற்றுப்பாடாநின்றால் சேதநனான நான் திருந்தச்சொல்லவேணுமோ. சாகாஸம்பந்தமுண்டாகையாலே அக்குயில்கள் திருவாய்மொழியையாய்த்துப் பாடுவது. அவை * பாடுங்குயில்களாகையாலே தம்பிரான் மாரைப்போலே ஆழ்வார்க்குத்திருவாய்மொழிபாடுவனவாய்த்து. ஒருதேசஸம்பந்தத்தாலே*செவ்வாய்க்கிளி நான்மறைபாடுமானால் இத்தேசவர்த்திகளுக்குத் திருவாய்மொழிபாடச்சொல்லவேண்டாவிறே. தாம் மதுரவாக்காகையாலே மதுரவாக்கான குயிலையிட்டுப் பொழிலைச் சிறப்பிக்கிறார்.

செவியேற்றத்தாலே - செவியாலே. பயிற்றுகை - அப்யஸித்துச் சொல்லுகை.

(குருகூர்நம்பி) "ஊரும்நாடுமுலகமுந்தன்னைப்போல்" என்று சேதநராளவன்றிக்கே, திர்யக்குக்களளவு மேறும்படியாயாய்த்து ஆழ்வாருடையபூர்த்தியிருப்பது.

(முயல்கின்றேனுன்றன்மொய்கழற்கன்பையே)உன்னுடைய ச்லாக்யமானதிருவடிகளுக்கன்பையே, முயல்கின்றேன்-அர்த்தியாநின்றேன். செய்கிறவடிமையால் பர்யாப்திபிறவாமையாலே, "திருவடிகளிலே யெனக்கபிநிவேசம்வேணும்" என்று அர்த்திக்கிறார். "என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாயுனக்கென்செய்கேன்"என்று ஆழ்வார் தாம் அவ்விஷயத்திலே தடுமாறினாப்போலே, ஆழ்வார்பண்ணின வுபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரங் காணாமையாலே தடுமாறுகிறார். ()

(குருகூர்நம்பி) ப்ரத்யுபகார நிரபேக்ஷதைக்கடியான பூர்த்தியையுடையவரோ. பகவதகிஞ்சித்காரத்துக்கு த்வாரம்பெறிலும ஆசார்யகிஞ்சித்காரத்துக்கு த்வாரமில்லை. இவன் த்ர்ஷ்டத்தை கர்மத்தின்கையிலேபொகட்டு அத்ர்ஷ்டத்தை ஈச்வரன்கையிலே பொகட்டிருக்குமவனிறே.

(உன்றன் மொய்கழற்கன்பையே - முயல்கின்றேன்) உன்னுடைய பரமபோக்யமான திருவடிகளிலுண்டான ஸ்நேஹமடியாக ப்ரத்யுபகாரந்தேடி. உத்ஸாஹியாநின்றேன். இவ்வுத்ஸாஹத்துக்குமேற்பட ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணுகைக்குவிரகில்லையே. அவர் தாம் "உனக்கென்செய்கேன்" என்பது, "அப்பனுக்கேதுவுமொன்றுமில்லை செய்வதிங்குமங்கே" என்றாப்போலே. (மொய்கழல) "மொய்கழலேயேத்தமுயல்" என்று - ஆழ்வார் அவ்விஷயத்தை யருளிச்செய்யக்கேட்டுப்போந்த வாஸநையாலே, இங்கும்"மொய்கழல்" என்கிறார். கீழே - "அவன்பொன்னடி" என்று ஆழ்வார் திருவடிகளின் பாவநத்வஞ்சொன்னார்; இங்கே - போக்யதை சொல்லுகிறார். * வகுளாபிராமமாய் ஸ்ரீமத்தாயிறே ஆழ்வார்திருவடிகளிருப்பது. (மொய்கழற்கன்பையே) இத்திருவடிகளின் போக்யதை அன்பைக்கொடுத்தது. அன்பு ப்ரத்யுபகாரத்திலே மூட்டிற்று; அதுக்கு இடங்காணாமையாலே அலமராநின்றேன். இவ் வலமாப்பு யாவச்சைதந்யமிறே ... ... (சுo)

---

* நம்பி பததாத்பர்யம் (ஊருமித்யாதி.) மொய்-ச்லாக்யதை. "கழற்கு" என்றது-ஸம்பந்தஸாமாந்ய ஷஷ்டியாய், விஷய விஷயீ பாவனையிட்டு தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (செய்கிற வித்யாதி.) முன்பே அபிநிவேச முண்டாயிருக்க இவர் புநः அத்தை ப்ரார்த்திப்பா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதி.) ()

அ.—நிகமத்தில், இப்ப்ரபந்தத்தையே தஞ்சமாக நினைத்திருக்குமவர்களுக்கு ஆவாஸபூமி பரமபதமென்கிறார்.

அன்பன்றன்னையடைந்தவர்கட்கெலா
மன்பன்தென்குருகூர்நகர்நம்பிக்
கன்பனாய்மதுரகவிசொன்னசொல்
நம்புவார்பதிவைகுந்தங்காண்மினே.

மதுரகவியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ப-ரை.—அன்பன் தன்னை அடைந்தவர்கட்கெலாம் - ஆச்ரிதவத்ஸலனானவனை ஆச்ரயித்தவெல்லார் பக்கலிலும், அன்பன்-வாத்ஸல்யத்தை யுடையராய், தென் - ஸ்ப்ருஹணீயமான, குருகூர்நகர் - திருநகரிக்கு, நம்பிக்கு - நிர்வாஹகரான ஆழ்வாருக்கு, அன்பனாய் - தாஸபூதராய, மதுரகவி - ஸ்ரீமதுரகவிகள், சொன்ன-அருளிச்செய்த, சொல்-பாசுரங்களை, நம்புவார் - தங்களுக்குத் தஞ்சமாக நினைத்திருக்குமவர்களுக்கு, பதி - வஸ்தவ்யதேசம், வைகுந்தம் காண்மின் - பரமபதமாகக்காணுங்கள்.

பதினொராம்பாட்டு. (அன்பனித்யாதி) இப்பாட்டில்-இப் ப்ரபந்தம் கற்றார்க்கு வஸ்தவ்யபூமி பரமபத மென்கிறார். ஆழ்வாருடைய போக்யதையும் அவர் தமக்கு ஸ்வாமி யென்னு மிடமும், தமக்கு காலக்ஷேபவிஷயமும் அவருடைய ப்ரபந்தமே யென்னு மிடமும், ஆழ்வாரோட்டைஸம்பந்தமடியாக ஈச்வரன் மேல் விழுந்தநுபவித்தபடியும், தம்முடைய தோஷம்பாராமல் ஆழ்வார் விஷயீகரித்தபடியும், தோஷந்தான் அவருடைய தேசப்ரபாவத்தாலே தம்மைவிட்டுக்கழன்றபடியும், பின்பு அத்தோஷம் மேலிடாதபடி ஆழ்வார் குணகீர்த்தநமே தமக்கு காலயாத்ரையாம்படி அவர் தம்மைத்திருத்தினபடியையும், அவருடைய க்ர்பா வைபவத்தை லோகமடங்கலும் தாம்பரப்ப வேண்டும்படி தமக்குப் பிறந்த ஆதரமும், பகவத க்ர்பையிற்காட்டில் ஆழ்வாருடைய க்ர்பை லோகத்திலே அதிசயித்தபடியையும், அக் க்ர்பை யடியாக அவர் உபகரித்த வுபகாரமும், அவ்வுபகார பரம்பரைகளுக்கு ப்ரத்யுபகாரந்தேடி அவருடைய பூர்த்தியாலே ப்ரத்யுபகாரத்துக்கு அவகாசம் காணாமல் தாம் அலமருகிறபடியையுமிறே கீழ்ச்சொல்லி நின்றது; இவ்வர்த்தங்களுக்கு வாசக சப்தமிட்டுச்சொன்ன இப் ப்ரபந்தத்திலே ஆதரமுள்ளார்க்கு, நித்யஸூரிகள் பரமபதத்திலே ஒரு ப்ராப்தி பண்ணிக்கொடுப்பர்களென்கிறார். இவர்களுக்குத் திருநகரியே ப்ராப்யஸ்தலமாயிருந்ததாகிலும் அவர்க ளாதரத்துக்காக அங்கேபோய் அங்கும் ஆழ்வாரை அநுபவிக்கப்பெறுவர்கள்.

நிகமத்தில், "நம்புவார்பதிவைகுந்தங்காண்மின்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகையருளிச்செய்கிறார் (நிகமத்திலித்யாதி.)

வ்யா.—(அன்பன்) வாத்ஸல்யத்தையே நிரூபகமாகவுடையவனாய்த்து ஈச்வரன். இன்னானுக்கன்பன் என்று விசேஷியாமையாலே, "రిపూణామపివత్సలః" "ரிபூணாமபிவத்ஸலः" என்கிறபடியே-ஸர்வவிஷயமாய்த்து அவனுடைய வாத்ஸல்யமிருப்பது. அதுக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; "సర్వేషామేవలోకానాంపితామాతాచమాధవః" "ஸர்வேஷாமேவலோகாநாம்பிதாமாதாசமாதவः" என்றும், "దేవానాందానవానాఞ్చసామాన్యమధిదైవతమ్" "தேவாநாம் தாநவாநாஞ்சஸாமாந்யமதிதைவதம்" என்றும்-ஜநகத்வப்ரயுக்தமானஸம்பந்தம் ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே வாத்ஸல்யமும் பொதுவாயிருக்கும்.

ௗ வ்யா.—(அன்பனித்யாதி) கவிபாட்டுண்ட விஷயத்தையும், கவிபாடினதம்மையும், கவிதன்னையும், கவியையேதேனுமொரு வழியால் கற்றவர்களுக்கு பலமும் சொல்லுகிறது.

(தன்னையடைந்தவர்கட்கெலாம்-அன்பன்) தம்முடைய திருவடிகளை யாச்ரயித்த என்போல்வார்க்கெல்லாம் வத்ஸலராயிருக்குமவர். எங்கள்தோஷங்களைப்பாராதே தம்முடைய குணங்களைத் தந்து தரிப்பிக்குமவர். "நான்மறையாளர்கள் புன்மையாகக் கருதுவராதலில் அன்னையாயத்தனாய்" என்றும், "நின்று தன்புகழேத்தவருளினான்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே. அன்றிக்கே, "அன்பன்" என்று-ஸர்வேச்வரனுக்குத் திருநாமமாய், அவனை ஆச்ரயித்தவர்க்கெல்லாம் ஸ்நிக்தராயிருப்பர். "మద్భక్తజనవాత్సల్యమ్" "மத்பக்தஜநவாத்ஸல்யம்" என்று இத்தையிறே ப்ரதமலக்ஷணமாகச் சொல்லிற்று.

(அன்பன்) இன்னபடி அன்பனென்கையன்றியிலே எல்லார்க்கும் எல்லாப்படியாலும் நிஸர்க்கஸௌஹார்த்தாயிருக்கும். "ఏవంనిసర్గసుహృది,నచిత్రమిదమాశ్రితవత్సలత్వమ్" "ஏவம்நிஸர்க்கஸௌஹார்தி-நசித்ரமிதமாச்ரிதவத்ஸலத்வம்" என்று - ஸௌஹார்த்த கார்யமிறே வாத்ஸல்யம். "సర్వలోకైకవత్సలః" "ஸர்வலோகைகவத்ஸலः" "శరణాగతవత్సలః" "ஶரணாகதவத்ஸலः" "రిపూణామపివత్సలః" "ரிபூணாமபிவத்ஸலः" என்னும்படி லோகத்துக்காக வத்ஸலனுமாய் அதில் ஆச்ரிதரளவிலே, "దోషోయద్యపి" "தோஷோயத்யபி" என்னும்படி வத்ஸலனுமாய், ப்ராதிகூல்யமே பண்ணிப்போருமவர்களுக்கும் வத்ஸலனாயிருக்கும். * ప్రతిభవమపరాద్ధుర్ముగ్ధసాయుజ్యదోభూః-ப்ரதிபவம பராத்துர்முக்த ஸாயுஜ்யதோபூःவிறே. அங்கு, மௌக்த்யமாவது-தோஷம் நெஞ்சில் படாதொழிகையாய்த்து.

"அன்பன்" என்றவிடத்தில் ப்ரீதியை விஷயாநுரூபமாக வாத்ஸல்ய பரமாக்கியருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யத்தை யித்யாதி.)

(அன்பன்) தன்னை ஸ்நேஹித்தார்க்குத் தானொருவனுமே விஷயபூதனுமாய், தான் ஸ்நேஹிக்குமிடத்தில் விபூதியாக ஸ்நேஹிக்குமவன். தன்னை ஸ்நேஹித்தவன் புறம்பே சிலவற்றை ஸ்நேஹித்தால் அவனுக்குத் தன்னைப்பெறவிரகில்லை, தான் எல்லாரையும் ஸ்நேஹியாநுகில் தான் இன்றிக்கேயொழியும். "[Telugu-script text]" "[Telugu-script text]" "நிரவதிகவாத்ஸல்ய ஜலதே" "வாத்ஸல்ய மஹோததே" என்கிறபடியேகடலுக்குள்ளே மாணிக்கங்களடைய மறைந்துகிடக்குமாப்போலே, இவ்வாத்ஸல்யகுணத்திலே குறைந்தரங்களடைய மறையும்படியாயாய்த்து-இதுஸ்வரூபத்தை விளாக்கொலைகொண்டு கிடக்கும்படி. ஸ்வரூபந்தான் ஸர்வஸாத்ர்ச்யரஹிதமாநுப்போலேயாய்த்து - இக்குணமும் ஸத்ர்சரஹிதமாய் * நிகரில் புகழாயிருக்கும்படி. அந்தஸாத்ர்ச்யராஹித்யத்தால்பெற்றது பரத்வஸித்தி; இந்த ஸாத்ர்ச்யராஹித்யத்தால் பெற்றது சரண்யத்வஸித்தி. (அன்பன்) தன்னைப்பற்றிப் புறம்பே சிலவற்றை யாசைப்பட்டவர்களுக்கும், "[Telugu-script text]" "உதாரா:" என்று குணங்கொள்ளும் வ்யாமோஹத்தை யுடையவன். (அன்பன்) உபக்ரமத்திலே, "கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பினல் கட்டுண்ணப் பண்ணிய பெருமாயனென்னப்பன்" என்று-சீலஸௌலப்யஸ்வாமித்வங்களை உபாதாநம்பண்ணி, உபஸம்ஹாரத்திலே வாத்ஸல்ய குணத்தோடே தலைக்கட்டுகிறார். அவை ஒருதட்டு, இது ஒருதட்டிறே. இத்தைப்பற்றவிறே, "[Telugu-script text]" "ஶீலாதிகுண ஸம்பந்நஸ்ஸர்வலோகைகவத்ஸல:" என்று ரிஷிகளும் சொல்லிற்று.

(அன்பன்றன்னையடைந்தவர்கட்கெலாமன்பன்) இப்படி ஸர்வலோகவத்ஸலனான ஸர்வேச்வரனுடைய இக்குணத்துக்குத்தோற்று, "[Telugu-script text]" "குணைர்தாஸ்யமுபாகத:" என்று அடிமைபுக்கு அவன்திருவடிகளை உபாயத்வேந வரணம்பண்ணியிருக்கும் ஸாத்விகவர்க்கத்துக்கு நல்லராயிருக்குமவர். அவனுக்கு எல்லாரோடும் பந்தமுண்டாகையாலே எல்லாரையும் ஸ்நேஹிக்கும்; இவர் "பரமனைப்பயிலும் திருவுடையார் யவரேலு மவர்கண்டீர்- எம்மையாளும்பரமர்" என்றிருக்குமவராய்த்து. இவரைப்போலே வைராக்யபூர்வகமான ஸ்நேஹமன்றே அவனது. அவனுக்கு எல்லாரோடும் ஸ்வரூபஸம்பந்தம்; இவரது உபாதிநிபந்தந ஸம்பந்தம். (எல்லாமன்பன்) அவர்களுடைய ஜாத்யாதிநியமம் பாராதே தத்ஸம்பந்தமேஹேதுவாக நல்லராயிருக்குமவர். "கும்பி நரகர்களேத்துவரேலும் - என்தொழுகுலம்" "எத்தனை நலந்தானிலாத சண்டாள சண்டாளர்களாகிலும் - மணிவண்ணர்க்காளென்றுள் கலந்தார் அடியார் தம்மடியாரெம்மடிகள்" என்றிருக்குமவர்.

(தன்னையடைந்தவர் கட்கெலாமன்பன்தென்குருகூர்நகர்நம்பி) ஆழ்வாருடைய அன்பு அங்ஙன் பொதுவாயன்றேயிருப்பது; "பரமனைப்பயிலும் திருவுடையார் யவரேலும் அவர்-எம்மையாளு ம்பரமர்" என்கிறபடியே-பகவத்ஸம்பந்த நிபந்தநமாயிறே யிருப் பது. தம்மைப்போலே "அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" என்பாரொ ல்லாரையுந் தமக்கு நாதராகவாய்த்து நினைத்திருப்பது. (தென் குருகூர்நகர்நம்பி) "அடியாரடியார்தம்மடியார்" என்று-தத்ஸம்ப ந்திஸம்பந்திகளளவும்பண்ணினப்ரேமத்தாலே பூர்ணராயிருப்பர்.

(நம்பிக்கன்பனாய்) பகவத்விஷயத்தளவுமன்றிக்கே, ததீயரள வுமன்றிக்கே, ஆசார்யவிஷயத்திலே ஸக்தராய். தனக்கு புருஷார்த் தம் வேண்டியிருக்கில் பகவத்விஷயத்தைப் பற்றவமையும்; அங் ஙன்தானுகந்ததன்றிக்கே, "ஈஶ்வரனுகப்பே புருஷார்த்தம்" என் றிருக்கில் பாகவதர்களைப்பற்ற வமையும்; "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்" "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்" "மத்ப்ராணா ஹி பாண்டவா:" "மமப்ரா ணாஹிபாண்டவா:" என்று - பாண்டவர்களைத் தனக்கு தாரகராக விறே நினைத்திருப்பது. ஈச்வரனோடு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடு வாசியற எல்லாருடையவுகப்பும் அபுருஷார்த்தமென்றிருக்கில் ஆசார்யனைப்பற்ற வடுக்கும்; "ஆசார்யவாந்" என்றாய்த்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுகப்பது.

(அன்பன்) அவனடியார், "நனிமாக்கலவியின்பமே நாளும் வாய்க்க" என்று-பகவதநுபவ ஸுகத்தைவிட்டேயாகிலும் வைஷ் ணவஸமவாயஸம்ச்லேஷரஸராயிருக்குமவர். (அடைந்தவர்கட் கெலாமன்பன்) அவனை சேஷியாக வரிக்கவுமாம், பந்துத்வேந வரிக்கவுமாம், உபாயத்வேநவரிக்கவுமாம், இவர்க்கு ஆதரிக்கவே ண்டுவது ஏதேனு மொருஸம்பந்தமாய்த்து.

(தென்குருகூரித்யாதி) இவர்க்கு இப்படி பகவத்பாகவத விஷ யத்தில் ஸ்நேஹத்துக்கு ஊற்றுவாய் திருநகரியில் பிறப்பாய்த்து. துறைவாய்ப்பாலே பயிரும்வாய்க்குமிறே. இவர்க்கு * கடிதல்கடல் புரைய விளைவிக்கைக்கடி அந்த நிலப்பண்பாய்த்து. (நகர்) அந் நகரவாஸத்தாலேயாய்த்து இவர் ஸாராஸார விவேகஜ்ஞராய்த்து. (நம்பி) இப்படி ஆத்மகுணபூர்ணரானவாழ்வார்.

(அன்பனாய்) இப்படி இவருடைய பகவத்ஜ்ஞாந பக்த்யாதிக ளாகிற ஆத்மகுணம்கண்டாய்த்து இவர்க்கு ஸ்நேஹம்பிறந்தது.

அன்பன்றன்னை யடைந்தவர்கள்-ஸ்ரீமஹாபாகவதர்கள். இங் கு "அன்பன்" என்றது - பக்தனென்றபடி. * நம்பி பததாத்பர்யம் (அடியாரித்யாதி.) பகவானையும் பாகவதர்களையும் பற்றாமல் ஆழ் வார்விஷயத்திலன்பராவானென்னென்ன;"அன்பன், தன்னையடை ந்தவர்கட்கெலாமன்பன், நம்பிக்கன்பன்" என்கிற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து இவர்களுக்குண்டான பலதாரதம்யங்களை யருளிச் செய்கிறார் (தனக்கு என்று தொடங்கி அஞ்சுவாக்யத்தாலே.)

ப்ரதமத்திலே ஆசார்யன் தனக்கு அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநமுகத்தாலே ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்து, பகவத்ஸமாச்ரயண வேளையிலே புருஷகாரபூதனாய், தன்னுடைய அநுஷ்டாநத்தாலே இவனை நல்வழியே கொண்டுபோய், ப்ராப்திதசையிலும் ஸாத்யவிவ்ர்த்தியைப் பண்ணிக்கொடுக்கக்கடவனாய், இப்படி ஹுமுகத்தாலே உத்தேஶ்யனாயிறே யிருப்பது. (மதுரகவி சொன்ன சொல்) ஆழ்வாரை, தாம்சொன்ன பாசுரம் தமக்கினிதாயிருக்கையாலே "மதுரகவி" என்கிறார்.

(சொன்னசொல்நம்புவார் பதிவைகுந்தங்காண்மினே) இனி தாயிருந்ததில்லையாகிலும், இப்ப்ரபந்தத்தைத் தஞ்சமாக நினைத்திருக்குமவர்களுக்கு வஸ்தவ்யதேசம் பரமபதம். ஆழ்வார் உத்தேஶ்யரானால் திருநகரியன்றோ ப்ராப்யமாவதென்னில்; திருநகரியில் * பொலிந்துநின்றபிரானையும், ஆழ்வாரானையுமாய் இருபுரியாய்ச்செல்லும்; அங்ஙனன்றிக்கே ஆழ்வாரானையேயாய்ச் செல்லும் பரமபதம்.

(அன்பனாய்மதுரகவி) அவர்க்கு பகவத்ப்ரேமம்ஸ்வரூபப்ரயுக்தமாய், "ஆராதகாதல் குருகூர்ச்சடகோபன்" என்று நிரூபகமானாப்போலே, இவர்க்கு ஆழ்வார்க்குநல்லரானவனென்று நிரூபகம். அவர் ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களிரண்டிலும் நிஷ்டராய்ப்போருவர்; இவர் மத்யமபதத்திலேயே நிஷ்டராயிருப்பர். (மதுரகவி) அவர் தத்விஷயத்தைக் கவிபாடுகையாலே, "என்னாவிலின்கவி" என்றாப்போலே, இவரும ஆழ்வாரைக் கவிபாடுகையாலே, தம்மை "மதுரகவி" என்கிறார். (நம்பிக்கன்பனாய்-மதுரகவி) நெஞ்சுக்குப் பணி ஆழ்வார்பக்கல் ஸ்நேஹமாய், வாய்க்குப்பணி அவருடைய குணஸ்தோத்ரமேயானவர்.

(சொன்னசொல்) அவர் ப்ரபந்தீகரித்த இந்தசப்தஸந்தர்ப்பத்தை. (சொன்னசொல்) இதுவுமொருசொல்லே! என்று விஸ்மிதராகிறார். (நம்புவார்) இத்தை யாசைப்படுமவர்கள். இவ்வர்த்தத்தை வ்யுத்பத்திபண்ணிவிடுதல்செய்கையன்றிக்கே இதிலே நெஞ்சையுடையராய் இவ்வியலிலே எப்போதும் பரிசயிப்பது, இதுக்குள்ளோடுகிற ஆழ்வாருடைய ப்ரபாவங்களிலே வித்தராவது, இப்ப்ரபாவத்தை யெப்போதும் ஒருவர்சொல்லக்கேட்க வாசைப்படுவதாய், இப்படி நசைபண்ணிப்போருவர்ர்.

அவர்களுக்குகப்பாகவன்றிக்கே அவன்பண்ணின வுபகாரத்தாலும் பற்றவேண்டுமென்கிறார் (ப்ரதமத்திலித்யாதி.) சொல் நம்புவார் என்னாதே "சொன்ன" என்கையாலே பலிதம் (இனி தாயித்யாதி.) இருபுரியாவது - ஒருவன்மேலுக்கு எதிர்மேலுக்கு க்குவிபரீதமாயிருக்கை.

"அடியார் நிலாகின்ற வைகுந்தமோ" என்றும், "வானவர் நாடு" என்றுஞ் சொல்லக்கடவதிறே. நம்பிதிருவழுதி வளநாடு தாஸர், "'நம்புவார்பதிவைகுந்தம்' என்று-அவர்களிருந்ததேசங் காண் பரமபதம்" என்றுசொல்லுவர்;"உரைக்கவல்லார்க்கு வைகுந்தமாகுந்தம் மூரெல்லாம்"என்னக்கடவதிறே;"'கூரத்தாழ்வான் மகன் பிறந்தபின்பு ஸம்ஸாரமும் பரமபதமு மிடைச்சுவரைத் தள்ளி யொருபோகியாய்த்துக்காண்' என்று பெற்றி பணித்தார்" என்று பிள்ளை யருளிச்செய்வர் ... ... (௧௧)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

(நம்புவார்) பகவத்ப்ரபாவத்திற்காட்டில் ஆழ்வார்ப்ரபாவத்தை விரும்புவார். ஆழ்வார்ப்ரபாவஞ்சொன்னவிது கைதவமன்று, ஸத்யமென்று இவ்வர்த்தத்தைத் தங்களுக்குத் தஞ்சமாக விச்வஸித்திருப்பார். (பதிவைகுந்தம் காண்மினே) அவர்களுக்கு வஸ்தவ்ய பூமி பரமபதம் * ... ... (௧௧)

அழகியமணவாளப்பெருமாள்நாயனார்

திருவடிகளேசரணம்.

இங்கேதானே பரமபதம் என்றதுக்கு ஸம்வாதமாக ஓரைதிஹ்யமருளிச்செய்கிறார் (கூரத்தாழ்வானித்யாதி.) பெற்றிபணித்தார் என்றது - இங்கேயிருக்கச் செய்தேதானே அந்தவிபூதியிலநுபவத்தைப்பெற்றிபணித்தார். அங்குத்தையி லநுபவம் இங்கே கிட்டுகையாலே இங்கேயிருந்தே அந்தவிபூதியை யுண்டாக்கினார்; ஆகையாலேயொரு போகியாயிற்றென்றபடி ... (௧௧)

அடிவரவு - கண்ணி நாவினால் திரிதந்து நன்மையால் நம்பினேன் இன்று கண்டு அருள் மிக்கவேதியர் பயனன்றாகிலும் அன்பன் வாடி.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு

ப்ரதிபத-வ்யாக்யாந அரும்பதங்கள்

ஸம்பூர்ணம்.

---

* இங்கே சிலவாக்கியங்க ளிருக்கவேண்டும், கோசாந்தரங்களில் கண்டு கொள்வது.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த திருச்சந்தவிருத்தத்

தனியன்களுக்கு

பிள்ளைலோகஞ்சீயரருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநம்.

அவதாரிகை.—(தருச்சந்தப்பொழில்) இதில்-திருச்சந்தவிருத்தஞ்செய்தருளின திருமழிசைப்பிரான் அவதாரஸ்தலமான*திருமழிசைவளம்பதியும் ஒருதேஶமே! என்று அதிலே ஆழங்காற்படும்படி சொல்லுகிறது.

தருச்சந்தப்பொழில்தழுவுதாரணியின் துயர்தீரத்
திருச்சந்தவிருத்தஞ்செய்திருமழிசைப்பரன்வருமூர்
கருச்சந்துங்காரகிலுங்கமழ்கோங்குமணநாறும்
திருச்சந்தத்துடன்மருவுதிருமழிசைவளம்பதியே.

வ்யா.—(தருச்சந்தப்பொழில்தழுவுதாரணியின்துயர்தீர) தரு-கல்பகத்தரு. சந்து-சந்தநம். * சந்தநப்பூமலர்சோலையிறே;இரண்டு சோலையாலும் சூழப்பட்ட. தாரணி-பூமி. பொழில்தழுவியிருக்கிற பூமியிலுண்டான மநுஷ்யர் துக்கம்தீர. அவர்கள் பகவத்விஷயத்தை யிழந்திருக்கிற துக்கம்தீர. அவர்கள்தான்போக்ய போகோபகரண போகஸ்தாநங்களைவிரும்பி பகவத்விமுகராயாய்த் திருப்பது. அதுக்குமேலே"அறியார்சமணரயர்த்தார்பவுத்தர்சிறியார்சிவப்பட்டார்" என்றிறே அவர்கள்அந்யஶேஷபூதராய் அநர்த்தப்படுகிறது; அவற்றை நிவர்த்திப்பித்து ஸத்வர்த்தராக்குகைக்காக வாய்த்து-"திருச்சந்தவிருத்தம"என்கிற திவ்யப்ரபந்தம் செய்தருளிற்று.' அதிலே "புண்டரீகபாதபுண்ணியகீர்த்தி நும்செவிமடுத்துண்டு நும்முறுவினைத்துயருள்நீங்கியுய்ம்மினோ" என்றும், "நன்மாலைவாழ்த்திவாழ்மினோ" என்றும்-பகவத்பஜநத்தையும் தேவதாந்தராஜ்ஞாநாஶக்திகளை,*காணில்* சொந்தம * வண்டு * போதுகளிலே ஸுவ்யக்தமாக தர்ஶிப்பித்தும் திருத்தியருளிற்று. (திருச்சந்தவிருத்தம்) சந்தோரூபமான வ்ர்த்தமென்றபடி. "கலித்துறை, விருத்தம், வெண்பா" என்றாப்போலே சொல்லக்கடவதிறே. ஏவம்வித பரபந்தநிர்மாணகராய்த் திருமழிஸைக்கு நாதரான ஆழ்வாரவதரித்தவூரிருக்கும்படி சொல்லுகிறது (கருச்சந்தும்காரகிலும்கமழ்) ஆகரத்தில் சந்தநாகருக்களாலும் பரிமளிதமாய்.

(கோங்குமணநாறும்) கோங்கென்கிற வ்ருக்ஷத்தினுடைய புஷ்பபரிமளத்தையு முடைத்தாய் எல்லாவற்றாலும் மிக்க பரிமளத்தையுடைத்தாகையாலே * வேரிமாறாதபூமேலிருப்பாளாய் ஸ்ரீ என்று திருநாமத்தை யுடையளான பெரியபிராட்டியாருடன் பொருந்தியிருக்கும் திருமழியை. (வளம்பதியே) இந்த விபூதியிலே இதொரு தேஶமே! கோங்கு என்று - பரிமளமாகவுமாம் - வளம் - அழகும், ஸம்பத்தும். ஆழ்வாராலே ஊரும் உத்தேஶ்யமாயிருக்கிறது. ... க

அ.—(உலகுமழிசையும்) "இதில் திருமழிசை - மஹீஸாரக்ஷேத்ரம்" என்று மஹத்தையைச் சொல்லுகிறது.

உலகுமழிசையு முள்ளுணர்ந்து தம்மில்
புலவர் புகழ்க்கோலால் தூக்க - உலகுதன்னை
வைத்தெடுத்தபக்கத்தும மாநீர்மழிசையே
வைத்தெடுத்தபக்கம் வலிது.

வ்யா.—(உலகுமழிசையும்) லோகங்களையும் விலக்ஷணமான திருமழிசையையும். (உள்ளுணர்ந்து) மாஹாத்ம்யங்களை மநஸ்ஸிலே மநநம்பண்ணி. (தம்மில்புலவர்) பார்க்கவாதி மஹர்ஷிகளான மஹாகவிகள். (புகழ்க்கோலால்தூக்க) இவற்றின்புகழை யென்னுதல்; புகழ்க்கோலாலே யென்னுதல். தூக்க - துலைப்படுத்திநிறுக்க. (உலகுதன்னைவைத்தெடுத்தபக்கத்தும்) லோகத்தைவைத்தெடுத்த துலையைக்காட்டிலும். (மாநீர்மழிசையே வைத்தெடுத்தபக்கமவலிது) மிக்க ஜலஸம்ருத்தியையுடைய மஹீஸாரக்ஷேத்ரத்தை வைத்தெடுத்த துலையே அதுலமாயிருந்தது. அகஸ்த்ய துர்வாஸாதிகளிருந்த பக்ஷம்போலே ஆழ்வாரவதரண ஹேதுவானதேஶமும் தாழ்ந்துகாட்டிற்றிறே. ஜகந்நாதனிறே அங்கேநித்யஸந்நிதிபண்ணுவது. "చిన్తయేత్స జగన్నాథం విష్ణుం సనాతనమ్" "சிந்தயேத் ஸஜகந்நாதம் விஷ்ணும்ஸநாதநம்" என்றிறே தத்யாநபராய் அங்குள்ளதபோதநரிருப்பது; அத்தாலே வைத்தெடுத்தபக்ஷம் வலிதாயத்து. "ధాత్రా తులితా లఘుమహీ" "தாத்ராதுலிதாலகுமஹீ" என்னக்கடவதிறே. மாநீர் மழிசை-தீர்த்தம் திருமண்ணுண்டான ஸ்தலம். "மழிசாடுகண்டீர்மருந்து" என்னக் கடவதிதே. * பத்தியான பாசனமான பக்திஸாராவதரணத்துக்கு அநுகுணமாயிருக்கும் தேஶமென்று அந்த திவ்யதேஶ வைபவம்சொல்லிற்றாய்த்து.

"తులయామ లవేనాపి నస్వర్గం నపునర్భవమ్।
భగవత్సఙ్గిసఙ్గస్య మర్త్యానాంకిముతాశిషః॥"
"துலயாம லவேநாபி நஸ்வர்க்கம் நபுநர்ப்பவம்।
பகவத்ஸங்கி ஸங்கஸ்யமர்த் யாநாம்கிமுதாஶிஷ;"
என்றிறே ததீயவைபவ மிருப்பது.

பிள்ளைலோகஞ்சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த

திருச்சந்தவிருத்தத்திற்கு

பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநாவதாரிகை.

---:o:---

ஆழ்வார் திருமழிசைப்பிரானுகிறார் க்ருஷ்ணாவதாரம்போலேயாய்த்துப் பிறந்தபடியும் வளர்ந்தபடியும்;—யதுகுலத்திலே பிறந்து கோபகுலத்திலே வளர்ந்தாப்போலே, ரிஷிபுத்ரராய்ப் பிறந்து தாழ்ந்தகுலத்திலேயாய்த்து வளர்ந்தது. க்ருஷ்ணனாய் யதுகுலத்திலே பிறந்தாப்போலே அங்கே வளர்ந்தருளினானாகில் ராமாவதாரத்தோபாதியாமித்தனையென்று பார்த்தருளி, இடையரும் இடைச்சிகளும் பசுக்களும், "நம்மிலே யொருத்தன்" என்னும்படி தாழ்ந்தார்க்கு முகங்கொடுக்கைக்காகவாய்த்து கோபஸஜாதீயனாய் வளர்ந்தருளிற்று; அப்படியே ஆழ்வாரும் பகவதபிப்ராயத்தாலே தாழ்ந்தார்க்கு முகங்கொடுக்கைக்காகத் தாழ்ந்தகுலத்திலே வளர்ந்தருளினாராய்த்து. இவ்வாழ்வார்க்கு ஸர்வேஶ்வரன் நிர்ஹேதுகமாக *மயர்வறமதிநலமருளி, தன்னுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தையும், ததாஶ்ரயமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகல்யாணகுணங்களையும், உபயத்துக்கும் ப்ரகாஶகமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், அதுக்கலங்காரமான கிரீடாதிபூஷணவர்க்கத்தையும், அந்தோதி விகல்பிக்கலாம்படியான சங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களையும், தொடங்கக்காட்டி யெறிந்த நிலாவாகாமே அநுபவிக்கிற லக்ஷ்மீப்ரப்ருதி மஹிஷீவர்க்கத்தையும், அச்சேர்த்தியே நங்களுக்கு தாரகாதிகளாக வுடையரான பரிஜநபரிபர்ஹத்தையும், இப்போகத்துக்கு வர்த்தகமான பரமபதத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்து ப்ரக்ருதிபுருஷாத்மகமான லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிஸம்ஹாரங்களை லீலையாகவுடையனாயிருக்கிறபடியையுங்காட்டிக்கொடுத்து, இப்படி உபயவிபூதிநாதனான எம்பெருமான் தன்பெருமையைக்காட்டிக்கொடுக்கையாலே பகவதநுபவைகபோகராய், "నోపజనం స్మరన్నిదం శరీరం" "நோபஜநம் ஸ்மரந்நிதம் ஶரீரம்" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரதோஷத்தை அநுஸந்திக்க இடமில்லாதபடி ஈஶ்வரன் தம்மை அநுபவிக்கையாலே மார்க்கண்டேயாதிகளைப்போலே சிரகாலம் ஸம்ஸாரத்திலே யெழுந்தருளி யிருந்தவிவர், ப்ராப்தமுமாய ஸுலபமுமான விஷயத்தை ஸம்ஸாரிகளிழக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்று அவர்கள்பக்கலிலே கண்வைத்தார்.

தாம்பகவத்விஷயத்தில்ப்ரவணராயிருக்கிறப்போலே ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலேபிறந்த அந்யதாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாநங்களாலே, "యోబ్రహ్మాణంవిదధాతిపూర్వమ్" "யோப்ரஹ்மாணம் விததாதிபூர்வம்" என்றும் "యుగకోటిసహస్రేషు విష్ణుమారాధ్యపద్మభూః। పునస్త్రైలోక్యధాతృత్వం ప్రాప్తవానితిశుశ్రుమః" "யுககோடிஸஹஸ்ரேஷு விஷ்ணுமாராத்யபத்மபூ:। புநஸ்த்ரைலோக்யதாத்ர்த்வம் ப்ராப்தவாநிதிஶுஶ்ரும:" என்றும் "వేదామేపరమంచక్షుర్వేదామేపరమంధనమ్" "வேதாமேபரமம்சக்ஷுர்வேதாமேபரமம்தநம்" என்றும் "మహాదేవస్సర్వమేధేమహాత్మా" "மஹாதேவஸ்ஸர்வமேதேமஹாத்மா" என்றும்-குருபாதகாதிகளாலும் க்ஷேத்ரஜ்ஞதயாஸம்ப்ரதிபந்நரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் பக்கலிலே, "ఏకఏవరుద్రః" "హిరణ్యగర్భస్సమవర్తతాగ్రే" "ஏகஏவருத்ர," "ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ஸமவர்த்ததாக்ரே" என்று இத்யாதிப்ரஶம்ஸா வாக்யங்களாலும் தாமஸ புராணங்களாலும் பரத்வ புத்தியைப்பண்ணி, சேதநர் பகவத்விமுகராய் அநர்த்தப் படுகிறபடியைக்கண்டு பராநர்த்தம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே நிர்த்தோஷ ப்ரமாணங்களாலும் ஸம்யஜ்ஞ்யாயங்களாலும் பாஹ்யகுத்ர்ஷ்டி நிரஸநபூர்வகமாக பகவத்பரத்வத்தை உபதேஶித்தவிடத்திலும் அவர்கள் அபிமுகீகரியாமையாலே, நாம் இவர்களைப்போலன்றியே ஜகத்காரண பூதனாய் பரமபத நிலயனான ஸர்வேஶ்வரனே ப்ராப்யனென்று அவன் ப்ரஸாதத்தாலே அறியப்பெற்றோம். இனி இவனை ஆஶ்ரயிக்குமிடத்தில் பரவ்யூஹங்கள் தேஶவிப்ரக்ர்ஷ்டத்வத்தாலே அஸ்மதாதிகளுக்கு ஆஶ்ரயணீயமாகமாட்டாது; அவதாரங்கள் காலவிப்ரக்ர்ஷ்டதையாலே ஆஶ்ரயணீயங்களாகமாட்டாது; இரண்டுக்கும் தூரஸ்தரான பாக்யஹீநர்களும் இழக்கவேண்டாதபடி அர்ச்சகபராதீநனாய் ஸர்வாபராதஸஹனாய் ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதனாய் வர்த்திக்கும் அர்ச்சாவதாரத்தின் நீர்மையை அநுஸந்தித்து ஆகிஞ்சந்யத்தை அதிகாரமாக்கி, ப்ரபத்தியை அதிகாரிவிஶேஷணமாக்கி, பகவத்க்ர்பையை நிர்பேக்ஷோபாயமென்று அத்யவஸித்து அவனையாஶ்ரயித்து அவன் க்ர்பைபண்ணி முகங்காட்ட இவ்விஷயத்தை லபிக்கப்பெற்றோமென்று தமக்குப் பிறந்த லாபத்தைச்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார். ... ... *

அ.—முதற்பாட்டு. "భూతేభ్యోఽణ్డమ్" "பூதேப்யோ஽ண்டம்" என்கிறபடியே - அண்டகாரணமாய் ஸகுணமான ப்ர்திவ்யாதி பூதபஞ்சகங்களுக்கு அந்தராத்மாவாய் நிற்கிறநீயே ஜகத்துக்கு உபாதாந காரணம். இவ்வர்த்தம் வேதாந்தப்ரமேயம் கைப்படாத பாஹ்யகுத்ர்ஷ்டிகளால் நினைக்கவொண்ணாதென்கிறார்.

பூநிலாயவைந்துமாய்ப்புனற்கணின்றநான்குமாய்த்
தீநிலாயமூன்றுமாய்ச்சிறந்தகாலிரண்டுமாய்
மீநிலாயதொன்றுமாகிவேறுவேறுதன்மையாய்
நீநிலாயவண்ணநின்னையார்நினைக்கவல்லரே. (க)

ப-ரை.—பூ - பூமியிலே, நிலாய - வர்த்திக்கிற, ஐந்துமாய் - சப்தஸ்பர்ச ரூபரஸகந்தங்களைந்துமாய், புனல்கண்நின்ற-ஜலத்திலேவர்த்திக்கிற, நான்குமாய் - சப்தஸ்பர்ச ரூபரஸங்கள் நான்குமாய், தீநிலாய - அக்நியிலேவர்த்திக்கிற, மூன்றுமாய் - சப்தஸ்பர்சரூபங்கள் மூன்றுமாய், சிறந்த - சேதநர்க்கு ஆதாரமாயிருக்கும் பலத்தையுடைய, கால்நிலாய - காற்றிலேவர்த்திக்கிற, இரண்டுமாய் - சப்தஸ்பர்சங்களிரண்டுமாய், மீநிலாயது - ஆகாசத்திலே வர்த்திக்கிற, ஒன்றுமாகி - சப்தகுணமொன்றுமாகி, வேறுவேறு தன்மையாய்-தேவாதிகளுக்கு அந்தராத்மாவாய், நீ - சிதசிச்சரீரியான நீ, நிலாயவண்ணம்-கார்யகாரணவர்க்கத்திலே க்ரமப்ரகாரத்தையுடையனாய், நின்னை - சிதசித்விசிஷ்டமாய்க்கொண்டு ஜகதுபாதாந காரணமாய்நிற்கிற வுன்னை, ஆர்நினைக்கவல்லரோ - நினைக்கவல்லாரார்.

வ்யா.—(பூநிலாயவைந்துமாய்)பூமியிலேவர்த்திக்கிறஶப்தாதி குணங்களைந்துமாய். "గన్ధవతీ పృథివీ" "తస్యా గన్ధో గుణో మతః" "கந்தவதீ ப்ர்திவீ" "தஸ்யாகந்தோகுணோமத:" என்று-ப்ர்திவிகுணம்கந்தமாயிருக்க, ஶப்தாதிகளைந்தும அதுக்குகுணமாகச்சொல்லுவானென்னென்னில்; "శబ్దాదిభిర్గుణైర్బ్రహ్మన్ సంయుక్తాన్యుత్తరోత్తరైః" "சப்தாதிபிர்குணைர்ப்ரஹ்மந் ஸமயுதாந்யுத்தரோத்தரை:" என்கிறபடியே காரணகுணாநுவ்ர்த்தியாலே ஶப்தஸ்பர்ஶ ரூபரஸகந்தங்களையுங் கூட்டிச்சொல்லுகிறது. (புனற்கணின்றநான்குமாய்) அப்பிலேவர்த்திக்கிற ஶப்தஸ்பர்ஶரூபரஸங்களுமாய. "సమ్భవన్తి తతోఽమ్భాంసి రసాధారాణి తాని తు" "ஸம்பவந்திததோம் பாம்ஸி ரஸாதாராணிதாநிது" என்கிறபடியே தத்குணம்ரஸமாயிருக்க, அதிலும்காரணகுணாநுவ்ர்த்தியாலே ஶப்தஸ்பர்ஶ ரூபங்களையும் கூட்டிச்சொல்லுகிறது. (தீநிலாயமூன்றுமாய்) "జ్యోతిరుత్పద్యతే వాయోః తద్రూపం గుణ ఉచ్యతే" "ஜ்யோதிருத்பத்யதே வாயோஸ்தத்ரூபம்குணஉச்யதே" என்கிறபடியே அக்நிகுணமான ரூபத்தோடே ஶப்தஸ்பர்ஶங்களைக் கூட்டி "மூன்றுமாய்" என்கிறது.

(சிறந்தகாலிரண்டுமாய்) ஸ்வஸஞ்சாரத்தாலே சேதநர்க்காதாரமான பலத்தையுடைய வாயுவினுடையகுணமிரண்டுமாய். "బలవాన్ భవతి వాయుః తస్య స్పర్శో గుణో మతః" "பலவாந்பவதிவாயுஸ் தஸ்ய ஸ்பர்ஶோகுணோமத:" என்கிறபடியே வாயுகுணமான ஸ்பர்ஶத்தோடே ஆகாஶகுணமான ஶப்தத்தையுங் கூட்டிச்சொல்லுகிறது.

(மீநிலாயதொன்றுமாகி) மீதிலேவர்த்திக்கிறஶப்தகுணமொன்றுமாய். "ఆకాశం శబ్దలక్షణమ్" "ஆகாஶம் ஶப்தலக்ஷணம்" என்கிறபடியே ஆகாஶகுணமொன்றையும்சொல்லுகிறது. உக்தமான பூதபஞ்சகங்களுக்குக் காரணமான ஏற்றத்தாலும் ஸ்வவ்யதிரிக்தங்களுக்கு அவகாஶப்ரதாநம்பண்ணு மேற்றத்தாலும் "மீது" என்று - ஆகாஶத்தைச்சொல்லுகிறது.

முதற்பாட்டு.—காரணகுணாநுவ்ர்த்தியாவது - பூமிக்கு பரம்பரையா மற்றநாலுபூதங்களும காரணமாகையாலே அந்த நாலு பூதங்களுடைய குணங்களும் கார்யமான பூமியிலே வர்த்திக்குமென்றபடி.

அண்டகாரணம் ப்ருதிவ்யாதிகளாயிருக்க ஶப்தாதி குணங்களோடே ஸமாநாதிகரித்தது ப்ருதிவ்யாதிகளோபாதி தத்குணங்களும் ஸ்வாதீநமா யிருக்கையாலே சொல்லுகிறது. ப்ருதிவ்யாதிகளோடு ஸாமாநாதிகரண்யம் ஶரீராத்மபாவ ஸம்பந்த நிபந்தநம்; குணங்களோடு ஸாமாநாதிகரண்யம் அவற்றினுடையஸத்தாதிகள் ஸ்வாதீநமாயிருக்கையாலே. அண்டத்துக்கு மஹதஹங்காரங்களும் காரணமாயிருக்க பூதங்களைந்தையுஞ் சொல்லுவானென்னென்னில்; "తస్మాద్వాఏతస్మాదాత్మనఆకాశస్సమ్భూతః" "தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூத:" என்கிற ஶ்ருதிச்சாயையாலே யருளிச்செய்கிறார். "భూతేభ్యోఽణ్డమ్" "பூதேப்யோऽண்டம்" என்று ரிஷிகள் சொல்லுகிற பஞ்சீகரணத்தாலே - ஸூக்ஷ்மசிதசித்விஶிஷ்டப்ரஹ்மகாரணமாகையாலே சிதந்தர்ப்பூதமான புருஷஸமஷ்டியையும் நினைக்கிறது. இவ்வளவாக ப்ராக்ருதஸ்ருஷ்டி சொல்லிற்றாய்த்து.

(வேறுவேறுதன்மையாய்) அண்டாந்தர்வர்த்திகளாய் ஒன்றுக்கொன்று விலக்ஷணமான தேவாதிபதார்த்தங்களுக்கும ஆத்மாவாய். ஆத்மாக்களுடையஸ்வரூபம் ஏகரூபமாயிருக்க "வேறுவேறு" என்கிறது கர்மத்தால்வந்த தேவாதிரூப பேதங்களைப்பற்ற. (நீநிலாயவண்ணம்) சிதசிச்சரீரியானநீ கார்யகாரணவர்க்கத்திலேநிற்கிற ப்ரகாரம். அதாகிறது - அசித்கதமான பரிணாமமென்ன, சேதநகதமான அஜ்ஞாநதுக்காதிகளென்ன இவை, உன்பக்கல்ஸ்பர்ஶியாதபடிநிற்கை. (நின்னை) சிதசித்விஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு ஜகதுபாதாந காரணமானவுன்னை. (ஆர்நினைக்கவல்லர்) நினைக்கவல்லாரார். பரமாணுக்கள் உபாதாநகாரணமென்னும் வைஶேஷிகர் நினைக்கவோ; ப்ரதாநம் உபாதாநகாரணம், சிதசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஜகந்நிர்வஹணமென்னும் ஸாங்க்யர் நினைக்கவோ; நிமித்தோபாதாநங்களுக்குபேதஞ் சொல்லும் ஶைவர் நினைக்கவோ; சிதசிதீஶ்வர தத்வத்ரயங்களும் ப்ரஹ்மபரிணாமமென்னும் பேதாபேதிகள் நினைக்கவோ; நிர்விஶேஷவஸ்துவ்யதிரிக்தங்கள் அபரமார்த்தமென்னும் மாயாவாதிகள நினைக்கவோ; வேதாந்த ப்ரமேயம் கைப்பட்டாரொழிய ஆர்நினைக்கவல்லர் என்கிறார். (க)

அ.—இரண்டாம்பாட்டு. "సహయజ్ఞైఃప్రజాస్సృష్ట్వా" "ஸஹயஜ்ஞைஃப்ரஜாஸ்ஸ்ருஷ்ட்வா" என்கிறபடியே-காரணபூதனான வுன்னாலேஸ்ருஷ்டமான சேதநர்க்குகர்மயோகம்முதலாகபரமபக்திபர்யந்தமான பகவத்ஸமாராதநத்துக்கும் ஶுபாஶ்ரயமாகைக்கும் அந்த பரபக்தியுக்தர்க்கு ஸர்வவித போக்யமாகைக்கும் க்ருஷ்ணனாய்வந்து ரக்ஷிக்கும் உன்னுடைய நீர்மையை * யார் நினைக்கவல்லரென்கிறார்.

ஸத்தாதிகள்-குணங்களுடைய ஸத்தாதிப்ரவ்ருத்திகள்.

இரண்டாம்பாட்டு —ஶுபாஶ்ரயம் - விஷயம்.

ஆறுமாறுமாறுமாயோரைந்துமைந்துமைந்துமாய்
ஏறுசீரிரண்டுமூன்றுமேழுமாறுமெட்டுமாய்
வேறுவேறுஞானமாகிமெய்யினோடுபொய்யுமாய்
ஊறொடோசையாயவைந்துமாயவாயமாயனே. (உ)

ப-ரை.—ஆறும் - அத்யயநாதிஷட்கர்மங்களாறும், ஆறும் - வஸந்தாதி ருதுக்களாறும், ஆறுமாய் - ஆக்நேயம்முதலான யாகங்களாறுமாய், ஓரைந்து - பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களுக்கும், ஐந்தும் - பஞ்சாஹுதிகளுக்கும் ஆராத்யனாய், ஐந்துமாய் - பஞ்சாக்நிக்கு அந்தராத்மாவுமாய், ஏறு - ச்லாக்யமான, சீரிரண்டும்-உபாஸநரூப பகவத்ஜ்ஞாநமும் இதரவிஷயவைராக்யமுமாகிற இரண்டு குணங்களும், மூன்றும்-ஐச்வர்ய கைவல்ய பகவத்ப்ராப்திகள் மூன்றும், ஏழும்-விவேகவிமோகம் முதலான ஏழுகர்மங்களும், ஆறும் - ஜ்ஞாநபலைச்வர்யம் முதலான ஆறும், எட்டுமாய் - அபஹதபாப்மத்வாதி எண்குணங்களுமாய், வேறுவேறுஞானமாகி - நிர்மலந்த்ரீகரணரல்லாத பாக்யஹீநர்க்கும் பாஹ்ய குத்ருஷ்டிஸ்மாதிகளுக்கும் பரவாதகனாய், மெய்யுமாய் - முமுக்ஷுக்களுக்கு மெய்யனாய், பொய்யுமாய் - ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு க்ஷுத்ரப்ரயோஜநங்களைக்கொடுத்து தானை அகலநிற்கையாலே பொய்யனாய், ஊறொடோசையாய வைந்துமாய - சப்தஸ்பர்சரூபரஸகந்தங்களையுடையமாய, ஆயனாய் - கோபஸஜாதியனாய் வந்து திருவவதரித்த, மாயனே - ஆச்சர்யபூதனே!, உன்னை உள்ளபடி பரிச்சேதித்தறிய வல்லாரார்னொனகிறார்.

வ்யா.—(ஆறுமாறுமாறுமாய்) அத்யயநாதி ஷட்கர்மங்களும், அத்யயநத்தால் ஜ்ஞாதவ்யமான கர்மாநுஷ்டாநத்துக்கு யோக்ய மான வஸந்தாதிருதுக்களாறும், அநுஷ்டேயமான ஆக்நேயாதிஷட் யாகங்களும். இது ஸர்வகர்மங்களுக்கு முபலக்ஷணம். இவை ஆறு என்றது - இவற்றோடே ஈச்வரனை ஸமாநாதிகரித்தது. அத்யய நாதிகளிலே, "𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌤𑌮𑍍" "ததாமிபுத்தியோகந்தம்" என்கிறபடியே - சேதநனைமூட்டியும் அவற்றுக்கேகாந்தங்களான காலங்களுக்கு நிர்வாஹகனாயும், அநுஷ்டேய கர்மங்களுக்கு ஆராத்யனாயு மிருக்கையாலே ஸமாநாதிகரித்துச் சொல்லுகிறது. (ஓரைந்து மைந்துமைந்துமாய்) கீழ்ச்சொன்ன கர்மத்துக்கு அதிகாரஸம் பத்துகுடலாய், ப்ரதாநமான பஞ்சமஹாயஜ்ஞத்துக்கும், பஞ்சாஹுதிக்கும் ஆராத்யனாய், பஞ்சாக்நிக்கு அந்தராத்மாவாயுமிருக் குமவன். பஞ்சமஹாயஜ்ஞமாவது - "𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃" "தேவயஜ்ஞோ பித்ருயஜ்ஞோ பூதயஜ்ஞோ மநுஷ்யயஜ்ஞோ ப்ரஹ்மயஜ்ஞ:" என்கிறவை. பஞ்சாஹுதிக ளாவன - ப்ராணாஹுதிகள். பஞ்சாக்நிகளாவன - கார்ஹபத் யாஹவநீயதக்ஷிணாக்நிகளும் ஸப்யாவஸத்யங்களும். (ஏறுசீரிரண் டும்) "𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌪𑌨𑍁𑌦𑌤𑌿" "தர்மேணபாபமபநுததி" என்னும்படி யே-விஹிதகர்மாநுஷ்டாநத்தாலே மோக்ஷவிரோதிபாபம்போனால்

அத்யயநாதிஷட்கர்மங்கள் - அத்யயந அத்யாபந யஜந யாஜந தாந ப்ரதிக்ரஹங்களாகிற ஆறு கர்மங்கள். ... ... உ

இவன்பக்கலிலே "பிறக்கும்" உபாஸநரூப "பகவத்ஜ்ஞாநமும் தத் கார்யமான இதர விஷயவைராக்யமு"மென்கிற இரண்டு குணமும். * மாற்பால் மநஞ்சுழிக்கையும், மங்கையர்தோள் கைவிடுகையும். (மூன்றும்) உபாஸநபலமான ஐஶ்வர்ய கைவல்ய பகவத் ப்ராப்திகள். அன்றிக்கே, ஜ்ஞாநவைராக்ய ஸாத்யமான பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகள் மூன்றும். (ஏழும்) உக்தமானகர்மயோகாதி பரபக்தி பர்யந்தமான அளவுகளை பலிக்கக்கடவ மநோநைர்மல்யத்துக் கடியான விவேகாதி ஸப்தகமும். அதாகிறது - விவேக விமோகாப்யாஸக்ர்யாகல்யாணு நவஸாதாநுத் தர்ஷங்கள். அதாகிறது - மநோநைர்மல்ய ஹேதுவான விவேகாதி நியமஸப்தகயுக்தமாகிய க்ரியாஶப்த வாச்யமான விஹித கர்மாநுஷ்டாநத்தாலே உபாஸநநிஷ்பத்தியைச் சொல்லுகிறது. (ஆறும்) உக்தபக்தி வர்த்தகமாய் ஸ்வயம் ப்ராப்யமான ஜ்ஞாந பலைஶ்வர்ய வீர்யஶக்தி தேஜஸ்ஸுக்களாறும். (எட்டுமாய்) * அபஹதபாப்மத்வாதி குணாஷ்டகமுமாய். ‘‘స్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే’’ ‘‘ஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே’’ என்கிற படியே இது ப்ராப்யார்த்தக்கதமிறே.

(வேறுவேறுஞாநமாகி) நிர்மலாந்த:கரணரல்லாதபாக்யஹீநர்க்கும் பாஹ்யகுத்ருஷ்டி ஸ்ம்ருதிகளுக்கும் ப்ரவர்த்தகனாய். (மெய்யினோடுபொய்யுமாய்) கீழ்ச்சொன்ன முமுக்ஷுக்களுக்கு மெய்யனாய், ப்ரயோஜநாந்தரபரரான க்ஷுத்ரர்க்கு ப்ரயோஜநங்களைக்கொடுத்து தான் அகல நிற்கையாலே பொய்யனாய். (ஊனொடோசையாய வைந்துமாய) பரமபக்தி யுக்தராயிருப்பார்க்கு ஸர்வவித போக்யமானவன். ‘‘ஊனொடோசை’’ என்று - ஶப்தாதிகளைந்துக்கும் உபலக்ஷணம். ‘‘உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர்’’ என்றும், ‘‘சேலேய் கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும்’’ என்னக்கடவதிறே. (ஆயமாயனே) கோபஸஜாதீயனாயவதரித்த ஆஶ்சர்யபூதனே. அதாவது - தான் நின்ற நிலையிலேநின்று ஆஶ்ரிதர்க்கு உபகரிக்கையன்றிக்கே, திவ்ய மங்களவிக்ரஹத்தை ஸம்ஸாரிஸஜாதீயமாக்கிவந்தவதரித்து, உபாஸகர்க்கு ஶுபாஶ்ரயமாய் ஸித்தோபாய பரிக்ரஹம் பண்ணினார்க்கு விஷயாந்தரங்களில் நின்றும்மீட்டு, தானே போக்யமுமாய், * காணவாராயென்றென்று கண்ணும்வாயும் துவர்ந்திருக்கும் பரமபக்தி யுக்தர்க்கு ஸர்வவித போக்யமுமானவனென்கை. அவதாரந்தான் * ஸாதுபரித்ராணத்துக்கும் தர்மஸம்ஸ்தாபநத்துக்கு மாகவிறே. உ

அ.—மூன்றாம்பாட்டு. முதற்பாட்டிற் சொன்ன ஜகத்காரணத்வப்ரயுக்தமான லீலாவிபூதியோகமென்ன, இரண்டாம்பாட்டிற் சொன்ன உபாயத்துக்கு பலமான நித்ய விபூதியோகமென்ன, ஆக இந்த உபய விபூதியோகத்தை நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே தேவரீர் காட்ட வருத்தமற நான் கண்டாப்போலே வேறு ஸ்வஸாமர்த்யத்தால் காணவல்லாரில்லை யென்கிறார்.

ஐந்துமைந்துமைந்துமாகியல்லவற்றுளாயமாய்
ஐந்துமூன்றுமொன்றுமாகிநின்றவாதிதேவனே!
ஐந்துமைந்துமைந்துமாகியந்தரத்தணைந்துநின்
றைந்துமைந்துமாயநின்னையாவர்காணவல்லரே. (௩)

ப-ரை.—ஐந்தும் - ஆகாசாதிபூதங்களைந்தும், ஐந்தும்-ச்ரோத்ராதிஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும், ஐந்துமாகி - வாய்முதலிய கர்மேந்த்ரியங்களைந்துமாகி, ஐந்தும் - ஆகாசாதிபூதங்களைந்துக்கும் காரணமான தந்மாத்ரைகளைந்தும், மூன்றும் - அஹங்காரம மஹாந ஸூக்ஷ்மமூலப்ரக்ருதி என்கிற மூன்றும, ஒன்றுமாகி-மநஸ்ஸுமாய், அல்லவற்றுள்-இப்படி இருபத்துநாலாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிற ப்ரக்ருதியிலே ஸம்ஸ்ருஷ்டமான ஜீவாத்மாக்களுக்கு, ஆயமாய்-அந்தர்யாமியாய், நின்ற-இவை அழிந்தகாலத்திலும் ஸூக்ஷ்மசிதசித் விசிஷ்டனாய்க் கொண்டுநின்ற, ஆதிதேவனே - காரணபூதனே, ஐந்தும் - அப்ராக்ருதமாய் திவ்ய சக்திமயமான திவ்யவிக்ரஹமும், ஐந்தும் - அதுக்கு நிஷ்டமான ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும், ஐந்தும - கர்மேந்த்ரியங்களைந்துமாகி இவற்றுக்கு, ஆகி-நிர்வாஹகனாய், ஐந்தும் - சப்தாதிபோகங்களைந்தும், ஐந்துமாய - போகஸ்தாநம் போகோபகரணம் வைகுந்தத்தமரர்முனிவர் முமுக்ஷுக்கள் என்கிற ஐந்துகோடியுமாய், அந்தரத்து - பரமபதத்திலே, அணைந்துநின்று - பொருந்திநின்ற, நின்னை - உபயவிபூதி யுக்தனாயிருக்கிற உன்னை, யாவர்காணவல்லரோ - ஸ்வஸாமர்த்யத்தாலே காணவல்லாரார.

வ்யா.—(ஐந்துமைந்துமைந்துமாகி) ஆகாசாதி பூதங்களைந்தும், ஸ்ரோத்ராதி ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும், வாகாதி கர்மேந்த்ரியங்களைந்துமாகி. (ஐந்துமூன்றும்) ஆகாசாதிபூதங்களைந்துக்கும் காரணமான தந்மாத்ரைகளைந்தும், ஒன்றுக்கொன்று காரணமான அஹங்காரமென்ன மஹானென்ன ஸூக்ஷ்ம மூலப்ரக்ருதியென்ன இவை மூன்றும். (ஒன்றுமாகி) "மநஸ்" "மநஏவ" என்கிறபடியே-உக்தமான ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் பந்த ஹேதுவாகைக்கும் மோக்ஷ ஹேதுவாகைக்கும ஹேதுவான மநஸ்ஸுமாய். (அல்லவற்றுளாயமாய்) இப்படி சதுர்விம்ஸதியாக விபக்தமான ப்ரக்ருதியிலே ஸம்ஸ்ருஷ்டரான ஜீவாத்மாக்களுக்கு அந்தர்யாமியாய். (அல்லவற்றுள்) அசித் வ்யாவர்த்தரான சேதநர்பக்கலிலே. (நின்றவாதிதேவனே) ஸ்தூலசிதசித்விஸிஷ்டனாய் நின்றாப்போலே, இவை அழிந்த காலத்திலும், ஸூக்ஷ்ம சிதசிதவிஸிஷ்டனாய்க் கொண்டு நின்ற காரணபூதனானவனே. (ஐந்துமைந்துமைந்துமாகி) இதுக்குக்கீழே லீலாவிபூதியோகத்தைக்காட்டித்தந்தபடியைச் சொன்னாராய், மேல் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும நித்யவிபூதியோகத்தையும் காட்டித் தந்தபடியைச் சொல்லுகிறார். அப்ராக்ருதமாய் பஞ்சஸக்திமயமான திவ்ய விக்ரஹத்தையும், ததாஸ்ரயமானஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும் கர்மேந்த்ரியங்களைந்து மென்கிற இவற்றுக்கு நிர்வாஹகனாய். இத்தால் - திவ்ய விக்ரஹயோகஞ்சொல்லிற்று.

மூன்றாம்பாட்டு.— பஞ்சஸக்தி - "பரமேஷ்டீ புமாந் விஸ்வோ நிவ்ருத்தஸ்ஸர்வ ஏவ ச" என்கிறவை.

(அந்தரத்தணைந்துநின்றுஐந்துமைந்துமாய)ஶப்தாதிபோக்யங்களைந்தும்,போகஸ்தாநமென்ன,போகோபகரணமென்ன,"வைகுந்தத்தமரரும்முனிவரும்" என்றஇரண்டுகோடியும், முக்தரும் என்ற அஞ்சுகோடியுமாய். (அந்தரத் தணைந்துநின்று) "परमव्योम" "பரமவ்யோம" என்றும், "परमाकाश" "பரமாகாஶம்" என்றும் ஶ்ருதி ப்ரஸித்தமான பரமபதத்திலே பொருந்திநின்று. இப்படி உபயவிபூதி யுக்தனான (நின்னையாவர் காணவல்லரே) ஸ்வஸாமர்த்யத்தால் காணவல்லாரார். மநுஷ்யரிற்காட்டில் ஜ்ஞாநாதிகரொன்று தேவர்கள் காணவோ; உபயபாவநாநிஷ்டரொன்று ப்ரஹ்மாதிகள் காணவோ; ப்ரஹ்மபாவநா நிஷ்டரென்று ஸநகாதிகள் காணவோ. '... ... ...; ௩

அ.—நாலாம்பாட்டு. ஜ்ஞாபகமான வேதங்களையும் மந்த்ர ரஹஸ்யங்களையும் தேவரீருண்டாக்கி வைக்கச்செய்தேயும் அவ்வழியாலேயறிந்து உபாஸியாதேயிருக்க,நீயேவந்து என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்த விதுஎன்ன நீர்மை! என்கிறார்.

மூன்றுமுப்பதாறினோடோரைந்துமைந்துமைந்துமாய
மூன்றுமூர்த்தியாகிமூன்றுமூன்றுமூன்றுமூன்றுமாய்
தோன்றுசோதிமூன்றுமாய்த்துளக்கமில்விளக்கமாய்
ஏன்றெனாவியுள்புகுந்ததென்கொலோவெம்மீசனே. (௪)

ப-ரை.—ஸகலவேதத்துக்குமடியான, மூன்றுமுப்பது - ககாராதி ஹகாராந்தமான முப்பத்துமூன்று மெய்யெழுத்துக்களும், ஆறினோடோரைந்துமைந்தும் - பதினாறு உயிரெழுத்துக்களும், இரண்டிலும் - அநுபாத்தமான, ஐந்துமாய் - ளகரம் முதலான ஐந்தெழுத்துக்களுமாகிய ஐம்பத்துநாலு அக்ஷரங்களுக்கும் நிர்வாஹகனாய், மூன்றுமூர்த்தியாகி - வேதாந்தமாவான மூன்றுரூபத்தையு முடையையாய, மூன்று மூன்று மூன்று மூன்றுமாய் - திருத்வாதஶாக்ஷர பரதிபாத்யனாய, தோன்றுசோதி மூன்றுமாய் - மூன்றக்ஷரங்களாலாகிய ப்ரணவத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுமவனாய, துளக்கமில் - அசைவின்றிக்கேயிருக்கிற, விளக்கமாய - அகாரவாச்யனாய், எம்மீசனே - நீ சேஷி நானசேஷபூதன் என்கிற ஸம்பந்தத்தை உணர்த்தினவனே!, ஏன்று - என்காரயத்தை உனக்கு பரமாகவறிட்டுக்கொண்டு, என்ஆவியுள் புகுந்தது - என்மநஸ்ஸிலே புகுந்து என்னைப்ரகாசிப்பித்தது, என் - என்னநீர்மை!, என்று ஈடுபடுகிறார்.

வ்யா.—(மூன்றுமுப்பதாறினோடோரைந்து மைந்து மைந்துமாய்) ஸகலவேதங்களுக்குமடியான ஐம்பத்துநாலு அக்ஷரத்துக்கும் நிர்வாஹகனாய். (மூன்றுமுப்பது) ககாராதி ஹகாராந்தமான ஹல்லுக்களான முப்பத்துமூன்று அக்ஷரமும். (ஆறினோடோரைந்துமைந்தும்) அச்சுக்களான பதினாறு அக்ஷரமும். (ஐந்துமாய்) இரண்டிலும் அநுபாத்தமான ளகாராதிகள் அஞ்சக்ஷரமும்.

போகோபகரணம் - சத்ரசாமராதிகள். ௩

நாலாம்பாட்டு.—அகாரமமுதலானதுக்கு"அச்சு"என்றுபேர்.

(மூன்றுமூர்த்தியாகி)வேதாத்மாவானமூன்றுரூபத்தையுமுடையனாய்.அக்ஷரங்கள்ஜ்ஞாநஹேதுவாவதுவேதஶரீரமாயன்றோ.(மூன்றுமூன்று மூன்றுமூன்றுமாய்) அந்த வேததாத்பர்யமான திருத்வாதஶாக்ஷரப்ரதிபாத்யனாய். (தோன்றுசோதிமூன்றுமாய்) மூன்றிலே தோன்றுகிற சோதியாய். "ஓங்காரோ பகவாந் விஷ்ணு:" "ஓங்காரோ பகவாந் விஷ்ணு:" என்கிறபடியே-அக்ஷரத்ரயாத்மகமான ப்ரணவப்ரதிபாத்யனாய். (துளக்கமில்விளக்கமாய்) ஸகலவேதகாரண ப்ரணவத்துக்குங் காரணமாய். தனக்கொரு காரணமில்லாமையாலே, சலநமின்றிக்கேயிருக்கிறஅகாரவாச்யனாய்.(ஏன்றெனுவியுள்புகுந்ததென்கொலோ) இவ்வழியாலே நானறிந்து உபாஸிக்கைக்கு விஷயபூதனாகையன்றிக்கே, என்கார்யத்தை உனக்கு பரமாக ஏறிட்டுக்கொண்டு என்மநஸ்ஸிலே புகுந்து என்னை உள்ளபடி ப்ரகாஶிப்பித்த விதுஎன்னநீர்மை. (எம்மீசனே) ப்ரகாஶிப்பித்த ப்ரகாரமென்னென்னில்; நீ ஶேஷியாய் நான்ஶேஷபூதனாயிருக்கிற இம்முறையுணர்த்தினாயென்னுதல்; இப்படி எனக்கு ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்கடி இழவுபேறுகள் உன்னதாம்படியான ஸம்பந்தத்தை யுடையவனென்னுதல். ... ... ச

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு. நம்மை உள்ளபடி அறிவிக்கவற்றான வேதங்களும் மந்த்ரரஹஸ்யங்களுமுண்டாயிருக்க, "யாவர்காணவல்லரோ"என்பானென்னென்னில்; அந்தர்யாமித்வததாலும் ஜகதேககாரணத்வததாலும் ஸகலாதாரனாயிருக்கிற ஸ்வபாவத்தைத் திரளவறியு மித்தனையொழிய, தேவரீர்காட்ட நான் கண்டாப்போலே ஏவம்விதனென்று ஒருவர்க்கு மறியவொண்ணாதென்கிறார்.

நின்றியங்குமொன்றிலாவுருக்கடோறுமாவியாய்
ஒன்றியுள்கலந்துநின்றநின்னதன்மையின்னதென்
றென்றும்யார்க்குமெண்ணிறந்தவாதியாய!நின்னுந்திவாய்
அன்றுநான்முகற்பயந்தவாதிதேவனல்லையே. (ரு)

ப-ரை.—நின்று-ஸ்தாவரமாய்நின்றும், இயங்கும்-ஜங்கமமாய்ஸஞ்சரித்தும், ஒன்றிலா - உஜ்ஜீவநப்ரகாரங்களில் ஒன்றுக்கும் உறுப்பன்றிக்கேயிருக்கிற, உருககள்தோறும - ஸகலசரீரங்கள்தோறும,ஆவியாய் - ஆத்மாவாய, ஒன்றி-எதிர்த்தலையில் ஹேயதையைப்பாராதே பொருந்தி, உள்கலநதுநின்ற - ஏகதத்வமென்னும்படி கலநதுநின்ற, நின்னதன்மை - உனனுடையஸ்வபாவம், இன்னதென்று-இப்படிப்பட்டதென்று, என்றும் - நிகழ்காலததிலும எதிர்காலத்திலும், யார்க்கும் - பேரளவுடையரான பரஹமாதிகளுக்கும, எண் இறந்த-

வேதாத்மாவான - வேதஶரீரமான. மூன்று ரூபமாவது - கீழ் "ஹல்" என்றும், "அச்சு" என்றும் இரண்டு மன்றியிலே யிருக்கிற ளகாராதியுமாகிற மூன்று ரூபத்தையு மென்றபடி. அக்ஷரங்கள் வேதஶரீரமாக வேண்டுவானென்னென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (அக்ஷரங்களித்யாதி.) ... ... ச

மநஸ்ஸால் நினைக்கைக்குமெட்டாத, ஆதியாய் - ப்ரதாநனானவனே, அன்று-தேவாதி ஸகலபதார்த்தங்களும் அழிந்துகிடந்தவன்று, நின்உந்திவாய்-உன்னுடைய திருநாபீகமலத்திலே, நான்முகன்பயந்த - ப்ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டித்த, ஆதிதேவனல்லையே-ஜகதேககாரணனல்லையோ, உன் ஸ்வரூபத்தை உள்ளபடி காணவல்லாரார்.

வ்யா.—(நின்றியங்குமொன்றிலா வுருக்கள்தோறும்) ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகமாய், தந்தாமுடைய உஜ்ஜீவநப்ரகாரங்களில் ஒன்றுக்கு முறுப்பன்றிக்கேயிருக்கிற ஸகல ஶரீரங்கள்தோறும். ஒருபடிப் பட்டிராத ஶரீரங்களென்றுமாம். (ஆவியாயொன்றியுள்கலந்துநின்ற)ஆத்மாவாய்,எதிர்த்தலையில் ஹேயதையைப் பாராதேபொருந்தி, ஸமாப்ய-உள்புகுந்து,ஏகத்ரவ்யமென்னும்படிகலந்துநிற்கிற. (நின்ன தன்மை) உன்னுடையஸ்வபாவம். அதாகிறது-தத்கததோஷங்கள்தட்டாதேநிற்கையும், விபுவானதான்இவற்றிலேஸமாப்யவ்யாபரிக்கையுமாகிறஇவ்வாஶ்சர்யம்.(இன்னதென்று)ஏவம்விதமென்று. த்ருஷ்டாந்தமுகத்தாலே உபபந்நமென்று. (என்றும்யார்க்கும்)வர்த்தமாநகாலத்தோடுபவிஷ்யத்காலத்தோடுவாசியறஅதிஶயிதஜ்ஞாநராணப்ரஹ்மாதிகளுக்கும்.(எண்ணிறந்த)மநோரதத்துக்கும்அவ்வருகாய்நின்ற. (ஆதியாய்) ப்ரதீதிவ்யவஹாரங்களிலேவந்தால் ப்ரதாநனானவனே. ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்போது, "நிற்கின்றதெல்லாம்நெடுமால்" என்கிறபடியேவிஶேஷ்யமானதேவரீர்ப்ரதாநராயசேதநாசேதநங்கள் விஶேஷணமாத்ரமாயிருக்கையும், வ்யவஹாரத்தில்வந்தால் "వచసాంవాచ్యముత్తమమ్" "வசஸாம்வாச்யமுத்தமம்" என்கிறபடியே ஶப்தவாச்யங்களில் ப்ரதாநனாய் நிற்கையும். (நின்னுந்திவாயன்று நான்முகற்பயந்த வாதிதேவனல்லையோ)இதுகிடக்க,ஜகதேககாரணனாய் நிற்கிறநிலைதான் ஒருவர்க்குமறிய நிலமோ. * ஒன்றுந்தேவில்படியே தேவாதி ஸகலபதார்த்தங்களும் அழிந்துகிடந்தவன்று உன்னுடைய திருநாபீகமலத்திலே, "యోబ్రహ్మాణంవిదధాతిపూర్వమ్" "யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டித்த ஜகதேககாரணனல்லையோ. திருநாபீகமலோத்பத்தியைப்பார்த்தால் ப்ராக்ருதமென்னவொண்ணாது, க்ஷேத்ரஜ்ஞனான ப்ரஹ்மாவுக்கு உத்பாதகமாகையாலே அப்ராக்ருதமென்னவொண்ணாது, இவ்வாஶ்சர்யத்தை ஏவம்விதமென்று, கர்மவஶ்யராய் பரிமிதஜ்ஞாநரான ப்ரஹ்மாதிகளறியவோ. ... ... ரு

அஞ்சாம்பாட்டு.—ஸமாப்ய-விபுவான ஸ்வரூபமெல்லாவற்றோடும் வ்யாபிக்கை. உபபந்நமாகாதிருக்கைபூரிப்பது .சொல்லக்கூடாதிருக்கையென்றபடி. ப்ரதீதி வ்யவஹாரங்களேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத் இத்யாதி.) இப்பாட்டுக்கு "யாவர்காணவல்லர்" என்று கீழ்ப்பாட்டோடே க்ரியை. ... ... ரு

அ.—ஆறும்பாட்டு. ஸகலாந்தர்யாமித்வத்தால் வந்த ஸகலாதாரத்வம் சொல்லிற்றாய் நின்றது-கீழ்; லோகத்திலே யொன்றுக்கொன்று தாரகமாயும் தார்யமாயும் போருகிற தில்லையோவென்று பகவதபிப்ராயமாக; அந்த பதார்த்தங்களுக்கும் தேவரீரே தாரகமென்று வேதாந்த ப்ரஸித்தமான 'இவ்வர்த்தம் தேவரீர் பக்ஷலிலே வ்யவஸ்திதமன்றோ, இஸ்ஸர்வாதாரத்வமும் ஸ்வஸாமர்த்யத்தாலே வேறொருவர்க்கும் காணமுடியாதென்கிறார்.

நாகமேந்துமேருவெற்பைநாகமேந்துமண்ணினை
நாகமேந்துமாகமாகமாகமேந்துவார்புனல்
மாகமேந்துமங்குல்தீயோர்வாயுவைந்தமைந்துகாத்
தேகமேந்திநின்றநீர்மைநின்கணேயியன்றதே. (சு)

ப-ரை.—நாகம்ஏந்து-ஸ்வர்க்கத்தைத் தரிக்கிற, மேருவெற்பை-மேருபர்வதத்தையும், நாகம் ஏந்து-திக்கஜங்களாலே தரிக்கப்படுகிற, மண்ணினை-பூமியையும், நாகம் - துக்கசம்பந்தரஹிதமான ஸுகத்தாலே, ஏந்து - பூர்ணமான, மாகம் - பரமவ்யோமத்தையும், மாகம்-பரமபதத்தையும், மாகமேந்து-ஆகாசத்தாலே தரிக்கப்படுகிற, வார்புனல் - ப்ரவாஹத்தையுடைய கங்கையையும், மாகமேந்து-ஆகாசம்தரிக்கின்ற, மங்குல் - மேகத்தையும், தீ - வைச்வாநராக்நியையும், ஓர் - அத்விதீயமான, ஐந்துவாயு - பஞ்சவ்ருத்திப்ராணனையும், அமைந்துகாத்து-பொருந்தியிருந்து ரக்ஷித்து, ஏகம - ஒருவஸ்துவானது, ஏந்திநின்ற - தரியாநின்றதென்று ச்ருதிசொல்லுகிற, நீர்மை - ஸ்வபாவம், நின்கணேயியன்றதே-தேவரீர்பக்கலிலேயே வர்த்திக்கிறதென்கிறார்.

வ்யா.—(நாகமேந்துமேருவெற்பை) ஸ்வர்க்கத்தைத் தரிக்கிற மேருவாகிற பர்வதத்தை. மேருவுக்கு ஸ்வர்க்காதாரத்வம் மேருசிகரத்தில் தேஜோத்வாரத்தாலே. (நாகமேந்துமண்ணினை) திக்கஜங்களாலே தரிக்கப்படுகிற பூமியென்னுதல்; பாதாளகதனாயிருந்துள்ள திருவநந்தாழ்வானாலே தரிக்கப்படுகிற பூமியென்னுதல். (நாகமேந்துமாகம்) துக்கஸம்பந்தரஹிதமான ஸுகத்தாலே பூர்ணமான பரமவ்யோமம். "ஏந்தல்" என்று - தேங்கலாய், ஆநந்தநிர்ப்பரமான தேசமென்கை. "நாகம்" என்று-துக்கஸம்பந்தரஹிதமானஸுகத்துக்கு வாசகமானபடி யெங்ஙனேயென்னில்; கம் - ஸுகம். அகம்-துக்கம். நாகம்-துக்கரஹிதமித்யர்த்தம். "நாகமேந்துமஆக" என்று - ஸம்புதநியாய, திருவநந்தாழ்வானாலே தரிக்கப்பட்ட திருமேனியையுடையவனே.

ஆறும்பாட்டு.—பதார்த்தங்களுக்கும்-ஒன்றுக்கொன்று தாரகமான எல்லா பதார்த்தங்களுக்கும் ஸர்வேஸ்வரனே தாரகனென்றபடி.

இத்தால் - கீழ்ச்சொன்ன தாரகபதார்த்தங்களும் பகவதாஹித ஶக்திகமாய்க்கொண்டு தரிக்கிறனவென்றதாய்த்து. (மாகமாகமேந்துவார்புனல்)பரமபதமென்ன, ஆகாஶத்தாலே தரிக்கப்படுகிறப்ரவாஹரூபமானகங்கையென்ன, இவையும். (மாகமேந்துமங்குல்) ஆகாஶம்தரிக்கிற மேகத்தையும்.(தீயோர்வாயுவைந்தமைந்து காத்து) வைஶ்வாநராக்நியையும் பஞ்சவ்ர்த்திப்ராணன்களையும்ரக்ஷணதர்மத்திலே சமைந்துநின்றுரக்ஷித்து.“ஓர்வாயுவைந்துமைந்து காத்து” என்று பாடமானபோது - தஶதாவிபக்தமான வாயுவைச்சொல்லுகிறது. “మేఘోదయస్సాగరసంవృత్తిః” “மேகோதயஸ்ஸாகரஸந்நிவ்ர்த்தி:” இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே நிராலம்பநமான ஆகாஶத்திலே ஸஞ்சரிக்கிற ஸகலபதார்த்தமும் ஈஶ்வரஸங்கல்பத்தாலே ஸஞ்சரிக்கிறதென்று சொல்லிற்றாய்த்து. “యథాకాశస్థితో నిత్యం” “யதாகாஶஸ்திதோநித்யம்” இத்யாதி. (ஏகமேந்துநின்றநீர்மை) ஒருவஸ்து தரிக்கிறதென்று ஶ்ருதிசொல்லுகிற ஸ்வபாவம். (நின்கணேயியன்றதே) தேவரீர்பக்கலிலே வர்த்திக்கிறது. இயத்தல் - நடத்தலும், வளர்த்தலும். “யாவர்காணவல்லர்” என்று கீழோடே அந்வயம். இஸ்ஸர்வாதாரத்வத்தைத் தேவரீர்காட்ட நான்கண்டாப்போலே வேறுகாண வல்லாராரென்கிறார். ... ௬

அ.—ஏழாம்பாட்டு.—நாம் ஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமான பின்பு பரிச்சேதித்து அறியமாட்டாதொழிகிறது ஜ்ஞாநஶக்திகளின்குறையன்றோ, “யாவர்காணவல்லரே” என்கிறதென்னென்ன; தேவரீர் இதரஸஜாதீயராய் அவதரித்து ரக்ஷிக்கிறபடியை ஜ்ஞாநத்தாலும் ஶக்தியாலும் அதிகனான ருத்ரனு மறியமாட்டானென்கிறார்.

ஒன்றிரண்டுமூர்த்தியாய்,உறக்கமோடுணர்ச்சியாய்,
ஒன்றிரண்டுகாலமாகி,வேலைஞாலமாயினாய்,
ஒன்றிரண்டுதீயுமாகி,ஆயனாயமாயனே!
ஒன்றிரண்டுகண்ணினானுமுன்னையேத்தவல்லனே. (எ)

ப-ரை.—ஒருமூர்த்தி- பரதாகமான ஒருமூர்த்தியும், இரண்டுமூர்த்தியாய்- அபரதாகமான இரண்டுமூர்த்தியுமாய், உறக்கமோடு - அஜ்ஞாநத்துக்கும், உணர்ச்சி - ஜ்ஞாநத்துக்கும், ஆய் - நிர்வாஹகனாய், ஒன்றிரண்டுகாலமாகி - ஸத்வரஜஸ்தமமாகிற மூன்றுகுணங்களுக்கும் நிர்வாஹகனாய், வேலை - கடல்சூழ்ந்த,

(இத்தாலென்றது) - பரமவ்யோமத்துக்கு அவன்றானே தாரகனென்னு மிடந்தோற்ற வேறொன்றை தாரகமாக இட்டுச்சொல்லாதே,கேவலம் “மாகம்” என்றவித்தால்-கீழ்தாரகங்களாகச் சொன்னமேருவும் ஶேஷனும் ஈஶ்வரனாலே கொடுக்கப்பட்ட ஶக்தியையுடைத் தாய்க்கொண்டு தரிக்கின்றன என்றபடி. அக்நி - ஜாடராக்நி. யோக ஶாஸ்த்ரத்திலே அவனதீநமென்றதுக்கு ப்ரமாண மருளிச்செய்கிறார் (யதாகாஶேத்யாதி.) ... ௬

ஞாலமாயினாய் - பூமிக்குநிர்வாஹகனாய், ஒன்றிரண்டுதீயுமாகி-ஆஹவநீயம் கார்ஹபத்யம் தக்ஷிணாக்நிகளாகிற முன்றக்நிகளுக்கும்நிர்வாஹகனாய், மாயனாய-ஆச்சர்யபூதனான, ஆயனே - க்ர்ஷ்ணனே, ஒனறிரண்டுகண்ணினானும் - முக்கண்ணனானருத்ரனும், உன்னை - ஸர்வநிர்வாஹகனானவுன்னை, ஏத்தவல்லனே-உள்ளபடி அறிந்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணசக்தனோவென்கிறார்.

வ்யா.—(ஒன்றிரண்டுமூர்த்தியாய்) ப்ரதாநமான ஒருமூர்த்தியும் அப்ரதாநமான இரண்டுமூர்த்தியுமாய். ப்ரஹ்மருத்ரர்களை ஶரீரமாகக்கொண்டு அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனாய், திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை இதரஸஜாதீயமாகக்கொண்டவதரித்து ப்ரயோஜநாந்தரபரரோடு முமுக்ஷுக்களோடு வாசியற ஸர்வநிர்வாஹகனாய். (உறக்கமோடுடணர்ச்சியாய்) ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்களுக்கு நிர்வாஹகனாய். “అనాదిమాయయాసుప్తః” “அநாதிமாயயாஸுப்த:” என்கிறபடியே உறங்கினார்கணக்காய் விழுகையாலே, உறக்கத்தை-அஜ்ஞாநமென்கிறது. இத்தால் - மூன்றும் ஏகாத்மா திஷ்டிதமென்ன, அநேகாத்மா திஷ்டிதமென்ன அந்யோந்யம் ஸமமென்கிற அஜ்ஞாநத்துக்கும், மத்யஸ்தன் ரக்ஷகன், ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ரக்ஷ்யபூதரென்கிற யாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்துக்கும் நிர்வாஹகனென்கை. (ஒன்றிரண்டுகாலமாகி) ஜ்ஞாநஹேதுவான ஸத்வோத்தர காலத்துக்கும், அந்யதாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாநங்களுக்கு ஹேதுவான ரஜஸ்தமோத்ரிக்தகாலத்வயத்துக்கும் நிர்வாஹகனாய். “త్రేతాయాం జ్ఞానముచ్యతే” “కలౌ జగత్పతిం విష్ణుం” “த்ரேதாயாம்ஜ்ஞாநமுச்யதே” “கலௌஜகத்பதிம்விஷ்ணும்” என்னக்கடவதிறே. (வேலைஞாலமாயினாய்) கடல்சூழ்ந்தபூமிக்கு நிர்வாஹகனாய். யதாஜ்ஞாநம் பிறந்தவர்களுக்கு ஆவாஸஸ்தாநமானகர்மவிபூதிக்குநிர்வாஹகனாய். “అయన్తు నవమస్తేషాం ద్వీపస్సాగరసంవృతః” “அயந்துநவமஸ்தேஷாம் தவீபஸ்ஸாரஸம்வ்ர்த:” என்கிறபடியே-நவமவர்ஷமான ஜம்பூத்வீபத்தில் காமபூமியான பாரதவர்ஷம் கடல்சூழ்ந்திறே யிருப்பது.

ஏழாம்பாட்டு.—ஆதாரஸ்தாநமாவது - ஜ்ஞாநம் பிறந்தவனுக்கு கர்மாநுஷ்டாநம் இந்த பூமியிலொழியக் கூடாமையாலே அதுக்கு யோக்யமான பூமியென்றபடி. ஜம்பூத்வீப மெல்லாவற்றையுமன்றோ கடல்சூழ்ந்தது, பாரதவர்ஷமாத்ரத்தைச் சூழவில்லையேயென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (என்கிறபடியே யித்யாதி.) பாரத வர்ஷத்துக்கு உத்தரமாக மேலைஸமுத்ரந் தொடங்கிக் கீழைஸமுத்ரமளவாக ஸகரர்கல்லினார்களென்று ப்ரஸித்த மாகையாலே பாரதவர்ஷத்தையும் தனியே கடல்சூழ்ந்ததென்றபடி. நாலுகடலுக்கும் நடுவான ஜம்பூத்வீபத்தில், நவவர்ஷமாவது - மஹா மேருவுக்கு ஆஸந்நமாகச் சுற்று மொரு வர்ஷமும், அதுக்கு வடக்காக மூன்றும், தெற்காகமூன்றும், கிழக்கேஒன்றும், மேற்கேஒன்றும்; ஆக மஹா மேருவைச்சுற்றும் ஒன்பது வர்ஷமாய், எல்லாவற்றுக்கும் தெற்கான வர்ஷம் பாரதவர்ஷப்பேர். இது தான் நவகண்டமாய் அதில் எட்டு கண்டமும் போக பூமியாய், ஒன்பதாம் கண்டமான பாரதகண்டம் கர்மபூமியா யிருக்குமென்றபடி.

(ஒன்றிரண்டுதீயுமாகி) ப்ரதாநமான ஆஹவநீயத்துக்கும் ததங்கமான கார்ஹபத்ய தக்ஷிணாக்நிகளுக்கும் நிர்வாஹகனாய். "ஊர்ஜஸ்வந்தஃ ப்ருதஃ ஸ்ஹத்" "கர்மாண்யஸங்கல்பித தத்பலாநி" என்கிறபடியே - முமுக்ஷுக்களுக்கு அநுஷ்டேயமான யஜ்ஞாதிகளுக்கும் அங்கமான அக்நித்ரயத்துக்கும் நிர்வாஹகனாய். (ஆயனாயமாயனே) அதீந்த்ரியமான விக்ரஹத்தை கோபஸஜாதீயமாக்கியவதரித்த ஆஶ்சர்யபூதனான க்ர்ஷ்ணனே. இத்தால்- "அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா" "அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம்போக்தா" என்கிறபடியே உத்தமான யஜ்ஞத்துக்குமாராத்யனாய அவதரித்தபடி. "ஸர்வே யஜ்ஞாஃ ஸர்வ இஜ்யாஶ்ச க்ருஷ்ணஃ" "ஸர்வேயஜ்ஞா; ஸர்வஇஜ்யாஶ்சக்ர்ஷ்ண;" "தர்ம ஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி" "தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாயஸம்பவாமி" என்னக்கடவதிறே. (ஒன்றிரண்டுகண்ணினானும்) ஶக்திஸூசகமான ஒருகண்ணையும் இதரஸஜாதீயமான இரண்டுகண்ணையுமுடைய ருத்ரனும். (உன்னையேத்தவல்லனே) "ஐஶ்வர்யாத் ஜ்ஞாநமந்விச்சேத்" "ஈஶ்வராத்ஜ்ஞாநமந்விச்சேத்" என்கிற ஜ்ஞாநாதிக்யத்தையும் லலாடநேத்ரனென்கிற ஶக்த்யாதிக்யத்தையு முடையனென்று ஸர்வநிர்வாஹகனான வுன்னை உள்ளபடி அறிந்தேத்தஶக்தனோ. ஆகமமுகத்தாலே தன்னையேத்தவல்ல னித்தனைபோக்கி உன்னையேத்தவல்லனோ. ஸத்வோத்தரனானபோதும் தானறிந்த அம்ஶத்தைப் பிறர்க்கு உபதேஶிக்கு மித்தனைபோக்கி உன்னை உள்ளபடி அறிந்தேத்த வல்லனோ. ... ... எ

அ.—எட்டாம்பாட்டு. உபயவிபூதியிலுண்டான ஸகலபதார்த்தங்களினுடைய ஸத்தாதிகளும், கார்யகாரணோபயாவஸ்தமான லீலாவிபூதிக்கு நிர்வாஹகமான காலதத்வமும் ஸ்வாதீநமாம்படி நிற்கிற வுன்னை, ருத்ரனேயன்று பரிச்சேதிக்கமாட்டாதான், உபயவிபூதியிலும் பரிச்சேதிக்க வல்லாரில்லையென்கிறார்.

ஆதியானவானவர்க்குமண்டமாயவப்புறத்
தாதியானவானவர்க்குமாதியானவாதிநீ;
ஆதியானவானவாணரந்தகாலநீயுரைத்தி;
ஆதியானகாலநின்னையாவர்காணவல்லரே. (அ)

ப-ரை.—ஆதியான-ஸ்ரஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார கர்த்தாக்களான, வானவர்க்கும்-ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கும், அண்டமாய - அண்டசப்தவாச்யமான, அப்புறத்து -பரமபதத்திலவர்த்திக்கிற, ஆதியான-ஐகத்காரணபூதரான, வானவர்க்கும்-நித்யஸூரிகளுக்கும், ஆதியான - ஸத்தாதிகளுக்குஹேதுவான, ஆதிநீ-ப்ரதாநன்நீ; ஆதியான-ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகர்த்தாக்களாய், வானம்- ஊர்த்வலோகங்களுக்கு, வாணர்-அத்யக்ஷராய்வர்த்திக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுடைய பதங்களு

"ஆலநிழற்கீழ்" என்று-பிறர்க்கு உபதேஶித்தானே யென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸத்வோத்தரனானபோதித்யாதி.) ... எ

டைய, அந்தகாலம்-அவ்வவகாலத்துக்குநியாமகனுன, நீ—, உரைத்தி-அருளிச் செய்கையாலே, ஆதியானகாலம் - ஆதிகாலத்துக்கு நிர்வாஹகனுன, நின்னை-உன்னை, யாவர்-அளவுடையரான ப்ரஹ்மாதிகள்தான், காணவல்லரோ - பரிச்சேதித்தறியவல்லரோவென்கிறுர்.

வ்யா.—(ஆதியானவானவர்க்கும்) ஜகத்ஸ்ர்ஷ்டி திதி ஸம்ஹார ங்களுக்கு கர்த்தாக்களான தேவதைகளுக்கும், ப்ரஹ்மா தக்ஷப்ரஜா பதிகள் ஸப்தரிஷிகள் ஆதித்யர்களாகிற இவர்கள் ஸ்ர்ஷ்டிகர்த்தாக் கள்; இந்த்ரன் சதுர்த்தமநுக்களாகிற விவர்கள் ஸ்திதிகர்த்தாக் கள்; ருத்ரன் அக்நி யமன்முதலான இவர்கள் ஸம்ஹாரகர்த்தாக்கள். "ஆதி" என்று - கர்த்தாவைச் சொல்லுகிறது. (அண்டமாயவப்புற த்து ஆதியானவானவர்க்கும்) லீலாவிபூதிக்கு அப்புறத்தில் அண்ட ஸப்தவாச்யமான பரமபதத்தில் வர்த்திக்கிற ஜகத்காரண பூதரான நித்யஸூரிகளுக்கும். அஸ்த்ரபூஷணுத்யாயக்ரமத்தாலே நித்யஸூரி களை ஜகத்துக்குக் காரணபூதராகச் சொல்லக்கடவதிறே. அதவா, "యత్రపూర్వే సాధ్యాస్సన్తి దేవాః" "யத்ரபூர்வேஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவா:" என்றும், "యత్రఋషయః ప్రథమజా యే పురాణాః" "யத்ரரிஷய:ப்ரதமஜா யேபுராணு:" என்றும் சொல்லுகிற ஆதிதேவர்களென்றுமாம். (ஆதியா னவாதிநீ) இப்படி உபயவிபூதியிலும் ப்ரதாநரானவிவர்களுடையஸ த்தாதிகளுக்கு ஹேதுவானப்ரதாநன் நீ. (ஆதியானவானவாணரந்த காலநீயுரைத்தி) இனிமேல் ஜகத்துக்கு நிர்வாஹகமானகாலதத்வமும் தேவரீரிட்ட வழக்கென்கிறது. ஜகத்ஸ்ர்ஷ்ட்யாதி கர்த்தாக்களாய் ஊர்த்வலோகங்களுக்கு அத்யக்ஷராய் வர்த்திக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளு டைய பதங்களுடைய அவ்வவகாலத்துக்கு நியாமகனாய். "நீஉரை த்தி" என்கிறது - "సహస్రయుగపర్యన్తమహర్యద్బ్రహ్మణో విదుః" "ஸஹஸ்ர யுகபர்யந்தமஹர்யத் ப்ரஹ்மணோவிது:" என்றித்யாதிகளிலே நீயரு ளிச்செய்திருக்கையாலே. (ஆதியானகாலநின்னை) கார்யரூபமான ஜக த்தடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்தப்ரபைபோலே லீநமாய், "సదేవ సోమ్యేదమగ్ర" "ஸதேவஸோம்யேதமக்ரே" என்கிறபடியே ஆதிகாலத்துக்கு நிர்வா ஹகனுன வுன்னை. (யாவர்காணவல்லரோ) தந்தாம் ஸத்தாதிகள் தேவரீரிட்ட வழக்காயிருந்தபின்பு தேவரீரை பரிச்சேதிக்க வல்லா ருண்டோ. ... ... அ

எட்டாம்பாட்டு.—ஸூக்ஷ்மாவஸ்த ப்ரபை-பொடி மூடினதணல் போலேயிருக்கை. அதாவது-கார்யாவஸ்தையில் ஜ்வாலாக்நிபோலே யும் காரணுவஸ்தையில் ஜ்வாலை யடங்கியிருக்கிற அங்காராவஸ்தை போலேயும் சேதநாசேதநங்களைத் தனக்குள்ளே யடக்கிக் கொண் டிருக்கை. ... ... அ

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. இப்படி அபரிச்சேத்ய வைபவனுகை யாலே ப்ரயோஜநாந்தரபரரில் அக்ரகண்யனான ருத்ரனும், வைதிகா க்ரேஸரராய் அநந்ய ப்ரயோஜநரான ஸாத்விக ஜநங்களும் உன் னையே யாஸ்ரயிக்கையாலே ஸர்வ ஸமாஸ்ரயணீயனும் நீயே யென் கிறார். ... ... *

தாதுலாவுகொன்றைமாலைதுன்னுசெஞ்சடைச்சிவன்
நீதியால்வணங்குபாதநின்மலாநிலாயசீர்
வேதவாணர்கீதவேள்விநீதியானகேள்வியார்
நீதியால்வணங்குகின்றநீர்மைநின்கணின்றதே. (கூ)

ப-ரை.—தாது உலாம் - மகரந்தம்மிக்கிருந்துள்ள, கொன்றைமாலை - கொன்றை மாலையணிந்து, துன்னு - நெருங்கி, செம் - சிவந்த, சடை - ஜடையையுடைய, சிவன் - ருத்ரனானவன், நீதியால் - வேதோக்தப்ரகாரத்தாலே, வணங்கு - உபாஸிக்கிற, பாதம் - திருவடிகளையுடையவனே, நின்மலா - சுத்தியோகத்தை யுடையவனே, நிலாயசீர் - அமாநித்வாத்யாத்மகுணங்களோடும் சமதமாதி குணங்களோடும் கூடினவர்களாய், வேதவாணர் - வேதார்த்தத்தையறிந்தவ ர்களாய், கீதம் - ஸாமகாநபராயணமான, வேள்வி - யாகங்களிலே ப்ரவ்ருத்தரா னவர்களாய், நீதியானகேள்வியார் - ப்ரஹ்மநிஷ்டனான ஆசார்யனபக்கலிலே வேதார்த்தத்தைக்கேட்டவர்கள், நீதியால் - காமாங்கமான அநவரதபாவனை பண்ணுகைக்கு, வணங்குகின்ற - உபாஸநயநிற்கிற, நீர்மை - ஸ்வபாவம், நின்கணே - உன்பக்கலிலேயே, நின்றது - வர்த்திக்கிறதென்கிறார்.

வ்யா.—(தாதுலாவித்யாதி) தாதுமிக்ககொன்றைமாலையென்ன, நெருங்கிச் சிவந்த ஜடையென்ன, இவற்றையுடைய ருத்ரன். கொன் றைமாலையைச் சொல்லுகையாலே-போக ப்ரதாநனென்றும், தீர்க்க தபாவாகையாலே செறிந்து, ஸ்நாநபாஹுள்யத்தாலே சிவந் திருக்கிற ஜடையையுடையனாகையாலே, அந்தபோகந்தான் ஸாதி த்து லபித்ததென்றும் சொல்லுகிறது. இத்தால்-போகமே புருஷார் த்தம். அதுதான் ஈஸ்வரனை ஆஸ்ரயித்தே பெறவேணுமென்கை. (நீதியால் வணங்குபாத) தேவரீரை ஐஸ்வர்ய விஸிஷ்டனாக ஆஸ்ர யிக்கச்சொல்லுகிற வேதோக்தப்ரகாரத்தாலே அவன் உபாஸிக்கிற திருவடிகளையுடையவனே. (நின்மலா) ப்ரயோஜநாந்தரங்களை அபே க்ஷிக்கிறது, "ஈஸ்வரோஹம்" என்றிருக்கிற துர்மாநி ஆஸ்ரயித்தா னென்றுஇத்தோஷங்களைநினையாதே, நம்பக்கலிலேஸாபேக்ஷனாய்வந் தானென்கிறகுணத்தையேநினைத்து, அநந்யப்ரயோஜநருக்கு முகங் கொடுக்குமாப்போலேமுகங்கொடுக்கும்ஸௌஸீல்யத்தையுடைய வனே. இப்படி விஷயீகரித்து அவனுக்குக்கொடுத்தஐஸ்வர்யமேதெ ன்னில்; "మహాదేవస్సర్వమేధే మహాత్మా" "హుత్వాత్మానం దేవదేవో బభూవ" "மஹா தேவஸ்ஸர்வமேதே மஹாத்மா" "ஹுத்வாத்மாநம்தேவதேவோப பூவ" என்கிறபடியேதேவதேவத்வத்தைக்கொடுத்தவனே. இதுப்ர யோஜநாந்தரபரரெல்லார்க்கு முபலக்ஷணம். (நிலாயசீர்) வர்த்திக்கிற குணங்கள்.

அதாகிறது - ஜ்ஞாநஸாதநமான அமாநித்வா த்யாத்ம குணங்களாலும், உபாஸநாங்கமான ஶமதமாதி குணங்களாலும் ஸம்பந்நராயிருக்கை. அங்ஙனன்றியே, "நிலாயசீர்வேதம்" என்று வேதவிஶேஷணமாய் - நித்யத்வா பௌருஷேயத்வ நிர்த்தோஷத்வங்களாலே காரணதோஷ பாதகப்ரத்ய யாதி தோஷ ரஹித கல்யாண குணங்களைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (வேதவாணர்) வேதங்களுக்கு நிர்வாஹக ரென்னலாம்படி வேதார்த்தத்தைக் கரைகண்டவர். (கேள்வி) அந்த வேதார்த்தாநுஷ்டாநமாய், ஸாமகாந ப்ரதாநமான யாகங்களிலே ப்ரவர்த்தரானவர்கள். அதாவது - ஆத்ம யாதாத்ம்யஜ்ஞாந பூர்வகமாக த்ரிவித பரித்யாகயுக்தராய், பகவத்ஸமாராதநபுத்தியாலே அநுஷ்டிக்கும் யஜ்ஞங்கள். (நீதியாய கேள்வியார்) உக்தமான வேதார்த்த தாத்பர்யம் கைப்படுகைக்கும் தத்கார்யமான கர்மயோகா த்யநுஷ்டாநங்களுக்கு மடியான கேள்வியை யுடையவர்கள். நீதியான கேள்வியாவது - "தத்விஜ்ஞாநார்த்தம்" "பரீக்ஷ்யலோகாந்" இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே நிர்வேதாவர்த்திபிறந்து ப்ரஹ்மநிஷ்டனான ஆசார்யன்பக்கலிலே உபஸந்நராய, "ஶ்ரோதவ்ய:" "ஶ்ரோதவ்யோமந்தவ்ய:" என்கிறபடியே ஶ்ரவண மநநங்களைப் பண்ணுகை. (நீதியால் வணங்குகின்ற நீர்மை) "நிதித்யாஸிதவ்ய:" "நிதித்யாஸிதவ்ய:" என்கிறபடியே - ஸர்வாங்கமான அநவரதபாவனை பண்ணுகைக்கு உபாஸ்யனாய நிற்கிற ஸ்வபாவம். (நின்கண்நின்றதே) உன் பக்கலிலே வர்த்திக்கிற வித்தனை. அவதாரணத்தாலே - வேறு ஆஶ்ரயணீய ரில்லையென்கை.... ... ... ௯

அ.—பத்தாம்பாட்டு. ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தால் வந்த உபாஸ்யத்வமே யன்றிக்கே, "காரணந்து த்யேய:" "காரணந்துத்யேய:" என்கிறபடியே ஜகதுபாதாநகாரணவஸ்துவே ஸமாஶ்ரணீய மென்று சொல்லுகிற காரணத்வ ப்ரயுக்தமான ஆஶ்ரயணீயத்வமும் தேவரீருடைய தென்று த்ருஷ்டாந்த ஸஹிதமான உபாதாநகாரணத்வத்தை யருளிச் செய்கிறார். ... . , *

தன்னுளேதிரைத்தெழுந்தரங்கவெண்டடங்கடல்
தன்னுளேதிரைத்தெழுந்தடங்குகின்றதன்மைபோல்;
நின்னுளேபிறந்திறந்துநிற்பவுந்திரிபவும்
நின்னுளேயடங்குகின்றநீர்மைநின்கணின்றதே. (௧0)

ஒன்பதாம்பாட்டு.—த்ரிவித பரித்யாகம் - பலஸங்க கர்த்ருத்வத்யாகம். கர்மசிதாந்லோந்பரீக்ஷ்ய என்றாய், "ஈக்ஷ" "சிந்தயே" என்கிற தாதுவாலே கர்மாநுஷ்டாநத்தாலே வதிக்கப்பட்ட லோகங்களை யென்றபடி. நிர்வேதாவர்த்தி - துக்கம் பலகால் அநுவர்த்திக்கை. ௯

ப-ரை.—தன்னுளே - தனக்குள்ளே, திரைத்து - வாயுவாலேகிளர்ந்து, எழும்-வீசாநின்றுள்ள, தரங்கம்- அலைகளையும், வெண்-வெண்மையையுமுடைத்தாய், தடம் - இடமுடைத்தான, கடல் - ஸமுத்ரமானது, வாயுவசத்தாலே, தன்னுளே - தனக்குள்ளே, திரைத்து - கிளர்ந்து, எழுந்து -மேலெழுந்து, அடங்குகின்ற தன்மைபோல் - அடங்கிவிடுகிறஸ்வபாவம்போலே; நின்னுளே-உன் ஸ்வரூபத்துக்குள்ளே, பிறந்து இறந்து - பிறந்துநசிக்கிற, நிற்பவும் திரிபவும்- ஸ்தாவரஜங்கமங்களும், நின்னுளேயடங்குகின்ற - தேவரீர்பக்கலிலேயடங்குகிற, நீர்மை - இந்தஸ்வபாவம், நினைகலாகின்றது - தேவரீரிடத்திலேயுள்ளதென்கிறார்.

வ்யா.—(தன்னுளே திரைத்தெழும் தரங்கவெண் டடங்கடலித்யாதி) த்ர்ஷ்டாந்தத்திலே அர்த்தத்தை ஶிக்ஷித்து தார்ஷ்டாந்திகமுகத்திலே அதிதேஶிக்கிறார். "தன்னுளே" என்கிறவித்தால்-ஶரீரபூதசேதநாசேதநங்களும், ஸ்ர்ஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களும், ஸ்வரூபாந்தர்ப்பூதமென்கை. (திரைத்தெழும்தரங்கம்) நிஸ்தரங்க ஜலதியானதுவாயுவாலே கிளர்ந்தெழுந்துஎங்குமொக்க ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள திரைகளையுடைத்தாகை. தார்ஷ்டாந்திகத்தில் வாயுஸ்தாநீய பகவத்ஸங்கல்பமடியாக ஸ்ர்ஷ்டிகாலத்திலேபிறந்த குணவைஷம்யம். (வெண்தடங்கடல்) ஸஞ்சாரியான திரையையும் அஸஞ்சாரியான வெண்மையையுமுடைத்தான இடமுடையகடல். இது, மேலே "நிற்பவும்திரிபவும்" என்கிறத்துக்கு தர்ஷ்டாந்தம். (தன்னுளேதிரைத்தெழுந் தடங்குகின்றதன்மைபோல்) வாயுவஶத்தாலே பரம்பினதிரைகள் மற்றப்படி ஒன்றிலேயொன்று திரைத்தெழுந்து உபஸம்ஹரிக்கிற ஸ்வபாவம்போலே. இத்தால் - ஏகத்ரவ்யபரிணாமத்தைச் சொல்லுகிறதன்று, கீழ்ப்பாட்டிலே உபாஸநம் சொல்லிற்றாய், இப்பாட்டிலே உபாஸ்யமான ஜகதுபாதாநகாரணத்தைச்சொல்லுகிறது. அதாகிறது - ஸூக்ஷ்மசிதசித் விஶிஷ்டப்ரஹ்மமே காரணம், ஸ்தூலசிதசித் விஶிஷ்டப்ரஹ்மமே கார்யமென்று வேதாந்தப்ரஸித்தமான அர்த்தம். இது எத்தாலே அறிவதென்னில்; "नकर्माविभागात्" "நகர்மாவிபாகாத்" என்கிற ஸூத்ரத்தாலே "सदेव" "ஸதேவ" என்கிற அவிபாகஶ்ருதியாலே அக்காலத்தில் க்ஷேத்ரஜ்ஞரில்லாமையாலே கர்மமில்லையென்று பூர்வபக்ஷித்து, "ज्ञाज्ञौ द्वावजावीशनीशौ" "ஜ்ஞாஜ்ஞௌத்வாவஜாவீஶநீஶௌ" "नित्यो नित्यानाम्" "நித்யோ நித்யாநாம்" என்று

பத்தாம்பாட்டு.—அதிதேஶிக்கை - ஏறிடுகை. தரங்கம்-அலை. வெண்மை ஏகரூபமாகையாலே (அஸஞ்சாரி) என்றது. மற்றைப்படி யென்கிறது - முன்புபோலே அல்பம் சலிக்கை யன்றிக்கே, திரைமேல் திரையாகக்கிளர்ந்து ஸமர்த்தமாகை. த்ரவ்ய பரிணாமத்தை யென்றது - ஸாங்க்யர் சொல்லுகிற பரிணாமத்தைச் சொல்லுகிற தென்றபடி.

க்ஷேத்ரஜ்ஞர் களுக்கும் தத்ஸர்மப்ரவாஹத்துக்கும் அநாதித்வ முண்டாகையாலே அது அர்த்தமன்றென்று நிஷேதித்து நாம ரூபவிபாகாபாவத்தாலே, "ஸதேவ" என்கிற அவதாரணம் உப பந்நமென்றதுமே. த்ருஷ்டாந்தம் ஏகத்ரவ்யமுகத்தாலே சொன்னு ரிவரோயன்று, "[Sanskrit]" "யதாஸௌம்யேகேநம்ருத் பிண்டேந" என்று உபநிஷத்து; "[Sanskrit]" "கடக மகுடகர்ணிகாதிபேதை:" என்று ஸ்ரீபராஸரபகவாந்இத்தைதார்ஷ் டாந்திகத்திலே அதிதேஸிக்கிறார். (நின்னுளேபிறந்திறந்து நிற்ப வும்திரிபவும்) உன் ஸ்வரூபத்துக்குள்ளே உத்பத்தியும் விநாஸமு மாய்ப்போருகிற ஸ்தாவரஜங்கமாத்மகமான ஸகலப்தார்த்தமும். (நி ன்னுளேயடங்குகின்றநீர்மை) ப்ராக்ர்தோபஸம்ஹார வேளையிலே "[Sanskrit]" "தமஏகீபவதி" என்கிறபடியே - தேவரீர்பக்கலிலே அடங்குகின்ற இந்த ஸ்வபாவம். (நின்கண்நின்றவே) தேவரீர்பக்க லிலே யுள்ளதென்று இவ்வுபாதாநகாரணத்வம் வ்யக்த்யந்தரத்தில் இல்லையென்கை. முதற்பாட்டிற்சொன்ன உபாதாநகாரணத்வத்தை பத்தாம்பாட்டிலே த்ருஷ்டாந்த ஸஹிதமாகச்சொல்லி முடித்தாரா ய்விட்டது. க0

அ.—பதினோராம்பாட்டு. "[Sanskrit]" "[Sanskrit] [Sanskrit]" "நஸந்நசாஸச்சிவஏவ" "ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ஸமவர்த் ததாகரே" என்றுப்ரஹ்மாதிகளுக்கும்காரணத்வஞ்சொல்லுகிறதில் லையோவென்ன; உனக்குமேலே ஸ்ர்ஷ்டராய் உன்பெருமையை ஓரோ ப்ரயோஜநங்களிலே பேசக்ஷமருமன்றிக்கேயிருக்கிறவிவர்கள் ஆஸ்ர யணீயராக ப்ரஸங்கமென், கீழ்ச்சொன்ன காரணவாக்யமும் அவ்வ ஸ்துவைப்பற்ற அந்யபரமென்கிறார்.

சொல்லினற்றொடர்ச்சிநீ;சொலப்படும்பொருளும்நீ;
சொல்லினற்சொலப்படாதுதோன்றுகின்றசோதிநீ;
சொல்லினற்படைக்கநீபடைக்கவந்துதோன்றினார்;
சொல்லினற்சுருங்கநின்குணங்கள்சொல்லவல்லரே. (கக)

ப-ரை.—சொல்லினல் - சப்தஸிதரமான புருஷார்த்தத்திலே இழிந்தார்க கு, தொடர்ச்சி - உறவைப்பிறப்பிப்பாயும், நீ—; சொலப்படும்-ச்ருதிஸ்ம்ர த்யாதிகளில்ஆச்ரயணீயராய்ச்சொல்லப்படுகிறதேவதைகளுக்கு, பொருளும்- அந்தராத்மாவும், நீ—; சொல்லினல்-வேதாந்தத்தாலே, சொல்லப்படாதுதோ ன்றுகின்ற - பரிச்சேதிக்கப்படாதென்று தோன்றுகிற, சோதி - தேஜச்சப்தவா ச்யன், நீ—; சொல்லினல்-நின்கோபிசுதைகை ஸாக்ஷியாகக்கொண்டு, படைக்க-

சிதசித்விஸிஷ்ட வஸ்துவுக்கு ஏக த்ரவ்யமான ஸமுத்ரத் தைச் சொல்லலாமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (த்ர்ஷ்டாந்த மித்யாதி). வ்யக்த்யந்தரமானது ப்ரதாநபரிணாமம் முதலானவற் றில் நில்லாதென்றபடி. க0

ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ணுவாராக, நீபடைக்க - நீஸ்ருஷ்டிக்க, வந்து - உன் திருநாபீகமலத்திலேவந்து, தோன்றினர் - தோன்றினப்ரஹ்மாதிதேவர்கள், நின்குணங்கள் - உன்னுடையகுணங்களை, சொல்லினால் - சொல்லப்புகுந்தால், சுருங்க-ஸங்க்ஷேபமாகவாகிலும், சொல்லவல்லரோ-பேசமாட்டார்களென்கிறார்.

வ்யா.—(சொல்லினால்தொடர்ச்சிநீ)ஶப்தத்தாலேலக்ஷித்தமான புருஷார்த்தத்திலே இழிந்தார்க்கு அதிலே உறவுபிறப்பிப்பாயும் நீ. தொடர் - உறவு. அதாவது - ப்ரத்யக்ஷவிஷயமான ஶப்தாதிகளேபுருஷார்த்தமென்றிருக்கும் ஸம்ஸாரிகளையொழிய வேதாந்தமுகத்தாலே வேதைகஸமதிகம்யமான வஸ்துவையறிந்தும,அவ்வஸ்துவைப்பெற •ஆசைப்பட்டவர்களுக்கும் உபக்ரமதசையிலே ருசிஜநகன்நீ; ப்ரஹ்மாதிகள் ப்ராப்தரான ஜநகரல்லாமையாலே ருசிஜநகருமல்லர். (சொல்லப்படும்பொருளும்நீ) ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளில் ஆஶ்ரயணீயராய்த் தோற்றுகிற தேவதைகளுக்கு ஆத்மாவும்நீ. "[Grantha]" "[Grantha]" "ஏநமே கேவதந்த்யக்நிம்" "சதுர் ஹோதாரோயத்ர ஸம்பதம்கச்சந்தி" "[Grantha]" "ஏயஜந்தி." (சொல்லினால் சொலப்படாது தோன்றுகின்றசோதிநீ) வேதாந்தத்தால் பரிச்சேதிக்கப்படாதென்றுதோன்றுகிற தேஜஶ்ஶப்தவாச்யன்நீ. "[Grantha]" "[Grantha] ஜாநதாம்" "[Grantha]" "[Grantha]" "[Grantha]" "யதோவாசோநிவர்த்தந்தே" "அவிஜ்ஞாதம்விஜாநதாம்" "யஸ்யாமதம்தஸ்யமதம்" "பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய" "நாராயணபரோஜ்யோதி." இத்யாதிகளிலே உன்ஸ்வரூபாதிகள் அபரிச்சிந்நங்களென்றும் *பரம்ஜ்யோதிஶ் ஶப்தவாச்யன் நீயென்றும் சொல்லப்படாநின்றதிறே. (சொல்லினல்படைக்க)[[Grantha] - யோவைவேதாம்ஶ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை] நீ கொடுத்த•வேதத்தை த்ருஷ்டியாகக்கொண்டு ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணுவாராக. "[Grantha]" "ஸபூரிதிவ்யாஹரத்." (நீபடைக்கவந்துதோன்றினர்) "[Grantha]" "யோப்ரஹ்மாணம் விததாதிபூர்வம்" என்கிறபடியே - நீஸ்ருஷ்டிக்க உன்திருநாபீகமலத்திலேவந்து தோன்றின ப்ரஹ்மாமுதலான தேவர்கள். (சொல்லினற்சுருங்க நின்குணங்கள்சொல்லவல்லரோ) உன் குணங்களையறிந்து பரக்கப் பேசமாட்டாமையன்றியே, ஓரோ ப்ரயோஜநங்களிலே ஸங்க்ஷேபேண உன்குணங்களைப் பேசவும்மாட்டார். பரத்வஸாதகமான குணங்கள், ஜகத்காரணத்வஸாதகமானகுணங்கள், ஆஶ்ரிதார்த்தமானகுணங்கள் இவற்றிலே ஓரோகோடியைக்கரைகாணமாட்டார்கள். ௧௧

பதினோராம்பாட்டு.—அந்யபரம் - ப்ரஶம்ஸாபரம். ஶப்தம்-வேதஶப்தம். ஜநகரல்லாமை - யதாவானகாரணபூதரல்லாமை. ப்ரஹ்மா வேதத்தைக்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் ([Grantha]-ஸர்வபூரிதி வ்யாஹரந் என்று) ... ௧௧

அ.—பன்னிரண்டாம்பாட்டு. ஜகத்காரணபூதனுய் ஸ்ருஷ்ட்யாதி முகத்தாலே நின்று ரக்ஷிக்குமளவேயன்றியே, அஸாதாரண விக்ரஹயுக்தனுய் அவதரித்துரக்ஷிக்கும் உன்படியை லோகத்தில் ஆர் நினைக்கவல்லாரென்கிறார். ... ... *

உலகுதன்னைநீபடைத்தியுள்ளொடுக்கிவைத்தி; மீண்
டுலகுதன்னுளேபிறத்தி; ஓரிடத்தையல்லை; ஆல்!
உலகுநின்னொடொன்றிநிற்கவேறுநிற்றி; ஆதலால்
உலகுநின்னையுள்ளசூழல்யாவருள்ளவல்லரே. (௧௨)

ப-ரை.—நீ - ப்ராக்ருதஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணினநீ, உலகுதன்னை - ஸகலபதார்த்தங்களையும், படைத்தி - பண்ணாநிற்றி, நித்யநைமித்திகாதிப்ரளயங்களிலே நாமரூபங்களை இழந்தபதார்த்தங்களை, உள் - உன்திருவயிற்றிலே, ஒடுக்கிவைத்தி - அடக்கிவைத்து ரக்ஷியாநிற்றி; மீண்டு - மறுபடியும், உலகுதன்னுளே - ஸ்ருஷ்டமான இந்தலோகத்திலே, பிறத்தி - அவதரியாநிற்றி; ஓரிடத்தையல்லை - ஒருஸ்தலத்தாயென்று நிர்ணயிக்கவொண்ணுதவனுயிராநிற்றி, உலகு - ஜகத்துஉனக்கு சரீரமாகையாலே, நின்னொடொன்றிநிற்க - உன்னைப்பிரியாதேயிருக்க, அஸாதாரணவிக்ரஹயுக்தனுயக்கொண்டு, வேறுநிற்றி - வ்யாவர்த்தனுயிராநின்றாய; ஆதலால் - ஒருவகையாலும்பரிச்சேதித்தறியவொண்ணுமையாலே, சூழலுள்ள - ஆச்சர்யமானவ்யாபாரத்தையுடைய, நின்னை - உன்னை, உலகில் - லௌகிகருக்குள், யாவர் - யார்தான், உள்ளவல்லர் - அறியவல்லாரென்கிறார்.

வ்யா.—(உலகுதன்னை நீ படைத்தி) அசித்தை உபகரணமாகக்கொண்டு ப்ராக்ருத ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணின நீ, ப்ரஹ்மாதி ஸகல தேவதாந்தர்யாமியாய்க்கொண்டு ஸகல பதார்த்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டியாநிற்றி. (உள்ளொடுக்கிவைத்தி) நித்ய நைமித்திகாதி ப்ரளயாபத்துக்களிலே நாமரூபங்களை யிழந்த பதார்த்தங்களை உன் திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷியாநிற்றி. இத்தால் - ஸகல பதார்த்த ஸ்ருஷ்டிக்கும் கர்த்தாவாய ஸகல ஸம்ஹாரங்களிலும் ரக்ஷகனுமாயிருக்கிறான், அடியிலே "ബഹുസ്യാം" "பஹுஸ்யாம்" என்கிற ஜகதுபாதாநகாரணபூதனென்றதாய்த்து. (மீண்டுலகு தன்னுளே பிறத்தி) ஜகத்காரணத்வத்தால் வந்த வைபவத்தினின்றும் மீட்டு உன்னாலே ஸ்ருஷ்டமான இவ்வுலகத்திலே சில க்ஷேத்ரஜ்ஞர்க்கு புத்ரனுய் வந்தவதரியாநிற்றி. (மீண்டு) அதுபோராமே திரியட்டுமென்னுமாம். ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் ஜநகனுன நீ உன்னாலே ஸ்ருஜ்யனுயிருப்பானொருக்ஷேத்ரஜ்ஞனை ஜநகனுகக்கொண்டு நீ ஜநிப்பதே. ப்ரளயாபத்திலே ஸகல பதார்த்தங்களையும் உன திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்த நீ ஒரு ஸ்தரீவயிற்றிலே கர்ப்பபூதனுவதே!. "പ്രീത്യാ ത്വം ധാരയേശാനം ധൃതം യേനാഖിലം ജഗത്" "ப்ரீத்யாத்வம தாரயேமாநம் த்ருதம்யேநாகிலம் ஜகத்" என்னக்கடவதிறே.

பன்னிரண்டாம்பாட்டு—.மீண்டு - காரணத்வத்தில் நின்றும் மீண்டுஎன்னுதல்; காரணமானதுக்கு மேலேயென்னுதல்.ஸ்த்ரீவயிற்றிலே என்றதுக்கு ப்ரமாணமருளிச்செய்கிறார் (പ്രീത്യാ - ப்ரீத்யாத்வமித்யாதி)

(ஓரிடத்தையல்லையால்) ஒருஸ்தலத்தாயென்றுநிர்ணயிக்கவொண்ணுதவனுகையாலே ஒருகோடியிலே சேர்த்தறியப் போகிறதில்லை. அதாகிறது-உபாதாநகாரணத்வத்திலேபுரையில்லாமையாலே கார்யமென்னவொண்ணாது, அவதாரத்தில்ஸஜாதீயபாவத்தில்புரையில்லாமையாலேகாரணமென்னவொண்ணாது, இதுஎன்னபடியென்கிறார். (உலகுநின்னொடொன்றிநிற்கவேறுநின்றி) ஜகத்துஉனக்கு ஶரீரமாகையாலே உன்னைப்பிரியாதேநிற்க, அஸாதாரண விக்ரஹயுக்தனாய்க்கொண்டு வ்யாவர்த்தனாயிருத்தி. அதாகிறது - விமுகரானகாலத்திலே ஆத்மாவாய், நின்று ஸத்தையை நோக்கியும், அபிமுகீகரித்தவன்று ஶுபாஶ்ரயனாகைக்கு அஸாதாரண விக்ரஹயுக்தனாயிருக்குமென்கை. (ஆதலால்) ஒரு வகையாலும் பரிச்சேதித்தறிய வொண்ணாமையாலே. (உலகில்நின்னை யுள்ளசூழல் யாவருள்ள வல்லரோ) ஆஶ்சர்யமான படிகளையுடைய வுன்னை லௌகிக புருஷர்களில் அறியவல்லவரார். சூழல் - சூழ்ச்சி. ... ... (கஉ)

அ.—பதின்மூன்றாம்பாட்டு. இவ்வவதார ரஹஸ்யம் ஒருவர்க்கறிய வொண்ணாதோ வென்னில்; கோபஸஜாதீயனாய் வந்தவதரித்த நீ காட்டித்தர உன்வைலக்ஷண்யம் காணுமதொழிய ஸ்வஸாமர்த்யத்தாலே காணமுடியா தெனகிறார். ... ... *

இன்னையென்றுசொல்லலாவதில்லையாதுமிட்டிடைப்
பின்னைகேள்வனென்பருன்பிணக்குணர்ந்தபெற்றியோர்
பின்னையாயகோலமோடுபேருமூருமாதியும
நின்னையார்நினைக்கவல்லர்நீர்மையால்நினைக்கிலே. (கந)

ப-ரை.—உன் - உன்நிமித்தமாக ஆச்ரிதர்க்கும் அநாச்ரிதர்க்குமுண்டான, பிணக்கு உணர்ந்த - விவாதத்தை அறுதியிடுகிற, பெற்றியோர - பண்டிதர்களானவர்கள, உன்னைபரிச்சேதித்தறியப்புக்கால, இன்னையென்று - இப்படிப்பட்டவனென்று, சொல்லலாவதுயாதுமில்லை-சொல்லலாவதொன்றுமில்லை; இட்டிடை - நேரிய இடையையுடைய, பின்னை - நப்பின்னைபிராட்டிக்கு, கேள்வனென்பர் - வல்லபனென்று சொல்லுவர்கள்; பின்னையாய - அவதாரஸமாப்தியில் இலைப்பாறுமிடமான, கோலமோடு-வ்யூஹவிக்ரஹமும், பேரும்-குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களும், ஊரும் - அவதரித்த தேசப்ரபாவமும், ஆதியும் - அவ்விக்ரஹத்துக்கு நிதாநமுமாகிய இவற்றையுடையனை, நின்னை - உன்னை, நீர்மையால் - தங்கள் நீர்மையால், நினைக்கில் - ஆராயப்புக்கால், யார்நினைக்கவல்லர் - அறியவல்லார் ஆர், ஒருவருமில்லையென்றுகருத்து.

வ்யா.—(இன்னை யென்று சொல்லலாவ தில்லையாதும்) அவதரித்து நிற்கிற நிலையில் அஜஹத்ஸ்வ பாவங்களென்ன, ஸௌலப்யாதிகளென்ன, இவற்றிலே ஒரு கோடியாலே உன்னைப் பரிச்சேதிக்கப்புக்கால் ஏவம் விதனென்று சொல்லலாவதொன்றுமில்லை.

சூழலுள்ளநின்னை - உலகில் - யாவருள்ள வல்லரோனமபடி. சூழ்ச்சி - வ்யாபாரம். ... ... கஉ

பதின்மூன்றாம்பாட்டு.—யாதும் - ஒன்றும்.

(இட்டிடைப்பின்னை கேள்வனெபர்) "𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑍍" "தஸ்யதீராঃபரிஜாநந்தியோநிம்" என்கிறபடியே அவதாரரஹஸ்ய ஜ்ஞாநமுடையவர்களும் "மிதுநமேஆஶ்ரயணீயம்" என்று ஸஜாதீயரில்காட்டில் வ்யாவர்த்தனை வுன்னைஉபதேஶிப்பார்கள். நேரிதான இடையையுடையநப்பின்னைப்பிராட்டிக்குவல்லபனென்று சொல்லுவர்கள். "யாதுமிட்டு" என்றுகீழோடேகூட்டினபோது, ஶுபாஶ்ரயத்தையோதுகிற ப்ரகரணங்களில் அங்குஷ்ட மாத்ரமென்றும் "𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍀 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍌" "அக்நிர்மூர்த்நா சக்ஷுஷீசந்த்ர ஸூர்யௌ" என்கிறபடியே த்ரைலோக்ய ஶரீரனென்று இத்யாதிகளில் சொல்லுகிற ஶுபாஶ்ரயங்களை யடங்கவிட்டு. "𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍀" "மநுஷ்யத்வேசமாநுஷீ" என்று கோபஸ்ஜாதீயனாய் வந்தவதரித்த நீளாவல்லபனே ஶுபாஶ்ரய மென்பர்கள். (உன்பிணக்குணர்ந்த பெற்றியோர்) உன்நிமித்தமாக ஆஶ்ரிதர்க்கும் அநாஶ்ரிதர்க்கு முண்டானவிவாதத்தை அநுஸந்திக்கும் பண்டிதர்கள். அதாகிறது - "பேருமோராயிரம் பிறபலவுடைய வெம்பெருமான்" என்னாய்த்து ஆஶ்ரிதருடையவறிவு; "பேருமோருருவமு முளதில்லை" என்னாய்த்து அநாஶ்ரிதருடைய வறிவு. இவ்விவாதத்துக்கடிநீ யென்றறியுமவர்கள்.

(பின்னையாய கோலமோடு பேருமூருமாகியும் நின்னை) இதரஸஜாதீயனாய் வந்தவதரித்து நிற்கச்செயதே ஸர்வ விஸஜாதீயமான வைலக்ஷண்யத்தையுடைய விக்ரஹமென்ன, அவதாரத்தில் குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களென்ன, அவதரித்த தேஶப்ரபாவமென்ன, அவதாரவிக்ரஹத்துக்கு நிதாநமென்ன, இவற்றை யுடையனான வுன்னை. அதவா, அவதாரஸ்மாப்தியில் விஶ்ரமஸ்தலமான வ்யூஹவிக்ரஹங்களென்ன, தத்தத்குணசேஷ்டித வாசகங்களான திருநாமங்களென்ன, ஆமோதாதி வ்யூஹஸ்தாநங்களென்ன, இவற்றுக்கடியான பரத்வமென்ன, இவற்றையுடைய வுன்னை யென்றுமாம்.

"இட்டு" என்றது-இட்டளமாய், அத்தால்-ஸங்கோசமாய் (நேரிதென்கிறது.) யாதுமிட்டு-அடங்கஇட்டு. வேதங்களிலேசொல்லுகிற ப்ரகாரங்களில் எல்லாப்ரகாரங்களையுமிட்டுச்சொன்னாலும் இப்படிப்பட்டவனென்று, சொல்லலாவதில்லை-சொல்லப்போகாதென்றபடி. இடை-இடைக்குலமாதல். நீயென்றறிகையாவது-ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்களை கர்மாநுகுணமாகக்கொடுத்து விவாதத்தைப் பண்ணுகிறவன் நீயென்றறியு மவர்களென்றபடி. பின்னையாயகோலம்-இதரவ்யாவர்த்தமான விக்ரஹமென்னுதல்; மநுஷ்யத்வத்துக்கு அபரமாயிருக்கிற திர்யகாதிகளென்னுதல். என்றுமாமென்று-தாம்சொன்னஜபிக்கும்பொருள்-திர்யகாதிகளென்றுசொன்ன இரண்டாமர்த்தம். ௧௩

நீர்மையால் நினைக்கிலல்லது ஆர்நினைக்கவல்லார் - உன்னுடைய நீர்மையாலே நீ அறிவிக்க அறியு மத்தனையொழிய வேறுஅறிய வல்லாரார். அதாகிறது - ‘‘బహూని మే వ్యతీతాని’’ ‘‘பஹூநிமேவ்யதீதாநி’’ என்று தொடங்கி, ‘‘జన్మ కర్మ చ మే దివ్యమ్’’ ஜந்மகர்மசமேதிவ்யம்’’ என்று நீ அறிவித்தாப்போலே அறிவிக்க அறியுமத்தனை. ... (கங)

அ.—பதினாலாம்பாட்டு. நம்மவதாரரஹஸ்யம் நீரறிந்தபடியென்னென்னில்; ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்காக திர்யக்ஸஜாதீயனாய் வந்தவதரித்த உன்குணங்களை பரிச்சேதித் தறியமாட்டேனே யாகிலும், அவ்வடிவு வேதைகஸமதிகம்யமென் றறிந்தேனென்கிறார்.

தூய்மையோகமாயினாய்! துழாயலங்கல்மாலையாய்!
ஆமையாகியாழ்கடற்றுயின்றவாதிதேவ! நின்
நாமதேயமின்னதென்னவல்லமல்லவாகிலும்
சாமவேதகீதனாயசக்கரபாணியல்லையே. (கச)

ப.—ஸம்ஸாரிகளை நித்யஸூரிகளோடேசேர்த்து அநுபவிப்பிக்கவல்ல, தூய்மையோகமாயினாய் - சுத்தியோகத்தையுடையனாய், துழாயலங்கல்மாலையாய்-திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதனாய், தேவர்களுக்கு அம்ர்தங்கொடுக்கைக்காக, ஆமையாகி - கூர்மாவதாரஞ்செய்தருளி, ஆழ் - மிக்க ஆழத்தையுடைய, கடல்-கடலிலே, மந்தரபர்வதம் அமிழ்ந்தாதபடி உனமுதுகிலேநின்று சுழல, துயின்ற-கண்வளர்ந்தருளின, ஆதிதேவ - ஜகத்காரணபூதனானவனே, நின் - உன்னுடைய, நாமதேயம் - குணசேஷ்டிதங்களை, இன்னதென்ன வல்லமல்லவாகிலும் - இப்படிப்பட்டதென்று சொல்லமாட்டேனேயாகிலும், சாமவேதகீதனாய - ஸாமவேதகீதனாயசக்ரமவனாய், ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநார்த்தமாக, சக்கரபாணியல்லையே - திருவாழியைகையிலே யுடையவனாதலால் நீயே யோசித்தருளவேணுமென்கிறார். ... ... (கச)

வ்யா.—(தூய்மையோகமாயினாய்) அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே அசுத்தனான ஸம்ஸாரிக்கு உன்கர்பையாலே அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தையறுத்து நித்யஸூரிகளோடேசேர்த்து உன்னை அநுபவிப்பிக்க வல்ல ஶுத்தியோகத்தையுடையவனே. ஸம்ஸாரி ஶுத்தியோகத்துக்கு நிர்வாஹகனானவனே. இத்தால்-ஸம்ஸாரோத்தரணத்துக்கு உபாயமும் நீயேயென்கை. ஹேயப்ரத்யநீகனானவனேயிறே சேதநர்க்கு ஸம்ஸாரமாகிற அஶுத்தியைப்போக்கவல்லான். (துழாயலங்கல்மாலையாய்) ஸர்வேஶ்வரத்வ சிஹ்நமான திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதனானவனே. திருத்துழாய் நாதத்வ சிஹ்நமாகையாலும், போக்யத்வசிஹ்நமாகையாலும், ப்ராப்யபூதனும் நீயேயென்கை. (ஆமையாகி) ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்காக அம்ர்தமதநத்துக்கு அநுகூலமான கூர்மவேஷத்தைக்கொண்டு. (ஆழ்கடல்துயின்ற) அகாதமானகடலிலே மந்தரம் அமிழ்ந்தாதபடி உன்முதுகிலே அதுநின்றுசுழலக் கண்வளர்ந்;

"க்ஷீரோதமத்யேத்வபவத் கூர்மரூபீஸ்வயம்ஹரி:" "க்ஷீரோதமத்யேத்வபவத் கூர்மரூபிஸ்வயம்ஹரி:" என்னக்கடவதிறே. (ஆதிதேவ) ஜகத்துக்கு நீயேகாரணபூதனென்னு மிடத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தவனே. ப்ரயோஜநாந்தரபரரொன்றுபாராதே அவர்களாபத்துக்கு உன்னையழிய மாறி உதவுகையாகிறவிது 'உத்பாதகர்க்கல்லது கூடுமோவென்கை.

(நின்னாமதேயமின்னதென்ன வல்லமல்லவாகிலும்) கூர்மரூபியான தேவரீருடைய குணசேஷ்டிதங்களை ஏவம்விதமென்று பரிச்சேதித்துச்சொல்லமாட்டேனேயாகிலும். "நின்னாமதேயம்" என்று-வாச்யமான குணசேஷ்டிதங்களை தத்வாசகமான ஶப்தத்தாலே லக்ஷிக்கிறது. (சாமவேதகீதனாய சக்கரபாணியல்லையே) நீ அழிவுக்கிட்ட கூர்மவிக்ரஹம் சாந்தோக்யஸித்தமாய் கையும் திருவாழியுமான அதிரமணீய விக்ரஹமென்றறிந்தேன். "ய ஏஷோऽந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருஶ்யதே" "யஏஷோந்தராதித்யோ ஹிரண்மயபுருஷோ த்ர்ஶ்யதே" என்றும், "ஸவித்ருமண்டலமத்யவர்த்தீ நாராயண: த்ருதஶங்கசக்ர:" "ஸவித்ரமண்டலமத்யவர்ததிநாராயண: - த்ர்தசங்கசக்ர:" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. ... ... (கச)

அ.—பதினஞ்சாம்பாட்டு. வேதைக ஸமதிகம்யமான ஸ்வபாவத்தையுடைய நீ ஆஶ்ரிதாநுக்ரஹார்த்தமாக அவதாரகந்தமான திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறது பரதசையென்னும்படி அங்குநின்றும் ஆஶ்ரிதருகந்த ரூபத்தையே உனக்கு ரூபமாகக்கொண்டுவந்தவதரித்த உன்னுடைய நீர்மையை ஒருத்தரால் பரிச்சேதிக்கப்போமோ வென்கிறார். ... ...

அங்கமாறுவேதநான்குமாகிநின்றவற்றுளே
தங்குகின்றதன்மையாய்! தடங்கடற்பணத்தலைச்
செங்கணாகணைக்கிடந்தசெல்வமல்குசீரினாய்!
சங்கவண்ணமன்னமேனிசார்ங்கபாணியல்லையே. கரு

ப-ரை.—அங்கமாறும் - அங்கமான வ்யாகரணம்முதலிய ஆறும், வேதநான்கும் - அங்கியான வேதங்கள் நாலுமாகிற விவற்றுக்கு, ஆகிநின்று - ப்ரவர்த்தகனாய்நின்று, அவற்றுளே - அங்கங்களோடுகூடிய வேதங்களினுள்ளே, தங்குகின்ற - பரமேயமாயவர்த்திக்கிற, தன்மையாய் - ஸ்வபாவங்களையுடையவனே, தடம் - இடமுடைத்தான, கடல் - கடலிலே, உன்னுடைய ஸ்பர்சத்தாலே விகஸிதமான, பணத்தலை - பணத்தினதலையிலே, செம் - சிவந்த, கண்- திருக்கண்களையுடையனான, நாகணை - திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே, கிடந்த - கண்வளர்ந்தருளி, மல்கு - நிரவதிகமான, செல்வம் - ஐசவர்யத்தையும், சீரினாய் - கல்யாணகுணங்களையு முடையவனே!; க்ஷீரார்ணவசாயித்வம் பரதசையென்னும்படி அங்குநின்றும் க்ருதயுகத்திலே சேதநர்விரும்புகைக்காக, சங்கவண்ணமன்ன - சங்கத்தினிறத்தையொத்த, மேனி - திருமேனியையுடையையாய்த் திருவவதரித்து, அதுக்குமேலே த்ரேதாயுகத்தில்,

---

பதினாலாம்பாட்டு.—"நாமதேயம்" என்றால் குணசேஷ்டிதங்களைக் காட்டுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நின்னாமதேயமித்யாதி.) அதிரமணீயம்-கீதத்துக்கு போக்யமான விக்ரஹமென்றபடி.

ராவணுதிகண்டகரை நிரஸிக்கைக்காக, சார்ங்கபாணியல்லையே - க்ஷத்ரிய குலத்திலே சக்ரவர்த்தித்திருமகனுய் வந்தவதரித்து ஸ்ரீசார்ங்கத்தைத் திருக் கையிலேதரித்தவனல்லையோ, இப்படிப்பட்ட நீர்மையையுடைய வுன்னை பரிச் சேதித் தறியவல்லாரா ரெனகிருர். ... ... (கரு)

வ்யா.—(அங்கமாறுவேதநான்குமாகிநின்று) ஶிக்ஷாத்யங்கங்க ளாறும், அங்கியான வேதங்கள் நாலுமாகிற இவற்றுக்கு ப்ரவர்த்த கனுய்நின்று. (அவற்றுளே தங்குகின்றதன்மையாய்) ஸாங்கமான வேதங்களினுள்ளே ப்ரமேயமாய்வர்த்திக்கிற ஸ்வபாவங்களையுடை யவனே. (ஆகிநின்றவற்றுளே) நிர்த்தோஷப்ரமாணமாய் நின்றவ ற்றுளென்னவுமாம். வேதப்ரதிபாத்யமான ஸ்வபாவங்களாவன- "సత్యంజ్ఞానమ్" "ஸத்யம்ஜ்ஞாநம்" இத்யாதிகளிற்சொன்ன ஸர்வாதி கத்வமென்ன, "యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్" "யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" இத் யாதிகளிற்சொன்ன கல்யாணகுணங்களென்ன, "వ్యాప్యనారాయణస్థితః" "வ்யாப்யநாராயணஸ்தித;" இத்யாதிகளிற்சொன்ன உபயவி பூதிநாதத்வமென்ன, "మహారజతంవాసః" "மஹாரஜதம்வாஸ;" இத் யாதிகளிற்சொன்னவிக்ரஹயோகமென்ன, "యఏషోన్తరాత్మా హిరణ్మయః పురుషః" "யஏஷோந்தராத்மா ஹிரண்மய:புருஷ:" இத்யாதி களிற்சொன்ன அவதாரங்களென்ன, "తద్విష్ణోః పరమంపదమ్" "தத் விஷ்ணோ:பரமம்பதம்" இத்யாதிகளிற்சொன்ன நித்யவிபூதியோக மென்ன இவை.

(தடங்கடலித்யாதி) வேதைகஸமதிகம்யமாய் ஸ்வபாவங்களைக் கேட்டே போகாதபடி திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளி இக்கு ணங்களை ப்ரகாஶிப்பித்தவனே. இடமுடைத்தான கடலிலே, உன் னுடைய ஸ்பர்ஶத்தாலே விகஸிதமான பணத்தின்தலையிலே, மது பாநமத்தனைப்போலே சிவந்த திருக்கண்களையுடையனுன திருவநந் தாழ்வாணுகிற படுக்கையிலே கண்வளர்ந்தருளி, நிரவதிகமான ஐஶ் வர்யத்தையும் கல்யாணகுணங்களையுமுடையவனே. (சங்கவண்ண மன்னமேனியித்யாதி) க்ஷீரார்ணவஶாயித்வம் பரதஶையென்னும் படி அங்குநின்றும் க்ர்தயுகத்திலே சேதநர்விரும்புகைக்காக ஶங்கம் போலேயிருக்கிற திருமேனியையுடையையா யவதரித்து, அதுக்கு மேலேத்ரேதாயுகத்திலே, ஆஶ்ரிதவிரோதிகளான ராவணுதிகண்ட கரை நிரஸிக்கைக்குக்ஷத்ரியகுலத்திலே வந்தவதரித்து ஸ்ரீஶார்ங் கத்தைத் திருக்கையிலே தரித்தவனல்லையோ. இப்படி காளமேக நிபஶ்யாமமானதிருநிறத்தையழிய மாறியும், "ఆత్మానంమానుషంమన్యే" "ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்று பரத்வத்தையழிய மாறியும் ரக்ஷித்தவுன்னுடையநீர்மையை பரிச்சேதித்தறிய லாவாராரென்று வாக்யஶேஷம். ... ... (கரு)

பதினஞ்சாம்பாட்டு.—ஶிக்ஷை - வ்யாகரணம், நிருக்தம், சந் தஸ்ஸு, ஜ்யோதிஷம், கல்பஸூத்ரமாகிற அங்கங்களாறும். கரு

அ.—பதினொரும்பாட்டு. திருப்பாற்கடலிலே நின்றும் இப்படி தேவமநுஷ்யாதிகளிலே அவதரித்து ரக்ஷிக்குமளவன்றிக்கே, ஸ்தாவரபர்யந்தமாக சதுர்வித ஸ்ர்ஷ்டியிலும் அவதரித்து உன்னை ஸர்வாநுபவ யோக்யமாக்கினாலும் ப்ரமாணகணங்கள் பரிச்சேதிக்கமாட்டாதபடியிறே உன்னுடைய அவதாரவைலக்ஷண்ய மிருப்பதென்கிறார்.

தலைக்கணத்துட்குழம்புசாதிசோதிதோற்றமாய
நிலைக்கணங்கள்காணவந்துநிற்றியேலும்நீடுரும
கலைக்சணங்கள்சொற்பொருட்கருத்தினால்நினைக்கொணா
மலைக்கணங்கள்போலுணர்த்தும்மாட்சிநின்றன்மாட்சியே()

ப-ரை.—சாதி-அபராகாத திவ்யஸமஸ்தாநனனாக், தலைக்கணம்-புண்ய யோநியான தேவஜாதியிலும், துகள்சாதி - பாபயோநியான ஸ்தாவரஜாதியிலும், குழம்புசாதி - புண்யபாப மிச்ரமானமநுஷ்யஜாதியிலும் திர்யக்ஜாதியிலும், தோற்றமாய - வந்து திருவவதரித்து, நிலைக்கணங்கள்காணவந்து நிற்றியேலும் - ஸ்தாவரங்கள் உன்னையநுபவிக்கும்படிவந்துநின்றாலும், நீடு - நித்யமாய், இரும்-பரப்புடைத்தான, கலைக்கணங்கள் - நான்குவேதங்களும், சொல் அபிதாநவ்ர்த்தியாலும், பொருள்-தாத்பர்யவ்ர்த்தியாலும், கருத்தினால்-நெஞ்சாலும், நினைக்கொணா - பரிச்சேதித்தறியமாட்டாமையாலே, மலைக்கணங்கள் போல்-பாவதஸமூஹங்கள்போலே அபேதயமாய் அபரிச்சிநநமான உன்னுடைய அவதாரகுணசரிதரங்களாலே, உணர்த்தும் - அறிவிக்கப்படும், மாட்சி-வைலக்ஷண்யம், நின்றனமாட்சி - உன் வைலக்ஷண்யம் என்று ஈடுபடுகிறார். (கரு)

வ்யா.—(தலைக்கணத் துகட்குழம்புசாதி) தேவகணமென்ன, க்ஷுத்ரகணமென்ன, நடுவுண்டான மநுஷ்ய திர்யக்குக்களென்ன, சதுர்விதஶரீரங்களிலே. (குழம்புசாதி) தேவகணம் புண்யயோநியாய், ஸ்தாவரங்கள் பாபயோநியாய், மநுஷ்யதிர்யக்குக்களிரண்டும் புண்யபாப மிஶ்ரயோநிகளாகையாலே "குழம்புசாதி" என்கிறது. திர்யக்குக்களுக்கு மிஶ்ரயோநித்வம் ஆஹாரநித்ராதிகளாலே மநுஷ்யஸாம்ய முண்டாகையாலே. க்ஷுத்ரகணமென்று - ஸ்தாவரத்துக்கு உபலக்ஷணம். (துகள்) குற்றமும், புழுதியும். (சோதிதோற்றமாய்) "[Grantha]" "பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய" என்கிற அப்ராக்ர்த திவ்யஸம்ஸ்தாநத்தை சதுர்விதஜாதிகளிலும் ஸஜாதீயமாக்கியவதரித்து. ஸ்தாவரஜாதியிலும குப்ஜாம்ரமாய் அவதரித்தானிறே. (நிலைக்கணங்கள் காணவந்து நிற்றியேலும்) தேவாதிகளேயன்றியே ஸ்தாவரங்களும் உன்னை அநுபவிக்கும்படி வந்துநின்றாலும். அதாவது - உன்னை ஸ்பர்ஶித்தவாயு அவற்றை ஸ்பர்ஶிக்க ஸ்தாவரத்வ ஹேதுவான பாபம்போமென்கை.

பதினொரும்பாட்டு.—"[Grantha]" "வாசிகைஃபக்ஷிம்ர்கதாம்" என்று - திர்யக்குக்கள் பாபயோநியாயிருக்க, புண்யம்கலசினபடி எப்படியென்ன அருளிச்செய்கிறார் (திர்யக்குக்களித்யாதி.)

(நீடிருங்கலையித்யாதி) நீ இப்படி தாழநின்றாலும் ப்ரமாணங்கள் உன்னுடைய அவதாரவைபவத்தை நெஞ்சாலும்பரிச்சேதிக்க மாட்டாது. (நீடிருங்கலைக்கணங்கள்) ஸ்வரூபேணவும் ப்ரவாஹரூபேணவும் நித்யமாய்ப் பரப்புடைத்தாயிருந்துள்ள சதுர்த்தஶவித்யாஸ்தாநங்களும். "கலை" என்று - வேதமும், அங்கமும். "ஷடங்கஶ்சவேதா:" "அங்காநிசதுரோவேதா:" இத்யாதியாலேசதுர்த்தஶவித்யாஸ்தலங்கள் சொல்லப்பட்டதிறே. (சொல்பொருள் கருத்தினால் நினைக்கொணா) அபிதாநவர்த்தியாலும் தாத்பர்யவர்த்தியாலும் ஒரோ அவதாரத்தைநெஞ்சாலும் பரிச்சேதிக்கமாட்டாமையாலே. (மலைக்கணங்களித்யாதி) பர்வதஸமூஹங்கள்போலே அபேத்யமாய் அபரிச்சிந்நமான உன்னுடைய அவதாரகுண சரித்ரங்களென்ற வற்றாலே அறிவிக்கப்படும் வைலக்ஷண்யம் உன்வைலக்ஷண்யம். மாட்சி - அழகு. ... ... (கசு)

அ.—பதினேழாம்பாட்டு. பரமபதநிலயனாயிருந்து நித்யவிபூதியை நிர்வஹித்தும், வ்யூஹம்முதலாக ஸ்தாவரபர்யந்தமாக அவதரித்து லீலாவிபூதியை நிர்வஹித்தும்போருகிறவிவையோரோன்றே ப்ரமாணங்களால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதிருக்க, அதுக்குமேலே அர்ச்சாவதாரஸுலபனாய் ஆஶ்ரிதருடைய இச்சாதீநனாய் தன்னைநியமித்த இஸ்ஸ்வபாவம் என்னாயிருக்கிறதோ! வென்று அதிலேவித்தராகிறார்.

ஏகமூர்த்திமூன்றுமூர்த்திநாலுமூர்த்திநன்மைசேர்
போகமூர்த்திபுண்ணியத்தின்மூர்த்தியெண்ணில்மூர்த்தியாய்
நாகமூர்த்திசயநமாய்நலங்கடற்கிடந்துமேல்
ஆகமூர்த்தியாயவண்ணமென்கொலாதிதேவனே. (கஎ)

ப-ரை.—ஏகமூர்த்தி - பரமபதத்திலே நித்யஸித்தரும் முக்தருமநுபவிக்கும் அத்விதீயமான மூர்த்தியாய், மூன்றுமூர்த்தி - ஸங்கர்ஷணதிரூபத்தாலே மூன்றுமூர்த்தியாய், நாலுமூர்த்தி - வ்யூஹத்தோடேகூடின நாலுமூர்த்தியாய், நன்மைசேர்-பேரருளாகிற நன்மையையுடைய, போகமூர்த்தி - ஸம்ஸாரிகளுக்கு போகயோக்யமான மூர்த்தியாய், புண்ணியத்தின்மூர்த்தி - அநுதான் பாக்யாதிகருடைய புண்யவிபாகத்திலே பலிக்கும் மூர்த்தியாய், எண்ணில்மூர்த்தியாய்-விபவஜாதீய விக்ரஹத்தையுடையனாய், இப்படி அஸங்க்யாதமான அவதாரங்களைப்பண்ணினவிடத்திலும் ஸம்ஸாரிகள் தன்னைவந்து கிட்டாமலிருக்கச்செய்தேயும், ஆதிதேவனே-ஜகத்துக்கெல்லாம் காரணபூதனான நீ, ரக்ஷணத்தில் ஆசையாலே, நலம் - ஆச்ரிதரக்ஷணார்த்தமாகப்ரளயம்மட்டும்வஸிக்கையாகிற, நன்மையையுடைய, கடல் - திருப்பாற்கடலிலே, நாகமூர்த்தி - திருவநந்தாழ்வான் திருமேனியாகிற, சயநமாய்க்கிடந்த - படுக்கையிலே, கண்வளர்ந்தருளி, மேல் - அதுக்குமேலே, "தமருகந்ததெவ்வுருவம் அவ்வுருவம்தானே"

வ்ர்த்தியென்று - எல்லாஸம்பந்தங்களையும் சொல்லும். அபிதாநவர்த்தியென்று - வாச்யவாசகஸம்பந்தம். ஶப்தார்த்தங்களுக்குண்டான தாத்பர்யவர்த்தியாவது - லக்ஷணரூபஸம்பந்தம்.

என்கிறபடியே, ஆக - ஆச்ரிதர் தேவரீர்க்கு விக்ரஹமாகநினைத்த த்ரவ்யத்தி லே, மூர்த்தியாயவண்ணம் - உனக்கு அஸாதாரணமான விக்ரஹத்திலே பண் ணும் விருப்பத்தைப்பண்ணுகிற இந்த ஸ்வபாவம், என் - என்னாயிருக்கிறதெ ன்று ஈடுபடுகிறார். (கஎ)

வ்யா.—(ஏகமூர்த்தி) "వాసుదేవోసిపూర్ణః" "வாஸுதேவோஸி பூர்ணః" என்கிறபடியே ஜ்ஞாநாதிஷட்குணபூர்ணனாய், நிஸ்தரங்க ஜலதிபோலே பரமபதநிலயத்திலே எழுந்தருளியிருந்து நித்யஸித் தரும் முக்தரும் அநுபவிக்கவிருக்கிற அத்விதீயமான மூர்த்தியை யுடையையாய். (மூன்றுமூர்த்தி) அந்த ஷட்குணங்களிலே இவ்விர ண்டுகுணங்களை ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டு ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுகைக்காகஸங்கர்ஷணாதிரூபத்தாலேமூன்றுமூர்த்தியாய். (நா லுமூர்த்தி) பராவஸ்தையும்வ்யூஹங்களோடே எண்ணலாம்படிபரா ர்த்தமாயிருக்கையாலே அத்தையுங்கூட்டி "நாலுமூர்த்தி" என்கிற து. அதவா, வ்யூஹகார்யமான ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்கு உபயோகமா யிருக்கிற ப்ரதாநபுருஷ அவ்யக்தகாலங்களை சரீரமாக வுடையனாயி ருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிற தென்னவுமாம். (நன்மைசேர்போக மூர்த்தி) அநுக்ரஹப்ராசுர்யமான நன்மையையுடைத்தாய் ஸம்ஸா ரிகளுக்குபோகயோக்யமானமூர்த்தி. அநுக்ரஹப்ராசுர்யமாவது- ஸ்வாஸாதாரணமாய் அப்ராக்ருதமானவிக்ரஹத்தை, தேவாதி ஸஜா தீயமாக்கிக்கொண்டு ஸம்ஸாரிகளுக்கு சக்ஷுர்விஷயமாம்படி பண் ணுகை. அதவா, ஆமுஷ்மிகத்தில் நித்யாநுபவத்தோடே சேர்ந்த நன்மையை யுடைத்தாய் ஐஹிகத்தில் போகயோக்யமாயிருக்கும் மூர்த்தியென்னவுமாம்.

(புண்யத்தின் மூர்த்தி) அதுதான் பாக்யாதிகருடைய புண்ய விபாகத்திலே பலிப்பதாயிருக்கை. "పరిత్రాణాయసాధూనామ్" "பரித் ராணாயஸாதூநாம்" என்று-பரமபக்தியுக்தர்க்கு ஸ்வயம்ப்ரயோஜந மாய், ஸித்தஸாதந பரிக்ரஹ யுக்தர்க்கு சரண்யமாயும், உபாஸ கர்க்கு சுபாச்ரயமாயுமிறேயிருப்பது "మానుషీంతనుమాశ్రితంపరంభావమజానన్తః" "மாநுஷீம்தநுமாச்ரிதம்பரம்பாவமஜாநந்தః" என்று பாக்யஹீநராய் அவதாரத்துக்கு இழவாளராகச் சொல்லாநின்ற திறே. (எண்ணில் மூர்த்தியாய) இப்படி அஸங்க்யாதமான விபவ ஸஜாதீயமான விக்ரஹத்தை யுடையையாய். "బహుధావిజాయతే" "பஹுதாவிஜாயதே" என்றுச்ருதி; "బహూని" "பஹூநி" என்று ஸ்வவாக்யம்; "சன்மம்பலபல" என்று அபியுக்தர்வாக்யம்.

பதினேழாம்பாட்டு.—சேருந்தன்மை சேர்க்குமென்றாய், இவ னை அநுபவத்தோடே சேர்க்கும் ஸ்வபாவத்தையுடைத்தாய், அவ தாரம் உபாயமும் உபேயமுமா யிருக்குமென்றபடி. ஆகமூர்த்தி- மூர்த்தியாக. ... ... கஎ

(நாகமூர்த்தியித்யாதி) இப்படி அஸங்க்யாதமான அவதாரங்களைப்பண்ணினவிடத்திலும் தன்திருவுள்ளத்துக்கேற ஸம்ஸாரிகள் தன்னைவந்து கிட்டாமையாலே உபேக்ஷித்து பரமபதத்திலேபோக ப்ராப்தமாயிருக்க, ரக்ஷணத்தில் ஆசையாலே திருப்பாற்கடலிலே சேர்ந்த நீர்மையைச்சொல்லுகிறது. நலங்கடலிலே நாகமூர்த்திஶயநமாய்க்கிடந்து. அவதாரஸ்தலங்கள்போலே சிரகாலாவதியின்றிக்கே ப்ரளயாவதியாக விரும்பிக் கண்வளர்ந்தருளுகையாலே "நலங்கடல்" என்கிறது. திருவநந்தாழ்வான் திருமேனியாகிற படுக்கையிலே கண்வளர்ந்தருளி. (மேலாகமூர்த்தியாயவண்ணமென்கொல்) அதுக்குமேலே ஆஶ்ரிதர் தேவரீர்க்கு விக்ரஹமாகநினைத்த த்ரவ்யத்திலே ஸ்வாஸாதாரண விக்ரஹத்தில்பண்ணும் விருப்பத்தைப்பண்ணுகிற இஸ்ஸ்வபாவமென்னாயிருக்கிறது. "స్మృతం సఙ్కల్పనామయమ్" "ஸ்ம்ர்தம் ஸங்கல்பநாமயம்" என்றும், "యేయథా మాం ప్రపద్యన్తే" "யேயதாமாம் ப்ரபத்யந்தே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - ஆஶ்ரிதர் உனக்கு விக்ரஹமாகநினைத்த த்ரவ்யத்தையிறே ஸ்வாஸாதாரணவிக்ரஹத்தோபாதிவிரும்புவது. (ஆதிதேவனே) ஜகத்துக்கெல்லாம் காரணபூதனானநீ கார்யபூதனாயிருப்பானொருசேதநனுடைய இச்சாதீநமாக உன்னைப்பண்ணுவதே! யென்று கருத்து. இவ்விருப்பத்துக்கு அடியுடையவனாகையாலே யென்று ஹேதுவுமாம். (கள)

அ.—பதினெட்டாம்பாட்டு."நாகமூர்த்திசயநம்"என்றும்"தடங்கடல்பணத்தலைசெங்கணாகணைக்கிடந்த" என்றும் அவதாரகந்தமான க்ஷீராப்திஶயநம் ப்ரஸ்துதமானவாறே திருவுள்ளமங்கே தாழ்ந்து, "ఆర్తిర్మానుషే లోకే" "அர்த்திதோமாநுஷேலோகே" என்கிறபடியே அவதாரங்களிலுண்டான அர்த்தித்வமன்றிக்கே யிருக்க விஸத்ர்ஶதேஶத்திலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற தேவரீருடைய வாசியை ஆரறிந்து ஆஶ்ரயித்துககாரியங் கொள்ளவென்கிறார்.

விடத்தவாயொராயிரமிராயிரங்கண்வெந்தழல்
விடுத்துவீள்விலாதபோகமிக்கசோதிதொக்கசீர்
தொடுத்துமேல்விதானமாயபௌவநீரராவணைப்
படுத்தபாயில்பள்ளிகொள்வதென்கொல்வேலைவண்ணனே.

ப-ரை.—வேலைவண்ணனே - கடலோடொத்த திருநிறத்தை யுடையவனே!; விடத்த - விஷத்தை உமிழாநின்றுள்ள, ஓராயிரம்வாய் - ஆயிரம்வாயையுடையனாய், இராயிரங்கண் - இரண்டாயிரங்கண்ணும், வெம் - வெவ்விய, தழல்விடுத்து - அழலைப்புறப்படவிட்டு, வீள்விலாத - ஒருக்காலும் பிரிவில்லாமல், போகம் - உன்னை அநுபவிக்கையால்வந்த, மிக்கசோதி - நிரவதிக தேஜஸ்ஸையுடையனாய், மேல் - மேலே, விதானமாய - விதாநமானபணங்கள் பலவற்றிலேயுண்டான, தொக்கசீர்தொடுத்து-மிக்கவழகைத்தொடுத்து, பௌவநீர் - கடல்நீரிலே, அராவணை - திருவநந்தாழ்வானாகிற, படுத்தபாயில் - பரப்பப்பட்ட படுக்கையிலே, பள்ளிகொள்வது - கண்வளர்ந்தருளுகிறவிது, என்கொல் - என்னநீர்மையென்று ஈடுபடுகிறார். (கஅ)

வ்யா.—(விடத்தவாயொராயிரம்) விஷத்தை உமிழாநின்றிருந்துள்ள ஆயிரம் வாயையுடையனாய். (இராயிரங்கண்வெந்தழல்விடுத்து) இரண்டாயிரங்கண்ணாலும் வெவ்விய அழலைப்புறப்படவிட்டு. பகவதநுபவமே யாத்ரையாயிருக்கிற திருவநந்தாழ்வானுக்கு ரோஷகார்யமான இந்தக்ரௌர்ய முண்டாவானென்னென்னில்; துஷ்ப்ரக்ர்திகள் சஞ்சரிக்கிற தேசத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிற விவனுக்கு ஆராலே யென்ன வருகிறதோவென்னுமதிசங்கையாலே வந்தது. அநுபவம் ராககார்யமான வோபாதி ப்ரதிகூலஸ்தலத்திலே த்வேஷமும் ராககார்யமிறே. இத்தால் - துஷ்ப்ரக்ர்திகளுக்குக் கணிசிக்கவொண்ணாதபடி திருவநந்தாழ்வானாலே ஸுரக்ஷிதனாய்க் கண்வளர்ந்தருளப் பெற்றோமென்று த்ர்ப்தராகிறார். (வீள்விலாதபோகம்) ஈஶ்வரன் அணைத்தால் ஒருவகையாலும் பிரியவொண்ணாத திருவுடம்பையுடையனாய, "அநந்தபோகினி" "அநந்தபோகினி" என்று திருவநந்தாழ்வானுடைய திருமேனியை "போகம்" என்னக்கடவதிறே. இத்தால்-ஆத்மகுணங்களாலேரக்ஷகனானாப்போலே ரூபகுணங்களாலே போக்யபூதனானபடியைச சொல்லுகிறது. (மிக்கசோதி) இப்படி கிஞ்சித்காரபூதனாய்க்கொண்டு உன்னை அநுபவிக்கையாலே வந்த நிரவதிக தேஜஸ்ஸையுடையனாய்.

(தொககசீர்தொடுத்து மேல்விதாநமாய) விதாநமானபணங்கள் பலவற்றிலே யுண்டான மிக்கவழகைத்தொடுத்து. தொக்கு - திரட்சி. சீர் - அழகு. இத்தால் - ஸ்பர்ஶததால்வந்த அநுபவமேயன்றிக்கே, தர்ஶநீயமாய் நாநாவர்ணமான பணங்களினழகைச் சேர்த்தநுபவித்துக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியைச் சொல்லுகிறது. (பௌவநீரராவணைப்படுத்தபாயில்) கடல்நீரிலே அது உறுத்தாமைக்குப்படுத்த திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே. (பள்ளிகொள்வதென்கொல்) கண்வளர்ந்தருளுகிறவிது வென்னோ. தங்களாபத்துக்கு உதவுகைக்குப்ரஹ்மாதிகள் அர்த்திக்கத்தான் செய்தருளிற்றோ. (வேலைவண்ணனே) வெள்ளைக்கடலிலே ஒரு நீலக்கடல் சாய்ந்தாப்போலே தேவரீருடைய பரபாகரஸத்தைச் சிலர் அறிந்து அநுபவிக்கைக்காகச் செய்தருளிற்றோ. இப்பாட்டில்- திருவநந்தாழ்வானோட்டை யநுபவத்தைச்சொல்லிற்று. அடிமைசெய்வாரில்லாமையன்று, ஸம்ஸாரிகளிழவைப்பார்த்து, பரார்த்தமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறதென்றுதோன்றுகைக்காக. ... ... (கஅ)

அ.—பத்தொன்பதாம்பாட்டு. அர்த்தித்வ நிரபேக்ஷமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறவிது என்னநீர்மையென்றார் கீழ்; இங்கு - பண்ணின ஜகத்ரக்ஷணங்களைக்கண்டு, "நஹிபாலநஸாமர்த்யம்ர்தேஸர்வேஶ்வரம்ஹரிம்" "நஹிபாலநஸாமர்த்யம்ர்தேஸர்வேஶ்வரம்ஹரிம்" என்கிறபடியே பாலநதர்மத்துக்கு வேறுஶக்தரில்லாமையாலும், ஜகத்து தேவரீர்க்கு அநந்யார்ஹஶேஷமாகையாலே ரக்ஷிக்குமிடத்தில் அர்த்தித்வம்

மிகையாகையாலும், வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற இத்தனையென்று அந்தரக்ஷணங்களைப்பேசி, ஸாமாந்யத்ர்ஷ்டியால் ஸஹஜஶத்ருக்களாய்த் தோற்றுகிற பெரியதிருவடியும் திருவநந்தாழ்வானும் ஏகதண்டராய் தேவர்க்குப் பரியும்படியாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிற விது என்ன ஆஶ்சர்யமென்கிறார்.

புள்ளதாகிவேதநான்குமோதினையதன்றியும்
புள்ளின்வாய்பிளந்துபுட்கொடிப்பிடித்தபின்னரும்
புள்ளையூர்தியாதலாலதென்கொல்மின்கொணேமியாய்
புள்ளின்மெய்ப்பகைக்கடல்கிடத்தல்காதலித்ததே. (௧௧)

ப-ரை.—புள்ளதாகி - ஹம்ஸரூபியாய்க்கொண்டு, வேதநான்கும் - நாலு வேதங்களையும், ஓதினாய் - சதுர்முகனை ப்ரஹ்மாவுக்கு உபதேசித்தாய்; அதன்றியும் - அதுக்குமேலே, புள்ளின்வாய்பிளந்து - பகாஸுரனவாயைக் கிழித்து, தன்பக்கலிலே ஆர்த்தர்வந்து காரியங்கொள்ளும்படி, புள்-பெரியதிருவடியை, கொடிப்பிடித்தபின்னரும -த்வஜமாகப்பிடித்தபின்பும், புள்ளையூர்தி-அவனைவாஹநமாகக்கொண்டுநடத்தாநிற்றி; மின்கொள்-மின்னாநின்ற, நேமியாயாதலால் - திருவாழியை யுடையவனாயிருக்கையாலே, கடல் - திருப்பாற்கடலிலே, புள்ளின் - பெரியதிருவடிக்கு, மெய்ப்பகை - ஸஹஜசத்ருவான திருவநந்தாழ்வான்மேலே, கிடத்தல -பள்ளிகொண்டருளுகைசகு, காதலித்தது-ஆசைப்பட்ட விது, என்கொல் - என்னோவென்கிறார். (௪௧)

வ்யா.—(புள்ளதாகிவேதநான்குமோதினாய்)வேதத்தினுடைய அபௌருஷேயஸித்திக்காக ஸ்வாஸாதாரண விக்ரஹத்தை திர்யக்ஸஜாதீயமாக்கிக் கொண்டு ஹம்ஸாவதாரத்தைப் பண்ணி தத்வஹிதங்களுக்கு ஜ்ஞாபகமான நாலுவேதங்களையும் ஜகத்தில் அஜ்ஞாநாந்தகாரமெல்லாம் நீங்கும்படி யருளிச்செய்தாய். "ಮಾನಂಪ್ರದೀಪ ಮಿವ ಕಾರುಣಿಕೋ ದದಾತಿ" "மாநம்ப்ரதீபமிவகாருணிகோததாதி" என்னக்கடவதிறே. (அதன்றியும்) ஸஹஜஶத்ருவான அஜ்ஞாநத்தைப் போக்கினதுக்குமேலே. (புள்ளின்வாய்பிளந்து) பகாஸுரன்வாயைக்கிழித்து. இத்தால்- ப்ரமாணஜ்ஞாநத்தாலே அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப் போக்கினாப்போலே, பகாஸுரனை நிரஸித்து ப்ரமேயபூதனான தன்னைத்தந்து, ஆஶ்ரிதர்க்கு ப்ராணப்ரதிஷ்டை பண்ணினபடியைச் சொல்லிற்று. (புட்கொடிப்பிடித்த பின்னரும்புள்ளையூர்தி) தன்பக்கலிலே ஆர்த்தரடங்கவந்து காரியங்கொள்ளும்படி பெரியதிருவடியை ரக்ஷணதர்மத்துக்கு த்வஜமாகப்பிடித்து அவ்வளவுமன்றிக்கே, ஆஶ்ரிதரிருந்த விடங்களிலேவந்து உதவுகைக்கு அவனை வாஹநமாகக்கொண்டு நடத்தாநிற்றி.

(மின்கொள்நேமியாய்) திருநிறத்துக்குப் பகைத்தொடையாய் மின்னாநின்ற திருவாழியை யுடையவனே. இத்தால் - ரக்ஷகத்வமே நிரூபகமென்று தோற்றும்படி * கைகழலா நேமியானாயிருக்கிறபடியைச் சொல்லிற்று. (ஆதலால்) நிருபாதிகரக்ஷகனாகையாலே. "புள்ளதாகி வேதநான்குமோதினாய்" என்று கீழோடே அந்வயம்.

"அதென்கொல்" என்கிறவிது பாட்டின்முடிவிலே அந்வயம். (புள்ளின்மெய்ப்பகைக் கடல்கிடத்தல்காதலித்தது - என்கொல்) ஸாமாந்யத்ர்ஷ்டியால்பார்த்தால் திருவடிக்கு ஸஹஜஶத்ருவென்னலாயிருக்கிற திருவநந்தாழ்வான்மேலே திருப்பாற்கடலிலே இருவருங்கூட விரும்பி அடிமைசெய்யும்படி கண்வளர்ந்தருளுகிறவிது என்கொலோ. ஸஹஜஶத்ருவென்று புத்திபண்ணியிருக்கும் ஸம்ஸாரத்திலே இருவரையும் ஏககண்டராக்கி அடிமைகொண்டவிது, தேவரீருடைய ஸர்வஶக்தித்வத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கைக் காகவோவென்று கருத்து. அநாதியாய் அஹங்காரத்தை விரும்பிப்போந்த சேதநனை, ஶேஷைகரஸரான நித்யஸூரிகளோடே ஒருகோவையாக்குவது இச்சக்தியிறே. ௧௯

அ.—இருபதாம்பாட்டு. ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்மாதிகளேத்தத் திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற இம்மேன்மைதானே நீர்மைக்கெல்லை நிலமாயிராநின்றது, அம்ர்தமதநவேளையில் மந்தரதாரணார்த்தமாக ஆமையான நீர்மைதானேமேன்மைக்கு எல்லைநிலமாயிராநின்றது, இவைகளைப்பிரித்து என்னெஞ்சிலேபட வருளிச்செய்ய வேணுமென்கிறார்.

கூசமொன்றுமின்றிமாசுணம்படுத்து, வேலைநீர்
பேசநின்றதேவர்வந்துபாடமுன்கிடந்ததும்,
பாசநின்றநீரில்வாழுமாமையானகேசவா!
ஏசவன்றுநீகிடந்தவாறுகூறு; தேறவே. (௨0)

ப-ரை.—கூச மொன்றுமின்றி - கொஞ்சமாயினும் கூசுதலின்றிக்கே, வேலைநீர் - கடல்நீரிலே, மாசுணம - திருவநந்தாழ்வானை, படுத்து - திருப்பள்ளியாகப்படுத்து, பேச - ப்ரஹ்மாதிகள ஸ்துதிக்கவும், நின்ற - ஊர்த்வலோகங்களில் வர்த்திக்கிற, தேவர்வந்து - தேவர்கள்வந்து, பாட-ஸ்துதிக்கவும், முன்கிடந்ததும் - ஸ்ர்ஷ்டி காலந்தொடங்கிக் கணவளாநதருளினதும், ஸமுத்ரமதநவேளையிலே, பாசம்நின்ற - வருணபாசங்களை யுடைததான, நீரில் - கடலிலே, ஆமையான - கூர்மரூபியாய, வாழும் - மந்தரத்தைச்சுமந்து நிற்கிறவனாய், கேசவா - ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு உத்பாதகனானவனே, அன்று - தேவதைகள் ஸாபேக்ஷராய் நின்றவன்று, உன்படியறியாதார், ஏச - "ஆமையானான்" என்று உன்னுடையாரை ஏசும்படியாக, நீ - ஸர்வாதிகனானநீ; கிடந்தவாறு-மந்தரம்முதுகிலே சுழலக் கண்வளர்ந்தருளினபடியை, தேற - தெரியும்படி, கூறு - அருளிச்செய்ய வேணுமென்கிறார். (௨,0)

வ்யா.—(கூசமொன்றுமின்றி) மாயாகுஶலரான அஸுரராக்ஷஸர் ஸஞ்சரிக்கிறதேஶம். ஆராலே யென்வருகிறதோவென்று ஒரு கூச்சமின்றியே யென்னுதல்; பிராட்டிமாருக்கும் அடுத்துப் பார்க்கப்பொறாத ஸுகுமாரமானவடிவு, துஷ்ப்ரக்ர்திகள்விஷ்த்ர்ஷ்டிக்கு விஷயமாகிறதோவென்று கூசாதேயென்னுதல். அதவா, "கூசமொன்றுமின்றி-கூறுதேற" என்று அந்வயித்து தன்படிகளைச் சொல்லுகைக்கு அதிகாரிகளில்லையென்று அதிகாரி விரஹத்தால் கூசாதேயென்றுமாம். அதாவது-மேன்மையைச்சொல்லிதுஷ்ப்ராபமென்றுஅகலுதல்; நீர்மையைச்சொல்லிக் காற்கடைக்கொண் டகலுதலென்கை.

பத்தொன்பதாம்பாட்டு. கடலிலே காதலித்துக் கிடத்தல் என்கொல். (௧௯)

(மாசுணம்படுத்து) நீருறுத்தாமே திருவநந்தாழ்வானை விரித்து. (வேலைநீர்பேச) ஸ்வஸந்நிதாநத்தாலே வந்த ப்ரீதியாலே கடல்நீர் கோஷியாநிற்க. (நின்றதேவர்) ஜகத்ரக்ஷண தர்மத்திலே வ்யவஸ்திதராய் நின்ற ப்ரஹ்மாதிகள் பேசநின்றதேவரொன்றுமாம். "பேசநின்றசிவன்" என்னக்கடவதிறே. (வந்துபாட) ஊர்த்வ லோகங்களில்நின்றும் வந்து தந்தாமுடைய அபிமதஸித்திக்காக ப்ரீதிப்ரேரிதராயேத்த. (முன்கிடந்ததும்) ஸ்ருஷ்டிகாலமேதொடங்கிக் கண்வளர்ந்தருளுகிற விதுவும். ஸமுத்ரகோஷத்தோடு, ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்தோத்ரத்தோடு, அநந்ய ப்ரயோஜநரான ஶ்வேதத்வீபவாஸிகளுடைய ஸ்தோத்ரத்தோடு வாசியற முகங்கொடுத்து நிற்கிற விது என்ன சீலமென்று கருத்து. (பாசநின்றநீரில்வாழு மாமையானகேசவா) ஸமுத்ர மதநவேளையில் வருணபாசங்களை யுடைத்தான கடலிலே முதுகிலே மந்தரம் சுழலுகிற விது ஸ்வப்ரயோஜநமாக நினைத்து கூர்மஸஜாதீயனானவனே. "பாசநின்றநீர்" என்று - பரமபதத்திற்காட்டில் ப்ரேமஸ்தலமான கடலிலே யென்னவுமாம். (கேசவா) ப்ரஹ்மாதிகள் சரணம் புகுர தத்ரக்ஷணார்த்தமாக கூர்மஸஜாதீயனாகையாலே அவ்வளவாலும் ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு உத்பாதகனான மேன்மை யழியாதிருக்கிறபடி. (ஏசவனறு நீ கிடந்தவாறு) தேவதைகளடங்க ஸாபேக்ஷராய் நின்றவன்று, ஸர்வாதிகனான நீ, உன்படி யறியாதார் "ஆமையானன்" என்று உன்னுடையாளை யேசும்படி, மந்தரம் முதுகிலே நின்று சுழலக் கண்வளர்ந்தருளின ப்ரகாரம. (கூறுதேறவேறிதே) தெரியும்படியெனக்கருளிச்செய்யவேணும். ஆமையானநீர்மையிலே ஸர்வாதிகத்வமும் ப்ரகாசியாநின்றது, ப்ரஹ்மாதிகளைத்தக கண்வளர்ந்தருளுகிற விடத்திலே நீர்மைப்ரகாஶியாநின்றது, இவற்றைப்பிரித்துத் தெரிய வருளிச்செய்யவேணுமென்று கருத்து. (௨0)

அ.—இருபத்தோராம்பாட்டு. ஸமுத்ரமதநவேளையில் ஆமையான நீர்மைக்குமேலே ஸகல வ்யாபாரங்களையுமதேவரீரே செய்தருளி, "தேவர்கள் கடல்கடைந்தார்கள்" என்றுதேவர்கள் தலையிலே யேறிட்டுக்கொண்டாடினபடி, ராவணனைத்தேவரீரோ அழியச்செய்து முதலிகள்தலையிலே விஜயத்தை யேறிட்டுக்கொண்டாடினாப்போலேயிருந்தது. இவ்வாஶ்ரிதபக்ஷபாதத்தை வேறாகத்தெரியவருளிச் செய்யவேணுமென்கிறார். ஸம்பந்தம் ஸர்வஸாதாரணமாயிருக்க இதொரு பக்ஷபாதமிருந்தபடி யென்னென்று விஸ்மிதராகிறார்.

இருபதாம்பாட்டு. ஆமையாயிருக்கச்செய்தேயும், "கேசவா" என்கையாலே - மேன்மைக்கெல்லை நிலமென்கிறது. மாசுணம்-பெரும்பாம்பு. பேசநின்ற - ப்ரஶம்ஸாபரமாகப் பேசநின்ற. கடல்வருணனுக்கு இருப்பிடமாகையாலே அவனுடைய ஆயுதத்தை யுடைத்தாயிருக்கை. பாசம் - ஆயுதம். ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்தோத்ரம் பண்ணக்கிடக்கிற மேன்மையிலே அசேதநமான ஸமுத்ரகோஷத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு கிடக்கையாலே நீர்மை ப்ரகாசிக்கிறது. (௨0)

அரங்கனேதரங்கநீர்கலங்கவன்றுகுன்றுசூழ்
மரங்கள்தேயமாநிலங்குலுங்கமாசுணஞ்சுலாய்
நெருங்கநீகடைந்தபோதுநின்றசூரரென்செய்தார்
குரங்கையாளுகந்தவெந்தைகூறுதேறவேறிதே. (உக)

ப-ரை.—அன்று - துர்வாஸசாபத்தாலே தேவதைகள் வெறுவியரான வன்று, தரங்கம - திரைக்கிளர்த்தியை யுடைத்தான, நீர - கடலானது, கலங்க - குளப்படி போலே கலங்கும்படியாகவும், குன்றுசூழ் - மந்தரபர்வதத்தைச் சூழ்ந்த, மரங்கள் - மரங்களானவை, தேய - வாஸுகியுடல்பட்டுத்தேயவும், ஸமுத்ரகோஷத்தாலே, மாநிலம் - புஷ்கரத்வீபங்களாகிற மஹாப்ருதிவிகள், குலுங்க - அசையவும், மாசுணம் - வாஸுகியை, நெருங்கச்சுலாய் - நெருங்கச்சுற்றி, நீகடைந்தபோது - தேவரீர் கடைந்தருளினபோது, நின்றசூரா - அதிபலபராக்ரமராய் நின்றதேவர்களும அஸுரர்களும், என்செய்தார் - செய்ததென்; குரங்கை - சிறியதிருவடியை, ஆள் உகந்த - அடிமைகொண்டு உகந்தருளின, எந்தை - எனஸ்வாமியாய், அரங்கனே - கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறதேவரீர, இது-இதனை, வேறு - விசேஷித்து, தேற - தெரியும்படி, கூறு- அருளிச்செய்யவேணும். (உக)

வ்யா.—(அரங்கனே) என்கிற விது விசேஷ்யமாகையால் க்ரியையோடே அன்வயிக்கக்கடவது. (தரங்கநீர்கலங்க) "అప్రమేయో మహోదధిః" "அப்ரமேயோமஹோததி:" என்கிறபடியே-அத்யகாதமான கடலானதையாலே தன்னையநுபவிக்க விழுந்தாரைக் கரையிலே யேறிட வல்ல திரைக்கிளர்த்தியையுடைத்தானகடல் குளப்படிபோலே கலங்க. (அன்று) ஸகலதேவதைகளும் துர்வாஸஶ்ஶாபத்தாலே நஷ்டஸ்ரீகராய்த் தங்க ளைச்வர்யத்துக்கு தேவரீர் கைபார்த்து நின்ற வன்று. (குன்றுசூழ்மரங்கள்தேய) மந்தரத்தைச்சூழ்ந்த மரங்கள் வாஸுகியுடல பட்டுத்தேய. (மாநிலங்குலுங்க) ஸமுத்ர கோஷத்திறுடைய அதிசயத்தாலே அதோடேசேர்ந்த புஷ்கரத்வீபங்களாகிற மஹாப்ருதிவி குலுங்க. (மாசுணம்சுலாய்நெருங்க) (நெருங்க - மாசுணம்சுலாய்) வாஸுகியை நெருக்கச்சுற்றி. சுலாய் - சுலாவி - சுற்றியென்றபடி. ஸ்வதேஜஸ்ஸாலே உபப்ரும்ஹிதமானபடியாலே கூசாதே மந்தரத்திலே வாஸுகியை நெருங்கச்சுற்றி. "మన్దరాద్రేరధిష్ఠానం మథనేభూత్" "மந்தராத்ரோதிஷ்டாநம் மதநேபூத்" என்று மந்தரத்துக்கு அதிஷ்டாநமும் தானேயென்றும, "తేజసా నాగరాజానం తథాప్యాయితవాన్ప్రభుః" "தேஜஸா நாகராஜாநம் ததாப்யாயிதவாந்ப்ரபு:" என்று வாஸுகிக்கு பலகரனும் தானேயென்றும் சொல்லக்கடவதிறே. (நீகடைந்தபோது) "తమేతం మథితుమారబ్ధా" "தமேதாமதிதுமாரப்ய" என்று - தேவர்களுக்கு ஆரம்பமாத்ரமேயாய், "ஆயிரந்தோளா லலைகடல்கடைந்தான்" என்கிறபடியே அக்கடலை தேவரீரேகடைந்தபோது.

இருபத்தோராம்பாட்டு. ஸர்வஸாதாரணம் தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கு மொத்திருக்க நெருங்கக்கட்டிக்கடைகைக்கு வாஸுகிக்கு சக்தியுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதேஜஸ்ஸாலே யித்யாதி.) உபப்ரும்ஹிதம் - பெருக்கப்படுகை.

(நின்றசூரரென்செய்தார்) அதிபலபராக்ரமரான தேவர்களும் அஸுரர்களும் செய்ததென். அம்ர்தமதநஸாமர்த்யத்தை தேவர்களபக்கலிலே யேறிட்டு கொண்டாடுகைக்கு அவர்கள்செய்த கார்யமென். கூர்மரூபியாய் மந்தராத்ரிக்கு அதிஷ்டாநமானார்களோ; "உ பர்யாக்ராந்தவாஞ் சைலம் ப்ருஹத்ரூபேண கேசவ:" "உபர்யாக்ராந்தவாச்சைலம் ப்ர்ஹத்ரூபேணகேஶவ:" என்று மந்தரம்சலியாதபடி நோக்கினார்களோ; தேஜஸ்ஸாலேவாஸுகிக்கு பலகரரானார்களோ; பலபோக்தாக்களாய் நின்ற விஷ்ணுவே ஹேதுவாக அவர்களையே கர்த்தாக்களுமாக்கினவித்தனையன்றோ. "தேவதானவயத்நேந ப்ரஸூதாம்ருதமந்தநே" "தேவதாநவயத்நேநப்ரஸூதாம்ர்தமந்தநே" என்று-அம்ர்தமதநவ்யாபாரம் அஸுரர்களுக்கு மொத்திருக்க அவர்களைக்லேஶபாகிகளாக்கி தேவர்களை அம்ர்தபாகிகளாக்கின விதுவும் அதுக்குமேலேயொருபக்ஷபாதமிறே. ப்ரயோஜநாந்தர பரரென்று பாராதே தேவர்கள்பக்கல் பக்ஷபாதத்துக்கடி, "சரணம் த்வாமநுப்ராப்தா:" "ஶரணம்த்வாமநுப்ராப்தா:" என்று சரணமென்ற வுதிலேயிறே. (குரங்கையாளுகந்தவெந்தை) கீழ்ச்சொன்ன பக்ஷபாதத்துக்குத்ர்ஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறது. ராவணனை தேவரீரே யழியச்செய்து, ப்ரதிபக்ஷத்தை வென்று தந்தார்களாக ஸ்ரீவாநரவீரர்களை ஆதரித்தாப் போலே, "எந்தை" என்று - நித்யஸூரிகளை அடிமைகொள்ளு மேற்றத்தை யுடையனுய்வைத்து, "திர்யக்குக்கள்" என்று இகழாதே அடிமைகொண்ட வித்தைத் தன்பேறுகநினைத் திருக்கையாலே என்னுதனே யென்கிறார். (அரங்கனே - கூறுதேறவேறிதே) "ஈஶ்வரன் ஒருவனுளன்" என்று அறியாத ஸம்ஸாரத்திலே இவ்வாஶ்ரித பக்ஷபாதத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக அர்த்தியாய் வந்துகோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற தேவரீர் இத்தைவிஶேஷித்துத் தெரியவருளிச் செய்யவேணும். கீழ் - வ்யூஹததிலும் விபவத்திலும் சொன்னபக்ஷபாதங்கள்காணலாவது பெரியபெருமாள் பக்கலிலே யென்றுகருத்து. ... ... (உக)

அ.—இருபத்திரண்டாம் பாட்டு. ப்ரளயாபத்திலே வனையாதே யெல்லாரையும், வடதளஶாயியாய், ஸர்வஶக்தித்வந்தோற்றச் சிறிய திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்ததேவரீருக்கு "ஆச்ரிதவிஷயத்தில் வத்ஸலர்" என்னுமிது ஓரேற்றமோ வென்கிறார்.

பண்டுமின்றுமேலுமாயோர்பாலனாகிஞாலமேழும்
உண்டுமண்டியாலிலைத்துயின்றவாதிதேவனே!
வண்டுகிண்டுதண்டுழாயலங்கலாய்! கலந்தசீர்ப்
புண்டரீகப்பாவைசேருமார்ப! பூமிநாதனே! (உஉ)

நின்றசூரர் - பராக்ரமமாதல்; சூரராதல். அதுக்(
தான்கடைந்து அவர்கள்மேலே ஏறிட்டத்துக்குமேலே. (உக)

ப-ரை.—பண்டுமாய் - ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பு அசித்தாய்க்கிடந்த ஸகலபதார்த்தங்களையும் தன்மேலே யேறிட்டுக்கொண்டு நோக்கியும், இன்றுமாய் - ஸ்ருஷ்டிவேளையில் கர்மாநுரூபமாக ஸ்ருஷ்டித்து தத்நுரூபமாக ரக்ஷித்தும், மேலுமாய - ப்ரளயங்கொள்ளுமளவில், ஓர் அத்விதீயமான, பாலனாகி - முக்தச்சேவாய், ஞாலமேழும் - ஸகலலோகங்களையும், மண்டி - தன்பேறாகவிரும்பி, உண்டு - அமுதுசெய்து, ஆலிலை - ஓராலந்தளிரிலே, துயின்ற - கண்வளர்ந்தருளின, ஆதிதேவனே - ஜகத்காரணபூதனாய, வண்டு-வண்டுகளானவை, கிண்டு-கிளராநின்றுள்ள, தண்-குளிர்ந்த, துழாயலங்கலாய் - திருத்துழாய்மாலையையுடையனாய், கலந்த - நித்யஸம்ச்லேஷஸ்வ பாவையுமாய், சீர் - ச்லாக்யமான, புண்டரீகம் - தாமரைப்பூவை ஜந்பூமியாக வுடையளாய், பாவை - நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தை யுடையளான பெரியபிராட்டியார், சேரும் - நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, மார்ப - திருமார்பையுடையனாய், பூமி - ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டிக்கு, நாதனே - நாதனானவன், ப்ரளயத்தில் ஒருவரில்லாதாரைப் போலே தனியே கண்வளர்ந்தருளா நின்றானென்கிறார். (உஉ)

வ்யா.— (பண்டுமின்று மேலுமாய்) "பண்டு" என்கிறது-ஸ்ருஷ்டேபூர்வகாலத்தை; "இன்று" என்கிறது - ஸ்ருஷ்டிகாலத்தை; "மேல்" என்கிறது - ப்ரளயவேளையை. "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" "ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" என்கிறபடியே நாமரூபங்களை இழந்து அசித்விசேஷிதமாய் சோச்யதசாபந்நமான ஸகல பதார்த்தங்களையும், "தம: ஏகீபவதி" "தம: ஏகீபவதி" என்கிறபடியே தன் பக்கலிலேயிட்டு நோக்கியும்; ஸ்ருஷ்டிவேளையில் கர்மாநுரூபமாக ஸ்ருஷ்டித்து தத்நுரூபமாக ரக்ஷித்தும ப்ரளயங்கொள்ளுமளவில் வயிற்றிலே வைத்து நோக்கியும் போருமவனுகையாலே. "ஆய்" என்றது-ஆகையாலேயென்று ஹேதுகர்ப்பமாய்க்கிடக்கிறது. (ஓர் பாலனாகி) அத்விதீயமான முக்தசிசுவாய். (ஞாலமேழுமுண்டுமண்டி) ஸகலலோகங்களையும் தன்பேறாகவிரும்பி யமுதுசெய்து சிறியவயிற்றிலே ஸகலலோகங்களையு மடக்கின அகடிதகடநாஸாமர்த்யத்தால் தேவரீருடைய ஐச்வர்யமான சக்தியை ப்ரகாசிப்பித்தபடியிறேயிது. (ஆலிலைத்துயின்ற வாதிதேவனே) ஒருபவனான வாலிலையிலே ஜகத்காரணவஸ்து வென்று தோற்றும்படி கண்வளர்ந்தருளினவனே. (வண்டுகிண்டு தண்டுழாயலங்கலாய்)இப்படிப்ரளயார்ணவத்திலே பரிவரொருவரின்றிக்கே தனியே கண்வளர்ந்தருளுகிறவன் ஸர்வாதிகனென்கிறதென்கிறது இப்பாட்டில் சேஷத்வமும். செவ்வியாலே வண்டுகள் புக்குப்பருகும் ஸ்ரமஹரமான திருத்துழாய்மாலையை யுடையவனே. கிண்டல்-கிளர்தலும்,கிழித்தலும். இத்தால்-ஆதிராஜ்யஸூசகமான திருத்துழாய்மாலையையுடையவனென்கை. (கலந்தசீர்ப்புண்டரீகப் பாவைசேருமார்ப) ஸ்வரூபநிரூபக பூதையாகையாலே நித்யஸம்ச்லேஷஸ்வ பாவையாய், தாமரைப்பூவை ஜந்மபூமியாக வுடையளாய், நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தை யுடைய பிராட்டி, "அகலகில்லேனிறையும்" என்று அவள் ஆதரிக்கும் திருமார்பையுடையவனே.

(பூமிநாதனே) ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கு நாதனானவனே. இத்தால்- "ஹ்ரீஸ்ச தே லக்ஷ்மீஸ்ச பத்ந்யௌ" "ஹ்ரீஸ்சதேலக்ஷ்மீஸ்சபத்ந்யௌ" என்கிறபடியே ஸ்ரீபூமிஸஹிதனான ஏற்றத்தையுடையவனென்கை. இப்படி ஸர்வாதிகன் இவர் ப்ரளயார்ணவத்திலே ஒருவரில்லாதாரைப் போலே தனியே கண்வளர்ந்தருளுகிறுனென்கை. ... (உஉ)

அ.—இருபத்து மூன்றும்பாட்டு. ப்ரளயாபத்ஸகனானைக்கு வடதளஸாயியான அகடிதகடநா ஸாமர்த்யத்யத்தள வனறியே தேவரீருடைய அஸாதாரண விக்ரஹத்தை, "நரஸ்யார்த்ததநும் க்ருத்வா ஸிம்ஹஸ்யார்த்ததநும் ததா" "நரஸ்யார்த்ததநும் க்ர்த்வா ஸிம்ஹஸ்யார்த்ததநுந்ததா" என்கிறபடியே ஏகதேஸத்தை மநுஷ்யஸஜாதீயமாக்கியும் ஏகதேஸத்தை திர்யக்ஸஜாதீயமாக்கியும் இப்படி யோநித்வயத்தை ஏகவிக்ரஹமாக்கி, அர்த்தித்வ நிரபேக்ஷமாக பிதாவாலே புத்ரனுக்குப்பிறந்த ஆபத்தை தேவர்பொறுக்க மாட்டாமையாலே தூணிலே தோற்றின அகடிதகடநாஸாமர்த்யத்தை அநுஸந்தித்து இத்தை யாவர் பரிச்சேதித்து அறியவல்லா ரென்கிறுர்.

வானிறத்தொர்சீயமாய்வளைந்தவாளெயிற்றவன்
ஊனிறத்துகிர்த்தலமழுத்திஞயுலாயசீர்
நானிறத்தவேதநாவர்நல்லயோகிஞல்வணங்கு
பானிறக்கடற்கிடந்தபற்பநாபனல்லையே. (உ௩)

ப-ரை.—வால்நிறத்து - வெளுத்தநிறத்தையுடைத்தாய், ஓர் - அத்வித்தீயமான, சீயமாய் - நாஸிம்ஹாவதாரஞ்செய்தருளி, வளைந்த - வளைந்து, வாள்- ஒளியையுடைத்தான, எயிற்றவன் - பற்களையுடைய ஹிரண்யனது, ஊன் நிறத்து - சரீரத்தில் மார்பிலே, உகிர்த்தலம் - திருவுகிரை, அழுத்திஞய் - அழுத்தினவனே, உலாய - ஸர்வலோகப்ரஸித்தமான, சீர் - ப்ராமாண்யத்தையுடைத்தாய், நால்நிறத்த - உதாத்தாநுதாத்தஸ்வரித ப்ரசயரூபமான நாலுவகைப்பட்ட ஸ்வரத்தையுடைய, வேதம் - வேதத்தை, நாவர் - நாவிலேயுடைய வைதிகர், நல்லயோகிஞல் - பக்தியோகத்தாலே, வணங்கு - ஆச்ரயிக்கிற, பால்நிறக்கடல் - க்ஷீராப்தியிலே, கிடந்த - கண்வளர்ந்தருளின, பற்பநாபனல்லையே- பத்மநாபனன்றோ வென்கிறுர். (உ௩)

வ்யா.—(வானிறத்தொர் சீயமாய்) புருஷோத்தமன் தன்னை அறியமாறி ஸிம்ஹஸஜாதீயனைப்போலே ஸ்வாபாவிகமான நிறத்தையும் மாறுடுவதே யென்கிறுர். வால்நிறம் - வெளுத்தநிறம். (ஓர் சீயமாய்) "பஹுதா விஜாயதே" "பஹுதாவிஜாயதே" என்றும், "பஹூநி" "பஹூநி" என்றும் சொல்லுகிற அஸங்க்யாதமான அவதாரங்களிலே இங்ஙனிருப்ப தொன்றில்லாமையாலே அத்விதீயமென்கிறுர். "அழகியான்றுனே" என்கிறபடியே போக்யதையில் அத்விதீயத்வத்தைச் சொல்லவுமாம். சீயம் - சிங்கம். (வளைந்தவாளெயிற்றவன்) வளைந்து ஒளியையுடைத்தான எயிற்றையுடைய ஹிரண்யன்.

இத்தால் - வரபலத்திலே அந்தர்ப்பவியாத ஆஸுரமான புஜ பலத்தைச் சொன்னபடி. (ஊன்நிறத்து உகிர்த்தலமழுத்தினாய்) ஶரீரத்தில்மர்மத்திலே திருவுகிரை அழுத்தினவனே. "உகிர்த்தலமழுத்தினாய்" என்று - அவன்வரத்திலே அந்தர்ப்பவியாத வதஸாதநத்தாலே அநாயாஸேந அழித்தபடி சொல்லிற்றாகிறது. (உலாயசீர் நால்நிறத்த வேதநாவர்) ஸர்வலோக ப்ரஸித்தமான ப்ராமாண்யத்தையுடைத்தாய், உதாத்தாநுதாத்த ஸ்வரிதப்ரசயரூபமான நாலுவகைப்பட்ட ஸ்வரத்தையுடைய வேதத்தை நாவிலே யுடையவர்கள். நிறம்-மேனி. இத்தால - அநுமாநாதிகளாலே தத்வஹிதங்களை நிர்ணயிக்குமவர்கள். அன்றியே, வைதிகர் ஆஶ்ரயிக்குமவனென்கை. (நல்லயோகினால் வணங்கு) பக்தியோகத்தாலே ஆச்ரயிக்குமவர்களென்னுதல்; விலக்ஷணமான ப்ரபத்தியாலே ஆஶ்ரயிக்குமவர்களென்னுதல். யோகு - யோகம்-உபாயம். (பால்நிறக்கடல் கிடந்த பற்பநாபனல்லையே) தேவரீர் திருமேனிக்கு பரபாகரூபமான நிறத்தை யுடைத்தான கடலிலே ஜகத்துக்கு உத்பாதகனென்று தோற்றும் வடிவோடே கண்வளர்ந்தருளுகிற பற்பநாபனல்லையோ. "நல்லயோகினால்" என்கையாலே - வாக்யார்த்த ஜ்ஞாநமென்ன, கர்மஜ்ஞாந ஸமுச்சயமென்ன, இவற்றைமோக்ஷஸாதந மென்கிற குத்ருஷ்டிகளில் வைதிகருக்குண்டான வ்யாவர்த்தி சொல்லுகிறது. "உலாயசீர்" என்று- அதிகாரிவிசேஷணமாகவுமாம். "உலாயசீர்-பற்பநாபன்" என்று அந்வயிக்கவுமாம். அப்போது, "ஸத்ய:" "விதித:" என்கிறபடியே கல்யாணகுண யுக்தனான ஜநகனென்கிறது. (உங)

அ.—இருபத்துநாலாம்பாட்டு. பரமபாவநனுமாய் நிரதிஶயபோக்யனுமாய், போக்தாக்களைக்காத்தூட்டவல்ல பரிகரத்தையுமுடைய தேவரீர, ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்கு அநுரூபமாகதிவ்யவிக்ரஹத்தை அழியமாறிவந்து தோற்றின இவ்வேற்றத்தை நித்யஸூரிகளறிதல், பிராட்டியறிதலொழிய வேறறியவல்லாரார்? என்று பின்னையும் அந்த நரஸிம்ஹவ்ருத்தாந்தத்திலே ஈடுபடுகிறார்.

கங்கைநீர்பயந்தபாதபங்கயத்தெம்மண்ணலே!
அங்கையாழிசங்குதண்டுவில்லும்வாளுமேந்தினாய!
சிங்கமாயதேவதேவதேனுலாவுமென்மலர்
மங்கைமன்னிவாழுமார்பவாழிமேனிமாயனே. (உச)

ப-ரை.—கங்கைநீர் - கங்காதீர்த்தத்தை, பயந்த - பெற்ற, பாதபங்கயம்- திருவடிததாமரைகளையுடைய, எம்மண்ணலே - எனக்குநாதனாய், அங்கை - அழகியதிருக்கைகளிலே, ஆழியும் - திருவாழியையும், சங்கும் - ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், தண்டு - கௌமோதகியென்னும கதையையும், வில்லும் - சார்ங்க

இருபத்துமூன்றாம்பாட்டு. சீர் - ப்ராமாண்யஸ்ரீ. மேனி - ஸ்வரம். "ஸத்யம்" "ததத்வமஸி" என்கிற வாக்கியார்த்த ஜ்ஞாநம். அந்தகுளகமாய் மேலேக்ரியை. (உங)

மென்னும் திருவில்லையும், வாளும் - நந்தகமென்னும்வாளையும், ஏந்தினாய்- தரித்தருளினவனாய், சிங்கமாய - ந்ர்ஸிம்ஹாவதாரஞ்செய்தருளி ஹிரண்யனை நிரஸிக்கையாலே, தேவதேவ - நித்யஸூரிகளை யெழுதிக்கொண்டவனாய், தேன் உலாவு - மதுவெள்ளமிடாநின்றதாய், மெல் - ம்ர்துவான, மலர் - தாமரைமலரைப் பிறப்பகமாகவுடைய, மங்கை - நவயௌவநஸ்வபாவையான பெரியபிராட்டியார், மன்னிவாழும் - நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, மார்ப - திருமார்பையுடையனாய், ஆழி - கடல்போலே ச்ரமஹரமான, மேனி - திருமேனியையுடைய, மாயனே - ஆச்சர்யபூதனே. (௨௪)

வ்யா.—(கங்கைநீர்பயந்தபாத பங்கயத்தெம்மண்ணலே) குரு பாதகனான ருத்ரனுக்கும் சுத்தியைப்பிறப்பிக்கும் அக்கங்கைக்கும் உத்பாதகனாய், ஸூத்தியுக்தர்க்கு நிரதிஶயபோக்யமான திருவடிகளையுடையவென்னுதனே.*அபராதாநாமாலயரானஸம்ஸாரிகளுக்குப்பாவநமாய், * அஸ்ப்ர்ஷ்டஸம்ஸாரதோஷரான நித்யர்க்கும் முக்தர்க்கும் நிரதிஶயபோக்யமான திருவடிகளையுடையவனென்கை. இப்போது "அண்ணல்" என்று-இவ்வர்த்தைத்தமக்கு நிர்ஹேதுகமாக ப்ரகாஶிப்பித்த உபகாரஸ்ம்ர்தியாலே என்னுதனே யென்கிறார். (அங்கையாழிசங்குதண்டு வில்லும்வாளுமேந்தினாய்) அத்திருவடிகளை அநுபவிக்கவிழிந்தார்க்கு விரோதிகளை யழியச்செய்யும் திவ்யாயுதங்களை எப்போது ஆர்க்கு என்வருகிறதோவென்று ஸர்வதாதரித்து நிற்குமவனே. தனக்குத்தானே ஆபரணமான திருக்கையிலே திருவாழி தொடக்கமான ஸ்ரீபஞ்சாயுதங்களை தரித்தவிதுவும் திருவடிகளோபாதி தமக்கு போக்யமாயிருக்கிறதாய்த்து. (சிங்கமாய தேவதேவ) அத்திவ்யாயுதங்கள் அஸத்ஸமமாம்படி வரங்கொண்ட ஹிரண்யனை, நகாயுதமான ஸிம்ஹமாயழியச்செய்த ஆஶ்ரித பக்ஷபாதத்தாலே நித்யஸூரிகளை யெழுதிக்கொண்டவனே. திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தின் சுவடறியும் நித்யஸூரிகளுக்கிறே அவ்வடிவையும் அழியமாறிரக்ஷித்த ஆஶ்ரிதபக்ஷபாதத்தின் எல்லைதெரிவது. (தேனுலாவுமென்மலர்மங்கைமன்னிவாழுமார்ப) செவ்வியையும்மென்மையையுமுடைத்தான தாமரையில் பிறப்பாலும் பருவத்தாலும் நிரதிஶய போக்யையான பிராட்டி நித்யவாஸம்பண்ணி யநுபவிக்கும் திருமார்பையுடையவனே. இப்போது, "அகலகில்லேன்" என்கிற ஸாமாந்யமன்றிக்கே ஹிரண்யனை யழியச்செய்த வீரத்தாலே, "[illegible]" "ஈர்த்தாரம்பரிஷஸ்வஜே" என்கிறபடியே இவ்வடிவிலே பிராட்டி அத்யாதரம்பண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறது. இத்தால்- நித்யஸூரிகளளவுமன்றிக்கே தலைநீர்ப்பாட்டிலே அநுபவிக்கும் பிராட்டியும் இவ்வாஶ்ரித பக்ஷபாதத்துக்குத் தோற்றிருக்கும்படியைச்சொல்லிற்றாய்த்து. "என்னடியாரது செய்யார்" என்றிறே அவன்படியிருப்பது. (ஆழிமேனிமாயனே) கடல்போலே ச்ரமஹரமான திருமேனியையுடைய ஆஶ்சர்யபூதனே. ஹிரண்யனுக்கு அநபிபவநீயமான அவ்வடிவுதானே ஆஶ்ரிதர்க்கு ச்ரமஹரமானபடியைச்சொல்லுகிறது. ... ... (௨௪)

அ.—இருபத்தஞ்சாம்பாட்டு. அநந்யப்ரயோஜநனான ப்ரஹ்லாதனுடைய விரோதியைப்போக்கினபடியை அநுபாஷித்துக்கொண்டு, அவனுடையவளவன்றிக்கே ப்ரயோஜநாந்தரபரனான இந்த்ரனுக்காக அர்த்தியாயும் அவ்வளவும் புகுரநில்லாதே விமுகரான ஸம்ஸாரிகளை ப்ரளயாபத்திலே திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்த இவ்வாபத்ஸகத்வத்தை அறியவல்லாராரென்கிறார்.

வரத்தினிற்சிரத்தைமிக்கவாளெயிற்றுமற்றவன்
உரத்தினிற்கரத்தைவைத்துகிர்த்தலத்தையூன்றினாய்
இரத்திநீயிதென்னபொய்யிரந்தமண்வயிற்றுளே
கரத்தியுன்கருத்தையாவர்காணவல்லர்கண்ணனே. (உரு)

ப-ரை.—வரத்தினில் - பர்ஹ்மா தனக்குத்தந்தவரத்திலே, மிக்கசிரத்தை- மிகவும் விசுவாஸமுடையனும், வாள் - வாள்போன்ற, எயிறு - பற்களையுடையனுன, மற்றவன் -சத்ருவான ஹிரண்யனுடைய, உரத்தினில்-மார்விலே, கரத்தைவைத்து - திருக்கைகளைவைத்து, உகிர்த்தலத்தை-திருவுகிராலே, ஊன்றினாய் - ஊன்றிக் கிழித்துப்போகட்டாய், நீ - வாமநாவதாரஞ்செய்தருளின நீ, தத்ஸந்தாநஜாதனான மஹாபலியிடத்தில்சென்று, இரத்தி - மூவடி மண்தாவென்று இரந்தாய்; இதென்னபொய்—; இரந்தமண - அர்த்தித்துப்பெற்ற பூமியென்று ப்ரளயத்திலே, வயிற்றுளே - திருவயிற்றிலேவைத்து, கரத்தி - ஒளித்துவைத்துரக்ஷித்த, கண்ணனே- க்ர்ஷ்ணனே, உன-உன்னுடைய, கருத்தை- நினைவை, யாவர்காணவல்லா - அறியவல்லாரா ரென்கிறார். (உரு)

வ்யா.—(வரத்தினில் சிரத்தைமிக்க) ப்ரஹ்லாதனுக்குத்தந்த வரத்திலே அத்யாதரத்தைப்பண்ணி, வரப்ரதனான ப்ரஹ்மாவுக்கு உத்பாதகனானவனோடே விரோதித்து, அவனாலே உத்பந்நனான ப்ரஹ்மா தனக்குத்தந்த வரத்திலேயிறே மிகக ஶ்ரத்தையைப்பண்ணிற்று. "ஸோऽயம் விஷ்ணு:" "சோயம்விஷ்ணு:" என்றானிறே. தன்வரத்துக்குப்புறம்பான வடிவு கொள்ளவல்லையொன்று உன்னை யறியாதே வரத்தையே விஶ்வஸித்திருந்தவன். (வாளெயிற்று) வாள்போலேயிருக்கிற எயிற்றையுடையவன். இத்தால் - ஹிரண்யனுடைய புஜபலத்தைச்சொல்லிற்று. வரபலத்துக்குப்புறம்பானவடிவுகொண்டாப்போலே புஜபலத்தை யழிக்க வல்ல ஸர்வஶக்தியென் றறிந்திலன். உன்னை யறியாதே தன் வரபலபுஜபலங்களை விஶ்வஸித்திருந்தமதிகேடன். (மற்றவன்) ஶத்ருவானவன். ஸம்பந்த மொத்திருக்க, "மற்றவன்" என்கிறது - ஆஶ்ரிதஶத்ருவே தனக்கு ஶத்ருவென்னும் நினைவாலே. (உரத்தினில) துர்மாம்ஸங் கிடந்த விடத்தை கொட்டமிடுவாரைப்போலே துர்மாநங்கிடந்தமார்விலே. (கரத்தை வைத்து) "அப்யேஷ பர்ஷ்டே மம ஹஸ்தபத்மம் கரிஷ்யதி" "அப்யேஷப்ர்ஷ்டே மம ஹஸ்தபத்மம்கரிஷ்யதி" என்று அக்ரூராதிகளுக்கு ஜீவநஹேதுவாய், "அடிச்சியோந்தலைமிசைநீயணியாய்" என்று - ப்ரணயிநிககு போக்யமாயிருககும் திருக்கையை துஷ்ப்ரக்ர்தியான வவனுடைய திண்ணியமார்விலேவைத்து.

(உகிர்த்தலத்தையூன்றிஞய்) வரபலத்துக்குப் புறம்பானவத ஸாதநமாய் அத்யந்தம் ஸுகரூபமான வுகிராலே அநாயாஸேநக் கொன்றாய்: தலம்-நிலமும், இதழும். (இரக்திநீ) ஹிரண்யனிற்கா ட்டில் தத்ஸந்தாநஜனான மஹாபலிபக்கலிலே ஔதார்யகுணமென்ப தொருகுணமுண்டாகையாலே அர்த்திதவத்திலேயிழிந்தாய். (இரத் திநீ)ஸர்வஶக்தியாய் அவாப்த ஸமஸ்தகாமனான நீ* அலம்புரிந்தநெ டுந்தடக்கையாலே யிரப்பதே!. ஹிரண்யனுக்காக உடம்பை அழிய மாறிஞய், ப்ரயோஜநாந்தர பரனான இந்த்ரனுக்காக உனக்குநிரூபக மான ஔதார்யத்தை அன்றழியமாறிற்று. (இத்தென்னபொய்) உ ன்னதல்லாத தொன்றை அர்த்தித்தாயாகிலிறே உன்னர்த்தித்வம் மெய்யாவது, தன்னதொன்றைத் தந்தானாகிலிறேமஹாபலி ஔதா ர்யம் மெய்யாவது. இதுபொய்யென்றதே "இத்தென்னபொய்" என் று - அர்த்தித்வபலமான த்ரைவிக்ரமபதாநத்தைஶ்ருதி ஓதாநின் றது. "[illegible]" "யத்ராம்புவிந்யஸ்ய" என்று- ஔதார்யத் துக்கு பலமாகமஹாபலிக்கு இந்த்ரபதத்தைச் சொல்லாநின்றது. ஆக, ப்ரமாணங்களாலே பொய்யென்னவொண்ணுது, தன்னத்தை அவனதாக்கிக்கொண்டு யிரக்கையாலும், மஹாபலி அவனத்தைத் தன்னதாக்கிக் கொடுக்கையாலும்மெய்யென்னவொண்ணுது. ஆகை யாலே"இத்தென்னபொய்" என்கிறார். (இரந்தமண்வயிற்றுளேகரத் தி)அர்த்தித்துப்பெற்ற பூமியென்று ப்ரளயாபத்திலே ஆபத்தேஹே துவாகத்திருவயிற்றிலே ஒளித்துவைத்து ரக்ஷித்தது. (உன்கருத்தை யாவர்காணவல்லர்) உன்னினைவை யாவர்காணவல்லார். அநந்யப்ர யோஜநனைப்ரஹ்லாதனோடு,ப்ரயோஜநாந்தரபரனான இந்த்ரனோ டு, விமுகரான ஸம்ஸாரிகளோடு வாசியற ரக்ஷிக்கிற உன்னினைவை ஜ்ஞாநாதிகரார்தான அறியவல்லார். (கண்ணனே)க்ருஷ்ணனாய் வந் தவதரித்து இடக்கையும் வலக்கையுமறியாத இடையரையும் பசுக்க ளையும் ரக்ஷித்து உன்னை யொழியச்செல்லாதபடி பண்ணி, அவர்க ளுக்கு நியாமகனான நீயேயருளிச்செய்ய வேணுமென்றுகருத்து. ()

அ.—இருபத்தாறும்பாட்டு. ஸர்வநிர்வாஹகனான நீ ஸூரி போக்யமான வடிவை ஆஶ்ரிதார்த்தமாக தேவஸஜாதீயமாக்கியும் கோபஸஜாதீயமாக்கியும் அவதரித்துப்பண்ணின ஆஶ்சர்யங்களை ஆரறிய வல்லாரென்கிறார்.வாமநாவதாரத்தோடே க்ருஷ்ணாவதாரத் துக்கு ஒருவகையாலே ஸாம்யம் சொல்லலாயிருக்கையாலே இரண் டவதாரத்தையுஞ்சேர்த்தநுஸந்திக்கிறார்.

இருபத்தஞ்சாம்பாட்டு. "[illegible]" "த்ரீணிபதாவிசக்ர மே" என்கிற ச்ருதி ப்ரயோஜநாந்தர பரனான இந்த்ரனோடுவாசிய ற என்றபடி, (உரு)

ஆணினோடுபெண்ணுமாகியல்லவோடுநல்லவாய்
ஊணொடோசையூறுமாகியொன்றலாதமாயையாய்ப்
பூணிபேணுமாயனாகிப்பொய்யினோடுமெய்யுமாய்க்
காணிபேணுமாணியாய்க்கரந்துசென்றகள்வனே, (உசு)

ப-ரை.—ஆணினோடு பெண்ணுமாகி - ஸ்த்ரீபும் விபாகத்தாலே ஸ்ர்ஷ்டித்து அவற்றுக்கு நிர்வாஹகனாய், அல்லவோடு - நபும்ஸகபதார்த்தத்துக்கு நிர்வாஹகனாய், இந்தலிங்கத்ரய பதார்த்தங்களில், நல்லவாய - விலக்ஷணபதார்த்தங்களுக்கு நிர்வாஹகனாய், ஊணொடோசையூறுமாகி - ஐம்புலன்களுக்கும் அந்தராத்மாவாய், ஒன்றலாதமாயையாய் - பலவகையாய்பரிணமிக்கிற ப்ரக்ருதிதத்வத்துக்கு நிர்வாஹகனாய், இப்படி ஸங்கல்பத்தாலே ஸகலமும் நிர்வஹிக்கிற நீ, பூணிபேணும் - பசுக்களை ஆதரித்துப்போரும், ஆயனாகி - இடையனாய், பொய்யுமாய் - அநாச்ரிதரான துர்யோதநாதிகளுக்குப் பொய்யனாய், மெய்யுமாய் - ஆச்ரிதரான பாண்டவர்களுக்கு மெய்யனாய், காணிபேணும் - பூமியை நீரேற்றுவாங்கத்தக்க, மணியாய் - ப்ரஹ்மசாரியாய், கரந்துசென்ற - மறைந்துசென்ற, கள்வனே - கர்தரிமனே. (உசு)

வ்யா.—(ஆணினோடுபெண்ணுமாகி) ஜந்யஜநக பாவத்தாலே ஜகத்துவிஸ்ம்ர்தமாகவேணுமென்று ஸ்த்ரீபும் விபாகத்தாலே ஸ்ர்ஷ்டித்தும் அந்யோந்யம் ஸம்பந்தித்தும் ஸம்ஸர்க்கிப்பித்தும் இப்படி அந்தராத்மதயாநின்று நிர்வாஹகனாய். (அல்லவோடு) ஒன்றுக்கு முடலன்றிக்கேயிருக்கிற நபும்ஸகபதார்த்தத்துக்கு நிர்வாஹகனாய். (நல்லவாய்) இந்த லிங்கத்ரயவிஶிஷ்ட பதார்த்தங்களிலே விலக்ஷணபதார்த்தங்களுக்கு நிர்வாஹகனாய். வைலக்ஷண்யமாவது - புருஷார்த்த ருசியுண்டாகை. அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனாகையாவது - "𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌤𑌂" "ததாமிபுத்தியோகந்தம்" என்கிறபடியே புருஷார்த்தஸாதநப்ரதனாகை. (ஊணொடோசையூறுமாகி) புருஷார்த்த ருசியில்லாதார்க்கு போக்யமான சப்தாதிகளுக்கு சர்மாநுகூலமாக நியாமகனாய். ரஸரூபகந்தஸ்பர்ஶமான இவைமூன்றும் - அஞ்சுக்கும் உபலக்ஷணம. (ஒன்றலாதமாயையாய்) இவற்றினுள்ளே ஒன்றுக்கு காரணமானவளவன்றிக்கே, உக்தங்களோடு அநுக்தங்களோடு வாசியற ஸர்வமுமாய்க்கொண்டு பரிணமிக்கவல்ல ப்ரக்ர்தி தத்வத்துக்கு நிர்வாஹகனாய். "𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍" "மாயாந்துப்ரக்ர்திம்வித்யாத்" என்னக்கடவதிறே. "மாயை" என்று - ஆஶ்சர்யவாசியாய், ஒன்றுக்கு நிர்வாஹகனுமளவன்றிக்கே ஸகலபதார்த்தங்களையும் சேதநனுடையகர்மாநுகூலமாகநிர்வஹிக்கவல்ல ஆஶ்சர்யத்தையுடையாயென்னவுமாம். (பூணிபேணுமாயனாகி) இப்படி ஸங்கல்பத்தாலே ஸகலமும் நிர்வஹிக்கிற நீ ஆச்ரிதபரித்ராணார்த்தமாக அஸாதாரண விக்ரஹத்தை கோபஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டவதரித்து உன்னைப்பேணாதே பசுக்களைப்பேணும் இடையனாகி. பூணி - பசு. (பொய்யினோடுமெய்யுமாய்) அவதரித்து ரக்ஷிக்கும்போது அநாஶ்ரிதரான துர்யோதநாதிகள்பக்கலிலே பொய்யையும், ஆஶ்ரிதரான பாண்டவர்கள்பக்கலிலே மெய்யையுமுடையையாய்.

(காணிபேணுமாணியாய்) மஹாபலியாலே அபஹ்ருதமாய் நோவுபடாதபடி பூமியைப் பேணித்தன்னைப்பேணுதே ப்ரஹ்மசாரியாய். (கரந்துசென்றகள்வனே) மறைத்துக்கொண்டு சென்ற க்ருத்ரிமனே. மறைத்துக்கொண்டு செல்கையாவது - ஐஶ்வர்யமான வைபவம் தோற்றுமே பூமியை மஹாபலியதாக்கி அர்த்தியாய்ச்செல்லுகை. க்ருத்ரிமனுகையாவது - சுகரன்வார்த்தை செவிப்படாதபடி அழகாலும் சீலத்தாலும் மஹாபலியை வஶீகரித்து சிறுகாலைக்காட்டிப் பெரியகாலாலே அளந்துகொள்ளுகை. (கரந்துசென்ற கள்வனே) "உன்னை யாரமதிக்கவல்லர்" என்று மேல்பாட்டோடே அந்வயம். ... ... (உ௬)

அ.—இருபத்தேழாம்பாட்டு. சேதநாசேதந விலக்ஷணமான உன்னுடைய அபரிச்சிந்நவைபவத்தை பரிச்சேதிக்கிலும் குணப்ரேரிதனாய் பூமியை அளந்துகொண்ட வடிவை பரிச்சேதிக்கவல்லாரரென்கிறார்.

விண்கடந்தசோதியாய்! விளங்குஞானமூர்த்தியாய்!
பண்கடந்ததேசமேவுபாவநாசநாதனே!
எண்கடந்தயோகினோடிரந்துசென்றுமாணியாய்!
மண்கடந்தவண்ணநின்னையாரமதிக்கவல்லரே. (உ௭)

ப-ரை.—விண்-விபுவான மூலப்ரக்ருதி, கடந்த-உனக்குள்ளேயாம்படியான ஸ்வரூபத்தையுடைய, சோதியாய் - ஸ்வயம்ப்ரகாசவஸ்துவாய், விளங்கு-ப்ரகாசியாநின்றுள்ள, ஞானமூர்த்தியாய-ஜ்ஞாநசப்தவாச்யமான ஆத்மஸ்வரூபத்தைசரீரமாகவுடையனாய், பண்கடந்த-வேதத்தாலேபரிச்சேதிக்கவொண்ணாத, தேசமேவு - தேஜஸ்ஸையேஸ்வரூபமாகவுடையனாய், பாவநாசநாதனே - ஹேயப்ரத்யநீகனான ஸர்வேச்வரனே, எண்கடந்த - அஸங்க்யாதமான, யோகினோடு - கல்யாணகுணங்களோடேகூட, மாணியாய்இரந்துசென்று-வாமநவேஷத்தைக்கொண்டு அர்த்தியாய்ச்சென்று, மண்கடந்தவண்ணம்நின்னை-பூமியையளந்துகொண்ட ப்ரகாரத்தையுடையவுன்னை, யாரமதிக்கவல்லர்-பரிச்சேதிக்கவல்லாரார். (உ௭)

வ்யா.—(விண்கடந்தசோதியாய்) விபுவான மூலப்ரக்ருதி உனக்குள்ளே யாம்படியான ஸ்வரூபவைபவத்தை யுடைய ஸ்வயம்ப்ரகாஶவஸ்துவாய். "சுடரறிவருநிலைவிண்" என்று - மூலப்ரக்ருதியை "விண்"என்கிற ஶப்தத்தாலே சொல்லிற்றிறே. இதுதனக்கடி கார்ய வித்யையிலே, "[illegible]" "ஆகாஶ ஓதஞ்சப்ரோதஞ்ச" என்று மூலப்ரக்ருதியை ஆகாஶ ஶப்தத்தாலே சொல்லிற்று. (விளங்குஞானமூர்த்தியாய்) ஸ்வயம்ப்ரகாசமாய், ஜ்ஞாநகுணஸாரமாகையாலே ஜ்ஞாந ஶப்தவாச்யமான ஆத்மஸ்வரூபத்தை ஶரீரமாகவுடையையாய். ஆக இரண்டாலும், "[illegible]" "அணோரணீயாந்மஹதோமஹீயாந்" என்கிறபடியே விபுத்வ ஸூக்ஷ்மதவங்களைச் சொல்லிற்று.

இருபத்தாறும்பாட்டு. காச்யப ப்ரஜாபதி தேவகோடியிலே அந்தர்ப்பவிக்கையாலே வாமநனையும் "தேவன்" என்கிறது. (உ௬)

(பண்கடந்ததேசமேவு பாவநாசநாதனே) வேதத்தாலே பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத தேஜஸ்ஸையே ஸ்வரூபமாக வுடையையாய், ஹேயப்ரத்யநீகனான ஸர்வேஶ்வரனே. வேதம் ஸ்வரப்ரதாநமாகையாலே தத்வாசிசப்தத்தாலே வேதத்தைச் சொல்லுகிறது. இது தான் சேதநாசேதநங்களை வ்யாபித்து நிற்கச்செய்தேயும் தத்கததோஷை ரஸம்ஸ்ப்ர்ஷ்டனாகையாலும் அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே சேதநனுக்கு வந்த தோஷத்தைப் போக்கவல்லனாகையாலும் ஹேயப்ரத்யநீகனென்கிறது.

(எண்கடந்தயோகினோடு) அஸங்க்யாதமான கல்யாணகுணங்களோடேகூட. யோகு - யோகம். அதாகிறது - கல்யாணகுணயோகம். "பஶ்யமேயோகமைஶ்வரம்" "பஶ்யமேயோக மைஶ்வரம்" என்று-யோகஶப்தத்தாலேகுணயோகத்தைச்சொல்லிற்றிறே. (இரந்துசென்று மாணியாய்) இரப்பிலே தகணேறினவனென்றுதோற்றவாமநவேஷத்தைக்கொண்டு அர்த்தியாய்ச்சென்று. (மண்கடந்தவண்ணம்) பூமியையளந்துகொண்ட ப்ரகாரத்தை. அதாகிறது- "இந்த்ரனுக்கு மஹாபலியாலே அபஹ்ருதமான ராஜ்யத்தை வாங்கிக்கொடுக்க" என்கிற வ்யாஜத்தாலே வஸிஷ்டசண்டாள விபாகமறசதுர்த்தஶபுவநாந்தர்க்கதமான சேதநர் தலைகளிலும் திருவடிகளை வைக்கை. (நின்னை) சேதநாசேதநவிலக்ஷணமாய், வேதத்தாலும் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யவைபவத்தையுடையையாய், அதுக்குமேலே குணப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு பூமியையளந்துகொண்டவுன்னை. (ஆர்மதிக்கவல்லரோ)பரிச்சேதிக்கவல்லாரார். வேதங்களாலே பரிச்சேதிக்கலாமோ, ஜ்ஞாநாதிகரான வைதிகரால் தான் பரிச்சேதிக்கலாமோ, அம்மேன்மையை பரிச்சேதிக்கவோ, அந்நீர்மையை பரிச்சேதிக்கவோ, எத்தை யார் பரிச்சேதிக்கவல்லார்.

அதவா; (விண்கடந்தசோதியாய்) பரமபதத்துக்கவ்வருகாய் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானதிவ்யாத்மஸ்வரூபத்தையுடையையாய்.இத்தால்-த்ரிபாத்விபூதியும்தனக்குள்ளே யாம்படியான ஸ்வரூபவைபவத்தைச்சொல்லுகிறது. (விளங்குஞானமூர்த்தியாய்) ஜ்ஞாநம் விளங்குகிறமூர்த்தியையுடையையாய். திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயமாகவுடைய ஜ்ஞாநத்துக்குப்ரகாஶகமான திவ்யவிக்ரஹத்தை யுடையையாய். இந்த ஜ்ஞாநம் ஷட்குணங்களுக்கு முபலக்ஷணம். "ஷாட்குண்யவிக்ரஹம்தேவம்" "ஷாட்குண்யவிக்ரஹம்தேவம்" என்னக்கடவதிறே. (பண்கடந்ததேசமேவுபாவநாசநாதனே) ச்ருதியால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத பரமபதத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாய், ஸம்ஸாரிகளுடைய தோஷத்தைப்போக்க வல்ல ஹேயப்ரத்ய நீகத்வத்தையுடைய ஸர்வேஶ்வரனே.

(எண்கடந்தயோகினோடு) "பராஸ்ய ஶக்திர் விவிதைவ ஶ்ரூயதே" "பராஸ்யஶக்திர் விவிதைவஶ்ரூயதே" என்கிறபடியே அபரிச்சின்னமாய் அஸங்க்யாதமான ஆஶ்சர்ய சக்தியோகத்தை யுடையையாய்க்கொண்டு. (மாணியாய் - இரந்துசென்று) அதீந்த்ரியமாய் அபரிச்சின்னமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை பரிச்சின்னமாக்கி, மஹாபலியுடைய சக்ஷுர்விஷயமாக்கிஅர்த்தியாய்ச்சென்று.(மண்கடந்தவண்ணம்) மூன்றடியை அர்த்தித்து இரண்டடியாலே ஸகலலோகங்களையும் அளந்து கொள்ளுகையும், சிறுக்காலைக்காட்டிப் பெரியகாலாலே அளந்துகொள்ளுகையுமாகிற இப்ரகாரத்தை. (நின்னை) அபரிச்சின்னமான ஸ்வரூபவைபவத்தையுடையையாய், அந்த ஸ்வரூபத்துக்கும் ஸ்வரூப ஆஶ்ரயமான குணங்களுக்கும் ப்ரகாஶகமான திவ்யவிக்ரஹயுகதனாய், வேதத்தாலும் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத பரமபதத்தை வாஸஸ்தாநமாகவுடையையாய், உன்னுடைய ஆஶ்சர்யஶக்திப்ரேரிக்க, அத்தாலே ப்பேரிதனாய்வந்து பூமியையளந்துகொண்ட வுன்னை. (ஆர்மதிக்கவல்லரே) இவற்றிலே யொன்றை ஒருத்தராலே பரிச்சேதிக்கப்போமோ. (உஎ)

அ.—இருபத்தெட்டாம்பாட்டு. ஸங்கல்பலேஶத்தாலே அண்டகாரணமான ஜலஸ்ர்ஷ்டிமுதலான ஸகலஸ்ர்ஷ்டியையும் பண்ணக்கடவநீ, ஸ்ர்ஷ்டமான ஜகத்திலே ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக உன்னையழியமாறிஅநேகாவதாரங்களைப்பண்ணியும்,ஆச்ரிதவிரோதிகளான துர்வர்க்கத்தை திவ்யாயுதங்களாலே கைதொட்டு அழிக்கையுமாகிற இவ்வாஶ்சர்யங்களை ஒருவருமறியவல்லாரில்லையென்கிறார். "ஒருத்தரும் நினைது தன்மையின்னதென்னவல்லரோ" என்கிற மேலிற்பாட்டில் க்ரியை இதுக்கும் க்ரியை.

புடைத்தபாரிடந்தளந்ததுண்டுமிழ்ந்துபௌவநீர்
படைத்தடைத்ததிற்கிடந்துமுன்கடைந்தபெற்றியோய!
மிடைத்தமாலிமாலிமான்விலங்குகாலனூர்புகப்
படைக்கலம்விடுத்தபல்படைத்தடக்கைமாயனே. (உஅ)

பதா.—பௌவநீர் - அண்டகாரணமான ஏகார்ணவத்தை, படைத்த - ஸ்ரஷ்டித்து, பார் - ப்ரளயார்ணவத்திலே அந்தர்ப்பூதையானபூமியை இடந்து-வராஹமாய்அண்டபித்தியிலேபுக்கு இடந்தெடுத்து, மஹாபலியாலே அபஹ்ருதமானபூமியை, அளந்து - வாமநாவதாரஞ்செய்தருளி எல்லைநடந்துமீட்டு, நைமித்திகப்ரளயத்திலேவடதளசாயியாய், அது - அந்தலோகத்தை, உண்டு-தன்திருவயிற்றிலேவைத்து, உமிழ்ந்து-பின்புவெளிநாடுகாணப்புறப்படவிட்டு, பௌவநீர்-அண்டாந்தர்வர்த்திகளானஸமுத்ரங்களிலேஒருஸமுத்ரத்தை, வருணனைச்சரணம்புக்கு, படை - படைகளைதிரட்டி, அடைத்து-அணைசட்டி, முன-ப்ரஹ்மாதிகள் ஆர்த்தரானதசையில்கிட்டி உதவுகைக்காக, அதில் - திருப்பாற்கடலிலே, கிடந்து-கண்வளர்ந்தருளி, தேவர்கள், இழந்தபொருள்களை அவர்களுக்குக் கொடுக்கைக்கா, கடைந்த - அக்கடலைக்கடைந்தருளின, பெற்றியோய - ஸ்வபாவத்தையுடையவனே, மிடைத்த - கோபித்துவந்த, மாலி - மாலியும், மான் -

மிநிக்சனுன, மாவிவிலங்கு - ஸாமாலியென்னும்ம்ர்சமும், காலனூர்புக - யம புரசதேபோம்படிக்கீடாக், படைக்கலம்விடுத்த - ஆயுதத்தையேவினவனுய். பினனும்விரோதிநிரஸநத்துக்காச, பல்படை - அநேக ஆயுதங்களைதரித்த, தட ம் - விசாலமான, கை-திருக்கைகளையுடைய, மாயனே - ஆச்சர்யபூதனே என் று ஈடுபடுகிருர். (உஅ)

வ்யா.—(படைத்தபாரிடந்து)"பௌவநீர்படைத்து-பாரிடந் து" என்று அந்வயமாகக்கடவது. "ॐ" "அபஏவ ஸஸர்ஜாதௌ" என்கிறபடியே-அண்டகாரணமான ஏகார்ணவத்தை ஸங்கல்பலேசத்தாலே ஸ்ர்ஷ்டித்து, ஜகத்கார்யமான அண்டத்தை யும் அண்டாதிபதியான ப்ரஹ்மாவையும் ஸ்ர்ஷ்டித்து, ப்ரஹ்மா வாலே ஸ்ர்ஷ்டமான ப்ரளயார்ணவத்திலே அந்தர்ப்பூதையான பூமியை ஸூரிபோகயமான திவ்யவிக்ரஹத்தை வராஹஸஜாதீய மாக்கி அண்டபித்தியிலே புக்கு இடந்தெடுத்து. இது ஸங்கல்பத் தாலேசெய்யமுடியாததொன்றன்றே,"ஸம்ஸாரப்ரளயாபத்தினின் றும் எடுப்பானிவனே!" என்று ஆஶ்ரிதர்விச்வஸிக்கைக்காகவிறே. (அளந்து) அதுக்குமேலே, மஹாபலியாலே அபஹ்ர்தமான பூமி யை, ஸ்ரீவாமநனுய் எல்லை நடந்து மீட்டுக்கொண்டு. இதுவும் தன் னுடைமைபெறுகைக்குத் தானே அர்த்தியாய் வருமவனென்று ஆஶ்ரிதர்விஶ்வஸிக்கைக்காக. (அதுண்டுமிழ்ந்து) நைமித்திக ப்ர ளயம்வர வடதளஶாயியாய், தன்னுடைய சிறியவயிற்றிலே த்ரி லோகத்தையும் வைத்து ரக்ஷித்தது, உள்ளேயிருந்து நோவுபடாமல் அவற்றை உமிழ்ந்து. இதுவும் ஸங்கல்பத்தாலே செய்யலாயிருக்க அப்படிசெய்ததும்ஸர்வசக்தியென்றும், உருவழிந்தபதார்த்தங்களை உண்டாக்குமவனென்றும் ஆஶ்ரிதர்விஶ்வஸிக்கைக்காக. "பௌவ நீர் படைத்தடைத்து" என்று இங்கேயும் அந்வயிக்கக்கடவது. அண்டகாரணமான ஏகார்ணவத்தை ஸங்கல்பலேசத்தாலே ஸ்ர்ஷ் டித்த நீ அண்டாந்தர்வர்த்திகளான ஸமுத்ரங்களிலே ஒருஸமுத்ர த்தை, வருணனைச்சரணம்புக்குபடைதிரட்டியும் அடைத்தஇதுவும் ப்ரணயினியுடைய விஶ்லேஷத்தில் தேவரீருடைய ஆற்றாமையை ப்ரகாஶிப்பித்த வித்தனையிறே. (முன் அதில்கிடந்து) ப்ரஹ்மாதி கள் ஆர்த்தரானதசையிலே தூரஸ்தராகவொண்ணுது என்றும், அபிமுகீகரித்தார்க்கு அவதரித்து சுபாசரயமாகைக்கும திருப்பாற் கடலிலேகண்வளர்ந்தருளி.

இருபத்தெட்டாம்பாட்டு. பௌவநீருக்கு கீழ்மேலத்திலே அர்த்தமாக்கி, மேலுக்கருளிச் செய்கிருர் (ॐ - அப ஏவ இத் யாதி) (முன்னதில் - கிடந்து) இடந்ததுமுதலான வ்யாபாரங்க ளுக்குமுன்னே திருப்பாற்கடலிலே கிடந்ததென்றபடி. ()

" ஜ்யோதீம்ஷிவிஷ்ணு: " " ஜ்யோதீம்ஷிவிஷ்ணு: " என்கிறபடியே ஸர்வர்க்கும் ஸந்நிஹிதரானதேவரீர் இப்படி செய்தருளிற்று ஆச்ரிதரக்ஷணத்திலே ஸத்யோத்யுக்தரென்று தோற்றுகைக்கா விறே. (கடைந்தபெற்றியோய்) தூர்வாஸ சாபத்தாலே தேவர்களிழந்த பதார்த்தங்களடங்கக் கடலிலே யுண்டாக்கிக் கொடுக்கைக்காக அக்கடலைச்கடைந்த மஹாப்ரபாவத்தை யுடையவனே "பெற்றி" என்று - ஸ்வபாவம். இதுவும் ஆச்ரிதருடைய இழவுகளைத் தானேவ்யாப்ரித்துத்தீர்க்குமென்று தோற்றுகைக்காக.

(மிடைத்தமாலி) கோபித்தமாலி. (மாலிமான் விலங்கு) பெருமிடுக்கனான ஸுமாலியான திர்யக்கு. திர்யக்ப்ரவர்த்தனான ஸுமாலியென்னவுமாம். (காலனூர்புகப் படைக்கலம்விடுத்த) அவர்களையும் அப்புறத்திலே புகும்படி ஆயுதத்தை யேவினவன். இத்தால் - ஆச்ரித விரோதிகளை அழியச்செய்யுமிடத்தில் ஸங்கல்பத்தாலன்றிகையே கைதொட்டு ஆயுதத்தாலே அழிக்குமவனென்கிறது. (பலபடைத்தடக்கை மாயனே) பின்பு விரோதி நிரஸநத்துக்கீடான அநேக ஆயுதங்களை யுடைத்தாய், அவ்வாயுதங்களுக்கு ஸத்ருசமான சுற்றுடைத்தான திருக்கையையுடைய ஆஸ்சர்யபூதனே. ... (உஅ)

அ.—இருபத்தொன்பதாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டில் "மநஸைவஜகத்ஸ்ருஷ்டிம்" " மநஸைவஜகத்ஸ்ர்ஷ்டிம் " என்கிறபடியே - ஸங்கல்பலேசத்தாலே ஜகத்ஸ்ர்ஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணவல்லவன், ஆச்ரிதாநுக்ரஹத்தாலே எளியகாரியங்களுக்கு அநேகவிக்ரஹபரிக்ரஹங்களைப் பண்ணி ரக்ஷிக்குமென்கிறது; இதில்-இவ்வநுக்ரஹத்துக்கு ஹேது ஸர்வாதிகத்வத்தால்வந்த பூர்த்தியும், ச்ரிய:பதித்வத்தால்வந்த நீர்மையும், அவர்ஜநீயமானஸம்பந்தமு மென்றும், அநுக்ரஹகார்யம் வ்யூஹவிபவார்ச்சாவதாரங்களென்றும் சொல்லி, இப்படிப்பட்ட வநுக்ரஹம் ஏவம்விதமென்று பரிச்சேதிக்க வொண்ணாதென்கிறார்.

பரத்திலும்பரத்தையாகிபௌவநீரணைக்கிடந்
துரத்திலுமொருத்திதன்னைவைத்துகந்ததன்றியும்
நரத்திலும்பிறத்திநாதஞானமூர்த்தியாயினாய்
ஒருத்தரும்நினைதுதன்மையின்னதென்னவல்லரோ. (உகூ)

ப-ரை.—பரத்திலும் - த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்துக்கும், பரத்தையாகி - மேலானவை லக்ஷண்யத்தையுடையையாய, ஒருத்திதன்னை - அநவதிகமான பெரியபிராட்டியாரை, வைத்து - பிரியாமல்வைத்து, உகந்து-ஸம்ச்லேஷ ரஸங்களை யநுபவிக்கிறநீ, ஆச்ரிதரக்ஷணத்துக்காகஅநிருத்தரூபியாய்க்கொண்டு, பௌவம்-

" ஜ்யோதீம்ஷிவிஷ்ணு: " "ஜ்யோதீம்ஷிவிஷ்ணு:" என்று ஸர்வாந்தர்யாமித்வம் சொல்லுகையாலே ஸர்வர்க்கும் ஸந்நிஹிதரென்கிறது, மாலிமானனராக்ஷஸனை, க்ஷுத்ரனாகையாலே விலங்கென்னுதல்; பசுவ்ருத்தியாலே விலங்கென்னுதல். (உஅ)

க்ஷீராப்தியிலே, நீர் அணை - நீரோபடுக்கையாக, கிடந்து - கண்வளர்ந்தருளி, சேதநர் விஷயத்தில் செய்த அநுக்ரஹம்பர்யவஸியாமையாலே, அன்றியும்- அதுக்குமேலே, நரத்திலும் - மநுஷ்யயோநியிலும், பிறந்து-ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண வந்தவதரித்தவனாய், நாத-ஸகலஆத்மாக்களுக்கும்நாதனாய, ஞானமூர்த்தியாயினாய் - ஜ்ஞாநஸ்வரூபனானவனே!, ஒருதர்மும-வேதவைதிகர்களில் ஒருவரும், நினது தன்மை - உன அநுக்ரஹத்தினெல்லையை, இன்னதென்னவல்லரோ- ஏவம்விதமென்று பரிச்சேதிக்கவல்லரோ. (உகூ)

வ்யா.—(பரத்திலும் பரத்தையாதி) “పరాత్పరాణాంపరమః” “பராத்பராணாம்பரம:” என்கிறபடியே - த்ரிவிதாத்ம வர்கத்துக்குமவ் வருகான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தையுடையையாய். அநந்தரம் “உரத்திலும் ஒருத்திதன்னைவைத்துகந்து” என்கிறவிது அந்விதமாகக் கடவது. கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்துக்கும் அவ்வருகான உத்கர்ஷத்துக்கும் ஹேதுவாயிறே ச்ரிய:பதித்வமிருப்பது. (உரத்திலும்) சமுச்சயத்தாலே – ஸ்வரூபாந்தர்ப்பாவத்தையும் ஸமுச்சயிக்கிறது. அதுக்குமேலே, மஹிஷீவர்க்கத்தையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது. (ஒருத்தி) அத்விதீயை. “வடிவிணையில்லாமலர் மகள்.” அதாகிறது - த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்துக்கும் ஸ்வாமிநியாய் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரதாந மஹிஷியாயிருக்கை. (தன்னைவைத்து) “அகலகில்லேனிறையும்” என்று – மேல்விழக்கடவ இவள்தன்னை, தான் “இறையுமகலகில்லேன்” என்று திருமார்விலேவைத்து.(உகந்து)* துல்யஶீலவயோவ்ருத்தையாயிருந்துள்ளவளோடே ஸம்ஶ்லேஷரஸங்களை யநுபவிக்கிற நீ. (பௌவநீரணைக்கிடந்து) ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினுடையரக்ஷணம், பிராட்டிபக்கல்ப்ரீதிக்குப்போக்கு வீடாயிறே யிருப்பது. ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்காக அநிருத்தரூபியாய்க் கொண்டு க்ஷீராப்தியிலே நீரோபடுக்கையாகக் கண் வளர்ந்தருளி. “తాపార్తోజలశాయినమ్” “தாபார்த்தோஜலஶாயிநம்” என்கிறபடியே- தாபார்த்தர்க்குப் புகலாய்க்கொண்டு அபேக்ஷா நிரபேக்ஷமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிற நீர்மையைச் சொல்லுகிறது. இது – ஸங்கர்ஷணப்ரத்யும்ந வ்யூகங்களுக்கும் உபலக்ஷணம்.

இருபத்தொன்பதாம்பாட்டு. “பரத்தையாதி” என்றது, “பரத்தையாகி” என்றுபாடமாகவேணும்; கண்டுகொள்வது. சேஷசாயித்வம் உத்கர்ஷஹேது வாயிருக்க, “உரத்திலும” என்கிற இப்பதத்தைநடுவே வைக்கவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கீழ்ச்சொன்னஸ்வரூபேத்யாதி.) மஹிஷ்யந்தரத்துக்கு மார்பிலே அந்வயமில்லாவிட்டவாறே அவர்களையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது. ரக்ஷணத்துக்காகக் கிடந்தால் ஸம்ஶ்லேஷத்துக்குக் கொத்தைவாராதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினித்யாதி.)

(அதன்றியும்) ஸம்ஸாரத்தில் அசித்கல்பமாய்க்கிடந்தசேதநர்க்கு ரூபநாமங்களைக்கொடுத்தும், ஶாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளைப்பண்ணியும், ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஆர்த்திகளைப்பரிஹரித்தும், இப்படிரக்ஷித்துப்போந்த வ்யூஹாவதாரங்களாலே தேவரீருடையஅநுக்ரஹம் பர்யவஸியாமையாலே, அதுக்குமேலே. (நரத்திலும் பிறத்தி) "ஸர்வகந்த:" "ஸர்வகந்த:" என்கிறநீ ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு குத்ஸாவிஷயமான மநுஷ்யயோநிகளிலே தத்ஸஜாதீயனாய்க் கொண்டு ராமக்ருஷ்ணதிருபத்தாலேவந்தவதரித்து. இது, தேவயோநியிலும்திர்யக்யோநியிலுமுண்டான அவதாரங்களுக்கு முபலக்ஷணம். "ஸுரநர திர்யக்ஷ்வவதீர்ண" "ஸுரநரதிர்யக்ஸாமவதீர்ண" என்னக்கடவதிறே. (நாத) இப்படி. விஸஜாதீயமானஹேயயோநியிலே வந்து அவதரிக்க வேண்டுகிறது இவற்றையுடையனாகையாலேயென்கை. (ஞானமூர்த்தியாயினாய்) ஜ்ஞாநஸ்வரூபனாயினாய். இப்போது ஜ்ஞாநாதிக்யம் சொல்லுகிறது ரக்ஷிநனைக்கு விரகறியுமவனென்கைக்காக. ப்ராப்தியுண்டானாலும் விரகறியாதவன்று ரக்ஷிக்கப்போகாதிறே. சாஸ்த்ரப்ரதானமென்ன, ஆசார்யோபதேசமென்ன, அழகென்ன, சீலமென்ன, ஏவமாதிகளாலே ஆஶ்ரயாநுகூலமாகருசியைப் பிறப்பிக்க வேண்டும்படியிறே சேதநனுடைய ப்ரக்ருதிபேதமிருப்பது. (ஒருத்தரும் நினைதுதன்மையின்னதென்னவல்லரோ) வேதங்களென்ன, ஜ்ஞாநாதிகரான வைதிகரென்ன, இவர்களொருத்தரும் உன்னுடைய அநுக்ரஹத்தினுடைய எல்லையை ஏவம்விதமென்று பரிச்சேதிக்கவல்லரோ. தன்னையழியமாறி பகவத்ஸம்பந்தத்தை யறுத்துக்கொள்ளும் ஸம்ஸாரிகளை, தன்னை யழியமாறி ரக்ஷிக்கிறஅநுக்ரஹத்தை எவரறியவல்லார். ... ... (உகூ)

அ.—முப்பதாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே-"நரத்திலும்பிறத்தி" என்று-மநுஷ்யயோநியில அவதாரங்கள் ப்ரஸ்துதமாகையாலும், அதுக்குக்கீழ்ப்பாட்டிலே, "அரண்டுமிழ்ந்து" என்று - வடதளசாயியவதாரம ப்ரஸ்துத மாகையாலும, வடதளஶாயியுடைய மௌக்த்யத்திலும் ஶக்தியிலும், சக்ரவர்த்திதிருமகனுடைய வவதாரத்தின மெய்ப்பாட்டால் வந்த மௌக்த்யத்திலும் வீரஶ்ரீயிலுமீடுபடுகிறார்.

வானகமும்மண்ணகமும்வெற்புமேழ்கடல்களும்
போனகஞ்செயதாலிலைத்துயின்றபுண்டரீகனே !
தேனகஞ்செய்தண்ணறுமலர்த்துழாய்நன்மாலையாய்
கூனகம்புகத்தெறித்தகொற்றவில்லியல்லையே. (௩0)

விரகறியவேண்டுவா னென்னென்ன; ருசிபேதத்தாலேயென்கிறார் (ஶாஸ்த்ரப்ரதாநமித்யாதி.) நினைது - உன்னுடைய. (உகூ)

ப-ரை.—வானகமும் - ஸ்வர்க்கலோகத்தையும், மண்ணகமும்-பூலோகத்தையும்-வெற்பும் - அந்த பூமிக்கு ஆதாரமான ஸப்தகுலபர்வதங்களையும், ஏழ்கடல்களும் - ஸப்தஸமுத்ரங்களையும், போனகஞ்செய்த- அமுதுசெய்தருளி, ஆலிலை-ஓராலந்தளிரிலே, துயின்ற-கண்வளர்ந்தருளினவனுடைய, புண்டரீகனே-தாமரைமலரையொத்தஅவயவங்களையுடையனாய், ஊரெல்லாம், தேன்அகம் செய-வண்டுகள் நெருங்கியிருப்பதாய், தண் - குளிர்ந்திருந்துள்ள, நல் - விலக்ஷணமான, மாலையாய்-திருமாலையையுடையவனே, கூன்-கூனியுடையகூன், அகம்புக-உள்ளேயடங்கும்படி, தெறித்த-சுண்டுவில்லைத்தெறித்தவனாய்,சொற்றவில்லியல்லையே - ஜயப்ரதமானவில்லையுடையவனல்லையோ! என்று ஈடுபடுகிறார், (௩0)

வ்யா.—(வானகமும்மண்ணகமும்) ஸ்வர்க்கவாஸிகளான இந்த்ராதிதேவர்களும் அவர்களுக்கு போக்ய போகோபகரண போகஸ்தானமான ஸ்வர்க்கந்தானும், பூமியிலுள்ளமநுஷ்யாதிகளும் அவர்களுக்கு வாஸஸ்தானமான பூமியும். "மஞ்சாঃ க்ரோசந்தி" என்கிறபடியே தேசவாசிசப்தத்தாலே - தேசிகளையும் சொல்லுகிறது; ப்ரளயத்தில் ஆபந்நரானார்தேசிகராகையாலே. இத்தால் - பூமியிலுள்ளார்க்கு ஆராத்யராய் அவர்களுக்கு அபிமத பலப்ரதருமானஇந்த்ராதிகளோடுஆராதகரான மநுஷ்யாதிகளோடு வாசியறப்ரளயாபத்தில் வந்தால் எல்லாருமொக்க ஈஶ்வரைகரக்ஷ்ய பூதரென்கிறது. (வெற்பும்) அந்தபூமிக்காதாரமாயிருந்துள்ளஸப்தகுலபர்வதங்களும். இத்தால் - ஆதாரமான குலபர்வதங்களோடு ஆதேயமான பூமியோடுவாசியற தத்காலத்தில் ஈஶ்வரனே ஆதாரமென்கை. "வெற்பு" என்று - ஸ்தாவர ஜாதிக்கு முபலக்ஷணம். (ஏழ்கடல்களும்) த்வீபங்களுக்கு பேதகமான ஸப்த ஸமுத்ரங்களும். அத்தாலே - ஜலவாஸிஸத்வங்களைம் சொல்லுகிறது. ஆக, ஆராத்யரான இந்த்ராதிகளோடு, ஆராதகரான மநுஷ்யர்களோடு, தாரகங்களான பர்வதங்களோடு, தார்யையான பூமியோடு, ஸமுத்ரங்களோடு, ஜலசரஸத்வங்களோடு வாசியற ஸர்வேஶ்வரனேரக்ஷகனென்றதாய்த்து. "போனகஞ்செய்து" என்றது - ரக்ஷகனுக்கு ரக்ஷணதர்மம் பசியர்க்குச் சோறுபோலே அபிமதமாயிருக்குமென்கை. "యస్య బ్రహ్మ చ క్షత్రం చ ఉభే భవత ఓదనమ్" "అత్తా చరాచరగ్రహణాత్" "யஸ்யப்ரஹ்மசக்ஷத்ரஞ் சோபே பவதஓதநம்," "அத்தாசரா சரக்ரஹணாத." (ஆலிலைத்துயின்ற) அவ்வடிவுகளாவாய் தன்ஸௌகுமார்யத்துக்குச் சேர்ந்த ஆலந்தளிரிலே கண் வளர்ந்தருளின. (புண்டரீகனே) புண்டரீகாவயவனே. "செங்கனிவாய்ச் செங்கமலம் கண்பாதங்கைகமலம்" என்கிறபடியே-அவயவங்கள் அப்போதலர்ந்த செந்தாமரைகள்போலே யிருக்கையாலே புண்டரீக சப்தவாச்யனென்கிறது. த்ரைலோக்ய ரக்ஷணத்தால் வந்த ப்ரீதி திருவடிவிலே தோற்றி யிருக்கிறபடி.

(தேனகஞ்செய்) ஊரெல்லாம் வண்டுகளாலே மிடைந்திருக்குமென்னுதல்; மதுவாலே பூர்ணமாயிருக்குமென்னுதல். (தண்ணறுமலர்த்துழாய்) ச்ரமஹரமாய் பரிமளிதமாய்ச் செவ்வியையுடைத்தான திருத்துழாய். (நன்மாலையாய்) அவயவசோபையிற்காட்டில்ஆகர்ஷகமாயிருக்கும்மாலையென்னுதல்; ரக்ஷணத்துக்கிட்ட தனிமாலை யாகையாலே விலக்ஷணமென்றுதல். ஆக, ஸத்தாப்ரயுக்தமான சக்த்யாதிசயத்தையும், அவயவசோபையையும், அலங்கார சோபையையும் அநுபவிக்கிறார். (கூன் அகம்புகததெறித்த) கூனியுடைய கூன் உள்ளே யடங்கும்படியாகச் சுண்டுவில்லைத் தெறித்த. இத்தால் - அவதாரத்தில் மெய்ப்பாட்டால்வந்த மௌக்த்யமும் ரக்ஷகமாயிருக்குமென்கை. ரக்ஷகவஸ்துவாலே அதிலுள்ளதெல்லாம் ரக்ஷகமாயிறேயிருப்பது. (கொற்றவில்லியல்லையே) வில்பிடித்தபோது ஆக்கையையும் வில்லையும் கண்டபோதே ராவணாதிகள் குடல்குழம்பும்படியான வீரஸ்ரீயைச் சொல்லுகிறது. கொற்றம் - வென்றியும்; வலியும். "புண்டரீகனே - கொற்றவில்லியல்லையே" என்று-அவதாராந்தரமா யிருக்கச்செய்தேயும் தர்மைக்யத்தாலே பால்யயௌவனா த்யவஸ்தா விசேஷங்கள்போலே தோற்றுகிறதாய்த்து இவர்க்கு. இப்பாட்டுத்தொடங்கி, மேல் "மாயமென்னமாயம்" என்கிறபாட்டளவும் வர அதுவே க்ரியையாகக்கடவது. ... ... (௩0)

அ.—முப்பத்தோராம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டில் - அவதாரங்களிலுண்டான ரக்ஷகத்வத்தை யநுபவித்தார்; இதில் - ஆச்ரயணீயரானவர்கள்திறத்தில் அவதாரகார்யமான உபகாரபரம்பரைகளையநுபவிக்கிறார்.

காலநேமிகாலனே! கணக்கிலாதகீர்த்தியாய!
ஞாலமேழுமுண்டுபண்டோர்பாலனாயபண்பனே!
வேலைவேவவில்வளைத்தவெல்சினத்தவீரநின்
பாலராயபத்தர்சித்தம்முத்திசெய்யுமூர்த்தியே. (௩க

ப-ரை.—காலநேமி-காலநேமியாகிற அஸுரனுக்கு, காலனே-ம்ருத்யுவாய், கணக்கிலாத - அஸங்க்யேயமான, கீர்த்தியாய்-ஸௌலப்யாதிகல்யாணகுணங்களையுடையனாய், ஞாலமேழும - ஸகலலோகங்களையும, உண்டு. திருவயிற்றிலேவைத்து, பண்டு - பூர்வகல்பாவஸாநத்திலே, ஓர் பாலனாய - அதவிதீயபாலனான, பண்பனே - ஆச்சர்ய சக்தியையுடையனாய, வேலை-கடல், வேவ தக்தமாம்படி, வில்வளைதத-வில்வளைத்தவனாய், வெல்சினதத-பகைவரைவெல்லும் சினத்தையுடைய, வீர-வீரனே, நின்பாலராய - உனவிஷயத்தில் அநந்யப்ரயோஜநராய், பத்தர்சித்தம் - பக்திமானகளாயிருப்பவர்களுடைய மநஸ்ஸில், முத்திசெய்யும் - "உன்னையொழிய வேறு ப்ராப்யப்ராபகங்களுண்டென்னும் நசையறுக்கவல்ல, மூர்த்தியே-மஹாப்ரபாவத்தையுடையவனே! இதென்ன ஆச்சர்யமென்கிறார். (௩க

முப்பதாம்பாட்டு. தேன் - வண்டாகவுமாம். கூன்நிமிர்ந்த ரூபிணியாகையாலே ரக்ஷகமென்கிறது. (௩0

வ்யா.—(காலநேமிகாலனே) காலநேமியாகிற அஸுரனுக்கும் ம்ருத்யுவானவனே. இத்தால்—முமுக்ஷுக்களாய் தேவரீரை ஆஶ்ரயிக்கையிலே உத்யுக்தரானவர்களுடைய ஆச்ரயண விரோதிபாபங்களை, காலநேமியை நசிப்பித்தாப்போலே நசிப்பிக்குமவனென்கை. பிராட்டி பொறுப்பிக்க ஈஶ்வரன் பொறுக்குமா யிருக்கச் செய்தேயும், தாம் அதுக்கு அஞ்சினபடியாலே காலநேமியை த்ர்ஷ்டாந்தீகரிக்கிறாரிறே. (கணக்கிலாத கீர்த்தியாய்) ஆச்ரயணத்துக்குஏகாந்தமாய், எண்ணிறந்த ஸௌலப்யாதி கல்யாண குணங்களை யுடையையென்னும குணவத்தாப்ரதையையுடையவனே. • "குடந்தையன் கோவலன்" என்று - இந்த ஸௌலப்யாதிகள் பரத்வததிலும் ப்ரஸித்தமிறே. * அபாரகாருண்யந்தொடங்கி, "ஸௌந்தர்யமஹோததே" என்னக்கடவதிறே. (ஞாலமேழுமுண்டு பண்டோர் பாலனாய பண்பனே) ஆச்ரயித்தால் பண்ணுமுபகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. ஸப்தத்வீபவதியான பூமியை யுண்டு பூர்வகல்பாவஸாநத்திலேஅத்விதீயபாலனான ஆச்சர்யசத்தியைநிரூபகமாக வுடையவனே. பண்பு-இயல்வு. இது-த்ரைலோக்யத்துக்கு முபலக்ஷணம். இத்தால்-ஸ்வாதந்த்ர்யமே நிரூபகமாயப்போந்த ஸம்ஸாரியை மோக்ஷத்வமே நிரூபகமென்னும்படி பண்ணவல்ல சக்தியை யுடையவனென்கை. அதாகிறது-"[illegible]" "த்விதாபஜ்யேயமப்யேவம் நநமேயம்" என்றிருக்குமவனை,"[illegible]" "முஹூர்த்தமபிஜீவாவ:" என்றும், "நின்னலாலிலேன்காண்" என்றும் சொல்லுமபடிபண்ணுகை.

(வேலைவேவவில்வளைத்த வெல்சினத்தவீர) கடல் சுஷ்கத்ர்ணஸமூஹம்போலே தகதமாம்படி. வில்வளைதத்வனாய், ப்ரதிபக்ஷத்தை வெல்லுஞ் சினததையுடைய வீரனே. இத்தால் - ஆச்ரிதர்க்கு ஸ்வாநுபவ விரோதிவர்க்கத்தை அநாயாஸேநப் போக்குமவனென்னை. (நின்பாலராயபத்தர் சித்தம் முத்திசெய்யும் மூர்த்தியே) உன் திறத்தில் அநந்யப்ரயோஜநராய், "[illegible]" "சாயாவாஸத்வ மநுகச்சேத" என்கிறபடியே - உன்பார்ஶ்வத்தை விடமாட்டாத பக்தர்களுடைய மநஸ்ஸு உன்னையொழிய வேறுப்ராப்யப்ராபகங்களுண்டென்றும் நசையறுக்கவல்லமஹாப்ரபாவத்தை யுடையவனே. இதென்ன வாச்சர்யமென்று வாக்யஶேஷம். ஆச்ரிதவிஷயத்தில் கீழ்உக்தமான தன்படிகளையநுஸந்தித்தால் அது தன்னையொழிய வேறொன்றை யறியாதபடிபண்ணுமவனென்கை. ... ... (௩௧)

அ.—முப்பத்திரண்டாம்பாட்டு. ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநம்பண்ணுமிடத்தில் சக்ரவர்த்தித்திருமகன் செவ்வைப்பூசலாலே ராக்ஷஸரையழியச செய்தாப்போலே விரோதிவர்க்கத்தைப் போக்கவுமாம், மஹாபலிபக்கலிலே வாமநனாய் அர்த்தித்துச் சென்று வஞ்சித்தழித்தாப்போலே யழிக்கவுமாம், ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநத்தில் ஸ்வபாவநியதியில்லை யென்கிறார்.

குரக்கினப்படைகொடுகுரைகடலின்மீதுபோய்
அரக்கரங்கரங்கவெஞ்சரந்துரந்தவாதிநீ
இரக்கமண்கொடுத்தவற்கிரக்கமொன்றுமின்றியே
பரக்கவைத்தளந்துகொண்டபற்பபாதனல்லையே. (௩௨)

ப-ரை.—குரக்கினப்படைகொடு - ஸமூஹமான வாநர ஸேநையைக்கொண்டு, குரை - கோஷியாநின்றுள்ள, கடலின்-கடலில் அணைகட்டி, மீதுபோய்-அதின் மேலேபோய், லங்கையிலே ப்ரவேசிக்க, அங்கு-அந்த வாநரஸேநையைக் கண்டு, அரக்கர்-ராக்ஷஸர், அரங்க-அஞ்சும்படியாக, வெஞ்சரம் - அக்நிஸத்ர்சங்களான திருச்சரங்களை, துரந்த - நடத்தினவனே, ஆதி நீ - வீரர்களில் ப்ரதாநனுன நீ, இரக்க - வாமநாவதாரஞ்செய்தருளி யஜ்ஞவாடத்திலே சென்று இரக்க, மண்கொடுத்தவற்கு-பூமியைத்தந்த மஹாபலிவிஷயத்திலே, ஒன்றும் இரக்கமின்றி - சற்றேனும் இரக்கமில்லாமல், பரக்கவைத்து - திருவடிகளைப் பரப்பிவைத்து, அளந்துகொண்ட - பூமியையெல்லா மளந்துகொண்ட, பற்ப பாதனல்லையே-தாமரைமலரையொத்த திருவடிகளையுடையவனல்லையோ! இதென்ன ஆச்சர்யமென்கிறார். (௩௨)

வ்யா.—(குரக்கினப்படைகொடு) வாநர ஸமூஹமானஸேநையைக்கொண்டு. (குரைகடலின்மீதுபோய்) கடலின் கிளர்த்தியையும் கோஷத்தையுங்கேட்டு, "இக்கடலையெங்ஙனே கடக்கக்கடவோம்" என்று அந்தஸேநை பயப்படும்படி கோஷத்தையுடைத்தான கடலைத் தூர்த்து அதின்மேலேபோய். இத்தால் - ப்ரபலபதார்த்தங்களை க்ஷுத்ரபதார்த்தங்களைக் கொண்டு அழிக்கவல்லவனென்கை. (அரக்கரங்கரங்க) அவ்வபதாநத்தைக் கண்டு, "வரபலபுஜபலங்களால் நமக்கெதிரில்லை" என்றிருக்கும் ராக்ஷஸர், போக்கடிதேடி அஞ்சும்படியாக. அரக்கல்-கரத்தல். "அரங்க" என்று மெல்லொற்றுய்க்கிடக்கிறது. (வெஞ்சரந்துரந்த) "ஜ்வலநாஸ்த்ர:" "பாவகஸங்காசை;" என்கிறபடியே அக்நிஸத்ர்சங்களான திருச்சரங்களை நடத்தின. (ஆதிநீ) லங்கைக்கு அரணுன ஸமுத்ரத்தைத்தூர்த்து, அரணையழித்து, ராக்ஷஸருடைய ஹ்ருதயங்களை யழித்து, திருச்சரங்களாலே உடல்களைத்துணித்துச்செய்த ஆனைத்தொழில்களாலே வீரர்களில் ப்ரதாநனுன வீரன் நீயென்கிறார். ஆதிஸப்தம் - ப்ரதாநத்தைச் சொல்லுகிறது.

(இரக்க மண்கொடுத்தவற்கு) நீ அர்த்தியாய்ச் செல்ல ப்ரத்யாக்யாநம் பண்ணுதல், சுக்ரனுடைய உபதேசங் கேட்டல் செய்யாதே, பூமியைத்தந்த மஹாபலிக்கு. (இரக்கமொன்றுமின்றியே) பூமியில் அவனுக்கு ஒரு பதந்யாஸமும் ஶேஷியாதபடி. (பரக்கவைத்தளந்துகொண்ட) சிறுக்காலைக் காட்டி மூன்றடியிரந்து, இரண்டடியாலே பூமிப்பரப்படையவளந்துகொண்ட.

முப்பத்திரண்டாம்பாட்டு. ப்ரத்யாக்யாநம் - இல்லையென்கை ஔதார்யமுங் கொடுத்தவனன்றோவென்றுபாராமை. (௩௨

(பற்பபாதனல்லையே) புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமான திருவடிகளைக் கொண்டுகாடுமோடையுமளந்துகொண்டவனல்லையோ. திருவடிகளின் ஸௌகுமார்யமும் பார்த்திலை, மஹாபலிபக்கல் ஔதார்யமும் பார்த்திலை, அர்த்திக்கிறவன் ப்ரயோஜநாந்தர பரனென்றும் பார்த்திலை, அந்த விந்த்ரனுடைய இரப்பையே பார்த்த வித்தனையிறே. இதென்ன ஆச்சர்யமென்று வாக்யஶேஷம். ... ... (௯௦)

அ.—முப்பத்து மூன்றும்பாட்டு. ஆச்ரிதரக்ஷணத்தில் ஸ்வபாவநியதியில்லாதவோபாதி ஆச்ரயிப்பார்க்கும் ஜாதிநியதியில்லை யென்கிறார்.

மின்னிறத்தெயிற்றரக்கன்வீழவெஞ்சரந்துரந்து
பின்னவற்கருள்புரிந்தரசளித்தபெற்றியோய் !
நன்னிறத்தோரின்சொலேழைபின்னைகேள்வ! மன்றுசீர்ப்
பொன்னிறத்தவண்ணனாயபுண்டரீகனல்லையே. (௯௧)

ப-ரை.—மின்-மின்னலையொத்த, நிறத்து - ஒளியையுடைத்தான, எயிறு-எயிற்றையுடைய, அரக்கன் - ராக்ஷஸனான ராவணன், வீழ - முடியும்படியாக, வெம்-க்ரூரமான, சரம்துரந்து - சரங்களையேவி, பின்னவற்கு - அவன் தம்பியான ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கு, அருள்புரிந்து - கருபைசெய்து, அரசளித்த-ராஜ்யத்தைக்கொடுத்த, பெற்றியோய்-சீலவத்தையையுடையவனே, நல் நிறத்து-நல்லநிறத்தையும், ஓர் இன்சொல - மிகவுமினிதான சொல்லையுமுடையளாய், ஏழை-தேவரீர்பக்கல் அதிசபலையான, பின்னை - நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு, கேள்வ - வல்லபனானவனே. மன்று - நித்யமான, சீர் - ஔஜ்ஜ்வல்யாதி குணங்களையும், பொன்னிறத்த வண்ணனாய-ஸ்பார்ஹணீயமான விக்ரஹத்தையுமுடையை, புண்டரீகனல்லையே - புண்டரீகாக்ஷனல்லையோ. (௯௧)

வ்யா.—(மின்னிறத்தெயிற்றரக்கன்) மின்போலே யொளியையுடைத்தான எயிற்றோடே கூடின ராக்ஷஸனான ராவணன். "மின்னிறத்தெயிறு" என்று - புஜபலத்தால வந்த செருக்குக்கு ஸூசகமாயிருக்கிறது. "அரக்கன்" என்கையாலே - அத்தோள்வலி பரஹிம்ஸைக்கேயாகை ஜாதிஸ்வபாவமாயிருக்கை. ஸத்ப்ரக்ருதிகளுடைய தோள்வலியிறே ஸாத்விகர்க்கு ஒதுங்க நிழலாயிருப்பது. (வீழவெஞ்சரம்துரந்து) அவன் முடியும்படியாக * பர்வதஸங்காசங்களான சரங்களையேவி. (பின்னவற்கருள்புரிந்தரசளித்த பெற்றியோய்) அவன் தம்பிக்கு ப்ரஸாதத்தைப் பண்ணி ராஜ்யத்தைக்கொடுத்த ஶீலவத்தையையுடையவனே. "ராகவம் ஶரணம் கத:" "ராகவம்ஶரணங்கத:" என்ற அதனையே கொண்டு ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை அவன்தம்பியென்று பாராதே, "வத்⁴யதாம், வத்⁴யதாம்" "வத்யதாம், வத்யதாம்" என்ற மஹாராஜ ப்ரப்ருதிகள்வார்த்தையையுங்கேளாதே, "ந த்யாஜ்யம்" "ஏதத் வ்ரதம் மம" "நத்யாஜ்யம்" "ஏதத்வ்ரதம்மம" என்று - ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணி, ராஜ்யஸ்பர்ஶை அவனுக்கின்றிக்கே யிருக்க, "தாஸவச்சாவமாநித:" "தாஸவச்சாவமாநித:" என்று-புறப்படவிட்டானென்று அந்த லங்காராஜ்யத்தைக் கொடுப்பதே!, இதென்ன ஸ்வபாவமென்கிறார். பெற்றி-ஸ்வபாவம்.

அ

(நன்னிறத்தோரின்சொலேழை பின்னைகேள்வ) நல்லநிறத்தையும், இனியபேச்சையுமுடையளாய், தேவரீர்பக்கல் அதிசபலையான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனானவனே. இத்தால்-நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய ரூபகுணங்களும் ஆத்மகுணங்களும் தேவரீர்க்கு போக்யமா யிருக்குமாப்போலே, ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான்தேவரீர்க்குபோக்யனாயிருக்கும்படியைச்சொல்லுகிறது.(மன்னுசீர்ப்பொன்னிறத்த வண்ணனாய புண்டரீகனல்லையே) நித்யமான ஔதார்யாதி குணங்களையும், "𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇" "அந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோத்ருஶ்யதே" என்றும், "𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌾𑌭𑌮𑍍" "ருக்மாபம்" என்றும் சொல்லுகிற ஸ்ப்ருஹணீயவிக்ரஹத்தையுமுடையையாய், "𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌪𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌮𑍇𑌵𑌮𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀" "யதாகப்யாஸம்புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ" என்கிறபடியே புண்டரீகாக்ஷனா யிருக்கிறவனல்லையோ. இதென்ன வாஸ்சர்யமென்று வாக்யயோஷம். நிறம்-வடிவு. வண்ணம் - நிறம் ஆக, அவயவஶோபையையும் வர்ணஶோபையையும் சொல்லுகிறது. இத்தால் - ஆதித்யமண்டல மத்யாவதாரத்தின் ஆத்மகுணங்களும ரூபகுணங்களும் மஹர்ஷிவர்க்கத்துக்கு போக்யமா யிருககுமாப்போலே, ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கு போகயபூதனா யிருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறது. ... (௩௩)

அ.—முப்பத்துநாலாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டில் - ருசியுடைய விபீஷணாழ்வானை ஜந்மத்தால்தாழ்வுபாராதே விஷயீகரிக்கும் சக்ரவர்த்திதிருமகனுருடைய நீர்மையையநுபவித்தார்; இதில் - கார்யகாரணங்களென்ன, ப்ரமாண ப்ரமேயங்களென்ன, ஸகலமும் ஸ்வாதீநமாம்படியிருக்கிற நீ புருஷார்த்தருசியில்லாதார்க்கு ருசிஜநகனாய்க்கொண்டு கோபஸஜாதீயனாய்வந்தவதரித்த விதென்னவாச்சர்யமென்கிறார்.

ஆதியாதியாதிநீயோரண்டமாதியாதலால்
சோதியாதசோதிநீயதுண்மையில்விளங்கினாய்;
வேதமாகிவேள்வியாகிவிண்ணினோடுமண்ணுமாய
ஆதியாகியாயனாயமாயமென்னமாயமே. (௩௪)

ப.ரை.—ஆதியாதியாதிநீ-ப்ரதிதகாரணமுமநீ;ஓரண்டமாதி-ஏகரூபமான அண்டஜாதியுமாகிறாய்; ஆதலால-இப்படி ஸகலஜகத்காரண பூதனாகையாலே, சோதியாத-பரீக்ஷிக்கவேண்டாத, சோதிநீ - தேஜஸ்தத்வம்நீ; அது - அந்தத்தேஜஸ்தத்வம் நித்யநிர்த்தோஷமாகையாலே, உண்மையினா-இதரவிஸஜாதீயனாய்க்கொண்டு, விளங்கினாய-விளங்கினவனே, வேதமாகி - நித்யநிர்த்தோஷமானவேதத்துக்கு நிர்வாஹகனாய், வேள்வியாகி - தத்ப்ரதிபாத்யமான யாகத்துக்கு நிர்வாஹகனாய், மண்ணும்-போக பூமிக்கும், விண்ணினோடு - மோக்ஷபூமிக்கும, ஆய்-நிர்வாஹகனாய, ஆதியாகி - இந்த ருசிஜநகனாய்க்கொண்டு, ஆயனாயமாயம்-கோபஸஜாதீயனாய் அவதரிதத ஆச்சாயம், எனனமாயம்-என்ன ஆச்சர்யமெ

ன்று ... (...)

வ்யா.—(ஆதியாதியாதிநீ)"సదేవసోమ్యేదమగ్రఆసీత్,ఏకమేవాద్వితీయమ్" "ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத், ஏகமேவாத்விதீயம்" என்கிறபடியே த்ரிவிதகாரணமும்நீ. எதுக்குக்காரணமாகிறதென்னில்; மஹதாதிவிஶேஷாந்தமான ப்ராக்ர்தஸ்ர்ஷ்டிக்கு "బహుస్యామ్" பஹுஸ்யாம்" என்கிற ஸங்கல்பத்தாலே காரணபூதன். (ஓரண்டமாதி) மஹதாத்யவஸ்தனான நீயே ஏகரூபமான வண்டஜாதியுமாவுதி. "ఈదృశానాంతథా" "ஈத்ர்ஶாநாம்ததா" என்கிறபடியே அண்டங்கள் ஏகரூபமாயிறேயிருப்பது. ஏகவசநம்-ஜாத்யபிப்ராயத்தாலே. அதாகிறது - அண்டத்தில் உத்பந்நமான ப்ரஹ்மாதி பிபீலிகாந்தமான ஸகலபதார்த்தங்களையும் ஸ்ர்ஷ்டித்து, தத்நுப்ரவேஶத்தாலே ஸகலாந்தர்யாமியாய் நிற்கை. (ஆதலால் சோதியாதசோதிநீ) இப்படி ஸகலஜகத்காரணபூதனாகையாலே பரிக்ஷிக்க வேண்டாத உபாஸ்யதேஜஸ்தத்வம்நீ. உபாஸ்யமான தேஜஸ்தத்வம் - த்ரிவித மஹாபூதமோ, தேவதையோ, ஆதித்யனோ, வைஶ்வாநராக்நியோவென்று சங்கித்து, ஸர்வநிர்வாஹகமான தேஜஸ்தத்வமே யுபாஸ்யமென்றுநிர்ணயிர்க்கவேண்டாநிருகை."అథ యదతః పరో దివో జ్యోతిః" "తదేవ జ్యోతిషాం జ్యోతిః" "నారాయణపరోజ్యోతిః""அதயததஃபரோதிவோஜ்யோதி:" "ததேவஜ்யோதிஷாஞ்ஜ்யோதி:" "நாராயணபரோஜ்யோதி:" என்கிறதத்வமல்லையோநீ (அதுண்மையில் விளங்கினாய்) அந்ததேஜஸ்தத்வம் நித்யநிர்த்தோஷப்ரமாணஸித்தமாகையாலே, இதரவிஸஜாதீயனாய்க்கொண்டு விளங்கினவனே.

(வேதமாகி) வேதத்தினுடைய நித்யநிர்த்தோஷத்வத்துக்கு நிர்வாஹகனாய். அதாவது - ஸம்ஹாரவேளையில் திருவுள்ளத்திலே ஸமஸ்காரததாலே வைத்து, "యోవై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి తస్మై" "யோவை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதிதஸ்மை" என்கிறபடியே ஆதியிலே வேதத்துக்கு அத்யாபகனாகை. (வேள்வியாகி) ததர்த்தமான யாகத்துக்கு நிர்வாஹகனானவனே. அதாவது - ஆராத்யனாகை. (விண்ணின்றோடுமண்ணுமாய்) ஆராதநபலமான போகமோக்ஷபூமிகளுக்கு நிர்வாஹகனாய. "விண்" என்று-பரமபதம. "மண்" என்று-சதுர்த்தசபுவநத்துக்கு முபலக்ஷணம். யாகம் அந்யோந்ய விருத்தங்களான போகமோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் ஸாதநமாமோ வென்னில்; ஜீவபரயாதாத்ம்யஞ்ஜாநபூர்வகமான யாகம் மோக்ஷத்துக்கும், கேவலயாகம் போகத்துக்கும ஸாதநமாகையாலே அவிருத்தம். (ஆதியாகி) இதெல்லாம் ருசியுடையவனுக்குநகமிறே; அந்தருசிஜநகனாயக்கொண்டு. (ஆயனாயமாய மென்னமாயமே) அதீந்த்ரியமான இவ்விக்ரஹத்தை கோபஸஜாதீயமாக்கி ருசியில்லாதார்க்கு ருசிஜனகமாய்க்கொண்டு வந்தவதரித்த விது என்ன வாஶ்ச்சர்யம். (௩௪)

முப்பத்துநாலாமபாட்டு. த்ரிவித மஹாபூதம் - ஆகாஶமும, அக்நியும், வாயுவும். ... ... (௩௪)

அ.—முப்பத்தஞ்சாம்பாட்டு. அதீந்த்ரியமான திவ்யவிக்ரஹத்தை கோபஸஜாதீயமாக்கி, ருசியில்லாதார்க்கு ருசிஜநகனாய்க்கொண்டு அவதரித்த வேற்றத்தை யநுபவித்தார்-கீழ்ப்பாட்டில்;இதில்-ஒரு கோபஸ்த்ரீக்குக் கட்டவும் அடிக்கவும் விடவுமாம்படி நியாம்யனான குணாதிக்யத்தை யநுஸந்தித்து, திரியவும் க்ர்ஷ்ணாவதாரத்திலே யீடுபடுகிறார்.

அம்புலாவுமீனுமாகியாமையாகியாழியார்
தம்பிரானுமாகிமிக்கதன்புமிக்கதன்றியும்
கொம்பராவுநுண்மருங்குலாயர்மாதர்பிள்ளையாய்
எம்பிரானுமாயவண்ணமென்சொலாலெமமீசனே. (௩௫)

ப-ரை.—ஆழியார் தம்பிரானுமாகி - திருவாழியையுடைய ஸர்வேச்வரனானவன், அன்புமிகுந்து - சேதநர்பக்கல் ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே, அம்பு - ஜலத்திலே, உலாவு - வர்த்திக்கிற, மீனுமாகி - மத்ஸ்யமாய், அம்ர்தமதநவேளையிலே மந்தரதாரணார்த்தமாக, ஆமையாகி - கூர்மமாய், மிக்கது - மிகைத்தியவதரித்தது; அன்றியும்—, கொம்பு - பூங்கொம்புபோலேயும், அரா - ஸர்ப்பம்போலேயும், நுண் - ஸூக்ஷ்மமான, மருங்குல் - இடையையுடைய, ஆயமாதர் பிள்ளையாய் - யசோதைப்பிராட்டிக்குப்பிள்ளையாய், எம்பிரானுமாயவண்ணம் - எங்களை அநந்யார்ஹமாக்கிக்கொண்டது, என்சொல் - என்ன ஆச்சர்யம், எம்மீசனே - எங்களுக்கு நியந்தாவானவனே! என்று அநுபவிக்கிறார். (௩௫)

வ்யா.—"ஆழியார் தம்பிரானுமாகி - அம்புலாவுமீனுமாகி யாமையாகி - மிக்கது" என்றந்வயமாகக் கடவது. "[illegible] ஶங்கசக்ரகதாதர:" "தமஸ:பரமோதாதா ஶங்கசக்ரகதாதர:" என்கிறபடியே ஸர்வேச்வரத்வஸூசகமான திருவாழியையுடைய ஸர்வாதிகனுமாய் வைத்து. (அம்புலாவுமீனுமாகி) அம்பிலே வர்த்திக்கிற மத்ஸ்யமாய். அம்பை, "அம்பு" என்று மெலித்துக்கிடக்கிறது. "முதுகில் மலைகளை மீதுகொண்டு வருமீனே" என்கிறபடியே ப்ரளயார்ணவத்திலே நோவுபட்டதேவர்களுடைய ஆபத்தைப் போக்குகைக்காகத் தன்னிலமான நீரிலே ஸஞ்சரிக்கக்கடவதான மத்ஸ்யமுமாய். சமப்ததத்தாலே - தேவயோநி மநுஷ்யயோநிகளில் பண்ணின வவதாரங்களால் பர்யவஸியாத அநுக்ரஹாதிசயத்தைச் சொல்லுகிறது. (ஆமையாகி) அம்ர்தமதநவேளையிலே மந்தரதாரணார்த்தமாக கூர்மமாய். "[illegible]" "கூர்மம் பூதம் ஸர்ப்பந்தம்" என்கிறபடியே ப்ரளயவேளையில் கூர்மவிக்ரஹத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (மிக்கது) க்ஷுத்ரயோநியென்றும் பாபயோநியென்றும் பாராதே கைகழியவவதரித்தது.(அன்புமிகுந்து) ஆபந்நராய், அவதாரங்களுக்குநிமித்தபூதரான சேதநர்பக்கலுண்டான ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே யவதரித்த விதத்தனையிறே. ஒருகூர்மம்ப்ரேரிக்கவாதல், ஒருகாத்தாப்ரேரிக்கவாதலன்றிறே; "மீனோடாமைமுதலானான் தன்னில் தானாயசங்கு" என்னக்கடவதிறே. (அன்றியும்) அதுக்குமேலேஸூரிபோக்யமானவடிவைஜலசரஸத்வஸஜாதியமாக்குவதே! என்று அதிலேயீடுபட்டாரயத்து இவர்தாமிருப்பது

அதிற்காட்டிலும் க்ர்ஷ்ணாவதாரத்தில் குணாதிகயம் தம்மை யீடுபடுத்தினபடியைச் சொல்லுகிறார்மேல் (கொம்பராவுநுண் மருங்குலாயர்மாதர்பிள்ளையாய்) கொம்புபோலேயும் அரவுபோலேயும நுண்ணிய இடையையுடைய அசோதைப்பிராட்டிக்குப்பிள்ளையாய். மத்ஸ்யாத்யவதாரங்களில் ரக்ஷணத்திலே தன்ஸ்வாதந்த்ர்யங்கள் குலைந்ததில்லை; இதில் ஒருகோபஸ்த்ரீக்குக்கட்டவும் அடிக்கவுமாம் படி நியாம்யனாயவந்தவதரித்தகுணாதிக்யமுண்டிறே, "ஸ்வரூபம் ஸ்வாதந்த்ர்யம்" என்கிற ஸ்வரூபமும் அழிந்ததிறே இதில். அவதாரங்களில் ஸ்வரூபத்தையுமழியமாறின வித்தனையிறே. (எம்பிரானுமாயவண்ணமென்கொலோ) அவர்களுக்குக் கட்டவுமடிக்கவுமாம்படியான நீர்மையைக்காட்டி எங்களை அநந்யார்ஹமாக்கிகொண்டதென்செய்தபடி. பஹுவசநத்தாலே - மற்ற ஆழ்வார்களையும கூட்டிக்கொள்ளுகிறார். (எம்மீசனே) அறிந்தோம் - எங்களுடைய விழவுபேறுகள் உன்னதென்னுமபடியான ஸம்பந்தத்தாலே.(௩௫)

அ.—முப்பத்தாறும்பாட்டு. கீழ்ச்சொன்ன பாரதந்த்ர்யத்தை அநுபாவித்து அவ்வவதாரங்களின் ஆச்சர்ய சேஷ்டிதங்களிலே யீடுபடுகிறார்.

ஆடகத்தபூண்முலையசோதையாய்ச்சிபிள்ளையாய்ச்
சாடுதைததோர்புள்ளதாவிகள்ளதாயபேயமகள்
வீடவைத்தவெய்யகொங்கையையபாலமுதுசெய
நாடகக்கைமாதர்வாயமுதமுண்டதென்கொலோ. (௩௬)

ப-ரை.—ஆடகத்த - பொன்னாலேசெய்த, பூண் - ஹாரத்தாலே அலங்க்ருதமான, முலை - ஸ்தநங்களையுடையளான, ஆய்ச்சி - இடைச்சியான, அசோதை - யசோதைப்பிராட்டிக்கு, பிள்ளையாய—, முலைவரவுபார்த்து நின்ற திருவடிகளாலே, சாடு - சகடாஸுரனை, உதைத்து - உதைத்து முரித்த, ஓர் - ஒப்பற்ற, புள்ளதாவி - புள்ளின்கருத்தையுடையளாய், கள்ளதாய - கபடமாத தாயான, பேய்மகள் - பூதனையானவள், வீட - நீயழியுமபடிக்காக, வைத்த - உனதிருப்பவளத்திலே வைத்த, வெய்யகொங்கை - க்ரூரமானமுலையிலுள்ள, ஐய - ஸூக்ஷமமான ப்ராணனை க்ரஹிக்கவல்ல, பால - பாலை, அமுதுசெய்து - அமுதுசெய்தருளி, ஆடகம - ஸ்வாபரணங்களாலலங்க்ருதமான, கை - கைகளையுடையரான, மாதர்வாயமுதம - ஸ்த்ரீகளின அதராம்ருதத்தை, உண்டது - புஜித்தது, என்கொலோ - அவவிஷத்துக்கு பரிஹாரமாகவோவென்கிறார். (௩௬)

வ்யா.—(ஆடகத்தபூண்முலையசோதையாய்ச்சிபிள்ளையாய) "கொம்பராவுநுண்மருங்குலாயர் மாதர்பிள்ளையாய" என்றது தன்னையே முகபேதத்தாலேயநுபவிக்கிறார். (ஆடகத்தபூண்முலை) பொன்னாலே செய்த ஹாரத்தாலே அலங்க்ருதமான முலையை யுடையவள். "க்ர்ஷ்ணன அமுதுசெய்யக்கடவன்" என்று முலையை யொப்பித்துக்கொண்டு நிற்கிறாளாயத்து - அவள்; அந்தப்ரேமத்தை யநுபவிக்கிறாரிறே - இவர். "ஆயர்மாதர் பிள்ளையாய" என்ற ஸாமாந்யத்தை, "அசோதையாய்ச்சிபிள்ளையாய்" என்று விசேஷிக்கிறார்.

முப்பத்தாறும்பாட்டு. "ஆடகம்" என்றது - ஹாடகமாய், அத்தால் - பொன்னைச் சொல்லுகிறது.

ஸர்வநிபந்தாவானவன், ஓரிடைச்சி, "என்மகன்" என்றுநியமிக்கலாம்படியிருக்கிற ஆச்சர்யத்திலின்றும் கால்வாங்கமாட்டுகிறிலர். (சாடுதைத்து) ஸ்தந்யார்த்தியாய்த்திருவடிகளைநிமிர்த்து ஶகடாஸுரனைநிரஸித்து. "...." "தநம்மதீயம் தவபாதபங்கஜம்" என்றும், "கோலமாமென் சென்னிக்கு" என்றும்-அநந்யப்ரயோஜநர்க்குப்ராப்யமானதிருவடிகளை துஷ்ப்ரக்ர்திகளுக்குவதஸாதநமாக்குவதே! என்கை. (ஓர்புள்ளதாவிகள்ளதாயபேய்மகள்) பிள்ளைகளனுங்கஸஞ்சரிக்கும்புள்ளின் கருத்தையுடையளாய், அபூர்வையென்றுசங்கித்து விலங்கவொண்ணாதபடி க்ர்த்ரிமஜநநியான பேய்ப்பெண். "ஓர்புள்" என்று - தப்பவொண்ணாதபடி யனுங்கப்பண்ணும் புள்ளென்றபடி.

(வீடவைத்த வெய்யகொங்கை) ஜகஜ்ஜீவநமான வுன்திறத்திலே தீங்கைவிளைப்பாளாகத் திருப்பவளத்திலேவைத்த க்ரூரமான முலையில். (ஐயபால் அமுதுசெய்து) ஸூக்ஷ்மமான ப்ராணனைப்புக்குக்ரஹிக்கவல்லஅதிஸூக்ஷ்மமானபாலை யமுதுசெய்து. அவள் தன்னுடையக்ரௌர்யத்தையும், ஸ்தநந்தநினுடைய க்ரௌர்யத்தையும்பிரித்துப்பேசுகிறாராய்த்துத் தம்முடைய பயாதிசயத்தாலே. "ஐய" என்றுஸம்போதநமாகவுமாம். பூதனையைத் தாயென்று மௌக்த்யத்தாலே அவள்முலையை யமுது செய்தான். ப்ரகாசஸந்நிதியில் தமஸ்ஸுப்போலே துஷ்ப்ரக்ர்திகள் நசிக்கும் தர்மி ஸ்வபாவத்தாலே. அத்தலையித்தலையான வித்தனை. (ஆடக்கைமாதர்வாயமுதமுண்டதெனகொலோ) அப்பருவத்திலே "உன்னையுமொக்கலையில் கொண்டு" என்னுமாப்போலே, அவ்வூரில கந்நிகைகள் தங்கள்க்ரஹத்திலே கொண்டுபோக, யௌவநதசையைப் பரிக்ரஹித்து விதக்தனாயகலந்து அவர்கள் வாகம்ர்தத்தையுண்ட விதுவென்னே. (ஆடகக்கைமாதர்) பொன்னாலே யலங்கரித்த கைவளையையுடைய பெண்கள். அவன பிடிக்குங்கையென்றும், அவனணைக்கும் கொங்கையென்றும் அலங்கரிக்கிறார்களாய்த்து. "என்கொலோ" என்றது - அவ்விஷத்துக்கு இவ்வாகம்ர்தம பரிஹாரமோ, ஸர்வாதாரனாய் வேறுதாரகாந்தரமின்றிக்கே யிருக்கிற உனக்கு ப்ரதிகூலா ப்ராணனும் அநுகூலர்ப்ரேமமும தாரகமாயிருக்கிறதோ. பால்யாவஸ்தையிலே யுவாவாயும், யுவாவான நீபாலனாயுமிருந்த விது என்னவாச்சர்யமென்கிறார் ... ... (௩௬)

அ.—முப்பத்தேழாம்பாட்டு. பின்பு க்ர்ஷ்ணாவதாரத்தில் விதக்த சேஷ்டிதங்களையும முக்தசேஷ்டிதங்களையும அநுபவிக்கிறவர், மௌக்த்யத்தாலும ஸௌலப்யத்தாலும் வளையாதே எல்லாரையும் தீண்டினபடியாலும் க்ர்ஷ்ணாவதார ஸத்ர்சமான வடதளசாயியையும், ஸ்ரீவராஹவாமந ப்ராதுர்ப் பாவங்களையும, க்ர்ஷ்ணாவதாரத்தோடொக்க வநுபவிக்கிறார்.

(புள்ளதாவி) ஆவி-மநஸ்ஸு. புள்ளாவது-பறவை. "...." "தாஷம்" என்கிற பக்ஷியிலே ஒருகொக்குவிஶேஷம். ... (௩௬)

காய்த்தநீள்விளங்கனியுதிர்த்தெதிர்ந்தபூங்குருந்தம்
சாய்த்துமாபிளந்தகைத்தலத்தகண்ணனென்பரால்
ஆய்ச்சிபாலையுண்டுமண்ணையுண்டுவெண்ணெயுண்டுபின்
பேய்ச்சிபாலையுண்டுபண்டொரேனமாயவாமனா. (௯௭)

ப-ரை.—க்ருஷ்ணன்மேலே விழுகைக்குறுப்பாக, காய்த்த - பரப்புமாறக் காய்த்து, நீள் - ஓங்கிநின்ற, விளங்கனி - விளாவான அஸுரனுடைய கனிகளை, உதிர்த்து - கன்றைவிட்டெறிந்து உதிர்த்து, எதிர்ந்த - போராதே நின்ற, பூ - புட்டாகக்கிட பூத்துக்கிடக்கிற, குருந்தம் - குருந்தமரத்தை, சாய்த்து - வேரோடே பறித்து விழவிட்டு, மா - கேசியை, பிளந்த - இருகூறாகப் பிளந்துபோகட்ட, கைத்தலத்த - திருக்கையையுடைய, கண்ணனென்பர் - க்ருஷ்ணனென்று வ்யாஸபராசராதிகள் சொல்லாநின்றார்கள்; ஆய்ச்சி - யசோதைப்பிராட்டியுடைய, பாலையுண்டு - பாலையமுது செய்து, வெண்ணெயுண்டு - வெண்ணெயை யமுதுசெய்து, பேய்ச்சி - தாய் வடிவுகொண்டு வஞ்சகையாய் வந்த பூதனையுடைய, பாலையுண்டு - முலைப்பாலை யமுது செய்து, பின் - ப்ரளயாவஸாநத்திலே, சிறிய திருவயிற்றிலே, மண்ணையுண்டு - ஜகத்தையடைய அமுதுசெய்து, பண்டு - கல்பாதியிலே, ஓர் - அத்விதீயமான, ஏனமாய - வராஹாவதாரஞ்செய்தருளி பூமியை யெடுத்து ரக்ஷித்து, அந்த பூமியை மஹாபலி அபஹரிக்க, வாமனா - வாமநாவதாரஞ் செய்தருளி அளந்துகொண்டவனே! என்று ஈடுபடுகிறார். (௯௭)

வ்யா.—(காய்த்தநீள் விளங்கனியுதிர்த்து) க்ருஷ்ணன்மேலே விழுகைக்குறுப்பாகப் பரப்புமாறக்காய்த்து ஓங்கிநின்ற விளாவான அஸுரனுடைய கனிகளை, கன்றைவிட்டெறிந்து உதிர்த்து. (எதிர்ந்த பூங்குருந்தம் சாய்த்து) விளாவான அஸுரனையழியச்செய்து, க்ருஷ்ணன் கிட்டின பின்பும் போராதே நின்ற பூங்குருந்தை ஊசி வேரோடே பறித்து விழவிட்டு. இதுவும் அவன்மேலே விழுந்து புஷ்பாபசயம்பண்ணுகைக் குறுப்பாகப் பரப்புமாறப் பூத்துநின்ற தாய்த்து. இவையிரண்டாலும் - அநுகூல வேஷராய் நலியவந்த அஸுரர்களை யழியச்செய்தபடி சொல்லிற்று. (மாபிளந்த) ப்ரதிகூலனாயே வாய்பாறி ஊரையழிக்கவந்த கேசியை அநாயாஸேந இருகூறாகப் பிளந்து அவ்வாபத்தைப்போக்கினவன். (கைத்தலத்தகண்ணனென்பரால்) ஓராயுதத்தாலன்றிக்கே லீலையாகவழித்த திருக்கையையுடைய க்ருஷ்ணனென்று ஜ்ஞாநாதிகரான வ்யாஸபராசராதிகள் சொல்லாநிற்பர்கள். (ஆய்ச்சிபாலை யுண்டு மண்ணை யுண்டு வெண்ணெயுண்டு பின்பேய்ச்சிபாலையுண்டு) (ஆய்ச்சிபாலையுண்டு-வெண்ணெயுண்டு) யசோதைப்பிராட்டியுடைய பாலையும் வெண்ணெயையும் அமுதுசெய்து. இத்தால் - "ஜிஷ்ணு:" என்கிறதத்வத்துக்கு ஆச்ரிதஸ்பர்சமுள்ளதொரு த்ரவ்யத்தாலன்றிக்கே செல்லாதிருக்கிறபடியைச் சொல்லிற்று (பேய்ச்சிபாலையுண்டு) தாய் வடிவுகொண்டு விநாசகையாய் வந்த பூதனையினுடைய முலையையமுது செய்து அவ்வழியாலே அவளைமுடித்து. யசோதையினுடையபாலோபாதி பூதனையுடைய ப்ராணனும் தாரகமாயிருக்கிறபடி.

(பின்மண்ணையுண்டு) க்ர்ஷ்ணனுடைய மௌக்த்யத்தை யநுபவித்தஸமநந்தரம் தத்ஸத்ர்சமான வடதளசாயியுடைய மௌக்த்யத்தையநுபவிக்கிறார். சர்வாவஸாநத்திலே சிறியதிருவயிற்றிலே ஜகத்தையடைய வமுதுசெய்தால் ஸாத்மியாதென்றறியாதமௌக்த்யமிறே வடதளசாயியுடைய மௌக்த்யம். (பணைகேழலாய் வாமனு) கல்பாதியிலே ஸ்ரீவராஹமாய், ஒருத்தர் அர்த்தியாதிருக்க பூமியையெடுத்து ரக்ஷித்து, அந்தபூமியை மஹாபலியபஹரிக்க ஸ்ரீவாமநனாயளந்துகொண்டவனே. தன்னையழியமாறி ரக்ஷித்தஸௌலப்யத்துக்கும், வரையாதே எல்லாரையுந்தீண்டின சீலத்துக்கும் க்ர்ஷ்ணாவதாரத்தோடு ஸாம்யமுண்டாகையாலே இவ்வவதாரங்களையநுபவிக்கிறார்.... ... . (கூஎ)

அ.—முப்பத்தெட்டாம்பாட்டு. "పరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాశాయ చ దుష్కృతామ్" "பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாசாய சதுஷ்க்ர்தாம்" என்கிறபடியே - ப்ரதிகூலரை யழியச்செய்தும் அநுகூலரை யுகப்பித்தும்செய்தருளின க்ர்ஷ்ணாவதாரசேஷ்டிதங்களையநுபவிக்கிறார்.

கடங்கலந்தவன்கரிமருப்பொசித்தோர்பொய்கைவாய்
விடங்கலந்தபாம்பின்மேல்நடம்பயின்றநாதனே!
குடங்கலந்தகூத்தனாயகொண்டல்வண்ணதண்டுழாய்
வடங்கலந்தமாலைமார்பகாலநேமிகாலனே. (கூஅ)

ப-ரை.—கடம் கலந்த - மதஜலம் வ்யாப்தமானவுடம்பையுடைய, வன் - அதிப்ரபலமாயிருந்த, கரி - குவலயாபீடமென்னும் யானையினுடைய, மருப்பு - கொம்பை, ஒசித்து - முறித்து, ஓர் - அதிபயங்கரமாகையாலே அத்விதீயமான, பொய்கைவாய் - பொய்கையிலே, விடம் கலந்த - மிக்கவிஷத்தையுடைய, பாம்பின்மேல் - காளியனுடைய பணங்களின்மேலே, நடம்பயின்ற - நாட்யஞ்செய்தருளி, அத்தாலே, நாதனே - ஸ்வாமித்வத்தை ப்ரகாசிப்பித்தவனே, கலந்த - கையில்பொருந்தின, குடம் - குடத்தையுடையனாய், கூத்தனாய - ஜாதிப்ரயுக்தமான கூத்தை யுடையனாய், கொண்டல் வண்ண - காளமேகம்போல் ஸ்யாமமான வடிவையுடையனாய், தண் - குளிர்ந்த, துழாய்வடம் - திருத்துழாய்வடத்தோடும், மாலைகலந்த - வநமாலையோடுங்கூடின, மார்ப - திருமார்பையுடையவனாய், காலநேமி - தேவர்களுக்கு விரோதியான காலநேமிக்கு, காலனே - ம்ருத்யுவானவனே! என்று அவனுடைய ஆச்ரிதபக்ஷபாதாதிசயத்தை அநுபவிக்கிறார். ()

வ்யா.—(கடங்கலந்தவன் கரிமருப்பொசித்து) குவலயாபீடத்தை மதிப்பித்தபடியாலே அம்மதஜலம் உடம்பிலே வ்யாப்தமாய அதிப்ரபலமாயிருந்தவதின் கொம்பைமுறித்து. இத்தால்-ஸ்வாபாவிகமானபலத்தாலும் மதபலத்தாலும் துர்ஜயமான குவலயாபீடத்தை அநாயாஸேந வழித்தானென்கை. கடம்-ஆனைமதம். (ஓர்பொய்கைவாய்விடங்கலந்தபாம்பின்மேல்நடம்பயின்றநாதனே) "వాతాహతాంబువిక్షేపస్పర్శదగ్ధవిహఙ్గమమ్" "வாதாஹதாம்புவிக்ஷேபஸ்பர்சதக்தவிஹங்கமம்" என்கிறபடியே அதிபீஷணமாகையாலே அத்விதீயமான பொய்கையிலே.

முதலைகிடந்த பொய்கையும் இதுக்கு ஸத்ர்ஶமன்றென்கை. விஷமே யிவனுக்கு உபாதாந மென்னும்படி விஷப்ரசுரமான காளியனுடைய பணங்களிலே வல்லாராடினாப்போலே திருவடிகளை மாறியிட்டு, அவ்வழியாலே அவனை தமித்துப் போகவிட்டு,யமுனையை ஸர்வோபஜீவநமாம்படி பண்ணி, உன்னுடைய நாதத்வத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தவனே. "[illegible]" "துஷ்டுவுர்முதிதாகோபாதர்ஷ்டவாஶீவ்ஜலாம்நதீம" என்னக்கடவதிறே. இவ்வளவால துஷ்கர்த்விநாஶஞ்சொல்லி,மேல் ஸாது பரித்ராணஞ்சொல்லுகிறது (குடங்கலந்தகூத்தனாய கொண்டல்வண்ண) கையில திருவாழி பொருந்தினாப்போலே பொருந்தின குடத்தையுடையனாய,ஜாதிப்ராயுக்தமான கூத்தையாடி, மன்றிலே யுன்னுடைய வழகை ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணினவனே. ப்ரயோஜநாந்தர நிரபேக்ஷமாக ஜலஸ்தலவிபாகமன்றிக்கே வர்ஷிக்கும் மேகஸ்வபாவனே. குடக்கூத்தாடினபோதை காளமேகநிபஶ்யாமமான நிறத்தைச்சொல்லிற்றாகவுமாம். (தண்டுழாய்வடங்கலந்த மாலைமார்ப) இப்படிக்ஷுத்ரரான இடையருடைய சேஷ்டிதத்திலே யிழிந்தவன், ஸர்வேஶ்வரனாய், "[illegible]" "அவாக்யநாதர:" என்கிற பூர்ணனென்கிறார். ஔசரியஸூசகமான திருத்துழாய்வடத்தோடும் வநமாலையோடுங்கூடின திருமார்வை யுடையவனே. வடம்-தொடை. மாலை-வநமாலை. (காலநேமிகாலனே) ஆபந்நராய்த்திருவடிகளிலேவிழுந்த தேவர்களுக்கு விரோதியான காலநேமிக்கு ம்ர்த்யுவானவனே. இத்தால் ஸர்வஸாதாரணனாயிருக்கச்செய்தேயும் தன்திருவடிகளிலே தலைசாய்த்தார்க்கு விரோதிகளானார், தனக்கு ஶத்ருவென்கை. .. .. (௩௮)

அ.—முப்பத்தொன்பதாம்பாட்டு. ஸாதுபரித்ராணமும் துஷ்கர்த்விநாஶமும் சொல்லிற்று - கீழ்ப்பாட்டில்; இதில - இவ்வளவு புகுரநில்லாத விந்த்ராதிகளுடைய விரோதிகளான ராக்ஷஸவர்க்கத்தை யழியச்செய்து அவர்கள் குடியிருப்பைக்கொடுத்தபடியையும், அவ்விந்த்ரன்றான் ஆச்ரிதனைக்குறித்து ப்ரதிகூலனான போது அவனை யழியச்செய்யாதேமுகாந்தரத்தாலே ஆச்ரிதனை ரக்ஷிக்கும் நீர்மையையும் அநுபவிக்கிறார்.

வெற்பெடுத்துவேலைநீர்கலக்கினாயதன்றியும
வெற்பெடுத்துவேலைநீர்வரம்புகட்டிவேலைசூழ்
வெற்பெடுத்தவிஞ்சிசூழிலங்கைகட்டழித்தநீ
வெற்பெடுத்துமாரிகாத்தமேகவண்ணனல்லையே. (௩௯)

ப-ரை.—இந்த்ராதிதேவர்களபேக்ஷித்தபடியினாலே, வெற்பெடுத்து மந்த்ரபர்வதத்தை பரிகரமாகக்கொண்டு, வேலைநீர்-திருப்பாற்கடலை, அவர்கள் விழுந்தவையடங்கலும் உண்டாம்படி, கலக்கினாய—, அதன்றியும-அதுவொழிய, வெற்பெடுத்து-கணடமலைகளைப்பிடுங்கி, வேலைநீர் - ஸமுத்ர ஜலத்திலே

மேலே, குரங்குகள் காலாலே நடந்துபோம்படி, வரம்புகட்டி-பூமியிலே அணை கட்டுமாப்போலே அணைகட்டி, வேலைசூழ் - கடலை அகழாகவுடைத்தாய்,] வெற்பு - த்ரிகூடபர்வதத்திலே விச்வகர்மாவாலே சமைக்கப்பட்டிருப்பதாய், எடுத்த-கடக்கவரிதான, இஞ்சிசூழ - மதிளாலே சூழப்பட்ட, இலங்கை - லங்கையிலே, கட்டு-தர்மம் தங்காதபடியான ஸ்வபாவத்தை, அழித்த - மாற்றியருளின, நீ-தேவரீர், வெற்பெடுத்து - கோவர்த்தநபர்வதத்தையெடுத்து, மாரிகாத்த-வர்ஷாபத்தைப்போக்கி யருளின, மேகவண்ண னல்லையே - காளமேக நிபச்யாமமான வடிவையுடையவனல்லையோ என்கிறார்.

வ்யா.—(வெற்பெடுத்து வேலைநீர்கலக்கினாய்) தூர்வாஸஶ்ஶாபத்தாலே இந்த்ராதிகள் ஐச்வர்யத்தையிழந்து, "శరణం త్వామనుప్రాప్తాః" "ஶரணம்த்வாமநுப்ராப்தாঃ" என்கிறபடியே-திருவடிகளிலே சரணம்புக, கடல்கொண்டு முழுகும் மந்தரத்தைப் பரிகரமாகக்கொண்டு ஸமுத்ரஜலத்திலே அவர்களிழந்தவையடங்கலும உத்பந்நமாம்படி கலக்கினாய். "రత్నాకరమ్, మత్స్యాకరమ్" "ரத்நாகரம், மத்ஸ்யாகரம்" என்று லோகப்ரஸித்தமாயிருந்துள்ள ஸமுத்ரஸ்வபாவத்தைத்தவிர்த்து ஸ்வர்க்கத்திலுள்ள பதார்த்தங்களுக்கு உத்பாதகமாக்கினாய். "ఏతత్కృతం కథమపి త్వయా శౌర్యాత్ స్వభావ నియమం ప్రథితం త్రిలోక్యామ్। అశ్వాప్సరో విషసుధా విధు పారిజాత లక్ష్మ్యాత్మనా పరిణతో జలధిర్బభూవ" "ஏதத்கதம் கதயபங்மதிதஸ்த்வயா ஸௌக்ஷ்தவாஸ்வபாவ நியமம் ப்ரதிதம்த்ரிலோகயாம| அஸ்வாப்ஸரோ விஷஸுதாவிது பாரிஜாத லக்ஷ்மயாத்மநாபரிணதோ ஜலதிர்பபூவ" என்னக் கடவதிறே. "பரயோஜநாந்தரபரன்" என்று அவனசிறுமைபாராதே, மோக்ஷப்ரதனாயிருக்கிற தன்பெருமை பாராதே, "ஶஶ்வமோஹம்" என்றிருக்குமவனென்று அவனுடைய பூர்வவ்ருத்தம்பாராதே, "சரணமென்று நின்றான்" என்றத்தையே பார்த்துரக்ஷித்தருளினாய். (அதன்றியும்) இதுதானே போருமாயத்து ஆச்ரிதர்உனனைத் தஞ்சமென்றுவிச்வஸித்திருக்கைக்கு, அதுக்குமேல. (வெற்பெடுத்து வேலைநீர் வரம்புகட்டி) கண்டமலைகளைப்பிடுங்கி, ஸமுத்ரஜலத்தின்மேலே, பூமியிலேவரம்புகட்டுமாப்போலே, பலவங்கங்கள் காலாலேநடந்துபோம்படி அணைகட்டி. இதொரு அதிமாநுஷமான ஆஶ்சர்யம். அகாதமான ஸமுத்ரத்தில மலையமிழ்ந்ததில்லை, திரைக்கிளர்த்தியில் மணசரையப்பெற்றதில்லை. (வேலைசூழ் வெற்பெடுத்தவிஞ்சிசூழிலங்கை கட்டழித்தநீ) கடலை அகழாக வுடைத்தாய, த்ரிகூடபர்வதத்திலே விசவகர்மாவாலே சமைக்கப்பட்டதாய், கடக்க வரிதான மதிளாலே சூழப்பட்ட லங்கையினரணை, "యథాసైకతమప్యసి" "யதாஸைகதமப்யஸி" என்னும்படியே அநாயாஸேநவழித்தநீ. இஞ்சி-மதிள். கட்டு-அரணும்; இயல்வும்.

தர்மந்தொங்கக்கடவதன்றிக்கேயிருக்கிற லங்காஸ்வபாவத்தையழித்து, "విభీషణస్తు ధర్మాత్మా" "விபீஷணஸ்து தர்மாத்மா" என்கிறபடியே தார்மிகனை நிர்வாஹகனாக்கி, தர்மமே ஸஞ்சரிக்கும்படியைச் சொல்லிற்று;

இனி இந்த்ரன்றான் ஆச்ரிதர்க்கு துஷ்கர்த்தானால் அவனை யழியச்செய்யாதே முகாந்தரத்தாலே ஆச்ரிதனை ரக்ஷிக்கும்படி சொல்லுகிறது (வெற்பெடுத்துமாரிகாத்த மேகவண்ணனல்லையே) "இடையர் க்ர்ஷ்ணனையண்டை கொண்டு நம்முடைய மகபங்கம் பண்ணினார்கள்" என்று ஸம்வர்த்தககணத்தையேவி வர்ஷிப்பிக்க; அவனை அழியச்செய்கை ப்ராப்தமாயிருக்க ப்ராதிகூல்யத்தில் நியதனல்லாமையாலும், "ந நமேயம்" "நநமேயம்" என்கிறபடியே திருவடிகளில் தலைசாயேனென்கிற நியதியில்லாமையாலும், கோவர்த்தநகிரியை யெடுத்து வர்ஷத்தால் வந்த அநர்த்தத்தை பரிஹரித்த மஹோதாரனல்லையோ. காளமேகநிபஶ்யாமமாய் ச்ரமஹரமான விக்ரஹத்தைச் சொல்லவுமாம். ஒருமேக ஸமூகம் பாதககோடியிலேயாய் நிறக ஒருமேகத்தாலே வந்த ஆபத்தைப்பரிஹரித்தாப்போலே யிருந்ததென்கை ... . (கூகூ)

அ.—நாற்பதாம்பாட்டு. ஈஶ்வராபிமாநிகளான தேவதைகளுடைய ரக்ஷணப்ரகாரஞ் சொல்லிற்று - கீழ்; இப்பாட்டில் - அநந்ய ப்ரயோஜநரை ரக்ஷிக்குமிடத்தில் நித்ய ஸூரிகளுக்கு மேலெல்லையானபிராட்டிமாரோடு ஸம்ஸாரிகளுக்குக் கீழான திர்யக்குக்களோடு வாசியறத் தன்னையொழியச்செல்லாமை யொன்றுமே ஹேதுவாக விரோதிநிரஸநபூர்வகமாக ரக்ஷிக்கும் ஆச்சர்யங்களையநுபவிக்கிறார்.

ஆனைகாத்தோரானைகொன்றதன்றியாயர்பிள்ளையாய்
ஆனைமேய்த்தியானெயுண்டியன்றுகுன்றமொன்றினால்
ஆனைகாத்துமையரிக்கண்மாதரார்திறத்துமுன்
ஆனையன்றுசென்றடர்த்தமாயமென்னமாயமே. (சுo)

ப-ரை.—ஆனை-முதலையாலே பிடர்பட்ட ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானை, காத்து-ரக்ஷித்து, அதனறி அதுக்குமேலே, ஆயர்பிள்ளையாய்-இடைச்சாதிக்கு நியாம்யனுயவதரித்து, ஓர்-அத்விதீயமான, ஆனை-குவலயாபீடமென்கிற யானையை, கொன்று-அநாயாஸேநகொன்று, அதன்றி-அதுக்குமேலே, ஆநதஜாதிக்குசிதமாக, ஆனை-பசுக்களை, மேய்த்து-புல்லுள்ளவிடமே போய் மேய்த்து, ஆநெய-பசுக்களினெய்யை, உண்டி-அமுதுசெய்யாநின்றி; அதுக்குமேலே, அன்று-இந்தரன் ஸப்தமேகங்களையும் ஏவிவர்ஷிப்பித்தபோது, குன்றமொன்றினால்-கைக்கெட்டிறதொருமலையை யெடுத்து, ஆனைகாத்து-பசுக்களை ரக்ஷித்து, மை-அஞ்சநத்தாலே அலங்க்ருதமாய், அரி-செவ்வரிகருவரிகளோடுகூடின, கண்-திருக்கண்களையுடைய, மாதரார்திறத்து-நப்பின்னைபிராட்டிக்காக, முன்-ஸம்ச்லேஷார்த்தமாக ஏபிரித்திருக்கிற தசையிலே, சென்று-அவள் ஸந்நிதியிலேசென்று, ஆனை-ரிஷபங்களேழையும், அடர்த்த-ஸம்ஹரித்த, மாயம்-ஆச்சர்யம், என்னமாயம்-என்ன ஆச்சர்யமென்கிறார். (சுo)

வ்யா.—(ஆனைகாத்து) அநந்யப்ரயோஜநதவமொழிய இவ்வருகுஜந்மாதிகளாலே யொருயோக்யதையில்லாத ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷித்து. இன்னவானை யென்னாதே, "ஆனைகாத்து" என்கிறாராய்த்து அவனுடைய ஆபத்பரவசத்தியாலும் அவனைரக்ஷித்த

ரக்ஷணப்ரகாரத்தின் ப்ரஸித்தியாலும். "ராஜேந்த்ர மோக்ஷ" "பரமாபத மாபந்ந:" கஜஆகர்ஷேதீரே" "பரமாபதமாபந்ந:" என்னும் படியிறே அவனுடைய ஆபத்து. "அதந்த்ரித சமூபதி ப்ரஹித ஹஸ்தம்" "அதந்த்ரிதசமூபதிப்ரஹிதஹஸ்தம்" "தவஞ்செய்தார் வெள்கிநிற்பவிண்ணுளார்வியப்ப" என்னக்கடவதிறே. "அதன்றியாயர் பிள்ளையாய்-ஓரானைகொன்று" என்றந்வயம். (அதன்றியாயர் பிள்ளையாய்) தேவரீரைத் தஞ்சமென்றிருக்கைக்கு ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய ரக்ஷணப்ரகாரமே யமையும், அதுக்குமேலே, இடைச்சாதிக்கு நியாமயனு யவதரித்து. கீழ் "அசோதையாய்ச்சி பிள்ளையாய்" எனறத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. (ஓரானைகொன்று) ஸ்ரீவஸுதேவர் தேவகிப்பிராட்டி, "ஸஸம்ரக்ஷணீயோ..." "நஸமம்யுக்தயித்யாஹா:" என்கிற ஸ்ரீமதுரையில் பெண்களாக இவ்வநுகூலவர்க்கமடைய பயப்படும்படி மதிப்பித்து கம்ஸன் நிறுத்தின அத்விதீயமான குவலயாபீடத்தை அநாயாஸேநக்கொன்று. ஸ்வாபாவிகமான பலமும் மதபலமுமாய அத்விதீயமாயிறே யிருப்பது. "கடங்கலந்தவன் கரி" என்றாரிறே. (அதன்றியானைமேய்த்து) அதுக்குமேலே, அந்த ஜாதிக்கு உசிதமாகப் பசுக்களை ரக்ஷித்து. "விளையாடுகுழலைச் சூழவே நின்று காலிமேய்க்கவல்லாய்" என்கிறபடியே தன்னழகாலே வயிரம்பும்படியிறே பசுக்களை ரக்ஷித்தது. (ஆநெயுண்டி) பசுக்களின் நெயயை யமுதுசெய்யாநிற்றி. ஸ்தயகாமனாய் விஜிகித்ஸனாயிருக்கிற நீ ஆச்ரிதஸ்பர்ஸமுடையதொருத்ரவ்யத்தை யொழியச் செல்லாமையாலே யிறே அதனைவிரும்பி யமுதுசெய்தது.

(அன்றுகுன்றமொன்றினாலானைகாத்து) அதுக்குமேலே இந்த்ரன், "ஸம்வர்த்தககணம்" என்கிற மேகஸமூஹத்தைக்கொண்டு ஊரையழியச்செய்கிற தசையிலே கைக்கெட்டிற்றொருமலையையெடுத்து பசுக்களை ரக்ஷித்தது. ஆன்-பசு. கீழ்ப்பாட்டிலும இவ்வபதாநம் சொல்லிற்று, அதுக்கும் இதுக்கும் வாசியென்னென்னில்; ப்ராதிகூல்யத்தில் நியதனலலாமையாலே இந்த்ரனை யழியச்செய்யமாட்டாதநீர்மையைச் சொல்லிற்று-அங்கு; இங்கு - தன்னை யொழியச் செல்லாத பசுக்களை ரக்ஷித்தபடியைச்சொல்லுகிறது. (மையரிககண் மாதரார்திறத்து) அஞ்ஜநத்தாலே அலங்க்ர்தமாய், செவ்வரிகருவரி கலந்த கூடின திருக்கண்களையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக. (முனானேறு சென்றடர்த்தமாயம்) ஸமஸ்லேஷார்த்தமாக ஒப்பித்து நிற்கிறதசையிலே அவள்ஸந்நிதியிலே சென்று ரிஷபங்களேழையு மடர்த்த ஆச்சர்யம். (என்னமாயமே) முன்புசெய்த செய்ல்களுக்கும் அவ்வருகே யொன்றாயிருந்தது!. ... (௪௦)

அ.—நாற்பத்தோராம்பாட்டு. நீ உகந்தாரை, தத்ஸஜாதீயனுய் வந்தவதரித்து ஸ்வரூபாநுரூபமாக ரக்ஷிக்கும்படியையும், விமுகரான ஸம்ஸாரிகளை ஸங்கல்பத்தாலே கர்மாநுகூலமாக ரக்ஷிக்கும் படியையும், அநுஸந்திக்கப்புக்கால் பரிச்சேதிக்க முடியாதாயிருந்ததீ! யென்கிறுர்.

ஆயனுகியாயர்மங்கைவேயதோள்விரும்பினுய்;
ஆயநின்னையாவர்வல்லரம்பரத்தொடிம்பராய்,
மாயமாயமாயைகொல்லதன்றிநீவருத்தலும்
மாயமாயமாக்கினுயுன்மாயமுற்றுமாயமே. (சக)

ப-ரை.—ஆயனுகி-இடைச்சாதியிலேபிறந்து, ஆயர்மங்கை - நவயௌவந ஸ்வபாவையான நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய, வேய-மூங்கில்போலேஸ்ப்ர்ஹணீயமான, தோள்விரும்பினுய்-திருத்தோடே ஸம்ச்லேஷித்தாய்; அம்பரத்தொடு-ப்ரஹ்மாதி தேவர்களிலும், இம்பராய் - விசேஷஜ்ஞரான மநுஷ்யர்களிலும், நின்னை - ஸர்வசக்தியுக்தனுனவுன்னை, யாவா-யார், ஆயவல்லா-ஆராய்கைக்கு ஸமர்த்தா; மாய-ஆச்சர்யசக்தியுக்தனே, மாயம்-ப்ரகர்தி ஸம்பந்தத்தால்பிறந்த, மாயைகொல் - அஜ்ஞாநத்தாலேயா; அதனறி - அந்த அவதார வைபவத்தையொழிய, நீ-தயாளுவானநீ, வருத்தலும்-மஹாகாதிகளை விபஜிசதிருந்தபோதிலும், அவன தநத கரணகளை பரங்களைக்கொண்டு தங்களுக்கு ஹிதம்பார்க்க மாட்டாதே, மாயும் - விஷயாந்தரப்ரவணராய் நசியாநிற்பர்கள்; அவ்வளவிலும் உபேக்ஷியாதே, மாயமாக்கினுய் - ஸ்வசரீரமான பரக்ர்தயவஸ்தமாக்கினுய், உன-உன்னுடைய, மாயமுற்றம்-மாநஸவ்யாபாரமான ஸங்கல்பஜ்ஞாநமடங்கலும், மாயமே-ஆச்சர்யாவஹமே யாயிராநின்றதீ! யென்கிறுர். (சக)

வ்யா —(ஆயனுகி ஆயர்மங்கை வேயதோள் விரும்பினுய்) இடைஜந்மத்திலே யவதரித்து நவயௌவநஸ்வபாவையான நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய, சுற்றுடைமையாலும் பசுமையாலும் செவ்வையாலும வேயபோலே ஸ்ப்ர்ஹணீயமான திருத்தோளோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தாய். நித்யமங்கள விக்ரஹத்தை கோபஸஜாதீயமாக்கிகொண்டவதரித்து அத்யாதரத்தைப் பண்ணினுய். "ஆனையன்று சென்றடர்த்த" என்று கீழ்ப்பாட்டிலும் இவ்வபதாநத்தைச் சொல்லிற்று, இதுக்கு மதுக்கும வாசியென்னென்னில்; விரோதி நிரஸநத்திலே நோக்கு. அதில்-ஸுரிபோக்யமான விக்ரஹத்தை கோபஸஜாதியமாக்கி வந்தவதரித்தபடியைச சொல்லுகிறது; இது-அநந்யப்ரயோஜநரான ஆச்ரிதரக்ஷணத்துக்கு முபலக்ஷணம். (ஆய நின்னையாவர் வல்லரம்பரத தொடிம்பராய) உபரிதநலோகங்களிலுண்டான ப்ரஹ்மாதிகளிலும், பூமியில் விஶேஷஜ்ஞரான மநுஷ்யாதிகளிலும் ஸர்வஶக்தியுக்தனுன உன்னை யாவர் காணவல்லார். அப்ராக்ருத விக்ரஹத்தை ப்ராக்ர்த ஸஜாதியமாக்கின வித்தை எவர் பரிச்சேதிக்கவல்லார்; ஒருவருமில்லையெனகை. (மாய) ஆஶ்சர்ய சக்தியுக்தனே.

நாற்பத்தோராம்பாட்டு. "ஆனையன்று சென்றடர்த்த" என்று-ரிஷபத்தைச்சொல்லுகைக்கு அவதரித்தபடி சொல்லுகிறதென்று சங்காபிப்பராயம்.

(மாயமாயைகொல்) "மமமாயாதுரத்யயா" "மமமாயாதுரத்யயா" என்கிறபடியே ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தால்பிறந்த அஜ்ஞாநத்தாலேயோ, அன்றிறே. கிம், க்ஷேபே "மாயாவயுநம்ஜ்ஞாநம்" "மாயாவயுநம்ஜ்ஞாநம்" என்கிறபடியே மாயாசப்தம் ஜ்ஞாநவாசியாகிறது. அஜ்ஞாநமும் ஜ்ஞாநவிசேஷமிறே. அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தனானதான், அப்ராக்ருதமாய் அதீந்த்ரியமான திவ்யவிக்ரஹத்தை ப்ராக்ருதஸஜாதீயமாக்கி சக்ஷுர்விஷயமாக்கின வித்தையறியலாமோ. "அவாக்யநாதர:" "அவாக்யநாதர:" என்கிறபடியே ஸ்வயம் பூர்ணனானவன் ஒருகோபஸ்த்ரீயுடைய வடிவழகிலே அத்யாதரத்தைப்பண்ணின வித்தைத்தான் எவர்பரிச்சேதிக்க.(அதன்றி) அந்தவவதார வைபவத்தையொழிய. ஸகலஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளால் பண்ணின வுபகாரங்களை பரிசசேதிக்க வொண்ணாதென்கிறதுமேல் (நீவகுத்தலும) ஸம்ஸாரிகளுடைய விழவிலே * தயமாநமநாவாயிருந்துள்ளநீ, உன்னை லபிக்கைக்கு ஹேதுவானஜ்ஞாநமுண்டாய் நல்வழிபோகைக்குக் கரணகளேபரங்களைக்கொடுக்கச்செய்தேயும், மஹதாதிவிசேஷாந்தமான வகுப்பு, தத்கார்யமான வண்டங்களாகிற வகுப்பு, அண்டாந்தர்க்கதமான சதுர்த்தச புவநாத்மகமானவகுப்பு, ததந்தர்க்கத தேவாதிகளாகிற வகுப்பு. (மாய) நசிக்க. அந்த சரீரங்களைக் கொண்டு தந்தாம் ஹிதம் பார்க்கமாட்டாதே விஷயாந்தரப்ரவணராய நசிப்பார்கள். (மாயமாக்கினாய்) அவ்வளவிலு முபேக்ஷியாதே இவற்றுக்கு இனி ஸம்ஹாரமே ஹிதமென்று பார்த்து ஸ்வசரீரமான ப்ரக்ருத்ய வஸ்தமாககினாய். (உன்மாயமுமுமாயமே,) உன்னுடைய மாநஸவ்யாபாரரூபமான ஸங்கல்பஜ்ஞாநமடங்கலும் ஆச்சர்யாவஹமாகாநின்றதி!. ... ... (௬௧)

பரிச்சேதிக்கப் போகாமைக்கு அருளிச்செய்கிறார் (மாயமாயைகொல்என்று.) மாயமாயை - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தால்வந்த அஜ்ஞாநமென்னுதல்; "கொல்" என்கிற கிம் - க்ஷேபத்திலேயாய், அஜ்ஞாநமென்று ஜ்ஞாநமென்னுதல். * மாயாசப்தம் ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (மாயாவயுநம்ஜ்ஞாநம் - மாயாவயுநம ஜ்ஞாநமித்யாதி.) மாயையை அஜ்ஞாந வாசகமாக சொல்லிற்றே யென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அஜ்ஞாநமுமித்யாதி.) (அறியப்போகாமை) ப்ராக்ருதராயிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுக்கேயன்றிக்கே, அப்ராக்ருதராயிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு மறியப் போகாதென்னுமத்தை, அமசத்தொன்கிறது அர்த்தாந்தரமாக வருளிச் செய்கிறார் (அஸ்ப்ருஷ்டேத்யாதி.) இத்தால் - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தால் வந்த அஜ்ஞாநத்தாலே அறியப்போகாதாப்போலே, ப்ரக்ருதிஸம்பந்தி ரஹிதராயிருக்கிற ஜ்ஞாநாதிகர்க்கும அறியப்போகாதென்றதாய்த்து. மாய - நசிக்க. ... ... (௬௧)

அ.—நாற்பத்திரண்டாம்பாட்டு. "நீவருத்தலும் மாயமாய யாக்கினாய்" என்று - ஸ்ர்ஷ்டி ஸம்ஹாரங்கள் சேரப்ரஸ்துதமாகை யாலே, "[illegible]" "ஏகஏவருத்ர:ஸர்வோஹ்யேஷருத்ர:" என்று ஶ்ருதிப்ரஸித்தராயிருப்பாரு முண்டாயிருக்க, நம்மையே அபரிச்சிந்ந ஸ்வபாவராகச் சொல்லக்கடவீரோ வென்று பகவதபிப்ராயமாக; அந்தருத்ரனுக்குவந்த ஆபத்தை, அவதரித்துத் தாழநின்று அந்நிலையிலே போக்கின தேவரீர்க்கு இதுபரிஹரிக்கை பரமென்கிறார்.

வேறிசைந்தசெக்கர்மேனிநீறணிந்தபுன்சடைக்
கீறுதிங்கள்வைத்தவன்கைவைத்தவன்கபாலமிசை
ஊறுசெங்குருதியால்நிறைத்தகாரணந்தனை
ஏறுசென்றடர்த்தவீசபேசுகூசமின்றியே. (சஉ)

ப-ரை.—வேறு-வேறாக, இசைந்த-தன்னுடையஸம்ஹாரத்ர்த்வத்துக்குச்சேர்ந்த, செக்கர்மேனி - க்ருத்தமானவேஷத்தையும், நீறணிந்த - பஸ்மம்தரித்த சரீரத்தையும், புல்-கோரமாயிருந்துள்ள, சடை-ஜடையையுமுடையனாய், அந்த ஜடையிலே, கீறுதிங்கள் வைத்தவன்-கலாமாத்ரமான சந்த்ரனைதரித்தவனாய், கைவைத்த-கையிலேவைத்த, வல்-வலிய, கபாலமிசை-கபாலத்திலே, ஊறு-உன திருமேனியிலே யூறுகின்றுள்ள, செங்குருதியால்நிறைத்த-சிவந்த ரக்தமாகிற ஜலத்தாலே நிறைத்த, காரணந்தனை - ஹேதுவை; ஏறு - ரிஷபங்களினுடைய க்ரௌர்யத்தையும், தன்னுடைய ஸௌகுமார்யத்தையும்பாராது, கூசமின்றி-கூசாமல், சென்று - அவற்றி னருகேசென்று, அடர்த்த - நிரஸித்த, ஈச-ஸ்வாமியானவனே, பேசு-எனக்கருளிச்செய்யவேணும். (சஉ)

வ்யா.—(வேறிசைந்தசெக்கர்மேனி) வேறாகத்தன்னுடைய ஸம்ஹாரத்வத்துக்குச் சேர்ந்த க்ருத்தமான வேஷத்தையுடையனாய். செக்கர்-சிவப்பு. சிவத்தல் - கோபித்தல். ஸ்ர்ஷ்ட்யாதித்ரயத்துக்கும் தேவரீர்க்கு தயையேயிறே ஸ்வபாவம். (நீறணிந்தபுன்சடை) பஸ்மோத்தூளிதஸர்வாங்கனாய்க்ர்பணமானஜடையையுடையனாய். புன்மை-பொல்லாமை. இத்தால் - ப்ராயஶ்சித்தத்துக்கும் ஸாதகத்வத்துக்கும் ஏகாந்தமான லிங்கத்தையுடையவனென்கை. (கீறு திங்கள் வைத்தவன்) அந்த ஜடையிலே கலாமாத்ரமான சந்த்ரனை வைத்தவன். ஆக, ஸமஹார்த்ர்த்வமாத்ரமேதொழிலென்றும், சாஸ்த்ரவஶ்யதையை ஸூசிப்பிக்கிற ஜடாதிகளையுடையவனென்றும், சந்த்ரதாரணத்தாலே-போகப்ரதாநனென்றும் சொல்லிற்றாய்த்து. (கைவைத்தவன் கபாலமிசை) கையில்வைத்த வலியகபாலத்திலே. பாதகித்வப்ரகாஶகமான கபாலதாரணம், பாதகம் போனாலல்லது போகாத ப்ராபல்யத்தை யுடைத்தான கபாலமென்றும் சொல்லிற்றாய்த்து. ஶாஸ்த்ரவஶ்யனுக்கிறே இப்பாதகமுண்டாவது.

நாற்பதிரண்டாம்பாட்டு. பாதகமுண்டாவது - பாதகப்ரீதியுண்டாவதென்றபடி.

(ஊறுசெங்குருதியால்நிறைத்தகாரணந்தனை) உன்திருமேனியிலே யூறுநின்றுள்ளரக்தஜலத்தாலேநிறைத்தஹேதுவை.(பேசு) உன்னுடைய ஈஸ்வரத்வமும் அவனுடைய ஈசிதவ்யத்வமுமொழிய வேறு ஹேதுவுண்டாகில்அருளிச்செய்யவேணும். உன்னுடையரக்ஷகத்வமும் அவனுடைய ரக்ஷ்யத்வமுமொழிய ஹேதுவுண்டோ. இங்கே, "செங்குருதி" என்றும், மேலே, "அலங்கல் மார்வில் வாசநீர்கொடுத்தவன்" என்றுமருளிச்செய்யாநின்றார், இரண்டுக்கும்பேதமென்னென்னில்; அப்ராக்ருதஸம்ஸ்தாநத்தை இதரஸஜாதீயமாக்கின மெய்ப்பாட்டைச்சொல்லுகிறது-இங்கு; "ஸர்வகந்தஃ" "ஸர்வகந்தஃ" என்கிற அப்ராக்ர்த ஸம்ஸ்தாநத்தை இதரஸஜாதீயமாக்கிற்றென்று தோற்றுகைக்காகவந்த வைலக்ஷண்யத்தைச்சொல்லுகிறது-அங்கு. (கூசமின்றியே-ஏறுசென்றடர்த்தவீசபேசு) ரிஷபங்களினுடைய க்ரௌர்யத்தையும் தன்ஸௌகுமார்யத்தையும்பார்த்துக்கூசாதே, மேல்விழுந்தடர்த்து உன்னீசவரத்வம் நிறம்பெறும்படி நின்றவனே! எனக்கருளிச்செய்யவேணும. சாஸ்த்ரவஶ்ய ஜநமததிலே பிறந்து ஏழுகோஹத்யையைப்பண்ணச்செய்தேயும் ஈஶ்வரத்வம் நிறம்பெறநின்றாய்நீ; ருத்ரன் ஈச்வரத்வததால் வந்த மேன்மை குலையாதே நிற்கிறவிளவிலே பாதகியானன், அப்பாதகத்தை யவதரித்து தாழநின்றநிலையிலேபோக்கியருளினாய, இங்நெடுவாசியை தேவர்களே எதிரிகளாயழிக்கப்புக்கால்தான் அழியுமோ. "கூசமின்றியே-பேசு" என்னவுமாம். "அஹம்வோ பாந்தவோஜாதஃ" "அஹம்வோ பாந்தவோஜாதஃ" என்று-சிலர்க்கு தேவரீருடைய மேன்மையை மறைத்துப் பரிமாறுகிறபடியை நினைத்துக்கூசாதே, "ஜந்மகர்மசமேதிவ்யம்" "ஜந்மகர்மசமேதிவ்யம்" என்கிறபடியே அவதாரத்தினுடைய அப்ராக்ர்தத்வத்தையுள்ளபடி யறிகிற வெனக்கு அருளிசசெய்யவேணும். (சஉ)

அ.—நாற்பத்துமூன்றாம்பாட்டு. ருத்ரனுடைய பாதகத்தைப் போக்கினவளவேயன்றிக்கே, க்ர்ஷ்ணனாய்வந்தவதரிதது பூபாரமான கம்ஸனைபரிகரமாகநிரஸிக்கையாலும், அந்தருத்ராதிகளோடு கர்மிகீடாதிகளோடு வாசியற ஸ்ரீவாமநனாய் எல்லார்தலைகளிலும் திருவடிகளைவைத்து உன்ஸர்வஶேஷித்வத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தபடியும் ஜகத்காரணபூதன் நீயேயென்கிறார். "காலநேமிர்ஹதோயோஸௌ" "காலநேமிர்ஹதோயோஸௌ" என்று-பூமிகம்ஸனை பூபாரமாகச் சொன்னாரிறே.

இந்தநெடுவாதியை அவனாலும் இல்லை செயயப் போகாமையாலே அழிக்கப்போகாதென்கிறது. ... ... (சஉ)

வெஞ்சினத்தவேழவெண்மருப்பொசித்துருத்தமா
கஞ்சனைக்கடிந்துமண்ணளந்துகொண்டகாலனே
வஞ்சனத்துவந்தபேய்ச்சியாவிபாலுள்வாங்கினாய்
அஞ்சனத்தவண்ணனாயவாதிதேவனல்லையே. (சரு)

ப-ரை.—வெம்சினம் - மிகககோபத்தையுடைய, வேழம்-குவலயாபீடத்தினுடைய, வெள்-வெளுத்த, மருப்பு-கொம்பை, ஒசித்து-அநாயாஸேநமுறித்து, அதச்செய்தியைக்கேட்டு, உருத்து-கோபித்தவனாய், மா-மிக்கவலிமையையுடையனா, கஞ்சனை-கம்ஸனை, கடிந்து-நிரஸித்து, தாய்வடிவுகொண்டு, வஞ்சநத்து வந்த-வஞ்சனையாய்வந்த, பேய்ச்சி-பூதனையினுடைய, ஆவி-ப்ராணனை, பால்-பாலோடேகூட, உள்வாங்கினாய் - அமுதுசெய்தருளினவனாய், வாமநாவதாரஞ்செய்தருளி-நீரேற்றுப்பெற்ற, மண்-பூமியை, அளந்துகொண்ட - திருவடிகளாலே யளந்து கொள்ளுகையாலே, காலனே - ப்ரதிகூலர்க்கு ம்ருத்யுவானவனே, அஞ்சநத்தவண்ணனா-மைபோன்ற திருநிறத்தை யுடையனாய், - ஆதிதேவனல்லையே - உத்பாதகனானவனே! என்று ஈடுபடுகிறார். (சரு)

வ்யா.—(வெஞ்சினத்த வேழவெண மருப்பொசித்து) வெவ்விய சினத்தையுடைய குவலயாபீடத்தினுடையவெளுத்தகொம்பை அநாயாஸேநமுறித்து. வெவ்வியசினம்-அதிகோபம். அதினுடையசினமும் ஹிம்ஸாபரிகரமானகொம்பும பயஹேதுவானவோபாதி கொம்பினுடையவர்ணமும் பயஹேதுவாயிருக்கிறதாய்த்து இவர்க்கு. (உருத்தமாகஞ்சனைக்கடிந்து) அதுகேட்டுக்ருத்தனாய்ப்ரகர்த்யாபலோத்தரனான, கமஸனுடைய நினைவைக்கடிந்து-அவன் நினைதத நினைவையவன்றன்னோடேபோக்கி. "[illegible]" "கிமிந்த்ரோணாலப்யவீர்யேண." "வஞ்சனத்துவந்தபேய்ச்சியாவிபாலுள்வாங்கினாய்-மண்ணளந்துகொண்டகாலனே" என்றந்வயம். குவலயாபீடத்தைபபோலேயும கம்ஸனைப்போலேயும் எதிரியாய்த் தோன்றுகையன்றிக்கே, தாயவடிவுகொண்டு * வஞ்சனையால்வந்த பூதனையினுடைய ப்ராணனைப் பாலோடேகூட வாங்கினாய். அவளும் தாயாய் முலைகொடுக்கவந்தாள்; இவனும் பிள்ளையாய் ஆதரத்தோடே அம்முலைப்பாலை யமுதுசெய்தான். துஷ்ப்ரக்ருதிகளுக்கு நாஶகரமான தர்மிஸ்வபாவத்தாலே அவள்நினைவு அவள்தன்னோடே போனவித்தனை. முலைவழியாலே ப்ராணனைவாங்கின ஆஶ்சர்யத்தாலும், துர்வர்க்கத்துக்கு ஜ்ஞாததயாவன்றிக்கே ஸத்தயாநாஶகரானகையாலும், ஸர்வாதிகன்நீயேயென்கை. "[illegible]" "ஸ்தந்யம்தத்விஷஸம்மிஶ்ரம் ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகத்குரோ:" என்னக்கடவதிறே.

நாற்பத்துமூன்றாம்பாட்டு. கம்ஸன் பூபாரமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (காலநேமியித்யாதி.) விஷ்ணுவாலே கொல்லப்பட்ட "காலநேமி" என்கிற அஸுரன் கமஸனாய வந்து பிறக்கையாலே தனக்குபாரமென்று பூமிசொன்னாளென்றபடி. உரு-மிடுக்கு. தமன்மிடுக்கிலே அதிகனென்றபடி. மிடுக்கனோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் ([illegible]-கிமிந்த்ரேணேத்யாதி.) மிடுக்கனாகையாலேயன்றோ "அல்பவீர்யேணஇந்த்ரேணகிம" என்று கம்ஸன்சொன்னானென்றபடி.

“ உருத்து ” என்று பாடமானபோது - குவலயாபீடநிரஸநத்தாலும் திருவுள்ளத்திலே சினம் மாறாமையைச் சொல்லிற்றாகக்கடவது. (மண்ணளந்துகொண்டகாலனே) பூபாரமானகம்ஸநிரஸநமேயன்றிக்கே, தன்ஶேஷித்வத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக ப்ரஹ்மாதி ஸகலஜந்துக்கள்தலையிலும் வைத்த திருவடிகளையுடையவனே. “காலனே” என்று - ப்ரதிகூலர்க்கு ம்ர்த்யுவானவனே யென்றுமாம். (அஞ்சநத்தவண்ணனாய வாதிதேவனல்லையே) “నీలతోయదమధ్యస్థా విద్యుల్లేఖేవ భాస్వరా” “ நீலதோயதமத்யஸ்த்தா வித்யுல்லேகேவபாஸ்வரா” என்கிறபடியே - விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனாய் ஜகத்துக்கு உத்பாதகனாய், அத்தாலே யுஜ்வலனானவனல்லையோ. ஜகத்காரணத்வத்தோபாதி அப்ராக்ர்ததிவ்யவிக்ரஹயோகமும் ஸர்வாதிகவஸ்துவுக்கு லக்ஷணமென்கை. (சந)

அ.— நாற்பத்துநாலாம்பாட்டு. “ மண்ணளந்துகொண்ட காலனே” என்று - முறையறிவித்தபடியும் “அஞ்சநத்தவண்ணன்” என்று முறையறிந்தவர்கள ஆச்ரயிக்கைக்குபாஶ்ரயமானவடிவும் ப்ரஸ்துதமாய்நின்றது-கீழ்; க்ர்தாதியுகங்களில் சேதநர்ஸத்வாதிகுணாநுகூலமாக ச்வேதாதிவர்ணங்களை விரும்புகையாலே அந்தகாளமேகஶ்யாமமான நிறத்தை யழியமாறி அவர்களுக்குவர்ணங்களைக்கொண்டு அவ்வவகாலங்களிலே முகங்காட்டசெய்தேயும் ஸம்ஸாரிகள் காற்கடைக்கொள்ளுவதே! இதென்னதுர்வாஸநாபலம்! என்கிறார்.

பாலினீர்மைசெம்பொனீர்மைபாசியின்பசும்புறம்
போலுநீர்மைபொற்புடைத்தடத்துவண்டுவிண்டுலாம்
நீலநீர்மையென்றிவைநிறைந்தகாலநான்குமாய்
மாலினீர்மைவையகம்மறைத்ததென்னநீர்மையே. (சச)

ப-ரை.—பாலின்நீர்மை-பால்போலே வெளுத்ததிருநிறமும், செம்பொன்நீர்மை-செம்பொன்னினநிறமும், த்வாபரயுகத்தில், பாசியின்-பாசியினுடைய, புறம்-புறத்திலுண்டான, பசுமைபோலும் நீர்மை-பசுமையையொத்த திருநிறமும், பொற்புடை — அழகிதான, தடத்து - தடாகத்திலே, வண்டு - வண்டுகள் நெருங்கப்படிந்து மதுபாநத்தைப்பண்ணி அததால்வந்தஹர்ஷத்தாலே, விண்டு-சிறகுவிரித்து, உலாம்-உலாவாநின்றுள்ள, நீலநீர்மை - கருநெய்தல்மலரின் நிறமும், என்றிவை - என்கிற நான்குநிறங்களும், நிறைந்த - குறைவற்றிருந்துள்ள, காலம்நான்குமாய் - சதுர்யுகமாய், மாலின்நீர்மை-இப்படியிருக்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய, நீர்மையை - ஸௌலப்யத்தை, வையகம் - பூமியிலுள்ளார், மறைத்து-அவனை ஆச்ரயியாதே அசட்டைசெய்தது, என்னநீர்மை-என்ன துர்வாஸநையோவென்கிறார். (சச)

வ்யா.—(பாலின்நீர்மை)க்ர்தயுகத்திலுள்ளார் ஸத்வப்ரசுரராய் வெளுப்புஉகக்குமவர்களாகையாலே அவர்களுக்குப் பால்போன்ற நிறத்தைக்கொள்ளும்ஸ்வபாவம். அதாகிறது-நிறம். "வளையுருவாய்த்திகழ்ந்தான்" என்றும், "சங்கவண்ணமன்னமேனி" என்றும்சொல்லுகிறஸ்தாநத்திலே "பாலின்நீர்மை" என்றது-இவ்வெளுப்புக்கு ஆச்ரயம் "ஸ்வரஸ:" "ஸர்வரஸ:" என்கிறவிஷயமென்று தோற்றுகைக்காக. (செம்பொன்நீர்மை) த்ரேதாயுகத்தில்வந்தால் "ருக்மாபம்" "ருக்மாபம்" என்றும், "சுட்டுரைத்த நன்பொன் உன்திருமேனியொளி யொவ்வாது" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - சிவந்த திருநிறத்தைக்கொள்ளும். "சேயனென்றுந் தீயோதைக்கண்" என்கிற ஸ்தாநத்திலே "செம்பொனீர்மை" என்றது-அந்நிறத்துக்கு ஆச்ரயமான விக்ரஹம் மஹார்க்கமென்று தோற்றுகைக்காக. (பாசியின் பசும்புறம்போலும் நீர்மை) த்வாபரயுகத்திலே வந்தால் பாசியினுடைய புறத்தில் பசுமைபோலே ஶ்ரமஹரமானதிருநிறத்தையுடையனாய். (பொற்புடைத்தடத்துவண்டுவிண்டுலாநீலநீர்மை) கலியுகத்திலே வந்தால் எல்லாவடிவுங் கொண்டாலும் அபிமுகீகரிப்பாரில்லாமையாலே ஸ்வாபாவிகமான நீலநிறமாயிருக்கும். "நீலநின்ற பின்னைவண்ணங்கொண்டல் வண்ணம்" என்னக்கடவதிறே. "கலௌ ஜகத்பதிம்" "கலௌஜகத்பதிம்." அழகியதடாகத்திலே வண்டுகள் நெருங்கப்படிந்து மதுபாநத்தைப்பண்ணி, அத்தால்வந்த ஹர்ஷத்தாலே சிறகுவிரித்து உலாவாநின்றுள்ள நீலப்பூவின் நிறம்போலேயிருக்கிற நிறத்தையுடையனாய். இத்தால் – ச்ரமஹரமான செவ்வியை யுடைத்தான நீலப்பூவென்கை. பொற்பு - அழகு. விண்டல் - அலர்தல். (என்றிவை நிறைந்த காலநான்குமாய்) ஆச்ரிதார்த்தமாகக்கொள்ளும் அந்நிறங்கள் குறைவற்றிருந்துள்ள சதுர்யுகமாய். இந்நிறங்கள் நாலுயுகத்திலும் குறைவற்றிருக்கை. (மாலின்நீர்மை) இப்படியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய, நீர்மையை - இஸ்ஸௌலப்யத்தை. (வையகம் மறைத்ததென்ன நீர்மையே) பூமியிலுள்ளார் ஆச்ரயியாதே காற்கடைக்கொண்டது என்ன துர்வாஸனையினாலேதான். "மஞ்சாக்ரோசந்தி" "மஞ்சாக்ரோசந்தி" என்கிறபடியே ததந்தர்ப்பூதரைச்சொல்லுகிறது. "மறைத்தது" என்கிறது "குணமாயா ஸமாவ்ருத:" "குணமாயாஸமாவ்ர்த:" என்னுமாப்போலே பகவதநுக்ரஹத்தையும் அதிஶயித்திருப்பதே! அநாதிகால துர்வாஸனையென்கை. (சச)

அ.—நாற்பத்தஞ்சாம்பாட்டு. பகவத்ஸௌலப்யத்தையும் அதிஶயித்திருந்துள்ள ஸம்ஸாரிகளுடைய துர்வாஸனையால்வந்த இழவைச்சொன்னார்-கீழ்; இதில்-அவர்களிலே அந்யதமனானவெனக்கு தேவரீருடைய பரத்வஸௌலப்யங்களையும், ஆஶ்ரிதர்க்கெளியனாய் அநாச்ரிதர்க்கரியனாயிருக்கிறபடியையுங்காட்டி என்னை அநந்யார்ஹமாக்குவதே! இதென்ன ஆஶ்சர்யமென்கிறார்.

மண்ணுளாய்கொல்விண்ணுளாய்கொல்மண்ணுளேமயங்கிநின்
றெண்ணுமெண்ணகப்படாய்கொலென்னமாயைநின்றமர்
கண்ணுளாய்கொல்சேயைகொலனந்தன்மேற்கிடந்தவெம்
புண்ணியாபுனந்துழாயலங்கலம்புனிதனே. (சுரு)

ப-ரை.— * ஆதியஞ்சோதியுருவானதேவரீர் ஆச்ரிதரை அடிமைகொள்ளுகைக்காக, **மண்ணுளாய்**-இங்கேவந்தவதரித்து ஸுலபராய், **விண்ணுளாய்**-நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனாய், ப்ரக்ருதிஸ்பர்சத்தாலும் ப்ரயோஜநாந்தரபரதையாலும், **மயங்கிநின்று**-மயங்கிநிற்கிற, **மண்ணுள்**-பூமியிலுள்ள மநுஷ்யர்கள், **எண்ணும்எண்**-நினைக்கும் நினைவுக்கு, **அகப்படாய்**-எட்டாதவனாய், **நின்தமர்**-உன்திருவடிகளைப்பற்றி அநந்ய ப்ரயோஜநராயிருப்பார்க்கு, **கண்ணுளாய்**-ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்படி நிற்குமவனாய், ஆச்ரிதவிரோதிகள் உன்னை அறியாதபடி, **சேயை**-தூரஸ்தனாய், அவையெல்லாம்கிடக்க, **அநந்தனமேல்** - திருவநந்தாழ்வான்மேலே, **கிடந்த**-கண்வளர்ந்தருளினபடியைக்காட்டி, **எம்புண்ணியா**-எனக்கு உபகாரகனானவனாய், **புனம்**-தன்னிலத்திலுண்டான, **துழாயலங்கல்**-திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதனாய், **அம்புனிதனே**-பரமபாவநனானவனே!, **என்னமாயையம்**-இதென்ன ஆச்சர்யமெனகிறார். (சுரு)

வ்யா.—(மண்ணுளாய்கொல்) "అవాక్యనాదరః" "அவாக்யநாதர:" என்கிறபடியே பூர்ணரானதேவரீர் ஸர்வஸமாச்ரயணீயராகைக்காக ஸாபேக்ஷராய், அப்ராக்ருதமாய் அதீந்த்ரியமானவிக்ரஹத்தை ப்ராக்ருதஸஜாதீயமாகக்கொண்டு அவதரித்து சக்ஷுர்விஷயமானாய். "கொல்" என்று - ஏகாச்ரயத்திலே விருத்ததர்மங்கள் காண்கையாலே, இதென்னாயிருக்கிறதெனகிறார். அதாகிறது - ஸீதாவியோகத்தில் கலக்கமும், ஒருதிர்யக்குக்கு மோக்ஷப்ரதானமும். "ప్రచ్ఛామికిఞ్చన" "ப்ரச்சாமிகிஞ்சந." (விண்ணுளாய்கொல்) அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தரான நித்யஸூரிகளுக்கும் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத பெருமையையுடையையாய். (கொல்) நித்யஸூரிகளுக்கும் நிர்வாஹகனாயிருக்கையும், குஹஶபரி ஸுக்ரீவாதிகளுக்குநிர்வாஹ்யனாயிருக்கையுமாகிறவிதென்னாயிருக்கிறதோ! வென்கிறார். (மண்ணுளேமயங்கிநின்றெண்ணுமெண்ணகப்படாயகொல்) இப்பரத்வஸௌலப்யங்கள்ப்ரக்ருதிஸ்பர்சத்தாலேவந்தவிபரீதஜ்ஞாநத்தையுடையராய் ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ஸம்ஸாரிகள்மநோரதிக்கும்மநோரதத்துக்கும் அவ்வருகாம்படி யிருத்தி. (என்னமாயை) என்கிற இது, இப்பாட்டின் முடிவிலே க்ரியையாகக்கடவது. (நின்தமர்கண்ணுளாய்சொல்) உன்திருவடிகளிலே அநந்ய ப்ரயோஜநரா யிருப்பார்க்கு, "పరిత్రాణాయసాధూనామ్" "பரித்ராணாயஸாதூநாம்" என்கிறபடியே உள்ளபடியை ஸாக்ஷாத்கரிப்பியாநிற்றி.

நாற்பத்தஞ்சாம்பாட்டு. இரண்டும் ஏகாச்ரயத்திலேயுண்டென்றுசொன்னவிடமுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரச்சாமிகிஞ்சநவென்று.) ... ... (சுரு)

(சேயைகொல்) ஆச்ரிதவிரோதிகளுக்கு உன்னை யறியவொண்ணாதே எதிரிட்டு முடிந்துபோம்படி தூரஸ்தனாயிருப்புதி. "... ..." "விநாசாய சதுஷ்க்ருதாம்" என்னக்கடவதிறே. (கொல்) ஸம்பந்தம் ஸமாநமாயிருக்க அநந்யப்ரயோஜநர் பக்கலிலும் தத்விரோதிகள் பக்கலிலுமுண்டான இஸ்ஸ்வபாவங்கள் என்னாயிருக்கிறதோ. இவ்விருத்த தர்மாச்ரயமாகிற தேவரீருடைய ப்ரபாவம் ப்ரமாணஸித்தமாகையாலே பொய்யென்னவொண்ணாது, விருத்தஸ்வபாவங்களாகையாலே மெய்யென்னவொண்ணாது. (அனந்தன்மேல் கிடந்தவெம்புண்ணியா) அதெல்லாங்கிடக்க, திருவநந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தருளினவடிவைக்காட்டி, தேவரீருடைய ஆச்ரித ஸம்ச்லேஷ ஸ்வபாவத்தையும் என்னுடைய அநந்யார்ஹ சேஷத்வத்தையும் எனக்கு உணர்த்தினவனே. "... ..." "பும்ஸ்த்வம்நயதீதிபுண்ய:" என்கிறபடியே இவருடைய ஸ்வரூபத்தையும் ப்ரகாசிப்பிக்கைக்கு உபாயமானவனே. (புனந்துழாயலங்கலம்புனிதனே) தோளும் தோள்மாலையுமான வழகைக்காட்டி, விஷயாந்தரருசியென்ன, "... ..." "சோரேணாத்மாபஹாரிணா" என்கிற ஆத்மாபஹாரமென்ன, இவ்வசுத்திகளைத் தவிர்த்த பரமபாவநனே. (என்னமாயை) இதென்ன ஆச்சர்யம். என் திறத்தில் நீசெய்தருளின விவை யென்றால் பரிச்சேதிக்கலா யிருந்ததில்லையெனகிறார். ... ... (சரு)

அ.—நாற்பத்தாறும்பாட்டு. "அனந்தன்மேல்கிடந்த வெம்புண்ணியா" என்று - ஸ்வரூபத்தை யறிவிக்கையாலே ஸம்ஸாரத்திலே வந்து ஆவிர்ப்பவித்தும் அவதரித்தும் பெரியதிருவடிதோளிலேயேறி ஆச்ரித ரிருந்தவிடத்திலேசென்று ரக்ஷித்த காலமெல்லாம் இழந்தேன, இனி இழவாதபடி விரோதி நிவர்த்திபூர்வகமாக நான் உன்னைப்பெறும் விரகு அருளிச்செய்யவேணுமென்கிறார்.

தோடுபெற்றதண்டுழாயலங்கலாடுசென்னியாய்
கோடுபற்றியாழியேந்தியஞ்சிறைப்புள்ளூர்தியால்
நாடுபெற்றநன்மைநண்ணமில்லையேனும்நாயினேன்
வீடுபெற்றிறப்பொடும்பிறப்பறுக்குமாசொலே. (சசு)

ப-ரை.—உன திருமேனிஸ்பர்சத்தாலே, தோடுபெற்ற-பூவிதழ்கள் மிக்கு, தண்-குளிர்ந்திருந்துள்ள, துழாயலங்கல்-திருத்துழாய்மாலையைதரித்தவனாய், ப்ரணதஜநங்கள பக்கல் முகப்ரஸாதத்தாலே, ஆடு-அசைந்துவருகிற, சென்னியாய்-திருமுடியையுடையையாய, கோடு-ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை, பற்றி-இடத்திருக்கையிலேதரித்து, ஆழி-திருவாழியை, ஏந்தி-வலத்திருக்கையிலே, ஏந்தி-தரித்து, உன்ஸ்பர்சத்தாலே, அம்-அழகுபெற்றிருக்கிற, சிறை-சிறகையுடைய, புள்-பெரியதிருவடியை, ஊர்தி-நடத்தாநிற்கிறாய்; நாடு-லோகத்திலுள்ளாரெல்லாரும் காணும்படி, பெற்ற - பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டு ஸஞ்சரித்த, நன்மை-இந்த நன்மையை, நண்ணமில்லையேனும்-நானகிட்டப்பெறாதிலேனாகிலும், நாயினேன்-அநந்யகதியானநான், வீடுபெற்று-பகவத்ப்ராப்திரூபமோக்ஷத்தைப்பெற்று, இறப்பொடும் - இச்சரீர விமோசநத்தோடே, பிறப்பு-இனியொரு சரீரபரிக்ரஹம பண்ணாதபடி, அறுக்குமா - ஸம்ஸாரத்தை அறுக்கும் விரகு, சொல்-அருளிச்செய்யவேணும். (சசு)

வ்யா.—(தோடுபெற்றதண்டுழாயலங்கலாடுசென்னியாய்)உன் திருமேனியில் ஸ்பர்சத்தாலே தழைத்துக்குளிர்ந்திருந்துள்ள திருத்துழாய்மாலையை யுடையையாய், ப்ரணதஜநங்கள்பக்கல் முகப்ரதாநத்தாலே யசைந்துவருகிற திருமுடியையுடையையாய். ஸர்வேஸ்வரஸ்பர்ஸமிறே- சேதநர்க்கு ஸங்கோசத்துக்கும் தாபஸாந்திக்கும் ஹேது. இத்தால்-கண்டபோதே ருசிபிறக்கும்படியான வொப்பனையழகையும், ஆபிமுக்யம்பண்ணினார்பக்கல் முகப்ரதாநம் பண்ணும் நீர்மையையும் சொல்லிற்று. தோடு - பூவிதழ். (கோடுபற்றியாழியேந்தி) ஆச்ரித விரோதிகளை த்வநியாலே மண்ணுண்ணும்படி பண்ணுகைக்கு ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைப்பற்றி, "கருதுமிடம் பொருது" என்கிறபடியே எதிரிகளைச்சென்றழிக்கைக்குத்திருவாழியையேந்தி. ஆச்ரிதர்க்கு முகங்கொடுக்குமளவன்றியே அவர்கள்விரோதிகளையும் அழியச்செய்யும் பரிகரங்களை யுடையவனென்கை. (அஞ்சிறைப்புள்ளூர்தியால்) ஸ்பர்ஸத்தாலே யழகுபெற்ற திருச்சிறகையுடைய பெரியதிருவடியைநடத்தாநிற்றி. அவனை மேற்கொண்டால் ஈஸ்வரனுக்கு அலங்காரமாயிருக்கும்படியான அழகைச்சொல்லிற்றாகவுமாம். இத்தால்-ஆச்ரிதரிருந்தஸம்ஸாரத்திலே ஆபத்தசைகளிலே சென்று முகங்காட்டி ரக்ஷிக்கும் நீர்மையைச் சொல்லிற்று. இப்படி தன்னை தூளிதாநம்பண்ணின காலமெல்லா மிழந்தேனென்கிறார். "ஆல்" என்று - விஷாதாதிஸயஸூசகம். (நாடுபெற்ற நன்மை நண்ணமில்லையேனும்)இருந்ததே குடியாகக்காணலாம்படி பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டு ஸஞ்சரித்த விந்த நன்மையை நான் கிட்டப்பெற்றிலேனாகிலும். நான் விமுகனானகாலமெல்லா மிழந்தாலும் எனக்கு ருசிபிறந்தவின்றும் தேவருள்ளீராயிருக்க இழக்கவேணுமோவென்கை. (நாயினேன்வீடுபெற்று) அநந்யகதியான நான் பகவத் ப்ராப்திரூபமோக்ஷத்தைப்பெற்று. (நாயினேன்) அநாதிகாலம் திறந்துகிடந்தவாசலெல்லாம் நுழைந்து ஸர்வராலும் பரிபூதனானநான். உசந்து தொட்டாலுமஎதிர்த்தலைக்கு அஸூத்தியைவிளைப்பிக்கும் நிஹீநதையையுடையநான்.(வீடுபெற்று)இப்படிப்பட்டிருந்துள்ளநான்,உனக்குஸத்ருஸராயிருந்துள்ளநித்யஸூரிகள்பேற்றைப்பெற்று. அகிஞ்சநனான நான், பூர்ணனுடைய பேற்றைப்பெற்று. (இறப்பொடும்பிறப்பறுக்குமாசொலே) இச்சரீரத்தினுடைய விமோசநத்தோடே இனியொரு சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணாதபடி ஸம்ஸாரத்தை யறுக்கும் விரகு அருளிச்செய்யவேணும். சிறைக்கூடத்திலிருந்த ராஜகுமாரன்தலையிலே அபிஷேகத்தை வைத்து, பின்பு சிறையை வெட்டிவிட்டாப்போலே, ப்ராப்திமுன்பாக விரோதியைப் போக்கும் விரகு அருளிச்செய்யவேணும். ... ... (சரு)

நாம்பத்தாறும்பாட்டு. ஸ்பர்சத்தாலே திருத்துழாய்தழைக்கக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார்(ஸர்வேச்வரஸ்பர்சமித்யாதி.) கோடு-ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம். ... ... (சரு)

அ.—நாற்பத்தேழாம்பாட்டு. பரவ்யூஹவிபவங்களடங்கலும் ஆச்ரயணீயஸ்தலமன்றே, அதிலே ஓரிடத்தைப்பற்றியாச்ரயித்து நம்மைப்பெறமாட்டீரோவென்ன; அவ்விடங்களெங்கும் நிலமல்ல, இனி எனக்கு ப்ரதிபத்திபண்ணி யாச்ரயிக்கலாவதோ ரிடத்தை யருளிச்செய்யவேணுமென்கிறார்.

காரொடொத்தமேனிநங்கள்கண்ணவிண்ணினாதனே
நீரிடத்தராவணைக்கிடத்தியென்பரன்றியும்
ஓரிடத்தையல்லையெல்லையில்லையென்பராதலால்
சேர்விடத்தைநாயினேன்தெரிந்திறைஞ்சுமாசொலே. (சஎ)

ப-ரை.—காரொடொத்த-காளமேகத்தோடுஸத்ர்சமான, மேனி-வடிவையுடையையாய், நங்கள்-ஆச்ரிதர்க்கு உன்னை உடைமையாக்கிவைத்த, கண்ண-க்ர்ஷ்ணனாய்அவ்வடிவை, விண்ணின்நாதனே-* அயர்வறுமமரர்களதிபதியானவுன்னை, நீரிடத்து-க்ஷீராபதியிலே, அராவணை - திருவநந்தாழ்வானாகிற திருப்படுக்கையிலே, கிடத்தியென்பர் - பள்ளிகொண்டருளாநிற்கிறாயென்று ஜ்ஞாநாதிகரான வைதிகர்கள் சொல்லாநின்றார்கள்; அன்றியும்—, ஓரிடத்தையல்லை-நீ ஓரிடத்திலே வர்த்திக்கிறாயல்லை; தஹரசாண்டில்யம் முதலிய வித்யைகளிலே, எல்லையில்லையென்பர் - உன் ஆச்ரயணீயஸ்தலங்களுக்கு எல்லை யில்லையென்று சொல்லப்படுகிறது; ஆதலால்-இப்படி ஒருவகையாலும் உன்னைக் கிட்டவொண்ணா திருப்பதினாலே, நாயினேன - அயோக்யனானநான், தெரிந்து - இப்படிப்பட்டதென்று அறிந்து, இறைஞ்சுமா-ஆச்ரயிக்கலாம்படி, சேர்விடத்தை-ஆச்ரயணீயஸ்தலத்தை, சொல்-அருளிச்செய்யவேணும். (சஎ)

வ்யா.—(காரொடொத்தமேனிநங்கள்கண்ண)காளமேகத்தோடு ஸத்ர்ஶமாய் ஆகர்ஷகமானவடிவையுடையையாய், அத்தை ஆச்ரிதர்க்கு ஸ்வம்மாக்கிவைத்த க்ர்ஷ்ணனே. இத்தால்-காலவிப்ரகர்ஷத்தால் எனக்கு ஆச்ரயிக்கவிரகில்லையென்கிறார். அந்தகாலவிப்ரகர்ஷமாகிற குற்றமின்றிக்கே நித்யமாயிருக்கிற பரமபதத்தில் வடிவைப்பற்றி ஆச்ரயிக்கமாட்டீரோவென்ன (விண்ணின்நாதனே) அவ்வடிவை நித்யஸூரிகள் நித்யாநுபவம்பண்ணுமத்தனையொழிய தேஶவிப்ரகர்ஷத்தாலே எனக்காச்ரயிக்க விரகில்லையென்கை (நீரிடத்தராவணைக்கிடத்தி) தேஶகாலவிப்ரகர்ஷங்களாகிற குறையின்றிக்கேக்ஷீராப்தியிலே நித்யஸூரி ஸங்கிஹிதரல்லோமோவென்ன; அவ்விடமும் ச்வேதத்வீபவாஸிகளுக்குக் காதாசித்கமாகக் காணலாமித்தனை யல்லது அஸ்மதாதிகளுக்கு வரவுமொண்ணாது. (என்பர்) இவ்வர்த்தம் வேதங்களும் ஜ்ஞாநாதிகரான வைதிகர்களும்சொல்லக்கேட்டோமித்தனை. "అజాయమానో బహుధా విజాయతే" "యత్రావతీర్ణః కృష్ణాఖ్యః పరంబ్రహ్మ నరాకృతిః" "அஜாயமாநோபஹுதாவிஜாயதே" "யத்ராவதீர்ண꞉க்ர்ஷ்ணாக்ய꞉ பரம்ப்ரஹ்மநராக்ர்தி꞉" என்று க்ர்ஷ்ணாவதாரமும்கேட்டே போருமித்தனை.

"తద్విష్ణోః పరమంపదం సదాపశ్యన్తి సూరయః" "தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம் ஸதாபஶ்யந்தி ஸூரய:" என்று பரமபதத்திலிருப்பும் ஶ்ருதிகள் சொல்லக்கேட்ட வித்தனே; "ఏష నారాయణశ్శ్రీమాన్ క్షీరార్ణవనికేతనః" "ஏஷநாராயணஶ் ஸ்ரீமாந்க்ஷீரார்ணவநிகேதந:" என்று-க்ஷீராப்தியில்வாஸமும் ஜ்ஞாநாதிகர்சொல்லக்கேட்ட வித்தனே. நீரிடத்து-கடலிடத்து. அராவணை - அரவணை. அன்றியும்-அதொழியவும். (ஓரிடத்தையல்லே) ஓரிடத்திலேவர்த்திக்கிறயல்லே. ஸர்வகதனென்கை. இதுவும் "మాముపాస్వ" "మామేవవిజానీహి" "மாமுபாஸ்வ" "மாமேவவிஜாநீஹி" என்றித்யாதிகளிலே ஶாபாச்ரயமாக உபாஸநாத்வைவித்யத்திலே சொல்லப்பட்டதிறே. (எல்லையில்லை என்பர்) தஹர சாண்டில்ய ஸ்ம்ருதி வைஶ்வாநரோபகோஸலாதிவித்யைகளிலே ஆச்ரயணீயஸ்தலங்களுக்கு எல்லையில்லையிறே; அவையும் "యస్సర్వజ్ఞః" "யமாத்மாநமேவத" என்று - ப்ரதிபத்தி விஷயமல்லாமையாலும் த்ரைவர்ணிகாதிகாரமாகையாலும் நிலமல்ல. (ஆதலால்) பரமபதம் தேஶத்தால் விப்ரக்ர்ஷ்டமாகையாலும், அவதாரம் காலத்தால் விப்ரக்ர்ஷ்டமாகையாலும், க்ஷீராப்தி அதிக்ர்தாதிகாரமாகையாலும, அந்தர்யாமித்வம் ப்ரதிபத்திக்கு அபூமியாகையாலும், த்ரைவர்ணிகாதி காரமாகையாலும், நிலமல்ல. (சேர்விடத்தை நாயினேன் தெரிந்திறைஞ்சுமாசொலே) அயோக்யனான நான் "ఇదమ్" "இதம" என்று புத்திபண்ணி ஆச்ரயிக்கலாம்படி ஆஶ்ரயணீயஸ்தலத்தை யருளிச்செய்யவேணும். (சஎ)

அ.—நாற்பத்தெட்டாம்பாட்டு. ஆச்ரயணீயஸ்தலங்களை ஸாமாந்யேந பரித்துவைத்தோமாகில் அவற்றிலே யொன்றைப்பற்றி யாச்ரயிக்கும் ஆச்ரிதபூதர்க்கு ஆச்ரயணாநுகூலமாக பலப்ரதராயிருக்குமதொழிய, உமக்கு ஆஶ்ரயணீயஸ்தலத்தை விஶேஷித்துச் சொல்லுகை நமக்கு பரமோவென்ன; ஆச்ரிதாநாசரிதவிபாகமன்றிக்கே நின்ற நின்ற நிலைகளிலே பரஹிதமே செய்யும்ஸ்வபாவனான பின்பு என்னபேக்ஷிதம் செய்கைஉனக்கே பரமன்றோ வென்கிறார்.

குன்றினின்றுவானிருந்துநீள்கடல்கிடந்துமண்
ஒன்றுசென்றதொன்றையுண்டதொன்றிடந்துபன்றியாய்
நன்றுசென்றநாளவற்றுணல்லுயிர்படைத்தவர்க
கன்றுதேவமைத்தளித்தவாதிதேவனல்லையே. (சஅ)

ப-ரை.— நித்யஸூரிகள் நித்யாநுபவம் பண்ணும்படி, வான்இருந்து-பரமபதத்திலே யிருக்கிறநீ, தாழ்ந்தார்க்கு முகம் கொடுக்கைக்காக, குன்றில் நின்று-திருமலையிலே நின்றருளி, ஆர்த்தரான ப்ரஹ்மாதிகள் கூக்குரல் கேட்கைக்காக, கடல்-திருப்பாற்கடலிலே, நீள்-நெடுங்காலம், கிடந்து-கண்வளாந்தருளி, மண்-பூமியை, ஒன்று - அத்விதீயமாக, சென்று-அளந்தருளி, அதொன்று-அந்த ப்ரதாநமானபூமியை, உண்டு - திருவயிற்றிலே வைத்துரக்ஷித்து, பன்

றியாய்-மஹாவராஹமாய், அதொன்று-ப்ரளயங்கொண்டபூமியை, இடந்து-இடந்தெடுத்து, நன்றுசென்ற-நன்றாகச்சென்ற, நாளவற்றுள்-அந்தநாள்களிலே, நல் - சாஸ்த்ராதிகாரத்தாலே ச்ரேஷ்டரான, உயிர்-மநுஷ்யர்களை, படைத்து-ஸ்ருஷ்டித்து, அன்று-ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் மேலிட்டு பகவத்விமுகரானவன்று, அவர்க்கு- அந்தமநுஷ்யர்களுக்கு, ஆச்ரயணீயமாக, தேவு-தேவஜாதியை, அமைத்தளித்த-ஸ்ருஷ்டித்தளித்த, ஆதிதேவனல்லையே-ஜகத்காரணபூதனான ஸர்வேச்வரனல்லையோ வென்கிறார்.   .(௩அ)

வ்யா.—(குன்றில்நின்று) "கானமும் வானரமும் வேடுமுடை வேங்கடம்" என்கிறபடியே தாழ்ந்தார்க்கு முகங்கொடுக்கைக்காகச் சில ரபேக்ஷியாதிருக்கத் திருமலையிலே நின்றநிலை; (வான் இருந்து) அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தரான நித்யஸூரிகளுக்கு நித்யாநுபவம் பண்ணுகைக்குப் பரமபதத்திலே யிருக்கிற பெரியமேன்மையை யுடையையா யிருக்கச்செய்தே யன்றோ திருமலையிலே வந்துநின்றது. (நீள்கடல் கிடந்து) வானரங்களையும் வேடரையும்போலன்றிக்கே "ஈச்வரோஹம்" என்றிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆபத்துவந்தபோது கூக்குரல்கேட்கைக்காகவன்றோ "தாளுந்தோளும் முடிகளும் சமனிலாத பலபரப்பி" என்கிறபடியே - அஸங்குசிதமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகைக் கீடாகத் திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளிற்று. (மண்ணொன்றுசென்று) இந்த்ரன் இழந்ததும் மஹாபலி அபஹரித்ததும் த்ரைலோக்யத் தளவாயிருக்க, ப்ரஹ்மலோகபர்யந்தமாக, ஒருத்தரபேக்ஷியா திருக்க எல்லார்தலையிலும் திருவடிகளை வைத்திலையோ. ப்ரதாநமான பூமியை யளந்து. "சென்று" என்று- பதவிக்ஷேபமாய், அளந்தென்றபடி. பூமியிலே ஓரிடங்களிலேசென்று அவதரித் தென்னவுமாம். (அதொன்றையுண்டு) அந்தப்ரதாநமான பூமியை ப்ரளயங்கொள்ளப்புக அர்த்தித்வ நிரபேக்ஷமாகத் திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்திலையோ. (அதொன்றிடந்து பன்றியாய்) மஹாவராஹமாய ப்ரளயங்கொண்ட பூமியை உத்தரித்து.

(நன்றுசென்ற நாளவற்றுள் நல்லுயிர்படைத்து) நன்றாகச்சென்ற நாள்களிலே மநுஷ்யர்களை ஸ்ருஷ்டித்து. "நன்றுசென்ற நாள்" என்று - மஹாவராஹ வேஷத்தைக் காணலாங் காலமென்னுமத்தாலே வராஹகல்பத்தைக் கொண்டாடுகிறார். "நல்லுயிர்" என்று - சாஸ்த்ராதிகாரத்தாலே ச்ரேஷ்டரான மநுஷ்யர்களைச் சொல்லுகிறது. "దుర్లభో మానుషో దేహః" "துர்லபோமாநுஷோ தேஹ," என்னக்கடவதிறே. (அவர்க்கன்று தேவமைத்தளித்த) அம்மநுஷ்யர்களுக்கு ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள மேலிட்டு பகவத்விமுகரான வன்று ஆச்ரயணீயராக தேவஜாதியை ஸ்ருஷ்டித்து அளித்த. (ஆதிதேவனல்லையே) இப்படி நின்றநின்ற நிலைகளிலே பராக்ஷிதங்களை ப்ரவர்த்திப்பிக்கிற ஜகத்காரணபூதனான ஸர்வேச்வரனல்லையோ.

ஆராதகரான மநுஷ்யர்களையும் ஆராத்யரான தேவர்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே ஜகத்காரணபூதனான நிருபாதிக தேவனாகையாலே ஸர்வஸமாச்ரயணீயனல்லையோ. "ஸஹஸ்ரசீர்ஷம்தேவம்" "ஸஹஸ்ரசீர்ஷம்தேவம்" என்றும், "ஸாக்ஷாத்தேவ: புராணோஸௌ" "ஸாக்ஷாத்தேவ: புராணோஸௌ" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. ... (சஅ)

அ.—நாற்பத்தொன்பதாம்பாட்டு. "சேர்விடத்தைநாயினேன் தெரிந்திறைஞ்சுமாசொலே" என்று இவர்க்கு இவரிருந்த பூமியிலே சக்ஷுர்விஷயமாய், அவதாரங்களிலுண்டான நீர்மைகளும் இழக்கவேண்டாதபடி குணபூர்த்தியோடே கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸம்ருத்தியைக் காட்டக் கண்டநுபவிக்கிறார்.

கொண்டைகொண்டகோதைமீதுதேனுலாவுகூனிகூன்
உண்டைகொண்டரங்கவோட்டியுண்மகிழ்ந்தநாதனூர்
நண்டையுண்டுநாரைபேரவாளைபாயநீலமே
அண்டைகொண்டுகெண்டைமேயுமந்தணீரரங்கமே. (சகூ)

ப-ரை.—கொண்டைகொண்ட - மயிர்முடியிலேயுண்டான, கோதைமீது - மாலையின்மேலே, தேன் உலாவு - வண்டுகள் ஸஞ்சரிக்கும்படியான ஒப்பனை யழகையுடையளான, கூனி - கூனியுடைய, கூன - முதுகில் கூனை, லீலார்த்தமாகவில்லிலே, உண்டைகொண்டு - உண்டையைவைத்து, அரங்க - கூனையுள்ளே புகும்படி, ஓட்டி - ஓட்டித்தெறித்து, ஆச்ரிதர்க்கு அவத்யாவஹமான அஹங்காரத்தை அநாயாஸேநப்போக்குகையாலே, உள்மகிழ்ந்த - ஹ்ருஷ்டனாய், நாதன் - அச்செயலாலேஎனக்குநாதனான சக்ரவர்த்தித் திருமகன் வர்த்திக்கிற, ஊர் - தேசமாவது; நாரை - நாரையானது, நண்டையுண்டு - நண்டைவிழுங்கி, பேர - மலை பேர்ந்தாப்போலே பெயர, வாளை - வாளைமத்ஸ்யமானது, பாய - துள்ள, நீலம் - கருநெய்தல் பூவின் இருட்சியை, அண்டைகொண்டு - ஸஹாயமாகக்கொண்டு, கெண்டை - கெண்டைமத்ஸ்யமானது, மேயும் - பயம்கெட்டுமேய்கிற, அம் - அழகிதாய், தண் - குளிர்ந்த, நீர - ஜலஸம்ருத்தியையுடைய, அரங்கமே - ஸ்ரீரங்கமேயாம். (சகூ)

வ்யா.—(கொண்டை கொண்டகோதைமீதுதேனுலாவுகூனி) மயிர்முடியிலே யுண்டான மாலையின்மேலே வண்டுகள் ஸஞ்சரிக்கும்படியான வொப்பனையாலே ஸ்ப்ருஹணீய வேஷையான கூனி. இத்தால் - சேதநனுடைய நிஷ்க்ருஷ்டஸ்வரூபம் ஸ்ரீகௌஸ்துபம்போலே ஈச்வரனுக்கு ஸ்ப்ருஹணீயமென்று கருத்து. (கூனிகூன்) கீழ்ச்சொன்னவடிவுக்கும் ஒப்பனைக்கும் சேராதே அவளுக்கு நிரூபகமாய்ப் போந்தகூனை. இத்தால்-ஸ்வரூபவிரோதியாய்,

நாற்பத்தொன்பதாம்பாட்டு. கொண்டைகொண்ட கோதை- கொண்டயிலே உண்டாயிருக்கிறகோதை. கொள்கை - உடைத்தாகை. கோதை-மாலை.

"தேவோஹம், மநுஷ்யோஹம்" என்று நிரூபகமுமாய் ஸ்வரூபத்துக்கு அவத்யமுமா யிருந்துள்ளஅஹங்காரத்தை நினைக்கிறார்.(உண்டைகொண்டரங்கவோட்டி) வீலார்த்தமாக வில்லிலே யுண்டையைவைத்துக் கூனைஉள்ளே புகும்படியோட்டித் தெறித்து. அவத்யமான அஹங்காரத்தை அநாயாஸேநப்போக்கவல்லசக்தியை நினைக்கிறார்.(உண்மகிழ்ந்த நாதனூர்) ஆச்ரிதர்க்குஅவத்யமான அஹங்காரத்தை அநாயாஸேநப் போக்குகையாலே ஹ்ருஷ்டனாய்,அச்செயலாலே என்னை யெழுதிக்கொண்ட சக்ரவர்த்தித் திருமகன் வர்த்திக்கிற தேசம். இத்தால் - ஆச்ரிதருடைய அவத்யங்களைப்போக்கி யுகப்பானுந்தானே யென்கை. ஆக, சக்ரவர்த்தித் திருமகனுடைய நீர்மையும் நம்பெருமாள் பக்கலிலேகாணலா மென்கிறார்.

(நண்டையுண்டு நாரைபேர)நண்டைவிழுங்கின நாரையானது விழுங்கின கனத்தாலே மலைபோந்தாப்போலேபேர.இத்தால்-பாதக பதார்த்தத்தினுடைய கனம்சொல்லிற்று. (வாளைபாய) அந்நாரைக்குத் தன்மேலே நோக்கென்று நினைத்து பயப்பட்டு வாளையானது துள்ள. (நீலமேயண்டைகொண்டு கெண்டைமேயும்) அதின் மிகுதியைக்கண்டு, கெண்டையானது பயத்தாலே பரப்புமாறப் பூத்த நீலத்தி னிருட்சியை யண்டைகொண்டு, அரணுக்குள்ளே வர்த்திப்பாரைப்போலே, பயங்கெட்டு மேய்ந்து வர்த்திக்கிற தேசம். இத்தால் - ஸம்ஸாரிகளை நலிகிற அஹங்காரத்தைக்கண்டு பீதராய், முமுக்ஷுக்களாய் உபாஸநத்திலே இழிந்த ஸாதகரைக்கண்டு இவையிரண்டும் பயஸ்தாநமென்று ஸர்வேச்வரனையேயுபாயமாகப் பற்றி நிர்ப்பரராய், ஸ்வரூபாநுரூபமான பகவத்குணாநுபவமே யாத்ரையாய் வர்த்திக்கும் ப்ரபந்நர்க்குஸ்மாரகமாயிருக்கிறதாய்த்து-கெண்டைகளினுடையயாத்ரையென்கை. (அந்தண்நீரரங்கமே) அழகிதாய்ச்ரமஹரமான ஜலஸம்ருத்தியையுடைத்தானகோயில். தாபத்ரயாதுரர்க்கு தாபஹரமான தேசமென்கை. "நீலமேயண்டை கொண்டு" என்று, ச்யாமமாய் ஸுகுமாரமான நீலத்தை யண்டை கொண்டு என்கையாலே - பெருமாளுடைய ஸௌந்தர்யமே அபாச்ரயமும்,அத்தைஆச்ரயித்திருப்பார்க்குபோக்யமும அதுவே யென்று கருத்து. இப்பாட்டில் சொன்ன ஸ்வாபதேசங்கள் இவர்க்கு நிலமல்லாதபோது தேசத்தை யாச்ரயித்தநுபவிக்க இழிந்தவர்க்கு இப்பாட்டால் ஒருப்ரயோஜந மில்லை. ... ... (சஅ)

அரங்க - மறைய. நீலம் - கருநெய்தல். அதின்மிகுதி-நாரை, வாளை இவற்றின்திரள்.சப்தத்துக்கு அர்த்தம்வேறாயிருக்க, இப்படி ஸ்வாபதேசத்திலே ஒதுக்குவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இப்பாட்டிலித்யாதி.) நிலமல்லாதபோது-விவக்ஷையல்லாதபோது.

அ.—ஐம்பதாம்பாட்டு. ஆந்தரவிரோதத்தைப் போக்கவல்ல வவதார வைபவத்தையும், பாதகபதார்த்த ஸகாஸத்திலே நிர்ப்பயராய் வர்த்திக்கலாம்படி அபாச்ரயமான தேசவைபவத்தையும் சொன்னார் - கீழ்ப்பாட்டில்; இதில் - பாஹ்யவிரோதத்தைப் போக்கவல்ல வவதார வைபவத்தையும் ஸர்வஸமாச்ரயணீயமான தேசவைபவத்தையும் அருளிச்செய்கிறார்.

வெண்டிரைக்கருங்கடல்சிவந்துவேவமுன்னொருநாள்
திண்டிறற்சிலைக்கைவாளிவிட்டவீரர்சேருமூர்
எண்டிசைக்கணங்களுமிறைஞ்சியாடுதீர்த்தநீர்
வண்டிரைத்தசோலைவேலிமன்னுசீரரங்கமே. (௫0)

ப-ரை.—வெள் - வெளுத்த, திரை - திரைகளையுடைத்தாய், கரு-கறுத்த, கடல் - கடலானது, சிவந்துவேவ - சிவந்துவேம்படியாக, முன்னொருநாள் - இருபத்தெட்டாம் சதுர்யுகத்தில் த்ரேதாயுகத்திலே, திண்திறல்-மிக்கவலியை யுடைய, சிலை-ஸ்ரீசார்ங்கத்தை, கை-கையிலேவாங்கி, வாளிவிட்ட-அம்புகளையே வின, வீரர்-ஆண்பிள்ளையான சக்ரவர்த்தித் திருமகன, சேரும்-நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, ஊர் - ஊராவது; எண்திசைக்கணங்கள் - எட்டுத்திக்கிலுள்ள ஸமூஹங்களும் வந்து, இறைஞ்சி - பெருமாளைத் திருவடிதொழுது, ஆடு - தீர்த்தமாடி, தங்களபிமத விரோதியான ஸர்வபாபங்களையும் போக்கும், தீர்த்தம்-சுத்தியையுடைய, நீர் - நீரையுடைத்தாய, வண்டு - மதுபானமத்தமான வண்டுகள், இரைத்த - ப்ரீதிஉள்ளடங்காமே சப்திக்கிற, சோலைவேலி-சோலையால சூழப்பட்டிருப்பதாய், சீர் - இப்பாவனத்வ போக்யத்வங்களாகிற இநநன்மை, மன்னும் - நிதயமாய்ச்செல்லும். அரங்கம் - கோயிலேயாம். (௫0)

வ்யா.—(வெண்டிரைக்கருங்கடல்) வெளுத்ததிரைகளையுடைத்தான கருங்கடல். திரைகிளர்த்தியின் மிகுதிசொல்லிற்று. (சிவந்துவேவ) கறுத்தகடலோடு வெளுத்ததிரைகளோடு வாசியற அக்நியின்நிறமான சிவப்பே நிறமாய் மறுகும்படி தக்தமானபடி. இத்தால் - ஆச்ரிதரக்ஷணத்துக்கு வருணன் விரோதியாக அவனுக்கு இருப்பிடமான கடலை யழியச்செய்தபடி. (முன்னொருநாள் திண்டிறல் சிலைக்கைவாளிவிட்ட வீரர்சேருமூர்) இருபத்தெட்டாம் சதுர்யுகத்திலே மிக்கவலியையுடைய ஸ்ரீசார்ங்கத்தை, "சாபமாநய" "சாபமாநய"என்கிறபடியேவாங்கி அம்புகளையேவின வாண்பிள்ளை சேருமூர். "உண்மகிழ்ந்தநாதனூர்" என்று ஆச்ரிதரக்ஷணம்ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகப் பண்ணும் நீர்மையைச் சொல்லிற்று - கீழ்ப்பாட்டில்; இதில் - விரோதிநிரஸந ஸக்தியைச்சொல்லுகிறது. இத்தால்-அவதாரத்துக்குப் பிற்பாடரான ஆச்ரிதர்க்கு ஸ்வாநுபவவிரோதியான ஸப்தாதிகளில் ப்ராவண்யத்தைப் போக்குகைக்குக் கோயிலிலேநித்யவாஸம் பண்ணுகிறபடி யென்கை. திண்மைஎன்றும், திறல் என்றும் வலியைச் சொல்லுகையாலே - மிக்கவலியென்றபடி.

(எண்டிசைக்கணங்களு மிறைஞ்சியாடுதீர்த்தநீர்) எட்டுதிக்கிலு முள்ள ஸமூஹங்கள் வந்து பெருமாளைத் திருவடித்தொழுது தீர்த்தமாடி, தங்களபிமத விரோதியான ஸர்வபாபங்களையும் போக்கும் சுத்தியையுடைய நீரையுடைத்தாய். "సర్వశక్తిమయస్థామ స్సర్వతీర్థమయస్సరః। సర్వపుణ్యమయో దేశః సర్వదేవమయో హరిః" "ஸர்வஶக்திமயந்தாமஸ்ஸர்வதீர்த்தமயம்ஸர:। ஸர்வபுண்யமயோதேஶ; ஸர்வதேவமயோஹரி;" என்னக்கடவதிறே. ஸமூஹங்களாவன - ஐச்வர்யார்த்திகள், முமுக்ஷுக்கள், ஜந்மவர்த்தங்களால் யோக்யாயோக்யர் இவர்கள். (வண்டிரைத்த சோலைவேலி) மதுபாந மத்தமான வண்டுகள், ப்ரீதிஉள்ளடங்காமே சப்திக்கிறசோலையைச் சூழவுடைத்தாய். (மன்னுசீரரங்கமே) இப்பாவநத்வ போக்யத்வங்க ளாகிற இந்நன்மைகள் நித்யமாய்ச்செல்லும்கோயில். அநாத்மகுணோபேதர்க்கு பாவநமுமாய், ஆத்மகுணோபேதர்க்கு போக்யமுமான தேசமென்கை. ... ... (ருo)

அ.—ஐம்பத்தோராம்பாட்டு. கடலையடைத்து அக்கரையிலேயேறி ராவணனையழியச்செய்தவீரன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசமாய், சதுர்த்தசபுவநஸ்ரஷ்டாவான சதுர்முகன் தன் அதிகாரஸித்திக்காக ஆஸ்ரயித்ததேசம் கோயிலென்கிறார்.

சரங்களைத்துரந்துவில்வளைத்திலங்கைமன்னவன்
சிரங்கள்பத்தறுத்துதிர்த்தசெல்வர்மன்னுபொன்னிடம்
பரந்துபொன்னிரந்துநுந்திவந்தலைக்குமவார்புனல்
அரங்கமென்பர்நான்முகத்தயன்பணிந்தகோயிலே. (ருக)

ப-ரை.—வில்வளைத்து-ஸ்ரீசார்ங்கத்தை வளைத்து, சரங்களைத் துரந்து-அம்புகளை யெவி, இலங்கைமன்னவன - லங்காதிபதியான ராவணனுடைய, சிரங்கள் பத்து - பததுதலைகளையும், அறுதது - அறுக்க, பின்பு வரபலத்தாலே முளைக்க, உதிர்த்த - பனங்கனிகள் உதிர்த்தாப்போலே யுதிர்த்து, செல்வர்-வீரஸ்ரீயால பூர்ணரானவா, மன்னு - நித்யவாஸமபண்ணுகிற, பொன் - ஸ்ப்ருஹணீயமான, இடம - ஸ்தாநமாவது; பரந்து பரந்து - எஙகுமொக்கபபரந்து, வந்து - மாருதேவந்து, பொன-பொனகளை, நுந்த-தள்ளி, அலைக்கும-அலையாநின்றுள்ள, வார்புனல்-ப்ரவாஹரூபமான காவேரியால் சூழப்பட்டதாய், நான்கு வேதங்களையும ஒருக்காலே உச்சரிக்கைக்கீடான, நானமுகத்து - நான்கு முகங்களையுடையனாய, அயன-அஜனெனனும் பேரையுடையனான ப்ரஹ்மா, பணிந்த - பக்நாபிமாநனாய் வந்தாசரயிக்கும, கோயில் - கோயிலை, அரங்கமென பர் - ஸ்ரீரங்கமெனறு சொல்லா நின்றாகள்புராணவித்துக்கள். (ருக)

வ்யா.—(சரங்களைத்துரந்து வில்வளைத்து) ஸ்ரீசார்ங்கத்தை வளைத்து, அம்புகளையேவி. துரத்தல் - போக்கல். ஐச்வரமான ஸங்கல்பத்தாலன்றிக்கே ஆச்ரிதவிரோதியான ராவணனை அம்பாலே, பெறும்பேறுபெற்றானாகக்கைதொட்டுக்கொன்றபடி. (இலங்கை

மன்னவன்) லங்கையையண்டைகொண்டால் ஸ்த்ரீகளுக்கும் எதிரிகளைஜெயிக்கலாம், வெளிநிலத்திலும்எதிரிகளைஜயிக்கவல்லவாண்பிள்ளை ராவணன். அத்யக்ஷனவன். "ల౦కాం రావణపాలితామ్" "லங்காம்ராவணபாலிதாம்." (சிரங்கள் பத்தறுத்துதிர்த்த செல்வர்) அவன்தலைகள் பத்தையும் அறுத்தபின்பு வரபலத்தாலே சதசாகமாக முளைக்க முளைக்க, பனங்கனியுதிர்த்தாப்போலே யுதிர்த்த வீரஸ்ரீயால் பூர்ணரானவர். (மன்னுபொன்னிடம்) அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்ப்ருஹணீயமான ஸ்தானம். ரக்ஷகாபேக்ஷையுடைய சேஷபூதனுக்கும் ரக்ஷ்யாபேக்ஷையுடைய சேஷிக்கும் ஸ்ப்ருஹணீயமான விடம். இத்தால் - அவதாரத்துக்குப் பிற்பாடரான அநந்ய ப்ரயோஜநர்க்கு ப்ரபலப்ரதிபந்தகமாய், விஷயாந்தரப்ரவணமான மநஸ்ஸைபரிகரமான இந்த்ரியங்களோடே யழியச்செய்கைக்கு வர்த்திக்கிற தேசமென்கை. "తమేన్ద్రియాననం ఘోరం యో మనోరజనీచరమ్। వివేకశరజాలేన శమం నయతి యోగినామ్" "தமேந்த்ரியாநநம் கோரம் யோமநோரஜநீசரம்। விவேகஶரஜாலேந ஶமம்நயதியோகிநாம்" என்னக்கடவதிறே. "ఆత్మైవరిపురాత్మనః" "ஆத்மைவரிபுராத்மநஃ."

(பரந்துபொன் நிரந்து நுந்திவந்தலைக்கும்வார்புனல்) தன்னபிநிவேசமெல்லாம் கொண்டு எங்குமொக்கபபரந்து மாறாதேவந்து பொன்களைக்கோயிலிலே தள்ளி அலையெறியாநின்றுள்ள காவேரி. வார்புனல் - ப்ரவாஹரூபமான ஜலம். அதாகிறது - காவேரி. (அரங்கமென்பர் நான்முகத்தயன்பணிந்த கோயிலே) உபயபாவநாநிஷ்டனான ப்ரஹ்மாவானவன் தன்னதிகாரத்துக்குவரும் விரோதிகளைப்பரிஹரிக்கைக்குப்ப்ரஹ்மபாவனைக்கும் பலமானமோக்ஷத்துக்குமாக சதுர்த்தசபுவநஸ்ரஷ்டாவென்றும், நாலுவேதங்களையும் ஒருக்காலே உச்சரிக்கைக்கீடான நான்கு முகத்தையுடையனென்றும், அஜனென்றும், தன்னைஸர்வாதிகனாகவபிமாநித்திருக்கிறவன் பக்நாபிமாநனாய் வந்தாச்ரயிக்குங் கோயிலை "ஸ்ரீரங்கம்" என்று நின்றார்கள் புராணவித்துக்கள். "రతింగత ఇతిరంగమ్" "ரதிங்கத இதிரங்கம்." "క్షీరాబ్ధేర్మణ్డలాద్భానోర్యోగినాం హృదయాదపి। రతిం గతో హరిర్యత్ర రఙ్గమిత్యభిధీయతే" "க்ஷீராப்தேர் மண்டலாத்பாநோர்யோகிநாம் ஹ்ருதயாதபி। ரதிங்கதோஹரிர்யத்ரரங்க மித்யபிதீயதே." ... ... (ருக)

அ.—ஐம்பத்திரண்டாம்பாட்டு. ராமாவதாரத்துக்குப்பிற்பாடர்க்குக் கோயிலிலே வந்து உதவினபடிசொல்லிற்று - கீழ்மூன்று

ஐம்பத்தோராம்பாட்டு. மநஸ்ஸு சத்ருவோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ఆత్మైవరిపురాత్మనః- ஆத்மைவரிபுராத்மநஃ என்று.) நிரந்து-நிறைந்தென்றாய் (மாறாதேயென்கிறது.) ... ... (ருக)

பர்ட்டாலே; இனியிரண்டுபாட்டாலே - க்ர்ஷ்ணாவதாரத்துக்குப்பிற் பாடர்க்குதவும்படி சொல்லுகிறது. அநந்தரம் கீழ்ப்பாட்டோடு ஸங்கதியென்னென்னில்; சதுர்த்தசபுவநாத்யக்ஷனாய் ஜ்ஞாநாதிகனான ப்ரஹ்மாவுக்கு ஆச்ரயணீயமானவளவேயன்றிக்கே, அநந்யப்ரயோஜநராய் அநந்யஸாதநராயிருந்துள்ளவர்களுக்கு அநுபவஸ்தாநம் கோயிலென்கிறார்.

பொற்றையுற்றமுற்றல்யானைபோரெதிர்ந்துவந்ததைப்
பற்றியுற்றுமற்றதன்மருப்பொசித்தபாகனூர் •
சிற்றெயிற்றுமுற்றல்மூங்கில்மூன்றுதண்டரொன்றினர்
அற்றபத்தர்சுற்றிவாழுமந்தணீரரங்கமே. (ருஉ)

ப-ரை.—பொற்றையுற்ற - கற்பாறையிலே வர்த்திக்கையாலே, முற்றல்- திண்ணிதான, யானை-ஆனையாய், போரெதிர்ந்துவந்ததை- யுத்தத்திலே யெதிர்த்துவந்தத்தை, பற்றி - மதியாதே சென்று பற்றி, உற்று - நாலுகாலுக்கு முள்ளான அதினுடலிலே புக்குநுழைந்து, மற்று - அதுக்குமேலே, அதன - அதினுடைய, மருப்பு-கொம்பை, ஒசித்த-அநாயாஸேநமுறித்த, பாகனூர்-பாகன்வாத்திகிற தேசமாவது; சிறு-சிறுகின, எயிறு-கண்களையுடைத்தாய், முற்றல்-திண்ணிதான, மூங்கில் மூன்றுதண்டர - மூங்கில்தண்டு மூன்றுதரித்த ஸந்யாஸிகளும், ஒன்றினர் - இதத்தசமே பரமப்ராப்யமென்று வாது சேர்ந்தவர்களும், அற்ற - புருஷார்த்தாந்தரங்களில் பற்றற்று, பத்தர் - பெருமாளே ப்ராப்ய ப்ராபகமென்றிருக்குமவர்களும், சுற்றிவாழும் - கோயிலவாஸமே வாழ்வாக வர்த்திக்கிற, அம் - தர்சநீயமாய, தண - சரமஹரமான, நீர் - ஜலஸம்ர்த்தியையுடைய, அரங்கம் - கோயிலாம். (ருஉ)

வ்யா.—(பொற்றையுற்றமுற்றல் யானை) கற்பாறையிலே வர்த்திக்கையாலே திண்ணிதான ஆனை. மநுஷ்யஸஞ்சாரமின்றிக்கே மரங்களாலே நெருங்கின காட்டிலே வர்த்திக்கையாலே மநுஷ்யரைக்கண்டு கண்கலங்கிவர்த்தித்தவானை யென்றுமாம். பொற்றை-கற்பாறையும், கரிக்காடும. (போரெதிர்ந்துவந்ததை) ரஜகனைப்போலன்றியே யுத்தத்திலே யெதிர்த்து வந்தத்தை. (பற்றியுற்று) மதியாதேசென்று பற்றி, நாலுகாலுக்கு முள்ளான வதினுடலிலே புக்குநுழைந்து. (மற்றதன் மருப்பொசித்தபாகனூர்) அதுக்குமேலே, அதினுடைய ஹிம்ஸாபரிகரமான கொம்பை அநாயாஸேந முறித்தபாகன் வர்த்திக்கிறதேசம். "பாகன்" என்று - அதுக்கு ரக்ஷகனானவன், அதினளவறிந்துஇடம்கொள்ளுமாப்போலேஇடங்கொண்டுஅத்தை யழித்தபடியாலே சொல்லுகிறது. இத்தால்-க்ர்ஷ்ணாவதாரத்தில் பிற்பாடரானார்க்குப்பெருமாள்ஸ்வாநுபவ விரோதிவர்க்கத்தை குவலயாபீடத்தையழித்தாப்போலேயழியச்செய்யுமவனென்கை.

ஸ்ரீ வஸுதேவரும் தேவகிப் பிராட்டியும் ஸ்ரீமதுரையில் பெண்களும் ரங்கமத்யத்திலே க்ருஷ்ணனைக்காணவாசைப்பட்டிருக்க வாசலிலே இடைச்சுவராயிறே குவலயாபீடம் நின்றது. "సఖ్యోపశ్యత యువేవ వసుదేవోప్యభూత్ప్రాదురాసీజ్జనార్దనః" "ஸக்யஹேபஶ்யதயுவேவவஸுதேவோபூத்ப்ராதுராஸீஜ்ஜநார்த்தந:."

(சிற்றெயிற்றுமுற்றல் மூங்கில் மூன்றுதண்டர்) சிறுகின கண்களையுடைத்தாய்த் திண்ணிதான மூங்கில்தண்டுமூன்றுதரித்த ஸந்ந்யாஸிகள். "மூங்கில் மூன்றுதண்டா" என்கிறவித்தால்-கீழுள்ள ஆச்ரமத்ரயத்தையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது. "சிற்றெயிற்றுமுற்றல" என்கிறவித்தால்-"ఏకేన బ్రహ్మదండేన సర్వాస్త్రాణి హతాని మే" "ஏகேநப்ரஹ்மதண்டேநஸர்வாஸ்த்ராணிஹதாநிமே" என்கிறந்யாயத்தாலேஎதிர்த்தவிரோதிவர்க்கத்தைத் தானே யழியச்செய்யவற்றாய், தனக்கழிவின்றிக்கே யிருக்குமென்னு மத்தை நினைக்கிறார். (ஒன்றினர்) பகவத்விஷயத்திலே ஏகாந்தஹ்ருதயரானவர்கள் என்னுதல், தேசாந்தரங்களைவிட்டு இத்தேசமே ப்ராப்யமென்று வந்து சேர்ந்தவர்களென்னுதல். (அற்றபத்தர்) புருஷார்த்தாந்தரங்களிலும் ஸாதநாந்தரங்களிலும் பற்றற்றுப் பெரியபெருமாளே ப்ராப்யமும்ப்ராபகமுமென்று இருக்குமவர்கள். த்ரிதண்டதாரிகளாய் பகவத்விஷயத்திலே ஏகாந்தஹ்ருதயராய்பரவஸ்துநிரூபணம் த்ருடமாகபுத்திபண்ணும்ஸந்ந்யாஸிகளென்றுமாம். (சுற்றிவாழும்) ஸர்வாவஸ்தையிலும் விடாதே கோயிலில்வாஸமே வாழ்வாகஇருக்குமவர்களென்னுதல்; தேசஸம்ர்த்தியைமநோரதித்து அதுவேபோக்யமாக விருக்குமவர்களென்னுதல். சுற்றல் - எண்ணல். (அந்தண்நீரரங்கமே) தர்சநீயமாய்ச்ரமஹரமான ஜலஸம்ர்த்தியையுடையகோயில். (ருஉ)

அ.—ஐம்பத்துமூன்றும்பாட்டு. அதிருத்தாழ்வானுடைய அபிமதவிரோதியாய்ப்ரபலமானபாண ப்ரமுகவர்க்கத்தைப் போக்கினாப்போலே,இன்றுஆச்ரிதருடைய போகவிரோதியைப்போக்குகைக்கு அந்தக்ர்ஷ்ணன்நித்யவாஸம்பண்ணும்தேசம் கோயிலென்கிறார்.

ஐம்பத்திரண்டாம்பாட்டு. குவலயாபீடம் அநுபவவிரோதியாயிருந்ததோவென்ன;அருளிச்செய்கிறார்(ஸ்ரீவஸுதேவருமித்யாதி.) "மூங்கில்" என்கையாலே - பலாசதண்டத்தை யுடையப்ரஹ்மசாரியையும், "மூன்றுதண்டர்" என்கையாலே - ஒருதண்டுடைய க்ரஹஸ்தாஶ்ரமத்தையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது. வஸிஷ்டனுடைய ஏகதண்டத்தாலே விச்வாமித்ரனுடைய அஸ்த்ரங்கள் நசிக்கையாலே (సర్వాస్త్రాణి హతాని - ஸர்வாஸ்த்ராணிஹதாநி என்கிறது) "ஒன்றினர் அற்றபத்தர்" என்று - தனித்தனியேயாதல்; ஸந்ந்யாஸிகளுக்கு விசேஷணமாதல். பற்றுகை - த்ர்ணமாக விசாரிக்கை. ()

மோடியோடிலச்சையாயசாபமெய்திமுக்கணுன்
கூடுசேனைமக்களோடுகொண்டுமண்டிவெஞ்சமத்
தோடவாணனுயிரங்கரங்கழித்தவாதிமால்
பீடுகோயில்கூடுநீரரங்கமென்றபேரதே. (௫௯)

ப-ரா.—சாபமெய்தி - ப்ரஹ்மாவாலே சபிக்கப்பட்டு, கையும் கபாலமுமாய் இரந்து திரிகையாலே, இலச்சையாய - லஜ்ஜாவிஷ்டனாய், முக்கணுன்-த்ரிநேத்ரதாரியான ருத்ரன், மோடியோடு - காளியோடே, மக்களோடு கூடு-மக்களோடேதிரண்ட, சேனைகொண்டு - ஸேனையையுங்கொண்டு, வெஞ்சமத்து - க்ரூரமான யுத்தத்திலே, மண்டியோட - அலைகுலையத் தலைகுலைய ஓட, வாணன - பாணாஸுரனுடைய, ஆயிரம் கரம் கழித்த - ஆயிரமதோள்களையும் கழித்த, ஆதிமால் - ஜகத்காரண பூதனான ஸர்வேச்வரனுடைய, பீடுகோயில்-பெரிய கோயிலாவது, கூடு - ஸஹ்யத்தினின்றும் வந்ததும் வர்ஷஜலத்தோடு கூடினதுமான, நீர் - நீரையுடைத்தான, அரங்கமென்றபேரது-திருவரங்கமென்னும் திருநாமத்தையுடையது. (௫௯)

வ்யா.—(மோடியோடிலச்சையாயசாபமெய்தி) ஸாத்விகர்க்கு தர்சநமேதொடங்கி லஜ்ஜையாம்படி அவர்களால் அபரிக்ராஹ்யையான சாபத்தைப்ராபித்தகாளியோடே. தமஃப்ரசுரையாகையாலும், துராசாரையாகையாலும், ஸாத்விகரால் உபேக்ஷணீயையாயிறே அவளிருப்பது. (சாபமெய்தி-இலச்சையாய-முக்கணுன்) "[illegible]" "கபாலீத்வம் பவிஷ்யஸி" என்றுப்ரஹ்மாசபிக்கையாலே லஜ்ஜாவிஷ்டனான லலாடநேத்ரனென்றுமாம். ஆகமாதிமுகத்தாலே தன்னைஸர்வேச்வரனாக வுபதேசித்து, லலாடநேத்ரத்வ கங்காதரத்வாதிகளாலே தன்னுடையஶக்திகளையு மாவிஷ்கரித்து, லோகத்தை யடங்கக் கும்பிடுகொள்ளுகிறவனுக்கு ப்ரஹ்மசாபத்தாலே க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வமும் ஶாஸ்த்ரவச்யதையும் ப்ரகாஶித்தால் லஜ்ஜாவிஷ்டனாகச்சொல்லவேணுமோ. (கூடுசேனைமக்களோடு கொண்டுமண்டிவெஞ்சமத்தோட) மக்களோடே திரண்ட ஸேனையையுங்கொண்டு அலைகுலையத்தலைகுலைய யுத்தத்திலேயோட. நம்பிமூத்தபிரானும் க்ர்ஷ்ணனும் விஜயத்திலே மண்டினவாறே ருத்ரனும்பரிகரமும் ஓடுகையிலேமண்டினபடி.

(வாணனுயிரங்கரங்கழித்த) பாணனுடைய ஆயிரந்தோள்களையும் கழித்த. பாணனுடைய ரக்ஷணத்திலே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின ருத்ரனுடைய அபிமாநத்தைக்கழித்தான்; தோள்வலிகொண்டாடின பாணனுடைய தோள்களையும் கழித்தான். (ஆதிமால்) ஜகத்காரணபூதனான ஸர்வேச்வரன். "[illegible]" "க்ர்ஷ்ண ஏவஹிலோகாநாம் உத்பத்திரபிசாப்யய:" என்னக்கடவதிறே. (பீடுகோயில்) பெரியகோயில். பீடு-பெருமை. (கூடுநீரரங்கமென்றபேரதே) ஸஹ்யத்தினின்றும் வந்ததும் இப்பாலுண்டானவர்ஷத்தாலு மாகக்கூடின நீரையுடைத்தான திரு

வரங்கமென்னும் திருநாமத்தையுடைத்து. "சாபமெய்தி - இலச்சையாய-முக்கண்ணன் - மோடியோடும் - மக்களோடும் - கூடுசேனைகொண்டு - வெஞ்சமத்து - மண்டி - ஓடவாணனாயிரங்கரங் கழித்த வாதிமால் - கூடுநீர் - அரங்கமென்றபேரதான-பீடுகோயில்" என்றந்வயம். ஆக இரண்டுபாட்டாலும் செய்ததாய்த்து - ஆச்ரிதர்க்கு விரோதிகளானவர்களைத் தானேயே வேண்டுவது, எதிர்த்தலை திர்யக்காகவுமாம், ஸர்வாதிகனான ருத்ரனாகவுமாம், அழியச்செய்கைக்குருவலயாபீடம் *கொலையானையாய்த்தோற்றுகையாலேகொன்றருளினான். க்ர்ஷ்ணனைத் தோற்பித்து பாணனைரக்ஷிக்கக்கடவோமென்று வந்த ருத்ரன் தோற்றுப்போம்படிபண்ணினான். "[illegible]" "பாராயமமகிமபுஜை:" என்று தோள்வலிகொண்டுவந்த பாணனுடையதோள்களைக்கழித்தான். ஆக அவர்களுடையநினைவு அவர்கள்தலையிலே யாக்குமவனென்னை. ... ... (௫௩)

அ.— ஐம்பத்துநாலாம்பாட்டு. ஸாத்விகர்க்கு துஷ்ப்ராபமாம்படியான அரணையுடையலங்கையை அம்பாலேயழித்த தஶரதாத்மஜன், பிற்பாடர்க்கு ஸ்வபோகவிரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யமாகிற அரணையழிக்கைக்கும், லங்கையிலே பண்ணின ஆயாஸத்தாலே வந்த ச்ரமந்திரக்காவேரி சிசிரோபசாரம் பண்ணுகைக்காகவும் வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறதேசம் கோயிலென்கிறார். கீழிரண்டுபாட்டால் - பாஹ்யமான ஸ்வபோகவிரோதிகளையழியச்செய்தபடி சொல்லிற்று; இதில்-ஸ்வபோகத்தில் "[illegible]" "மமேதம்" என்றுவரும ஆந்தரமானஸ்வாதந்த்ர்யத்தை லங்கையிலரணையழித்தாப்போலே யழிக்குமென்கிறது.

இலைத்தலைச்சரந்துரந்திலங்கைகட்டழித்தவன்
மலைத்தலைப்பிறந்திழிந்துவந்துநுந்துசந்தனம்
குலைத்தலைத்திறுத்தெறிந்தகுங்குமக்குழம்பினோ
டலைத்தொழுகுகாவிரியரங்கமேயவண்ணலே. (௫௪)

ப-ரை.—இலை - இலைபோலே யிருக்கிற, தலை - தலையையுடைத்தான, சரம் - திருச்சரங்களை, துரந்து - ஏவி, இலங்கைகட்டு - லங்கையின அரணை, அழித்தவன் - அழித்ததசரதாத்மஜனும்; மலைத்தலைபிறந்து-ஸஹ்யபர்வதத்திலேபிறந்து, வர்ஷத்திலே வேரோடே பறியுண்டு, இழிந்து வந்து - அந்நீரோடே யிழிந்துவந்து, நுந்து - தள்ளாநின்றுள்ள, சந்தனம் - சந்தனமரங்கள், குலைத்து - குங்குமப்படர்கொடியை நீவந்து குலைத்து, அலைத்து - சுற்றுமலைத்து, இறுத்து - முறித்து, எறிந்த - வீசின, குங்குமக்குழம்பினோடு - குங்குமரஜஸ்ஸுக்களைக் குழம்பாக்கி அதனோடே கூட, அலைத்தொழுகு - அலைத்துக்கொண்டுவாரா நின்றுள்ள, காவிரி - திருக்காவேரியால் சூழப்பட்ட, அரங்கம் மேய - கோயிலிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, அண்ணல் - ஸ்வாமி, தனபக்கல்ருசியில்லாதார்க்கு ருசியையுண்டாக்குகைக்கும், ருசிபிறந்தார்க்கு ஆச்ரயணீயனாகைக்கும் உரியனென்கிறார். (௫௪)

வ்யா.— (இலைத்தலைச்சரந் துரந் திலங்கைகட்டழித்தவன்) இலைபோலேயிருக்கிற தலையையுடைத்தான திருச்சரங்களாலேயேவி லங்கையி லரணையழித்த தசரதாத்மஜன. இலைத்தலைச்சரம்-வாயம்பு. கட்டு - அரண். இவ்வபதாநத்தால் - ராமாவதாரத்தைச் சொல்லிற்று, ஸ்வபோகத்தை "மமேதம்" "மமேதம்" என்ற சூர்ப்பணகியை யழியச்செய்தவனே அழியச்செய்யவேணுமென்று நினைத்து. (மலைத்தலைப் பிறந்திழிந்து வந்து நுந்து சந்தநம்) ஸஹ்யத்திலே பிறந்து வர்ஷத்திலே வேரோடேபறியுண்டு அந்நீரோடே யிழிந்து வந்து தள்ளாநின்றவுள்ளசந்தநம.

(குலைத்தலைத்திறுத்தெறிந்த குங்குமக் குழம்பினோடலைத்து ஒழுகுகாவிரி) குங்குமப்படர்கொடியை நீர்வந்து குலைத்துச் சுற்று மலைத்துமுறித்தெறிந்த குங்குமரஜஸ்ஸுக்களாக குழம்பாக்கி அத்தோடேகூட அலைத்துக்கொண்டுவாராநின்ற காவேரி. இதநால்-லங்கையையழித்த சரமந்த்ரவும், அவன் திருமேனியில் ஸௌகுமார்யத்துக்கு ஸத்ர்சமாகவும, சந்நநகுங்குமங்களாலே ப்ரீதிப்ரோரிதையாயக்கொண்டு காவேரி அடிமை செய்யும்படியைச் சொல்லிற்று. (அரங்கமேயவண்ணலே) கோயிலிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்வாமீ. காவேரிஸஹ்யத்தில்நின்றும் அடிமை செய்கைக்கு வந்த தூரத்தோபாதி போருமாய்த்து - க்ஷீராப்தியில்நின்று மடிமை கொள்ளுகைக்கு வந்த தூரம். அண்ணல-ஸ்வாமி. ஸம்ஸாரத்தில் தன்பக்கலில் ருசியில்லாதார்க்கு ருசிஜநகனுகைக்கும், ருசிபிறந்தார்க்கு ஆச்ரயணியனுகைக்கும், ஆச்ரிதரை அநுபவபரராக்கு தமாகவடிமை கொள்ளுகைக்கு மூரியவனென்னை ... ... (ருச)

அ.—ஐம்பத்தஞ்சாம்பாட்டு. இப்படி ஆச்ரிதார்த்தமாகக்கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியைக்காட்டி, லக்ஷ்மி பூமி நீளாநாயகனுயிருந்துவைத்து எனக்கு மறுநகமொண்ணுதபடி யென்னை அங்கீகரித்தருளிறுனென்கிறார்.

மன்னுமாமலர்க்கிழத்திவையமங்கைமைந்தனுய்ப்
பின்னுமாயர்பின்னைதோண்மணம்புணர்ந்ததன்றியும்
உன்னபாதமென்னசிந்தைமன்னவைத்துநல்கினுய்
பொன்னிசூழரங்கமேயபுண்டரீகனல்லையே. (ருரு)

ப-ரை.—மன்னு-மென்மையுளித்ரநாற்றங்களையுடைத்தாகையாலே,மாச்லாக்யமான,மலர்க்கிழத்தி-தாமரையமலரைப்பிறப்பகமாகவுடைய பெரியபிராட்டியாருக்கும, வையமங்கை - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கும், மைந்தனுய் - இஷ்டனுய், பினனும் - அதுக்குமேலே, ஆயா - இடைச்சேரியில் பிறந்த, பின்னை

ஐம்பத்துநாலாம்பாட்டு. ஸ்வபோக்த்ர்த்வ விரோதி போக்குகைக்கு, வேறொரு அவதாரமாகாதோ, ராமாவதாரமாகவேணுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவ்வபதாநத்தாலித்யாதி.)குங்குமரஜஸ்ஸு - குங்குமதூளென்றபடி. ... ... (ருரு)

தோள் - நப்பின்னைப் பிராட்டி திருத்தோளோடே, மணம் புணர்ந்து-ஸம்ச்லே ஷித்து, அதன்றியும் - அதுக்குமேலேயும், உன்னபாதம்-ஸுநிபோக்யமான உன திருவடிகளை, என்னசிந்தை - நித்யஸம்ஸாரியான வென்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே, மன்னவைத்து - பொருந்தும்படி வைத்து, நல்கினாய் - பக்ஷபதித்தாய்; பொன்னி - காவேரியாலே, சூழ் - சூழப்பட்ட, அரங்கம் - கோயிலிலே, மேய-நித்யவாஸம் பண்ணின, புண்டரீகனல்லையே - புண்டரீகாவயவனல்லையோ.(ருரு)

வ்யா.—(மன்னுமாமலர்க்கிழத்தி) மென்மை குளிர்த்தி நாற்ற மென்கிற விவற்றால் ச்லாக்யமான தாமரைப்பூவில் பிறப்பை யுடையளான பெரியபிராட்டியாராகிற மஹிஷி. "கர்தாபிஷேகாம் ஹிஷீ" "க்ர்தாபிஷேகாம் ஹிஷீ" என்கிறபடியே ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கு முரியவளென்கை. கிழத்தி - உரியவள். (வையமங்கைமைந்தனாய்) ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டிக்கு அபிமதனாய். "யுவதிஸ்ச குமாரிணீ" "யுவதிஸ்ச குமாரிணீ" என்கிற விவள்பருவத்தோடே சேர, "யுவாகுமார:" "யுவாகுமார:" என்கிற பருவத்தையுடைய காந்தனாய். மைந்தன்-இளையோன். (பின்னும்) அதுக்குமேலே. ஸர்வாதிகத்வத்துக்கும் போகபௌஷ்கல்யத்துக்கும் இவர்களிருவருமே யமைந்திருக்க அதுக்குமேலே. "அஸ்யேஶாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ" "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" "அஸ்யேஶாநாஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ" "ஹ்ரீஶ்சதேலக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" "தேவிமாராவார் திருமகள்பூமி."(ஆயர்பின்னை தோள் மணம்புணர்ந்து) அபிஜாதையான நப்பின்னைப் பிராட்டியோடே கலந்து போரும் போகபௌஷ்கல்யத்தையுடையனாய.

(அதன்றியும்) உனக்கபிமத விஷயங்களை குறைவற்றிருக்கச் செய்தே அதுக்குமேலேயும். (உன்னபாதமென்ன சிந்தைமன்ன வைத்து நல்கினாய்) "அமரர்சென்னிப்பூ" என்கிறபடியே ஸுநி போக்யமான உன்திருவடிகளை நித்யஸம்ஸாரியா யிருக்கிற வென்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே க்ஷணகாலம் விஶ்லேஷமில்லாதபடி வைத்து என்பக்கலிலே பக்ஷபதித்தாய். வாத்ஸல்யம் தந்தாமுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும் எதிர்த்தலையில்தண்மையையும் பார்க்க வொட்டாதிறே.(பொன்னிசூழரங்கமேயபுண்டரீகனல்லையே) ச்ரமஹரமான காவேரியாலே சூழப்பட்டகோயிலிலே நித்யவாஸம்பண்ணின புண்டரீகாவயவனல்லையோ. புண்டரீகாவயவ ப்ராசுர்யத்தாலேபுண்டரீகவ்யபதேஶம் "ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம" "விஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம" "ஆநந்தோப்ரஹ்ம" "விஜ்ஞாநம்ப்ரஹ்ம" இதிவத், திவ்யாவயவங்களுக்கு ச்ரமஹரமான தேசவாஸத்தால் பிறந்த செவ்விக்குமேலே என்னோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்தாலேயும் புதுக்கணித்ததென்கை. ... (ருரு)

ஐம்பத்தஞ்சாம்பாட்டு. மன்னுமாமலர் - மாமலரிலே மன்னு கிற கிழத்தி. இவர்களிருவரும் ஆதிக்யத்துக்கும் போகத்துக்கும் அமைந்திருப்பார்களென்கிறதுக்கு ப்ரமாண மருளிச்செய்கிறார், (அஸ்யேஶாநா - அஸ்நேசாநேத்யாதி.) ... ... (ருரு)

அ.—ஐம்பத்தாறும்பாட்டு. இனி மேலாறுபாட்டாலே-திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை யநுபவிக்கிறார். இதில் முதற்பாட்டால்-ஆச்ரிதவிரோதியான ராவணனையழியச்செய்தசக்ரவர்த்தித்திருமகன்,பின்புள்ளாரான அநந்யப்ரயோஜநர்க்குஸ்வப்ராப்திவிரோதிகளைப்போக்கி அநுகூலவ்ர்த்தி கொள்ளுகைக்குத் திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை யநுபவிக்கிறார்.

இலங்கைமன்னனைந்தொடைந்துபைந்தலைநிலத்துகக்
கலங்கவன்றுசென்றுகொன்றுவென்றிகொண்டவீரனே
விலங்குநூலர்வேதநாவர்நீதியானகேள்வியார்
வலங்கொளக்குடந்தையுட்கிடந்தமாலுமல்லையே. (௫௬)

ப-ஸா.—அன்று - வரங்கொடுத்த தேவதைகளும் குடியிருப்பு இழக்கும்படியானதசையிலே, சென்று - ஸேதுபந்தநத்தைப் பண்ணிச்சென்று, இலங்கைமன்னன் - லங்கைக்கு நிர்வாஹகனான ராவணன், கலங்க-பயப்படும்படிக்கீடாக, அவனுடைய, பை-வலிதான, ஐந்தொடைந்து தலை - பத்துத்தலைகளும், நிலத்து-பூமியிலே, உக-உதிர்ந்து உருமாய்ந்துபோம்படி,கொன்று—, வென்றிகொண்ட - ஜயத்தை லபித்த, வீரனே - வீரத்தன்மையையுடையவனே; வைதிககர்மாநுஷ்டாதாக்களென்று தோற்றும்படியான, நூல் - யஜ்ஞோபவீதத்தை, விலங்கர் - சரீரத்திலே யுடையவர்களாய், வேதநாவர் - ஸர்வகாலமும் வேதமோதுகிற நாக்கையுடையராய், நீதியான - ஸர்வகர்ம ஸமாராத்யன் ஸர்வேச்வரனென்று, கேள்வியார் - ஸதாசார்யோபதேச முடைய ப்ராஹ்மணருடைய, வலங்கொள - அநுகூலவ்ர்த்தியை அங்கீகரிக்கைக்காக, குடந்தையுள் - திருக்குடந்தையிலே, கிடந்த - கண்வளர்ந்தருளுகிற, மாலல்லையே-ஸர்வாதிகனல்லையோ. (௫௬)

வ்யா.—(இலங்கைமன்னன்) குளவிக்கூடுசேர்த்தாப்போலே ஹிம்ஸகர் சேரவர்த்திக்கும் லங்கைக்கு நிர்வாஹகனான ராவணன். "रावणो राक्षसेश्वरः" "ராவணோராக்ஷஸேஸ்வர:" என்கிறபடியே அந்ததுர்வர்க்கத்துக்கடையநிழலாயிருக்குமவனிறே.(ஐந்தொடைந்து பைந்தலைநிலத்துக) அறுக்கவரிதான பத்துத்தலையையும் பூமியிலேயுதிர்த்து உருமாய்ந்துபோம்படி. பைந்தலை-வலியதலை. "ஐந்தொடைந்து" என்று-"दशेन्द्रियाननम्""தசேந்த்ரியாநநம்"என்கிறபடியே அநந்யப்ரயோஜநர்க்கு பாதகமான சிலவஞ்சகங்களைநினைக்கிறாராய்த்து. (கலங்கவன்றுசென்றுகொன்று வென்றிகொண்ட வீரனே)பயமிருக்கும்படி யறியாதவன் பயத்தாலே போக்கற்றுக் கலங்கும்படி,இவனுக்கு வரங்கொடுத்த தேவதைகளும் குடியிருப்பிழக்கும்படியானதசையிலே ஜநஸ்தாநவதத்தையும் ஸேதுபந்தநத்தையும் பண்ணிச் சென்றுஅவனைக்கொன்று விஜயத்தை லபித்த ஆண்புலியானவனே.

ஐம்பத்தாறும்பாட்டு. சிலவஞ்சகங்கள் – மநஸ்ஸு முதலான தசேந்த்ரியங்களை நினைக்கிறாரென்றுஸ்வாபதேசம்.

(விலங்குநூலர்) ஸர்வகாலமும் வைதிக கர்மாநுஷ்டா தாக்களென்று தோற்றும்படியான யஜ்ஞோபவீதத்தை சரீரத்துக்கு நிரூபகமாக வுடையராய். விலங்கு - உடம்பு. (வேதநாவர்) ஸர்வகாலமும் வேதபாராயணம் பண்ணுகையாலே வேதோச்சாரணத்தை நிரூபகமாக வுடையராய். (நீதியானகேள்வியார்) ஸர்வ கர்மஸமாராத்யன் ஸர்வேஶ்வரனென்று ஸதாசார்யோபதேஶமுடைய ப்ராஹ்மணர். (வலங்கொளக் குடந்தையுள் கிடந்த மாலுமல்லையே) அவர்களுடைய அநுகூலவ்ருத்தியை ஸ்வீகரிக்கைக்காகத் திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வாதிகனல்லையோ. வலம் - அநுகூலம். சக்ரவர்த்தித் திருமகனுடைய ஆண்பிள்ளைத் தனத்தை ஆராவமுதாழ்வார்பக்கலிலே யநுபவித்தபடி சொல்லிற்றாய்விட்டது. ... ... (ருசு)

அ.—ஐம்பத்தேழாம்பாட்டு. ப்ராப்திவிரோதியைப் போக்கி அநுகூலவ்ருத்தி கொள்ளுமளவன்றியே, நித்யாநபாயிநியான பிராட்டியோட்டைஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு இடைச்சுவரான ராவணனை யழியச்செய்தாப்போலே, பிற்பாடரான ஆச்ரிதர்க்கு அநுபவ விரோதிகளைப் போக்குகைக்காகத் திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை யநுபவிக்கிறார்.

சங்குதங்குமுன்கைநங்கைகொங்கைதங்கலுற்றவன்
அங்கமங்கவன்றுசென்றடர்த்தெறிந்தவாழியான்
கொங்குதங்குவார்குழல்மடந்தைமார்குடைந்தநீர்
பொங்குதண்குடந்தையுட்கிடந்தபுண்டரீகனே. (ருஎ)

ப-ரை.—சங்கு - சங்குவளைகள், தங்கு - கழலாதே யிருக்குமுள்ள, முன்கை - முன்கையையுடையளாய, நங்கை- ரூபகுணத்தாலும் ஆத்மகுணத்தாலும் பூர்ணையான பிராட்டியுடைய,கொங்கை தங்கல்-ஸ்தநங்களோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கையை, உற்றவன் - விரும்புற்ற ராவணனுடைய, அங்கம் மங்க - சரீரம் அழிகைக்காக, அன்று - பிராட்டி தலைப்பின்னலாலே உச்சலுக்கிட்டுக்கொண்டு முடிய நினைத்தகாலத்திலே, சென்று - அவனிருந்த விடத்தே சென்று, அடர்த்து - அடைமதிள் படுத்தி, எறிந்த - அவன தலையை யறுத்த, ஆழியான் - கடலைப்போலே ச்ரமஹரமான வடிவையுடையவன்; கொங்குதங்கு - பரிமளம் மாறாத, வார் - நீண்ட, குழல் - குழலையுடைய, மடந்தைமார் - ஸ்த்ரீகள், குடைந்த - அவகாஹித்த, நீர்-நீரானது, பொங்கு - இவர்களுடைய நெருக்கத்தாலே ப்ரவ்ருத்தமாய், அத்தாலே, தண் - குளிர்ந்த, குடந்தையுள் - திருக்குடந்தையிலே, கிடந்த-கண்வளர்ந்தருளுகிற, புண்டரீகனே- புண்டரீகாக்ஷனே. (ருஎ)

வ்யா.—(சங்குதங்குமுன்கை) வளை கழலாதேயிருந்துள்ள முன்கையை யுடையவள்.

வலம்-ப்ரதக்ஷிணமாகையாலே (அநுகூலமென்கிறது.) (ருசு)

அவன் கொண்டாடும்வளை முன்னைவளையாகையாலே வ்யதிரேகத்தில் கழலுவதும் அதுவேயிறே. இத்தால் - நித்யாநபாயிநியென்கை. (நங்கை) ரூபகுணத்தாலும் ஆத்மகுணத்தாலும் பூர்ணையானவள். "துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம் துல்யாபிஜநலக்ஷணாம்" "துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம் துல்யாபிஜநலக்ஷணாம்" என்கிற பிராட்டி பக்கலிலே. (கொங்கைதங்கலுற்றவனங்கம் மங்க) திருவடிகளிலே தங்கப்ராப்தமாயிருக்க, மாத்ர்விஷயமென்று பாராதே அதிக்ரமத்தை நினைத்த ராவணனுடைய ஶரீரமழிகைக்காக. தங்கல்-தொங்கல். இநத துர்ப்புத்திககடி தேஹாத்மாபிமாநமாகையாலே அதுக்கடியான சரீரத்தை யாய்த்து அழிக்கநினைத்தது. (அன்று) உடலையுமுயிரையும் பிரித்தாப்போலே, இருவரையும் கடலுக்கக்கரையு மிக்கரையுமாம்படி பண்ணினஅன்றென்னுதல்; வேண்யுத்க்ரதந தசையிலே யென்னுதல். (சென்று) "அபியாதா ப்ரஹர்தா ச" "அபியாதாப்ரஹர்த்தாச" என்கிறபடியே அவனிருந்தவிடத்தே சென்று. (அடர்த்தெறிந்தஆழியான்) அடைமதிட்படுத்தி அவன்தலையையறுத்து அந்த ஹர்ஷத்தாலே கடல்போலே ச்ரமஹரமான வடிவையுடையவன். எறிதல் - அறுத்தல்.

(கொங்குதங்குவார்குழல் மடந்தைமார்) பரிமளம் மாறுத நீண்ட குழலையுடைய ஸ்த்ரீகள். (குடைந்தநீர்பொங்கு தண்குடந்தையுள்) அவகாஹித்தநீரானது இவர்களுடைய நெருக்கத்தாலே ப்ரவர்த்தமாய், அத்தாலே ச்ரமஹரமானதிருக்குடந்தையிலே. இத்தால் - ஆராவமுதாழ்வாரை யநுபவிக்கச்சொல்லுமவர்களை, "ஶ்ரீமாலாஹஸ்தா:" "ஶ்ரீதம்மாலாஹஸ்தா:" என்கிறபடியே எதிரேற்றுக்கொள்ளுமவர்களையு மங்குத்தைக்கு பரிசாரகைகளாயும் நிற்குமவர்களென்கை. (கிடந்தபுண்டரீகமே)தாமரைக்காடு பரப்புமாறப் பூத்தாப்போலே யிருக்கிற திவ்யாவயவங்களோடே தன்னை யநுபவிப்பிக்கைக்காக கண்வளர்ந்தருளுகிறவன். ஆகஇரண்டுபாட்டாலே- சக்ரவர்த்தித்திருமகனுடைய ஆண்பிள்ளைத்தனத்தையும் அழகையுமநுபவித்து, மேலிரண்டு பாட்டாலே - கர்ஷ்ணனுடைய வீரசரிதத்தையும் அழகையும் ஆராவமுதாழ்வார்பககலிலே யநுபவிக்கிறார். ... ... (ருஎ)

அ.—ஐம்பத்தெட்டாம்பாட்டு. ஆசரிதார்த்தமாக யமளார்ஜுநங்கள் தொடக்கமானப்ரதிகூலவர்க்கத்தைப்போக்கினநீ, அக்காலத்துக்குப் பிற்பாடர்க்குதவுகைக்காக ஆச்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே வந்து கண்வளர்ந்தருளினையல்லையோ வென்கிறார்.

ஐம்பத்தேழாம்பாட்டு. "தஙகு" என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவன்கொண்டாடுமித்யாதி.) ()

மரங்கெடநடந்தடர்த்துமத்தயானைமத்தகத்
துரங்கெடப்புடைத்தோர்கொம்பொசித்துகந்தவுத்தமா
துரங்கம்வாய்பிளந்துமண்ணளந்தபாதவேதியர்
வரங்கொளக்குடந்தையுட்கிடந்தமாலுமல்லையே. (ருஅ)

ப-ரை.—மரம் - யமளார்ஜுநமென்னும் மருதமரங்கள், கெட - முறியும்படி, நடந்து - தளர்நடையிட்டு, மத்தயானை - மதிக்கப்பண்ணிக்கொண்டுவந்த குவலயாபீடத்தின்செருக்குப்போம்படி, அடர்த்து-நெருக்கி, ஓர்- அத்விதீயமான, கொம்பு - கொம்பை, ஒசித்து - முறித்து, உரங்கெட - அதின் மிடுக்கழியும்படி, மத்தகத்து - தலையிலே, புடைத்து - புடைத்துக்கொன்றருளி, உகந்த - ஆச்ரிதவிரோதிபோகப்பெற்றதென்று உகந்த, உத்தமா - புருஷோத்தமனே!; துரங்கம்வாய் பிளந்து - கேசியுடைய வாயைக்கிழித்து, வாமனனாய் மஹாபலியஜ்ஞவாடத்தில் சென்றிரந்து நீரேற்றுப் பெற்ற, மண்-பூமியை, அளந்த - அளந்தருளிய, பாத - திருவடிகளையுடையனாய், வேதியர் - வேதார்த்த தாதபர்யம் கைப்பட்டவர்கள், வரம்கொள - தந்தாமபேக்ஷிதங்களை உன் பக்கலிலே அபேக்ஷிக்கலாம்படி, குடந்தையுள்கிடந்த - திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற, மாலல்லையே - வ்யாமுக்தனல்லையோ. (ருஅ)

வ்யா.—(மரங்கெடநடந்து) மருதுகள் முடியநடைகற்று. நடக்கையாவது - தவழுகையும், தளர்நடையிடுகையும். (அடர்த்து மத்தயானை) மதிக்கப்பண்ணிக்கொண்டுவந்த குவலயாபீடத்தைச் செருக்குப்போம்படி நெருக்கி. (மத்தகத்துரங்கெடப்புடைத்தோர் கொம்பொசித்து) ஆனைவீழக் குத்துமிடத்தில் அத்விதீயமான கொம்பைமுறித்து, அதினுடைய மிடுக்கழியும்படி மஸ்தகத்திலேபுடைத்து. மதத்தாலே வந்த செருக்கை அதினுடைய நாலுகாலுக்குமுள்ளே புக்கு நின்று உழைப்பித்துக்கொடுத்து அதினுடைய ஹிம்ஸாபரிகரமான கொம்பைமுறித்துக கொன்றருளினானென்றதாய்த்து. (உகந்தவுத்தமா) ஆச்ரிதவிரோதிபோகப் பெற்றதென்று உகந்த புருஷோத்தமனே. இங்குபுருஷோத்தமனென்கிறது-ஸ்வரூபத்தால் வந்த உத்கர்ஷத் தளவன்றியே ஆச்ரிதபக்ஷபாதத்தால் வந்த உத்கர்ஷத்தைநினைத்து. குணாதிக்யமிறே வஸ்துவுக்கு உத்கர்ஷஹேது.

(துரங்கம் வாயபிளந்து) ஸந்த்யாகாலத்திலே திருவாய்ப்பாடியை யழிக்கவந்த கேசியுடைய வாயைக்கிழித்து. (மண்ணளந்த பாத) ஸ்ரீவாமனனாய எல்லார்தலையிலும்வைதத திருவடிகளையுடையவனே. த்ரைவிக்ரமாபதானம், கேசிவதஸமநந்தரத்திலே க்ர்ஷ்ணனுடைய சேஷ்டிதமாகப் பேசலாம்படியிறே இரண்டவதாரத்துக்கு முண்டான ஸௌப்ராத்ரம். அதாகிறது-எல்லாரையும் வரையாதே தீண்டுகையும் எதிரிகளை யழகாலே யழிக்கையும்.

ஐம்பத்தெட்டாம்பாட்டு. நடைதருகை யாவதென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தவழுகையுமித்யாதி.) உழப்பி - தடுமாறப் பண்ணி. ... ...(ருஅ)

(வேதியர்வாங்கொளக் குடந்தையுட்கிடந்த மாலுமல்லையே) வேதார்த்ததாத்பர்யம் கைப்பட்டவர்கள் தந்தா மபேக்ஷிதங்களை உன்பக்கலிலே யபேக்ஷிக்கலாம்படி திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற வ்யாமுக்தனல்லையோ. வஞ்சகராய் வந்த யமளார்ஜுநங்களை தன்மௌக்த்யத்தாலேயழித்துளதிரிகளாகக்கண்முகப்பேதோற்றவந்த குவலயாபீடத்தையும் கேஶியையும் அநாயாஸேநவழியச் செய்து, தான் வஞ்சகனாய் எல்லார்தலையிலும் திருவடிகளை வைத்து முறையுணர்த்தினபுருஷோத்தமன் தன்வாத்ஸல்யத்தாலே பிற்பாடர்க்குதவவந்துகிடக்கிறதேஶம்திருக்குடந்தையென்றதாய்த்து.()

அ.—ஐம்பத்தொன்றாம்பாட்டு. பண்டு ஆச்ரிதவிரோதிகளைப் போக்கின மிடுக்கனையவைத்து, அழகாலும் சீலத்தாலும் ஆச்ரிதரை யெழுதிக்கொள்ளுகைக்காக வவதரித்த க்ர்ஷ்ணன், பிற்பாடருடைய இழவுதீர ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்புஷ்கலமான திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை யநுபவிக்கிறார்.

சாலிவேலிதண்வயல்தடங்கிடங்குபூம்பொழில்
கோலமாடநீடுதண்குடந்தைமேயகோவலா
காலநேமிவக்கிரன்கரன்முரன்சிரமவை
காலனோடுகூடவிற்குனித்தவிற்கைவீரனே. (ருகூ)

ப-ரா.—சாலி - செந்நெல், வேலி - சுற்றுமுடைத்தாய், தண் - குளிர்ந்த, வயல் - வயலையும், அதுக்குள்ளாக, தடம் - பெரிய, கிடங்கு-அகழையும், அதுக்குள்ளாக, பூ - பூத்த, பொழில் - பொழிலையுமுடைத்தாய், கோலம்-அழகிதாய, நீடு - ஓக்கத்தையுடைத்தான, மாடம் - மாடங்களையுடைத்தாய், தண்-குளிர்ந்த, குடந்தை - திருக்குடந்தையிலே, மேய - நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, கோவலா - க்ர்ஷ்ணனே; காலநேமி - காலநேமியும், வக்கிரன் - தந்த வக்ரனும், கரன் - க்ரூரனான, முரன - முராஸுரனுமாகிற இவர்களுடைய, சிரமவை - தலையறுத்து, காலனோடு கூட - அவர்களுடைய ப்ராணனகாலனோடே கூடும்படிக்கீடாக, வில்வளைத்த - விலவளைத்து அம்பெய்தவனாய், விற்கை வீரனே - வில்பிடித்த பிடியிலே அவர்கள் முடியும்படியான ஆண்பிள்ளைத்தனத்தையுடையவனே. (ருகூ)

வ்யா.—(சாலிவேலிதண்வயல் தடங்கிடங்கு பூம்பொழில்) செந்நெலைச்சுற்றுமுடைத்தாய், ச்ரமஹரமானவயலையும் அதுக்குள்ளாகப்பெரிய அகழையும் அதுக்குள்ளாகப்பூத்த பொழிலையுமுடைத்தாய். இத்தால் - ஆராவமுதாழ்வாருடைய ஸௌகுமார்யத்துக்கு அநுரூபமாக ஸர்வப்ரகார போக்யதையையுடைய தேசமென்கை. (கோலமாடநீடு தண்குடந்தைமேயகோவலா)தர்சநீயமுமாய், ஓக்கத்தையுமுடைய மாடங்களை யுடைத்தாய், ச்ரமஹரமான திருக்குடந்தையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற க்ர்ஷ்ணனே. இத்தால்-ஆராவமுதாழ்வாருடைய ரஸிகத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான போகஸ்தாநமென்கை. "கோவலா" என்கிறது - க்ர்ஷ்ணனுடைய அழகும்

ஸௌலப்யமும் ஶீலமும் ஆராவமுதாழ்வார் பக்கலிலே காணலாம் படி யிருக்கையாலே. அவதாராந்தரங்களென்னவொண்ணாதுஸர்வ தாஸாத்ர்ஶ்யத்தாலே. * "குடந்தையன்கோவலன்குடியடியார்" என்று ஒருதேசவிசேஷத்திலும் ப்ரஸித்தமிறே.

(சாலநேமி வக்கரன் கரன்முரன்சிரமவை) காலநேமி தந்த வக்ரன் க்ரூரனான முரன் இவர்களுடைய தலைகளையறுத்து. (காலனோடுகூட வில்குனித்த) இவர்கள்பேர்கேட்கவஞ்சுங்காலன் இவர்களுக்கு நிர்வாஹகனாய், இவர்களஞ்சிச் சென்று கூப்பிடும்படியாக, ஸங்கல்பத்தா லன்றியே, வில்லாலே யழியச்செய்தவனே. (விற்கைவீரனே) ஆச்ரிதவிரோதிகளை யழியச்செய்கைக்கு வில்வளைக்கவும் வேண்டாதே, "శక్రచాపనిభే చాపే గృహీత్వా శత్రునాశనే" "ஶக்ர சாபநிபே சாபே க்ர்ஹீத்வா ஶத்ருநாஶநே" என்னும்படியே வில் பிடித்தபிடியிலே அவர்கள் முடியும்படியான ஆண்பிள்ளைத்தனத்தை யுடையவனே. ... ... (ருகூ)

அ.—அறுபதாம்பாட்டு. உகந்தருளினநிலங்கள் ஆச்ரயணீயஸ்தலம், போகஸ்தானம் ஒருதேசவிசேஷமென்றிராதே, "நிலையாரநின்றான்" என்று-நிலையழகிலே துவக்குண்பார்க்குத் திருமலையிலே நின்றருளியும், "கிடந்ததோர் கிடக்கை" என்று – கிடையழகிலே துவக்குண்பார்க்குத்திருக்குடந்தையிலேகண்வளர்ந்தருளியும், இப்படிசெய்தருளிற்று, போக்தாக்களான ஆச்ரிதர்பக்கலுள்ளவ்யாமோஹமிறேயென்கிறார்.

செழுங்கொழும்பெரும்பனிபொழிந்திடவுயர்ந்தவேய
விழுந்துலர்ந்தெழுந்துவிண்புடைக்கும்வேங்கடத்துள்நின்று
எழுந்திருந்துதேன்பொருந்துபூம்பொழிற்றழைக்கொழும்
செழுந்தடங்குடந்தையுட்கிடந்தமாலுமல்லையே. (சுo)

ப-ரை.—செழும் - பருத்து, கொழும - தாரைகளாயவிழுகிற, பெரும்பனி - மூடுபனியானது, பொழிந்திட - சொரிய, உயர்ந்த - ஓங்கின, வேய்-மூங்கில்கள், விழுந்து - பனியினகனத்தாலே தரையளவும் சாய்ந்து, உலர்ந்து-ஸூர்யகிரணத்தாலே பனி உலருகையாலே, எழுந்து - தலையெடுத்து, விண்புடைக்கும் - ஆகாசத்தி னெல்லையிலே முட்டும், வேங்கடத்துள் நின்று - திருமலையிலே நின்றருளி, தேன் - வண்டுகள், எழுந்திருந்து - கிளர்ந்து பரவி, பொருந்து - திரியவும்படிந்து வர்த்திக்குமதாய, தழை - தழைத்து, கொழும்-சிரத்தையையுடைத்தாய், பூ - பரப்புமாறப் பூத்த, பொழில - பொழிலை யுடைத

ஐம்பத்தொன்பதாம்பாட்டு. அழகுமுதலானவற்றை அவதாரங்களுக்கு இல்லையென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவதாராந்தரம்த்யாதி.) க்ர்ஷ்ணனே யென்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (குடந்தையன்கோவலனித்யாதி.) ... (ருகூ)

தாய், செழும் - அழகிய, தடம் - தடாகத்தை யுடைத்தான, குடந்தையுள்- திருக்குடந்தையிலே, கிடந்த - கண்வளர்ந்தருளுகிற, மாலல்லேயே - வ்யாமுக்தனல்லேயோ. (௬0)

வ்யா.— (செழுங்கொழும்பெரும்பனிபொழிந்திட) பருத்து தாரைகளாய் விழுகிற மூடுபனிசொரிய. செழுமை-பெருமை. கொழுப்பு - கொழுமை. இடைவிடாதேதாரைகளாய் விழுகை. செழுமை- வண்மை. பெரும்பனி - மூடுபனி. இப்படி பனியை வர்ணிக்கிறது- ஏதேனுமாகத் திருமலையிலே ஸம்பந்தித்தவை தமக்கு மநோஹரமா யிருக்கையாலே. (உயர்ந்தவேய்விழுந்து) ஓங்கினமூங்கில்கள் பனியால்வந்த கனத்தாலே தரையளவும் சாய்ந்து. "செழுங்கொழும் - உயர்ந்தவேய் - பெரும்பனிபொழிந்திட - விழுந்து" என்றுமாம். அப்போது - பெருத்து ச்ரத்தையை யுடைத்தாய் உயர்ந்த மூங்கில்களென்றாகக் கடவது. திருவேங்கட முடையானுடைய விசேஷகடாக்ஷமே விளைநீராக வளருகிறவை யென்கை. (உலர்ந்தெழுந்து விண்புடைக்கும் வேங்கடத்துள் நின்று) ஆதித்யகிரணங்களாலே பனியுலருகையாலே, பனியுலர்ந்தவாறே தலையெடுத்து ஆகாசத்தினெல்லையிலே முட்டுந் திருமலையிலேநின்றருளி. இத்தால்- திருவேங்கடமுடையானுடைய விசேஷகடாக்ஷத்திலே தலையெடுக்கையும் வ்யதிரேகத்தில் தரைப்படுகையும் அத்தேசிகமானபதார்த்தங்களுக்கு ஸ்வபாவமென்னுமிடத்துக்கு த்யோதகமென்கை.

(எழுந்திருந்து தேன்பொருந்து பூம்பொழில் தழைக்கொழும்) வண்டுகள்கிளர்ந்துபரவாநிரியவும்படிந்றுவர்த்திக்குமதாய், தழைத்துச்ரத்தையையுடைத்தாய், பரப்புமாறப்பூத்த பொழிலையுடைய தேசம். இத்தால் - வண்டுகள் பொழிலின்மதுவெள்ளத்தாலே அவகாஹிக்கமாட்டாதே அலமாக்குமென்கை. (செழும்தடங்குடந்தையுள்) விடமாட்டாதே அப்பொழிலுக்குள்வாயில் அழகிய தடாகத்தையுடைத்தானதிருகுடந்தையிலே. இத்தால்- அத்தேசத்தில்திர்யக்குக்களும்போக்யத்தாலேவந்துகளித்துவர்த்திக்கும்படியாயும்த்ரிவிதாபாதுரர்க்குக்கண்டபோதே ச்ரமஹரமாயுமிருக்கும்தேசமென்கிறது. (கிடந்தமாலுமல்லேயே) "கிடையழகிலே துவக்குண்டு அநுபவிப்பாராரோ" என்று அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்க்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிற வ்யாமுக்தனல்லேயோ. ... ... (௬0)

அ.— அறுபத்தோராம்பாட்டு. இப்படி போகஸ்தாநமாகையாலே ஆராவமுதாழ்வார்திருவடிகளிலேதாமநுபவிக்க விழிந்தவிடத்தில், வாய்திறத்தல் அணைத்தல் செய்யாதே ஒருபடியேகண்வளர்ந்தருளக்காண்கையாலே, ஸுகுமாரமான இவ்வடிவைக்கொண்டு த்ரிவிக்ரமாதி சேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுகையாலேதிருமேனிநொந்து

கண்வளர்ந்தருளுகிறாராகத் தம்முடையபரிவாலே அதிசங்கித்து என்பயம்கெடும்படி ஒன்றை நிர்ணயித்து எனக்கருளிச் செய்ய வேணுமென்கிறார். இதொழியப்ராங்ந்யாயத்தாலே அர்ச்சாவதார ஸங்கல்பமென்னவொண்ணாதிறே இவர்க்கு.

நடந்தகால்கள்நொந்தவோநடுங்கஞாலமேனமாய்
இடந்தமெய்குலுங்கவோவிலங்குமால்வரைச்சுரம்
கடந்தகால்பரந்தகாவிரிக்கரைக்குடந்தையுள்
கிடந்தவாறெழுந்திருந்துபேசுவாழிகேசனே. (௬௧)

ப-ரை.—நடந்த - திருவுலகளந்தருளின, கால்கள் - திருவடிகள், நொந்தவோ-நொந்த ஆயாஸம் பொறுமையாலேயோ; நடுங்க - பூமிப்பிராட்டி தன்னை உத்தரிக்கைக்கு ஒருவழிகாணாதே நடுங்குகிறதசையிலே, ஞாலம்-பூமியை, ஏனமாய் - மஹாவராஹமாய், இடந்த - அண்டபித்தியிலே புக்கு இடந்தெடுத்தவது பொறுமே, மெய்குலுங்கவே - திருமேனியிலுண்டான ஆயாஸத்தாலேயோ; விலங்கு - நீர்வரவொண்ணாதபடி இருவிலங்கான, மால்வரை - பெரியமலைகளையும், சுரம்-மணற்காடுகளையும், கடந்த-கடந்த நீரோடு, கால்பரந்த-கால்பரந்து வருகிற, காவிரி-காவேரி யடிமைசெய்ய, கரை - அதன்கரையிலுள்ள, குடந்தையுள்-திருக்குடந்தையிலே, கிடந்தவாறு-கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை விட்டு, எழுந்திருந்துபேசு-எழுந்திருந்து அருளிச்செய்யவேணும்; வாழி - இக்கிடையழகு நிச்சயமாய்ச்செல்லவேணும்; கேசனே-குழலைப்பேணி எனக்லேசத்தைத்தீர்த்தருளவேணுமெனகிறார். (௬௧)

வ்யா.—(நடந்தகால்கள்நொந்தவோ) “வடிவிணையில்லா மலர்மகள் மற்றை நிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடி” என்கிறபடியே ஸுகுமாரமான திருவடிகளைக்கொண்டு திருவுலகளந்த விது பொறுமே நொந்துகண்வளர்ந்தருளுகிறதோ. சக்ரவர்த்தித் திருமகனாயக்காட்டிலும் மலையிலும ஸுகுமாரமான திருவடிகளைகொண்டு திரிந்தவது பொறுமேநொந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறதோ. “எவ்வாறுநடந்தனை யெம்மிராமாவோ!” என்று - ஸௌகுமார்யத்தை யறியுமவர்கள் கூப்பிடும்படியாயிறேயிருப்பது. நடந்ததுபொறுமேகண்வளர்ந்தருளுகிறதாகில் நான் திருவடிகளைப்பிடிக்க. (நடுங்க ஞாலமேனமாயிடந்த மெய்குலுங்கவோ) அன்றிக்கே, பூமிக்கபிமாநிநியான பிராட்டி, பாதாளகதையாய்த் தன்னுடைய உத்தரணத்துக்கு ஒருவழிகாணாதே நின்றுநடுங்குகிற தசையிலே,பஞ்சாஶத்கோடி விஸ்தீர்ணையான பூமியை மஹாவராஹமாய்அண்டபித்தியிலேபுக்கிடந்தவதுபொறுமே திருமேனியில்ஆயாஸத்தாலே கண்வளர்ந்தருளுகிறதோ!;அதுவாகில் நான்திருமேனியைப்பிடிக்க.(விலங்குமால்வரைச்சுரம் கடந்தகால்பரந்த காவிரிக்கரை) நீர்வரவொண்ணாதபடி இரு

அறுபத்தோராம்பாட்டு. ப்ராங்ந்யாயம் - திருவெஃகாவிலும் அர்ச்சாவதார ஸமாதிகுலைந்து கார்யம் செய்கை.

விலங்கான பெரியமலைகளையும் சுரங்களையும் கடந்த நீரோடு கால்பரந்து வருகிறகாவேரிக்கரையிலே. சுரம்-காடும்; அருநெறியும். இத்தால்-ஆராவமுதாழ்வாருடைய ஸௌகுமார்யத்துக் கநுகூலமாக சிசிரோபசாரம் பண்ணுகைக்கு, காவேரி, மலையென்ன அருநெறியென்ன இவற்றைக்கடந்து தனனபிநிவேஶம் தோற்றப்பரந்து வந்தபடியைச் சொல்லிற்றென்கை. (குடந்தையுள் கிடந்தவாறு) காவேரி அடிமைசெய்யத் திருக்குடந்தையிலே ச்ரமம்தோற்றக் கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை. காவேரி சிசிரோபசாரம்பண்ணக் காண்கையாலும், திருவெஃகாவில் கிடையில், "஛ாயாவாஸத்வமநுகச்சேத்" "சாயாவாஸத்வமநுகச்சேத்" என்கிறபடியே தொடர்ந்துபோரக்காண்கையாலும், கோயிலிலும் "உன்னபாதமென்னசிந்தைமன்னவைத்து நல்கினாய்" என்று தன்னபிமதம் பெறுகையாலும், திருக்குடந்தையில் முகந்தாராதேகண்வளர்ந்தருளுகைக்கு ஹேது ச்ரமமென்றிருக்கிறார். ஆராவமுதாழ்வாரும் இவருடைய பரிவினெல்லையையநுபவிக்கைக்காகவும் படுக்கைவாய்ப்பாலும் கண்வளர்ந்தருளுகிறார். (எழுந்திருந்துபேசு) இதுக்கு ஹேதுவை, கண்வளர்ந்தருளாநிற்க அருளிச்செய்ய வொண்ணாது, என்பயங்கெட எழுந்திருந்து அருளிச்செய்யவேணும். எழுந்திருக்கும்போதை சேஷ்டிதத்தாலும, அருளிச்செய்யும போதை ஸ்வரத்தாலும் எனக்கு பயங்கெடவேணும். (வாழி) அப்படி யருளிச்செய்யாமையாலே, "ஆயுஷ்மந்" "ஆயுஷ்மந்" என்னுமாப்போலே யொருநீங்கின்றிக்கே கண்வளர்ந்தருளுகிற இவ்வழகு நித்யமாயச் செல்லவேணுமென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார். (கேசனே) கேசவசப்தமாய்இடைக்குறைத்தலாய்நகிடக்கிற தென்னுதல்; கேசத்தை யுடையவனென்னுதல். இரண்டுக்கும் * ஸ்நிகதநீலகுடிலகுந்தளனென்றர்த்தம். இத்தால்-"க்லேஶக்லேஶநாஶந:" "கேஶவக்லேஶநாஶந:"என்கிறபடியே-திருக்குழலைப்பேணி என்னுடைய கலேசத்தைத் தீர்த்தருளவேணுமென்கை. ... ... (௬௧)

அ.—அறுபத்திரண்டாம்பாட்டு. திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளின விதுக்கு ஹேதுநிஶ்சயிக்கமாட்டாதே பிதரானவர்க்கு, ஹிரண்யனை யழியச்செய்த வீரத்தோடே திருக்குறுங்குடியிலே நின்றருளினபடியைக் காட்டக்கண்டு தரித்து, நம்பியடைய ஸௌகுமார்யத்தை யநுஸந்தித்து முரட்டுஹிரண்யனை யழியச்செய்தாயென்பது உன்னையே யென்று விஸ்மிதராகிறார்.

ச்ரமத்தாலேகண்வளர்ந்தருளுகிறானென்பானென், அர்ச்சாவதாரஸமாதியாலே கண்வளர்கிறானென்னவொண்ணாதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (காவேரிசிசிரோபேத்யாதி.) ... ... (௬௧)

கரண்டமாடுபொய்கையுட்கரும்பனைப்பெரும்பழம்
புரண்டுவீழவாளைபாய்குறுங்குடிநெடுந்தகாய்
திரண்டதோளிரணியன்சினங்கொளாகமொன்றையும்
இரண்டுகூறுசெய்துகந்தசிங்கமென்பதுன்னையே. (௬உ)

ப-ரை.—கரண்டம் - நீர்க்காக்கைகள், ஆடு-முழுகாநின்றுள்ள, பொய்கையுள் - பொய்கையிலே, பனை-பனையினுடைய, கரு-கறுத்து, பெரு - பெரிதான, பழம்—, அதினின்றும் விழுந்து, புரண்டு—, வீழ-நீரிலேவிழ, அத்தை நீர்க்காக்கையாகக்கருதி, வாளை - வாளைகள், பாய் - அஞ்சிப்பாயாநின்ற, குறுங்குடி-திருக்குறுங்குடியிலே, அழகு முதலிய ஸ்வபாவங்கள் குறைவற்றிருக்கிற, நெடுந்தகாய் - மஹாப்ரபாவனே, திரண்ட - திரட்சிபெற்ற, தோள் - தோளையுடையனான, இரணியன-ஹிரண்யனுடைய, சினம்கொள-சினம்மிக்க, ஒன்று-அத்விதீயமான, ஆகத்தை - சரீரத்தை, இரண்டு கூறுசெய்து - இருகூறுகப்பிளந்து, உகந்த - சிறுக்கனுடைய விரோதிபோக்கப்பெற்றோமென்று உகந்த, சிங்கம் என்பது - நரஸிம்ஹமாக ப்ரமாணங்கள் சொல்லுவது, உன்னையே - அத்யந்த ஸுகுமாரனானவுன்னையே. (௬உ)

வ்யா.—(கரண்டமித்யாதி) நீர்க்காக்கை ஸஞ்சரிக்கும்பொய்கையிலே, பனையினுடைய கறுத்தபெரிய பழம் அதினின்றும் விழுந்து புரண்டு நீரிலேவிழ, நீர்க்காக்கையாகக் கருதி வாளைகள் அஞ்சிப்பாயாநின்ற திருக்குறுங்குடியிலே, அழகும் ஸௌகுமார்யமும் ஶீலமும் மேன்மையுமாகிறஇஸ்ஸ்வபாவங்கள் குறைவற்றிருக்கிறமஹாப்ரபாவனே. கரண்டம்-நீர்க்காக்கை. ஆடுகை-நடையாடுதலென்னுதல்; முழுகுதலென்னுதல். தகை - இயல்வு. போலியைக்கண்டு வாளையானது அதிசங்கைபண்ணுகிறவிது, அத்தேஶத்தின்பதார்த்தங்கள் நம்பிபக்கல் அஸ்தாநேபயசங்கை பண்ணுகிறபடிக்கு ஸூசகமாயிருக்கிறது.

(திரண்டதோளிரணியன்) திரட்சிபெற்ற தோளையுடைய ஹிரண்யன். அவன் வலியைக் கோட்சொல்லித் தருகிறதோளென்கை. அதவா, தேவர்களுடைய வலியடங்கத் திரண்டதோளென்றுமாம். "ఇన్ద్రత్వమకరోచ్ఛత్రు" "இந்த்ரத்வமகரோத்தை சத்ய" இத்யாதி. (சினங்கொளாகம்) நெஞ்சில்க்ரோதம் வடிவிலே தோற்றியிருக்கிறபடி. சினம்மிக்கவடிவு. (ஒன்றையுமிரண்டு கூறுசெய்து) இஸ்ஸுகுமாரமான வடிவைக்கொண்டு அத்விதீயமான ஹிரண்யன்சரீரத்தை இரண்டுகூறாகப்பிளந்து. (உகந்த சிங்கமென்ப துன்னையே) சிறுக்கனுடைய விரோதி போக்கப்பெற்றோமென்று உகந்த நரஸிம்ஹமாக ப்ரமாணங்கள் சொல்லுவது அத்யந்த ஸுகுமாரனான வுன்னையே. "ఉగ్రంవీరంమహావిష్ణుమ్"

அறுபத்திரண்டாம்பாட்டு. இந்த்ரத்வம் - அஸுரர்களெல்லாருங்கூடி ஹிரண்யனை இந்த்ரனாக ப்ரதிபத்திபண்ணினார்கள்.

"உக்ரம்வீரம்மர்த்யும்ர்த்யும்" என்றுசொல்லுவதுன்னையே. "క్వయౌవనోన్ముఖీభూతసుకుమారతనుర్హరిః। క్వవజ్రకఠినాభోగశరీరోయంమహాసురః" "க்வ யௌவநோந்முகீ பூதஸுகுமாரதநுர்ஹரி:। க்வவஜ்ரகடிநாபோக ஶரீரோயம் மஹாஸுர:" என்கிறபடியே உன்ஸௌகுமார்யங் கண்டபடிக்கு அவ்வபதாநம் அநுபபந்நமென்று கருத்து. ஸர்வாதிகனாய் அத்யந்த ஸுகுமாரனானவவன், விமுகரான ஸம்ஸாரிகள்நடுவே திருக்குறுங்குடியிலே வந்து தாழ்ந்தார்க்கு முகங்கொடுக்க நிற்கிற நிலையாய்த்து, அவ்வூரில் பதார்த்தங்களுக்கு அதிசங்கை மாறாதே செல்லுகைக்கும் இவ்வாழ்வார்க்கு நம்பியுடைய ஸௌகுமார்யத்தையே யநுஸந்திக்கைக்கும் ஹேது. ... (கூ௨)

அ.— அறுபத்துமூனாறும்பாட்டு. தேவரீர்ஸௌகுமார்யத்தைப் பாராதே, ஸ்ரீப்ரஹ்லாதன்பக்கல் வாத்ஸல்யத்தாலே ப்ரேரிதராய், ஹிரண்யனை யழியச்செய்யலாம், விமுகரான ஸம்ஸாரிகளுடைய ஆபிமுக்யத்தை யபேக்ஷித்து உன்மேன்மையைப்பாராதே கோயில்களிலே நிற்பது, இருப்பது, கிடப்பதாகிற விதென்ன நீர்மையென்று தாம் ஈடுபடுகிறார்.

நன்றிருந்துயோகநீதிநண்ணுவார்கள்சிந்தையுள்
சென்றிருந்துதீவினைகள்தீர்த்ததேவதேவனே
குன்றிருந்தமாடநீடுபாடகத்துமூரகத்தும்
நின்றிருந்துவெஃகணைக்கிடந்ததென்னநீர்மையே. (கூ௩)

ப-ரை.—குசாஜிநங்களாகிற ஆஸநத்தையிட்டு, நன்றிருந்து-அதிலே ஏகாக்ரசித்தனாயிருந்து, யோகநீதி - யோகமாகிற உபாயத்தாலே, நண்ணுவார்கள்- உன்னை லபிக்க விருக்கிறவர்களுடைய, சிந்தையுள் சென்று - ஹ்ருதயத்திலே சென்று, இருந்து-பொருந்திநின்று, தீவினைகள் - அநுபவவிரோதிகளான துக்கங்களை, தீர்த்த-போக்குகிற, தேவதேவனே-தேவாதிதேவனானவனே; குன்று இருந்த-மலைசேரவிருந்தாப்போலே, நீடு-ஓங்கின, மாடம்-மாடங்களையுடைய, ஊரகத்து - திருவூரகத்திலே, நின்றும் - நின்றருளியும், பாடகத்து - திருப்பாடகத்திலே, இருந்தும்-இருந்தருளியும், வெஃகணை - திருவெஃகாவிலே, கிடந்தது-கண்வளர்ந்தருளினவிது, என்னநீர்மை-என்னஸ்வபாவமென்கிறார். (கூ௩)

வ்யா.—(நன்றிருந்து) "చేలాజినకుశోత్తరం స్థిరమాసనంశుచౌదేశేప్రతిష్ఠాప్య" "சேலாஜிநகுஶோத்தரம் ஸ்திரமாஸநம் ஶுசௌதேஶே ப்ரதிஷ்டாப்ய" என்கிற ஶுத்தமான தேஶத்திலே குஶாஜிநசேலோத்தரமான ஆஸநத்தையிட்டு அதிலே ஏகாக்ரசித்தனாயிருந்து. "ఆసీనస్సంభవాత్" "ஆஸீநஸ்ஸம்பவாத்" இத்யாதி. (யோகநீதிநண்ணுவார்கள்)யோகமாகிறஉபாயத்தாலேயுன்னை லபிக்கவிருக்கிறவர்கள். நீதி-வழி.(சிந்தையுட்சென்றிருந்துதீவினைகள்தீர்த்ததேவதேவனே)

அவ்வபதாநம் - நரஸிம்ஹாவதாரம். ... ... (கூ௨)

* அயர்வறுமமரர்க ளதிபதியான உன்மேன்மை பாராதே அவர்களுடைய ஹ்ருதயத்திலே சென்று சுபாச்ரயமாய்க்கொண்டு, அநாதிகாலம் விஷயாந்தர ப்ரவணமாய்ப் போந்த ஹ்ருதயமென்று குத்ஸியாதே ஆஸநபலத்தாலே ஜயிப்பாரைப்போலே ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாக விருந்து, ஆந்தரமாயும் பாஹ்யமாயுமிருந்துள்ள அநுபவ விரோதிகளான துக்கங்களைப்போக்கும் ஸ்வபாவத்தையுடையவனே. அநந்யப்ரயோஜநரானவர்கள் ஸாதநாந்தர நிஷ்டரேயாகிலும் அவர்கள்ஹ்ருதயத்திலே செல்லுகையும், நெடுநாள் விஷயாந்தரப்ரவணமான ஹ்ருதயமென்று குத்ஸியாதே அதிலே நற்றரிக்கவிருக்கையும், ஸ்வப்ராப்தி விரோதிகளான அவித்யாகர்ம வாஸநாதிகளைப் போக்குகையும் தேவரீர்க்கே பரமிறே. "யோகீ யோகவிதாம் நேதா" "யோகேயோக விதாம்நேதா" என்னக்கடவதிறே.

ஸாதநாந்தர நிஷ்டரொன்று பாராதே அநந்யப்ரயோஜநரொன்கிற விவ்வளவேபார்த்து அவர்களுடைய ஹ்ருதயத்திலேசென்று, உன்னைப்பெறுகைக்கு கர்ஷிபண்ணின விவ்வௌதார்யம் பொறுமே உன்பக்கல் த்வேஷம் பண்ணியிருக்கிற ஸம்ஸாரிகள்திறத்திலே பண்ணினவிவை என்ன நீர்மை யென்கிறார்மேல் (குன்றிருந்த வித்யாதி) மலைகள் சேரவிருந்தாப்போலே ஓங்கின மாடங்களையுடைய திருப்பாடகத்திலும், அப்படியே யிருந்துள்ள திருவூரகத்திலும்; "முகங்காட்டுவாருண்டோ" என்று திருவூரகத்திலே நின்றருளியும், "ஒருத்தரையும்கண்டிலோம்"என்று சோம்பாதே திருப்பாடகத்திலே யிருந்தருளியும், அவ்விடத்திலும் ஆதரிப்பா ரில்லாமையாலே ருசிபிறந்தவன்று கிடையழகைக்கண்டு ஆதரிக்கிறார்களென்று திருவெஃகாவிலே கண்வளர்ந்தருளியும்,இப்படிசெய்தருளின விது என்ன நீர்மையென்கிறார். உன்னைப் பிரியமாட்டாத நித்யஸூரிகளுக்கும் நித்யாநுபவவிஷயமாகலாம், உன்வாசியறியாதார் பக்கலிலே மேல்விழுந்து அவர்களைத் திருத்தி யநுபவிக்க நினைக்கவுமாம், "உன்னைநோககோம்"என்றிருந்தஸம்ஸாரிகளுடை வுகப்பையாசைப்பட்டு வளைப்புக்கிடக்கிற விதென்னநீர்மை யென்கிறார். (௬௩)

அ.—அறுபத்துநாலாம்பாட்டு. கீழ்ச்சொன்னநீர்மையையுடையவன், எனக்கு ருசிஜநகனுகைக்காகத் 'திருவூரகந்தொடக்கமான

அறுபத்துமூன்றாம்பாட்டு. ஸாதநாந்தரநிஷ்டர் தங்கள் ஸத்கர்மத்தாலே விரோதியைப்போக்கிக் கொள்ளுகையொழிய அவர்களுக்கு நாம் வேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநரித்யாதி.) ஸாதநாந்தரநிஷ்டர்க்கும் அவன்வேணுமென்னுமதுக்குப்ரமாணமருளிச்செய்கிறார் (யோகீ - யோகேயோகேத்யாதி.) ... ... (௬௩)

திருப்பதிகளிலே வர்த்தித்து ருசிபிறந்தபின்பு, என்பக்கல் அதி வ்யாமோஹத்தைப் பண்ணுகையாலே கீழ்ச்சொன்ன நீர்மைபலித்தது என்பக்கலில் என்கிறார்.

நின்றதெந்தையூரகத்திருந்ததெந்தைபாடகத்
தன்றுவெஃகணைக்கிடந்ததென்னிலாதமுன்னெலாம்
அன்றுநான்பிறந்திலேன்பிறந்தபின்மறந்திலேன்
நின்றதுமிருந்ததுங்கிடந்ததுமென்னெஞ்சுளே. (௬௪)

ப-ரை.—எந்தை-எனக்கு ஸ்வாமியானவன், ஊரகத்து - திருவூரகத்திலே, நின்றது-நின்றருளினதும், எந்தை-எனனுடையஸ்வாமி, பாடகத்து-திருப்பாடகத்திலே, இருந்தது-இருந்தருளினதும், அன்று-இவ்விரண்டு திருப்பதிகளிலும் எனக்கு ருசிபிறவாதவனறு; வெஃகணை - திருவெஃகாவிலே, கிடந்தது - கண் வளர்ந்ததும், என்னிலாத முன்னெலாம்-நான் அபிமுகீகரிப்பதற் முன்பெல்லாம்; அன்று-ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலேநாமரூபங்களைத்தந்தருளினவன்று, நான்—, பிறந்திலேன்-அஜ்ஞனாய்ப்போனேன்; பிறந்தபின் - அவன்சேஷி நானசேஷம் என்னும் அறிவு பிறந்தபின்பு, மறந்திலேன்-மறந்தறியேன்; எனக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி ருசிபிறந்தபினபு, நின்றதும் - நின்றருளினதும், இருந்ததும் - இருந்தருளினதும், கிடந்ததும்-கண்வளாந்தருளினதும், என்னெஞ்சுள் - என மநஸ்ஸிலேயாம். (௬௪)

வ்யா.—(நின்றதெந்தையூரகத்து) த்ரைவிக்ரமம் பண்ணின தூளிதாநந் தோற்றத் திருவூரகத்திலே நின்றருளிற்று, எனக்கு ஸ்வாமியென்று நானிசைகைக்காக. நிலையழகைக்காட்டி ருசியைப் பிறப்பித்து, த்ரைவிக்ரமாபதாநத்தை ப்ரகாஶிப்பித்து முறையை யுணர்த்துகைக்காக வென்கை. அதவா, எனக்குஇசைவின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தேயும் வந்து நின்றருளுகிறது உடையவன் உடைமையை யிழக்கமாட்டாமையாலே நின்றருளுகிறானென்றுமாம். (இருந்த தெந்தைபாடகத்து) அந்தநிலையழகிலும் எனக்கு ஆபிமுக்யம் பிறக்கக்காணாமையாலே இருப்பழகைக்காட்டி, "[Sanskrit]" "குணைர்த்தாஸ்யமுபாகத:" என்கிறபடியே-"நீஎனக்கு ஸ்வாமி, நான் அடியேன்" என்னும்முறையுணருகைக்காகத் திருப்பாடகத்திலே யிருந்தருளினான். (அன்று வெஃகணைக்கிடந்தது) கீழ்ச்சொன்னவிரண்டு திருப்பதிகளிலும் எனக்குருசிபிறவாதவன்றாகத்திருவெஃகாவிலே கண்வளர்ந்தருளிற்றும். அத்திருப்பதிகளை ஆச்ரயித்த காலத்துக் கவதியென்னென்னில் (என்னிலாத முன்னெலாம்) நானில்லாத முற்காலமெல்லாம. நான் அபிமுகீகரிப்பதற்குமுன்பெல்லாம். "என்னாகிநாளுகி" என்னக்கடவதிறே. உபயவிபூதிநாதனை தான்

அறுபத்துநாலாம்பாட்டு. "என்னிலாத" என்றதுக்கு, "நானிலாத" என்றவிடமுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார். (என்னுகிநாளுகியென்று.)

ஸம்ஸாரியானவெனக்கு ருசிபிறவாதகாலமெல்லாம் ருசிபிறக்கைக்காக நிற்பது இருப்பது கிடப்பதாவதே!. என்னுடையஸத்தைதன்னுடையகடாக்ஷாதீநமாயிருக்க, இத்தலையில்கடாக்ஷம்தனக்குத்தேட்டமாவதே!.

அக்காலத்தில் நீர்செய்ததென்னென்னில் (அன்றுநான்பிறந்திலேன்) தன்திருவடிகளிலே தலைசாய்க்கைக்காக ஸ்ர்ஷ்டிகாலத்த்திலே நாமரூபங்களைத் தந்தருள விஷயாந்தர ப்ராவண்யத்தாலே அநுபவிக்கப் பெற்றிலேன். (நான்பிறந்திலேன்) ஆத்மாவுக்கு ஜந்மமாகிறது அஜ்ஞாநலாபமாகையாலே அஜ்ஞனாய்ப்போனேன். "𑌅𑌸𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿𑌵𑍇𑌦𑌚𑍇𑌤𑍍 - 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌸𑌭𑌵𑌤𑌿" "அஸத்ப்ரஹ்மேதி வேதசேத்- அஸந்நேவஸபவதி" என்னக்கடவதிறே. "𑌗𑌰𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌃𑌪𑌿𑌤𑌾" "கரீயாந்ப்ரஹ்மத꞉பிதா." (பிறந்தபின் மறந்திலேன்) அவன் க்ர்ஷியாக வெனக்குஅறிவு பிறந்தபின்பு மறந்தறியேன். "𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌪𑍋𑌹𑌨𑌞𑍍𑌚" "மத்தஸ்ம்ர்திஜ்ஞாநமபோஹநஞ்ச." அவனடியாகப் பிறந்த ஜ்ஞாநம், "மதிநலம்" என்கிறபடியே- பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநமாகையாலே விஸ்ம்ர்திப்ரஸங்கமில்லையிறே. ஆக, தன்னுடையஸத்பாவா உஸத்பாவங்களாகிறன- பகவத்விஷயத்திலே ருசிபிறக்கையும், அதின்றிக்கே யொழிகையும். (நின்றது மிருந்ததுங் கிடந்தது மென்னெஞ்சுளே) எனக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி ருசிபிறந்த பின்பு,அவன்,திருப்பதிகளில்பண்ணினசெயல்களெல்லாவற்றையும், திருப்பதிகளைச் சாம்கடைக்கொண்டு என்னுடைய ஹ்ர்தயத்திலே பண்ணியருளாநின்றான். முதலிலே தான் என்பக்கலிலே அபிநிவிஷ்டனாய, அஸத்ஸமனாயிருந்துள்ள வென்னையும் உளனாம்படி பண்ணி, தன்னை மறக்கவொண்ணாதபடியான ப்ரேமத்தை விளைத்து,அதுக்கு விஷயபூதனாய்த்தன்னுடையவிடாயுந் தீர்ந்தானென்றதாய்த்து. "சிந்தையுட் சென்றிருந்து தீவினைகள் தீர்த்த" என்றார் - கீழ்; "நின்றது மிருந்ததும் கிடந்தது மென்னெஞ்சுளே" என்று அநுபவத்தைச் சொன்னார் - இங்கு. இவை யிரண்டாலும் - ஸாதநாந்தரநிஷ்டரிற்காட்டில் தம்முடைய வதிகாரத்துக்குண்டான வேற்றத்தை யருளிச் செய்துவிட்டாராய்த்து. ... ... (௬௪)

அ.—அறுபத்தஞ்சாம்பாட்டு. தமதிறத்தில் ஈச்வரன் பண்ணின வுபகாரமானது தமதிருவுள்ளத்தில்நின்றும் பேராமையாலே பின்பும் அதிலே கால்தாழ்ந்து, திருமலையில் நிலையும், பரமபதத்திலிருப்பும், க்ஷீராப்தியில் கண்வளர்ந்தருளின விதுவும், எனக்குத் தன்திருவடிகளிலே ருசிபிறவாத காலமிறே யென்கிறார்.

க்ர்ஷியாக - க்ர்ஷியடியாக. ... ... (௬௪)

நிற்பதுமோர்வெற்பகத்திருப்புவிண்கிடப்பதும்
நற்பெருந்திரைக்கடலுள்நானிலாதமுன்னெலாம்
அற்புதனநந்தசயநனாதிபூதன்மாதவன்
நிற்பதுமிருப்பதுங்கிடப்பதுமென்னெஞ்சுளே. (௯௫)

ப-ரை.—ஓர்-அத்விதீயமான, வெற்பகத்து-திருமலையிலே, நிற்பதும்-நின்றருளினதும், விண் இருப்பும் - பரமபதத்திலிருந்தருளினதும், நல்-தெளிந்து குளிர்ந்திருக்கிற, திரை-திரைகளையுடைத்தாய், பெரு - பரப்பையுடைத்தான, கடலுள் - திருப்பாற்கடலிலே, கிடப்பதும் - கண்வளர்ந்தருளினதும், நான் இலாத முன்னெல்லாம் - நான் அஸத்கல்பனாய்க்கிடந்த காலமெல்லாம்; அற்புதன்-ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகுணபரிபூர்ணனாய், அநந்தசயநன - திருவநந்தாழ்வான மேலே பள்ளிகொண்டருளுகையாலே ஸர்வேச்வரனாய், ஆதிபூதன் - ஜகத்காரணபூதனாய், மாதவன - சரியகபதியானவர்வேச்வரன, நிற்பதும்-நின்றருளுவதும், இருப்பதும் - இருந்தருளுவதும், கிடப்பதும் - பள்ளிகொண்டருளுவதும், என்னெஞ்சுள் - என ஹ்ருதயத்திலேயாம். (௯௫)

வ்யா.—(நிற்பதுமோர்வெற்பகத்து) அத்விதீயமான திருமலையிலே நிற்பதுவும். திருமலைக்கு அத்விதீயத்வம்—“கானமும் வானரமும் வேடுமுடை வேங்கடம்” என்கிறபடியே தாழ்ந்தார்க்கு முகங்கொடுக்கும் நீர்மைக்கு எல்லைநிலமாயிருக்கை. ஸ்தாவரங்களுக்கும் திர்யக்குக்களுக்கும் தத்ப்ராயரானவேடர்க்கும் திருவடிகளிலேருசியைப்பிறப்பிக்கைக்கு நிற்கிறநிலையிறே. (இருப்பும்விண்) ருசிபிறந்தாரை அஸ்ப்ர்ஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தரானநித்யஸூரிகளோபாதி முகங்கொடுத்து அநுபவிப்பிக்கைக்காக வெழுந்தருளியிருக்கிற பரமபதத்திலிருப்பும் (கிடப்பதும்நற்பெருந்திரைக்கடலுள்)தெளிந்து குளிர்ந்திருக்கிற திரைகளையுடைத்தாய், “தாளும் தோளும் முடிகளும் சமனிலாத பலபரப்பி” என்கிறபடியே விஸ்த்ர்தமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகைக்கு வேண்டும் பரப்பையுடைத்தாய, திரையாகிற கைகளாலே திருவடிகளைவருட க்ஷீராப்தியிலே கண்வளர்ந்தருளுவதும். (நான்இலாத முன்னெலாம்) தன்னோடுண்டான முறையை யறியாதே நான்அஸத்ஸமனாயிருந்த காலமெல்லாம்.

இப்படிஎன்பக்கலிலேஅத்யபிநிவேசத்தைப்பண்ணுகிறவன்ஸர்வப்ரகாரபரிபூர்ணன் கிடீரென்கிறது மேல்(அற்புதனநந்தசயநனாதிபூதன்மாதவன்)ஆச்சர்யமானஜ்ஞாந சக்த்யாதி குணபரிபூர்ணனாய், அநந்தசாயியாகையாலே ஸர்வேச்வரனாய,ஜகத்காரணபூதனாய்,உபயவிபூதிநாதத்வத்துக்கும் அவ்வருகானச்ரியப்பதித்வத்தையுமுடையவன் கிடீரென்னுதல். என்னைப்பெற்றபின்பு அவனுக்கு இவையெல்லாம் நிறம்பெற்றதென்னுதல். (நிற்பது மிருப்பதுங் கிடப்பதுமென்னெஞ்சுளே) “கல்லும் கனைகடலும்வைகுந்தவானாடும்புல்லென்றொழிந்தன கொலே பாவம்” என்கிறபடியே அத்திருப்பதி

களைக்காற்கடைக்கொண்டு அவ்விடங்களில்நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும்செய்தருளினநன்மையெல்லாம் என்னெஞ்சிலேயாய்த்து. ஸ்ரீநாக்ரோஸாஜனவென்னை விஷயீகரித்தவாறே திருமலையில் நிலையும் மாறி என்னெஞ்சிலே நின்றருளினான்; தன்திருவடிகளில்போக்யதையையெனக்கறிவித்தபின்புபரமபதத்தி லிருப்பைமாறி என்னெஞ்சிலே போகஸ்தாநமாயிருந்தான்; "[illegible]" "தாபார்த்தோஜலஶாயிநம்" என்கிறபடியே திருப்பாற்கடலிலே கண்வளாந்தருளினபடியைக் காட்டி யென்னுடைய ஸாம்ஸாரிகமான தாபத்தைத் தீர்த்தபின்பு திருப்பாற்கடலில்கிடையைமாறி என்னெஞ்சிலே கண்வளர்ந்தருளித் தன்விடாய் தீர்ந்தான். இப்படி என்பக்கல் பண்ணின வ்யாமோஹம் என்னால் மறக்கலாயிருக்கிறதில்லை யென்கிறார். ... ... (௬௫)

அ.—அறுபத்தாறும்பாட்டு. பகவத்விஷயம் ஸுலபமாயிருக்க, ஸம்ஸாரம் அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷதூஷித மென்னுமிடம் ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாயிருக்க, பகவத்ஸமாசரயணம் அபுநராவ்ர்த்திலக்ஷணமான மோக்ஷப்ரதமாயிருக்க, ஸம்ஸாரிகள் பகவத்ஸமாச்ரயணம்பண்ணாதிருக்கிற ஹேது என்னோ! என்று விஸ்மிதராகிறார்.

இன்றுசாதனின்றுசாதலன்றியாரும்வையகத்
தொன்றிநின்றுவாழ்தலின்மைகண்டுநீசரென்கொலோ
அன்றுபாரளந்தபாதபோதையொன்றிவானின்மேல்
சென்றுசென்றுதேவராயிருக்கிலாதவண்ணமே. (௬௬)

ப-ரை.—இன்று சாதல்-பிறந்து தன்னையின்னானென்றறிந்தவுடனே முடிதல்; நின்றுசாதல்-நூறுபிராயம சென்றபின்முடிதல்; அன்றி - இப்படியன்றிக்கே, யாரும் - பேரளவுடையாரான ப்ரஹ்மாதிகளும், வையகத்து - பதினாலுலோகங்களிலும், ஒன்றி நின்று - ஒருபடிப்படநின்று, வாழ்தலின்மைகண்டும்-ஜீவிக்குமதில்லாமையைக்கண்டிருக்கச்செய்தும், நீசர் - அறிவிலிகள்; அன்று - பூமி மஹாபலியாலே அபஹரிக்கப்பட்டவன்று, பாரளந்த - பூமியையிரண்டடியாலேயளந்துகொண்ட, பாதபோதை - திருவடித்தாமரைகளை, ஒன்றி - ஆசரயித்து, வானின்மேல்சென்று - அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே சென்று சென்று-பரமபதத்திலேபோய், தேவராயிருக்கலாதவண்ணம்-நித்யஸூரிகளோடே ஒரு கோவையாயிராதேயொழிகைக்கு ஹேது, என்கொலோ - என்னோவென்கிறார். (௬௬)

வ்யா.—(இன்றுசாதல்) யோஷித்புருஷ ஸம்யோகஸமநந்தரம் முடிதல்; பிறந்து தன்னை யின்னானென்று ப்ரதிபத்தி பண்ணின ஸமநந்தரத்திலே முடிதல். "[illegible]" "கர்பாஷ்டமேஷு"

அறுபத்தாறும்பாட்டு. கர்ப்பத்திலிருப்பையும் ஆயுஸ்ஸாகச் சொல்லுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் ([illegible]-கர்ப்பாஷ்டமேஷு இத்யாதி.)

என்கையாலேகர்ப்பாதாநஸமயம் உத்பத்திகாலமாய், கர்ப்பவாஸகாலம் ஆயுஸ்ஸுக்குடலாகக்கடவது. (நின்றுசாதல்) சதாயுஸ்ஸம்பூர்ணறுய் முடிதல்; கல்பாதியிலே தோற்றி கல்பாந்தத்திலே முடியும் தேவர்களைப்போலேயாதல். "நாஶம் பூத்வாபவிதாவாநபூய:" "நாசம் பூத்வாபவிதாவாநபூய:" என்னக்கடவதிறே. (அன்றி) இந்த அஸ்தைர்யத்திலும் உள்மானம் புறமானமொழிய நித்யராயிருப்பாரொருவருமில்லை. "கர்ப்பேவிலீயதே பூயோஜாயமாநோஸ்தமேதிச। ஜாதமாத்ரேசம்ரியதே பாலபாவேசயௌவநே" "கர்ப்பேவிலீயதே பூயோஜாயமாநோஸ்தமேதிச। ஜாதமாத்ரேசம்ர்யதேபாலபாவேசயௌவநே" இத்யாதி. (ஆரும்) எத்தனை யேனும் அதிசயித ஜ்ஞாநராய் சதுர்த்தச புவநத்துக்கும்நிர்வாஹகரானப்ரஹ்மாதிகளும்.(வையகத்தொன்றி நின்றுவாழ்தலின்மைகண்டும்) சதுர்த்தச புவநத்திலும் ஒருபடிப்பட நின்று ஜீவிக்குமதில்லாமையைக் கண்டுவைத்தும். "வையகம்" என்று-சதுர்த்தச புவநத்துக்கும் உபலக்ஷணம். "வாழ்தல்" என்று - க்ஷேபிக்கிறுராதல். ஸம்ஸாரிகள்கருத்தாலே யாதல். (நீசர்) தங்களநுபவத்துக்கு உபதேசம் வேண்டும்படி அஜ்ஞராயிருக்குமவர்கள். ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களின்தண்மை ப்ரத்யக்ஷத்தாலும் பரோக்ஷத்தாலும் ப்ரகாசியா நிற்கச்செய்தே விடமாட்டாதேயிருக்கிற பாபப்ரசுரரொன்றுமாம். "நீசர்" என்று - அறிவிலோரும், பறையரும்.

(அன்று) பூமி மஹாபலியாலே அபஹ்ருதமாய், அத்தாலே தன்னுடைய சேஷித்வமும் சேதநருடைய மோக்ஷத்வமுமழிந்து கிடந்தவன்று. (பாரளந்தபாதபோதை) குணுகுண நிரூபணம் பண்ணுதே பூமிமுதலான ஸகலலோகங்களிலு முண்டான ஸகல சேதநர்தலையிலும்வைத்து முறையை யுணர்த்தின ஸர்வஸுலபமான திருவடித்தாமரைகளை."பார்" என்று-ஊர்த்வலோகங்களுக்குமுபலக்ஷணம். "தாமரை" என்றது-துர்லபமாறுலும் விடவொண்ணுத போக்யதையாலே. ஒன்றி - ஆச்ரயணம் அநாயாஸமென்கிறது "சிந்திப்பேயமையும்" என்னக்கடவதிறே. ஆச்ரயணத்தில் ஆயாஸமின்றிக்கே யொழிந்தால பலமும் க்ஷுத்ரமாயிருக்

கல்பாதியிலே தோற்றி கல்பாந்தத்திலே முடியுமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணமருளிச்செய்கிறுர். (நாஶம் - நாஶம் பூத்வா இத்யாதி.) மநுஷ்யஜந்மத்தையும் தேவஜந்மத்தையும் வ்யாவர்த்தித்து ஆத்மநித்யத்வம் சொல்லிற்றேயாகிலும், தீர்க்க ஜீவிகளாயிருக்கிற தேவதேஹத்தையும் வ்யாவர்த்திக்கையாலே ப்ரமாணமாகக் குறையில்லை. உள்ளு - பாதாளலோகம்.

குமோ வென்னில் (வானின்மேல்சென்று சென்று) அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே போய், அபுநராவர்த்தி லக்ஷணமான பரமபதத்திலே சென்று. அதவா, (சென்று சென்று) தேசப்ராப்தியிற் காட்டில் வழிப்போக்குத்தானே யினிதாயிருக்கிற படியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (தேவராயிருக்கிலாத வண்ணம் - என்கொலோ) நித்யஸூரிகளோடே ஒரு கோவையாயிராதே ஒழிகிற ஹேதுவென்னோ.! நித்யஸூரிகளாயிருக்கையாவது - ஸர்வதா ஸத்ர்சராயிருக்கை. அதாகிறது - அஸங்கோசத்தாலும், ரூபத்தாலும், பேதத்தாலும், அவர்களோடுஸமராயிருக்கை. (என்கொலோ) ப்ரத்யக்ஷஸித்தமான ஸம்ஸார தோஷத்துக்குக் கண்ணழிவுண்டாயோ, சாஸ்த்ரஸித்தமான பகவத்ப்ராப்தியில்நன்மைக்குக் கண்ணழிவுண்டாயோ, ஆச்ரயணீய வஸ்துவி னுடையஸௌலப்யத்துக்குக்கண்ணழிவுண்டாயோ, ஆச்ரயணத்திலாயாஸமுண்டாயோ, வழிப்போக்கி லருமையுண்டாயோ, ப்ரக்ருதிப்ராக்ர்தங்களில் ப்ராவண்ய ஹேதுவான பாபமும் பகவத்வைமுக்ய ஹேதுவான பாபமுமொழிய இப்புருஷார்த்தத்தை இழக்கைக்கு ஒருஹேதுவுங் கண்டிலோமென்கை. ... ... (சுசு)

அ.—அறுபத்தேழாம்பாட்டு. ஸம்ஸாரிகள் தங்களுக்கு ஹிதமறிந்திலர்களேயாகிலும் இதில் ருசிபிறந்தவன்று இத்தை யிழக்க வொண்ணாதென்று பார்த்து, இவர்கள்துர்கதியைக்கண்டு பரோபதேசப்ரவர்த்தராகிறார்-மேலேழுபாட்டாலே;இதில் முதல்பாட்டு-அர்ச்சிராதிகதியிலே போய, நிலைநின்றபுருஷார்த்தத்தை லபிக்க வேண்டி யிருப்பீர், ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமான பகவத்விஷயத்தை யாச்ரயித்து உங்கள்விரோதியைப்போக்கி யுஜ்ஜீவியுங்கோளென்கிறார்.

சண்டமண்டலத்தினூடுசென்றுவீடுபெற்றுமேல்
கண்டுவீடிலாதகாதலின்பநாளுமெய்துவீர்
புண்டரீகபாதபுண்ணியகீர்த்திநுஞ்செவிமடுத்
துண்டுநும்முறுவினைத்துயருணீங்கியுய்ம்மினோ. (சுஎ)

ப-ரை.—சண்டமண்டலத்தினூடுசென்று-ஆதித்யமண்டலத்தின் நடுவேபோய்,வீடுபெற்று-பரமபதத்தைலபித்து, மேல்-பரமப்ராப்யமாய்,வீடிலாத-ஒருநாளும் விச்சேதியாத,காதலின்பம்-பகவதநுபவஜநிதபகதிகாரித கைங்கர்யஸுகத்தை, கண்டு- ஸாக்ஷாத்கரித்து,நாளும எய்துவீர் - யாவதாத்மபாவிலபிக்கவேண்டியிருப்பீர்; புண்டரீகம் - தாமரைமலரையொத்த, பாதம் - திருவடிகளிறுடைய, புண்ணியகீர்த்தி-பாவநத்வப்ராபகத்வபரதையிலே, நும்செவி-உங்கள செவியை, மடுத்து - ஆசார்யோபதேசத்துக்கு பாத்ரமாக்கி, உண்டு - பகவத்குணங்களையநுபவித்து, நும்-உங்களால் சூழ்த்துக்கொள்ளப்பட்ட, உறு-அறு

அஸங்கோசம் - ஜ்ஞாநம் ஸங்கோசமில்லை.... ... (சுசு)

பவித்தே கழியவேண்டும்படி பொருந்திநின்ற, வினை - பாபபலமான, துயருள் நீங்கி - துக்கத்தினின்று நீங்கி, உய்மின்-உஜ்ஜீவியுங்கோள். (கூஎ)

வ்யா.—(சண்டமண்டலத்தினூடுசென்று) கடிதான ஆதித்ய மண்டலத்தின் நடுவேபோய். "மன்னுங்கடுங்கதிரோன் மண்டலத்தினன்னடுவுள்" என்கிறபடியே முமுக்ஷுக்கள் எல்லாதார்க்கு துஷ்ப்ராபமான ஆதித்யமண்டல மத்யத்திலே, ராஜபுத்ரர்கள் ராஜகுலத்தாலே அப்ரதிஹத கதிகளாய்ப்போமாபோலே போய். (வீடுபெற்று) பரமபதத்தைலபித்து. (மேல்கண்டு வீடிலாத காதலின்பம் நாளுமெய்துவீர்) (மேல்-வீடிலாதகாதலின்பம் - கண்டு-நாளுமெய்துவீர்) ப்ராப்யபலமாய், யாவதாத்மபாவி விச்சேதசங்கையின்றியே ஸ்வரூபாநுபந்தியாய், பகவதநுபவ ஜநிதபக்திகாரிதகைங்கர்ய ஸுகத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து யாவதாத்மபாவி லபிக்கவேண்டியிருப்பீர்.

(புண்டரீகபாதபுண்ணியகீர்த்தி) செவ்வித் தாமரைப்பூப்போலே நிரதிசய போக்யமான திருவடிகளில் பாவநத்வ ப்ராபகத்வ ப்ரதையிலே. "[Telugu-script quotation, illegible]" "[illegible]" "[illegible]" "[illegible]" "பாவநஸ்ஸர்வலோகாநாம்," "பவித்ராணாம் ஹரிர்கோவிந்த:" "லோகாநாம்த்வம்பரோதர்ம:" "க்ர்ணம்தர்மம்ஸநாதநம்" என்று ப்ரஸித்தமிறே. (நும்செவிமடுத்து) பகவத்விஷயத்தைக் கணக்கறாதே போந்த உங்கள்செவியை, ஆசார்யோபதேசத்துக்கு பாத்ரமாக்கி. ஆப்தவாக்ய ச்ரவணமே பகவத் விஷயீகாரத்துக்கு வேண்டுவதென்கை. (உண்டு) ஸ்மர்த்தவ்யதசையே தொடங்கி யினிதாகையாலும், நிரபேக்ஷாபாயமாகையாலும், பகவத்குணங்களையே யநுபவித்து. (நும்முடைவினைத் துயருள் நீங்கியுய்மினோ) நீங்கள் சூழ்த்துக்கொண்டதாய், "[illegible]" "அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம்" என்கிற பாபபலமான துக்கத்திலுள்ளே வர்த்திக்கிற நீங்கள், இதில்நின்றும்நீங்கி முன்சொன்ன கைங்கர்ய ஸுகத்தை லபித்து, "தொழுதெழு" என்கிறபடியேஉஜ்ஜீவியுங்கோள். ... ... (கூஎ)

அ.—அறுபத்தெட்டாம்பாட்டு. ஸம்ஸாரிகள் குணத்ரய ப்ரசுரராகையாலே குணாநுகூலமாக ராஜஸ தாமஸ தேவதைகளை யாச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கப் பார்க்கிறவர்களை நிஷேதியாநின்றுகொண்டு, ஆத்மோஜ்ஜீவநத்திலே ருசியையுடையராய் ஸாத்விகரானவர்கள் ஸர்வாதிகனை யாச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கப் பாருங்கோளென்கிறார்.

அறுபத்தேழாம்பாட்டு. உபதேசம்வேணுமோ, சாஸ்த்ரஜ்ஞாநமாகாதோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆப்த வாக்யேத்யாதி. ... ... (கூஎ)

முத்திறத்துவாணியத்திரண்டிலொன்றுநீசர்கள்
மத்தராய்மயக்குகின்றதிட்டதிலிறந்துபோந்
தெத்திறத்துமுய்வதோருபாயுமில்லையுய்குறில்
தொத்திறுத்ததண்டுழாய்நன்மாலைவாழ்த்திவாழ்மினோ (௬அ)

ப-ரை.—ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸதேவதைகளை ஆராதித்துப்பெறும், முத்திறத்துவாணியத்து - மூன்றுவகைப்பட்ட பலங்களிலே, இரண்டில் ஒன்றும்-ராஜஸதாமஸங்களில் ருசியைபபண்ணுகிற, நீசர்கள்-தண்ணியர்கள், காமாவஸாநத்தில், அதில் இட்டு - அந்தபலத்தைவிட்டு, இறந்து - அவ்வவதேசங்களில் போகசரீரங்களைவிட்டு, போந்து-பூமியிலேவந்து பிறந்து, மத்தராய்-தேஹாத்மாபிமாநத்தாலே ப்ராக்ருத பதார்த்த லாபத்தாலே களித்து, மயங்குகின்றது-தன்னையும் ஈச்வரனையும் அறியாமையாலே மயங்காநின்றார்கள்; ஆகையாலே, எத்திறத்தும்-தன்னுடைய ஆணைதனமையாலும் இதரதேவதைகளை ஆச்ரயணீயராகப் பற்றினாலும்ஸர்வேசவரனை ஐச்வார்யார்த்தமாகபபற்றினாலும், உய்வதோருபாயமில்லை-உஜ்ஜீவிக்கைக்குவழியில்லை; உய்குறில்-உஜ்ஜீவிக்கவேண்டியிருந்தீர்களாகில, தொத்திறுத்த - கொத்துக்கொத்தாகச்செறிந்த, தண் - குளிர்ந்த, துழாய்-திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்காதனாய், நல்-ஸௌலப்யாதிகல்யாணகுணயுக்தனாயிருக்கிற, மாலை-ஸர்வேசவரனை, வாழ்த்தி - மங்களாசாஸநம்பண்ணி, வாழ்மினோ-வாழுங்கோளெனகிறார். (௬அ)

வ்யா.—(முத்திறத்து வாணியத்து) ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸதேவதைகளைத் தந்தாமுடைய குணாநுகூலமாகப் பற்றி ஆராதித்துப் பெறும் மூன்றுவகைப்பட்ட பலங்களிலும். திறம்-ப்ரகாரம். பலங்களை "வாணியம்" என்கிறது - வ்யாபாரம் அல்பமாய் பலம்விஞ்சியிருக்கை. "అగ్నౌ ప్రాస్తాహుతిస్సమ్యక్" "పత్రంపుష్పంఫలంతోయమ్" "త్రైగుణ్యవిషయావేదాః" "அக்நௌ ப்ராஸ்தாஹுதிஸ்ஸம்யக்" "பத்ரம்புஷ்பம் பலம்தோயம்" "த்ரைகுண்யவிஷயாவேதா:" என்கிறபடியே-வேதங்களும் குணத்ரயவச்யரான சேதநர்க்கு குணாநுகூலமாக ஆராத்ய தேவதைகளையும், ததாராதநப்ரகாரங்களையும், ஆராதந பலங்களையும்சொல்லிவைத்தது. (இரண்டிலொன்றும் நீசர்கள்) ஸ்வகுணங்களுக்கு அநுகூலமாயிருக்கையாலும்சாஸ்த்ராநுமதியாலும் நித்யஸத்வத்தையும் ததாராத்யனான ஈச்வரனையும் ஆராதந பலமான மோக்ஷத்தையு மொழிந்து, ராஜஸ தாமஸபலங்களிலே ருசியைப்பண்ணும் நீசர். நீசராகிறார் - ஸம்ஸாரத்தை வர்த்திப்பித்துக்கொள்ளும் ஹேயர். (மத்தராய் மயங்குகின்ற திட்டதி லிறந்து போந்து) (இட்டதில்) கர்மாவஸாநத்திலே அந்தபலத்தை விட்டு.

அறுபத்தெட்டாம்பாட்டு. வ்யாபாரம் அல்பமாய் பலம்பெருத்திருக்குமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (అగ్నౌ ప్రాస్తా- அக்நௌ ப்ராஸ்தாவித்யாதி.) (இட்டதில்) அதில்-இட்டு—அத்தைவிட்டு.

(இறந்து) அவ்வவதேசங்களில்போகசரீரங்களைமுடித்த.(போந்து) அந்தபோகபூமியில்நின்றும் ஆகாச மேக ஸஸ்யாதிகளிலே கிடந்து கர்ப்பவாஸார்த்தமாகப்போந்து. "க்ஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம் விசந்தி" "க்ஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம் விஶந்தி" என்கிறபடியேபூமியிலேபிறந்து. (மத்தராய்) தேஹாத்மாபி மாநத்தாலே ப்ராக்ர்த பதார்த்த லாபத்தாலே களித்து. (மயங்குகின்றது) ஆத்மாவையாதல், ஈச்வரனையாதல் உள்ளபடி யறியாமையாலே மோஹங்கதனைப்போலே யிருக்கிறதிறே. ஸ்வர்க்காதிபலாநுபவங்களை, புண்யம் க்ஷயித்தவளவிலே மத்யேவிட்டு அந்தபோகசரீரங்களையும் முடித்து, கர்ப்பவாஸார்த்தமாக அதிக்லேசத்தோடே போந்தபடியை யநுஸந்தியாமையிறே சேதநர் ப்ராக்ர்தபோகங்களிலே களித்து வர்த்திக்கிறதென்கை.

(எத்திறத்துமுய்வதோருபாயமில்லை) ஆகையாலே ஸ்வபௌருஷத்தாலும் இதரதேவதைகளை யாச்ரயணீயராகப்பற்றினாலும், ஈச்வரன்தன்னையே ஐச்வர்யார்த்தமாகப் பற்றினாலும் உஜ்ஜீவிக்கைக்கு வழியில்லை. (உய்குறில்) உஜ்ஜீவிக்கவேண்டி யிருந்தீர்களாகில். (தொத்துறுத்ததண்டுழாய் நன்மாலை வாழ்த்தி வாழ்மினோ) ஸர்வேச்வரத்வஸூசகமாய், தொடைசெறிந்து ச்ரமஹரமா யிருந்துள்ள திருத்துழாயாலே அலங்க்ர்தனாய், ஸௌலப்யாதி கல்யாண குணயுக்தனா யிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனையாச்ரயித்து வாழுங்கோள். "நிகரில் புகழாயுலகமூன்றுடையாய்" இத்யாதிகளைச்சொல்லிப் புகழ்ந்து, யாவதாத்மபாவி ஆநந்த நிர்ப்பரராயிருங்கோள். "ரஸோ வை ஸ: ரஸꣲ ஹ்யேவாயம் லப்த்வாநந்தீ பவதி" "ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி" என்னக்கடவதிறே. (௬௮)

அ.—அறுபத்தொன்பதாம்பாட்டு. "எத்திறத்து முய்வதோருபாயமில்லை" என்கிறதென், தேவதாந்தரங்களை யாச்ரயித்தால் உஜ்ஜீவிக்க வொண்ணாமை யென்னென்னில்; அந்த தேவதாந்தர ஸமாச்ரயணம் துஷ்கரம், அத்தைப் பெற்றாலும் அபிமதப்ரதாநத்தில் அவர்கள் அசக்தர்; ஆனபின்பு ஜகத்காரணபூதனை யாச்ரயித்து ஸம்ஸார துரிதத்தை யறுத்துக்கொள்ள வல்லீர்கோளென்கிறார்.

காணிலுமுருப்பொலார்செவிக்கினாதகீர்த்தியார்
பேணிலும்வரந்தரமிடுக்கிலாததேவரை
ஆணமென்றடைந்துவாழுமாதர்காளெம்மாதிபால்
பேணிநும்பிறப்பெனும்பிணக்கறுக்ககிற்றிரே. (௬௯)

ப-ரை.—முமுக்ஷுக்களுக்கு, காணிலும்-காணக்கூடாத, உருப்பொலார்-க்ரூரமான ரூபத்தையுடையவர்களாய், செவிக்கு - காதுகளுக்கு, இனாத-இனிமையைத் தாராத, பிதுர்வதம்முதலிய, கீர்த்தியார் - கீர்த்தியை யுடையவர்களாய், பேணிலும் - ஆச்ரயிக்கிலும், வரம் தர - அபிமதபலம் தருகைக்கு, மிடுக்கிலாத - சக்தியில்லாதவர்களான, தேவரை - தேவதைகளை, ஆணமென்று -

தஞ்சமென்று, அடைந்து - ஆச்ரயித்து, வாழும்-வாழுகிற, ஆதர்காள் - குறு டர்களே!, எம்மாதிபால் - எங்களுககுக் காரணபூதனான ஸர்வேச்வரன் பக்க லிலே, பேணி - ஆதரத்தைப்பண்ணி, நும் - உங்களுடைய, பிறப்பெனும் - பிற ப்பு என்கிற, பிணக்கு-தூற்றை, அறுக்ககிற்றிர் - அறுத்துக்கொள்ள ஸமர்த்த ராகுங்கோள். (சுக)

வ்யா.—(காணிலுமுருப்பொலார்) தாமஸதேவதைக ளாகை யாலே முமுக்ஷுக்களுக்கு அவர்கள் த்ரஷ்டவ்யரலலர். "స్కన్దరుద్ర మహేన్ద్రాద్యాః ప్రతిష్ఠితాస్తుపూజనే। అశుద్ధాస్తే సమస్తాశ్చ దేవాద్యాఃకర్మయోనయః" "ஸ்கந்தருத்ரமஹேந்த்ராத்யா: ப்ரதிஷ்டிதாஸ்துபூஜநே। அசுத் தாஸ்தேஸமஸ்தாஸ்ச தேவாத்யா: கர்மயோநய:" என்னக்கடவ திறே. "ఆత్మావారేద్రష్టవ్యః" "ஆத்மாவாரேத்ரஷ்டவ்ய:" என்னுமவ னல்லனிறே. இங்ஙனே யிருக்கச்செய்தே உங்கள் குறுருரூபமான ருசியாலே கண்டாலும் விரூபாக்ஷத்வாதிகளாலே வடிவு பொல்லா தாயிருப்பர்; திருவுள்ளத்தில் தண்ணளியைக்கோட்சொல்லித்தாரா நின்றபுண்டரீகாக்ஷனைப்போலேவடிவு ஆகர்ஷகமாயிருக்கிறதன்றே; அவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் க்ரௌர்யமே அவர்கள்வடிவிலே ப்ரகாசிப்பது. (செவிக்கினிய கீர்த்தியார்) த்ரஷ்டவ்யரல்லாதவோ பாதி ச்ரோதவ்யருமல்லர். கேட்கவேண்டி யிருந்திகோளேயாகி லும், பிதுர்வத ப்ரஸித்தியென்ன, தத்பலமான பிக்ஷாடநசாரித்ர ப்ரதையென்ன, அத்வரத்வம்ஸ கதையென்ன, ச்வசுரவதகதையெ ன்ன, இத்யாதி ச்ரவணகடுகமான கீர்த்தியையுடையரா யிருப்பர்; ம்ருதனானபுத்ரனை ஸாந்தீபிநிக்குமீட்டுக்கொடுத்தான், புநராவ்ருத்தி யில்லாத தேசத்தில்நின்றும் வைதிகன்புத்ரர்களை மீட்டுக்கொடுத் தான் என்றித்யாதிகளாலே * ஸம்ஸ்ரவே மதுரமான கீர்த்தியி றே. (பேணிலும்) ஆச்ரயணீயருமல்லர், ஆச்ரயித்தார்திறத்திலே "உன்பயலைபறுத்திடு" என்றும், "ஊட்டியிலே தட்டிற்றில்லைகா ண்" என்றும்சொல்லுகையாலே, உங்கள்ருசியாலே அவற்றையும் பொறுத்து ச்ரவணகடூரமான கீர்த்தியையும் வைரூப்யத்தையும் பொறுத்து ஆச்ரயித்தாலும். "పత్రంపుష్పంఫలంతోయమ్" "பத்ரம் புஷ்பம பலம்தோயம்" என்றும, "సుసుఖంకర్తుమ్" "ஸுஸுகம்கர்த் தும்" என்றும் ஆச்ரயணம் ஸுகரமுமாய் ஸுகரூபமுமா யிருக் கிறதன்றே. (வரந்தர மிடுக்கிலாததேவரை) பரஹிம்ஸையிலே வந்தால் ஜகதுபஸம்ஹாரக்ஷமராய், அபிமதபலந்தருகைக்கு சக்தி யில்லாத தேவதைகளை.

அறுபத்தொன்பதாம்பாட்டு. அத்வரத்வம்ஸம் - மாமனாயிரு க்கிற தக்ஷப்ரஜாபதியுடைய யாகத்தையும் கெடுத்து அவனையும்கொ ன்றது.

ஒருபிசாசத்துக்கு மோக்ஷத்தைக்கொடுப்பது, ஒரு பக்ஷிக்கு மோக்ஷத்தைக்கொடுப்பது. "ఉదారాస్సర్వఏవైతే" "உதாராஸ்ஸர்வ ஏவைதே" என்று-தானும், பிறரும் "సకలఫలప్రదోహివిష్ణుః" "ஸகல பலப்ரதோஹிவிஷ்ணு:" என்னும் விஷயமன்றிறே. "நீதந்த நித்யத்வம் எனக்குக் கழுத்துகட்டியாய்த்து" என்றுமார்க்கண்டேயன் அவனைவளைக்க, மோக்ஷப்ரதன்கையிலே காட்டிக்கொடுத்து நழுவும் சீலமிறேபிறரது.

(ஆணமென்றடைந்து) இப்படி இவர்கள் ஆச்ரயணீயரு மன்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே தங்கள் ப்ரமத்தாலே ஆச்ரயித்து. ஆணம் – அரண். "నత్యజేయమ్" "நத்யஜேயம்" என்னும் விஷய மன்றே. "మాశుచః" "மாசுச:" என்னமாட்டான் ஏறுண்டவனுகையாலே. (வாழும் ஆதர்காள்) க்ர்தராயிருக்கிற அறிவு கேடர்காள். ஆதர்-குறுடரும், அறிவுகேடரும். "నాహారయతిసన్త్రాసం బాహూరామస్యసంశ్రితా" "நாஹாரயதிஸந்த்ராஸம்பாஹூராமஸ்யஸம்ச்ரிதா" என்றும், "బాహుచ్ఛాయామవష్టబ్ధో యస్యలోకోమహాత్మనః" "பாஹுச்சாயாமவஷ்டப்தோயஸ்யலோகோமஹாத்மந:" என்றும், "అథసోఽభయఙ్గతోభవతి" "அதஸோபயங்கதோபவதி" என்று மிருக்கிறார்களன்றே. (எம்மாதிபால்பேணி) எங்களுக்குக்காரண பூதனானவன்பக்கலிலே ஆதரத்தைப்பண்ணி. ஜகத்காரணவஸ்துவாயிருக்கிறவனை, "எம்மாதி" என்பானென்னென்னில்; ஈச்வரன் ஜகத்ஸ்ர்ஷ்டியைப்பண்ணுகிறது முமுக்ஷுஸிஸ்ர்க்ஷையாலே யாகையாலே அந்தஸ்ர்ஷ்டிபலிதததது அநந்யப்ரயோஜநர்பக்கலிலேயென்று "எம்மாதி" என்று விசேஷிக்கிறார்.(நும்பிறப்பெனும்பிணக்கறுக்ககிற்றிரோ) ஒருத்தராலுமறுக்கப்போகாத வுங்களுடைய பிறப்பென்கிற தூற்றையறுத்துக்கொள்ள வல்லிகோளே. (பிணக்கறுக்க) ஜந்மத்தை"தூறு" என்கிறது - அகப்பட்டவனுக்குப் புறப்படப்போகாதொழிகையும், தன்னில் தரிக்க வொண்ணாதொழிகையும், முதலும் முடிவும்காண முடியாதிருக்கையும். ... ... (௬௯)

அ —ஏழுபதாம்பாட்டு. "வரந்தரமிடுக்கிலாததேவர்" என்று-அவர்களுக்கு சக்திவைகல்யம் சொல்லுவானென், அவர்களை ஆச்ரயித்துத் தங்களபிமதம் பெற்றாரில்லையோவென்னில்; ருத்ரனையாச்ரயித்து அவனுக்கந்தரங்கனாய்ப் போந்த பாணன் பட்டபாடும், ருத்ரன்கலங்கினபடியும் * (கண்டு, அன்று ஸஹகரித்தது) தேவர்களையறியு மத்தனை யிறேயென்கிறார்.

கொந்தமோடுசூலம்வேல்கள்தோமரங்கள்தண்டுவாள்
பந்தமானதேவர்கள்பரந்துவானகமுற
வந்தவாணனீரைஞ்ஞூறுதோள்களைத்துணித்தநாள்
அந்தவந்தவாகுலமமரரேயறிவரே. (எ0)

ஏறுண்டது - பாணாஸுரயுத்தத்திலே. ... (௬௯)

* இந்தகுண்டலிதகரந்தத்துக்குச சரியான பாடதனைத்கோசாந்தரங்களில கண்டுகொள்வது.

ப - ரை.—கொந்தமோடு - சவளங்களும், சூலம் - சூலங்களும், வேல்க ள் - வேல்களும், தோமரங்கள்-எறியீட்டிகளும், தண்டு - கதைகளும்,வாள்-வாள்களுமாகிற ஆயுதங்களை, பரதமான - பந்தகமாகப் பொகட்டுப்போன, தேவர்கள் - தேவதைகள், க்ர்ஷ்ணன் முன்னே நிற்கமாட்டாமல், பரந்து - ஒருவர்போன வழி ஒருவர்போகமாட்டாமே சிதறி, வானகமுற - தங்களிருப்பிடங்களில் புக; வந்த - தன்தோள் வலியைநம்பி எதிர்த்துவந்த, வாணன்-பாணாஸுரனுடைய, ஈராஞ்ஞூறுதோள்களை - ஆயிரம் தோள்களையும், துணிதத நாள் - கழித்தவன்று, அந்தவந்த ஆகுலம் - ருத்ரன் அரைகுலையத் தலைகுலைய ஓடின ஸங்கடத்தையும் தனக்குப் புகலிட மற்றுபாணாஸுரன பட்டஸங்கடத்தையும், அமரரோ யறிவர் - தேவர்களே யறிவார்கள்; இன்று நான சொல்லவேண்டியிருக்கிறதோ வென்கிறார். (எ0)

வ்யா.—(கொந்தமோடு சூலம் வேல்கள் தோமரங்கள் தண்டு வாள் பந்தமான தேவர்கள்) கொந்தம் முதலான வாயுதங்களைக் கொண்டு ருத்ரனுக்கு பந்துக்களா யுதவிசெய்யவந்த தேவதைகள். கொந்தம் - சவளம். தோமரம் - எறியீட்டி. பந்தம் - பந்தம். இவ்வாயுத வர்க்கத்தைக்கொண்டு வந்து அவைதானே காற்கட்டாய்ப் பொகட்டுப்போன தேவர்களென்றுமாம். அப்போது "பந்தம்" என்று - பந்தகமென்றபடி. "[Grantha]" "விநாசாயசதுஷ்க்ர்தாம்" என்கிறபடியே க்ர்ஷ்ணனை, தங்களுக்கு விரோதிகளான அஸுரராக்ஷஸர்களை யழியச்செய்து குடியிருப்புத்தர வந்துபிறந்தவனென்று பாராதே, அந்த துர்வர்க்கத்தோடொத்து எதிரம்பு கோத்துவருகையாலே க்ர்தக்நருமாய் துர்மாநிகளுமாயிருக்குமவர்களென்கை. ஸாயுதராய்வந்த தேவர்களென்று சுருங்கச் சொல்லாதே பரக்க ஆயுதங்களைப் பேசிற்று, உபகாரகனானவன் பக்கலிலே இத்தனை அபகாரத்தை நினைப்பதே! என்னும் நெஞ்செரிவாலே யருளிச்செயகிறார். (பரந்துவானகமுற) க்ர்ஷ்ணன்ஸந்நிதியிலே நேர்நிற்கமாட்டாதே ஒருவர்போனவழியொருவர்போகாதே சிதறித் தங்கள் குடியிருப்பிலே புக.

(வந்தவாணன்) தேவதைகள் ஆயுதங்களைப்பொகட்டுப்போன விடத்திலும், தனக்கு நியாமகனான ருத்ரன் ஜ்ர்ம்பிதனானவிடத்திலும், தன்தோள்வலியை விச்வஸித்துவந்த வாணனுடைய. (ஈராஞ்ஞூறு தோள்களைத் துணித்தநாள்) ஆயிரந்தோள்களையும் கழித்தவன்று. தோள்வலியைக்கொண்டுவந்தவனுடைய தோள்வலியைக் கழித்தான், ஆயுதங்களைபலமாகக்கொண்டுவந்த தேவர்களை ஆயுதங்களைப் பொகட்டுப் பிற்காலித்துப்போம்படி பண்ணினான், ஸர்வாத்யக்ஷனாய் வந்த ருத்ரனை நிச்சேஷ்டனாம்படி பண்ணினான்.

எழுபதாம்பாட்டு. கொந்தம்- சவளம் தோமரம் – வேல்விசேஷம். ஜ்ர்ம்பிதன் - முறிந்துபோனவன். ... ... (எ0)

(அந்தவந்தவாகுலம்)ருத்ரன் கொன்றையும் தும்பையும் ஜடையும் குலையக்கெட்டுப்போன பாரவச்யமும், போக்கற்றவாறே கலங்கி க்ர்ஷ்ணனுடைய முகம்பெறுகைக்கு ஸ்தோத்ரம்பண்ணின பாரவஶ்யமும். "పారవశ్యం సమాయాత శ్శూలీ జృమ్భిత తేజసా। పాఞ్చజన్యస్య ఘోషేణ శార్ఙ్గవిస్ఫూర్జితేన చ" "பாரவஶ்யம்ஸமாயாதஶ்ஶூலீஜ்ர்ம்பிததேஜஸா। பாஞ்சஜந்யஸ்யகோஷேண ஶார்ங்கவிஷ்பூர்ஜிதேநச" என்றும், "కృష్ణ కృష్ణ మహాబాహో జానే త్వాం పురుషోత్తమమ్। పరేశం పరమాత్మాన మనాదినిధనం హరిమ్" "க்ர்ஷ்ணக்ர்ஷ்ணமஹாபாஹோ ஜாநேத்வாம் புருஷோத்தமம்। பரேஶம்பரமாத்மாந மநாதிநிதநம்ஹரிம்" என்னக் கடவதிறே. (அமரரோயறிவரோ) ஆக இப்படி யிரண்டு வகைப்பட்ட ஆகுலத்துக்கும்கெட்டுப்போன தேவர்களேஸாக்ஷி, நான் இன்றுசொலலவேண்டியிருந்ததோ ... ... (எ0)

அ.—எழுபத்தோராம்பாட்டு. பாணனை ரக்ஷிக்கக்கடவேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, ஸபரிகரனாய்க்கொண்டு ரக்ஷணத்திலே யுத்யோகித்து, எதிர்த்தலையிலே அவனைக்காட்டிக் கொடுத்துத் தப்பிப்போனபடியாலும், ஒருவன் ஆச்ரிதனுக்குதவினபடியென் என்று லஜ்ஜித்து க்ர்ஷ்ணனைகாபைபண்ணி அவனஸத்தையைநோக்கினபடியாலும், அவன் ரக்ஷகனல்லனென்னு மிடமும் க்ர்ஷ்ணனே ரக்ஷகனென்னு மிடமும் ப்ரத்யக்ஷமன்றே, இவ்வர்த்தம் ஒருவர் சொல்லவேண்டியிருந்ததோ வென்கிறார்.

வண்டுலாவுகோதைமாதர்காரணத்தினால்வெகுண்டு
இண்டவாணனீராஞ்ஞூறுதோள்களைத்துணித்தநாள்
முண்டனீறன்மக்கள்வெப்புமோடியங்கியோடிடக்
கண்டுநாணிவாணனுக்கிரங்கினானெம்மாயனே. (எக)

ப - ரை.—சித்ரலேகையைக்கொண்டு அநிருத்தாழ்வானை வரவழைத்தவளாய், வண்டு உலாவு - வண்டுகள் மாறாத, கோதை-மாலையாலே அலங்காதையாய், மாதர்காரணத்தினால்- தனபெண்ணான உஷைநிமித்தமாக, எதிரத்தலைஸா வேச்வரனென்று பாராதே, வெகுண்டு - கருத்தனாய், இண்ட-மேல்விழுந்த, வாணன் - பாணாஸுரனுடைய, ஈராஞ்ஞூறு தோள்களை-ஆயிரம் தோள்களையும், துணித்தநாள் - சேதித்தவன்று; முண்டன் - முண்டிதனாய், நீறன - பஸ்மதரித்த சரீரத்தையுடையனான ருத்ரனும், தேவஸேநாபதியாய், மக்கள் - பிள்ளையான ஸுப்ரஹ்மண்யனமுதலிய புத்ரர்களும், வெப்பு - ஜ்வரமும், மோடி-காளியும், அங்கி - நாறபததொன்பது அகநிக்கும் நிர்வாஹகனான அக்நியும், ஓடிடக்கண்டு - முதுகுகாட்டி யோடக்கண்டு, எம் ஆயன் - என்னுயனனகர்ஷணன், நாணி - தாம் போராத இவற்றின்மேலே யாகாதே சீறிற்றென்று லஜ்ஜிதது, வாணனுக்கு - பாணாஸுரனுக்கு, இரங்கினான் - இரங்கி இரண்டுதோளைக்கொடுத்து ரக்ஷித்தருளினானெனகிறா. (எக)

வ்யா.—(வண்டுலாவுகோதைமாதர் காரணத்தினால்) வண்டு மாறாதமாலையாலே அலங்க்ர்தையான உஷைநிமித்தமாக. ஸ்வப்ந த்ர்ஷ்டனான அநிருத்தனை சித்ரலேகை கொண்டுவரக்கூடுமென்று அவள்வரவுபார்த்துச்செவ்விப்பூவாலே யொப்பித்திருந்தபடியைச் சொல்லுகிறது. (வெகுண்டிண்டவாணன்)எதிர்த்தலை ஸர்வேஶ்வர னென்று பாராதே யுத்தக்ருத்தனாய் மேல்விழுந்த பாணன். வெகு ளி-கோபம். இண்டல்-நெருங்குதல். "ஜநநீ ஜனகம் ..." "பிதரம் மாதரம்தாரான்" என்று-ரக்தஸ்பர்சங்களைவிட்டுப் பற்றவேண்டும் விஷயத்திலே ஸ்த்ரீநிமித்தமாகப் பகைக்கிறானிறே துஷ்ப்ரக்ர்தி யாகையாலே. காந்தர்வபக்ஷத்தாலே ஸம்ச்லேஷம் பிறந்தபின்பு க்ர் ஷ்ணனோடே ஸம்பந்தியாய்க்கொண்டு ப்ரீதனாக ப்ராப்தமாயிருக்க, தன் பாஹுபலத்தாலே வந்த துர்மாநத்தாலே சீறி அந்தரப்பட்டா னென்கை. (ஈராஞ்ஞூறுதோள்களைத்துணித்தநாள்) இவன் எதி ரிடுகைக்குஹேது பாஹுபலமாகையாலே பாஹுவநத்தைச்சேதி த்தவன்று.

(முண்டன் நீறன் மக்கள் வெப்புமோடியங்கியோடிடக் கண்டு நாணி) "ரக்ஷிக்கிறேன்" என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினவன் செய்த தென்னென்னில்; பாணனை க்ர்ஷ்ணன்கையிலே காட்டிக்கொடுத்து ப்ரதாநனான தனனோடு பரிகரத்தோடுவாசியற முதுகுகாட்டியோ டின வித்தனை. (முண்டன்நீறன்) முண்டிதனாய் பஸ்மச்சந்நஶரீர னான ருத்ரன். இத்தால்-க்ர்ஷ்ணனைக்குறித்துத் தன்னபிமத ஸந்தி யைக்குறித்து,ஸாதகனான அவனதன்னளவும்பாராதே எதிர்த்தலை யையும்பாராதே ஸாதகவேஷத்தோடே துர்மாநங்கொண்டாடின படி. தேவஸேநாபதியான ஸுப்ரஹ்மண்யன்முதலான புத்ரர்கள், ஜ்வரம், மோடி - பிடாரி, நாற்பத்தொன்பதக்நிக்கும்கூடஸ்தனான வக்நி இவர்களோடு, தன்னோடு வாசியற முதுகிட்டுப்போகக்கண்டு லஜ்ஜித்து. மோடி - காளிகனென்றுமாம். லஜ்ஜிக்கையாவது - யுத தோந்முகனாய்த்தான்படுதல், எதிர்த்தலையை ஜயித்தல் செய்ய ப்ரா ப்தமாயிருக்க, முதுகிடுகையாலே தரம்போராத இவற்றின்மேலே யாசாதே நாம்சீறிற்றென்று லஜ்ஜித்து. "அபி ப்ராணாந் பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய:" "அபிப்ராணாந்பரித்யஜ்யரக்ஷிதவ்ய:"என்கிறபடியே - ஆச்ரிதனை ப்ராணாவதியாக ரக்ஷிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, ஒருவன் ஆச்ரிதனுக்கு உதவினபடியென்! என்று லஜ்ஜித்தெனனவுமாம். (வாணனுக்கிரங் கினானெம்மாயனே) இப்படிப்பட்ட ருத்ரனைத் தனக்குத் தஞ்சமாக நினைத்திருக்கையாலே தயநீயனான பாணனுக்கு ஆபத்தே ஹேது வாக க்ர்பைபண்ணி இரண்டுதோள்களைக்கொடுத்து ரக்ஷித்தான் என்னுயனான க்ர்ஷ்ணனல்லனோ. இத்தால்-தேவதாந்தரங்கள் ரக்ஷ காரானாலும் ஆபத்துக்கு உதவார்கள்; ஈஶ்வரன் முனிந்த தசையி லும் ஆபத்ஸகனென்றதாய்த்து. "க்ருபயா பர்யபாலயத்" "க்ர்பயா பர்யபாலயத்." ... ... (எக)

அ.—எழுபத்திரண்டாம்பாட்டு. ருத்ரன் லோகத்திலேமோக்ஷ ப்ரதனென்று ஆச்ரயிப்பாரும் ஆகமாதிகளிலே பரத்வத்தை ப்ரதிபாதித்துமன்றோ போருகிறதெனனில்; நிர்த்தோஷச்ருதியில் அவனே க்ஷத்ரஜ்ஞனாகச் சொல்லுகையாலே லோகப்ரஸித்தி வடயக்ஷ ப்ரஸித்திபோலே அயதார்த்தம், ஆகமாதிகள் விப்ரலம்பகவாக்யவத் அயதார்த்தமென்கிறார்.

போதின்மங்கைபூதலக்கிழத்திதேவியன்றியும்
போதுதங்குநானமுகன்மகனவன்மகன்சொலில்
மாதுதங்குகூறனேறதூர்தியென்றுவேதநூல்
ஓதுகின்றதுண்மையல்லதில்லைமற்றுரைக்கிலே. (எஉ)

ப - ரை.—போதில்மங்கை - தாமரைமலரில் திருவவதரித்த பெரியபிராட்டியாரும், பூதலக்கிழத்தி - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும், தேவி - மஹிஷிகள்; அன்றியும் - அதுககுமேலே, போதுதங்கு நான்முகன - கமலாஸநனனப்ரஹ்மா, மகன - புதரன்; அவன - அநதபரஹமாவினுடைய, மகனசொலில- மகனபோைச் சொல்லபபுகில, மாது - பார்வதியை, தங்கு கூறனை-இடது பக்கத்திலே யுடையருதரன; ஏறது - ரிஷபம, ஊர்தி - அவனுககு வாஹநம்; என்று-ஸ்ரீபூமீஸஹிதன ப்ரஹமாவுக்கு உதபாதகன பரமஹோதபநன ருதரனென்று, வேதநூல்- வேதமாகிற சாஸ்த்ரம், ஓதுகின்றது - சொல்லுகிற அர்ததமே, உண்மை - ஸதயம்; மற்று - அதுக்குப் புறம்பாக, உரைக்கில் - ஒராதம் சொல்லில், அல்லதில்லை - அது அஸத்யமல்லதுவேறன்று. (எஉ)

வ்யா.—(போதில்மங்கைபூதலக்கிழத்திதேவி),தாமரையிலேபிறப்பையுடைய பிராட்டியும்,ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் மஹிஷிகள். "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" "ஹ்ரீஸ்சதேலக்ஷ்மீஸ்சபத்ந்யௌ" என்றும், "பத்மே ஸ்திதாம் பத்மவர்ணாம்" "பத்மேஸ்திதாம் பத்மவர்ணாம்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. (அன்றியும்) ச்ரியஃபதித்வமே போரும் ஸர்வாதிகன் ஸர்வ ஸமாச்ரயணீயனென்கைக்கு,ச்ரியஃபதித்வத்துக்கு மேலில்லையிறே. அன்றியும் – அதுக்குமேலே. (போதுதங்கு நான்முகன்மகன்) திருநாபீகமலத்திலே பிறக்கையாலே கமலாஸநனான சதுர்முகன் புத்ரன். "அஜஸ்ய நாபாவத்யேகமர்ப்பிதம் யஸ்மிந்நிதம் விஶ்வம்புவநமதிஶ்ரிதம் ஸப்ரஜாபதிரேக: புஷ்கரபர்ணே ஸமபவத்" "அஜஸ்யநாபாவத் யேகமர்ப்பிதம்யஸ்மிந்நிதம் விஸ்வம்புநம் மதிஸ்ரிதம் ஸப்ரஜாபதிரேக: புஷ்க்கரபர்ணேநஸமபவத்" என்னக்கடவதிறே. (அவன்மகன் சொலில் மாதுதங்குகூறனேறதூர்தி) "ஏகோ வை ருத்ர: ஸர்வோ ஹ்யேஷ ருத்ர:" "ஏக ஏவருத்ர: ஸர்வோஹ்யேஷருத்ர:" என்கிற ப்ரசம்ஸாவாக்யங்களையும் ஆகமாதிதந்த்ரங்களையுமொழிய அவன்ஸ்வரூபத்தையுள்ளபடியே "ப்ரஹ்மணஃபுத்ராய ஜ்யேஷ்டாய" "ப்ரஹ்மணஃபுத்ராய ஜ்யேஷ்டாய" இத்யாதி நிர்த்தோஷ ஶ்ருதி ப்ரக்ரியையாலே சொல்லப்பார்க்கில் அவன் ப்ரஹ்மபுத்ரன்.

எழுபத்திரண்டாம்பாட்டு. இங்கே பிராட்டிஸம்பந்த மேதுக்கென்ன; அருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வாதிகனித்யாதி.) ... (எக)

" மாதுதங்குகூறன் " என்கிறது - ப்ரஹ்மாவினுடைய மாநஸ ஸ்ர்ஷ்டியொழிய யோஷித்புருஷ ஸம்யோகத்தாலே பிறக்கும் ஸ்ர்ஷ்டிக்கு ப்ரதமகண்யனென்று இவனுடைய க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வந் தோற்றுகைக்காக. "భ్రుకుటీకుటిలాదస్యలలాటాత్క్రోధదీపితాత్। సముత్పన్నస్తదారుద్రో మధ్యాహ్నార్కసమప్రభః। అర్ధనారీనరవపుః ప్రచణ్డోతిశరీరవాన్" "ப்ருகுடீகுடிலாதஸ்யலலாடாத்க்ரோததீபிதாத்। ஸமுத்பந்நஸ்ததாருத்ரோ மத்யாஹ்நார்க்கஸமப்ரப:। அர்த்தநாரீநரவபு: ப்ரசண்டோதிஶரீரவாந்" என்று ப்ரஹ்மாவினுடைய ஸ்ர்ஷ்டிப்ரகரணத்திலே சொல்லக்கடவதிறே. "ஏறதூர்தி" என்று-வேதமய்ஞ்ன பெரியதிருவடிக் கெதிராக ரிஷபத்தை வாஹநமாகக்கொண்டிருக்கிற துர்மாநம் தோற்றுகைக்காக.(என்று வேதநூலோதுகின்றதுண்மை) ஸ்ரீபூமிஸஹிதன ப்ரஹ்மாவுக்கு உத்பாதகன், ப்ரஹ்மோத்பந்நன் ருத்ரனென்று வைராக்யஶாஸ்த்ரமோதுகிற அர்த்தமே ஸத்யம். (அல்லதில்லை மற்றுரைக்கிலே) அதுக்குப் புறம்பாக ஓரர்த்தம்சொல்லில் அது அஸத்யம். ஸௌபர்ணவைகுண்டஸம்வாதே, "యత్తత్పద్మమభూత్ పూర్వం యత్ర బ్రహ్మా వ్యజాయత। బ్రహ్మణశ్చాపి సమ్భూత శ్శివ ఇత్యవధార్యతామ్। శివాత్స్కన్దస్సమ్భూత ఏతత్సృష్టిచతుష్టయమ్" "யத்தத்பத்மமபூத்பூர்வம்யத்ரப்ரஹ்மாவ்யஜாயத, ப்ரஹ்மண ஶ்சாபிஸம்பூதஶ்ஶிவ இத்யவதார்யதாம் । ஶிவாத்ஸ்கந்தஸ்ஸம்பூவ ஏதத்ஸ்ர்ஷ்டிசதுஷ்டயம்" இத்யாதி. ... ... (எ௨)

அ.—எழுபத்துமூன்றாம்பாட்டு. ச்ரியப்பதியே யாச்ரயணீயன், ப்ரஹ்மருத்ரர்கள்க்ஷேத்ரஜ்ஞராகையாலே அநாச்ரயணீயரென்றதாய்நின்றது-கீழ்;இதில்அந்தச்ரியப்பதிதான் தாழ்ந்தார்க்குமுகங்கொடுக்கைக்காக மநுஷ்ய ஸஜாதீயனாய்த் தன்னைத்தாழவிட்டுக்கொண்டு நின்றநிலையிலே ப்ரஹ்மருத்ரர்களுடைய வதிகாரத்திலே நின்றார்க்கு மோக்ஷப்ரதனென்றுகொண்டு தேவதாந்தரங்களுக்கும் ஸர்வேச்வரனுக்குமுண்டான நெடுவாசியை யருளிச்செய்கிறார்.

மரம்பொதச்சரந்துரந்துவாலிவீழமுன்னோர்நாள்
உரம்பொதச்சரந்துரந்தவும்பராளியெம்பிரான்
வரங்குறிப்பில்வைத்தவர்க்கலாதுவானமாளிலும்
நிரம்புநீடுபோகமெத்திறத்தும்யார்க்குமில்லையே. (எ௩)

ப - து.—மஹாராஜருக்கு நம்பிக்கையுண்டாக்குகைக்காக, மரம் - மராமரங்கள், பொத - மறுபாடுருவும்படி, சரம்துரந்து - திருச்சரங்களை யேவி, முன்னோர்நாள் - முன்பொருதரோதாயுகத்திலே, ராவணனை வாலிலே கட்டிக்கொண்டு திரியும் பெருமிடுக்கனான, வாலி - வாலியானவன், வீழ-தரையிலே விழும்படி, உரம் அவனுடைய மார்வு, பொத - மறுபாடுருவும்படி, சரம்துரந்து-அம்புவிட்டருளினவனாய், உம்பராளி - நித்யஸூரிகளை அடிமை கொள்ளுமவனாய், எம்பிரான் - அச்செயலாலே என்னை யெழுதிக்கொண்டவன்;

இப்படிப்பட்ட தசரதாத்மஜனுடைய, வரம் - ச்ரேஷ்டமான, குறிப்பில் வைத் தவர்க்கலாகாது - திருவுள்ளத்தாலே விஷயீகரிக்கப்பட்டவர்களுக்கல்லது, ஜ்ஞாநாதிகனான சதுர்முகனாய், வானமாளிலும் - ப்ரஹ்மலோகத்தை நிர்வஹிக்கப்பெற்றாலும், நிரம்பு - குறைவற்று, நீடுபோகம் - நித்யமானமோக்ஷம், எத்திறத்தும்-கர்மாத்யுபாயங்களை யநுஷ்டித்தாலும் ஸித்தோபாய பரிக்ரஹம் பண்ணினாலும், யார்க்குமில்லை - அநந்யப்ரயோஜநர்க்கும் ஸித்தியாது. (எஉ)

வ்யா.—(மரம்பொதச்சரந்துரந்து) மஹாராஜருடைய விச்வாஸார்த்தமாக மராமரங்களை மறுபாடுருவத்திருச்சரத்தையேவி, இத்தால்-தன்னுடைய ரக்ஷணத்திலே அதிசங்கைபண்ணினார்க்கும் அவ்வதிசங்கையைத்தீர்த்துத் தன்பக்கலிலே விச்வாஸத்தைப்பிறப்பித்து ரக்ஷிக்கும்சீலவானென்னை.(வாலிவீழ முன்னோர்நாள்உரம்பொதச் சரந்துரந்த) ராவணனை வாலிலே கட்டிக்கொண்டுதிரியும் பெருமிடுக்கனான வாலியை, முன்போன சதுர்யுகங்களில் ஒரு த்ரேதாயுகத்திலே இவன் தறைப்படும்படியாக மராமரங்களிலும் திண்ணிய அவன்மார்வு மறுபாடுருவும்படி அம்பைவிட்டு. அதிகாரிகளுமாய் நிவர்த்தவிரோதருமா யிருக்குமவர்களுக்குஸ்வாநுபவரூபமான அபிமதத்தைக்கொடுக்கையேயன்றியே, தத்விரோதியான அவித்யாதிப்ரபல விரோதிகளையும்போக்கி அதுக்கடியான வதிகாரத்தையும் கொடுக்கும் சீலவானென்கைக்கு உதாஹரணமிதுவென்கை. "வரந்தரமிடுக்கிலாததேவர்" என்று அபிமத ப்ரதாநத்திலும் அசக்தரென்றதிறே ப்ரஹ்மாதிகளை. (உம்பராளி) நித்யஸூரிகளை யடிமைகொள்ளுகிறவன்கீழ் தாழ்ந்தார்க்கு இப்படி யுபகரிக்கிறானென்கை. ரக்ஷணத்திலே அதிசங்கைபண்ணினவனுடைய அதிசங்கையைத் தீர்த்து அவன் விரோதியைப்போக்கின அந்தசீலமறியவுரியார்நித்யஸூரிகளிறே.

(எம்பிரான்) அச்செயலாலே என்னை யெழுதிக்கொண்டவன். அதவா, "உம்பராளியெம்பிரான்" என்று - அச்செயலாலே ப்ரயோஜநாந்தர பரரான தேவர்களையும், அநந்ய ப்ரயோஜநரான அஸ்மதாதிகளையுமொக்கவெழுதிக்கொண்டவனென்றுமாம்.

எழுபத்துமூன்றாம்பாட்டு. அதிகாரத்திலே - அவர்களுடைய அநுஷ்டாநத்திலே. நிர்வாஹகரா யிருக்குமவர்களுக்கும்ஸ்வாநுபவரூபமான தன்னை யநுபவிக்கையாகிற புருஷார்த்தத்திலே அபிமாநத்தையுண்டாக்குகை. ப்ரஹ்மாதிகள் இவன்விரோதியைப்போக்க மாட்டார்களோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வரந்தரமிடுக்கிலாத வித்யாதி.) "உம்பராளி" என்றதுக்கு தாத்பர்யத்வய மருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளை யித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) அன்றிக்கே, ப்ரஹ்மாதிகளாகவுமாம்; இத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அதவாயித்யாதி.) ப்ரயோஜநாந்தர பரரோ ப்ரஹ்மாதிகளோடொக்க அஸ்மதாதிகளையு மென்றபடி. ஜ்ஞாநாதிகரான அநந்யப்ரயோஜநர் — உபாஸகர். ... ... (எஉ)

"உரம்பொதச்சரந்துரந்த-எம்பிரான்" என்று-முன்புமஹாராஜர்க்குஉதவினதுவும்தமக்குஉதவிற்றாகநினைத்திருக்கிறார்.(வரங்குறிப்பில்வைத்தவர்க்கலாது) இப்படிப்பட்டதசரதாத்மஜனுடையச்ரேஷ்டமான திருவுள்ளத்தாலேவிஷயீகரிக்கப்பட்டவர்களுக் கல்லது. ச்ரேஷ்டமாகையாவது - பரஸம்ர்த்யேக ப்ரயோஜநமா யிருக்கை. (வானமாளினும்) ஜ்ஞாநாதிகராய் சதுர்த்தசபுவநங்களுக்கும் நிர்வாஹகரான ப்ரஹ்மாதிகளாயிருந்தாலும். (நிரம்பு நீடுபோகம்) குறைவற்று நித்யமானபோகம். அதாவது – பரமபக்தி க்ர்தமாய் பரிபூர்ணமாய்விசததமமானநித்யாநுபவம். (எத்திறத்தும் யார்க்குமில்லையே) அநந்யப்ரயோஜநர்க்குமில்லை; கர்மாத்யுபாயங்களை யநுஷ்டிக்கவுமாம், ஸித்தோபாயபரிக்ரஹம்பண்ணவுமாம், அவன் ப்ரஸாதமொழிய மோக்ஷஸித்தியில்லை. ஜ்ஞாநாதிகராய் அநந்ய ப்ரயோஜநராகவுமாம்; அகிஞ்சநராய் அநந்யப்ரயோஜந ராகவுமாம்; அவன் ப்ரஸாதமே மோக்ஷஸாதநமென்கை. விரோதிநிரஸந சீலனான தசரதாத்மஜன் ப்ரஸந்நரானார்க்கல்லது ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுடைய அதிகாரத்திலே நின்றார்க்கும் நித்யமானமோக்ஷத்தை ப்ராபிக்க விரகில்லையென்றதாய்த்து. ... ... (எங)

அ.—எழுபத்துநாலாம்பாட்டு. ஆச்ரயணீயனுடைய ப்ரஸாதமேமோக்ஷஸாதநமாகில் முமுக்ஷுவான இவ்வதிகாரிக்கு ப்ரஸாதகமான கர்த்தவ்யமேதென்னில்; ஸ்ரீவாமநனுடைய திருவடிகளிலே தலைசாய்த்தல், க்ஷீராப்திநாதனுடைய சீலத்துக்குவாசகமான திருநாமத்தை வாயாலே சொல்லுதல் செய்யவே புருஷார்த்த ஸித்தியுண்டென்கிறார்.

அறிந்தறிந்துவாமநனடியிணைவணங்கினால்
செறிந்தெழுந்தஞானமோடுசெல்வமுஞ்சிறந்திடும்
மறிந்தெழுந்ததெண்டிரையுண்மன்னுமாலைவாழ்த்தினால்
பறிந்தெழுந்துதீவினைகள்பற்றறுதல்பான்மையே. (எச)

ப-ரை.—வாமநன் - தன்னுடைமை பெறுகைக்காக வாமநாவதாரம் செய்தருளினவனுடைய, அடியிணை - திருவடிகளை, சாஸ்த்ர ச்ரவணத்தாலும் ஆசார்யோபதேசத்தாலும், அறிந்தறிந்து - அவனேப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்று அத்யவஸித்து, வணங்கினால் - ஆச்ரயித்தால், செறிந்தெழுந்த ஞானமோடு - "ஸர்வேச்வரனுக்கே அநந்யார்ஹசேஷம் இவ்வாத்மா" என்கிற ஜ்ஞானத்தோடே, செல்வமும் - கைங்கர்யோபகரணமான பக்தியும், சிறந்திடும் - குறைவறவுண்டாம்; மறிந்து - பரம்பி, எழுந்து - கிளர்ந்து, தெள்-தெளிந்த, திரையுள் - அலைகளையுடைய க்ஷீராப்தியிலே, மன்னு - நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, மாலை - ஆச்ரிதவத்ஸலனுடைய வாத்ஸல்யவாசியான திருநாமத்தை, வாழ்த்தினால் - வாயாலே சொன்னால், தீவினைகள் - பகவத்ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகங்களான பாபங்கள், பறிந்து - இத்தைவிட்டுப் பறிந்து, எழுந்து - மேலே கிளர்ந்து, பற்றறுதல் - வாஸநையோடேபோம்படி பண்ணுகை, பான்மை-ஸ்வபாவமேயாகுமென்கிறார். (ச)

வ்யா.—(அறிந்தறிந்து வாமநனடியிணை வணங்கிஞல்) தன்னு டைமையை லபிக்கைக்குத்தான் அர்த்தியாய்வந்தவன்றிருவடிகளை, "ப்ராப்யமும் ப்ராபகமு மதுவே" என்று அத்யவஸித்து, அத் திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரனுஞல். "வாமநனடியிணை" என்று-வரை யாதே யெல்லார் தலையிலும் திருவடிகளை வைக்கையாலே ஸர்வ ஸுலபனுன வன்றிருவடிகளென்றுமாம். "அறிந்தறிந்து" என்றது-சாஸ்த்ரச்ரவணத்தாலும், ஆசார்யோபதேசத்தாலு மென்றுமாம். இது "அன்று பாரளந்த பாதபோதையொன்றி" என்றுகீழ்ச்சொன் னதினுடைய விவரணம். (செறிந்தெழுந்தஞானமோடு செல்வமும் சிறந்திடும்) ப்ரத்யக்ப்ரவண்மாய்ஸாக்ஷாத்காரபர்யந்தமானஸர்வேச் வரனுக்கே அநந்யார்ஹசேஷபூதன் இவ்வாத்மாவென்கிற ஜ்ஞாந மும், அதடியாககைங்கர்யோபகரணமான பக்தியும் குறைவறவுண் டாம். சிறப்பு-மிகுதி. இது-கைங்கர்யத்துக்கும்விரோதிநிவர்த்திக்கு முபலக்ஷணம். நிர்த்தோஷனுக்கிறேகைங்கர்யோபகரணமானபக்தியு ண்டாவது. ப்ரீதிகாரிதமிறே கைங்கர்யம். "தநமாயதானே கைகூ டும்" என்று வைஷ்ணவனுக்கு ஐச்வர்யம்பக்தியாகையாலே, அந்த பக்தியை இங்கு "செல்வம்" என்கிறது. (மறிந்தெழுந்து தெண் டிரையுள்மன்னுமாலைவாழ்த்திஞல்) பரம்பிக்கிளர்ந்து தெளிந்ததி ரைகளையுடைய க்ஷீராப்தியிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஆச்ரிதவத் ஸலனுடைய வாத்ஸல்யவாசியான திருநாமத்தைவாயாலே சொன் ஞல். மறிதல்-விறிதல். (பறிந்தெழுந்து தீவினைகள் பற்றறுதல்) பக வத் ப்ராப்திப்ரதிபந்தகங்களாய்ஸ்வாச்ரயத்திலே வேர் விழுந்தவை த்தை விட்டுப்பறிந்துபோய் மறுவலிடாதபடி வாஸனையோடே போம்படி பண்ணுகை. (பான்மையே) அவன் ஓரோற்றம்செய்தாஞ கவன்றிக்கே ப்ரக்ருதியாயிருக்கை. இதுவும் "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறபடியே கைங்கர் யத்துக்கும் உபலக்ஷணம்.   ...   .   (எச)

அ.—எழுபத்தஞ்சாம்பாட்டு. இப்படி அவனை ஆச்ரயித்து அ வனுடைய கடாக்ஷததாலேப்ரதிபந்தகநிரஸநபூர்வகமாக அவனைப் பெறுகை யொழிய வுபாயாந்தரங்களிலே யிழிந்து ஆச்ரயிப்பாரு டைய வருமையை யருளிச்செய்கிருர்-மேலேழுபாட்டாலே; இதில் முதற்பாட்டில்-கர்மயோகமே தொடங்கி பரமபக்தி பர்யந்தமாக ஸா திக்கு மவர்களுடைய துஷ்கரதையை யருளிச்செய்கிருர்.

எழுபத்துநாலாம்பாட்டு. ப்ரத்யக்ஷப்ரதாநம்-ப்ரயக்ஷஸமாநா காரம் விரோதி நிவர்த்திக்கும் உபலக்ஷணமாகவேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (நிர்த்தோஷனுக்கித்யாதி) ஸ்வாச்ரயத்திலே-வி னைகளானவைதன்னிருப்பிடத்திலே. போய்-அங்குமிருக்கமாட்டா மல் அவ்விடத்தையும் ஸவாஸநமாகவிட்டுப்போய்.   (எச)

ஒன்றிநின்றுநற்றவஞ்செய்தூழியூழிதோறெலாம்
நின்றுநின்றவன்குணங்களுள்ளியுள்ளந்தூயராய்ச்
சென்றுசென்றுதேவதேவரும்பரும்பராய்
அன்றியெங்கள்செங்கண்மாலையாவர்காணவல்லரே. (எரு)

ப - ரை.—விஷயாந்தரங்களினின்றும் மீட்டமநஸ்ஸோடே கூட, ஒன்றி நின்று - பொருந்திநின்று, நல்தவம்செய்து-யஜ்ஞ தாந தபஃ கர்மங்களாகிற நல்லதபஸ்ஸுகளைப்பண்ணி, ஊழியூழிதோறெலாம் - ப்ரளயகாலங்களிலெல்லாம், நின்றுநின்றவன் - க்ரமத்தாலே பரமபாவநனான ஸர்வேச்வரனுடைய, குணங்கள் - குணங்களை, உள்ளி - அநுசந்தித்து, உள்ளம் தூயராய் - பரிசுத்தாந்தஃகரணராய், சென்று சென்று-அநவரதப்ராவணையளவும் சென்று, தேவதேவர் - நித்யஸூரிகளளவிலேசெல்ல, உம்பரும்பரும்பராயன்றி - ஸோபாந க்ரமத்தாலே பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திரூபத்தாலே உத்கர்ஷடராய்ப் பெறுவதொழிய, எங்கள் செங்கண்மாலை - எங்களுடைய புண்டரீகாக்ஷனை, யாவர்காணவல்லர் - காணவல்லாரார். (எரு)

வ்யா.—(ஒன்றிநின்று) "చఞ్చలంహిమనఃకృష్ణ" "சஞ்சலம் ஹிமநஃ க்ர்ஷ்ண" என்கிறபடியே விஷயாந்தரங்களிலே மண்டி அவற்றில் நின்றும் மீட்க வரிதான நெஞ்சை பகவத் விஷயத்தில் உத்தேஶ்ய புத்தியாலே மீட்ட அம்மநஸ்ஸோடேபகவத்விஷயத்திலேயொன்றி நின்று. (நற்றவம் செய்து) தபஸ்ஸென்று - "యజ్ఞేనదానేనతపసానాశకేన" "யஞ்ஜேநதாநேநதபஸாநாஶகேந" என்றும், "యజ్ఞోదానంతపః కర్మనత్యాజ్యంకార్యమేవతత్" "யஜ்ஞோதாநம்தபஃகர்மநத்யாஜ்யம்கார்யமேவதத்" என்றும்சொல்லுகிற கர்மங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். "நற்றவம்" என்று-ஜீவபரயாதாத்ம்யஞ்ஜாநபூர்வகமாகவும்த்ரிவிதபரித்யாக பூர்வகமாகவு மநுஷ்டிக்கும் கர்மயோகத்தைச்சொல்லுகிறது. (ஊழியூழிதோறெலாம்) புதுப்புடைவையிலழுக்குக் கழற்றுமாப்போலேஅந்தகர்மத்தாலே விரோதிபாபம்போமிடத்தில் "జన్మాన్తరసహస్రేషు" "ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு" இத்யாதிப்படியேகாலதைர்க்யத்தைச்சொல்லுகிறது. (நின்றுநின்றவன்குணங்களுள்ளி) க்ரமத்தாலேபரமபாவநனாயிருந்துள்ளவனுடையகுணங்களையநுஸந்தித்து. இத்தால் - விவேகவிமோகாதிஸாதநஸப்தகங்களிலப்யாஸத்தைச் சொல்லுகிறது. க்ரமத்தாலே அநவரத பாவனையும்சொல்லுகிறது. (உள்ளந்தூயராய்) உத்தமான கர்மயோகத்தாலும் பகவத் குணாப்யாஸத்தாலும், "మనసాతువిశుద్ధేన మనసాగ్రాహ్యః" "மநஸாது விஶுத்தேநமநஸாக்ராஹ்ய:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பரிசுத்தாந்தஃகரணராய.

எழுபத்தஞ்சாம்பாட்டு. அநசநேந - அநசநத்தாலே.

(சென்று சென்று) "ध्रुवानुस्मृतिः" "த்ருவாநுஸ்ம்ருதிः" என்றும், "निदिध्यासितव्यः" "நிதித்யாஸிதவ்யः" என்றும் சொல்லுகிறபடியே க்ரமத்தாலே அநவரதபாவனையளவும்சென்று. (தேவ தேவரும்பரும்பரும்பராயன்றி) ஸூரிகளளவிலேசெல்ல ஸோபாந க்ரமத்தாலே பரபக்திபரஜ்ஞாந பரமபக்தி ரூபத்தாலே யுத்க்ருஷ்டராய்ப்பெறுவதொழிய. (எங்கள் செங்கண்மாலே)சரணாகதவத்ஸலனை புண்டரீகாக்ஷனை. "எஙகள்" என்று - மற்றுள்ள ஆழ்வார்களை யுங்கூட்டிக்கொள்ளுகிறதென்னுதல். தம்மையேபற்றிவர்த்திக்கும் சரணாகத ஸமூஹத்தைக்கூட்டிக் கொள்ளுகிறதென்னுதல். "செங்கண்மால்" என்றது - "जितन्ते पुण्डरीकाक्ष" "ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ" என்கிறபடியே ருசியேதொடங்கி பரமபக்திபர்யந்தமாக அத்தலையில் விசேஷ கடாக்ஷத்தாலே ஸித்தியென்றுதோற்றுகைக்காக. (யாவர் காணவல்லரே) நிர்ஹேதுககடாக்ஷத்தாலேஎங்களுக்கு அவன்காட்ட நாங்கள் கண்டாப்போலே, யாவர்காணவல்லார். "உம்பரும்பரும் பராய்" என்று-மேலேமேலே போயல்லது, தேவ தேவர்-எங்கள் செங்கண்மால்" என்று கூட்டுவது ... ... (எரு)

அ.—எழுபத்தாறும்பாட்டு. த்ரவ்யார் ஜநாதிக்லேசமென்ன, பரஹிம்ஸாதிதுரிதமென்ன, இவற்றையுடைத்தாய், இந்த்ரிய வ்யாபாரரூபமான கர்மயோகத்தில் காட்டில் இந்த்ரியோபரதி ரூபமான ஞ்ஜாநயோகத்திலே ப்ரதமத்திலே இழியுமவர்களுடைய துஷ்கரதையை யருளிச்செய்கிறார்.

புன்புலவழியடைத்தரக்கிலச்சினைசெய்து
நன்புலவழிதிறந்துஞானநற்சுடர்கொளீஇ
என்பிலெள்கிநெஞ்சுருகியுள்கனிந்தெழுந்ததோர்
அன்பிலன்றியாழியானையாவர்காணவல்லரே. (எசு)

ப - ரை.—புல் - க்ஷுத்ரவிஷயங்களைப்பற்றிப்போருகிற, புலம்வழி - இந்த்ரிய மார்க்கததை, அடைத்து-நிரோதித்து, அரக்கு இலச்சினைசெய்து-அரக்கு முத்திரையிட்டு, நல் - விலக்ஷண விஷயத்தில, புலம்வழி - இந்த்ரிய மார்க்கத்தை, திறந்து - ப்ரகாசிப்பித்து, நல் - நன்றான, ஞானச்சுடர் - ஜ்ஞாநப்ரபையை, கொளீஇ - மிகவுண்டாக்கி, என்பில் எள்கி - எலும்பிலே தட்டும்படி சரீரம் சிதிலமாய், நெஞ்சு உருகி - மநஸ்தத்வம் த்ரவீபூதமாய், உள்கனிந்து-உள்ளே பக்வமாய், எழுந்ததோர் - பக்திரூபேண ஆவிர்ப்பூதமான, அன்பிலன்றி-ப்ரேமத்தாலல்லது, ஆழியானை - திருவாழியைத்திருக்கையிலே யுடையனான ஸர்வேச்வரனை, யாவர்காணவல்லர் - காணவல்லாரார். (எசு)

(ஸூரிகளளவிலே)அவர்களுடைய அஜ்ஞாநத்தையுடையராக. "உம்பர்உம்பர்"என்று-மேலேமேலேபராப்த்யாதிகளையுடையராய்.

வ்யா.—(புன்புலவழியடைத்து) க்ஷுத்ரவிஷயங்களைப் பற்றிப் போருகிற இந்த்ரியமார்க்கத்தை நிரோதித்து. விஷயங்களுக்குப் புல்லிமையாவது - அல்பமாய் அஸ்திரமாய் அபோக்யமாயிருக்கையும், வருத்தவிஷயத்திலே வைமுக்யத்தைப் பண்ணுகையும். தத்விஷயமான இந்த்ரியபதத்தைநிரோதிக்கையாவது-விஷயங்களிலே சாபலத்தைப் பண்ணி சேதநனையும் தன்வழியிலே ஆகர்ஷிக்கும் இந்த்ரியங்களை ப்ரத்யாஹாரத்தாலே மீட்கை.(அரக்கிலச்சினை செய்து) சப்தாதிவிஷயங்களினுடைய க்ஷுத்ரதையை யநுஸந்தித்து வாஸனையு மநுவர்த்தியாதபடி பண்ணி. "ബലവാനിന്ദ്രിയഗ്രാമോ വിദ്വാംസമപി കർഷതി" "பலவாநிந்த்ரியக்ராமோ வித்வாம்ஸமபிகர்ஷதி" என்று ஜ்ஞாநாதிகர்களையும் வாஸனாநலியுமிறே; அதுவும்பிறவாதபடி பண்ணி. (நன்புலவழிதிறந்து) விலக்ஷணவிஷயத்தில் இந்த்ரியமார்க்கத்தை ப்ரகாசிப்பித்து. இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ராப்தமாய் "സുസുഖം കർത്തും" "ஸுஸுகம்கர்த்தும்" என்கிறபடியே ஸாதநவேளையேதொடங்கி ரஸிக்கும் பகவத்விஷயமே இந்த்ரியங்களுக்கு விஷயமாக்கியென்கை.(ஞானநற்சுடர்கொளீஇ)நன்றானஜ்ஞாநப்ரபையை மிகவுமுண்டாக்கி. ஈச்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை ஸ்வஞ்ஜாநத்துக்கு விஷயமாம்படி பண்ணி.

(என்பிலெள்கி) எலும்பிலே தட்ட சரீரம் சிதிலமாய். எள்கல் - இறங்கல். (நெஞ்சுருகி) மநஸ்தத்வம்த்ரவீபூதமாய். கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநம் பரபக்த்ய வஸ்தமாம்படி வாஸனைபண்ணி. (உள்கனிந்தெழுநதோ ரன்பிலன்றி)உள்ளே பக்வமாய்,பரமபக்திரூபேண ஆவிர்ப்பூதமானப்ரேமத்தாலேயல்லது பெறவிரகில்லை. (ஆழியானையாவர்காணவல்லரோ)"எங்கள்செங்கண்மால்" என்று-கீழ்ச்சொன்ன ஸ்தாநத்திலே "ஆழியானை" என்கிறார். "கைகழலாநேமியான் நம்மேல் வினைகடிவான்" என்கிறபடியே விஷயாந்தரப்ராவண்ய ஹேதுவான பாபத்தையும் பகவத்வைமுக்யஹேதுவாயிருந்துள்ள பாபத்தையும் கையில் திருவாழியாலே இருதுண்டமாக வெட்டி, கையும்திருவாழியும்சேர்ந்தசேர்த்தியைக்காட்டிஸ்வவிஷயமான பக்தியை வர்த்திப்பித்தவனை நான்கண்டாப்போலே யாவர் காணவல்லார். இந்த்ரியங்களுக்கு விஷயாந்தர ப்ராவண்யத்தைத்தவிர்த்து,பகவத்விஷயமே விஷயமாக்கி,தத்விஷயஜ்ஞாநம்பக்திரூபாபந்நஞ்ஜாநமாய்,அதுபரபக்த்யாதிகளாய்ப் பழுத்தாலல்லதுஸர்வேச்வரனை லபிக்கவிரகில்லையாய்த்து. ... ... (எகூ)

அ.— எழுபத்தாறும்பாட்டு. பகவத்ஜ்ஞாநம் - பகவாந்சரீரி, ஜகத்துசரீரம் என்கிறஜ்ஞாநம்.

அ.—எழுபத்தேழாம்பாட்டு. கர்மஜ்ஞாநங்களை ஸஹகாரமாகக்கொண்டுப்ரவர்த்தமான பக்தியாலே பகவல்லாபத்தைச்சொல்லிற்று-கீழ்; ஸர்வாந்தர்யாமியாய் ஜகத்காரணபூதனான ஸர்வேஶ்வரனை அஷ்டாங்க ப்ரணாமம்முன்னாகத்திருமந்த்ரத்தைக்கொண்டுபஜிக்குமவர்கள் இட்ட வழக்கு பரமபதமென்கிறார். இப்பாட்டுமுதலாக இதிஹாஸபுராணப்ரக்ரியையாலே பகவத்பஜநத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

எட்டுமெட்டுமெட்டுமாயொரேழுமேழுமேழுமாய்
எட்டுமூன்றுமொன்றுமாகிநின்றவாதிதேவனை
எட்டினாயபேதமோடிறைஞ்சிநின்றவன்பெயர்
எட்டெழுத்துமோதுவார்கள்வல்லர்வானமாளவே. (௭௭)

ப-ரை.—எட்டுமெட்டுமெட்டுமாய்-இருபத்துநாலு தத்வங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாய் நின்று ஸத்தையை நோக்குமவனாய், ஏழும்-ஸப்த த்வீபங்களுக்கும், அவற்றுக்காதாரமான, ஏழும்-ஸப்தகுலபர்வதங்களுக்கும், அந்த த்வீபங்களுக்கு அவச்சேதகங்களான, ஏழுமாய்-ஸப்தஸமுத்ரங்களுமாய், எட்டு மூன்றுமொன்றுமாகி நின்ற - த்வாதசாதித்யர்களுக்கும் அந்தராத்மாவாய் நின்ற, ஆதிதேவனை - ஸர்வஸமாச்ரயணீயனானவனை, எட்டினாயபேதமோடு இறைஞ்சி - அஷ்டாங்கப்ரணாமத்தைப்பண்ணி, நின்று - அவ்வழியாலே ஆச்ரயித்து நின்று, அவன்பெயர் எட்டெழுத்து - அவன திருநாமமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தை, ஓதுவார்கள்-வாயாலே உச்சரிக்குமவர்கள், வானமாள வல்லர் - பரமபதத்தைத் தாங்களிட்டவழக்காம்படி நிர்வஹிக்க ஸமர்த்தரானவர்கள். (௭௭)

வ்யா.—(எட்டுமெட்டுமெட்டுமாய்) சதுர்விம்ஶதி தத்வங்களுக்கு மாத்மாவாய் நின்று ஸத்தையை நோக்குமவன். இந்த ஸாமாநாதிகரண்யம் சரீராத்ம பாவத்தாலே சொல்லுகிறது. இத்தால்-அண்டகாரணமானப்ராக்ருதஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லுகிறது. (ஒரேழுமேழுமேழுமாய்)ஸப்தத்வீபங்களும், அவற்றுக்குதாரகமானஸப்தகுலபர்வதங்களும், அந்தத்வீபங்களுக்கு அவச்சேதகங்களானஸப்தஸமுத்ரங்களுமாய். அண்டாந்தர்வர்த்திகளான ஸகலலோகங்களுக்குமுபலக்ஷணம். ஸ்தலசரராயும் ஜலசரராயும்பார்வதேயருமானசேதநரை நினைக்கிறது.(எட்டுமூன்றுமொன்றுமாகிநின்ற)த்வாதசாதித்யர்களுக்கும்அந்தராத்மர்வாய்நின்ற. இது-ஆராத்ய தேவதைகளுக்குமுபலக்ஷணம். "अग्नौ प्रास्ताहुतिस्सम्यक्" "அக்நௌப்ராஸ்தாஹுதிஸ்ஸம்யக்." (ஆதிதேவனை) ஸூக்ஷ்ம சிதசித்வஸ்து சரீரனாயும் ஸ்தூலசிதசித்வஸ்து சரீரனாயும்காரியகாரண மிரண்டுமாய்க்கொண்டு ஸர்வஸமாச்ரயணீயனானவனை.

(எட்டினாயபேதமோடிறைஞ்சிநின்று) அஷ்டாங்க ப்ரணாமத்தைப்பண்ணி அம்முகத்தாலே ஆச்ரயித்து நின்று, ப்ரணாமத்துக்கு

அஷ்டாங்கதையாவது - பக்நாபிமாநியாய் விழுகையும், மநோ புத்திகளுக்கு ஈச்வரனே விஷயமாகையும், பதத்வயகரவயங்களும் கூர்மவத்பூமியிலே பொருந்துகையும். "మనోబుద్ధ్యభిమానేన సహన్యస్యధరాతలే । కూర్మవచ్చతురఃపాదాన్ శిరస్తత్రైవపఞ్చమమ్" "மநோ புத்த்யபிமாநேந ஸஹந்யஸ்யதராதலே | கூர்மவத்சதுர:பாதாந் ஶிரஸ்தத்ரைவபஞ்சமம்" என்னக்கடவதிறே. (அவன்பெய ரொட்டெழுத்து மோதுவார்கள்) கீழ்ச்சொன்னஜகதந்தராத்மபாவத்துக்குவாசகமானமந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில் திருவஷ்டாக்ஷரத்தை வாயாலே உச்சரிக்குமவர்கள். (வல்லர்வானமாளவே) அர்த்தத்தை மநஸ்ஸாலே அநுஸந்தித்தும், வாயாலே சப்தத்தை யுச்சரித்தும், சாரீரமானப்ரணாமத்தை பண்ணியும், இப்படிமநோவாக்காயங்களினாலே பஜிக்குமவர்கள் இட்ட வழக்கு பரமபதமென்கை. "ఆపోనారాఇతిప్రోక్తాః" "ஆபோநாரா இதிப்ரோக்தா:" என்றும், "నారజ్ఞాతానితత్త్వాని" "நாஜ்ஜாதாநிதத்த்வாநி" என்றும்-ஜகத்காரணவஸ்துவை நாராயணனென்னக்கடவதிறே ... ... (எஎ)

அ.—எழுபத்தெட்டாம்பாட்டு. உபாஸநத்துக்கு சுபாச்ரயம் வேண்டாவோ வென்ன; கார்யரூபமான ஜகத்திலே ஆச்ரிதார்த்தமாக வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற க்ஷீராப்திநாதனை சுபாச்ரயமாகப்பற்றி மந்த்ர ரஹஸ்யத்தாலேமுறையுறிந்து ஆச்ரயித்து இடைவிடாத ப்ரேமத்தையுடையராயிருக்குமவர்கள் பரமபதத்தையாளுகை நிஶ்சிதமென்கிறார்.

சோர்விலாதகாதலால்தொடக்கறுமநத்தராய்
நீரராவணைக்கிடந்தநின்மலன் நலங்கழல்
ஆர்வமோடிறைஞ்சிநின்றவன்பெயரொட்டெழுத்தும்
வாரமாகவோதுவார்கள்வல்லர்வானமாளவே. . (எஅ)

ப - ரை.—சோர்விலாத - விஷயாந்தரங்களால் அபஹ்ருதமாகாத, காதலால்-ஆசையாலே, பகவத ஸமர்த்திமாறுதே செல்லுகையாலே, தொடக்கறு-விச்சேதமில்லாத, மநத்தராய் - மநஸ்ஸையுடையராய், நீர் - க்ஷீராப்தியிலே, அராவணை-திருவநந்தாழ்வானமேலே, கிடந்த-கண்வளர்ந்தருளுமவனாய், பஜநவிரோதிகளைப்போக்கும், நின்மலன்-ஹேயப்ரத்யநீகனுடைய, நலம்கழல்-ருசிஜநகமான திருவடிகளை, ஆர்வமோடு - ப்ரேமயுக்தனாய்க்கொண்டு, இறைஞ்சி நின்று - ஆச்ரயித்து நின்று, அவன்பெயர் - அவன் திருநாமமான, எட்டெழுத்தும் - திருவஷ்டாக்ஷரத்தையும், வாரமாக ஓதுவாாகள் - அன்பினாலே சொல்லுமவர்கள், வானமாளவல்லர் - பரமபதத்துக்கு நிர்வாஹகராகைக்கு ஸமர்த்தராவ ரென்கிறார். (எஅ)

எழுபத்தேழாம்பாட்டு. (கரத்வயங்களும்) சிரஸ்ஸுமென்று கூட்டுவது. ... ... (எஎ)

வ்யா.—(சோர்விலாதகாதலால்) ஸர்வகாலமும் விஷயாந்தரங்களால் அபஹ்ர்தமாகாத ப்ரேமத்தை யுடையராகையாலே. அதாவது - ப்ரேமாதிசயத்தாலே தத்ஸம்ச்லேஷ விச்லேஷஸுகதுக்கராகை. (தொடக்கறுமநத்தராய்) பகவத்ஸ்ம்ர்தி ஸந்ததிரூபேணச் செல்லாநின்றால் விச்சேதமில்லாத நெஞ்சையுடையராய். "సత్త్వశుద్ధౌ ధ్రువాస్మృతిః" "స్మృతిలమ్భే సర్వగ్రన్థీనాం ప్రమోక్షః" "ஸத்வஶுத்தௌத்ருவாஸ்ம்ர்திः" "ஸ்ம்ர்திலம்பேஸர்வக்ரந்தீநாம்விப்ரமோக்ஷः" என்கிற வளவைச் சொல்லுகிறது. (நீரராவணைக்கிடந்த நின்மலன்நலங்கழல்) இப்படி ப்ரேமத்தை விளைக்கும் விலக்ஷணவிஷயமான சுபாச்ரயத்தைச் சொல்லுகிறது. (நீரராவணைக்கிடந்த) க்ஷீராப்தியிலே திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிற. இத்தால் - நீருறுத்தாமைக்கு அதின்மேலே திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகவுடையனுகையாலே ஸௌகுமார்யமும், ஆச்ரித ஸம்ச்லேஷைகஸ்வபாவதவமும், அர்த்தித்வநிரபேக்ஷமாக ஆச்ரிதாநுக்ரஹத்தாலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலே ஸௌலப்யாதிகளையும் சொல்லுகிறது. (நின்மலன் நலங்கழல்) பஜநவிரோதிபாபங்களைப் போக்கும் ஹேயப்ரத்யநீகனுடைய ருசிஜநகமான திருவடிகளை.

(ஆர்வமோடிறைஞ்சிநின்று) ப்ரேமயுக்தராய்க்கொண்டு ஆச்ரயித்துநின்று. இத்தால்-"నాస్త్యకృతః కృతేన" "நாஸ்த்யக்ர்தக்ர்தேந" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரம் அநித்யம், ஈச்வரன்நித்யன்என்று ஆச்ரயிக்குமளவன்றியே, நிரதிசயபோக்யனென்கிறப்ரேமத்தாலே யாச்ரயிக்கை. (அவன்பெய ரெட்டெழுத்தும்) க்ஷீராப்திநாதன்திருநாமமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தையும். "ఏష నారాయణశ్శ్రీమాన్" "ஏஷ நாராயணஶ்ஶ்ரீமாந்" என்றும், "நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்" என்றும், "భవాన్నారాయణో దేవః" "பவாந்நாராயணோதேவः" என்றும் - தீர்மிபுக்க விடமெங்கும் இத்திருநாமம் ப்ரதமாபிதாநமா யிருக்குமென்கை. (வாரமாக வோதுவார்கள் வல்லர் வானமாளவே) "నమో నారాయణాయేతి మన్త్రాక్షరద్వయమ్" "நமோநாராயணாயேதிமந்த்ராக்ஷரத்வயம்" என்கிறபடியே தந்நிஷ்டராய்க்கொண்டு சொல்லுமவர்கள், பரமபதத்துக்கு நிர்வாஹகராக வல்லரென்கிறார்.

அ.— எழுபத்தெட்டாம்பாட்டு. "நாராயணன்" என்கிற திருநாமம்பரத்திலேயன்றோ, க்ஷீராப்திநாதனுக்கு வாசகமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ఏష నారాయణశ్శ్రీమాన్ - ஏஷநாராயணஶ்ஶ்ரீமாநித்யாதி.). ... ... (எஅ)

நீராரவணைக்கிடந்தநின்மலன் நலங்கழல் ஆர்வமோடிணைஞ்சி நின்று - சோர்விலாத காதலால் தொடக்கறா மனத்தராய் - அவன் பெயரெட்டெழுத்தும் வாரமாக வோதுவார்கள் வல்லர்வானமாளவே'' என்றந்வயம் ... ... (எஅ)

அ.—எழுபத்தொன்பதாம்பாட்டு. ச்வேதத்வீப வாஸிகளை யொழிந்த ஸம்ஸாரிகளுக்கு அதுநிலமோவென்ன; அவதாரகந்தமானக்ஷீராப்தியில்நின்றும் தன் மேன்மை பாராதே தஸப்ராதுர்ப்பாவத்தைப் பண்ணி ஸுலபனான வன்திருவடிகளிலே அவதாரரஹஸ்ய ஜ்ஞான மடியான பக்தியையுடையவர்களுக்கல்லது முக்தராகவிரகுண்டோவென்கிறார்.

பத்தினோடுபத்துமாயோரேழினோடொரொன்பதாய்
பத்திரண்டிசைக்கணின்றநாடுபெற்றநன்மையாய்ப்
பத்தினாயதோற்றமோடோராற்றன்மிக்கவாதிபால்
பத்தராமவர்க்கலாது முத்திமுற்றலாகுமே. (எகூ)

ப - ரை.—பத்தினோடு - பத்துதிக்குக்களுக்கும், அத்திக்குக்களிலே வஸிக்கிற, பத்துமாய் - தசாத்யக்ஷருக்கும் நிர்வாஹகனாய், ஏர் - அத்விதீயமான, ஏழினோடு - ஸப்தஸ்வரங்களுக்கும், ஒன்பதாய் - நாட்யரஸமொன்பதுக்கும நிர்வாஹகனாய், பத்திரண்டிசைகளை நின்றநாடு - பதினொன்று வகைப்பட்ட லோகங்களுக்கு, பெற்ற - ப்ரயோஜநமான, நன்மை - சப்தாதிவிஷயங்களெல்லாம், ஆய் - தான் ஆகைக்காக, பத்தினாயதோற்றமோடு - தசாவதாரஞ்செய்தருளி, ஸம்ஸாரிகளபக்ஷமும், ஓர்-அத்விதீயமான, ஆற்றல்மிக்க-பரிபவத்தைப்பொறுத்தாகக்ஷிக்கும் மிக்கக்ஷமையையுடையனாய், ஸம்ஸாரிகள் ருசிபிறந்தவனறு ஆச்ரயிக்கைக்காக, ஆதிபால் - முன்னமே அவதரித்த நிறபவன விஷயத்தில், அவ்ளபண்ணின உபகாரத்தையறிந்து, பத்தராமவர்க்கலாது - பக்தராயவர்களுக்கல்லது, முத்திமுற்றலாகுமே - மோக்ஷபலம்பெறக்கூடுமோ.()

வ்யா.—(பத்தினோடுபத்துமாய) தஸதிக்குக்களுக்கும், அத்திக்குக்களிலே வ்யவஸ்திதரான தஸாத்யக்ஷருக்கும் நிர்வாஹகராய. அவர்களாகிறார் - இந்த்ராதி திக்பாலகர்களெண்மரும், ஊர்த்வலோகங்களுக்கு மேலெல்லையான ஸத்யலோகத்துக்கு நிர்வாஹகனான ப்ரஹ்மாவுக்கும், அதோலோகத்துக்குக் கீழெல்லையிலேதாரகனான அநந்தனுக்கும். (ஓரேழினோடொரொன்பதாய) அத்விதீயமான ஸப்தஸ்வரமும, நாட்யரஸமொன்பதும. அவையாகிறன-இசைகளெழும், ''నిషాదర్షభ గాన్ధార షడ్జమధ్యమధైవతాః। పఞ్చమశ్చేత్యమీ సప్త'' ''நிஷாதர்ஷபகாந்தார ஷட்ஜமத்யமதைவதா, । பஞ்சமஸ்சேத்யமீ ஸப்த'' என்கிறபடியே ''శృఙ్గారహాస్యకరుణా వీరరౌద్రభయానకాః। బీభత్సాద్భుతశాన్తాశ్చ నవ నాట్యరసాః స్మృతాః'' ''ஶ்ருங்கார ஹாஸ்யகருணவீரரௌத்ரபயாநகா:। பீபத்ஸாத்புதஶாந்தாஶ்ச நவநாட்யரஸாஸ்ஸ்ம்ருதா:'' என்கிறபடியே நாட்யரஸங்களும், இவை சப்தாதிவிஷயங்களுக்கு

ரூபலக்ஷணம். இத்தால்-கீழ்ச்சொன்ன தசாத்யக்ஷரோடு அவர்களு க்கு நிர்வாஹகரான சேதநரோடு வாசியற எல்லார்க்கும் போக்ய மான சப்தாதிகளுக்கும் நிர்வாஹகனென்கை. (பத்திறன் திசைக் கண்நின்றநாடுபெற்றநன்மையாய)பதிறுவகைப்பட்டிருந்துள்ள லோகங்களுக்கு ப்ரயோஜநமானசப்தாதிவிஷயங்களெல்லாம் அவர் களுக்குத் தானேயாகைக்காக, "ఏషాదిక్" "ஏஷாதிக்" என்கிறபடி. யே, "திசை" என்று-ப்ரகாரவாசி. "பத்திறன்திசைக்கணின்றநாடு" என்று - "பத்திறேடுபத்துமாய்" என்கிறவிடத்தை யநுபாஷிக்கி றார். "பெற்றநன்மை" என்று-"ஏழிறேடோரொன்பதாய்" என்ற விடத்தை யநுபாஷிக்கிறார், "ஆய்" என்று - ஆகைக்காக வென்ற படி. "உயிர்முதலா முற்றுமாய" என்னக்கடவதிறே. "సర్వరసః" "ஸர்வரஸ:" என்கிற தானே சேதநர்க்கு போக்யனாகைக்காக வெ ன்கை.

(பத்திறாயதோற்றமோடோராற்றல்மிக்க வாதிபால்) தச ப்ராதுர்ப்பாவத்தாலே யாவிர்ப்பவித்து, ஸம்ஸாரிகள பண்ணும் பரி பவத்தைப் பொறுத்து ரக்ஷிக்கும் பூர்வஜன்பக்கலிலே. தோற்றமா வது - அதிந்த்ரியனானதன்னை சக்ஷுர்விஷயமாக்குகை. ஆற்றல்- பொறை. பூர்வஜனாகையாவது - ஸம்ஸாரிகளுக்கு ருசிபிறந்தவன்று ஆச்ரயணீயரானநாம் தூரஸ்தராகவொண்ணாதென்று முற்கவே யவ தரித்து நிற்கை. (பத்தராமவர்க்கலாது) "జన్మకర్మచమేదివ్యమేవంయో వేత్తితత్త్వతః" "ஜந்மகர்மசமேதிவ்யமேவமயோவேத்திதத்வத:" என் கிறபடியே அவன்பண்ணின உபகாரத்தை உள்ளபடிஅறிந்து அதி லே ஸக்தராயிருக்குமவர்களுக்கல்லது. (முத்திமுற்றலாகுமே) மோ க்ஷபலம்பக்வமாகைக்கு விரகில்லை. "త్యక్త్వాదేహంపునర్జన్మనైతిమామేతి" "த்யக்த்வாதேஹம்புநர்ஜந்மநைதிமாமேதி" என்கிறபடியேவிரோ திநிவர்த்திபூர்வகமான பரவல்லாபமுண்டாக விரகில்லையென்கிறார்.

அ.—எண்பதாம்பாட்டு. அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞாந மடியான ப்ரேமம் மோக்ஷஸாதநமென்றது - கீழ்; இதில் - அவதாரவிசேஷ மான க்ர்ஷ்ணனுடைய ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநசீலத்தை அநுவதி த்து, அவன்றிருவடிகளிலே ஆசையுடையார்க்கல்லது நித்யஸூரிக ளோடு ஒருகோவையாய் அநுபவிக்கைக்கு விரகில்லையென்கிறார்.

அ.— எழுபத்தொன்பதாமபாட்டு. ப்ரகாரவாசி யென்று-பத் துதிக்கோடே கூடியிருக்கையாலே பத்துவகைப்பட்டலோகமென் றபடி. பதினுலுலோகமும் பத்துதிக்கிலே அந்தர்ப்பூதமாகையாலே அநுபாஷிக்கிறது. (முற்றலாகும்) முற்றல் - பலமாய், "ஆமே" என்கிறஸ்வரத்தாலே - பலியாதென்றபடி. ... ... (எகூ)

வாசியாகிநேசமின்றிவந்தெதிர்ந்ததேனுகன்
நாசமாகிநாளுலப்பநன்மைசேர்பனங்கனிக்கு
வீசிமேனிமிர்ந்ததோளினில்லையாக்கினாய்கழற்
காசையாமவர்க்கலாலமரராகலாகுமே. (அ0)

ப-ரை.—நன்மைசேர் - அழகிதான, பனங்கனிக்கு-பனம்பழம் உதிருகைக்கீடாக, வாசியாகி - வாஜிவேஷத்தையுடையனாய், நேசமின்றி-ஆபிமுக்யமின்றிக்கே, வந்தெதிர்ந்த - வந்தெதிர்த்த, தேனுகன் - தேனுகாஸுரனை, நாசமாகி-ம்ருதப்ராயனாக்கி, நாள் உலப்ப - ஆயுஸ்ஸை முடிக்கைக்காக, வீசி - சுற்றியெறிந்து, அத்தாலே, மேல்நிமிர்ந்த-எதிரியைக்காட்டிலும்விஞ்சின, தோள்-தோள்வலியாலே, 'இல்லையாக்கினாய் கழற்கு - அவனையழியச்செய்த வுனதிருவடிகளிலே, ஆசையாமவர்க்கலால் - ப்ரேமமுடையார்க்கல்லது, அமரராகலாகுமே-நித்யஸூரிகளோடு ஸதர்சராய் தேவரீரை யநுபவிக்கப்போமோ. (அ0)

வ்யா.—(வாசியாகிநேசமின்றி வந்தெதிர்ந்த தேனுகன்) காலயவநாதிகளைப்போலே ஸ்வரூபேண வந்து தோற்றாதே வாஜிவேஷத்திலேவந்து தோற்றினானாய்த்து - க்ருஷ்ணன் அவதாரம்பண்ணி மேல்விழுகைக்காக. நேசமின்றி வருகையாவது - "மருண்டுமான்கணங்கள் மேய்கைமறந்து மேய்ந்தபுல்லும் கடைவாய்வழிசோர" என்று - க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களாலே திர்யக்குக்களும் ப்ரேமபரவசமாய்ச்செல்லாநிற்க, துஷ்ப்ரக்ருதியாகையாலே அத்துறையி லிழியாதொழிகை. எதிர்ந்துவருகையாவது - ஆதரமில்லையானாலு முபேக்ஷகனாகலாமிறே; அதுவுமின்றிக்கே ப்ரதிகூலனாய்வருகை. (நாசமாகி நாளுலப்ப) இப்படிப்பட்டதேநுகனை ம்ருதப்ராயனாக்கி ஆயுஸ்ஸை முடிக்கைக்காக. நாசம் - துன்பம். (நன்மைசேர்பனங்கனிக்கு வீசி) தர்ஶநீயமாய்ப்பழுத்துநின்ற பனம்பழமுதிரும்படி, பனைத்தலையிலே சுழற்றியெறிந்து. "గృహీత్వా భ్రామణేనైవ సోఽమ్బరే గతజీవితమ్ | తస్మి న్నేవ స చిక్షేప ధేనుకం తృణరాజని | తతః ఫలాన్యనేకాని తాలాగ్రాన్నిపతన్ఖరః | పృథి వ్యాం పాతయామాస మహావాతో ఘనానివ" "க்ருஹீத்வாபரமணேநைவஸோம்பரேகதஜீவிதம் | தஸ்மிந்நேவஸசிக்ஷேப தேநுகந்த்ருணராஜநி | ததஃபலாந்யநேகாநிதாலாக்ராந்நிபதந்கரஃ | ப்ருதிவ்யாம்பாதயாமாஸ மஹாவாதோகநாநிவ" என்னக்கடவதிறே.

(மேல்நிமிர்ந்ததோளினில்லையாக்கினாய்கழற்கு) எதிரியளவன்றிக்கே விஞ்சினதோள்வலியாலே அவனையழியச்செய்த உன்திருவடிகளுக்கு ஸங்கல்பத்தாலே யழித்தல், ஆயுதத்தாலேயழித்தலன்றிக்கே, கைதொட்டுத் தோள்வலியாலே யழியச்செய்தபடி. (ஆசையாமவர்க்கலாலமரராகலாகுமே) உன்னுடைய விரோதி நிரஸநஶீலதையை யநுஸந்தித்து உன்பக்கலிலே ப்ரேமமுடையார்க்கல்லது நித்யஸூரிகளோடு ஸதர்சராய் தேவரீரை யநுபவிக்கப்போமோ வென்கிறார். ... ... (அ0)

அ.—எண்பத்தோராம்பாட்டு. வ்யூஹவிபவங்கள் தேசகால விப்ரக்ருஷ்டத்தாலே நிலமன்றென்ன வேண்டாதபடி பிற்பாடரிழவாமைக்குத் திருமலையிலேவந்து நின்றருளினான், அவன் திருவடிகளையாச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கப் பாருங்கோளென்று உபதேசத்தைத் தலைக்கட்டுகிறார்.

கடைந்தபாற்கடற்கிடந்துகாலநேமியைக்கடிந்
துடைந்தவாலிதந்தனுக்குதவவந்திராமனாய்
மிடைந்தவேழ்மரங்களுமடங்கவெய்துவேங்கடம்
அடைந்தமாலபாதமேயடைந்துநாளுமுய்மினோ. (அக)

ப-ரை.—தூர்வாஸச்சாபத்தாலே ப்ரஷ்டைச்வர்யனான இந்த்ரனுக்கு ஐராவதம் கல்பகவ்ருக்ஷம் முதலியவற்றை யுண்டாக்கிக் கொடுக்கைக்காக, கடைந்தருளின, பாற்கடல்-க்ஷீராப்தியிலே, ரக்ஷணத்துக்காக, கிடந்து-கண்வளர்ந்தருளியும், அத்தேவதைகளை புஜபலத்தாலே நலிந்த, காலநேமியை-காலநேமியாகிற அஸுரனை, கடிந்து-வென்று, உடைந்த - பகைமீளப்பெறாத நாம் என்னராஜ்யம்பண்ணுகிறோமென்று நெஞ்சழிந்த, வாலி-தந்தனுக்கு-உதவ, வாலியின் தம்பியாகிய மஹாராஜருக்குண்டான ஆபத்தைத் தீர்க்கைக்காக, இராமனாய்வந்து - சக்ரவர்த்தித்திருமகனாய்த் திருவவதரித்து, மிடைந்த-இலக்குக்குறிக்கவொண்ணாதபடி நெருங்கிநிற்கிற, ஏழ்மரங்களும் - மராமரங்களேழையும், அடங்க-கிரிரஸாதலங்களையுமடைய, எய்து-அம்பையேவி, வேங்கடம் அடைந்த-திருமலையை ஆச்ரயித்துநிற்கிற, மாலபாதமே-வ்யாமுக்தனுடைய திருவடிகளையே, அடைந்து-அநந்யப்ரயோஜநராய் ஆச்ரயித்து, நாளும்-நாள்தோறும்-உய்மின-உஜ்ஜீவிக்கப்பாருங்கோள். (அ)

வ்யா.—(கடைந்தபாற்கடல்கிடந்து) தூர்வாஸச்சாபத்தாலே இந்த்ராதிகளுக்குவந்த ஆபத்தை, கடலைக்கடைந்து பரிஹரித்து, இன்னம் ஆபத்துக்களிலே ப்ரஹ்மாதிகள் வந்தபேக்ஷிக்கலாம்படி அதிலே கண்வளர்ந்தருளி. (காலநேமியைக்கடிந்து) அத்தேவதைகளை புஜபலத்தாலே நலிந்தகாலநேமியாகிற அஸுரனைவென்று. கடத்தல் - வெற்றி. (உடைந்தவாலிதந்தனுக்குதவவந்திராமனாய்) வலியாலேயுடைந்த தம்பி தனக்கு. (தன்தம்பி) ப்ரம்ஹாதிகளாலவல்லா தகிர்யக்குக்களுடைய ரக்ஷணத்துக்காக சக்ரவர்த்தித்திருமகனாய் வந்தவதரித்து. தேவதாந்தர ஸ்பர்சத்தாலே ஸ்வரூபமழிந்தவாலிக்கு, "रामबाणासनक्षिप्त मावहत्परमां गतिम्" "ராமபாணாஸநக்ஷிப்த மாவஹத்பரமாங்கதிம்" என்கிறபடியே ஸ்வஹஸ்தவதத்தாலே மோக்ஷப்ரதனாகைக்காக தசரதாத்மஜனாய்வந்து. உடைதல் - அழிதல். அதவா, தனக்கு துஷ்ப்ராபமான ரிச்யமூகத்திலே பகையான மஹாராஜரிருக்கையாலே, "பகைமீளப்பெறாத நாம் என்னராஜ்யம் பண்ணுகிறோம்" என்று நெஞ்சழிந்தவாலியாலே மஹாராஜர்க்குப் பிறந்த ஆபத்தைத் தீர்க்கைக்காக வந்தென்றுமாம்.

(உடைந்தவாலிதந்தனுக்கு) "(தம்பிதனக்கு) மவ்வுக்கு ந ஆதேசமாய், 'தம்பி'என்றதனை 'தந்' என்று கடைக்குறைத்த லாய்க் கிடக்கிறது" என்று ஒருதமிழன்.

(மிடைந்தவேழ்மரங்களுமடங்கவெய்து) ஆபத்திலே ரக்ஷிக் கவரக்கொண்டு ரக்ஷணத்திலே அதிசங்கைபண்ணின மஹாராஜர் விச்வஸிக்கைக்காக இலக்குக்குறிக்கவொண்ணாதபடி மிடைந்துநிற் கிற மராமரங்களேழையும், அநுக்தமான கிரிரஸாதலங்களேழை யுமடங்கத்துளைத்து. வாலி, ஸ்வபலபரீக்ஷைபண்ணுவது ஒரு மரா மரத்தளவிலேயாயிருக்க, மஹாராஜருடைய அதிசங்கையை ஸவா ஸநமாகப் போக்குகைக்காக ஏழென்று பேர்பெற்றதடைய எய்தா ராய்த்து. (வேங்கடமடைந்த மாலபாதமே யடைந்து) ப்ரயோஜ நாந்தரபரர்க்கு முகங்கொடுத்த சீலமும், அவதாரத்தில் தாழ்ந்தார் க்குமுகங்கொடுத்தசீலமும், பிற்பாடரானவர்க ளிழவாமைக்குத் திருமலையை யாச்ரயித்துநிற்கிற வ்யாமுக்தன்திருவடிகளை அநந்ய ப்ரயோஜநரா யாச்ரயித்து நாளுமுய்மினோ. "நாளும்-அடைந்துய் மின்" என்றுமாம. கைங்கர்யமென்றும் உஜ்ஜீவநமென்றும்-பர்யா யம். "சுடரடிதொழுதெழு" என்னககடவதிறே. ஆச்ரிதர்க்குத் திருவேங்கடமுடையான்திருவடிகளே ஆச்ரயணீயஸ்தலம்; திரு வேங்கடமுடையானுக்கு ஆச்ரயணீயஸ்தலம் திருமலை. (அக)

அ.—எண்பத்திரண்டாம்பாட்டு. இதுக்கு முன்பு பரோபதே சம்பண்ணினாராய், மேல் ஈச்வரனைக்குறித்து தேவரீர்திருவடிகளி லே ப்ரேமயுக்தர் நித்யஸுகிகளென்கிறார். இதுககடி-பிறர்க்கு ஸாத நமாகத் தாமுபதேசித்தபக்தி தமக்கு ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாகையா லே, தமக்கு ரஸித்தபடியைப் பேசுகிறார். இப்பரபக்திதான் ஸாதக னுக்கு உபாயத்தில் மேலெல்லையாய், ப்ரபந்நனுக்கு ப்ராப்யத்திலே முதலடியாயிருக்குமிறே. இதில் முதற்பாட்டில்-மநுஷ்யத்வே பரத் வத்தையும் அவதாரகந்தமான க்ஷீராப்தியிலே கண்வளர்ந்தருளு கிற நீர்மையையும் அநுஸந்தித்து, தேவரீர்திருவடிகளிலே ப்ரவண ரானார்க்கு ஸர்வதேசத்திலும் ஸுகமேயாமென்கிறார்.

எத்திறத்துமொத்துநின்றுயர்ந்துயர்ந்தபெற்றியோய்
முத்திறத்துமூரிநீரராவணைத்துயின்றநின்
பத்துறுத்தசிந்தையோடுநின்றுபாசம்விட்டவர்க்
கெத்திறத்துமின்பமிங்குமங்குமெங்குமாகுமே. (அஉ)

அ.—எண்பத்தோராம்பாட்டு. "வாலிதனக்கு" என்று முழுச் சொல்லாய் - வாலிபரமாதல்; வாலியுடைய, தந்தனுக்கு - தம்பித னக்கென்றாய் மாஹாராஜர்பரமாதல். ... ...(அக)

ப-ரை.—எத்திறத்தும் தேவமநுஷ்யதிர்யக் ஸ்தாவரங்களாகிற நான்கு ஜாதிகளிலும் - ஒத்துநின்று-ஸஜாதீயனாய அவதரித்து, உயர்ந்து - அஜஹத்ஸ்வபாவனாகையால் வந்தவுத்கர்ஷத்தையும், உயர்ந்த - ஸௌசீல்யத்தால்வந்த உத்கர்ஷத்தையும், பெற்றியோய் - ஸ்வபாவமாகவுடையவனே, முத்திறத்துநீர்- மூன்றுவகைப்பட்ட நீரையுடையகடலை, மூரி-இடமாகக்கொண்டு, அந்நீர் உறுத்தாமைக்காக, அரவணை - திருவநந்தாழ்வான்மேலே, துயின்ற - கண்வளர்ந்தருளின, நின் - தேவரீர்திருவடிகளிலே, பத்து உறுத்த-பக்திமிகுந்த, சிந்தையோடுநின்று - மநோரதத்தோடே நின்ற, பாசம்விட்டவர்க்கு - இதரவிஷயஸங்கம் விட்டவர்களுக்கு, இங்கும் - சரீரத்தோடேயிருக்குமிருப்பிலும், அங்கும் - பரமபதத்திலிருக்குமிருப்பிலும், எங்கும் - உத்க்ரமணதசையிலும் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்திலும, எத்திறத்தும்-ஆகிய இவ்வவஸ்தைகளிலெல்லாம், இன்பமாகும்-ஸௌக்யமேயாயிருக்கும். (அஉ)

வ்யா.—(எத்திறத்துமொத்துநின்றுயர்ந்துயர்ந்த பெற்றியோய்) தேவஜாதியிலும் மநுஷ்யஜாதியிலும் திர்யக்ஜாதியிலும் ஸ்தாவரஜாதியிலும் ஸஜாதீயனாயவதரித்து, அஜ்ஜாதியிற்காட்டில் அஜஹத்ஸ்வபாவனாகையாலேவந்த வுத்கர்ஷத்தையும், "సశ్రేయాన్భవతిజాయమానః" "ஸஉ ஶ்ரேயாந்பவதிஜாயமாந:" என்கிறபடியே ஸௌசீல்யத்தால்வந்த வுத்கர்ஷத்தையும் ஸ்வபாவமாகவுடையவனே. பெற்றி-இயல்பு. திறம்-திரள். ப்ரஹ்மருத்ரமத்யாவதாரத்தோடு மத்ஸ்யாவதாரத்தோடு வாசியற ஸஜாதீயபாவத்தில் புரையறுகையும், அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களாலே ஸர்வாதிகத்வந் தோற்றுகையும், தூத்யஸாரத்யங்களாலே ஸௌசீல்யம் தோற்றியிருக்கையும். (முத்திறத்துமூரிநீரரவணைத்துயின்ற) அவதாரத்தில் சொன்னமேன்மைக்கும் நீர்மைக்கும் ஊற்றாய், மூன்றுவகைப்பட்ட நீரையுடைத்தானகடலையிடமாகக்கொண்டு, அந்நீருறுத்தாமைக்குத்திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளின. முத்திறத்துநீர் - ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், வர்ஷஜலம் இவை. மூரி - இடம்.

(நின்பத்துறுத்தசிந்தையோடுநின்றுபாசம்விட்டவர்க்கு) உன் திருவடிகளிலே பக்திமிக்க மநோரதத்தோடே நின்று,இதரவிஷயத்தில் ஸங்கத்தைவிட்டவர்க்கு. "பத்து" என்று - பக்தி. உறுதல்- அழுந்தல். அதாவது - மிகுதி. ஆச்ரிதபரித்ராணார்த்தமாக வவதரித்த வவதாரத்தின்மேன்மையும் நீர்மையும் அதுக்கூற்றான க்ஷீராப்தியில் கண்வளர்ந்தருளுகிற நீர்மையையும் அநுஸந்தித்து பரபக்தியுக்தராய்,அப்பக்தி பாரவஶ்யத்தாலே இதரவிஷயங்களிலே வைராக்யத்தையுடையராயிருக்கிறவர்களுக்கென்கை.

(எத்திறத்துமின்பமிங்கு மங்குமெங்குமாகுமே) சரீரத்தோடே யிருக்குமிருப்பிலும், பரமபதத்திலிருக்குமிருப்பிலும், உத்க்ரமணதசையிலும், அர்ச்சிராதிமார்க்கமென்கிறஅவஸ்தாவிஶேஷங்களிலும் ஸுகமேயாயிருக்கும். எத்திறத்துமின்பமான ஸர்வேஶ்வரனை உன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை யநுபவித்து, ப்ரகாரபேதங்களிலும் த்வதநுபவத்தால் வந்த ஸுகமேயல்லதில்லை. விஷயாந்தரப்ராவண்யம் எங்ஙனுமாகிலும் துக்கமேயானவோபாதி பகவத்ப்ராவண்யம் எங்ஙனுமாகிலும் ஸுகமேயாயிருக்குமென்கை.

அ.—எண்பத்துமூன்றாம்பாட்டு. "அநந்தக்லேஶபாஜநம்" "அநந்தக்லேசபாஜநம்" என்கிறபடியே-துக்கப்ரசுரமான இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே ஸுகமுண்டாகக்கூடுமோவென்னில்; ப்ராப்திதசையில் ஸுகமும், ஸம்ஸாரத்தேயிருந்துவைத்து தேவரீர்திருவடிகளில் விச்சேதமில்லாத ப்ரேமத்தால் பிறக்கும் ஸுகதது க்குப் போராதென்கிறார்.

மட்டுலாவுதண்டுழாயலங்கலாய்புலன்கழல்
விட்டுவீள்விலாதபோகம்விண்ணினண்ணியேறினும்
எட்டினோடிரண்டெனுங்கயிற்றினான்மனந்தனைக்
கட்டிவீடிலாதுவைததகாதலின்பமாகுமே. (அ௩)

ப-ரை.—மட்டுலாவு - தேனமாருத, தண்-குளிர்ந்த, துழாயலங்கலாய்-திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதனானவனே, புலன்கழல் - ஸ்பர்சநீயமான [illegible] திருவடிகளை, விட்டு—, [illegible] போகம்-அழிவில்லாதபோகத்தை, விண்ணில் [illegible] நண்ணினும்-பரமபதத்திலே யேறிகிட்டினாலும்; எட்டினோடிரண்டெனும் கயிற்றினால்-பக்தியென்கிறகயிற்றாலே, மனந்தனை-ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கும் ப்ரதானமான மனஸ்ஸை, கட்டி-விஷயங்களிலே போகாதபடி பந்தித்து, வீடிலாது-விச்சேதமில்லாதபடி, வைத்த-தேவரீர்திருவடிகளிலேவைத்த, காதலின்பம் - ப்ரேமமான து, ஸுகத்துக்கு ஸாதநமாயிருக்கைபண்ணிக்கே, ஆகும்-அதுதானே ஸுகமாயிருக்கும். (அ௩)

வ்யா.—(மட்டுலாவுதண்டுழாயலங்கலாய) தேன்மாறாத செவ்வித்திருத்துழாய் மாலையாலே யலங்க்ருதனானவனே. இத்தால்-திருத்துழாயோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே ஸர்வாதிக வஸ்து வென்னுமிடமும், உபயவிபூதி நிர்வஹணத்துக்கிட்ட தனிமாலை யென்னுமிடமும், ஒப்பனையழகும் சொல்லித்தாய்த்து.(புலன்கழல் விட்டு

அ.— எண்பத்திரண்டாம்பாட்டு. "இங்குமங்குமெங்குமான-எத்திறத்தும்" என்றாய்-முமுக்ஷுசரீரம், முக்தசரீரம், ஸூக்ஷ்மசரீரம் இவையெல்லாவற்றிலும் ஸுகமாயிருக்குமென்கை. திறம்-ப்ரகாரமாய், அத்தால் - சரீரத்தைச்சொல்லுகிறது. எல்லாவவஸ்தையிலுமென்றபடி. ... ... (அ௨)

வீள்விலாதபோகம்) தர்சநீயமாய் நித்யஸூரிகளுக்கு ஸதா தர்ச நீயமுமான தேவரீர்திருவடிகளைவிட்டு, வேறுபோக்கில்லாத போகத்தை. புலன்கழல்-புலப்படும் திருவடிகளை. (விண்ணில்நண்ணியேறினும்) பரமபதத்தேயேறிக்கிட்டிலும்.

(எட்டினோடிரண்டெனுங்கயிற்றினால்) எட்டுமிரண்டும்கூடி-பத்தாய், அத்தைபக்தியென்கிறது. பகவத்பக்தியில் தமக்குள்ள கௌரவாதிசயத்தாலே மறைத்துச்சொல்லுகிறார். "கயிறு" என்று-பந்தகமென்றபடி. (மநந்தனைக்கட்டி) ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கும் ப்ரதாநமான மநஸ்ஸை விஷயாந்தரங்களில் போகாதபடிபந்தித்து. (வீடிலாதுவைத்தகாதலின்பமாகுமே) விச்சேதமில்லாதபடி தேவரீர்திருவடிகளிலே வைத்த ப்ரேமம், ஸுகத்துக்கு ஸாதநமாயிருக்கையன்றிக்கே தானே ஸுகமாயிருக்கும். ... (அந)

அ.—எண்பத்துநாலாம்பாட்டு. "வீடிலாதுவைத்த காதலின்பமாகும்" என்று - கீழ்ப்ரஸ்துதமானபக்தி தம்பக்கல் காணுமையாலும், தம்மை ப்ரக்ருதியோடேயிருக்கக் காண்கையாலும், ஈச்வரன் ஸ்வதந்த்ரனுகையாலும், அவன்நினைவாலே பேறுகையாலும், என் திறத்தில் என்னுதன், தன் திருவடிகளிலே பரமபக்தியுக்தனும்படி பண்ண நினைத்திருக்கிறுனே, நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போக நினைத்திருக்கிறுனே, திருவுள்ளத்தில் நினைத்திருக்கிறதென்னோவென்கிறார்.

பின்பிறக்கவைத்தனன்கொலன்றிநின்றுதன்கழற்
கன்புறைக்கவைத்தநாளறிந்தனன்கொலாழியான்
தன்திறத்தோரன்பிலாவறிவிலாதநாயினேன்
என்திறத்திலென்கொலெம்பிரான்குறிப்பில்வைத்ததே. (அச)

ப-ரை.—இந்தசரீராவஸாநத்துக்குமேலே, பின்பிறக்கவைத்தனன் கொல்-இன்னமும் சிலசரீரபரிக்ரஹம்பண்ணும்படியாக நினைத்திருக்கிறுனே; அன்றி-அன்றிக்கே, நின்று - இடைவீடில்லாமல், தன்கழற்கு - தன திருவடிகளுக்கு, அன்பு-அன்பை, உறைக்கவைத்தநாளறிந்தனன்கொல் - உறைக்கவைத்து அநுபவிக்கும்நாள் எனக்குண்டாம்படி நினைத்திருக்கிறுனே; ஆழியான-தனதிறத்து-ஸர்வாதிகத்வஸூசகமான திருவாழியையுடையனுனவனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளிலே, ஓரன்பிலா-பரமபக்தியில்லாதவனுய், ஓர் அறிவிலாத-ஜ்ஞாநலேசமில்லாதவனுய, நாயினேன - ஹேயனுன, என திறத்தில் - என் விஷயத்திலே, எம்பிரான் - எனக்கு உபகாரகனுன ஸர்வேச்வரன், குறிப்பில்வைத்தது என்கொல் - திருவுள்ளத்தில் கொண்டிருக்கிறது என்னே. (அச)

வ்யா.—(பின்பிறக்கவைத்தனன்கொல்) இந்த சரீராவஸாநத்துக்குமேலே இன்னமும் சிலசரீரபரிக்ரஹம்பண்ணும்படியாக என்னை நினைத்திருக்கிறுனே. அன்றிக்கே (பின்புஇறக்கவைத்தனன்கொல்)

அ.—எண்பத்துநாலாம்பாட்டு. பின் பிறக்க என்னுதல்; பின்பு இறக்கவென்னுதல்.

தன்பக்கலிலே ஜ்ஞாநம்பிறந்தபின்பும் தன்னைவிஸ்மரித்துநசிக்க நினைத்திருக்கிறுரேறு. நித்யமான வாத்மாவுக்கு பகவத் ஜ்ஞாந லாபாலாபங்களேயிறே ஸதஸத்பாவஹேதுக்கள். "అసద్బ్రహ్మేతి వేదచే త్-అసన్నేవ స భవతి-అస్తి బ్రహ్మేతి చేద్వేద, సన్తమేనం తతో విదురితి" "அஸத் ப்ரஹ்மேதிவேதசேத் - அஸந்நேவஸபவதி, அஸ்திப்ரஹ்மேதிசேத்வேத,ஸந்தமேநந்ததோவிதுரிதி" என்னக்கடவதிறே. (அன்றி) அன்றிக்கே.(நின்று தன்கழற்கன்புறைக்கவைத்தநாளறிந்தனன் கொல்) விச்சேதமில்லாதபடி தன் திருவடிகளுக்கு அன்பையுறைக்கவைத்து அநுபவிக்கும்நாள் எனக்குண்டாமபடி நினைத்திருக்கிறுரேறு. அன்புறைக்கையாவது - பரமபக்தியுக்தனுகை. வைத்தநுபவிக்கும் நாளென்கிறது - ஒருதேசவிசேஷத்திலநுபவத்தை. இத்தால் - இச்சேதநனுக்கு ஜந்மமும் விஸ்ம்ர்தியும் விநாசமும் பக்தியில்லாமை; உஜ்ஜீவநம் பரமபக்தியுக்தனுகையென்றதாய்த்து. ஜந்மமாகிறது- விஷயாந்தர ப்ராவண்யஹேது. விஸ்ம்ர்தியாகிறது - விஷயாந்தர ப்ராவண்யகார்யமாகையாலே ஆத்மாவுக்கு உபயமும்விநாசமிறே.

(ஆழியான்றன்றிறத்து) ஸர்வாதிகனுன தன்னிடையாட்டத்து. (ஓரன்பிலாவறிவிலாதநாயினேன்) அவன்ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளில் ப்ரேமகந்தமின்றிக்கே, அதுக்கடியான ஜ்ஞாநலேசமுமின்றிக்கே, ஹேயனுனநான். ப்ரேமகந்தமின்றிக்கே,அதில்லையென்கிற வறிவுமில்லாதவென்றுமாம். "நாயினேன்" என்கிறது - திறந்துகிடந்த வாசல்கள்தோறுமநுழைந்து திரிகையும், எல்லாராலும் பரிபூதனுகையும், உகந்துதொட்டார்க்கும் ஸ்நாநம் பண்ணவேண்டும்படிஅமேத்ய பதார்த்தமாகையும்.(என்றிறத்தில்) ஸம்ஸாரிகளைப்போலே விமுகனுதல், முக்தனைப்போலே போகப்ரவணனுதலன்றிக்கேயிருக்கிற வென்னிடையாட்டத்தில். (எம்பிரான் குறிப்பில் வைத்தது-என்கொல்) என்னுதன் திருவுள்ளத்தில் கொண்டிருக்கிறதென்னே. "பிறந்தபின்மறந்திலேன்" என்கிற ஜ்ஞாநத்தையும், "நடந்தகால்கள்நொந்தவோ" என்கிற ப்ரேமத்தையும் உபாயமென்றிருக்கிறிலர், ஈச்வரன்நினைவே தமக்கு உபாயமென்றிருக்கிறுர். "வரந்தரும் திருக்குறிப்பில்வைத்ததாகில்" என்று-ஸாமாந்யேநவுபாயமாகச்சொல்லுவதுமதுவே, தமக்குஉபாயமாகவிசேஷித்துச்சொல்லுவதுமதுவே. இப்பாட்டால்-என்னுடைய பூர்வ வ்ர்த்தத்தைப் பார்த்து உபேக்ஷிக்கிறுரேறு, இத்தலையில்விநாசம் தன்னிழவாமபடியானகுடமிறுடக்கை நினைத்து உஜ்ஜீவிப்பிக்க நினைத்திருக்கிறுரேறுவென்றதாய்த்து. ... ... (அச)

அவன்நினைவேஸாதநமென்பானென், தம்முடைய ஜ்ஞாநம் ஸாதநமாகாதோவென்ன;அருளிச்செய்கிறுர்(பிறந்தபின் இத்யாதி.)

அ.—எண்பத்தஞ்சாம்பாட்டு. என்னை இப்ப்ரக்ருதியோடே வைத்தபோதே தேவரீர்நினைவின்னதென்றறிகிலேன், முந்துற முன்னம்உன்ப்ரஸாதத்தாலே திருவடிகளில்பிறந்த ருசியைமாற்றி இதரவிஷய ப்ரவணனுக்காதொழியவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.

நச்சராவணைக்கிடந்தநாதபாதபோதினில்
வைத்தசிந்தைவாங்குவித்துநீங்குவிக்கநீயினம்
மெய்த்தன்வல்லையாதலாலறிந்தனன்நின்மாயமே
உய்த்துநின்மயக்கினில்மயக்கலென்னைமாயனே. (அரு)

ப-ரை.—உகவாதார்க்குக்கிட்டவொண்ணாதபடி, நஞ்சு - விஷத்தையுமிழுகிற, அராவணை-திருவனந்தாழ்வானாகிற திருபபள்ளியிலே, கிடந்த-கண்வளர்ந்தருளுகிற, நாத-ஸர்வேச்வரனே. பாதம்-தேவரீருடைய திருவடிகளாகிற, போதினில்-புஷ்பத்திலே, வைத்த-வைக்கப்பட்ட, சிந்தை - மநஸ்ஸை, வாங்குவித்து-அவைகளினின்றும்மீளும்படி பண்ணி, நெடுங்காலம் அகன்றிருந்ததுபோராமே, இன்னம் நீங்குவிக்க - இன்னும் அகலும்படி பண்ணுகைக்கு, நீ - ஸர்வசக்தியானநீ, மெய்த்தனவல்லை - மெய்யே ஸமர்த்தனை; ஆதலால - ஆகையாலே, அறிந்தனன்-உன்னை ஸ்வதந்த்ரனென்று அறிந்துகொண்டேன்; மாயனே - ஆச்சர்யமான சேஷ்டிதங்களையுடையவனே, நினமாயம - தேவரீரிட்டவழக்கான ப்ரக்ருதியோடே, உய்த்து - நித்யஸம்ஸ்ருஷ்டனும்படி பண்ணி, நின் - உனக்கு பரிகரமான, மயககினில் - சப்தாதிவிஷயங்களிலே மூட்டி, என்னை-உன்னைபார்த்திருக்கிறவென்னை, மயககல் - அறிவுகெடுக்கப்பாராதொழியவேணும். (அரு)

வ்யா.—(நச்சராவணைக்கிடந்தநாத) உகவாதார்க்குக் கிட்டவொண்ணாதபடி விஷத்தையுமிழுகிற திருவநந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வேச்வரனே. நீ உகந்தாரை நித்யகைங்கர்யம் கொள்ளும் ஸ்வதந்த்ரனென்றபடி. (பாதபோதினில்வைத்தசிந்தை) உன்திருவடிகளாகிற செவ்விப்பூவிலே வ்யவஸ்திதமான மநஸ்ஸை. ப்ராப்தமுமாய் நிரதிசய போக்யமுமா யிருந்துள்ள திருவடிகளிலே பொருந்தின மநஸ்ஸை யென்கை. (வாங்குவித்து) திருவடிகளில்நின்றும் மீளும்படிபண்ணி. "[Grantha text]" "நிவேஶிதாத்மாகதமந்யதிச்சதி" என்று மநஸ்ஸையும் விமுகமாம்படிபண்ணி. (நீங்குவிக்கநீயினம்மெய்த்தன்வல்லை) நெடுங்காலம் அகன்றதுபோராமே யினனமகலுமபடிபண்ணவல்ல ஸர்வசக்தியானநீ மெய்யே வல்லை.

(ஆதலாலறிந்தனன்) ஒருத்தனைக் கேள்விகொண்டு கார்யம் செய்யவேண்டாதபடிவஸ்துவை வஸ்தவந்தரமாக்கவல்ல சக்தியையுடையையாகையாலே உன்னை ஸ்வதந்த்ரனென் றறிந்துகொண்டேன். (நின்மாயமேயுய்த்து நின்மயக்கினில்மயக்கல்) உமக்குச் செய்யவேண்டுவதென்னென்ன; "[Grantha text]" "மமமாயா" என்கிறபடியேதேவரீரிட்டவழக்கானப்ரக்ருதியோடேநித்யஸம்ஸ்ருஷ்ட

ணும்படி பண்ணி, உனக்கு பரிகரமான சப்தாதிவிஷயங்களிலே மூட்டி என்னை யறிவுகெடுக்கப் பாராதொழியவேணும். சேதநனை யறிவுகெடுக்குமவையாகையாலே, "மயக்கு" என்று - சப்தாதிவிஷயங்களைச்சொல்லுகிறது. (என்னை) உன்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரனாய் உன்கைபார்த்திருக்கிறவென்னை. (மாயனே) நம்மை யொழியச் செல்லாதாரை சப்தாதிகளிலேமூட்டி யறிவுகெடுப்புதோமோ, ஸ்வதந்த்ரரையன்றோ நாம் அங்ஙன் செய்வதென்ன; ஆச்சர்யமான சேஷ்டிதங்களையுடையவனே. "[Grantha/Telugu script quotation]", "உபமாநமசேஷாணாம்ஸாதூநாம்" என்கிறபடியே ப்ரஹ்லாதனை எதிரம்புகோக்கப்பண்ணவல்லை,ப்ராதிகூல்யத்தில் வ்யவஸ்திதனான சிசுபாலனுக்கு ஸாயுஜ்யப்ரதனாகவும் வல்லை, இதுவன்றோ தேவரீருடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமென்கிறார். ... ... (அரு)

அ.—எண்பத்தாறும்பாட்டு. உம்மை நம்பக்கல்நின்றுமகற்றி ப்ரக்ருதிவச்யராக்குவோமாக நம்பக்கலிலே அதிசங்கை பண்ணுவானென்னென்ன; விரோதிநிரஸநஸமர்த்தனானநீ என்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையறுத்து என்நினைவைத் தலைக்கட்டாதொழிந்தால் அதிசங்கைபண்ணாதே செயவதென்னென்கிறார்.

சாடுசாடுபாதனேசலங்கலந்தபொய்கைவாய்
ஆடரவின்வன்பிடர்நடம்பயின்றநாதனே
கோடுநீடுகையசெய்யபாதநாளுமுள்ளினால்
வீடனாகமெய்செயாதவண்ணமென்கொல்கண்ணனே. (அசு)

ப-ரை.—சாடு-சகடாஸுரனமுடியும்படி, சாடு-உதைதத, பாதனே - திருவடிகளையுடையனாய், விஷமேமிகுந்த, சலம்கலந்த - அந்தோடேயமுநாஜலமும் கலந்திருந்துள்ள, பொய்கைவாய்-பொய்கையிலே, ஆடு-வாத்திக்கிற, அரவின்-காளியனுடைய, வன்-திண்ணியதான, பிடர் - பிடரியிலே, நடம்பயின்ற - நாத்தனம்செய்தவனாய், நாதனே-எங்களுக்கு வகுததஸ்வாமியாய், நீடு-ஸர்வகாலத்திலும்,கோடு-ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை, கைய-திருக்கையிலே யுடையவனாய், கண்ணனே-ஆச்ரிதஸுலபனானவனே, செய்ய - அழகிதான. பாதம்-உன் திருவடித்தாமரைகளை, நாளும்-ஸர்வகாலமும்,உள்ளினால்-அநுஸந்தித்தால்,வீடனாக-ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமறறுததிருவடிகளைப்பெறுமவனாக, மெய்செயாதவண்ணம் - மெய்செய்யாதொழிகின்ற ப்ரகாரம், என்கொல்-என்னோவென்கிறார். (அசு)

வ்யா.—(சாடுசாடுபாதனே) சகடாஸுரன்முடியும்படி திருவடிகளை நிமிர்த்தவனே. அநுகூலர்க்கு உத்தேஸ்யமானதிருவடிகளேயாய்த்து ப்ரதிகூலர்க்குநாசகரமாயத்து.இதிறே வஸ்துஸ்வபாவம். "விடமுமமுதமுமாய்" என்னக்கடவதிறே. இத்தால்-விரோதிநிரஸநத்தில் உனக்கு வருத்தமுண்டாய்ததானிழக்கிறேனோவென்கை.

(சலங்கலந்தபொய்கைவாய்)விஷமேப்ரசுரமாய்அத்தோடேயமுநா ஜலமும் மிச்ரமாயிருந்துள்ள பொய்கையிலே. "తస్యాశ్చాతిమహాభీమాం విషాగ్నిశ్రితవారిణామ్। హ్రదం కాళియనాగస్య దదర్శాతివిభీషణమ్" "தஸ்யாஸ்சாதிமஹாபீமம்விஷாக்நிஶ்ரிதவாரிணம் | ஹ்ரதம்காளியநாகஸ்யததர்ஶாதிவிபீஷணம்" என்னக்கடவதிறே. (ஆடரவின்வன்பிடர்நடம்பயின்ற) அப்பொய்கையிலே வர்த்திக்கிற காளியனுடைய திண்ணிய பிடரியிலேநின்று ஸஞ்சரிக்கிற ஸஞ்சாரம் வல்லார்ஆடினாப்போலேயிருக்கை. "ஆடரவு" என்று-க்ரோதத்தாலே யாடுகிற அரவென்றுமாம். "ஆடல்" என்று - நடையாட்டமும், கூத்தும். (நாதனே) வகுத்தஸ்வாமியானவனே. விரோதிநிரஸந முகப்பாலைக்கூடியான ஸம்பந்தத்தைச்சொல்லுகிறது. இத்தால - என்விரோதியைப்போக்குகைக்கு உகப்பல்லாளையிழக்கிறேனோ, ஸம்பந்தமில்லாமே யிழக்கிறேனோவென்கை. பகவத்ஸமாச்ரயணத்துக்கும் அநுபவத்துக்குமாக ஸ்ரேஷ்டமான சரீரத்திலே அஹங்காரலேச முண்டானால் அதுநிரஸநீயமென்று தோற்றுகைக்காக, சகடாஸுரநிரஸநத்தையருளிச்செய்தார். தனக்கு போக்யமான வாத்மாவுக்கு, விஷ ஸம்ஸர்க்கம்போலே நிரஸநீயம் தேஹஸம்பந்தமென்று தோற்றுகைக்காகக் காளியமர்த்தநத்தை யருளிசசெய்தார். அநுகூலமாகவைத்ததொன்றிறே சகடம, உபஜீவ்யமாயிருப்பதொன்றிறே யமுநா ஜலம்.

(கோடுநீடுகைய) ஸர்வகாலமும் இருக்கைக்கு நிரூபகமென்னும்படி அத்தைப்பிரியாத ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை யுடையவனே. என் விரோதியைப் போக்குகைக்கு உன்கையில் பரிகரமில்லாமே யிழக்கிறேனோ, என்கையில் பரிகரமுண்டாயிழக்கிறேனோவென்கை. (செய்யபாதம் நாளுமுள்ளினால்) உன்திருமேனிக்கு பரபாகமாய் ஆகர்ஷகமான திருவடிகளை ஸர்வகாலமும் அபாச்ரயமாக வநுஸந்தித்தால். இத்தால்-நான் அந்யபரனாய்த்தானிழக்கிறேனோ வென்கை. (வீடுநகமெய்செயாதவண்ணமென்கொல்) இப்படி சக்தனாயிருக்க, ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமற்றுத் திருவடிகளைப்பெறுமவனாக மெய்செய்யா

அ.— எண்பத்தாறும்பாட்டு (ஆடரவு) ஆடல் - ஸஞ்சாரமாய், அத்தால் - வர்த்திக்கிற அரவென்னுதல். மெய்செய்கை - சரீரமிருக்கச்செய்தே ஒருஜ்ஞாநவிஷயத்தாலேமெய் போலேதோற்றியிருக்கையை சரீரநிவர்த்திபூர்வகமாக யதாவானபகவதநுபவத்தைச் செய்கை. நான்இச்சங்கைக்குஹேது சொல்லாதபடி என்னபிமதம் செய்யாமைக்கு ஹேதுவைச்சொலலலாகாதோ என்கிறொன்று வாக்யத்தை அந்வயித்துக்கொள்வது. ... ... (அசு)

தொழிகிற ப்ரகாரமென்னே. மெய்செய்கையாவது - விஷயீகாரமாத்ரத்திலே, "மூடியாததென்னெனக்கேலினி" என்னப்பண்ணுதல், ஜ்ஞாநலாபத்தாலே, "யாவர்நிகரகல்வானத்தே" என்னப்பண்ணுதல் செய்யுமிவ்வளவுகளாலேவந்த ஆஸ்வாஸமொழிய தேஹஸம்பந்தத்தை அறுக்கையும், நித்யஸூரிகள் பரிமாற்றத்தைப் பண்ணித்தருகையும். (கண்ணனே) ஸம்ஸாரிகளுக்கு இச்சையே தொடங்கி பரமபக்தி பர்யந்தமாக வெல்லா வவஸ்தைகளையு முண்டாக்கி முக்தராக்குகையன்றோ வவதாரத்துக்குபலம், அநுபாவ்யமாயிருப்பதொரு கர்மஶேஷமுண்டாயோ வவதரித்தது; ஆக, நீர் நம்பக்கலிலே அதிசங்கை பண்ணுகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன; நீ சக்தனாய் வைத்து என்னபிமதஞ்செய்யாமைக்கு ஹேதுவைச் சொல்லலாகாதோ நான் அதிஶங்கைபண்ணினதுக்கு ஹேதுசொல்லும்படியென்கிறார். ... ... (அசு)

அ.—எண்பத்தேழாம்பாட்டு. "செய்யபாதம் நாளுமுள்ளினால்" என்று நீயே எனக்கு அபாச்ரயமென்கையாலே நம்மையொழிய வுமக்கு வேறொரு பற்றில்லையோவென்ன; அபாச்ரயமாக ஸம்பாவனையுள்ள ப்ரஹ்ம ருத்ரர்கள் ஸ்வாதிகாரஸித்திக்கு தேவரீர் கைபார்த்திருக்கும்படியாய் இழிந்தபின்பு,ஸர்வாதிகாரனதேவரீரையொழிய வேறொரு பற்றையுடையே னல்லேனென்று தம்முடைய வதிகாரத்துக்கு அபேக்ஷிதமான அநந்யகதித்வ க்யாபநம் பண்ணுகிறார் மேல்.

நெற்றிபெற்றகண்ணன் விண்ணினாதனோடுபோதின்மேல்
நற்றவத்தநாதனோடுமற்றுமுள்ளவானவர்
கற்றபெற்றியால்வணங்குபாதநாதவேதநின்
பற்றலாலோர்பற்றுமற்றதுற்றிலேனுரைக்கிலே. (அஎ)

ப-ரை.—நெற்றிபெற்றகண்ணன் - நெற்றியிலே கண்ணையுடையவனான ருத்ரனும், விண்ணின்நாதனோடு-ஸ்வர்க்கத்துக்கு நிர்வாஹகனான இந்த்ரனும், போதின்மேல் - திருநாபீகமலத்தைப் பிறப்பிடமாகவுடையவனாய், நல்தவத்தநாதனோடு-ஒருவராலும் செய்யமுடியாத தபஸ்ஸைப்பண்ணுகையாலே பதினாலு உலகங்களுக்கும் ஸ்ரஷ்டாவாய் அவற்றுக்கு நாதனான சதுர்முகனும், மற்றுமுள்ளவானவர்-ஹவிர்ப்பாகபுக்குக்களான மற்ற தேவதைகளும், கற்றபெற்றியால்-தந்தாம்கற்ற ப்ரகாரங்களாலே, வணங்கு - ஆச்ரயிக்கும், பாத-திருவடிகளையுடையனாய், நாதவேத-ஸர்வலோகநாதனாக வேதப்ரதிபாத்யனானவனே, உரைக்கில் - உண்மைசொல்லப்புகில், நின்பற்றலால்-உன்திருவடிகளே அபாச்ரயமாயிருக்குமதொழிய, மற்றோர்பற்றுது -வேறோர் பாச்ரயத்தை, உற்றிலேன் - உடையேனல்லேன். (அஎ)

வ்யா.—(நெற்றிபெற்றகண்ணன்)நெற்றியிலே கண்ணையுடைய ருத்ரன். தன்னுடைய ஶக்த்யதிசயத்துக்கு ப்ரகாசகமாகையாலே லலாட நேத்ரத்தைத் தனக்குப்பேறாக நினைத்திருக்கிறானாய்த்து.

(விண்ணின்நாதனோடு போதின்மேல் நற்றவத்தநாதனோடுமற்றுமு ள்ளவானவர்) ஸ்வர்க்கத்துக்குநிர்வாஹகனான இந்த்ரனோடே, திரு நாபீகமலத்தைப் பிறப்பாகவும் ஸ்தாநமாகவுமுடையனாய் துஷ்க் கரமான தபஸ்ஸாலே சதுர்த்தசபுவநஸ்ரஷ்டாவுமாய் அதுக்குநிர் வாஹகனுமானப்ரஹ்மாவோடே, ஹவிர்ப்பாகபுக்குக்களான ஸகல தேவதைகள். ஸம்ப்ரதிபந்ந க்ஷேத்ரஜ்ஞரான தேவர்களோடும் இந்த்ரனோடுங்கூட ப்ரம்ஹ ருத்ரர்களைச் சொல்லிற்று, அவர்களோ பாதி இவர்களும் க்ஷேத்ரஜ்ஞரென்று தோற்றுகைக்காக.

(கற்றபெற்றியால்வணங்குபாத) தாந்தாங்கற்ற ப்ரகாரங்களா லே யாச்ரயிக்கும் திருவடிகளையுடையவனே. கற்றப்ரகாரங்களென் கையாலும், ஆச்ரயணத்தைச் சொல்லுகையாலும்-இவர்களுடைய சாஸ்த்ரவஸ்யதையையும் ஜ்ஞாநஶக்திகளுடைய வைஷம்யங்களை யும் சொல்லுகிறது. (நாதவேத) நாதனாக வேதப்ரதிபாத்யனானவ னே. தேவர்களுடைய ஆச்ரயணத்துக்கடியான ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. "[illegible]" "[illegible]" "தமீ ஶ்வராணாம்பரமம்மஹேஶ்வரம்" "பதிம்விஶ்வஸ்ய" என்னக்க டவதிறே. (நின்பற்றலாலோர்பற்றுமற்றதுற்றிலேன்) உன்திருவ டிகளே அபாச்ரயமாகவிருக்குமதொழிய எனக்கு வேறொரு அபாச் ரயஸ்பர்சமில்லை. உறுதல்-தீண்டுதல். (உரைக்கிலே) தேவதாந்தர ஸ்பர்சமில்லையென்று சொல்லுகையும் எனக்கவத்யமென்கை. (அஎ)

அ.—எண்பத்தெட்டாம்பாட்டு. ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுடையவதி காரம் ஈஶ்வரனாலேயென்றார்-கீழ்; இதில் - அவர்கள் தங்களாபந்நி வ்ர்த்திக்கு தேவரீர்கைபார்த்திருக்கும்படி பரமோதாரரான தேவ ரீரையொழிய வேறொருவரை தேவதையாக மதிப்பனோவென்கிறார்.

வெள்ளைவேலைவெற்புநாட்டிவெள்ளெயிற்றராவளாய்
அள்ளலாய்க்கடைந்தவன்றருவரைக்கோராமையாய்
உள்ளநோய்கள்தீர்மருந்துவானவர்க்களித்தவெம்
வள்ளலாரையன்றிமற்றோர்தெய்வம்நான்மதிப்பனே. (அஅ)

ப-ரை.—வெள்ளைவேலை - வெளுத்தகடலானக்ஷீராப்தியிலே, வெற்புநாட் டி-மந்தரபர்வதத்தைநாட்டி, வெள - வெளுத்த, எயிறு - தந்தபங்தியைக்காட் டுகிற, அராவு - வாஸுகியென்றபாம்பை, அளாய்-சுற்றி, அள்ளலாய-திரைகள் எதிரேவந்து செறியும்படி, கடைந்தவன்று-மதநம்பண்ணின காலத்திலே, அரு வரைக்கு - அரிதான அம்மலை அமிழ்ந்தாதபடி முதுகிலேநின்று சுழலுகைக்கு, ஓர்-அத்விதீயமான, ஆமையாய-ஆமையாய்தரித்து, வானவர்க்குஉள்ள நோய் கள்-இந்த்ராதிதேவர்களுக்குண்டான துரிதங்களை, தீர்-தீர்க்கத்தக்க, மருந்து- அம்ர்தத்தை, அளித்த - அவர்களுக்குக்கொடுத்தருளுகையாலே, எம்வள்ளலா ரையன்றி - எனக்கு ஔதார்யத்தை ப்ரஸாதித்தவனையொழிய, நான்-அநந்ய ப்ரயோஜநனாய் அநந்யசரணனானநான், மற்றோர்தெய்வம் - வேறொருதைவத் தை, மதிப்பனோ-ஆச்ரணீயமாகமதிப்பேனோ. (அஅ)

வ்யா.—(வெள்ளைவேலைவெற்புநாட்டி) வெளுத்தகடலிலேமந்தரபர்வதத்தைநாட்டி.காளமேகநிபஶ்யாமமானதான் க்ஷீராப்தியில் கண்வளர்ந்தருளும்போதை அந்த பரபாகரஸம் அநந்யப்ரயோஜநர்க்கு அநுபாவ்யமாயிருக்க, அத்தைக்குலைத்து ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்காக அக்கடலிலே கொடுப்புக்கு மந்தரத்தைநாட்டி. (வெள்ளெயிற்றரா வளாய்) வெளுத்த தந்தபங்தியைக்காட்டுகிற வாஸுகியை அதிலேசுற்றி. தன்னை மந்தரபர்வதத்திலே சுற்றிவலிக்கப்புக்கவளவிலே தன்பலஹாநிதோற்றப் பல்காட்டுகிற வாஸுகிக்கு பலஸாதநத்தைப்பண்ணி அந்த மந்தரத்திலேசுற்றி. "తేజసా నాగరాజానం తథాప్యాయితవాన్ ప్రభుః" "தேஜஸாநாகராஜாநம் ததாப்யாயிதவாந் ப்ரபு:" என்னக்கடவதிறே. எயிறு - பல்லு. அரவு-பாம்பு. அளாய்-அளாவி-சுற்றி. (அள்ளலாய்க்கடைந்தவன்று) "అప్రమేయో మహోదధిః" "அப்ரமேயோமஹோததி:" என்கிறபடியே அம்மஹார்ணவத்தை, "கடல்மாறுசுழன்றழைக்கின்றவொலி" என்னும்படி திரைகள் எதிரேவந்து செறியும்படி கடைந்தவன்று. அள்ளல் - செறிவு. "அன்று" என்கிறது-ஈஶ்வராபிமாநிகளான ஸகலதேவதைகளும் தங்களாபந்நிவ்ர்த்திக்கு அவனைப்பார்த்திருந்தவன்றென்கை. (அருவரைக்கோராமையாய்) அம்மந்தரம் ஆழங்கால்படாமே தன்முதுகிலேநின்று சுழலும்படி அத்விதீயமானவாமையாய்தரித்து. அஜ்ஜாதியிலே அந்யதமனுயென்றுமாம். "క్షీరోదమధ్యే భగవాన్ కూర్మరూపీ స్వయం హరిః। మన్థరాద్రేరధిష్ఠానం భ్రమతోఽభూన్మహామునే" "க்ஷீரோதமத்யேபகவாந் கூர்மரூபீஸ்வயம்ஹரி:। மந்தராத்ரேரதிஷ்டாநம் ப்ரமதோபூந்மஹாமுநே" என்னக்கடவதிறே.

(உள்ளநோய்கள்)"ஈச்வரோஹம" என்றிருக்கிறவர்களுக்குஒரு ப்ராஹ்மணசாபமாத்ரத்தாலே தன்னையும்தன்விபூதியையும் அஸ்ரீப்ரவேஶிக்கையும், அத்தாலே ஸத்வம் குடிபோகையும், அத்தாலே ஜ்ஞாநஹாநியும் பலஹாநியும்,அந்த பலஹாநியாலே வந்த அஸுரபரிபவமும், இவற்றாலவந்ததுக்கபரம்பரைகளும்நோய்களிறே.(தீர்மருந்துவானவர்க்களித்த) இவர்கள்துரிதங்கள்போக அம்ர்தத்தையும் பிராட்டியுடைய விஶேஷகடாக்ஷத்தையும் கொடுத்த. அம்ர்தப்ரதாநத்தாலே பலத்தையும், பிராட்டியுடைய விஶேஷகடாக்ஷத்தாலே ஐச்வர்யத்தையும் கொடுத்தானென்கை. "ప్రీతేమ్య్ తే చ బలిభిర్దేవైర్దైత్యచమూస్తదా। వధ్యమానా తతో దేవా హరివక్షస్స్థలస్థయా। లక్ష్మ్యా మైత్రేయ సహసా పరాం నిర్వృతిమాగతాః" "பீதேம்ர்தேசபலிபிர்த்தேவைர்த்தைத்யசமூஸ்ததா। வத்யமாநாததோதேவா ஹரிவக்ஷஸ்தலஸ்தயா। லக்ஷ்ம்யாமைத்ரேயஸஹஸா பராந்நிவ்ர்திமாகதா:" என்னக்கடவதிறே.(எம்வள்ளலாரையன்றி மற்றோர்தெய்வம்நான்மதிப்பனே) "ఉదారాస్సర్వ ఏవైతే"

"உதாராஸ்ஸர்வஏவைதே" என்கிற ஔதார்யத்தை எனக்கு ப்ர காசிப்பித்தவனையொழிய அநந்யப்ரயோஜநனாய் அநந்யசரணனாயிரு ந்துள்ள நான் வேறொருதெய்வத்தை ஆச்ரயணீயமாகநினைப்பனோ.

அ.—எண்பத்தொன்பதாம்பாட்டு. ப்ரஹ்மாதிகளையும் மேன் மைகுலையாதபடி நின்று ரக்ஷித்தவளவன்றிக்கே, "కృష్ణాశ్రయాః కృష్ణబలాః కృష్ణనాథాశ్చపాణ్డవాః" "க்ர்ஷ்ணாச்ரயாக்ர்ஷ்ணபலாः க்ர்ஷ்ண நாதாஸ்சபாண்டவா:" என்கிறபடியே பாண்டவர்களுக்கு தூத்ய ஸாரத்யங்களைப்பண்ணித்தாழநின்று ஸத்யஸங்கல்பனாய்க்கொண்டு அவர்கள் விரோதிவர்க்கத்தை யழியச்செய்து ராஜ்யத்தைக்கொடு த்தவுன்னையொழிய ஒருதைவமுண்டென்றுநான் நினைத்திருப்பனோ வென்கிறார்.

பார்மிகுத்தபாரமுன்னொழிச்சுவானருச்சுநன்
தேர்மிகுத்துமாயமாக்கிநின்றுகொன்றுவென்றிசேர்
மாரதர்க்குவான்கொடுத்துவையமைவர்பாலதாம்
சீர்மிகுத்தநின்னலாலோர்தெய்வநான்மதிப்பனே. (அகூ)

ப-ரை.—பார் - எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக்கொள்ளும்பூமி, என்னால் ஸஹிக்கவொண்ணாதென்று சொன்ன, மிகுத்தபாரம் - மிக்கபாரத்தை, முன்- தான்முறபாடனாய்நின்று, ஒழிச்சுவான் - அதனைத்தவிர்பபிக்கைக்காக, அருச் சுநன்-அர்ஜுநனுடைய, தேர்-தேரை, மிகுத்து - பார்த்தபார்த்த விடமெல்லாம் நடத்தி, மாயமாக்கி - பகலையிரவாக்குவதுமுதலிய ஆச்சர்யங்களையுண்டாக்கி, நின்று - முகம் தோற்றாமே நின்று, கொன்று - எதிரிகளைக்கொன்று, வென்றி சேர் - தங்களுக்குவெற்றியுண்டாவதாக நினைத்திருந்த, மாரதர்க்கு - மஹாரத ரான துர்யோதநாதிகளுக்கு, வான்கொடுத்து - வீரஸ்வர்க்கத்தைக்கொடுத்து, அவர்கள் "ஒருகோல்குத்துநிலமும்கொடோம்" என்றிருந்த, வையும்-பூமியை, ஐவர்பாலதாம் - பாண்டவர்கள் பக்கலிலேயாம்படி, சீர்மிகுத்த-புகழ்மிகுந்த, நின்னலால் - உன்னையொழிய, நான்-நீ ஆச்ரிதபக்ஷபாதியென்றறிந்தநான், ஓர் தெய்வம் - வேறொருதைவத்தை, மதிப்பனே-ஆச்ரயணீயமாக நினைப்பேனோ வெனகிறார். (அகூ)

வ்யா.—(பார்மிகுத்தபாரம்) ஸர்வம்ஸஹையான பூமிதன்னால் பொறுக்கவொண்ணாதென்று சொன்ன மிக்கபாரத்தை. "కాలనేమిహతో యోஸౌ" "காலநேமிஹதோயோஸௌ" என்று தொடங்கி, "తథా న్యేచమహావీర్యాః నృపాణాంభవనేషుతే । సముత్పన్నాదురాత్మాన స్తాన్నసంఖ్యాతుము త్సహే" "ததாந்யேஷமஹாவீர்யா ந்ர்பாணாம்பவநேஷுதே । ஸமு த்பந்நாதுராத்மா நஸ்தாந்நஸங்க்யாதுமுத்ஸஹே." (முன்னொழிச் சுவானருச்சுநன்தேர்மிகுத்து) தான்முற்பாடனாய் அத்தைத்தவிர்ப் பிக்கைக்காகஅர்ஜுநனுடையதேரைப் பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம் நடத்தி. அர்ஜுநனுக்குத் தான் முற்பாடனாகையாவது - "విసృజ్య సశరంచాపమ్" "விஸ்ர்ஜ்யஸஶரஞ்சாபம்" என்று இருய்த்த அர்ஜுந னை, "కరిష్యేవచనంతవ" "கரிஷ்யேவசநந்தவ" என்னப்பண்ணுகையும்,

யுத்தமத்யத்தில் விஜயபரிகரங்களில் உத்க்ர்ஷ்டபரிகரம் தேரொன்று எதிரிகள் மதிக்கும்படி தேரைநடத்துகையும்,ஆயுதமெடுக்கக்கடவதன்றாக பதிஜ்ஞைபண்ணுகையாலே ஸாரத்யவேஷத்திலே யதிகரித்துத் தேரைக்கொண்டே விஜயவ்யாபாரங்களடையப் பண்ணினாய்த்து. (மாயமாக்கி) ஆச்சர்யங்களை யுண்டாக்கி. அதாவது-பகலை யிரவாக்குகையும், "ஆயுதமெடேன்" என்று ஆயுதமெடுக்கையும்; ஆச்ரிதார்த்தமாகக் காலவ்யவஸ்தையையும் தன்ஸ்வபாவ வ்யவஸ்தையையும் அழித்தானென்கை. (நின்றுகொன்று) அர்ஜுநன் செய்தானென்னும்படி முகந்தோற்றாமே நின்று எதிரிகளைக்கொன்று.

(வென்றிசேர் மாரதர்க்கு வான்கொடுத்து) நாம் யுத்தோந்முகரானவன்று விஜயமும் நம்மது, அத்தாலே பூமியும் நம்மதாகக் கடவதென்றிருந்த மஹாரதரான துர்யோதநாதிகளென்ன, அவர்களுக்குத் துணையாய்வந்தத்ரோணாதிகளென்ன, இவர்களுக்கு வீரஸ்வர்க்கத்தைக்கொடுத்து.(வையமைவர்பாலதாஞ் சீர்மிகுத்தநின்னலால்) அவர்களுக்கு"ஒருபதந்யாஸமுங்கொடோம், ஸாகல்யேந எங்களதாக வேணும்" என்றிருந்த பூமியை பாண்டவர்கள் பக்கலிலேயாம்படி புகழைமிகுத்த வுன்னையொழிய. சீர் - புகழ். பாண்டவர்கள் விஜயிகளாய் பூமியை ஸாகல்யேநலபித்தார்களென்னும்படி புகழ்மிகுத்த வென்னுதல்; "ஆச்ரிதபக்ஷபாதி"என்னும்தன்புகழை மிகுத்தானென்னுதல். (ஓர்தெய்வம் நான் மதிப்பனே) ஆச்ரிதபக்ஷபாதியென்றறிந்த நான் வேறொரு தைவத்தை ஆச்ரயணீயமாக நினைப்பேனோ. ... ... (அகூ)

அ.—தொண்ணூறாம்பாட்டு. உன்னையொழிந்தாரொருவரை ஆச்ரயணீயரென்றிரே னென்று தம்முடைய அநந்யகதித்வம் சொன்னார் - கீழ்; இப்பாட்டில் - ஆச்ரயணீயர் தேவரீரேயானாலும் தேவரீரை லபிக்கைக்கு தேவரீர்திருவடிகளையொழிய என்பக்கல் உபாயமென்று சொல்லலாவ தில்லையென்றுதம்முடையஆகிஞ்சந்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

குலங்களாயவீரிரண்டிலொன்றிலும்பிறந்திலேன்
நலங்களாயநற்கலைகள்நாலிலும்நவின்றிலேன்
புலன்களைந்தும்வென்றிலேன்பொறியிலேன்புனிதநின்
இலங்குபாதமன்றிமற்றோர்பற்றிலேனெம்மீசனே. (கூ0)

ப - ரை.—பொறியிலேன் - கண்ட கண்ட விஷயங்களிலே வீழ்த்தும்சப்தாதிவிஷயங்களுக்கு வசப்பட்டு நடக்குமவனாய், புலன்களைந்தும் வென்றிலேன் - பஞ்சேந்த்ரியங்களையும் நானிட்டவழக்காய் நடத்த சக்தியற்றவனாய், நலங்களாய - சேதநருடைய குணாநுகூலமாக நல்வழி போகைக்குடலாய், நற்கலைகள் நாலிலும்-மோக்ஷஸாதநங்களான நான்குவேதங்களிலும், நவின்றி

லேன - அப்யஸிக்கப்பெற்றிலேனாய், குலங்களாய வீரிரண்டிலொன்றிலும் - நாலுவர்ணங்களில் ஒருவர்ணத்திலும், பிறந்திலேன் - பிறவாதவனாயிராநின்றேன்; புநித - ஸ்வஸ்பர்சத்தாலே யாவரையும் சுத்தராக்கவல்ல சுத்தியோகமுடையனாய், எம்மீசனே - அகதிகளான எங்களுக்கு நிர்வாஹகனானவனே, நின் - தேவரீருடைய, இலங்கு - விளங்கா நின்றுள்ள, பாதமன்றி - திருவடிகளையொழிய, மற்றோர்பற்றிலேன - வேறொரு ஜீவநோபாயத்தை யுடையேனல்லேனென்கிறார்.   (கூ0)

வ்யா.—(குலங்களாயவித்யாதி) இப்பாட்டு "பொறியிலேன்" என்கிற பதந் தொடங்கிக் கீழ்நோக்கிக் காரணபரம்பரையாலேயும் பாடக்ரமத்தாலே கார்யபரம்பரையாலேயும் இரண்டுமுகமாக நிர்வஹித்துப்போரும். நம்மை லபிக்கைக்கு உம்முடைய பக்கலுள்ளதென்னென்ன; ஸம்ஸாரபீஜமான சப்தாதிவிஷயங்களிலே யகப்பட்டு நின்றேன், இதிறே என்பக்கலுள்ளது. "பொறி" என்று-சப்தாதிவிஷயங்களைச் சொல்லுகிறது, வறல்நாற்றத்தைக் காட்டி யகப்படுத்திக்கொள்ளுமதாகையாலும், அகப்பட்டால்பின்பு புறப்படவிரகற்றிருக்கையாலும், விநாசத்தோடே தலைக்கட்டுகையாலும்.

சப்தாதிவிஷயங்களே புருஷார்த்தமென்று ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிற ஸம்ஸாரத்திலே இது அகப்படத் தகாதென்றறிந்த நீர் அவ்விஷயங்களிலே இந்த்ரியங்கள் போகாமே நோக்க மாட்டிற்றிலீரோவென்ன (புலன்களைந்தும் வென்றிலேன்) இந்த்ரியங்கள் ஸ்வவசத்திலே யென்னைக்கொடுபோக அவையிட்ட வழக்காய்த் திரிந்தேனித்தனைபோக்கி அவற்றிலே யோரிந்த்ரியத்தை நியமிக்க க்ஷமனாயத்திலேன். "ఇన్ద్రియాణి ప్రమాథీని హరన్తి ప్రసభం మనః" "இந்த்ரியாணிப்ரமாதீநி ஹரந்திப்ரஸபம்மந:" என்னக்கடவதிறே. "ధర్మేణ పాపమపనుదతి" "தர்மேண பாபமபநுததி" என்றும், "శాన్తో దాన్త ఉపరతః" "ஶாந்தோதாந்தஉபரத:" என்றுமித்யாதிகளாலே வேதங்கள் இந்த்ரியஜயத்துக்கு வழிசொல்லாநின்றன, அவ்வேதங்களிலே யிழிய் மாட்டிற்றிலீரோ வென்ன (நலங்களாய நற்கலைகள் நாலிலும் நவின்றிலேன்) நலங்களாயகலைகளாவது - "త్రైగుణ్య విషయా వేదాః" "த்ரைகுண்யவிஷயாவேதா:" என்கிறபடியே சேதநருடைய குணாநுகூலமாக நின்றநின்ற நிலைகளிலே நலவழிபோக்கும்படி மாதாபித்ர்சதங்களிற் காட்டில் வத்ஸலதரங்களாகை. நற்கலைகளாவது-மோக்ஷத ஸாதநங்களிலே நோக்கையுடைத்தாகை.

அ.— தொண்ணூறாம்பாட்டு. பாடக்ரமம் * பொறியிலேன் தொடங்கி பதம் பேதியாமல் கீழ்நோக்கி அவரோஹணமாகவருகை. கார்யபரம்பரையாவது - ஒன்றினுடையகார்யம் ஒன்றினுக்காகக்கொண்டு அடிதொடங்கி மேல்நோக்கி ஆரோஹணமாகப் போருகை.

இப்படிப்பட்ட நாலுவேதங்களிலும் இகிலிக்கப் பெற்றிலே ன். நவிலுதல் - பயிலுதல். கலை - வேதம். ப்ரதமத்திலே அத்• யயநம் பண்ணினார்க்கிறே தத்பலமான வநுஷ்டாநம், அதிறே இந் த்ரியஜயத்துக்கு ஸாதநம். ஆக இப்படி இந்த்ரியஜயத்தில் நான் தூரஸ்தனென்கை.

இந்த இந்த்ரியஜயத்துக்கு ப்ரதமஸாதநமான அத்யயநாதிகளில் இழியாதொழிவர் னென்னென்னில(குலங்களாயவீரிரண்டிலொன் றிலும் பிறந்திலேன்) உபேக்ஷையாலே இழியாதொழிந்தே னல்லே ன், அயோக்யனாகையாலே யிழியப்பெற்றிலேன். அத்யயநம் த்ரை வர்ணிகாதி காரமிறே. சதுர்த்தவர்ணத்திலே ஜநித்தவனுக்கும் பாகயஜ்ஞாத் யதிகாரமுண்டு, த்ரைவர்ணிக சுச்ரூஷணத்திலே யதிகாரமுண்டு,அத்தாலே விரோதிபாபம்போகையாலே இந்த்ரிய ஜயத்துக்கு ஸாதநமாகலாம், அந்நாலுவர்ணத்திலும் பிறக்கப் பெற்றிலேன். இவ்வுத்க்ர்ஷ்ட வர்ணத்திலே ரிஷிபுத்ரராய்த்திரு வவதரித்த விவர் நாலுவர்ணத்திலே பிறந்திலே னென்பானென் னென்னில்; யதுகுலத்திலே யவதரித்தக்ர்ஷ்ணன் வளர்ந்தருளின கோபகுலத்தையே தனக்குக் குலமாக நினைத்திருந்தாபபோலே, இவரும் வளர்ந்தருளினபடியை நினைத்தருளிச் செய்கிறார். "𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑍇 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌮𑌗𑍍𑌨𑌮𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿" "கோபாலேயாதவமவம்ஸம்மக்ந மப்யுத்தரிஷ்யதி" என்று அவதரித்த குலம் கோபகுலம, ரக்ஷ்ய குலம் யதுகுலமாகச் சொல்லாநின்றதிறே. "𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍋𑌷𑌕𑌃" "ஸபிதாயஸ்துபோஷக," என்னக்கடவதிறே. அதவா, நாலுவர் ணத்திலும்எனக் கந்வயமிலலாதபடியாலே த்ரைவர்ணிகர்க்கே வி ஹிதமான அத்யயநத்துக்கு அயோக்யனானேன், அத்யயநம் பண் ணப்பெறாமையாலே வேதார்த்தஜ்ஞாநமில்லையாய்,அதின்பலமான வேதார்த்தாநுஷ்டாந மில்லாமையாலே இந்த்ரியஜயம் பண்ணப் பெற்றிலேன். அஜிதேந்த்ரியனாகையாலே விஷயங்களின்கையிலே யகப்பட்டு நின்றே னென்கிறாரென்னவுமாம். ஸம்ஸாரபீஜமான விஷயாந்தர ப்ராவண்யமொழிய உம்முடைய பக்கலொருமுதலில் லையாகில் உமக்குஉஜ்ஜீவந ஹேதுவாக நீர்நினைத்திருந்ததென்னெ ன்ன (புநித)விஷயாந்தரப்ராவண்யத்தாலே அசுத்தராய்த் தந்தாம் பக்கல்சுத்திஹேதுவின்றிகேயிருக்கும் குறைவாளரையும்ஸ்வஸ்பர சத்தாலே சுத்தராக்கவல்ல சுத்தியையுடையவனல்லையோ.

(அதிகாரமிறே) நாலுவர்ணத்திலு மென்பானென்ன என்று பூரிப்பது. பாகயஜ்ஞம்-யாகத்துக்கு உபசிக்கைக்கு காஷ்டாதி சுச் ரூஷைபண்ணுகை. அநுஷ்டாநகார்யமாக என்றது-அநுஷ்டாநத் தாலே யுண்டான சுத்திக்கு ஹேதுவான கீழ்ச்சொன்னஜந்மாதிக ளில்லாத குறைவளரையுமென்றபடி. ... ... (௯0)

அதாவது-உத்க்ர்ஷ்டஜந்மமென்ன, வேதஸ்பர்சமென்ன, வேதார்த்தாநுஷ்டாநமென்ன, இவற்றினுடைய ஸ்தாநத்திலேபகவதநுக்ரஹம்நின்றுவிஷயாந்தரப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்துத்தருகை. (நின்னிலங்கு பாதமன்றி மற்றோர்பற்றிலேன்) இருட்டு மிக்கதனையும் விளக்கொளி வீறுபெறுமாப்போலே, குறைவாளர்க்கு முகங்கொடுக்கையாலே விளங்காநின்றுள்ள திருவடிகளை யொழிய வேறு ஜீவநோபாயத்தை யுடையே னல்லேன். (எம்மீசனே) வேறுமுதலின்றிக்கே அகதிகளான எங்களுக்கு நிர்வாஹகனானவனே. (கூ0)

அ.—தொண்ணூற்றோராம்பாட்டு. "[illegible]" "பராஸ்த்ரபலம்ப்ரயோக்தரி" என்றுபேறு உம்மதானால் உமமுடையவிரோதிநிவர்த்திக்கு நீரேகடவீராகவேண்டாவோ, "நின்னிலங்குபாதமன்றிமற்றோர்பற்றிலேன்" என்கிறதெத்தாலேயென்ன; ப்ராங்ந்யாயத்தாலே. அதெனனென்னில்; அசோகவநிகையிலேயிருந்தபிராட்டிதேவரீராலபிநைநக்குராக்ஷஸவதத்திலே அவள்யத்நம் பண்ணுமன்றன்றோநான்என்னுடையவிரோதியைப்போக்குகைக்குயத்நம்பண்ணுவது, ஆனபின்பு அநந்யகதியாய் அகிஞ்சநனான என்னைஸ்வரக்ஷணத்திலேமூட்டி அகற்றொழியவேணுமென்கிறார்.

பண்ணுலாவுமென்மொழிப்படைத்தடங்கணாள்பொருட்டு
எண்ணிலாவரக்கரைநெருப்பினால்நெருக்கினாய்
கண்ணலாலொர் கண்ணிலேன்கலந்தசுற்றம்மற்றிலேன்
எண்ணிலாதமாயநின்னையென்னுள் நீக்கலென்றுமே. (கூக)

ப-ரை.—பண்ணுலாவு - பண்ணோடே சேர்ந்த, மெல் - ம்ருதுவான, மொழி - பேச்சையுடையளாய், படை - வாள்போலே ஒளியையும், தடம்-வைசால்யத்தையுமுடைத்தான, கணாள் பொருட்டு - திருக்கணகளை யுடையளான ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகள்நிமித்தமாக, எணணிலா - அஸங்க்யாதரான, அரக்கரை - ராக்ஷஸர்களை, நெருப்பினால் - சாரக்கியாலே, நெருக்கினாய் - அழியச்செய்தநீயே, கண அலால் - எனக்கு நிர்வாஹகனலலாமல, ஓர்கணணிலேன் - வேறொரு நிர்வாஹகனையுடைத்தாகாதவனாய், கலந்த - நெஞ்சுக்குப் பொருந்தின, சுற்றம் - பந்துவாக்கத்தை, மற்றிலேன் - வேறேயுடைத்தாகாதவனாயிராநின்றேன; எண்ணிலாதமாய - அஸங்க்யேயமான ஆச்சர்யசக்தியையுடையவனே, நின்னை - ஸர்வசக்தியா யிருக்கின்றவுன்னை, என்னுள் - அகிஞ்சநனானவென்பக்கல் நின்றும், என்றும் - நான் கலங்கினவன்றும், நீக்கல் - அகற்றொழியவேணும். (கூக)

வ்யா.—(பண்ணுலாவுமென்மொழி) பண்ணோடேசேர்ந்த ம்ருதுவான பேச்சையுடையவள். "[illegible]" "மதுராமதுராலாபாகிமாஹமமபாமிநீ" என்றுசக்ரவர்த்தித்திருமகன் வாய்ப்புலத்தும்படி வார்த்தைப்பாடுடையவளிறே. "பண்ணைவென்றவின்சொல்மங்கை" என்றவளிறே. (படைத்தடங்கணாள் பொருட்டு) வாள்போலேயொளியையும் இடமுடைமையையு முடைத்தான திருக்கண்களையுடைய ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் பொருட்டு.

"నజీవేయంక్షణమపివినాతామసితేక్షణామ్" "நஜீவேயம் க்ஷணமபிவிநாதாம ஸிதேக்ஷணாம்" என்று அவர்வ்யதிரேகத்தில் தரிக்கமாட்டாதகண்களிறே. ஆகளதிர்த்தலையை "அகலகில்லேன்" என்னப்பண்ணும்பேச்சழகையும் கண்ணழகையுமுடையவளென்கை. தம்முடைய வெறுமைசொல்ல விழிந்தவர் பிராட்டியுடைய வேற்றங்களைசொல்லுகிறது, நிக்ர்ஷ்க்ர்ஷ்டமான விவ்வாத்மஸ்வரூபம்பிராட்டியோபாதியும் ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தோபாதியும் விலக்ஷணமென்கைக்காக. ஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பு பிராட்டி அசோகவநிகையிலே யிருந்தாப்போலே, அஸஹ்யமிறே சேதநனுக்கு சரீரவாஸமும். (எண்ணிலாவரக்கரை) அவளைப்போலே விரோதிகள் அஸங்க்யாதராகவேணுமோ, அஞ்சாநலாகாதோ. (நெருப்பினால்நெருக்கினாய்கண்) சராக்நியாலே யழியச்செய்தநீ எனக்கு நிர்வாஹகனென்னுதல். "యథారాఘవ నిర్ముక్తశ్శరః" "யதாராகவநிர்முக்தஶ்ஶர:" என்கிறபடியே ஶராஸ்தாநீயனை திருவடியையிட்டு லங்கையைதஹித்து, ராக்ஷஸரைக் கண்கலங்கும்படிபண்ணினநீ எனக்கு நிர்வாஹக னென்னுதல். இத்தால் - என்னுடைய விரோதிவர்க்கத்தையும் பஸ்மமாகப் பண்ணவேணுமென்கை.

(அலாலோர்கண்ணிலேன்) "లోకానాంత్వంపరోధర్మః" "லோகாநாம்த்வம்பரோதர்ம:" என்கிற தேவரீரையொழிய வேறொரு நிர்வாஹகனை யுடையேனல்லேன். "தயரதற்குமகன்றன்னை யன்றி மற்றிலேன்றஞ்சம" என்கிறார். "నత్వాకుర్మిదశగ్రీవభస్మ" "நத்வாகுர்மி தஶக்ரீவபஸ்ம" என்று - பிராட்டிக்கு சக்தியுண்டாயிருக்க ப்ராப்தியில்லாதேதவிர்ந்தாள், எனக்கு ஶக்தியுமில்லை யென்கிறார். (கலந்தசுற்றமமற்றிலேன) நெஞ்சுக்குப்பொருந்தின பந்துவர்க்கத்தை வேறுடையேனல்லேன். உத்பாதகரான மாதா பிதாக்கள் தைவம் ரக்ஷிக்கிறதென்று காட்டிலேவிட்டுப் போனார்கள், வளர்த்தவர்களை "పితరంమాతరందారాన్" "பிதரம்மாதரம்தாராந்" என்கிறபடியே நான்விட்டேன். "భ్రాతాభర్తాచబంధుశ్చ పితాచమమరాఘవః" "ப்ராதாபர்த்தாச பந்துஶ்ச பிதாச மமராகவ:" என்கிறபடியே ஸர்வவிதபந்துவும் தேவரீரேயென்கிறார். பிராட்டிக்குத் தனியிருப்பிலே திருவடிவந்து முகங்காட்டினார், அப்படியேயிருப்பதொரு குளிர்ந்தவிழியும் தேவரீரை யொழிய எனக்கில்லை யென்கிறார். ஜநககுலத்தில் பிறந்தவாபிஜாத்யமுண்டு அவளுக்கு. "குலங்களாயவீரிரண்டிலொன்றிலும் பிறந்திலேன்" என்றிரோ நீரொன்ன

தொண்ணூற்றோராம்பாட்டு. பிராட்டியோட்டை ஸாம்யமுண்டானால் அசோகவநிகைஸ்தாநம் இவனுக்கேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநம்பிறந்தபின் இத்யாதி.) ... ... (கூக)

(எண்ணிலாதமாய) அஸங்க்யேயமானவாஸ்சர்ய சக்தியையுடைய வனல்லையோ. இத்தால் - நிஹீநஜந்மாவாய சாஸ்த்ராதிகாரியும ன்றிக்கே யிருந்துள்ள பக்ஷிக்கு மோக்ஷங்கொடுத்த சக்தியன்றோ தேவரீருடைய ஶக்தியென்கை. ராவணன்குறியழியாமே யிருக்க இக்கரையிலே அவன்தம்பியை லங்காராஜ்யத்துககு அபிஷேகம் பண்ணிற்று அவன் ஜந்மம்பார்த்தோ. "ஶத்ருஜநஸ்ய" "அபி ஜ்ஞோராஜதர்மாணாம்" என்கிறபடியே அவன் ஜ்ஞாநாதிகயென்ன; * அன்று சராசரங்களை வைகுந்தத்தேற்றிற்று ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்களி ல் உள்மானம் புறமானம் பார்த்தோ. (நின்னையென்னுள் நீக்கல்) ஸர்வசக்தியாயிருந்துள்ள 'வுன்னை, அகிஞ்சநனாயிருந்துள்ள வென் பக்கல்நின்றும், க்ஷுத்ரமான வுபாயாந்தரங்களைச்காட்டியகற்றுதொ ழியவேணும். (என்றுமே) நான்கலங்கினவன்றும என்னை விடா தொழியவேணும்.　...　...　...　...　(கூக)

அ.—தொண்ணூற்றிரண்டாம்பாட்டு. "நின்னையென்னுள் நீக் கல்" என்றீர், நாம் உம்மையகலாதொழிகைக்கு நம்மளவிலே நீர் செய்ததென், நாம் உமக்குச்செய்யவேண்டுவதென்னென்ன; நிரு பாதிகசரண்யரான தேவரீர்திருவடிகளிலே ப்ரவணனான என்னை "உன்னுடையகார்யம் எனக்குபரம், நீ பயப்படவேண்டா"என்று என் பயந்தீர "மாஶுச:" "மாபைஷ:" என்னவேணுமென்கிறார்.

விடைக்குலங்களேழடர்த்துவென்றிவேற்கண்மாதரார்
கடிக்கலந்ததோள்புணர்ந்துகாலியாய! வேலைநீர்
படைத்தடைத்ததிற்கிடந்துமுன்கடைந்தநின்றனக்கு
அடைக்கலம்புகுந்தவென்னையஞ்சலென்னவேண்டுமே.　(கூ௨)

ப - ரை.—முன் - முதல் முதலில், வேலைநீர்படைத்து - ஏகார்ணவத்தை ஸ்ர்ஷ்டித்து, அதில் கிடந்து - க்ஷீராப்தியிலே கண்வளர்ந்தருளி, அடைக்கலம் புகுந்த இந்த்ராதி தேவர்களுக்காக, கடைந்து-அதனைக்கடைந்து அம்ர்தத்தைக் கொடுத்து, ராவணாதிகளால் குடியிருப்பிழந்த தேவர்கள் நிலைநிற்கைக்காக, அடைத்து - ஸேதுபந்தம்பண்ணி, குலம் - நாநாவர்ணமான, விடையேழடர்த்து - ரிஷபங்களேழையும் ஒருகட்டியாக நெரித்து, ஸர்வரையும் கண்களாலே தோற்பிக்கும் தேவரீரையும், வென்றி - வெற்றிகொள்ளததக்கதாய், வேல் - வேல்போன்ற, கண் - நோக்கையுடையளான, மாதரார்- நப்பின்னைப்பிராட்டி யுடைய, கடிக்கலந்த - பரிமளிதமான, தோள்புணர்ந்து - தோளையநுபவித்து, அவளுக்குப்ரியமாக, காலி - பசுக்களை மேய்க்கும், ஆய - இடையனே, நின்ற னக்கு - தேவரீர் திருவடிகளை, அடைக்கலம் புகுந்த வென்னை - சரணமாக ப்பற்றினவென்னை, அஞ்சலென்னவேண்டும் - பயப்படாதே யென்று ஒருவார் த்தை யருளிச்செய்யவேணும்.　(கூ௨)

வ்யா.—(விடைக்குலமித்யாதி) "முன் - வேலைநீர்படைத்து அதிற்கிடந்து-கடைந்து-அடைத்து – விடைக்குலங்களேழடர்த்து வென்றிவேல்கண் மாதரார் கடிக்கலந்ததோள்புணர்ந்த காலியாய - நின்மனக்கடைக்கலம் புகுந்தவென்னை யஞ்சலென்னவேண்டும்" என்றந்வயம். (முன்வேலைநீர்படைத்து) "அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ" "அபஏவ ஸஸர்ஜாதௌ" என்கிறபடியே ஏகார்ணவ ஸ்ர்ஷ்டியைப்பண்ணி. "வேலைநீர்" என்று - எல்லையான கடலென்னுதல்; திரைக்கிளர்த்தியை யுடைத்தான கடலென்னுதல். "வேலை" என்று - எல்லையும், திரையும். "நீர்" என்று – கடல். (அதில்கிடந்து) - அதிலே கிடந்து. ஸ்ர்ஷ்டமான ஜகத்திலே சேதநர்க்கு ஆச்ரயணருசிபிறந்தவன்று சரண்யரானநாம்தூரஸ்தராகவொண்ணாதென்று க்ஷீராப்தியிலே கண்வளர்ந்தருளி. (கடைந்து) அக்கிடைபலித்து தேவதைகள் ஐச்வர்யத்தை யிழந்து, "ஶரணம் த்வாமநுப்ராப்தாஸ் ஸமஸ்தா தேவதாகணா꞉" "ஶரணம்த்வாமநுப்ராப்தாஸ் ஸமஸ்தாதேவதாகணா꞉" என்கிறபடியே சரணம்புகுர; அவர்கள்இழந்தவற்றை, கடலைக்கடைந்து அக்கடலிலே யுண்டாக்கிக்கொடுத்தவ னென்கை. (அடைத்து) அந்ததேவதைகளைக் குடியிருப்பழியும்படி அதிக்ரமத்திலே நடந்த ராவணாதிகண்டக நிரஸநார்த்தமாக, தசரதாத்மஜனாய் வந்தவதரித்து லவணார்ணவத்தை யடைத்து. (விடைக்குலமித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு சரண்யனாய் அவர்களாபத்திலே யுதவினவளவன்றிக்கே, தாழ்ந்தார்க்கு முகம்கொடுக்கைக்காக கோபஸஜாதீயனாய்வந்தவதரித்து ரக்ஷித்தபடி சொல்லுகிறது மேல் (விடைக்குலங்களேழடர்த்து) விடையேழடர்த்தென்னுதல், விடைக்குலமடர்த்தென்னுதல் செய்யாதே இப்படி சொல்லுகிறது, "சாதுர்வர்ண்யம் மயா ஸ்ருஷ்டம்" "சாதுர்வர்ண்யம்மயாஸ்ர்ஷ்டம்" என்கிறபடியே கோஜாதியிலும் வர்ணபேதமுண்டாகையாலே, நாநாவர்ணமான ரிஷபங்களேழையுமடர்த்து. நப்பின்னைப்பிராட்டியோட்டை போசத்துக்கு இடைசுவராகையாலே நாநாஸ்வபாவங்களானவிடையேழையு மூட்டியாகநெரித்து. குலம்-வர்ணம். "குலங்களாய வீரிரண்டிலொன்றிலும் பிறந்திலேன்" என்றாரிறே. (வென்றிவேல்கண் மாதரார் கடிக்கலந்ததோள்புணர்ந்த காலியாய) "ஜிதம் தே புண்டரீகாக்ஷ" "ஜிதந்தேபுண்டரீகாக்ஷ" என்றும், "தூதுசெய்கண்கள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியேஸர்வரையும்கண்களாலேதோற்பிக்கும்தேவரீரையும் தோற்பிக்கவல்லநோக்கையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டி

தொண்ணூற்றிரண்டாம்பாட்டு. இழந்தவற்றை-இழந்தபதார்த்தத்தை. (கடிக்கலந்த) கலக்கை—எங்கும் வ்யாபிக்கையாய், அத்தால் – மிகுதிசொல்லுகிறது.

யுடைய பரிமளிதமான தோளையநுபவித்து, அவளுக்குப்ரியமாக ரக்ஷகாபேக்ஷையுடைய பசுக்களுடைய ரக்ஷணமே ப்ரயோஜநமாயிருக்கு மவனே. "సర్వగన్ధః" "ஸர்வகந்த:" என்கிற அவன் திருமேனியையும் பரிமளிதமாக்கும் தோளென்கை. "యువతిశ్చ కుమారిణీ" "யுவதிஸ்சகுமாரிணீ" என்கிறபடியே ஸ்வஸத்ர்ஶமான பருவத்தை யுடையவளாகையாலே செவ்வியையுடைய தோளென்னவுமாம். (வென்றிவேல்கண்) வென்றியை விளைக்கும் வேல்போலே நோக்கையுடைய கண். "கடி" என்று - செவ்வியும், நாற்றமும். (நின்றனக்கடைக்கலம் புகுந்தவென்னை) "యోబ్రహ్మాణం విదధాతి పూర్వమ్" "ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే" "யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்" "முமுக்ஷுர்வை சரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று-ஜகத்காரண வஸ்து சரண்யமென்னுமிடம் சருதிஸித்தம். "శరణ్యమనుప్రాప్తాః" "ஶரணம்த்வாமநுப்ராப்தா:" என்றும், "లోకానాం త్వం పరో ధర్మః" "லோகாநாந்த்வம்பரோதர்ம:" என்றும்-வ்யூஹவிபவங்களில் ஶரண்யதை ஆப்தவாக்யஸித்தம். அங்ஙனன்றிக்கே, "మామేకం శరణం వ్రజ" "மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்று, தேவரீர்திருவடிகளிலே ப்ரவணனான வென்னை. (என்னை) அநந்யஶரணனான வென்னை. அடைக்கலம்புகுருகையாவது - என்கார்யம் தேவரீர்க்கே பரமென்று பற்றுகை. "తవైవాస్మి హి భరః" "தவைவாஸ்மிஹிபர:" என்னக்கடவதிறே. (அஞ்சலென்னவேண்டுமே) தேவரீர்பூர்த்தியையும்என் சிறுமையையும் இடைச்சுவரான விரோதியின்கநத்தையும்பார்த்து நானஞ்சாதபடி "మాశుచః" "மாஶுச:" என்று ஒருவார்த்தை யருளிச்செய்யவேணும். "మామేకం శరణం వ్రజ" "மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்றதேவரீர்க்கு, "సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి" "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கைஅரிதோ. ... ... (கூஉ)

அ.—தொண்ணூற்றுமூன்றும்பாட்டு. "அடைக்கலம் புகுந்தவென்னை யஞ்சலென்னவேண்டும்" என்று-என்பயங்கெட "మాశుచః" "மாஶுச:" என்னவேணுமென்றார் - கீழ், இவ்வளவமையுமேயென்ன; உபாயாந்தரங்களைக் காட்டி என்னை யகற்றுதொழிகைக்காகச் சொன்ன வார்த்தையன்றோவது, தேவரீருடைய நிரதிஶய போக்யதையைக்கண்டு அநுபவிக்க ஆசைப்படுகிறவெனக்கு விஷயாந்தர நிவ்ர்த்திபூர்வகமாக தேவரீரையே நான் அநுபவிக்கும்படி என்பக்கலிலே யிரங்கியருளவேணுமென்று பெரியபெருமாள் திருவடிகளி லநுபவத்தை யபேக்ஷிக்கிறார்.

" நின்றனக்கு " என்கையாலே – வ்யூஹவிபவாந்தரங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. ... ... (கூஉ)

உ0

சுரும்பரங்குதண்டுழாய்துதைந்தலர்ந்தபாதமே
விரும்பிநின்றிறைஞ்சுவேற்கிரங்கரங்கவாணனே
கரும்பிருந்தகட்டியேகடற்கிடந்தகண்ணனே
இரும்பரங்கவெஞ்சரந்துரந்தவில்லிராமனே. (௯௩)

ப - ரை.—கரும்பிருந்தகட்டியே - ஸ்வாபாவிகமான ரஸத்தையுடைய கன்னல்போலே நிரதிசயபோக்யனானவனாய, கடல்கிடந்த கண்ணனே - திருப்பாற்கடலிலே அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகக்கண்வளர்ந்தருளுமவனாய், இரும்பு அரங்க - இரும்புபோன்ற எதிரிகள் சரீரத்திலே யழுந்துமபடி, வெஞ்சரம் - க்ரூரமான அம்புகளை, துரந்த - விட்ட, வில் இராமனே - வில்லையுடைய தசரதாத்மஜனாய், அரங்கவாணனே - கோயிலுக்கு நிர்வாஹகனாய்க்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுமவனாய், சுரும்பு - வண்டுகளானவை, அரங்கு - படிந்த, தண் - குளிர்ந்த, துழாய் - திருத்துழாய்த்தாரானது, துதைந்து - நெருங்கி, அலர்ந்த - விகஸியாநின்றுள்ள, பாதமே - திருவடிகளிலே, விரும்பி நின்று - அநுபவருசிபிறந்து, இறைஞ்சுவேற்கு - அநுபவிக்கையிலே யிழிந்தவென விஷயத்திலே, இரங்கு - க்ருபை பண்ணியருளவேணுமெனகிறார். (௯௩)

வ்யா.—(சுரும்பரங்குதண்டுழாய்த்துதைந்தலர்ந்தபாதமே) வண்டுபடிந்து ச்ரமஹரமான திருத்துழாய்த் தாரானது அலர்ந்து வருகிற திருவடிகளையே. இத்தால் - திருத்துழாயோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே ஸர்வாதிக வஸ்துவென்னு மிடத்தையும், திருவடிகளோட்டைச் சேர்த்தியாலே திருத்துழாய்க்குச் செவ்வியும் விகாஸமு முண்டாகையாலே, திருவடிகளோடே சேர்ந்ததற்கு செவ்வியும் விகாஸமுமுண்டாமென்னு மிடத்தையும், திருத்துழாயாலே அலங்க்ர்தமா யிருக்கையாலே நிரதிசயபோக்யமென்னு மிடத்தையும் சொல்லிற்று.(விரும்பிநின்றிறைஞ்சுவேற்கிரங்கு) அநுபவருசி பிறந்து அநுபவிக்கையிலே யிழிந்த வெனக்கு இரங்கு. இவன் நாசகரமான விஷயாந்தரத்தில்நின்றும் மீளுவான், நிரதிசயபோக்யமானநம்மை யநுபவிப்பானென்று க்ர்பைபண்ணி யருளவேணும். தேவரீர்க்கு ஒருஇரக்கமாத்ரம், அது இவ்வாத்மாவுக்கு உஜ்ஜீவநம்; ஆனபின்பு இத்தனையும்செய்தருளவேணும்.(அரங்கவாணனே) கோயிலுக்கு நிர்வாஹகனாய்க்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே. தந்தாம்பக்கல் முதலின்றிக்கே யிருக்க வநுபவத்திலே யிழிந்தவர்களுக்கும் தேவரீரழகாலே விஷயாந்தரப்ரவண்யத்தைத் தவிர்த்து, தேவரீர்பக்கல் ஆதரத்தைப்பிறப்பித்து அநுபவிப்பிக்கைக்காகவன்றோ கோயிலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறது. "போதரேயென்று சொல்லிப்புந்தியில்புகுந்து தன்பாலாதரம்பெருகவைத்தவழகன்" என்னக்கடவதிறே.

தொண்ணூற்றுமூன்றும்பாட்டு. (துதைந்து) செவ்வியாய், இரக்குமெனக்கு ஜீவநமென்று பூரிப்பது.

(கரும்பிருந்தகட்டியே) இவர்க்கு ருசிபிறப்பித்த வுபாத்யாய னைச் சொல்லுகிறது. கோதுண்டாதல் கழிக்குமம்சமுண்டாதலின் றிக்கே ஸர்வதோமுகமாய் ஸாரஸ்யத்தையுடைத்தாய், பாகவிசேஷத்தால் வந்த ஸாரஸ்யமின்றிக்கே ஸ்வாபாவிகமான ஸாரஸ்யத்தை யுடைத்தாயிருப்பதொரு கன்னல்போலே நிரதிசயபோக்யனானவனே. (கடல்கிடந்த கண்ணனே) பெரியபெருமாளுடைய அகந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. திருப்பாற்கடலிலே அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸௌலப்யத்தையுடையவனே. ப்ரஹ்மாவுக்கு க்ஷீராப்திநாதன் உகந்தருளினபடியாலே அங்குத்தை ஸௌலப்யமும் வடிவழகும் பெரியபெருமாள்பக்கலிலே ப்ரத்யபிஜ்ஞை பண்ணலாம்படியிறே யிருப்பது. (இரும்பரங்க வெஞ்சரந்துரந்த வில்லிராமனே) எதிரிகள்சரீரத்திலே யழுந்தும்படி *தீப்தபாவக ஸங்காசமான அம்புகளைவிட்ட வில்லையுடைய தசரதாத்மஜனே. இத்தால் - "நஞ்சேவகனார் மருவிய பெரியகோயில்" என்கிறபடியே சக்ரவர்த்தித்திருமகனுடைய வீரமும் அபிராமதையும் பெரியபெருமாள்பக்கலிலே அநுபவிக்கலாயிருக்கை. "மேகஶ்யா மம் மஹாபாஹும் ஸர்வஸத்வமநோஹரம்" "மேகஶ்யாமம் மஹாபாஹும் ஸர்வஸத்வமநோஹரம்" என்னக்கடவதிறே. ப்ராப்தராய் ஸந்நிஹிதராய நிரதிஶய போக்யபூதராய விரோதிநிரஸந ஶீலராய் தேவரிருக்க இத்தலையில ருசியுண்டாயிருக்க நான் இழக்கவேண்டுகிறதென்? இரங்கி யருளவேணுமென்கை. "கரும்பிருந்தகட்டியே-கடல்கிடந்தகண்ணனே - இரும்பரங்கவெஞ்சரந்துரந்தவில்லிராமனே - அரங்கவாணனே-சுரும்பரங்குதண்டுழாய் துதைந்தலர்ந்த பாதமேவிரும்பிநின்று இறைஞ்சுவேற்கிரங்கு" என்றந்வயம் (கூரு)

அ.— தொண்ணூற்றுநாலாம்பாட்டு. த்வதநுபவ விரோதிகளைப் போக்கவும், அதுக்கநுகூலங்களானவற்றை யுண்டாக்கவும், அநுபவந்தன்னை அவிச்சிந்நமாக்கவும் வேணுமென்றபேக்ஷிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, "இரங்கு" என்று - இவ்வளவபேக்ஷிக்கவமையுமோ வென்ன; உனக்கு ப்ரகாரமாயிருக்குமதொழிய ஸ்வதந்த்ரமாயிருப்பதொருபதார்த்தமில்லாமையாலே என்னபிமதஸித்திக்கு உன்னிரக்கமே யமையுமென்கிறார்.

ஊனின்மேயவாவிநீயுறக்கமோடுணர்ச்சிநீ
ஆனின்மேயவைந்துநீயவற்றுள்நின்றதூய்மைநீ
வானினோடுமண்ணுநீவளங்கடற்பயனுநீ
யானுநீயதன்றியெம்பிரானுநீயிராமனே.　　(கூ௯)

ஆடிக் கட்டியாகையன்றிக்கே, "இருந்தகட்டி" என்று-இருந்தபடியே கட்டியென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (கோதுண்டாதலித்யாதி.) கந்தம்—அவதாரமூலம்.　...　(கூரு)

ப - ரை.—உறக்கமோடு - தமோகுணப்ரபவத்தால்வந்த நித்ரையும், உணர்ச்சியோடு - ஸத்வகுணகார்யமான வுணர்த்தியும், நீ - உன்னதீநமாயிராநின்றது; வளம் - கண்டார்க்கு ஆகர்ஷகமான, கடல் பயனும் - கடலிலுண்டாகும் அம்ர்தமும் ரத்நாதிகளும், நீ - உன்னதீநமாயிராநின்றது; ஆனில்மேயவைந்தும்-பசுக்களிடத்திலுண்டாகும் சுத்திகரமான பஞ்சகவ்யமும், நீ-நீயிட்டவழக்காயிராநின்றது; அவற்றுள் நின்றதூய்மை-அந்தபஞ்சகவ்யங்களுக்குண்டானசுத்தியும், நீ - உன்னதீநம்; வானினோடு - நிராலம்பமான ஆகாசத்திலே வாய்வாதிகள் ஸஞ்சரிக்கிறதும், மண்ணும் - நீரிலேகிடக்கிற பூமிகளையாதே ஸகலாதார பூதையாகிறதும், நீ - உன்னாலே; யானும் - பத்தனான நானும், நீ - உனக்குப்ரகாரபூதன; அதன்றி - அதுவொழிய, இராமனே - சக்ரவர்த்தித் திருமகனான நீயே, எம்பிரானே - அங்ஙனான வெங்களுக தஸ்வாமி. (கஎச)

வ்யா.—(உறக்கமோடுணர்ச்சி நீ - வளங்கடல் பயனும் நீ - ஆனில்மேயவைந்தும் நீ, அவற்றுள் நின்ற தூய்மைநீ - ஊனில் மேயவாவிநீ - வானினோடு மண்ணும்நீ-யானும் நீ, அதன்றியெம்பிரானும்நீ இராமனே'' என்றந்வயம். (உறக்கமோடுணர்ச்சிநீ) தமோகுணப்ரபவத்தால் வந்த நித்ரையும், ஸத்வகுணகார்யமான வுணர்த்தியுமுன்னதீநம். இத்தால் - சேதநர்க்கு விஷயப்ராவண்ய ஹேதுவான அஜ்ஞாநமும், பகவத்ப்ராவண்ய ஹேதுவான ஜ்ஞாநமும் நீயிட்டவழக்கென்கை. "అనాదిమాయయా సుప్తః" "அநாதிமாயயா ஸுப்த:'' என்று அஜ்ஞாநத்தை நித்ரையாகச் சொல்லக்கடவதிறே. (வளங்கடல்பயனும்நீ) கண்டார்க்கு ஆகர்ஷகமான கடலில் அம்ர்தமும் ரத்நாதிகளும் உன்ஸங்கல்பாதீநம். இது-ப்ரயோஜநாந்தரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். இத்தால் - உன்பக்கல் ப்ராவண்யத்துக்கு விரோதியாய் அஜ்ஞாநகார்யமான பந்தகபதார்த்தங்களெல்லாம் நீயிட்டவழக்கென்கை. (ஆனில்மேயவைந்தும்நீ) பசுக்களில் சுத்திகரமாகச்சொல்லுகிறபஞ்சகவ்யமும் உன்னதீநம். (அவற்றுள் நின்றதூய்மைநீ) அந்த பஞ்சகவ்யங்களுக்குண்டான சுத்தியும் உன்ஸங்கல்பாதீநம். பரமபாவநரான தேவரீரோட்டை ப்ரத்யாஸத்தியிறே பதார்த்தங்களுக்கு சுத்திஹேது.' கோப்ராஹ்மணர்க்கு பகவத்ஸமாராதநோப கரணங்களாகையாலேயிறே சுத்திஹேதுத்வம். "బ్రాహ్మణానాం గవాం చైవ కులమేకం ద్విధాకృతం। అన్యత్ర మన్త్రాస్తిష్ఠన్తి హవిరన్యత్ర తిష్ఠతి" ப்ராஹ்மணாநாம்கவாஞ்சைவ குலமேகந்த்விதாக்ர்தம்। அந்யத்ரமந்த்ராந்திஷ்டந்தி ஹவிரந்யத்ரதிஷ்டதி'' என்னக்கடவதிறே. கர்மத்துக்கு சுத்திஹேதுத்வம் பகவத்ஸமாராதநமாகையாலே ஜ்ஞாநத்துக்கு சுத்திஹேதுத்வம் பகவத்விஷயமாகையாலே, "క్షేత్రజ్ఞస్యేశ్వరజ్ఞానాద్విశుద్ధిః పరమా మతా" "க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யேஶ்வரஜ்ஞாநாத் விஶுத்தி: பரமாமதா'' என்னக்கடவதிறே. "పావనస్సర్వలోకానాం త్వమేవ" "పవిత్రాణాం హి గోవిన్దః పవిత్రం పరముచ్యతే" "பாவநஸ்ஸர்வலோகாநாம் த்வமேவ'' "பவித்ராணாம்ஹிகோவிந்த: பவித்ரம் பரமுச்யதே.''

இத்தால் — அநாதிகாலம் விஷயாந்தரப்ராவண்யத்தால் வந்தஅசுத்திபரிஹாரமான பாவநபதார்த்தங்களும் நீயிட்டவழக்கென்கை. (ஊனில்மேயஆவிநீ) சரீரத்திலே தாரகமாக வர்த்திக்கிற பஞ்சவர்த்திப்ராணனும் நீயிட்டவழக்கு. இத்தால்-சரீரஸ்திதியும் ஶரீரவியோகமும் நீயிட்டவழக்கென்கை. (வானினோடு மண்ணும்நீ) நிராலம்பநமான ஆகாசத்திலே வாய்வாதிகள் ஸஞ்சரிக்கிறதும், நீரிலே கிடக்கிற பூமிகளையாதே ஸகலாதாரபூதையாகிறதும உன்னாலே. அதவா, பந்தகமான ஸம்ஸாரமும் முக்தப்ராப்யமான நித்யவிபூதியும் நீயிட்டவழக்கென்றுமாம். (யானும்நீ) பக்தனை நானும் உனக்குப்ரகாரபூதன். இத்தால் - எனக்குருசியில்லாதவன்றும், "ததாம்புத்தியோகந்தம்" "ததாம்புத்தியோகந்தம்" என்கிறபடியே என்னுடைய ருசி நீயிட்டவழக்கு. (அதன்றி) அதொழிய. (எம்பிரானும் நீயிராமனே) நினைத்தார்க்கு நினைத்ததைக் கொடுக்கவல்லவனென்கைக்கு உதாஹரணம் சொல்லுகிறது. சக்ரவர்த்தித் திருமகனான நீயே அகிஞ்சநரான வெங்களுக்குஸ்வாமி. "அபிவ்ருக்ஷாঃபரிம்லாநா:" "அபிவ்ர்க்ஷாঃபரிம்லாநா:" என்கிறபடியே-ஸ்தாவரபர்யந்தமாக அழகாலும சீலத்தாலும் பிரிந்து தரிக்கமாட்டாதபடி பண்ணின நீயே எங்களுக்கு நிர்வாஹகன். "அலமத்யஹிபுக்தேந பரமார்த்தைரலஞ்சந:। யதாபஶ்யாமிநிர்யாந்தம் ராமம்ராஜ்யேப்ரதிஷ்டிதம்" "அலமத்யஹிபுக்தேந பரமார்த்தைரலஞ்சந:| யதாபஶ்யாமிநிர்யாந்தம் ராமம்ராஜ்யேப்ரதிஷ்டிதம்." [புற்பாமுதலாவித்யாதி] "யாகதிர்யஜ்ஞஶீலாநாம்" "யாகதிர்யஜ்ஞஶீலாநாம்" என்று ஒருபக்ஷிக்கு மோக்ஷங்கொடுத்தவனே எங்களுக்கு நிர்வாஹகன்; * அன்று சராசரங்களை வைகுந்தத்தேற்றினவனே எங்களுக்கு நிர்வாஹகன்.(கூச)

அ.—தொண்ணூற்றஞ்சாம்பாட்டு. "எம்பிரானும் நீயிராமனே" என்று நினைத்தார்க்கு நினைத்தத்தைகொடுக்கவல்ல சக்தனுமாய் ஸ்வதந்த்ரனுமான சக்ரவர்த்தித்திருமகனே யுபாயமென்றார் - கீழ்; இதில் - உபாயத்தில் தமக்குண்டான அத்யவஸாயத்தை யருளிச்செய்கிறார். பாஹ்யவிஷயருசியைத் தவிர்த்து, உன்பக்கலிலே ருசியைப்பிறப்பித்து, கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கும்படி புகுர நிறுத்தினநீ, என்னை யுபேக்ஷித்து விஷயாந்தர ப்ரவணனும்படி கைவிட்டாலும் உன்னையொழிய வேறொருகதியில்லையென்று தம்முடைய அத்யவஸாயத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

தொண்ணூற்றுநாலாம்பாட்டு. "ராம: - ராம:" என்கையாலே- நினைத்தார்க்கு நினைத்தத்தைக் கொடுக்குமென்கிறது. அழகாலும் சீலத்தாலும் மோக்ஷபர்யந்தம் வேண்டினார்க்கு வேண்டினது கொடுப்பானென்கைக்கு ப்ரமாணங்கள் பலவுமருளிச்செய்கிறார் (அலமத்யஹிபுக்தேந — அலமத்புஹிசிக்தேநஎன்றுதொடங்கி.) (கூச)

அடக்கரும்புலன்களைந்தடக்கியாசையாமவை
துடக்கறுத்துவந்து நின்றொழிற்கண்நின்றவென்னைநீ
விடக்கருதிமெய்செயாதுமிக்கோராசையாக்கிலும்
கடற்கிடந்தநின்னலாலோர்கண்ணிலேனெம்மண்ணலே. (௯௫)

ப - ரை.—அடக்கரும் - அடக்கவரிதான, புலன்களைந்து - செவிமுதலிய வைம்புலன்களையும், அடக்கி - விஷயங்களில் போகாதபடி மீட்டு, ஆசையாமவை - அவ்விஷயங்களிலுண்டான ருசியை, துடக்கறுத்து - வாஸனையோடே போக்கி, வந்து - மோக்ஷேச்சையாலேவந்து, நின்றொழிற் கண்நின்ற வென்னை - உன்திருவடிகளிலே கைங்கர்யத்தை ஆதரித்து நின்றவென்னை, எம்மண்ணலே - எனக்கு நிருபாதிகஸ்வாமியாய, நீ - இந்த்ரிய ஜயமேதொடங்கி இவ்வளவும் புகுராநின்றதின நீ, விடக்கருதி - உபேக்ஷிக்கும்படி நினைத்து, மெய் செயாது - ஆரம்பித்த ஆத்மோஜ்ஜீவநத்தை முடிய நடத்தாதே, மிக்கோராசையாக்கிலும் - விஷயாந்தரங்களில் மிக்க ருசியையுண்டு பண்ணினாலும், கடல்கிடந்தநின்னலால் - எனநிமித்தமாகத் திருப்பாற் கடலிலே கண்வளர்ந்தருளினவுன்னையொழிய, ஓர் கண்ணிலேன் - வேறொரு நிர்வாஹகனையுடையேனல்லேனென்கிறார். (௯௫)

வ்யா.—(அடக்கரும்புலன்களைந்தடக்கி) ஆசார்யோபதேசத்தாலும் சாஸ்த்ரவாஸனையாலும் இந்த்ரியங்களை நியமிக்கவிழிந்தால் நியமிக்கவரிய ச்ரோத்ராதிகளைந்தையும், ஆகர்ஷகமான தன்வடிவைக்காட்டி விஷயங்களில் போகாதபடி மீட்டு, அவற்றுக்குத் தானே விஷயமாம்படி நியமித்தது. ஈச்வரன் வடிவழகைக்காட்டி மீட்டானென்கைக்கு இங்கு சப்தமுண்டோவென்னில்; கீழே - "புலன்களைந்தும்வென்றிலேன் பொறியிலேன்" என்றவராகையாலே இங்குச்சொன்ன இந்த்ரியநியமநம் ஈச்வரனாலே யென்னுமிடம் அர்த்தாதஸித்தம். தபோபங்கம்பண்ணவந்த ஊர்வசியை மாத்ருபுத்தியாலே நமஸ்கரித்துநின்ற அர்ஜுநனும், "తస్యాహం నిగ్రహం మన్యే వాయోరివ సుదుష్కరమ్" "தஸ்யாஹம்நிக்ரஹம் மந்யே வாயோரிவஸுதுஷ்கரம்" என்னும்படியிறே இந்த்ரியநியமநத்தினருமையிருப்பது. (ஆசையாமவைதுடக்கறுத்து) அவ்வடிவில் பாவநத்வத்தாலே விஷயங்களில் ருசியை வாஸனையோடேதவிர்த்து. விஷயாந்தரருசிக்கடி பாபமேயிறே. (வந்துநின்றொழில்கண்நின்றவென்னை) புருஷார்த்தத்தின் மேலெல்லையிலேவந்து உன்திருவடிகளிலே கைங்கர்யத்தை அர்த்தித்து நின்றவென்னை.

(நீவிடக்கருதி) இந்த்ரியஜயமேதொடங்கி இவ்வளவும் புகுராநின்றத்தினநீ உபேக்ஷிப்பாயாக நினைத்து. (மெய்செயாது) ஆரம்பித்த கார்யத்தை முடியநடத்தாதே. மெய்செய்யாதொழிகையாவது - ஆத்மோஜ்ஜீவநத்தை யாரம்பித்து தத்விபரீதமாக ஆசரிக்கும் மித்யாவ்யாபாரம். "అన్యథా సఙ్కల్ప్యాన్యథా చరతి మిథ్యాచారస్స ఉచ్యతే" "அந்யதாஸங்கல்ப்யாந்யதாசரதி மித்யாசாரஸ்ஸஉச்யதே" என்னக்கடவதிறே.

(மிக்கோராசையாக்கிலும்) விஷயாந்தரங்களிலே ருசியைப்பிறப்பித்தாயாகிலும். ஸ்வவிஷயத்தில் ருசிக்குக்ரஷிபண்ணினவன் சப்தாதிவிஷயங்களில் ருசிக்குஉத்பாதகனுகக்கூடாது, அப்படிகூடிலும். (கடல்கிடந்தநின்னலாலோர்கண்ணிலேன்) நான் அபேக்ஷியாதிருக்க என்னுடைய ஹிதார்த்தமாக த்ரிபாத்விபூதியிலிருப்பைவிட்டு விஸத்ர்சமான ஸம்ஸாரத்திலே திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற வுன்னையொழிய வேறொரு நிர்வாஹகனையுடையேனல்லேன். (எம்மண்ணலே) அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக என்னுடைய ஹிதத்தை ப்ரவர்த்திப்பிக்கைக்கடி எனக்கு நிருபாதிகஸ்வாமியாகையாலே யெனகிறார். உபேக்ஷித்தாலும் விடமாட்டாமைக்கடி நிருபாதிகஸ்வாமியாகையாலே. அண்ணல் - ஸ்வாமி. ... (கூரு)

அ.—தொண்ணூற்றாம்பாட்டு. தம்முடையவ்யவஸாயத்தையருளிச்செய்தார் - கீழ்ப்பாட்டில்; இதில் - "அஞ்சலென்னவேண்டுமே" என்றும், "இரங்கரங்கவாணனே" என்றும் பலபடியாக அபேக்ஷியாநின்றீர், உம்முடையப்ராப்யத்தை நிர்ணயித்துச்சொல்லீரென்ன; நான் ஸம்ஸாரத்தையறுத்து உன்திருவடிகளிலேபொருந்தும்படியாக ப்ரஸாதத்தைப் பண்ணியருளவேணுமென்று தம்முடைய ப்ராப்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார்.

வரம்பிலாதமாயைமாயவையமேழுமெய்ம்மையே
வரம்பிலூழியேத்திலுமவரம்பிலாதகீர்த்தியாய்
வரம்பிலாதபலபிறப்பறுத்துவந்துநின்கழல்
பொருந்துமாதிருந்தநீவரஞ்செயபுண்டரீகனே. (கூசு)

ப - ரை.—வரம்பிலாத-அளவிறந்தஸ்வரூபத்தையும் அளவிறந்த மஹதாதிபரிணமங்களேயுமுடைத்தான, மாயை - ப்ரக்ர்திதத்வத்தை ஸ்வாதீநமாகவுடையனுய, மாய - ஆச்சர்யமான ஜ்ஞாந சக்த்யாதி கல்யாணகுணங்களை யுடையனுய, வையமேழும் - ஸப்தலோகங்களிலுள்ளவர்களும், மெய்ம்மையே-ஆநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு, வரம்பிலூழி - அஸங்க்யாதமானகல்பங்களெல்லாம், ஏத்திலும் - ஸ்தோத்ரம் பண்ணினுலும், வரம்பிலாத - எல்லேகாணவொண்ணுத, கீர்த்தியாய் - ரக்ஷகத்வ ப்ரஸித்தியையுடையானுய், புண்டரீகனே - தாமரைமலரையொத்த அவயவங்களே யுடையவனே, வரம்பிலாத-அளவில்லாத, பல்பிறப்பு அறுத்து-பலவகைப்பட்ட பிறப்பையறுத்து, வந்து-அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே ஒருதேசவிசேஷத்திலேவந்து, நின்கழல் - ஸுநிரிபோக்யமான வுனதிருவடிகளே, பொருந்துமா - பொருந்தும்படியாக, திருந்த-கைங்கர்ய ஸுகமே ஸுகமாம்படி, நீ-என்னுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமாக * ஆள் பார்த்து ஸஞ்சரிக்கிறநீ, வரம்செய்-ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணியருளவேணுமென்கிறார். (கூசு)

வ்யா.—(வரம்பிலாதமாயை) அளவிறந்த ஸ்வரூபத்தையும் அளவிறந்த மஹதாதிபரிணமங்களேயுமுடைத்தான ப்ரக்ர்தி தத்வத்தை ஸ்வாதீநமாகவுடையவனே. மாயை-ப்ரக்ர்தி.

"అనన్తస్యనతస్యాన్తం సఙ్ఖ్యానం వాపి విద్యతే" "அநந்தஸ்யநதஸ்யாந்தம்ஸங்க்யாநம்வாபிவித்யதே" என்னக்கடவதிறே. இத்தால்-பந்தகமான ப்ரக்ர்திநீயிட்ட வழக்கென்கை. (மாய) ஆச்சர்யமானஜ்ஞாநசக்த்யாதிகல்யாணகுணங்களை யுடையவனே. மாயம்-ஆஶ்சர்யம். இத்தால்-கீழ்ச்சொன்ன ப்ரக்ர்தியிலே பத்தராய் தந்நிவர்த்த்யர்த்தமாக தேவரீரை யாச்ரயித்த சேதநர்க்கு தத்ஸம்பந்தத்தை யறுத்துக்கொடுக்கைக்கடியான ஜ்ஞாநசகத்யாதி குணங்களையுடையவனென்கை. (வையமேழும்மெய்ம்மையே வரம்பிலூழியேத்திலும் வரம்பிலாதகீர்த்தியாய்) ஸப்தலோகங்களும் ஸ்தோதாக்களாக, தந்தாமுடைய சேஷத்வத்தை யுணர்ந்து ஸ்வரூபாநுரூபமாக அநந்யபரராய்க்கொண்டு அஸங்க்யாதமான கலபங்களெல்லா மேத்தினாலும் எல்லைகாணவொண்ணாத ரக்ஷகத்வப்ரதையையுடையவனே. இத்தால் - அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தையறுத்துத் திருவடிகளோடேசேர்த்து ரக்ஷித்துப்போந்த ரக்ஷகத்வ ப்ரதையை பரிசசேதிக்கவொண்ணாதென்கை. "వర్షాయుతైర్యస్య గుణానశక్యా వక్తుం సమేతైరపి సర్వలోకైః। చతుర్ముఖాయుర్యది కోటివక్త్రః" "வர்ஷாயுதைர்யஸ்யகுணாநுஶக்யா வக்தும்ஸமேதைரபிஸர்வலோகை,। சதுர்முகாயுர்யதிகோடிவக்த்ர:."

(வரம்பிலாதபல்பிறப்பறுத்து) நம்மைப்புகழாதே அபேக்ஷிதத்தைச்சொல்லீரென்ன ; அஸங்க்யேயமான பலவகைபபட்ட பிறப்பையறுத்து. பலவகையாவது-தேவ திர்யங் மநுஷ்ய ஸ்தாவரங்கள். அஸங்க்யாதமாவது-ஒருஜாதியிலேபிறக்கும் ஜந்மத்துக்குந்தொகையற்றிருக்கை. காலம் அநாதி, ஆத்மாநித்யன், பண்ணிவைக்கவல்லகர்மங்களுக்கு அவதியில்லாமையாலே கர்மாநுகுணமாகப்பிறக்கவிருக்கிற பிறவிக்குத் தொகையில்லை, ஜந்மங்களையறுத்து. (வந்துநின்கழல்பொருந்துமா) அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே ஒருதேஶவிஶேஷத்திலேவந்து, ஸுஶிபோக்யமான திருவடிகளிலே, "ఛాయావా సత్త్వమనుగచ్ఛేత్" "சாயாவாஸத்வமநுகச்சேத்" என்கிறபடியே ப்ர்தக்ஸ்திதயநர்ஹமாகப் பொருந்தும்படியாக. (திருந்த) "నోపజనం స్మరన్నిదం శరీరమ్" "நோபஜநம்ஸ்மரந்நிதம்ஶரீரம்" என்கிறபடியே திருவடிகளுக்குப் புறம்பானவற்றை ஸ்மரியாதே கைங்கர்யஸுகமே ஸுகமாம்படி. (நீவரஞ்செய்) என்னுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமாக *ஆள்பார்த்துழிதருகிற நீ ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணி யருளவேணும். (புண்டரீகனே.) புண்டரீகாவயவனே. புண்டரீகாக்ஷனே. திருக்கண்களே ப்ரசுரமாயிருக்கையாலே புண்டரீகனென்கிறார். "విజ్ఞానం యజ్ఞం తనుతే" "விஜ்ஞாநம்யஜ்ஞம்தநுதே" என்னக்கடவதிறே. இத்தால்-ப்ரஸாதத்தைப் பண்ணுகையாவது- ஒருவிஶேஷகடாக்ஷமென்கை.

அ.—தொண்ணூற்றேழாம்பாட்டு. "வரஞ்செய்புண்டரீகனே" என்றநின்றீர், நம்முடையவிசேஷகடாக்ஷத்துக்கு உம்முடையபக்கலிலே யொருமுதல் வேண்டாவோவென்ன; திருமார்விலே பிராட்டியெழுந்தருளியிருக்கத் திருக்கையிலே திவ்யாயுதங்களிருக்க ஒருமுதல்வேணுமோ, அங்ஙனேயொருநிர்ப்பந்தம் தேவரீர்க்குண்டாகில்என்விரோதியைப்போக்கியுன்னைக்கிட்டியடிமைசெய்கைக்கு ஹேதுவாயிருப்பதொருவுபாயத்தை தேவரீரே தந்தருளவேணுமென்கிறார். அகிஞ்சநனாய் தேவரீர்கைபார்த்திருக்கிறவெனக்கு ப்ராப்யமான கைங்கர்யத்தோடுததுபாயத்தோடுவாசியறதேவரீரே தந்தருளவேணு மத்தனையன்றோவென்கிறார்.

வெய்யவாழிசங்குதண்டுவில்லும்வாளுமேந்துசீர்க்
கைய!செய்யபோதில்மாதுசேருமார்ப!நாதனே!
ஐயிலாயவாக்கைநோயறுத்துவந்துநின்னடைந்
துய்வதோருபாயநீயெனக்குநல்கவேண்டுமே.	(கூஎ)

ப-ரை.—வெய்ய - எதிரிகள் குடல்குழம்பும்படி வெவ்விதான, ஆழி- திருவாழியையும், சங்கு - ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், தண்டு - கௌமோதகீயென்னும் கதையையும், வில்லும்-ஸ்ரீசார்ங்கமென்னும்திருவில்லையும், வாளும்-நந்தகமென்னும் திருக்குற்றுடைவாளையும், ஏந்து - எப்போதும தரித்த, சீர்-அழகிய, கைய - திருக்கைகளையுடையனாய், செய்யபோதில் - சிவந்த தாமரைமலரைப்பிறப்பகமாகவுடைய, மாது - பெரியபிராட்டியார், சேரும் - நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, மார்ப - திருமார்வையுடையனாய், நாதனே- ஸர்வஸ்வாமியானவனே; ஐயிலாய - ச்லேஷ்மத்தை பரக்ர்யாக வுடைத்தான, ஆக்கை நோயறுத்து - சரீரமாகிறநோயை யறுத்து, வந்து - ஒருதேச விசேஷத்திலே வந்து, நின் அடைந்து - நிரதிசயபோக்யனான வுன்னை ப்ராபித்து, உய்வதோருபாயம் - அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிப்பதொருவழியை, நீ - எனக்கு இல்லாதவையெல்லாம் தரக்கடவநீ, எனக்கு - உன்கைபார்த்திருக்கிறவெனக்கு, நல்கவேண்டும் - தந்தருளவேணுமென்கிறார்.	(கூஎ)

வ்யா.—(வெய்யவாழிசங்குதண்டு வில்லும்வாளுமேந்துசீர்க்கைய) காணவே யெதிரிகள் தறைப்படும்படியான ஸ்ரீபஞ்சாயுதங்களையும் அநவரதம் வாத்ஸல்யத்தாலே திருக்கையிலே யேந்தினவனே. வெறும்புறத்திலே ஆலத்தி வழிக்கவேண்டும்படி யிருக்கிற கையிலே திவ்யாயுதங்களை யேந்தினவனே யென்றுமாம். திவ்யாயுதங்களை யேந்தினபடியேயிருக்கிறது தேவரீர்க்கு ஒருவிரோதியுண்டாயோ, என்விரோதியைப்போக்குகைக்காகவன்றோவென்கை. "எப்போதுங்கைகழலாநேமியான்நம்மேல்வினைகடிவான்" என்னக்கடவதிறே. (செய்யபோதில்மாதுசேருமார்ப) சிவந்ததாமரைப் பூவைப்பிறந்தகமாகவுடையளாயிருக்கையாலேஸுகுமாரையாய்த் திருமேனிக்கு பரபாகருபத்தாலே ஆபரணபூதையான பிராட்டி "அகலகில்லேனிறையும்" என்று சொல்லப்படும் திருமார்வை யுடையவனே.

தொண்ணூற்றேழாம்பாட்டு. சீர்-வாத்ஸல்யமாதல்; அழகாதல்.

இத்தால்-ஆச்ரயண விரோதிபாபத்தைப் பொறுப்பிக்கைக்குப் பிராட்டி ஸந்நிதியுண்டாயிருக்க அநுபவவிநாஶ்யமாய் பகவத்ப்ராப்தி விரோதிகளை யழியச்செய்கைக்கு பரிகாரமுண்டாயிருக்க,மாத்ர்பித்ர்ஸந்நிதியிலே நோவுபடுவாரைப்போலே, சரீரஸம்பந்த்தாலே நோவுபடக்கடவேனோ வென்கை. (நாதனே) ஸர்வஸ்வாமியானவனே. இத்தால்-இவள் புருஷகாரமாகாதே கையிலே பரிகாரமுமின்றிக்கே யொழிந்தவன்றுதான் ஆருடைமை நோவுபடுகிறது.

இப்படியிருக்க, புருஷார்த்த ஸித்திக்கு என்தலையிலேயுமோருபாயம் வேணுமென்று தேவரீர்க்கு நிர்ப்பந்தமுண்டாகில் அத்தை தேவரீரோ தந்தருளவேணுமென்கிறார் மேல்(ஐயிலாயவாக்கை நோயறுத்து) ச்லேஷ்மத்தை ப்ர்க்ர்தியாகவுடைய சரீரமாகிற நோயையறுத்து. தேஹாத்மாபிமாநிகளுக்கு ப்ரார்த்தநீயமானசரீரம் ஜ்ஞாநம்பிறந்தால்வ்யாதியாயிறேயிருப்பது."ஏய்ந்ததமமெய்குந்தமாகவிரும்புவர்" என்னக்கடவதிறே. (வந்துநின்னடைந்து) ஒரு தேசவிஶேஷத்திலேவந்து நிரதிசயபோக்யனானவுன்னைப்ராபித்து. (உய்வதோருபாயம்) அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிப்பதொருவழியை. (நீயெனக்குநல்கவேண்டுமே) ச்ரியப்பதியாய் திவ்யாயுதோபேதனாய் எனக்கில்லாதவையெல்லாம் தரக்கடவநீயே, எல்லாவற்றுக்கு முன்கைபார்த்திருக்கிற வெனக்குத் தந்தருளவேணும். நல்குதல்-கொடுத்தல். அதாகிறது-தருதல். ... ... (கூஎ)

அ.—தொண்ணூற்றெட்டாம்பாட்டு. நமமுடைய விஶேஷகடாக்ஷத்துக்கு உம்முடைய தலையிலே ஒருமுதல்வேணுமே, என்னை நீயே தரவேணுமென்னக்கடவீரோ வென்று பகவதபிப்ராயமாக; புருஷார்த்தருசியாலே வந்த ப்ராதிகூல்ய நிவ்ர்த்தியும புருஷார்த்த ருசியுமே ஆலம்பநமாக நான் ஸம்ஸாரதுரிதத்தைத் தப்பும்படி நீயேபண்ணி யருளவேணுமென்கிறார்.

மறந்துறந்துவஞ்சமாற்றியைம்புலன்களாசையும்
துறந்துநின்கணாசையேதொடர்ந்துநின்றநாயினேன்
பிறந்திறந்துபேரிடர்சுழிக்கணின்றுநீங்குமா
மறந்திடாதுமற்றெனக்குமாயநல்கவேண்டுமே. (கூஅ)

ப - ரை.—மாய - ஆச்சர்யமான சக்தியையுடையவனே; மறம்துறந்து-பிறர்மினுக்கம் பொறாதொழிகையும் பிறருக்குத தீங்கை நினைக்கையுமாகிறவிவற்றைவிட்டு, வஞ்சம்மாற்றி - க்ர்த்ரிமத்தைத் தவிர்த்து, ஐம்புலன்களாசையும் துறந்து - இந்த்ரியங்களுக்கு இதரவிஷயங்களிலுண்டான ஆசையைவிட்டு, நின்கண் ஆசையே தொடர்ந்து நின்ற - உன்பக்கலாசையையே

மெய்குந்தமாக - சரீரத்தை குத்ஸிதமாக. . (கூஎ)

ஆதரித்துநின்ற, நாயினேன் - தண்ணியனான நான், பிறந்திறந்து - பிறப்பது சாவதான, பேரிடர் - மஹாதுக்கமாகிற, சுழிக்கண்நின்று - சக்ரத்தினின்றும், நீங்குமா - நீங்கும்படி, மறந்திடாது - ஸம்ஸாரத்தில நான்பட்ட துக்கத்தை மறவாமல், எனக்கு - விரோதி நிரஸநத்திலே அசக்தனான வெனக்கு, நல்க வேண்டும் - புருஷார்த்ததைத் தந்தருளவேணுமென்கிறார். (௯அ)

வ்யா.—(மறந்துறந்து) மறமாது – கோபம். அதினெல்லை-பரஸம்ர்த்தி பொறுதொழிகையும், பராநர்த்தசிந்தையும். அத்தை விட்டு. (வஞ்சம்மாற்றி) க்ர்த்ரிமத்தைத் தவிர்த்து. அதாகிறது-அநுகூலனாய்த்தோற்றி ப்ராதிகூல்யத்தோடே தலைக்கட்டுகை. வஞ்சம் - பொய். (ஐம்புலன்களாசையும் துறந்து) இந்த்ரியங்களுக்கு இதரவிஷயங்களிலுண்டான ஸங்கத்தையும் விட்டு. கீழ்-"பொறியிலேன்" என்றத்தை யகப்பாடாகச் சொன்னார்; இதிலே - கீழ்ச் சொன்ன கோப க்ர்த்ரிமங்களுக்கு ஹேதுவான விஷயாந்தர ஸங்கத்தையும் விட்டு. அவைதான் புருஷார்த்தருசி பிறந்தார்க்கு அஸம்பாவிதங்கள். (நின்கழலைசையேதொடர்ந்துநின்ற) உன்பக்கலாசையையே ஆதரித்துநின்ற. அதாகிறது-பகவத்ப்ரேமம் வேணுமென்றிருக்கிற ஆதரம். தொடர்வு - உறவு. (நாயினேன்) ப்ராதிகூல்ய நிவர்த்தியும் புருஷார்த்த ருசியுமொழிய, புருஷார்த்த ஸித்திக்கு முதலொன்றுமின்றிக்கே யிருக்கிற அநந்யகதி.

(பிறந்திறந்து பேரிடர் சுழிக்கண் நின்று நீங்குமா) பிறப்பது சாவதான மஹாதுக்க சக்ரத்தினின்றும் நீங்கும்படி. "பிறந்து" என்கிறவிது - ஷட்பாவவிகாரத்துக்கும் உபலக்ஷணம். "இறந்து" என்கிற விது - நரகாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணம். (மறந்திடாது மற்றெனக்கு மாயநல்கவேண்டுமே) ஸம்ஸாரத்திலேநான்பட்ட துக்கத்தையுமென்னுடைய பூர்வவ்ர்த்தத்தையும் தேவரீருடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும்பார்த்து விஸ்மரியாதே, அபேக்ஷாமாத்ரத்தையும் ஸம்பந்தத்தையும் பார்த்து, விரோதிநிரஸநத்திலே அசக்தனான வெனக்கு தந்நிவ்ர்த்தி பூர்வகமாக புருஷார்த்தத்தைத் தந்தருளவேணும். "மற்று" என்கிறது - விரோதிநிவ்ர்த்தி ஸமநந்தரத்திலேலபிக்குமதாகையாலே. (மாய) "மமமாயா" "மமமாயா" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரச்க்ரத்தை யறுத்து நித்யஸூரிகளோடே யொருகோவை யாக்கவல்ல வாச்சர்யசக்தியுக்தனே. (௯அ)

தொண்ணூற்றெட்டாம்பாட்டு. (விட்டு) அவன் விடுவிக்கவிட்டபடி சொல்லுகிறானென்று பூரிப்பது. அவைதான் - ப்ராதிகூல்யநிவர்த்திதான். மற்றெனக்கு - விரோதிக்கு. மற்றான புருஷார்த்தம். ... ... (௯அ)

அ.—தொண்ணூற்றென்பதாம்பாட்டு.புருஷார்த்தருசிபிறந்த பின்பு அத்தால்வந்த ப்ராதிகூல்ய நிவர்த்தியை உம்முடையபக்கல் முதலாகச சொல்லாநின்றீர், அநாதிகாலம் நரகஹேதுவாகப பண்ணின ப்ராதி கூல்யங்களுக்கு போக்கடியாகநீர் நினைத்திருந்த தென்னென்ன;நப்பின்னைப்பிராட்டி புருசஷாரமாக"ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றவுன் திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரனான விதுவொழிய வேறுபோக்கடியுண்டோ, ஆனபின்பு கீழ்ச்சொன்ன கர்மமடியாக வருகிற யமவஶ்யதை யைத் தவிர்த்து,எனக்கு உன்திருவடிகளிலே அவிச்சிந்நமானபோகத்தைத் தந்தருளவேணுமென்கிறார்.

காட்டிநான்செய்வல்வினைப்பயன்றனுல்மநந்தனை
நாட்டிவைத்துநல்லவல்லசெய்யவெண்ணினூரெனக்
கேட்டதன்றியென்னதாவிபின்னைகேள்வநின்னொடும்
பூட்டிவைத்தவென்னைநின்னுள்நீக்கல்பூவைவண்ணனே. (கூகூ)

ப-ரை.—பின்னை - நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு, கேள்வ-வல்லபனாய், பூவை வண்ணனே - காயாம்பூப்போன்ற திருநிறத்தையுடையவனே; நான்செய - நான்செய்த, வல்வினை - ப்ரபலமானபாபங்களை, காட்டி - யமபடர்க்குக் காட்டி, "இந்த பாபபலம் நமக்கு அநுபவிக்க ப்ராப்தம்" என்று, பயன்றனுல்-பலத்திலே, மநந்தனை-மநஸ்ஸை, நாட்டிவைத்து - பூட்டிவைத்து, நல்லவல்ல செய்யவெண்ணினூரென - கொடியசெயல்களைச் செய்யவெண்ணினரென்று, கேட்டதன்றி - கேட்டுப்போந்தவற்றையகற்றி, என்னதாவி - பாபபரசுராய் அகிஞ்சநனான வென்னுடைய ஆத்மாவை, நின்னொடும் - உன்விஷயத்திலே, பூட்டிவைத்தவென்னை - ஸமர்ப்பித்தவென்னை, நின்னுள் - உன்பக்கல்நின்றும், நீக்கல்-அகற்றுதொழியவேணும். (கூகூ)

வ்யா.—(காட்டிநான்செய்வல்வினை) நான்செய்த ப்ரபலமான பாபங்களை யமபடர் எனக்குக்காட்டி. வாசிகமாயும் மாநஸமாயுமுள்ள பாபங்களையொழிய, செய்தவையாய், நரகப்ரவேசம் பண்ணி அநுபவிக்கவேண்டும ப்ரபலபாபங்களை. இத்தால் - இவர்கள் என்னை நலிகிறார்களென்று நான் நினையாதபடி பண்ணுமவர்களென்கை. (பயன்றனுல்மநந்தனைநாட்டிவைத்து) இந்தபாபபலம் நமக்கு இவ்வளவும் அநுபவிக்க ப்ராப்தமென்று பலத்திலேயும் என் மநஸ்ஸைபூட்டிவைத்து. (நல்லவல்லசெய்யவெண்ணினூர்) கொடியசெயல்களைச்செய்ய வெண்ணினூர். இவனுக்கு முதலிலேபண்ணின பாபத்தை யறிவித்து இப்பாபபலம் நாம் இவ்வளவு மநுபவிக்க வேணுமாகாதே! என்று நெஞ்சைப்பிறப்பித்துப் பின்னையாய்த்து க்ரூரமான செயல்களை யவர்கள்செய்ய நினைப்பது.

தொண்ணூற்றென்பதாம்பாட்டு. பாபத்தைக்காட்டி நலிகையாலே,நான் நினையாதபடி-நான் வெறுக்காதபடி பண்ணுமவர்களென்கை. "நல்லவல்லசெய்யவெண்ணினூர்" என்றபதத்தையும் கூட்டி அருளிச்செய்கிறார். (இந்தபாபபலமித்யாதி.) ... (கூகூ)

(எனக்கேட்டதன்றி) என்று கேட்டுப்போந்தவற்றையகற்றி. இப்படி சாஸ்த்ரத்திலே கேட்டுப்போந்த யமவச்யதையைத் தவிர்த்து. (என்னதாவி பின்னைகேள்வ நின்னொடும்பூட்டிவைத்தவென்னை) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனாகையால் வந்த நீர்மையையுடைய க்ர்ஷ்ணனே! பாபப்ரசுரனாய் அகிஞ்சநனான என்னுடைய ஆத்மாவை உன்பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்த வென்னை. "காலியாய- நின்றனைக் கடைக்கலம்புகுந்தவென்னை" என்றத்தை ஸ்மரிப்பிக்கிறார். பூட்டிவைக்கையாவது - நீவிடக்கருதி மெய்செயாது மிக்கோராசையாக்கிலும்-நின்னலாலோர்கண்ணிலேன்" என்றத்தைஸ்மரிப்பிக்கிறார். (நின்னுள்நீக்கல் பூவைவண்ணனே) பூவைப்பூப்போலேநிறத்தையும்ஸௌகுமார்யத்தையுமுடைய வடிவையுடையவனே! நின்பக்கல்நின்றும் அகற்றுதொழியவேணும். புஷ்பஹாஸஸௌகுமாரமான வடிவழகை ஸர்வகாலமும் விச்சேதியாதே யநுபவிக்கும்படிபண்ணிருளவேணும். "பின்னைகேள்வ - என்னதாவி நின்னொடும் பூட்டிவைத்த வென்னை - காட்டி நான்செய்வல்வினைப் பயன்றனால்மநத்தனை நாட்டிவைத்து நல்லவல்லசெய்யவெண்ணினாரெனக்கேட்டதன்றி - பூவைவண்ணனே-நின்னுள் நீக்கல். (௯௯)

அ.—நூறும்பாட்டு. இப்படிஅவிச்சிந்நமான அநுபவத்துக்கு பரபக்தி யுக்தனாகவேண்டாவோவென்ன; அப்பரபக்தியைத் தந்தருளவேணுமென்கிறார்.

பிறப்பினோடுபேரிடர்ச்சுழிக்கணின்றுநீங்குமஃ
திறப்பவைத்தஞானநீசரைக்கரைக்கொடேற்றுமா
பெறற்கரியநின்னபாதபத்தியானபாசநம்
பெறற்கரியமாயனேயெனக்குநல்கவேண்டுமே. (௧00)

ப-ரை.—பிறப்பினோடு - ஜந்மத்தோடேகூடின, தாபத்ரயரூபமான, பேரிடர்-மஹாதுக்கத்தை விளைக்கக்கடவதான, சுழிக்கண்நின்று - ஸம்ஸாரமாகிற சக்ரத்தினின்றும், நீங்குமஃது-நீங்குகைக்குறுப்பான தத்வஹிதங்களை, இறப்பவைத்த-மறைத்துவைத்த, ஞானநீசரை-ஸர்வோத்தமராகத்தங்களை அபிமாநித்திருக்கும்நீசரை, கரைக்கொடேற்றுமா - கரையிலேகொண்டேற்றுகைக்கு உபாயமாக, பெறற்கரிய-பெறுதற்கு அரிய, நின்னபாதம-உன திருவடிகளை விஷயமாகவுடைத்தான, பத்தியான-பக்தியாகிற, பாசனம்-டஜநத்தை, உன்கர்பையாலேயொழிய, பெறற்கரிய - வேறொருவழியாலே பெறக்கூடாத, மாயனே-ஆச்சர்யசக்தியுக்தனே, எனக்கு - உனக்ர்பையல்ல தறியாதவெனக்கு, நல்கவேண்டும்-பக்தியைத்தந்தருளவேணும். (௱00)

வ்யா.—(பிறப்பினோடுபேரிடர் சுழிக்கண்நின்று நீங்குமஃதிறப்பவைத்த) ஜந்மத்தோடேகூடின தாபத்ரயரூபமான மஹாதுக்கத்தைவிளைக்கக்கடவதான ஸம்ஸாரசக்ரத்தில் நின்றும் நீங்குகைக்குறுப்பான தத்வஹிதங்களை மறைத்துவைத்தவர்கள்.

தத்வஹிதங்களை "அஃது" என்றது-ச்ருதிப்ரஸித்தியாலே.
அதாவது-ஸ்வர்க்கஸாதநங்களை வேதார்த்தமென்றிருக்கை."వేద
వాదరతాః పార్థ నాన్యదస్తీతి వాదినః" "வேதவாதரதா: பார்த்தநாந்யதஸ்தீ
திவாதிந:" என்றிறே அவர்கள் நிர்ணயம். இறக்கையாவது - நசிக்
கை. அதாகிறது - "నశ అదర్శనే" "நஶ அதர்ஶநே" என்கிறபடியே
மறைக்கை. (ஞாநநீசரை) ஸர்வஜ்ஞராகத் தங்களை யபிமாநித்திருக
கும் நீசரை. "யாரும்வையகத்தொன்றிநின்று வாழ்தலின்மைகண்
டுநீசர்" என்றவர்கள் கேவலநீசர்; இவர்கள் ஜ்ஞாநநீசர். (கரைக்
கொடேற்றுமா) இவர்களைக் கரையிலேகொண்டேற்றுகைக் குபாய
மாக. "సోఽధ్వనః పారమాప్నోతి తద్విష్ణోః పరమం పదమ్" "ஸோத்வந: பாரமா
ப்நோதி தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்" என்கிறபடியே - ஸம்ஸாரத்
வாவுக்குக் கரையாவது - பகவதவிஷயமிறே. அத்தை லபிக்கைக்கு
உபாயமாக வேதாந்தங்களில் சொல்லிவைத்த.

(பெறற்கரியநின்னபாத பத்தியானபாசநம்) பெறுதற்கரிய
உன்திருவடிகளை விஷயமாகவுடைத்தான பரமபக்தியாகிற பாஜநத்
தை. ப்ராப்யனுனவனிற் காட்டில் தத்விஷயபக்தி துர்லபமிறே.
"యా ప్రీతిరవివేకానామ్" "யாப்ரீதிரவிவேகாநாம்" என்றும், "ముక్తిస్తస్య
కరేస్థితా" "முக்திஸ்தஸ்யகரேஸ்திதா" என்றும், "సమస్తజగతాంమూలే
యస్య భక్తిః స్థిరా త్వయి" "ஸமஸ்தஜகதாம்மூலேயஸ்யபக்திஸ்திராத்வயி"
என்றும்சொல்லக்கடவதிறே. பாசநம்-மரக்கலம். அத்தாலே-தநத்
தைலக்ஷிக்கிறது. "தநமாயதானேகைகூடும்" என்னக்கடவதிறே.
"యమేవైష వృణుతే తేన లభ్యః" "யமைவைஷவ்ர்ணுதேதேநலப்ய:" என்
றும், "హృదా మనీషా మనసాభిక్లప్తః" "ஹ்ருதாமநீஷாமநஸாபிக்லப்த:"
என்று - வேதாந்தங்கள் உன்திருவடிகளைப்பெறுகைக்கு ஸாதந
மானபக்தியை யுபதேசித்துவைத்ததிறே; அந்தபக்தியை (பெறற்
கரியமாயனே) உனகேவலக்ர்பையையொழிய வேறொருவழியாலே
யுன்னைப்பெற விருப்பார்க்கு ஸித்தியாத ஆச்சர்யபூதனே. லோக
த்தில் ஸாத்யங்களுக்கெல்லாம் ஸாதநமுண்டாயிருக்க அநந்யஸா
த்யனுன ஆச்சர்யபூதனே. (எனக்குநல்கவேண்டுமே) பெறவேண்
டுமவையெல்லாவற்றுக்கும் உன்க்ர்பையையல்லதறியாத வெனக்கு
அந்த பக்தியைதேவரீர்தந்தருளவேணும்.

நூறும்பாட்டு.—அஃது-தத்வஹிதங்கள். அதாவது - மறக்
கையாவது. ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ஸ்வர்க்காதிபோக பரரைக்
கரையேற்றுகைக்காக வேதாந்தங்களிலே பக்தியை உபாயமாகச்
சொல்லிவைத்ததென்றபடி. பாசநம்-பாஜநமென்றும், பக்திரூபமா
ன ஸமாச்ரயணமென்றபடி. உபதேசிக்கை - ஸ்ரீ கீதையிலே. (௧00)

ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்குமோக்ஷருசியைப் பிறப்பித்து தத்ஸா தநமானபக்தியைக் கொடுத்தருளக்கடவ தேவரீர், அநந்யப்ரயோ ஜநனாய் அநந்யஸாதநனாயிருந்துள்ள வெனக்கு த்வதநுபவபரிகர மான அந்தபக்தியைத் தந்தருளுகை தேவரீர்க்கு அபிமதமன்றோ, அத்தைத் தந்தருளவேணுமென்றதாய்த்து. ... (௪00)

அ.—நூற்றோராம்பாட்டு. நீர் நம்மை ப்ரார்த்திக்கிற பரபக்தி விஷயாந்தரங்களினின்றும் நிவ்ர்த்தமான இந்த்ரியங்களைக் கொண்டு நம்மைஅநவரதபாவனைபண்ணுமத்தாலே ஸாத்யமன்றோவென்ன; அங்ஙனேயாகில் ஜிதேந்த்ரியனாய்க்கொண்டு அநவரதபாவனை பண் ணுவேனாக தேவரீர் திருவுள்ளமாகவேணுமென்கிறார்.

இரந்துரைப்பதுண்டுவாழியேமநீர்நிறத்தமா
வரந்தருந்திருக்குறிப்பில்வைத்ததாகிலமன்னுசீர்ப்
பரந்தசிந்தையொன்றிநின்றுநின்னபாதபங்கயம்
நிரந்தரம்நினைப்பதாகநீநினைக்கவேண்டுமே. (௪0௧)

ப-ரை.—திருவடிகளிலேவிழுந்து, இரந்து - தேவரீரை தலையாலே யிரந்து, உரைப்பதுண்டு-விண்ணப்பம் செய்யப்புகுகிற தொருகார்யமுண்டு; வாழி-உனவடிவழகுக்கு மங்களமுண்டாகக்கடவது; ஏமம் நீர-அபரிச்சிந்நமான கடலபோலே யிருக்கிற, நிறதத-திரு நிறத்தையுடைய நிருபாதிகபந்துவே; மனனு - இவ்வாத்மாவுக்குஸ்வரூபாநுரூபமான, சீர் - நன்மைகளையும், வரம் - ஆச்ரிதாபேக்ஷிததவரங்களையும, தரும்-தநதருளுகிற, திருககுறிப்பில்-திருவுளளத்திலே, வைததாகில - எனககுததா நினைததாகில, பரநத-சப்தாதி விஷயங்களிலே பரந்த, சிந்தை - எனனுடைய மாஸ்ஸு, ஒனறி நினறு - உன்பக்கலிலேபொருநதி நின்று, நினனபாதபங்கயம - ப்ராப்யமுமாய் நிரதிசயபோக்யமுமானவுன் திருவடி-ததாமரைகளை, நிரநதரம் நினைப்பதாக-நிரநதரமாகநினைக்கும்படி, நீநினைககவேண்டும் - நீதிருவுள்ளம்பறறியருளவேணும். (௪0௧)

வ்யா.—(இரந்துரைப்பதுண்டு) "శిరసాయాచతస్తస్య" "ஶிரஸாயாசதஸ்தஸ்ய" என்கிறபடியே திருவடிகளிலே பக்நாபிமாநனாய்க்கொண்டுவிழுந்து, தலையாலே தேவரீரையிரந்துவிண்ணப்பம் செய்யப்புகுகிற தொருகார்யமுண்டு. வகுத்தவிஷயத்திலே ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமான அநவரதபாவனையே அர்த்திக்கிறராகில்இப்படிகூசிச் சொல்லுகிற தென்னென்னில்; தம்முடையபூர்வ வ்ர்த்தத்தைப்பா ர்த்தும்,தத்வத்தினுடைய உத்துங்கதையைப்பார்த்துமருளிச்செ ய்கிறார். பூர்வவ்ர்த்தத்தைப் பார்த்தால் கிட்டக்கூசவேணும், கிட் டினாலும் உத்துங்கதையைப்பார்த்தால் அநாதரிக்கிறானோவென்று கூசவேணும். (வாழி) அவன்முகம் பார்க்கைக்காக மங்களாசாஸ நம்பண்ணுகிறானென்னுதல்; அநவரதபாவனைக்கு விஷயமான வவ னழகை யநுஸந்தித்து மங்களாசாஸநம்பண்ணுகிறானென்னுதல்.

(ஏமநீர்நிறத்தமா) "[illegible]" "அப்ரமேயோமஹோததி:" என்கிறபடியே-அபரிச்சிந்நமான கடல்போலே யிருக்கிறதிருநிறத்தையுடைய நிருபாதிகபந்துவே.ஏமம்-உறவு."[illegible]" "ஸநோபந்து:" என்றும், "[illegible]" "அஹம்வோபாந்தவோஜாத:" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே.இத்தால்-இரந்தல்லது நிற்வொண்ணாதபடியையும் மங்களாசாஸநம்பண்ணி யல்லது நிற்கவொண்ணாதபடியான வடிவழகையும், ப்ராப்தியையும் சொல்லுகிறது.(வரந்தருந்திருக்குறிப்பில்வைத்ததாகில் மன்னுசீர்) இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமான நன்மைகளை, அபேக்ஷித்தார் அபேக்ஷித்த வரங்களைத்தந்தல்லது நிற்சமாட்டாத திருவுள்ளத்திலே வைத்ததாகில். சீர்-நன்மை. அதாகிறது கைங்கர்யஸாமராஜ்யம்.

இந்தகைங்கர்யத்துக்கடியாயிருந்துள்ள அநவரதபாவநையை அபேக்ஷிக்கிறார்மேல் (பரந்தசிந்தையொன்றிநின்று) சப்தாதிவிஷயங்களிலேபோந்த வென்னுடைய மநஸ்ஸு, மற்றொன்றில்போகாதே உன்பக்கலிலே யொன்றிநின்று. (நின்னபாதபங்கயம்) ப்ராப்தமுமாய் நிரதிசய போக்யமாகையாலே ஆகர்ஷகமுமானஉன்திருவடிகளை. (நிரந்தம் நினைப்பதாக நீ நினைக்கவேண்டும்) அம்மநஸ்ஸு நிரந்தரமாக நினைக்கவற்றாம்படி நீ திருவுள்ளமாகவேணும். என் நினைவும் என்செயலும் அகிஞ்சித்கரம், உன் நினைவுக்கே பல வ்யாப்தியுள்ளதென்கை. ... ... (க0க)

அ.—நூற்றிரண்டாம்பாட்டு. விச்சேத ப்ரஸங்கமில்லாத அநவரதபாவநைக்கு ஶரீரஸம்பந்தமறவேணுங்காணுமென்ன; எனக்கு ருசியுண்டாயிருக்க தேவரீர் ஸர்வசக்தியாயிருக்க அநுவர்த்திக்கிற விவ்வசித் ஸம்ஸர்க்கத்தை தேவரீரறுத்துத்தந்தருளுமளவும் நான் தரித்திருக்கும்படி இன்னபடி செய்கிறோமென்று ஒரு வார்த்தை யாகிலும் அருளிச்செய்யவேணுமென்கிறார்.

விள்விலாதகாதலால்விளங்குபாதபோதில்வைத்து
உள்ளுவேனதூனநோயொழிக்குமாதெழிக்குநீர்
பள்ளிமாயபன்றியாயவென்றிவீரகுன்றினால்
துள்ளுநீர்வரம்புசெயததோன்றலொன்றுசொல்லிடே. (க0உ)

ப - ரை.—தெழிக்கும் - கோஷிக்கிற, நீர - கடலிலே, பள்ளி - ஆச்ரிதார்த்தமாகக்கண்வளர்ந்தருளுகிற, மாய - ஆச்சர்ய பூதனே, பன்றியாய - மஹாவராஹமாய் பூம்யுத்தரணம்பண்ணி, வென்ற - ஹிரண்யனைவென்ற, வீர - வீரத்தையுடையனாய், துள்ளுநீர் - திரைக்கிளர்த்தியையுடைய கடலிலே, குன்றினால் - நீரிலே ஆழக்கடவ மலைகளைக்கொண்டு, வரம்புசெய்த - அணைசெய்த, தோன்றல் - சகரவர்த்தித்திருமகனே; விள்விலாத - விச்சேதமில்லாத,

நூற்றோராம்பாட்டு. ஏம நீர் - ஏமம்-நெடுமை. ... (க0க

காதலால்-ப்ரேமத்தாலே, விளங்கு-உஜ்வலமான, பாதபோதில்-திருவடித்தாமரைகளிலே,வைத்து - நெஞ்சைவைத்து, உள்ளுவேனது - அத்திருவடிகளையே தஞ்சமாக நினைத்திருக்கிறவெனக்கு, ஊனம் - ஊனத்தைவிளைக்கும், நோய்-ஸம்ஸாரமாகிற நோயை, ஒழிக்கும் ஆவொன்று-போக்கநினைததிருக்கிறதோருபாயம், சொல்லு - அருளிச்செய்யவேணும். (௪0௨)

வ்யா.—(வில்விலாதகாதலால்) ப்ரயோஜநாந்தரங்களைப்பற்றி நெகிழாதே அநந்ய ப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு திருவடிகளில் பண்ணின ப்ரேமத்தாலே. "வில்லை விள்ளாமைவிரும்பி" என்னக் கடவதிறே. (விளங்குபாதபோதில்வைத்து) அந்த ப்ரேமத்தாலே உஜ்வலமான திருவடித்தாமரைகளிலே நெஞ்சைவைத்து. அநந்ய ப்ரயோஜநரான ஆச்ரிதருடைய ஸந்நிதியிலே அலருமதிறே திருவடித்தாமரைகள். இத்தால் – நாம் ப்ரயோஜநாந்தரபரனாய் அசித் ஸம்பந்த மநுவர்த்திக்கிறதோ, தேவரீர் ஆச்ரிதவத்ஸலரல்லாமே யநுவர்த்திக்கிறதோவென்கை. (உள்ளுவேனதூனநோயொழிக்குமா) அத்திருவடிகளையே தஞ்சமென்று நினைத்திருக்கிற வெனக்கு ஊனத்தை விளைக்கும் சரீரஸம்பந்தமாகிற நோயைப்போக்க நினைத்திருக்கிற விரகும். ஊனமாகிறது – ஸ்வஸ்வரூபவிஷயமான ஜ்ஞாநஸங்கோசமும், பகவத்ஜ்ஞாநஸங்கோசமும், பகவதநுபவ ஸங்கோசமும் இவற்றை விளைக்குமதிறே தேஹஸம்பந்தம். "சரீரம்" என்றும், "வ்யாதி" என்றும்-பர்யாயமிறே. இத்தால்–வேறொன்றைத்தஞ்சமென்றிழக்கிறேனே, சரீரத்திலாதரமுண்டாயிழக்கிறேனே.

(தெழிக்குநீர்ப்பள்ளிமாய) தேவரீரோட்டை ஸ்பர்சத்தாலே கோஷிக்கிறகடலிலே ஆச்ரிதாநுக்ரஹார்த்தமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிற ஆச்சர்யமான ஸௌலப்யாதிகுணயுக்தனே. தெழிக்கை—முழங்குகை. (பன்றியாயவென்றிவீர) விஸ்த்ர்யமான ஸம்ஸாரத்திலே ஆச்ரிதாநுக்ரஹார்த்தமாக கண்வளர்ந்தருளுகிற விவ்வளவேயன்றிக்கே, நீருகக்கும் சேற்றுக்குமிறாயாத மஹாவராஹமாய் பாதாளகதையான பூமியை யெடுத்து ஹிரண்யாக்ஷனை வென்ற வீரத்தை யுடையவனே. (குன்றினால்துள்ளுநீர்வரம்புசெய்ததோன்றல்)தன்னில்கிடக்கும்பதார்த்தங்களைக்கரையிலே பொகடுந்திரைக்கிளர்த்தியையுடைய கடலிலே யழுந்தக்கடவ மலைகளைக்கொண்டு அணைசெய்த சக்ரவர்த்தித்திருமகனே. தோன்றல் – அரசன். பரமபதநிலயனான தேவரீர் ஆச்ரிதார்த்தமாக ஸம்ஸாரத்திலேவந்து ஸாலபராயும் தேவரீரையழிய மாறி நஷ்டோத்தரணம்பண்ணியும், ஆச்ரிதவிரோதிகளை யழியச்செய்தும், அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணியும், இப்படி நீர்மையாலும் சக்தியாலும் குறைவற்றதேவரீர்க்கு, என்சரீரஸம்பந்தத்தை யறுக்கைக்கு என்கையில் பொருளுண்டோவென்கை.

(ஒன்றுசொல்லிடே) இரண்டு தலையிலும் குறைவற்ற பின்பு இது அநுவர்த்திக்கிறது நீ நினையாமையிறே. தேவரீர் நினைக்குமளவும் தரிக்கும்படி "இன்னவளவிலேசெய்கிறோம்" என்று ஒரு வார்த்தை யருளிச்செய்யவேணும்.

தெழிக்குநீர்ப்பள்ளிமாய பன்றியாய வென்றிவீர குன்றினால் துள்ளுநீர்வரம்புசெய்ததோன்றல—வில்விலாதகாதலால் விளங்கு பாதபோதில் வைத்து உள்ளுவேனதூனநோயொழிக்குமா—ஒன்று சொல்லிடே" என்றந்வயம். ... ... (க0உ)

அ.—நூற்றுமூன்றாம்பாட்டு. அசித்ஸம்பந்தம்தேஹாவஸாநத்திலே போக்குகிறோம், நீர் பதறுகிறதென்னென்ன; அங்ஙனேயாகில் தேவரீருடைய மேன்மைக்கும் நீர்மைக்கும் வடிவழகுக்கும் வாசகமான திருநாமங்களை நான் இடைவிடாதே மநநம்பண்ணிப் பேசுகைக்கு ஒருப்ரகார மருளிச்செய்யவேணுமென்கிறார்.

திருக்கலந்துசேருமார்பதேவதேவதேவனே
இருக்கலந்தவேதநீதியாகிநின்றநின்மலா
கருக்கலந்தகாளமேகமேனியாயநின்பெயர்
உருக்கலந்தொழிவிலாதுரைக்குமாறுரைசெயே. (க0ங)

ப-ரை.—திரு - பெரிய பிராட்டியார், கலந்து - தேவரீரோடே ஸம்ச்லேஷித்து, "அகலகில்லேனிறையும்" என்று, சேரும - நித்யவாஸம பண்ணுகிற, மார்ப - திருமார்பையுடையனாய், தேவதேவதேவனே - நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனாய், இருக்கலந்த - ரிக்ப்ரசுரமான, வேதம் - வேதத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கையையே, நீதியாகிநின்ற - ஸ்வபாவமாகவுடையையாய் நின்ற, நிமலா - ஹேயப்ரதயநீகனாய், கருக்கலந்த - பொனபோலே புகர்த்து, காளமேகம் - கறுத்தமேகம்போலே யிருக்கிற, மேனி - திருமேனியையுடைய, ஆய - க்ர்ஷ்ணனே, ச்ரியாபதி * அயர்வறுமமரர்களதிபதி ஹேயப்ரத்யநீகன விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தன் ஆச்ரிதஸுலபன் எனறு, நினபெயர் உருக்கலந்து - உன்திருநாமங்களை மநநமபண்ணி, ஒழிவிலாது - இடைவிடாதே, உரைக்கும் ஆறு - பேசும் வழியை, உரைசெய் - அருளிச்செயயவேணும். (க0ங)

வ்யா.—(திருக்கலந்துசேருமார்ப) பிராட்டி தேவரீரோடே ஸம்ச்லேஷித்து, அந்த ஸம்ச்லேஷத்தில் அதிசங்கித்து "அகலகில்லேனிறையும்" என்று நித்யவாஸம்பண்ணுகிற திருமார்பையுடையவனே. பத்தரோடு முக்தரோடு நித்யரோடு வாசியற "ఈశ్వరీంసర్వభూతానామ్" "ஈச்வரீம்ஸர்வபூதாநாம்" என்கிறபடியே - ஸர்வர்க்கும் அபாச்ரயபூதையான பிராட்டி தான் நித்யஸாபேக்ஷையாம்படியன்றோ தேவரீருடையபெருமை. (தேவதேவதேவனே) "యత్రపూర్వేసాధ్యాస్సన్తిదేవాః" "யத்ரபூர்வேஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவா:" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மோக்ஷருசி பிறந்தவன்று ப்ராப்யரான நித்யஸூரிகளுக்கு நித்யாநுபாவ்யனா கொண்டு நிர்வாஹகனானவனே. தேவரீரும் பிராட்டியும் சேர்ந்